

DEMOSTHENIS

ORATIO ADVERSUS LEPTINEM.

45

V 881

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ
ΠΡΟΣ ΛΕΠΤΙΝΗΝ.

DEMOSTHENIS
ORATIO ADVERSUS LEPTINEM
CUM ARGUMENTIS
GRAECE ET LATINE.

RECENSUIT
CUM APPARATU CRITICO COPIOSISSIMO
EDIDIT
DR. I. TH. VOEMELIUS.

K. K.
GYMNASIALBIBLIOTHEK
FREISIAUT.

C. a. H. d.

III C 37

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXVI.

PRAEFATIO.

Quo studio, qua fide, quibus copiis post Demosthenis contiones eiusdem contra Aeschinem orationes edidi, iisdem hanc orationem adversus Leptinem tractatam eidem, qua illi libri accepti sunt, benivolentiae commendo atque favori. De copiis dicenda quum olim satis superque dicta esse videantur, iam nihil restat, nisi ut gratias agam tum humanissimo ac peritissimo Meuniero, qui qua mira est accuratone iterum iterumque Parisinum codicem Σ nobis excusserit, tum Augusto Wilmannsio Bremensi, qui vir doctissimus Florentiae rei criticae causa degens Laurentianum illum in Ferdinandi Schulzii investigatoris felicissimi et diligentissimi honorem 'LaurS' designatum et in Praefatione nostra ad illas orationes editas p. IX breviter declaratum codicem mea causa sive potius in literarum commodum cum Tauchnitzia editione contulerit ad Leptineam reliquasque orationes publicas iudiciales eximia cum arte ac prudentia. De reliquis autem edendis nescio quid dei gratia mihi seni concesserit.

Dabam Francofurti a. M. idibus Octobribus a. Dom. MDCCCLXIV.

Codices

Argumenti Libanii.

Praeter Aldinam etc. codices hi:

P. Vindl. 4.

F. Bav. Ven. (Pith). s (= α). Ven. t. v. η. Π. X. Man.

Passim: Chr. Bodl. AldV.

Argumenti Alterius.

Praeter Aldinam etc. codices hi:

s. Vindl. 7. C. D. G. De his tribus et de T, cuius alia nota est s et plerumque anonymi marg Lambini, vid. Dindorfii Addenda T. IX p. 851.

Passim: β. Ven. AldV.

Codices Orationis.

Σ.

LaurS.

Π. T. Ω. Lind. — s. Vindl. Man.

Augl. k. r. Vind4.

F. Bav. t. v. X.

Passim: Vind7. Chr. AldB. AldV. ParThiersch. Cant.

Plene scripta in Σ.:

- §. 3: πάντα ἀφορηῆσθαι ... τοῦτο οὐ ... ἐπισθῆτε ἐλέσθαι.
§. 5: αὐτὸ ἐξετάσειεν ... τινα εἰδῆτε.
§. 7: ἔμοιγε οὐδ' ἐκεῖνο εὐλογον.
§. 8: κακεῖνο ἐνθυμεῖσθαι.
§. 9: ταῦτα οὐ.
§. 10: μέγιστα οὐκ εἶδη.
§. 11: χρήματα οἱ ... πράγματα ἐκεῖνα ... ταῦτα ἀπήτουν.
§. 12: χρήματα εἰσφέρειν.
§. 13: ἔγωγε οὐκ.
§. 15: εὐρήσετε οὐσίας.
§. 16: δοκοῦντα ἄξιον ... τε ὑπὸ.
§. 18: αὐτὸ ἀκριβῶς.
§. 20: μηδένα ἐκ.
§. 21: πέντε εἶναι ... πέντε ἢ ἕξ.
§. 22: λειτουργήσουσιν μὲν.
§. 23: μάλιστα ἐπέλειπον ... ἐκεῖνο οἶμαι.
§. 24: ταῦτα οὐδὲν ... ταῦτα ἀμφότερα οὐχὶ ... τινὰ ἄλλον.
§. 25: ταλαιώματα οὐδὲν ... χρήματα οὐκ.
§. 26: πολλὰ εἰς ... ταῦτα ὑπάρχειν.
§. 27: ἐνθάδε ἀφίετε ... δίδοτε ἐν ... τοῦτο αὐτο.
§. 28: τίνα οὐν ... τοῦτο ἅπαξ.
§. 30: τινα ἕκαστος ... μάλιστα ἡμῶν.
§. 31: λεύκωνα αὐτοῦ.
§. 32: τετταράκοντα εἰσιν.
§. 33: πεντεκαίδεκα ἀργυρίου.
§. 34: ὁ αὐτός ... τε ἀφαιρήσεται.
§. 35: γε ὑπέληφεν.
§. 37: ἔχετε ἢ.
§. 38: ποτε ὅτ.
§. 39: ταῦτα ἐκεῖνος ... δοθέντα ἀφαιρεῖσθαι.
§. 40: αὐτὰ ἔλθῃ.
§. 41: θανασία ἤλικα.
§. 42: τότε αὐτῶ ... τότε ἐν.
§. 43: γένοιτο εὐνοῦς.
§. 44: ψήφισμα ὑμῖν αὐτὸ ἀναγνώσεται ... ψηφίσματα ἀκυρα.
§. 45: ἀκηκόατε ἐκ ... ἔγωγε ἠγοῦμαι.
§. 49: δὲ ὅτι ... πράγματα ἐπ' ... ἐξετασμένα ἐπὶ ... ἀμελοῦμενα ὑπέρρει.
§. 53: ἐβουλεύσαντο ἰδίᾳ.
§. 54: ταῦτα ἐγένετο ... ἐποιήσατε ἔργον. ... κύρια εἶναι ... δοθέντα ἔχειν ... ψήφισμα αὐτοῖς.
§. 55: δὲ ἐπρόξασμεν.
§. 58: ἐγγειρησάμενοι ἐξετάζειν ... δοθέντα ἀφαιρεθήσονται.
§. 61: δὲ ἀλλότρια.
§. 63: ταῦτα ἐσεσθαι ... ἐκεῖνο οἶμαι.
§. 64: παραθέντα ἔστιν ... παραδείγματα ἔστωσι.
§. 65: ἐχρήσαντο οἱ.
§. 66: δοθέντα ἔωντας.
§. 67: μηδένα ἄξιον ... τὰλλα ἀγαθὰ εὐξάμεν.
§. 68: ἀρα ἄξιον.
§. 70: ψηφίσματα ὑμῖν αὐτὰ ἀναγνώσεται.
§. 72: ἄξια ἐπαίνου.
§. 73: τοῦτο ἐποίησεν.
§. 75: γε οὐδὲν.
§. 76: παρετάξατο ἐν ... ὅσα ἐν κύρω τροπαια ἔστησεν ... ταῦτα ἐν ... τε αἰσχύνῃ ... ταῦτα ἐλάττω.
§. 77: τάλαντα ἀπέφηνεν.
§. 79: δὲ οὐδενός.
§. 80: τάλαντα ἀπέφηνεν ... φαινοῖσθε εὐνοῖᾳς.
§. 81: ταῦτα ἐτι.

- §. 82: ἐκεῖνο ἀνάξι' ... πάποτε
υἱός ... ὁπότε ἠγοῖτο.
- §. 83: τροπαια ἐστηκη ... ἔστε εὖ.
- §. 84: αὐτὸ ἐνταῦθ' ... δὲ αὐτὸς.
- §. 85: ἔγωγε ἠγοῦμαι.
- §. 86: ὅσα αὐτοῖς.
- §. 87: ἀκηκόατε εἰσιν πραχθέντα
ὑπ'.
- §. 88: τινα ἔχοντας.
- §. 89: δὲ αὐτὸν ... δὲ ἀκούσαντας.
- §. 90: ὥτε οὐ.
- §. 91: δὲ οὐκ.
- §. 92: πρᾶγμα οὐδὲν.
- §. 93: ἵνα εἰς ... ταυτα ἀναγνώσαι.
- §. 94: γε ἐπέταξεν.
- §. 96: ταῦτα ἑτέρον ... τοῦτο ἐνο-
χον.
- §. 97: γε οὕτως ... ὅδε ἀντισφί-
ρει.
- §. 99: ἐκεῖνο εἶμι.
- §. 101: γε οὐ.
- §. 102: ἵνα εἰς.
- §. 104: δεῖνα ἀνάξιον.
- §. 105: ἄρα οἱ ... γε οὐδαμῆ ...
οὔτε ἔθεσιν.
- §. 107: τοιαῦτα ἐστίν.
- §. 108: ἀμφοτέρω ὁρθῶς.
- §. 109: ἄρα εὐξασθαι.
- §. 110: πάντα ἀμείνον.
- §. 111: ἔγωγε εἴποιμι.
- §. 112: ἀγαθὰ εἰργασμένοι ... πόλλ'
ἀσύμφορον. sic pr, πολλά corr
recentior.
- §. 114: τααληθῆς pr Σ (prius a
nunc erasum est) ... τότε ἦν.
... τότε ἔθεσιν ... φῆσαιμι ἂν
ἔγωγε ἐκείνους.
- §. 115: ψήφισμά ἐστιν ... τίνα οὐκ.
- §. 117: εἴνεκα ἐφ'.
- §. 118: κακεῖνο ἐνθυμείσθαι ...
ποτε ἐχρήσανθ'.
- §. 119: ἄρα ἐκεῖνοι μεγάλα εὖ ...
οὐδένα ἐτίμησαν ... ἐκεῖνο ἀγνο-
οῦσιν.
- §. 124: πάντα ἄπιστα ὅσα ὁ.
- §. 125: ταῦτα ἱερῶν ... τὰ ἀναλώ-
ματα.
- §. 126: ὄνομα ἐπι.
- §. 127: γε ἱερῶν ... τὰ ἀντίγραφα.
- §. 129: ἢ ἐκείνους.
- §. 130: οὐδεμία οὐδένα.
- §. 131: ποιησαθ' ὅταν ... κελεύετ'
εἴπερ.
- §. 132: γεγόνασιν (v extremum li-
ncola deletum est).
- §. 134: γε αἰσχρὸν ... γένοιτο ἀν-
αιρεθείη.
- §. 135: τοῦτο ἐν ... ὄντα αἰσχρὰ
... ταῦτα ἐφ' ... πονηρὰ αὐτὸς.
- §. 138: γε ἀξίως.
- §. 139: γε ἀποστατέον.
- §. 141: δὲ ἤλικα.
- §. 143: εἰ ἐκεῖν' ... γε ἀδικεῖν.
- §. 144: πατέρα ἀπεφίλωνος ... ὄντα
ὑπεύθυνον.
- §. 145: τοῦτο ἀκούω ... σε οὐ.
δίαιτα εἰρημέναι.
- §. 146: μάλιστα οἱ.
- §. 147: τε ὑπάρχει ... ταῦτα ἀσθε-
νέστερα.
- §. 148: γε ἀριστοφῶντα ... γε οὐχί.
- §. 149: ταῦτα ἐπι ... τε ὀφειλό-
μενα ὡς.
- §. 152: πρᾶγμα ὥσπερ.
- §. 153: δὲ αὐτοῦς.
- §. 154: μηδένα εἶναι.
- §. 155: δεινότερα ἡμᾶς ... τίμημα
ὑπάρχει.
- §. 156: ποιήσαντα ἀπαιτεῖν.
- §. 158: αὐτόχειρα ἄλλον.
- §. 160: ἐκεῖνο ἐτι ἀκούσατε ... μέλ-
λοντα ἦδεις.
- §. 161: γε ὦ ... γε ἀνθρώπους ...
ἀνθρώπινα ἠγεῖσθαι.
- §. 162: γε ὁ ... δίωνα ἐλθόντα ἐφ'.
- §. 164: δίαιτα ἐξουσίαν ... ἅπαντα
ἀπεδῆς ... δὲ ἀποψηφίσθητε ...
δὲ ἀνάξιοι.
- §. 166: βιασθήτε ἀμαρτάνειν ...
ἀφηρέθητε ὑπό.
- §. 167: δίαιτα ἐγνώκατε ... ἵνα
εὖορον.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΤΕΛΕΙΑΣ

ΠΡΟΣ ΛΕΠΤΙΝΗΝ.

DEMOSTHENIS

ORATIO DE IMMUNITATE

ADVERSUS LEPTINEM.

1. Ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις ἄλλοις τε ἐτίμα τοὺς εὐεργέτας καὶ² ἀτελεία λειτουργιῶν. πολλῶν οὖν λαμβανόντων³ αὐτὴν σπάνις ἐδόκει τῶν λειτουργησόντων⁴ εἶναι.⁵ διὰ τοῦτο Λεπτίνης νόμον εἰσήνεγκεν εἶναι μηδένα⁶ ἀτελεῖ, μηδὲ⁷ τὸ λοιπὸν⁵ ἐξεῖναι⁸ τῷ δήμῳ δοῦναι, τὸν δὲ ἀτέλειαν αἰτήσαντα⁹ πάσχειν τὰ κατὰ τοῦτον.¹⁰ Ἐγράψαντο¹¹ τοῦτον τὸν νόμον πρότερον

1. Atheniensium civitas bene de republica meritos honorabat quum aliis rebus tum publicorum munerum immunitate. Qua quum multi donarentur, et qui munera obirent defuturi viderentur; Leptines rogationem tulit, ne quis esset immunis, neve populo in posterum liceret, cuiquam immunitatem dare, et quisquis eam petiisset, ut legitima poena afficeretur. Hanc legem accusaverunt alii prius (inter quos etiam Ba-

1) Λιβανίου ὑπόθεσις; τοῦ περὶ ἀτελείας πρὸς Λεπτίνην λόγον Ald etc. — Περὶ τῆς ἀτελείας πρὸς Λεπτίνην. Ὑπόθεσις. Bekk. etc. — Ὑπόθεσις τοῦ πρὸς Λεπτίνην λόγον Δεμοσθένους Vindl. — Titulum hunc et ipsa argumenta om Σ. Q. alii.

1. 2) Πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλοις ἢ τῶν Ἀθ. πόλις ἐτίμα τοὺς εὐεργ. ἐτίμησε δὲ καὶ Georgius Rh. T. IV p. 537 W. 3) διὰ δὲ τὸ πολλοὺς λαμβάνειν Georgius. 4) λειτουργησόντων Georgius. 5) ἐγένετο, omisso ἐδόκει, Georgius. 6) μηδένα εἶναι Georgius. Cf. orat. §§. 2. 97. 128. 160. 7) μήτε libri. (Vindl?) — μηδὲ Georgius. Cf. legem in orat. §§. 2. 4. 160. et Anonymi Arg. §. 1. 8) ἐξὸν εἶναι vulg. — ἐξεῖναι AldV. Bodl. Chr. Georgius. Cf. §. 2. Anonymi Arg. §. 1. 'Scilicet exquisitius putans ille ἐξὸν εἶναι id substituit tritiori ἐξεῖναι.' Förtsch. Lys. p. 61. Imo Libanius non tam insipidus erat, ut legis verbum immutaret, scriba immutavit, non scriptor. 9) ζητήσαντα Vind4. Man. f. leg. §. 104 (=109). In orat. §. 156: εἴαν τις ἀπαιτήσῃ. 10) τὰ ἔσχατα τοῦτον vulg. Cf. or. §. 100. — τὰ κατὰ τοῦτον γρ marg X. — τὰ κατὰ τοῦτον γρ T. γρ F. Ven. Vindl. II. text Man. Recte. nam ἀτιμία non erat summum supplicium. 'κατὰ natum e voc. κατὰ adscripto a glossatore, ut locutionem visam sibi ellipticam interpretaretur, Vid. Bosii Ellipsis. p. 222.' Schaeferus. 11) ἀντεγράψαντο Ald. Mor. — δ' ἐγράψαντο Fel. — ἐγράψαντο vulg. — ἐγράψαντο τοῦτον Ven. Vindl. 4. II. text Man. iidem τοῦτον etiam ante ἐγράψαντα exhibent.

μὲν ἄλλοι, μεθ' ὧν καὶ Βάδιππος, καὶ οὐκ ἐπεξῆλθεν ἢ χρή-
ματα λαβῶν ἢ νόσῳ περιπεσῶν, νῦν δὲ Φορμίων καὶ Κτή-
σιππος ὁ Χαβρίου παῖς καὶ τινες μετ' αὐτῶν, οἷς συνήγορος
10 Δημοσθένης¹² γίνεται. (2) Ὁ μὲν οὖν Λεπτίνης πλέον ἰσχύει
452 τῷ συμφέροντι (τὴν γὰρ χρεῖαν προῖσχεται), ὁ δὲ Δημοσθέ-
νης τῷ τε ἐνδόξῳ καὶ τῷ δικαίῳ.¹ τῷ δικαίῳ μὲν,² ὅτι δι-
καιόν ἐστι τοὺς εὖ ποιήσαντας ἀντενυπεπονθέναι³ καὶ τοὺς
ὀρθῶς ἀντιλαβόντας⁴ τῶν δοθέντων μὴ ἀφαιρεῖσθαι, τῷ δὲ
5 ἐνδόξῳ, διότι τάχα μὲν καὶ ἄλλοις αἰσχρόν,⁵ ἂ⁶ δεδῶκασιν,
ἀφαιρεῖσθαι, Ἀθηναίοις δὲ οὐχ ἥκιστα, οἷς ἀντ' ἄλλου γνωρί-
σματος τὸ μεγαλόψυχον προσεῖναι δοκεῖ.⁷ Ἐπιδεικνύει δὲ, ὅτι
καὶ παρανόμως εἰσήνεγκε τὸν νόμον. λέγει γὰρ⁸ νόμον τὸν

thippus, qui ab actione destitit sive largitionibus corruptus sive morbo impeditus), nunc autem Phormio et Ctesippus Chabriac filius et alii quidam cum ipsis, quibus Demosthenes patrocinatur. (2) Ac Leptines utilitatis loco praevalet (praetendit enim necessitatem), Demosthenes vero nititur glorioso et iusto. iusto quidem, quod aequum sit bene meritis referre gratiam, et eos, qui recte aliquid receperint, non spoliari datis. glorioso autem, quod quum alios dedecet ea, quae dederint, eripere, tum vero Athenienses in primis, qui magnitudine animi excellere videantur peculiari quadam virtute. Praeterea ostendit, Leptinem etiam contra

12) δοῦναι. ἐγράψαντο τοῦτον τὸν νόμον Φορμίων καὶ Κτ. ὁ Χ. παῖς, οἷς συν. ὁ Δημ. omissis reliquis Georgius. Reliqua etiam magis Georgius immutavit. — 'Κτήσιππος nomen in hac oratione silentio pressum a Demosthene, et quare, ait Athenaeus p. 166.' Reiskius. Cf. Plutarch. Vit. Dem. cap. 15. Vid. Arn. Schaefer. Dem. T. I p. 357.

2. 1) καὶ τῷ δικαίῳ om Bav. — Inverso ordine Georgius: Ἰσχύει δὲ τῷ δικαίῳ καὶ τῷ ἐνδόξῳ. exciderunt illa ob sequentia. 2) καὶ τῷ δικαίῳ μὲν vulg. — καὶ om T. II. X. Man. Vind4. 3) ἀντ' εὖ πεπονθέναι Dind. iubente Schaefero, qui 'Vid., inquit, Melet. Crit. p. 68 et not. ad p. 105, 23. In Apollonio Rhod. III, 918 scribendum σὺν εὖ φράσασθαι idque, quod videtur fugisse Lobeckium ad Phryn. p. 624, codicibus praeceuntibus.' At vid. meam ann. ad Chers. §. 65, ubi adde Isaei Or. De Apollod. Haer. §. 8: ὧν Ἀπολλόδωρος πέπονθεν εὖ, ἀντενυπεπονθέναι εὖ, ἀντενυπεπονθέναι Georgius. 4) ἀντιλαβόντας vulg. — ἀν τι λαβόντας Wolf. Bodl. Bav. (T. Vind1. 4). non F. — ἀν τι λαβ. AldV. 'Videndum ne praestet ἀντιλαβόντας. eos qui pro beneficiis prius praestitis dona acceperunt. Particula quidem parum placet.' Schaeferus. 5) αἰσχίον vulg. — αἰσχρόν Wolf. Bodl. (Vind4). 6) αἰσχίονα sic sine ἂ Georgius. 7) δεῖ Vind4. 8) λέγει γὰρ εἶναι Bodl. AldV. — λέγειν γὰρ ἐχοῖν vulg. — λέγει γὰρ sine εἶναι et ἐχοῖν T. s. Vind1. 4. II. Man.

κελεύοντα ἀναιρεῖν πρῶτον τὸν ἐναντίον νόμον,⁹ καὶ τότε 10
αὐτὸν¹⁰ τιθέναι νόμον, ἵνα μὴ ἀλλήλοις ἐναντίοι νόμοι εὐρί-
σκωνται.

ΑΛΛΩΣ.¹

1. Ὁ πρὸς Λεπτίνην λόγος ἐπιγραφὴν ἔχει τοιαύτην, ἐπει-
δήπερ² παρελθόντος τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ ὑπεύθυνος ἦν³ κρίσει 15
καὶ τιμωρία γράφων⁴ τις⁵ νόμον, ἐφαίνετο Λεπτίνης ἀκίνδυ-
νος,⁶ ὅθεν πρὸς αὐτόν, ἀλλ' οὐ κατ' αὐτοῦ ὁ λόγος. Ἡ δὲ
ὑπόθεσις οὕτως ἔχει: σύννηδες ἦν τῇ πόλει τῶν Ἀθηναίων τι-
μᾶν τοὺς εὐεργέτας μάλιστα⁷ πολλαῖς⁸ καὶ διαφόροις τιμαῖς 20

leges eam tulisse legem. dicit enim legem quae iubet primo abrogare legem contrariam, et tum ipsam substituere legem, ut ne leges inter sese contrariae reperiantur.

1. Adversus Leptinem oratio inscribitur, quod praeterito eo tempore, in quo legis auctor iudicio et poenae obnoxius erat, Leptines extra periculum esse videbatur, unde adversus eum, non in eum orationi titulus est. Argumentum autem est huiusmodi: Atheniensium civitati familiare erat afficere maxime bene meritos multis et variis honoribus atque etiam

9) ἐχοῖν γὰρ ἀναιρεῖν πρῶτον τὸν ἐναντ. νόμον τὸν κελεύοντα τὰς τοῦ δήμου δωρεὰς εἶναι βεβαίως γρ margLamb. — λέγει (post νόμον) ... νόμον om Bav. (non F?) 10) αὐτὸν ἄλλον Wolfius de suo.

1. 1) Ἄλλως. ὑπόθεσις πρὸς Λεπτίνην λόγου. Vind1. 'Cuius hoc alterum argumentum sit, frustra quaeris. nam si vel maxime eundem ponam esse hunc scriptorem et scholiastam, ne hoc quidem hodie scitur, cui auctori scholia assignari debeant, quibus partem orationum Demosthenicarum habemus oppletam. Nomen quod praeferunt Ulpiani parum nos iuvat, hominis aetatem, locum, reliqua eius omnia, plane ignorantes. neque in scholiis ipsis invenias quidquam, unde verior coniectura ducatur.' Fr. A. Wolfius. Scholiastae hoc alterum argumentum deberi apparet ex eiusdem fine: ἰτέον δὲ ἐπὶ τὴν μεταχείρισιν τοῦ λόγου. Est autem hic scholiasta Zosimus Ascalonita. Vid. Prolegg. Crit. §. 96 ibiq. cit. Heysii Excursus. Unius auctoris hoc argumentum et alterum (anonymi) ad fals. legat. esse Schaeferus concludit e constructione genitivorum absolutorum in utroque argumento σολοικοφανῶς adhibitorum p. 336, 7 et p. 453, 16. 2) ἐπειδὴ Vind1. 3) ὧν marg. Lamb. 4) γράφειν vulg. — γράψαι H. Wolf. — γράφει Vind1. 7. T. C. — γράφων Appfr. AldV. — γράψας Fr. A. Wolf de suo. 5) τὸν Par Thiersch. 6) ἀκίνδυνος Par Thiersch. 7) ἄλλαις τε Ven. unde Appfr. et AldV. 'Μάλιστα referendum est ad τοὺς εὐεργέτας'. Schaeferus. Construendum est adverbium cum τιμᾶν, referendum ad εὐεργ. 8) πόλεως F. A. Wolf. Cf. §. 67. 'Hoc si anonymus voluisset, scripsisset articulo addito τῆς πόλεως. quamquam satis inficete, quum proxime antecedit τῇ πόλει.' Schaeferus.

καὶ δὴ καὶ ἀτελεία. πολλῶν δὲ εἰληφότων καὶ ἀστῶν καὶ ξένων ἐπέλειψαν οἱ λειτουργήσοντες,⁹ καὶ διὰ τοῦτο σχεδὸν τῶν λειτουργιῶν¹⁰ περισταμένων¹¹ εἰς τοὺς ἀπόρους, Λεπτίνης τῶν πολιτευομένων ἀνὴρ οὐκ ἀδόκιμος ἔγραψε νόμον αὐτοῖς ὁμήμασιν οὕτως ἔχοντα, ὅπως ἂν οἱ πλουσιώτατοι λειτουργῶσι, μηδένα ἀτελῆ εἶναι πλὴν τῶν ἀφ' Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογοίτωνος καὶ τῶν ἐννεα ἀρχόντων, μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεῖναι τῷ δήμῳ αἰτηθέντι δίδοναι. εἰ δὲ τις ἀλῶ αἰτῶν ἄτιμον αὐτὸν εἶναι καὶ γένος καὶ οἰκίαν, καὶ ὑποκεισθαι γραφαῖς καὶ ἐνδείξεσιν. εἰ δὲ¹² καὶ ἐν τούτοις ἀλῶ ἐνοχον εἶναι τοῖς αὐτοῖς οἷσπερ καὶ¹³ οἱ δικάζοντες, ὅταν ὀφείλοντες¹⁴ τῷ δημοσίῳ δικάζωσι. (2) Τοῦ νόμου οὖν οὕτως ἔχοντος ἐγράφατο μὲν τὸ πρότερον Βάδιππος Λεπτίνην,¹ ὃς ἀπέθανε πρὶν εἰσελθεῖν τὴν γραφήν. κατὰ διειρηθῆ χρόνος, καὶ γέγονε Λεπτίνης ἀνεύθυνος. νόμος γὰρ ἦν τὸν γράψαντα νόμον ἢ ψήφισμα μετὰ ἐνιαυτὸν μὴ εἶναι ὑπεύθυνον. ὅμως ἐπειδὴ καὶ οὕτω κατὰ τοῦ νόμου² ἐξῆν ποιεῖσθαι τὰς κατηγορίας, καὶ οἱ γράψαντες ἔξω κινδύνων ᾗσι μετὰ τὸν³ ἐνι-

immunitate. Quam multis et civibus et peregrinis consecutis, decrant qui munera obirent, eaque de causa oneribus in pauperes fere inclinatis, Leptines unus ex reip. gubernatoribus, vir non contemnendus, legem rogavit his ipsis verbis: 'Ut ditissimi munera obeant, nemo esto immunis praeter Harmodii et Aristogitonis posteros et novem archontes, neve in posterum ius esto populo, si petatur, dandae immunitatis. Si quis autem petiisse convictus fuerit; ignominiosus ipse esto et genus et eius gens, et scriptis actis ac denuntiationibus subiectus esto. quod si etiam huius criminis reus peragetur; easdem luito poenas, quas etiam iudices, qui debita reipublicae pecunia non soluta ius dicunt.' (2) Quum igitur lex ita se haberet, primum Bathippus Leptinem accusavit, isque antequam causa ageretur, obiit. et postea tritum est tempus, et Leptines factus indemnus. lex enim erat, ut auctor legis vel decreti post annum esset indemnus. tamen quoniam et sic legem licebat accusare, tametsi auctores

9) λειτουργήσαντες vulg. — λειτουργήσοντες T. C. Vind7. — λειτουργήσαντες Vind1. 10) λειτουργιῶν vulg. — λειτουργιῶν Vind1. 7. 11) παρισταμένων vulg. — περισταμένων s. Vind1. 7 post ἀπόρους ponens. 12) ἂν δὲ τις ... ἂν δὲ codβ. 13) καὶ om vulg. — habent s. οντες Vind1. 7. 14) ὀφείλωσι Vind7.

2. 1) Λεπτίνην margLamb. AldV. — Λεπτίνην vulg. — Λεπτίνην T. C. 2) τὸν νόμον vulg. — τοῦ νόμου Par Thiersch. — τῶν νόμων Bodl. — τοῦ νόμου ἢ τῶν νόμων AldV. Praetuli singularem, quia hic numerus praecedat idemque subsequitur. 3) τὸν om Vind1. T. C.

αὐτὸν ἐπέστη κατήγορος Ἀψεφίων⁴ υἱὸς Βαδίππου, ᾧ συνηγόρει Φορμίων ὁ ῥήτωρ, καὶ Κτήσιππος ὁ⁵ υἱὸς Χαβρίου, ᾧ συνηγόρει Δημοσθένης. τούτων οὖν κατηγόνων ἐπιστάντων⁶ πεποιήνται κατὰ τοῦ νόμου⁷ τὴν γραφήν. (3) Ἡ δὲ στάσις πραγματικὴ ἔγγραφος. κεφάλαια δὲ τοῦ λόγου τὸ νόμιμον, τὸ συμφέρον, τὸ δίκαιον. Ἀναγκαῖον δὲ εἰπεῖν τὰς δικαιολογίας⁸ ἐκατέρων. καὶ¹ ὁ μὲν Λεπτίνης ἰσχυρίζεται τῷ συμφέροντι διὰ τὸ περιποιεῖν λειτουργούς, καὶ² ὅτι ἀσύμφορον ὑμῖν³ γίνεται, ἐὰν οἱ πένητες μόνοι λειτουργῶσιν. ἀπορήσουσι γὰρ τῷ χρόνῳ, καὶ οὐχ ἔξετε τοὺς λειτουργοῦντας.⁴ ἀλλὰ καὶ τῷ δίκαιῳ,⁵ ὅτι⁶ οὐκ ἔστι⁶ τοὺς μὲν ἀδεῶς πλουτεῖν, τοὺς δὲ λειτουργοῦντας ἀεὶ πένεσθαι. ὁ δὲ κατήγορος ἰσχυρίζεται τῷ νομίμῳ καὶ⁷ τῷ δίκαιῳ καὶ τῷ συμφέροντι. καὶ ἔστι τὸ νόμιμον διπλοῦν, περὶ⁸ τε τὸ πρόσωπον καὶ τὸ πρᾶγμα. καὶ περὶ μὲν τὸ πρόσωπον, ᾧ ὦν αὐτὸν ἐχρήν⁸ ποιῆσαι, οὐκ ἐποίησε.⁹ παρέβη γὰρ τὸν

legis indemnes essent; post annum accusavit Apsephion Bathippi filius; Phormione oratore, et Ctesippus Chabriae, Demosthene advocato. His igitur accusantibus actionem contra legem instituerunt. (3) Status negotialis est, scripto constans. capita orationis sunt legitimum, utile, iustum. Sed necesse est utriusque partis argumenta explicare. Leptines igitur utili nititur, quod eos, qui munera obeant, reipublicae comparet et quod 'incommodum vobis erit, si pauperes soli ea obeant. tempore enim inopes erunt, et non habebitis munera obituros.' sed etiam iusto, quia non licet alios divitias secure tenere, alios muneribus perpetuis pauperes fieri. Accusatoris autem firmamenta sunt legitimum et iustum et utile. ac legitimum duplex est, partim in persona positum, partim in re. in persona; non ex eo orsus est unde oportuit. thesmum enim vio-

4) ἀψεφίων vulg. — Ἀψεφίων orat. §. 144. 5) ὁ om Vind1. 6) ἐπιστάντων vulg. — συνεπιστάντων γρ ζ. συνιστάντων idem cod. 7) κατὰ τοῦ νόμου πεποιήνται vulg. — πεπ. κατὰ τοῦ ν. Vind1. 7. T. C. Supra oppositi causa alius ordo legitur.

3. 1) καὶ om Vind1. 7. 2) λειτουργούς, ἀλλὰ καὶ τῷ δίκαιῳ καὶ τῷ μὲν συμφέροντι Vind1. 7. T. C. Cf. not. 5. 3) ὑμῖν (Vind1.) — ἡμῖν vulg. — Sequitur ἔξετε. 4) καὶ ὅτι ἀσ... λειτουργ. om Ald. Fel. 5) τῷ δὲ δίκαιῳ sine ἀλλὰ καὶ Vind1. 7. T. C. Cf. not. 2. 'ἀλλὰ καὶ τῷ δίκαιῳ ab interpolatore positum, qui lacunam vs. 22 non animadvertisset. Scribendum τῷ δὲ δίκαιῳ ex T. C.' Dindorfius. 6) ὅτι δεινόν ἔστι Mor. 'Hoc quoque temere interpolatum pro ὅτι οὐκ ἔστι, quod restituendum ex T. C.' Dindorfius. — ὅτι οὐκ ἔστι δίκαιον AldV. Cf. or. §. 1. — ὅτι οὐκ ἔστι sine adiectivo vulg. Cf. §. 4 extr. νομίμῳ ex orationis §. 24. 7) νομίμῳ καὶ T. — καὶ om Ald. Fel. 8) τὸ πρόσωπον, ὅτι ὅπερ ἐχρήν αὐτὸν Appfr. AldV. 9) οὐκ ἐποίησε Vind7.

5 θεσμόν. θεσμός δέ ἐστι νόμος παρακελευόμενος, πῶς δεῖ νομοθετεῖν. ἔδει γὰρ αὐτὸν γράψαντα τιθέναι ἔμπροσθεν τῶν ἐπωνύμων καὶ ἐν νομοθέταις κυρῶσαι. τοῦτο¹⁰ οὐκ ἐποίησε. περὶ δὲ τὸ πρᾶγμα, ὅτι παρέβη ὁ νόμος οὗτος παλαιὸν νόμον
10 τὸν λέγοντα τὰς τοῦ δήμου δωρεὰς¹¹ εἶναι βεβαίαις. ὑπεναντίος οὖν τῶν νόμων οὗτος¹² ἐστίν, ὅτι κελευόντων ἐκείνων,¹³ ὅσας ὁ δῆμος δέδωκε δωρεὰς, κυρίας εἶναι,¹⁴ οὗτος ἀφαιρεῖσθαι τὰς δεδομένας βιάζεται. τῷ δὲ δικαίῳ ἰσχυρίζεται, ὅτι οὐ δεῖ τοὺς
15 εὐεργέτας ἀποστερεῖν ἀμοιβῶν.¹⁵ τῷ δὲ συμφέροντι τριχῶς ἰσχυρίζεται, πρῶτον μὲν, ὅτι ἀσύμφορον ὑμῖν¹⁶ γενήσεται, ἔαν τοὺς¹⁷ εὐεργέτας ἀφαιρῆσθε¹⁸ τὴν δωρεάν. οὐκέτι γὰρ ὁ Λεύκων πέμψει τὸν σίτον ὑμῖν¹⁹ ἐκ τοῦ Βοσπόρου. δεύτερον δέ, ὅτι
20 ἀσύμφορον ὑμῖν ἔσται. οὐκέτι γὰρ εὐεργετήσῃ τις τὴν πόλιν, στερομένουσ τῆς δωρεᾶς ὁρῶν τοὺς ἄλλους. τρίτον δέ, ὅτι ἀδοξήσετε. δόξετε γὰρ ἀγνώμονες εἶναι.

lavit. Thesmus autem lex est, ferendarum legum rationem praescribens. scriptam enim legem eum ante statuas Heroum, a quibus cognomina tribus acceperunt, proponere et apud thesmothesas confirmare oportebat. id quod non fecit. In re; quod ea lex veterem legem violarit, qua populi donationes ratae esse iubeantur. Haec igitur lex illis contraria est, quum illae iubeant, quae dona populus dederit, rata esse, haec ea, quae data sunt, vi eripere studeat. Iusto sic utitur: non eripiendam esse remunerationem bene meritis. utili porro trifariam militur: 'primum inutile vobis futurum est, si patiamini bene meritis donum eripi. neque enim amplius Leucon e Bosporo frumentum vobis mittet. secundum autem, quod incommodum vobis erit, est hoc: nemo amplius bene de republica mereri volet quum ceteros dono spoliatos viderit. postremo ignominiam subibitis. videbimini enim ingrati esse.'

10) δ' inseruit H. Wolf. — om reliqui omnes libri. 11) δωρεὰς δωρεᾶς Vindl. 12) οὗτος om Vindl. 13) τῷ νόμῳ ... κελεύοντος ἐκείνου Par Thiersch. 14) εἶναι om Vindl. 15) δωρεῶν vulg. — ἀμοιβῶν s. Vindl. 7. γρ AldV. C. — ἀμοιβῶν superscriptum in D. (T?) Cf. or. §. 6. Gregorius Cor. Rh. T. VII^b p. 1298 W. sequitur orationis initium. 16) ἡμῖν margLamb. Vindl. pr T. C. 17) ἔαντοὺς vulg. — ἔαν τοὺς coniecit H. Wolf. AldV. (Vindl. 7.). Hieronymum sequuntur Fridericus Augustus etc. etiam in hoc argumento nisi ubi aliter observabam. — γρ. ἔαντῶν margLamb. — ἔαν τοὺς recepit Taylorus ex eiusdem Wolfianae errore. 18) ἀφαιρεῖσθαι vulg. — ἀφαιρῆσθε coniecit H. Wolf. AldV. (Vindl. 7). 19) ὑμῖν (ἡμῖν superscr. T.) τὸν σίτον Vindl. 7. C. T.

4. Ἔστι δὲ¹ ὁ λόγος οὗτος δευτερολογία. ὁ Ἀψεφίων² γὰρ ὡς πρεσβύτερος ἔλαβε τὴν πρωτολογία. οὐκοῦν ὁ Λεπτίνης²⁵ προηγουμένως τῷ συμφέροντι χρῆται, φάσκων ἐν σπάνει καθεστάναι τὴν πόλιν τῶν λειτουργούντων, δευτέρω³ δὲ τῷ δικαίῳ, ὅπερ ἀπὸ τῆς ἰσότητος θεωρεῖται. πάνν γὰρ, φησί, δεινὸν ἐστὶ⁴ τινὰς μὲν πλουτεῖν ἀτελείας ἐπειλημμένους, τὴν⁴⁵⁵ πόλιν δὲ μηδὲ⁵ τῶν λειτουργούντων εὐπορεῖν. (5) Προβάλλεται¹ δὲ ὁ ῥήτωρ τῷ μὲν δοκεῖν τὴν κατηγορίαν τοῦ νόμου, συνυποδύεται² δὲ καὶ κατασκευάζει* καὶ τὴν σύστασιν τοῦ οἰκείου νόμου. ἐν γὰρ τῷ νομίμῳ κεφαλαίῳ καθίστησιν,³ ἀνταναγινώσκων καὶ ἀντιτιθεῖς καὶ ἀντεξετάζων ἀμφοτέρους τοὺς νόμους, καὶ τὸ διάφορον ὅσον δεικνύς. ἵνα δὲ μὴ ἐξαίφνης μηδὲ ἀναρμόστως παρέχῃται τῶν νόμων⁴ τὴν σύστασιν, ἐκ¹⁰ πολλοῦ παρεσκευάσε. καὶ ἡ πρώτη γε ἀντίθεσις τοῦ λόγου τῷ μὲν δοκεῖν ἐστὶ παρὰ⁵ Λεπτίνου, τῇ δ' ἀληθείᾳ πρὸς σύστασιν τοῦ οἰκείου συμφέροντος⁶ ἐξεύρηται, ἵνα φαίνῃται ὁ ἀντιδικὸς τὸν Δημοσθένους εἰσάγων νόμον. τί γὰρ ὁ Δημοσθένους βού-¹⁵

4. Est autem haec secundo loco habita oratio. nam Apsephion, ut natu maior, primas causae partes egit. Leptines igitur praecipue utilis utitur, asserens deesse reipublicae, qui munera obeant, secundo iusto, quod quidem aequalitate spectatur. nequaquam enim, inquit, ferendum est quosdam arrepta immunitate opibus abundare, reipublicae autem qui munera obeant deesse. (5) Etsi autem accusatio legis oratori proposita esse videtur, tamen occulte se insinuans is simul etiam suae legis commendationem parat. nam in legitimo capite fundamenta iacit, ex adverso legendo, et opponendo et comparando utramque legem et quantum intersit ostendendo. ne vero subito et inconvenienter legum comparisonem ingereret, eam rem multo ante instruxit. ac prima quidem orationis obiectio videtur quidem a Leptine oriri, sed revera inventa est ad Demosthenis utilitatem propriam commendandam, ut videatur adversarius proferre Demosthenis legem. quid enim vult Demosthenis lex? ut dona, quot

4. 1) γὰρ Vind7. 2) Ἀψεφίων libri. Sed vid. §. 2 not. 4. 3) δευτέρως Appfr. AldV. 4) ἐστὶ δεινὸν sine φησὶ Vindl. Vid. orat. §. 24. — ἐστὶ om Vind7. — φησὶν ἐστὶ δεινὸν T. C. 5) fort. δὲ μὴ. In orat. §. 24 μηδ' ὅτιοῦν.

5. 1) προβάλλετο Vindl. 2) συνυποδύεται Ald. etc. — συνυποδύεται vulg. — γρ. συναπολύεται margLamb. *) συγκατασκευάζει T. C. 3) καθίστησιν αὐτὸν HWolf. — αὐτὸν om omnes libri. 4) τῶν νόμων, Ald. interpungens. Ideo τὸν νόμον AldV. 5) f. πρὸς coniecit Sauppius. Placet. 6) f. συμφερόντως coniecit Schaeferus. miror hanc coniecturam.

λεται νόμος; τὰς δωρεάς, ὅσας ὁ δῆμος ἔδωκε, κυρίας εἶναι, τοὺς δὲ ἔχοντας κρίνεσθαι,⁷ ἢν', εἰ μὲν ἄξιοι, ἔχουσιν, εἰ δὲ ἀναξίως ἔχειν δοκοῦεν,⁸ ἐλεγχθέντες ἀφαιρεθῶσιν. οὐκοῦν αὐτὸς ὁ Λεπτίνης τὸν Δημοσθένους νόμον κεκύρωκεν. τί γάρ;⁹ αἰτιᾶται κατ' ἀρχὰς εὐθύς, ὅτι πολλοὶ τῶν εἰληφότων εἰσὶν ἀνάξιοι. οὐκοῦν ἔχει τὸν Δημοσθένους νόμον τοὺς ἀναξίους ἐκκρίνοντα. καὶ διὰ τοῦτο πανταχοῦ¹⁰ κατέσπαρται. ὁ γὰρ πολὺς περὶ αὐτοῦ λόγος ἐθίζει τοὺς δικαστὰς πρὸς τὴν τοῦ νόμου μετὰ μικρὸν ἀνάγνωσιν. (6) Ἰδὼν δὲ, ὅτι Λεπτίνης ἐκεῖνον ἔχει τὸν¹ ἰσχυρότατον λόγον, ὡς ἂν οἱ πλουσιώτατοι λειτουργῶσι,² μηδένα ἀτελεῖ εἶναι,³ οὐ ταύτην ἔθηκέ προηγουμένην ἀντίθεσιν, ἀλλὰ τὴν λυσιτελοῦσαν αὐτῷ⁴ καὶ τὴν⁵ μέλλουσαν εἰσφέρειν τὸν παρ' αὐτοῦ⁶ νόμον. ὅταν γὰρ λέγῃ 'καὶ τοῦτω πλείστῳ χρήσεται τῷ λόγῳ,'⁷ σοφίζεται τοὺς ἀκούοντας. οὐ γὰρ τῷ⁸ περὶ τῶν ἀναξίων πολλῶν χρήσεται λόγῳ,⁹ ἀλλὰ τῷ¹⁰ δηλονότι σπανίζειν τὴν πόλιν¹¹ τῶν λειτουργούν-

populus dedit, rata sint, ea vero qui consecuti sunt, in ius vocentur, ut, si digni sint, teneant, sin immerito tenere videantur, convictis adimantur. Ipse igitur Leptines Demosthenis legem confirmavit. quid enim? statim initio queritur, multos immerito esse donatos. continet igitur Demosthenis legem indignos scernentem. et hac de causa id ubique sparsum est. multa enim ea de re verba facit, ut assuefaciat iudices recitationi legis paulo post secuturae. (6) Quum autem vidisset eam orationem Leptinis esse validissimam, ut ditissimi munera obeant, neminem esse oportere immunem; non hanc posuit principalem objectionem, sed eam, quae sibi utilis et ferendae a se legi patrocinatura esset. quum enim dicit 'et ea ratione plurimum utetur', decipit auditores. neque enim de indignis multa verba faciet, sed de eo nimirum, deesse reipubli-

7) κρίναι Vindl. 8) ἔχοιεν sine δοκοῦεν Vindl. 9) τί γάρ; coniecit Fr. A. Wolfius. — ἔτι γὰρ libri. 10) διὰ τοῦτο πάντων Aldetc. — τοῦτο διὰ πάντων coniecit HWolf. — διὰ πάντων sine τοῦτο AldV. — διὰ τοῦτο πανταχοῦ Vindl. 7. T. C. Hoc recepi iam in Parisina. Est quod hoc moneam.

6. 1) 'τὸν malim abesse'. Sauppius. 2) λειτουργοῦσι Vindl. 3) μηδένα ἀτελεῖ εἶναι vulg. Sic supra §. 1. or. §. 2. — ἀτελεῖ μηδένα εἶναι Vindl. 7. T. C. ut sine εἶναι or. §. 29. — Etiam μηδένα εἶναι ἀτελεῖ §§. 97. 128. 4) αὐτῷ HWolf etc. 5) καὶ μὴ Vindl. 6) αὐτοῦ HWolf etc. 7) Cf. or. §. 1 extr. 8) τῷ om Vindl. 9) τῷ λόγῳ vulg. — τῷ om s. Vindl. 7. 10) τῷ om Vindl. 11) σπανίζειν τὴν πόλιν δηλονότι Vindl. — δηλ. σπ. τὴν πολ. vulg.

των, καὶ τῷ συμφέρον μετατιθέναι τὰς λειτουργίας ἀπὸ τῶν ἀπόρων εἰς¹² τοὺς εὐπόρους.

7. "Ἔστι δὲ τὸ μὲν εἶδος τοῦ λόγου δικανικόν, εἰ γε κρίσις¹⁰ ἐστὶν ἐπὶ¹ τῷ νόμῳ,² ἢ δὲ γε ὕλη πᾶσά ἐστι διπλή, καὶ ταύτης ἢ μὲν ἐστὶ δικανικὴ, ἢ δὲ συμβουλευτικὴ. εὗροις δ' ἂν οὐδὲ πανηγυρικῆς ἰδέας ἀμοιροῦντα τὸν λόγον, ἐν οἷς πειρᾶται σεμνύνειν³ ἕκαστον τῶν εὐεργετῶν. καὶ γὰρ ἐνταῦθα εὐρήσεις¹⁵ ἄξια τῶν ἀνδρῶν ἐγκώμια καὶ λόγους εὐφήμως⁴ ἀρμόττοντας ταῖς ἐκείνων πράξεσιν, οἷον ὡς ὅταν ἐμπομπεύῃ τοῖς Κόνωνος καὶ Χαβρίου κατορθώμασι καὶ τοῖς Ἐπικέρδους καὶ τῶν ἐκ Θάσου καὶ Κορίνθου καὶ Λεύκωνος. Ἰτέον δὲ ἐπὶ τὴν μεταχεί-²⁰ ρισιν⁵ τοῦ λόγου.

cae qui munera obeant, et esse e republica, a pauperibus onera in divites transferri.

7. Genus orationis iudiciale quidem est, siquidem de lege iudicium fit, sed materia quidem tota est duplex, partim iudicialis, partim deliberativa. Invenias etiam demonstrativi generis non expertem esse orationem, ubi singulos, qui bene meriti sunt, ornare studeat. etenim hic reperies laudes dignas illis viris et verba rebus illorum gestis congruenter apta, ut quum in Cononis et Chabriae rebus gestis se iactat et Epicerdis et Thasiolorum et Corinthiorum et Leuconis. Accedendum est autem ad tractationem orationis.

12) ἐπὶ Vind7.

7. 1) 'f. ἐστὶ περὶ.' Schaeferus. Cf. not. 2. 2) τὸν νόμον vulg. — τῷ νόμῳ s. Vindl. 7. C. Cf. Plut. Apophth. Lacaen. 11 p. 241 E: ἐπ' ἀδικήματι τῷ παιδί κρινόμενῳ ... ἔφη. 3) πειρᾶται σεμνύνειν Ald. corr in AldV. — Parisinae nostrae operarum culpa excidit σεμνύνειν. 4) εὐφήμως Vind7. 5) μεταχείρησιν Vindl. Ald. Fel. Post hoc vocabulum in his duabus primis editionibus sequitur appendix, quod Wolfius etc. recte scholion ad or. §. 1 separaverunt.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Ὁ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ἈΤΕΛΕΙΑΣ ΠΡΟΣ
ΛΕΠΤΙΝΗΝ.¹

1. Ἄνδρες δικασταί,² μάλιστα μὲν εἵνεκα³ τοῦ νομίζειν

1. Iudices, maxime quidem quod e republica esse arbitror istius legis

1) Δημοσθένους ὁ πρὸς τὸν (τῶν Ald. Mor.) Λεπτίνην λόγος vulg. Cf. Titulum ante Libanii argumentum, et subscriptionem. — Περὶ τῆς ἀτελείας πρὸς Λεπτίνην sine Δημοσθένους ὁ Σ. Q. Lind. — Πρὸς Λεπτίνην περὶ τῆς ἀτελείας Aug1. — Πρὸς Λεπτίνην. περὶ ἀτελείας LaurS. Vindl. 7. — Ἐν τοῦ περὶ ἀτελείας πρὸς Λεπτίνην Macarii excerpta in Villosion. Anecd. T. II p. 10. — Ὁ πρὸς Λεπτίνην Sopater Rh. T. IV p. 192 W. Hermogenes passim. Cf. not. sqq. Doxopater Rh. T. II p. 333 W. Alii. — Φασὶ δὲ τὸν Δημοσθένην δ' καὶ ἡ γεγονότα ἔτη τὸν περὶ τῶν ἀτελειῶν ἢ τὸν πρὸς Λεπτίνην φιλοπονήσασθαι λόγον Photius Bibl. Cod. 265 p. 802 init. Hösch. Δημοσθένης ... αὐτὸς ἠγωνίσασθαι καὶ τὸν περὶ τῶν ἀτελειῶν διὰ τὸν Χαβρίου παῖδα Κτησίππου Plutarch. Vit. Dem. cap. 15. in eiusd. cap. 13 scribe τὸν περὶ (loco ὑπὲρ) τῶν ἀτελειῶν. Cf. tamen Eudociae locum proxime describendum. — καὶ τῶ κατὰ Λεπτίνου περὶ τῆς ἀτελείας Dionysius Hal. De vi Dem. T. VI p. 1096. Falsum esse κατὰ Λεπτίνου pro πρὸς Λεπτίνην ostendit iam anonymi argumentum. Cf. Fr. A. Wolfii prolegg. fin. — τὸν πρὸς Λεπτίνην Philostr. Vit. Soph. Lib. II cap. 20 §. 2 p. 601 Olear. Inde Eudocias Ion. in Villois. Anecd. T. I p. 58: τὸν πρὸς Λεπτίνην ... καὶ γὰρ δὴ καὶ ὑπὲρ τῆς ἀτελείας γέγραπται. — Diversae praepositiones adhibitae sunt recte ἐν τε τῶ κατὰ Τιμοκράτους καὶ Ἀριστοκράτους καὶ πρὸς Λεπτίνην Theon. Progym. T. I p. 166 W. Cf. ἐν τῶ πρὸς Λεπτίνην Theon. p. 156. Tiber. Rh. T. IX p. 532 W. p. 540. Apsines ibid. p. 502. p. 506. Anonym. Rh. T. V p. 595 W. Georg. Rh. T. VI p. 509 W. et passim.

In LaurS sequitur post Aristocrateam (fol. 260 verso) fragmentum Leptineae initium §§. 1—3, ut extrema verba haec sint: *συμμάχος ἦδη τινάς*. Post ea legitur Epistola Philippi fol. 260^v—263^v. Leptineam scripsit alia manus.

1. 2) De omisa ante ἄνδρες δικ. interiectione ὦ vid. Prolegg. Gramm. §. 137 p. 153. 3) εἵνεκα Σ. LaurS. vulg. — ἔνεκα Hermog. T. III p. 70 (non item p. 268). Anonymus Rh. T. VII p. 60. Alius Anonym. ib. p. 891, hic rhetor non item infra. (II). — εἵνεκα cit. etiam Demetrius Rh. T. IX pp. 7. 13 W. pauciora citans p. 104. Cf. not. 5 et §. 2. Vid. Prolegg. Gramm. §. 116.

συμφέρειν τῇ πόλει λελύσθαι⁴ τὸν νόμον, εἶτα καὶ τοῦ παιδὸς εἵνεκα⁵ τοῦ Χαβρίου, ὁμολόγησα τούτοις, ὡς⁶ ἂν οἶός τ' ὦ συνερεῖν.⁷ ἔστι δ' οὐκ ἄδηλον, ὡς ἄνδρες⁸ Ἀθηναῖοι, τοῦθ' ὅτι⁹ Λεπτίνης, καὶν τις ἄλλος ὑπὲρ τοῦ νόμου λέγη,⁹ δίκαιον μὲν οὐδὲν ἐρεῖ περὶ αὐτοῦ,¹⁰ φήσει¹¹ δ' ἀναξίους τινάς¹² ἀνθρώπους εὐρομένους¹³ ἀτέλειαν ἐκδεδυκέναι¹⁴ τὰς λειτουργίας.

abrogationem, deinde etiam propter Chabriae filium, recepi hisce pro virili parte patrocinari. neque vero hoc obscurum est. Athenienses, Leptinem, et si quis alius legem tueatur, iusti nihil de ea dicturum, sed praetextet indignos aliquos homines immunitatem consecutos excussisse onus publicorum munerum. atque ea ratione potissimum utetur.

4) λελύσθαι τῇ πόλει Hermog. p. 70 (non item p. 269). — τῇ π. σ. λ. κ. — τῇ πόλει om Aristid. Rh. T. IX p. 404 W. 5) εἵνεκα Σ. vulg. — ἔνεκα Doxopater (qui supra εἵνεκα) Rh. T. II p. 333. Hermog. p. 70 (non item p. 269), LaurS. Aug1. k. hic non II. Cf. not. 3. 6) ὡς om Fel. Mor. — ὡς ἂν om pr Mal, addidit Chr. — habent Σ. LaurS. vulg. 'ὡς probandum non ob consensum tantum codicum, sed propter ipsam vim sententiae et usum. Ita Lysiae or. V p. 186. Isaei or. III init.' Fr. A. Wolfius. 'Semel nomen professus in oratoribus non potuit dicere ἂν οἶός τ' ὦ. debuit si modestiae laudem in ipso orationis exordio captare vellet, ὡς ἂν οἶός τ' ὦ.' Schaeferus. 7) συνερεῖν pr Σ, corr recentior αι in ε. In marg. antiq. γρ συνερεῖν. De tali depravatione vid. sis Cobet. Nov. Lectt. p. 778. Id. Praef. ad Nov. Test. p. XXXIX. — συνερεῖν Aldina Hermogenis p. 40, 29 (= 71 W.). 8) ἄνδρες om Hermog. p. 289. — ὦ ἄ. Ἀθ. om Apsines Rh. T. IX p. 506. — ὦ ἄ. Ἀθ. τοῦθ' om Hermog. pp. 288. 428. habet p. 109. τοῦθ' habet idem Hermog. pp. 289. 292. 9) ὑπὲρ τὸν νόμον λέγη LaurS. — ὑπ. τοῦ νόμου λέγει HWolfia. pr Mal? qui habet λέγη a corr. 10) περὶ αὐτοῦ om Apsines p. 506. Hermog. p. 292. 11) φήσει Ald. item Aldina Rhetorum, Apsinis p. 697. — φησὶ Appfr. — Cit. locum Aristides adv. Dem. §. 10 ed. Grauert. 12) τινάς om Hermog. p. 289. 13) εὐρομένους Hermog. pp. 109. 428. Gregor Cor. Rh. T. VII p. 1298 W. LaurS. Aug1. ε. η. κ. r. Ven. Bodl. Cant. — εὐρομένους γρ AldV. Cf. f. leg. §. 339 extr. Vid. Dawes. Misc. p. 252 = 475 ed. 2° ibiq. Kidd. Zell. ad Aristot. Eth. Nicom. T. II p. 377. D'Orvill. ad Char. p. 334 sq. = p. 403 Lps. 'Apud genuinos Atticos nullum certum huius usus exemplum credo reperiri. In nostro saepius habes promiscue εὐρομένος et εὐρόμενος posterius etiam infra p. 475, 11. p. 505, 27. p. 1381 init.' Fr. A. Wolfius. 'Fischer. ad Veller. T. III l. p. 95. Lobeck. ad Phryn. p. 139. Buttman. Gr. Gr. mai. T. I p. 417. T. II p. 130.' Schaeferus. 14) Cit. Hermog. p. 291. — ἐκλειπέναι IndAld. γρ AldV. γρ marg X.

10 καὶ τούτῳ πλείστῳ χροῖσεται τῷ λόγῳ. (2) Ἐγὼ δ' ὅτι μὲν τι-
 νῶν κατηγοροῦντα¹ πάντας² ἀφαιρεῖσθαι³ τὴν δωρεάν⁴ τῶν
 ἀδίκων⁵ ἐστὶν ἑάσω. καὶ γὰρ εἴρηται τρόπον τινα καὶ ὑφ'
 ὑμῶν ἴσως γιννώσκειται.⁶ ἀλλ' ἐκεῖν⁷ ἂν ἐροίμην ἠδέως⁸ ἀν-
 τόν, τίνος⁹ εἶνεκ¹⁰ εἰ τὰ μάλιστα μὴ τινες¹¹ ἀλλὰ πάντες
 15 ἦσαν¹² ἀνάξιοι τῶν αὐτῶν ἠξίωσεν¹³ ὑμᾶς τε καὶ τούτους;¹⁴

(2) Ego vero ne dicam, quantopere iniustum sit aliquos accusando omnes
 donis spoliare. etenim hoc iam partim dictum est, et vobis certissime
 probatum. sed illud libenter ex eo quaerere velim, cur, si vel maxime non
 aliqui, sed omnes indigni essent, etiam vos, ut hos, in ordinem cogen-
 dos iudicaret. quum enim scripsit 'Neminem immunem esse,' conse-

2. 1) κατηγοροῦντα Σ. LaurS. vulg. Dionysius Hal. T. V p. 50 R.
 Gregorius Cor. Orr. T. VIII p. 902 R. Hermog. Rh. T. III p. 409 W.
 Apsines Rh. T. IX p. 516. — κατηγοροῦντας Tiberius Rh. T. VIII
 p. 533 W. Fel. Mor. 2) πάντων Tiberius. — πάντα Mor. — πάν-
 τας Σ. LaurS. vulg. 3) ἀφαιρεῖσθαι Ald. 4) τὴν ἀτέλειαν Dio-
 nysius p. 51. — τὰς δωρεάς Maximus Rh. T. V p. 585 sententiam re-
 ferens. — τὴν δωρεάν ἀφαιρεῖσθαι Gregorius. 5) ἀδικούντων
 Ald etc. F. t. v. — X: ἀδικούντων inter scribendum correctum est ex
 ἀδίκων. — ἀδίκων Σ. LaurS. vulg. Tiberius. Hermogenes. Diony-
 sius bis. — 'Quum dixisset κατηγοροῦντα, non κατηγοροῦντας, scri-
 psisse quoque debuit τοῦ ἀδικούντος ἐστίν. Sed manum Demosthenis
 opinor fuisse τῶν ἀδίκων ἐστίν. Sic p. 476, 23 τῶν ἀλοχίστων ἐστίν.'
 Marklandus. 'Hermogenes in alio loco περὶ ἰδεῶν Lib. I vers. finem
 (p. 292 W) locum hunc memoriter citans habet τῶν ἀτοπωτάτων, ut
 dubium non sit, quo animo ille hunc locum intellexerit.' Taylorus.
 'τῶν ἀδίκων ἐστίν h. e. ἀδικόν ἐστίν. Ita dicunt ἐστὶ τῶν καλῶν,
 τῶν χρησίμων, τῶν χαλεπῶν, τῶν ἀτόπων pro ἐν τι τῶν καλῶν etc.,
 quod est infra p. 498, 1 et Aeschin. Timarch. init.' Fr. A. Wolfius.
 'τῶν ἀδίκων neutrius est generis. — masculinum si orator voluisset, scri-
 psisset τῶν ἀδικούντων, quod nonnulli dederunt, non illi quidem per-
 peram, ut egregio Leptineae editori visum est (nam per se scriptura
 spectata optime habet), sed minus certa librorum auctoritate. Vid.
 not. ad Dionys. Comp. p. 111.' Schaeferus. ἀδικόν ἐστὶ Gregorius.
 6) διαγινώσκειται Hermog. T. III p. 409. 7) ἐκεῖνα Σ. LaurS². F. s.

Vindl. 4. — ἐκεῖνο LaurS¹. vulg. ἐκεῖνα Q. Cf. §. 3. 8) δικαίως
 Bav (non F?). IndAld. γρAldV. — ἠδέως ἐροίμην Vindl. 9) τί-
 νος οὖν Hermog. p. 333. Anonym. Rh. T. VIII p. 657 W. 10) εἶνεκ
 Σ. LaurS (uterque). vulg. — ἔνεκα Hermog. p. 333 bis. — ἔνεκεν Ano-
 nym. l. c. — ἔνεκ Augl. k. — om Vindl. 11) μήτε τινας Vindl.
 12) ἦσαν om pr Bav (non F?). 13) ἠξίωσεν post τούτους ponunt r.
 Vindl. 14) τε καὶ κελεύουσ Hermog. p. 333 bis. Cf. Anonym. Rh. l. c.

ἐν μὲν γὰρ τῷ¹⁵ γράφει μηδένα εἶναι ἀτελεῆ τοῦς
 ἔχοντας ἀφείλετο τὴν ἀτέλειαν, ἐν δὲ τῷ προσγράφει¹⁶ μηδὲ
 τὸ λοιπὸν ἐξεῖναι δοῦναι ὑμᾶς τὸ δοῦναι ὑμῖν ἐξεῖναι.¹⁷

culos spoliavit, quum vero adiecit 'neque in posterum licere eam tri-
 buere,' vos spoliavit facultate vestra donandi. neque enim illud quidem

15) τὸ X. — De ordine verborum proximorum, in quibus LaurS²
 μηδ' ἔνα, infra passim variato vid. ad §. 127. 16) προσγράφει cod.
 Tiberii p. 553. — Cit. Hermog. pp. 152. 155. 17) 'In Aldino sic legi-
 tur: μηδὲ τοιοῦτον ἐξεῖναι ὑμᾶς, τὸ δοῦναι ὑμῖν ἐξεῖναι. In nostro
 secus, nempe sic: μηδὲ τὸ ἐξεῖναι δοῦναι ὑμᾶς τὸ δοῦναι.' Obsopoeus.
 Non liquet utrum in eius codice Pannonico extrema verba ὑμῖν ἐξεῖναι
 abfuerint, an Obsopoeus substiterit notâ κτλ neglectâ. — μηδὲ τὸ λ.
 ἐξ. δοῦναι ὑμᾶς τὸ δ. ὑμῖν (ἡμῖν Augl. — ὑμᾶς Par Thiersch. —
 ὑμῖν post ἐξεῖναι posuisse dicitur Vindl) ἐξ. Fel. Σ. LaurS. vulg. —
 μ. τὸ λ. ἐξ. δ., ὑμᾶς γε τὸ δοῦναι sine ὑμῖν ἐξεῖναι Applr. quae duo
 vocabula deleuit IIWollius. — Inter prius δοῦναι et ὑμᾶς AldV distin-
 xit, recte, quia vox quiescit. nam ὑμᾶς pendet ab ἀφείλετο, non per-
 tinet ad praegressum δοῦναι, ut iam Obsopoeus monebat. — 'Delevi
 primum δοῦναι. — Ad primum ἐξεῖναι subaudiendum est e superioribus
 ἀτελεῆ εἶναι.' Reiskius. Extrema verba ὑμῖν ἐξεῖναι deleuit Fr. A.
 Wolfius: 'Haec, inquit, quum mire variant in Mss., tutissimum putavi
 optare lectionem ab Obsopoeo et Wolfio proditam, quae tum nihil ha-
 bet ab oratoris mente alienum, nihil, quod non alibi postea repetatur,
 tum suavitate concinnitatis placet, tum linguae legibus non adversatur.'
 — At fatendum est ὑμῖν ἐξεῖναι et bonis libris se tueri et teste etiam
 Demetrio Eloc. §. 246 (= Rh. T. IX p. 109 W.), qui tali modo scripta
 haec laudat pro exemplo δεινότητος e scabritie et asperitate sonorum
 (τῷ δυσφθόγγῳ) orientis. Mili tamen nondum plaue persuasum est
 hanc Demosthenis esse manum. Ut omittam durius ad ἐξεῖναι pertrahi
 εἶναι ἀτελεῆ, ineptus videtur ipse circuitus, qui est in verbis τὸ ἐξεῖναι
 ὑμῖν δοῦναι, quando simpliciter τὸ δοῦναι potuerat dici potestas domandi,
 ut est τὸ τιμᾶν p. 493, 16 aliaque id genus alibi. Deinde si cui scriptura
 nostra videatur immodestior, quam qua Leptines in ipsa rogatione usus
 credi possit, haud multum ea dubitatio valeat. Prorsus sic, ut dedi,
 p. 506, 8. Ac ne quis Demetrii auctoritatem mihi opponat, adhuc
 de hac ipsa nonnihil addubito. — 'μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεῖναι δοῦναι
 ὑμᾶς τὸ δοῦναι ὑμῖν ἐξεῖναι Bekker. verissime. vim enim habet ipsa
 haec repetitio.' Schaeferus. Nuper Dindorfus ὑμῖν ἐξεῖναι seclisit.
 'Offendes, si vocalium concursum spectas, in δοῦναι ὑμῖν et Fr. A.
 Wolfius verba deleuit. At id ipsum etiam in iis quae §. 4 sequuntur
 ἀφαιρήσεται τὸ κυρίως ἡμᾶς εἶναι, urget orator, quod ex lege illa
 Atheniensibus non amplius potestas sit donandi, in quo non poterant
 non Atheniensium animi maxime offendere. Si igitur quid delendum,
 potius eum Reiskio Aldinam secuto prius δοῦναι esset delendum. At

οὐ γὰρ ἐκεῖνό γ' ¹⁸ ἐνεστίν ¹⁹ εἰπεῖν, ὡς ²⁰ τὸν αὐτὸν τρό-
²⁰ πον, ὄνπερ ²¹ τοὺς ἔχοντας ²² τὴν δωρεὰν ἀναξίους ἐνόμιζεν, ²³

ci dicere licet, se eodem modo, quo immunitate gaudentes indignos iudi-

in eo non minus vis quaedam est posita, quod ne dandi quidem potestas amplius Atheniensibus sit concessa eamque ipsam gravitatem Demetrius deprehendit. Excusabis igitur hic hiatum ita, ut dicas Demosthenem gravitatem elegantiae antetulisse. Benselerus. Hiat. p. 103. 18) γ' om Appfr. 19) ἐστίν Aug1. — ἐστίν AldV. 20) ὡς οὐ Appfr. Item AldV, sed deletum οὐ. 21) ὄνπερ om r. 22) τοὺς ἔχοντας ἀφείλετο libri. — οὐς ἔχ. ἀφ. coniecit Westermannus. habet AldV quoque οὐς, sed punctis et linea notatum. Vid. not. 23. 23) νομίζων Fel. Mor. Cant. Less. F. l. Si participium Demosthenes adhibuisset, dixisset, si quid sentio, νομίσας. — ἐνόμιζεν Σ. LaurS. vulg. — ἐνόμιζεν νομίζων X. 'Fort. voluerunt illi οὐς ἀναξίους ἐνόμιζεν. Suspicio quibusdam libris olim ἀφείλετο plane abfuisse eamque lectionem probo sic, ut legatur ὄνπερ τοὺς ἔχοντας ἔχειν τὴν δωρεὰν ἀναξίους ἐνόμιζεν.' Reiskius. 'ἀναξίους νομίζων Taylorus ad Fel. verissime. nisi quis potius utramque vocem ex interpretatione putet intrusam. Ordinem disturbat ἐνόμιζεν. — Mox male faciunt qui omittunt τὰ ἑαυτοῦ.' Fr. A. Wolfius. 'Mira suspicio, esse posse, qui ἀναξίους νομίζων ex interpretatione putet intrusum. Hoc enim si deleas, comparantur incomparabilia, τὸ ἀφαιρεῖσθαι τὴν δωρεὰν et τὸ ἡγεῖσθαι ἀνάξιον. Sed orator, ut debuit, comparavit τὴν τῶν ἀτελῶν ἀναξίαν cum τῇ τοῦ δήμου ἀναξίᾳ. Delenda autem hypostigme vulgo posita post δωρεάν. syntactice enim cohaerent ὄνπερ ἀναξίους νομίζων. Quod si scriptum esset ὄντερ τοὺς ἔχοντας ἀφελόμενος τὴν δωρεὰν ἀναξίους ἐνόμιζεν, comparatio foret manifestior. Nunc per metathesin (not. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 174) paulum obscurata est, quo magis existat notio inprimis invidiosa, τὸ ἀφαιρεῖσθαι τὴν δωρεάν.' Schaeferus. Klotzius ad Devar. T. II p. 65 codicem Σ plurimosque sequens ἀφείλετο ... ἐνόμιζεν censet esse asyndeton. 'si ea, inquit, qua par est voce eaque indignanti celeritate ... pronuntiatur, nec adeo difficile est ad intelligendum et egregie gravitatem oratoris ac vim prodit.' Hoc asyndeton ad evitandum ante ἀναξίους coniunctionem inserendam καὶ coniecerunt AldV (quum ea οὐς superius delevisset), AldB et Sauppins. Contra monuit Westermannus in Diar. Antiq. 1844 No. 73 p. 579 sic gravius ante dictum esse et causam sequi perperam. Ipse tum malebat ὅτι ἀναξίους ἐνόμιζεν. At idem ille postea facillimam emendationem οὐς ἔχοντας loco τοὺς ἔχοντας invenit Comment. Crit. I p. 3. Delevit Dindorfius ἀφείλετο in Σ lineolis atramenti antiqui notatum, ut e superioribus male repetitum. Talibus notis etiam Σ solet uti, ubi negligenter verbum vel syllaba repetita erat v. c. §. 16 ἀἄνα, ubi ultimum α puncto et linea est notatum. §. 31: ονοντα, repetitae litterae

οὔτω ²⁴ καὶ τὸν δῆμον ἀνάξιον ἡγεῖτο ²⁵ κύριον εἶναι τοῦ δοῦ-
 ναι, ²⁶ ἐάν τω ²⁷ βούληται. ²⁸ (3) Ἀλλὰ νῆ Δί' ἐκεῖν' ¹ ἀν-
 ἴσως εἶποι πρὸς ταῦτα, ² ὅτι διὰ τὸ θραδίως ἐξαπατᾶσθαι τὸν ⁴⁵⁸
 δῆμον, διὰ τοῦθ' οὔτως ἔθηκε ³ τὸν νόμον. Τί οὖν κωλύει ⁴
 πάντ' ἀφηρησθαι ⁵ καὶ ὅλως ⁶ τὴν πολιτείαν ὑμᾶς κατὰ τοῦτον
 τὸν λόγον; οὐ γὰρ ἔστιν ἐφ' ὅτου ⁷ τοῦτ' οὐ πεπόνθατε ⁸ τῶν
 πάντων, ἀλλὰ καὶ ψηφίσματα πολλὰ ⁹ πολλάκις ἐξαπατηθέν- ⁵
 τες κεχειροτονήκατε, ¹⁰ καὶ συμμαχοὺς ἤδη τινὰς ἤττους ἀντι-

cavit, sic etiam populum Atheniensem indignum censuisse, penes quem esset liberalitate uti erga quem ei videatur. (3) At per Iovem ad haec fortasse respondebit, quia populus facile decipiatur, propterea ita se legem composuisse. Quid igitur obstat, quominus omnia vobis eripiantur et ipsa denique administranda respublica ista quidem ratione? Neque enim quicquam est rerum omnium, in quo vobis hoc usu non venerit,

punctis seclusae sunt. §. 34: ἐκείνουσαιτηγούντας, primum σ lineola est deletum. Item §. 38: ποτε οὔτο. §. 152: καὶ κοινοῖον. §. 154: κάλλισσ. Ne plura ex aliis orationibus, unum addam exemplum vocabuli e superioribus repetiti: Cor. §. 172: ἐξ ἀρχῆς. καὶ συλλελογισμένον ἐξαρχῆς, quae vocabula lineola antiquo atramento delevit. Vetus iam hoc vitium sic notatum, ut videtur, scriba codicis Σ in suo exemplo invenit atque pariter notatum descripsit. Hoc verbo expulso sententia fit aptissima et rotunda. 24) οὔτω Ald. — οὔτως Vind1. 25) ἡγεῖτο τὸ Q. T. r. s. η. Vind4. Mal, unde Chr finxit τοῦ. — 'Forte pro τὸ fuit in illis codd. τοῦ.' Reiskius. Imo τὸ est repetita syllaba. 26) τὰ ἑαυτοῦ post δοῦναι add vulg. — om Σ. LaurS². prLaurS¹ (super lin. recentiore manu scriptum est). Aug1. pr k. 'Quae qui omittunt, hi τὴν ἀτέλειαν relinquunt subaudiendum.' Reiskius. Universe dictum gravius est quam si quidquam additur. Continebat autem illa verba lex Solonis §. 102. 27) ἐάν τω om pr Π (ob praegressum ἑαυτοῦ). habet margo. 28) Anonymus Rh. l. c. loci sententiam refert. Eandem exagitat Aristides adv. Dem. §. 70 sq. ed. Grauert.

3. 1) ἐκεῖνό γ' Mor. Aug1. k. — γ' om Σ. LaurS. vulg. 2) εἰπ. πρ. τ. ἴσως X. 3) ἔθηκα vulg. — ἔθηκε Aldetc. Σ. LaurS. t. Vind4.

— ἔθηκε F. X. — 'Correxi ἔθηκα, ut mimica sit ipsius Leptinis oratio.' Reiskius. 'De hac venustate valde vereor ne orator gratiam fecisset, si quis ei hic obtulisset.' Fr. A. Wolfius. 4) κωλύσει Apsines Rh. T. IX p. 514 W. 5) ἀφηρησθαι om Vind1. s. — ἀνηρησθαι Apsines, qui καὶ ὅλως ... ὑμᾶς om. 6) ὅλως corr Q; quum idem prima dedisset, corr addidit σ. 7) ὅτω LaurS¹. vulg. — ὅτου Σ. LaurS². II. X. 8) οὐκ ἐπεπόνθατε Vind1. 9) πολλὰ excidit in Wolfia. Apsin. Rh. T. IX p. 514 W. 10) ἐχειροτονήσατε Apsines, qui καὶ συμμαχοὺς ... ἐλέσθαι om.

κρείττωνων ἐπέισθηθ' ἐλέσθαι,¹¹ καὶ ὅλως ἐν οἶμαι πολλοῖς¹²
οἷς πράττετε¹³ καὶ τοιοῦτό τι¹⁴ συμβαίνειν ἀνάγκη. (4) Ἄρ'
10 οὖν θησόμεθα¹ νόμον διὰ ταῦτα μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεῖναι τῆ
βουλῇ μηδὲ τῶ δήμῳ μήτε προβουλεύειν μήτε χειροτονεῖν μη-
δέν; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι.² οὐ γάρ ἐσμεν ἀφαιρεθῆναι δίκαιοι
περὶ ὧν ἂν ἐξαπατηθῶμεν, ἀλλὰ διδαχθῆναι, πῶς³ τοῦτο μὴ
15 πεισόμεθα,⁴ καὶ θέσθαι νόμον⁵ οὐχ ὅς ἀφαιρήσεται⁶ τὸ⁷ κυ-
ρίους ἡμᾶς⁸ εἶναι,⁹ ἀλλὰ δι' οὗ τὸν ἐξαπατῶντα τιμωρησόμεθα.

sed saepe decepti et multa decreta vestris suffragiis comprobastis et ut omissis potentioribus societatem cum his, quorum minores opes essent, coiretis adducti estis, et omnino in tanta mole negotiorum prope necesse est etiam tale quid vobis accidere. (4) An vero propterea legem faciemus, ut deinceps nec senatui nec populo liceat vel consulere vel iubere quicquam? Equidem non opinor. neque enim aequum est, quibuscunque in rebus decepti sumus, illas nobis eripi, sed moneri nos quomodo posthac non in eandem fraudem incidamus, legemque constitui non quae maiestatem nobis adimat, sed talem cuius auxilio impostorem puniamus.

11) καὶ γὰρ ψηφ. πολλάνις καὶ συμμάχους ἦτιους ἀντὶ κρείττωνων ἐπέισθητε ἐλέσθαι reliquis omissis citat Minucianus Rh. T. IX p. 611 W.

12) πολλοῖς ἐνοῖμαι r. — πολλοῖς ἐν οἶμαι Mal. 13) πράττετε r.
14) καὶ τοιοῦτόν τι Apsines. — τοῦτο sine καὶ et τι Vind1.

4. 1) στησόμεθα Vind7. 2) οἶμαι Reiskius de suo. 3) ὅπως LaurS. vulg. — πῶς Σ. Q. T. r. s. Vind1. 4. II. Mal. — Cf. f. leg. §. 331. Vid. ad Chers. §. 40. 4) πεισόμεθα Aug1. 5) Cit. Harp. Photius. Suid. s. v. θέσθαι. Etymol. M. p. 448, 18. Cf. §§. 6. 14. 50. 6) ἀφαιρηθήσεται Q. Bav (non F?). Vind4. — ἀφαιρηθήσεται Mal. 7) τὸ om F (non Bav?). — expunxit 2 corr Π. 8) ἡμᾶς Σ. LaurS. Q.

Aug1. s. Bav (non F?). Vind4. II. Mal. — ὑμᾶς X. — 'Vulgatum ὑμᾶς magis placet, licet in reliquis prima persona hic frequentetur.' Fr. A. Wolfius. Et licet agatur coram iudicibus, non in contione. Sedet enim populus in iudicio. Cf. §§. 3. 5 etc. Attamen Schaeferus Wolfium ita sentire 'vehementer miratur'. neque immerito, quia h. l. ὑμᾶς primae personae verborum, in quibus medium est positum pronomen, du-riore ratione adversaretur. 9) τῆς δωρεᾶς post εἶναι add vulg. — om Σ. pr LaurS. Aug1. k. Vind1. 4. 'Uncis inclusi quod est nimis angustum. non de sola largitione, sed universe de iure quidvis constituendi loquitur et de προβουλεύειν, τοῦ χειροτονεῖν e vs. 12 subaudiendum reliquit.' Reiskius. 'At postquam universe de re summa orator locutus est, iterum venit ad eam rem, cuius causa paulum digressus erat, quae est optimorum scriptorum ratio. Sed vel dura subauditio verborum τοῦ προβουλεύειν καὶ τοῦ χειροτονεῖν tali mutationi adver-

5. Εἰ τοίνυν τις ἐάσας ταῦτα, αὐτὸ καθ' αὐτ' ἐξετάσειεν, πότερον ποτε¹ λυσιτελέστερόν ἐστι κυρίους μὲν ὑμᾶς εἶναι τῆς δωρεᾶς, ἐξαπατηθέντας δέ τι² καὶ φαύλω τινὶ δοῦναι, ἢ διὰ²⁰ τοῦ³ παντελῶς ἀκύρους γενέσθαι, μηδ' ἂν ἄξιόν τιν' εἰδῆτε, ἐξεῖναι τιμῆσαι. εὖροιτ' ἂν μᾶλλον ἐκεῖνο λυσιτελοῦν. διὰ τί, ὅτι⁴ ἐκ μὲν τοῦ πλείονος⁵ ἢ προσήκει⁶ τιμᾶν πολλοὺς εὖ ποι-

5. Quod si quis, his omissis, illud ipsum per se accurate perpendit, utrum tandem praestet penes vos esse ius donandi, etsi decepti etiam indigno alicui donetis, an vero prorsus amissa potestate ne illum quidem honore afficere liceat, qui dignus videatur; prius illud longe praestare comperietis. quamobrem? quia, dum honoratis plures quam

satur.' Fr. A. Wolfius. 'Uncos amovit Fr. A. Wolfius, quod tantum abest ut probem, ut laudandum censeam Bekkerum, qui longius Reiskio progressus τῆς δωρεᾶς deleverit.' Schaeferus. Nihil est supplendum, sed universe maiestas populi significatur, τοῦ παντελῶς κύριον εἶναι Cf. §. 5.

5. 1) ποτε h. l. etiam Σ., non τι. Sed vid. not. 2. — In praegresso ἐξετάσειεν primae manus Σ et Q, linea in Σ delevit v. 2) ποτε

vulg. et marg antiq Σ. — τι Σ, sic h. l. — δέ τι καὶ LaurS. — Cf. Aristocr. §. 117: ἐξαπατῶντων τι τῶν Λακεδαιμονίων. 3) τὸ LaurS. vulg. — τοῦ Σ. Q. T. s. Vind1. — Illud ortum videtur, quia §. 6 sequitur δι' ἐκεῖνο. Sed hoc respondet διὰ τί; ὅτι. 4) ὅτι om prLaurS. pr k. 5) πλείονος Aug1. k. r. 6) προσήκει Aldete. t. v. — προσήκει

Σ. LaurS. Bav. vulg. — προσήκει F. — 'προκαλείσθε hic est futurum. Atque hinc fortasse deprehendes necessitatem legendi προσήκει.' Taylorus. 'προκαλείσθε etsi futurum est, ideo non debemus cum Tayloro προσήκει mutare in προσήκει. Atticorum est pervulgatus mos usurpare imperfecta ἐχοῖν, προσήκειν, εἰκὸς ἦν, ubi itidem Latini debebat, oportebat, decebat. De Graecis cf. DOrvill. Char. p. 610.' Fr. A. Wolfius. 'Non Atticorum iste mos est, sed omnium Graecorum scriptorum imperfectis illis utentium, ubi imperfecti temporis locus est, praesentibus, ubi praesentis. Nec cogitandum de enallage temporum, ridiculo commento grammaticorum. Hic quidem praeferam προσήκει.' Schaeferus. Neque est προσήκει loco praesentis usurpatum, neque προκαλείσθε h. l. mihi videtur esse futurum, quamquam propter sequens ἀπείρητε etiam Cobetus Nov. Lectt. p. 439 futurum esse putavit. Nam nondum perierat ius donandi, haec deminutio demum futura erat, quando Leptinea causa vicerit. Sententia est: dum adhuc honoratis plures, multi etiam nunc ad beneficia invitantur, sed si protestate amissa neminem honorabitis, tum omnes deterrebitis. Posset autem imperfectum προσήκει defendi, si maior auctoritas codicum id postularet. Potest enim τιμᾶν pro imperfecti infinitivo haberi. 'Patet τιμᾶν esse

25 εἰν προκαλεῖσθ' ὑμᾶς, ἐκ δὲ τοῦ μηδενὶ μηδέν,⁷ μηδ' ἂν
 ἄξιός⁸ ἢ,⁹ διδόναι πάντας ἀπειροξετε¹⁰ τοῦ φιλοτιμείσθαι.
 (6) πρὸς δὲ τούτῳ καὶ¹ δι' ἐκεῖνο, ὅτι οἱ μὲν ἀνάξιόν τινα
 τιμήσαντες εὐηθείας² τινὰ³ δόξαν ἔχοιεν ἂν,⁴ οἱ⁵ δὲ τοὺς ἀγα-
 459 θόν τι ποιοῦντας ἑαυτοὺς⁶ μὴ τοῖς ὁμοίοις ἀμειβόμενοι⁷ κα-
 κίας. Ὅσῳ δὴ κρείττον εὐήθη δοκεῖν ἢ πονηρόν εἶναι, το-
 σοῦτό⁸ λῦσαι τὸν νόμον κάλλιον⁹ ἢ θέσθαι.

7. Οὐ τοίνυν ἔμοιγ' οὐδ' ἐκεῖν¹ εὐλογον, ὧ ἄνδρες Ἀθη-
 5 ναῖοι, σκοπουμένῳ φαίνεται, καταμειφόμενον τοὺς² ἐπὶ ταῖς

deceat, multos ad benefaciendum vobis invitatis, at si in neminem, etiamsi mereatur, liberalitate utemini, omnes deterrebitis a studio vestri. (6) praeterea etiam ideo, quod, qui indigno alicui honorem habent, fortasse simplices esse putantur, at qui de se bene meritis parem gratiam non referunt, mali. Quanto igitur simplicem quam improbum videri praestat, tanto praestabilius est hanc legem abrogari quam ratam esse.

7. Porro mihi cogitanti neque illud consentaneum videtur, Athenienses, dum quis criminatur eos qui dona acceperunt, eos honoribus spoliari, qui

praeteritum ratione προκαλεῖσθε. sive enim futurum id habes sive praesens, τὸ τιμᾶν antecedit τῷ προκαλεῖσθαι. Quare recte additum est imperfectum προσῆκε. Engelhardtus Annot. Crit. in Dem. p. 52. — προκαλεῖσθαι Aug1. 7) μηδέν om Σ. LaurS. vulg. — habent Fel. Aug1. Weim. II. (Lind. k). 'Recte est réceptum, quum et causa cur potuerit excidere plana sit et haec requiri verba doceant §§. 103 et 105.' Klotzius Quaest. Crit. p. 52. Legis verba citantur §. 105: μηδενὶ δεῖν μηδὲν διδόναι. 8) ἄξιον t. v. 9) εἶ Aug1. 10) ἀπειροξετε s. Vind1.

— ἀπειροξετε Ω.

6. 1) καὶ om pr Σ, add antiq. Potest abesse post πρὸς τούτῳ non necessarium, potuit excidere propter ΔΙ. Doberenzius autem Obs. Dem. p. 4 delendum iubet: 'Si pronomēn ἐκεῖνο urgeas, recte vides abesse in cod Σ καὶ particulam. Delevit nuper Bekkerus.' 2) εὐηθείας pr Σ, antiq corr εἰ ex ι. 3) τινὰς Mal. 4) ἂν ἔχοιεν r. Vind4. 5) οὐ? pr Σ, nam corr est ι, primae manus litera v fuisse videtur. 6) ἑαυτοὺς vulg. LaurS. etiam Σ, sed s deletum. — αὐτοὺς Ω. T. F. s. Vind1. 4. X. Mal. — αὐτοὺς II. Vid. Weickert. De Αὐτοῦ et ἑαυτοῦ P. II p. 14. 7) ἀνταμειβόμενοι Vind1. 8) τοσοῦτον s. 9) κάλλιον τὸν νόμον LaurS.

7. 1) ἐκεῖνο Ald. Mor. — ἐκεῖνο Σ. LaurS. vulg. 2) τινὰς vulg. — τοὺς Σ (in marg antiq. γρ κατ. τινὰς). Ω. T. r. s. Vind1. 4. prMal? AnecdBkk. p. 151. — τινὰς X. — τοὺς LaurS. Confusionis horum exempla vid. in Schaeferi Indice ad Meletem. s. v. Τίς. Sed placet articulus, quo significetur quasi omnes praemio iam honorati

ὑπαρχούσαις δωρεαῖς, τοὺς χρησίμους ὄντας τῶν τιμῶν ἀπο-
 στερεῖν. εἰ γὰρ ὑπαρχουσῶν τούτων φαῦλοι καὶ ἀνάξιοί τινες
 κατὰ τὸν τούτων³ λόγον εἰσίν· τί χρῆ προσδοκᾶν ἔσεσθαι⁴
 τότε,⁵ ὅταν παντελῶς μηδὲ πλέον μέλλῃ⁶ μηδὲν εἶναι⁷ τοῖς
 χρηστοῖς οὖσιν; 10

8. Ἐτι¹ τοίνυν ὑμᾶς κακεῖν' ἐνθυμείσθαι δεῖ, ὅτι ἐκ τῶν

reipublicae profuerunt. nam si manentibus hisce praemiis improbi et indigni sunt aliqui ex istorum sententia; quid tum exspectandum erit, quando hi, qui praeclare sese gerunt, ne lucri quidem quidquam omnino habebunt?

8. Praeterea etiam illud vobis considerandum est, ex legum instituto,

pro indignis habendi essent. Postea demum in hoc capite opponuntur τινὲς τοῖς χρηστοῖς. Quodsi iam τινὰς vulgatum praecessisset, temere sententia rediret. Neque est h. l. mera repetitio superius (§. 1 sq.) dictorum. 'Sane eadem nunc proponitur res, sed modo proponitur non eodem. Illic τὸ ἄδικον rei respicitur, hic τὸ ἄλογον.' Fr. A. Wolfius. 3) τούτων Aldete. F. v. Vind4. — τούτων Σ. LaurS. vulg. — τούτων Vind1. — τούτων i. e. Leptinis eiusque sociorum. 'Quod in libris plerisque est τούτων etsi de Leptine eiusque sociis intelligi potest, minus tamen apte positum foret post plura alia numeri pluralis nomina, quae praecedunt, inter quae nullum est quod Leptinis sociorum significationem habeat.' Dindorfius. At cf. f. leg. §§. 36. 37. 150. 154. Orator enim digito, facie, toto corpore converso ad adversarios satis aperte dicebat. 4) ἔπεσθαι sic Vind4. prMal. 5) ποτε Vind1. 6) μέλλῃ Ald. — om Ω. 7) μηδὲ πλέον μέλλῃ μηδὲν εἶναι Σ. LaurS. — πλ. μέλλῃ μηδὲ μηδὲν εἶναι Vind4. — μηδὲ om vulg. — μηδὲν πλέον μέλλῃ εἶναι hoc hiatus scribendum esse iussit Cobetus Nov. Lectt. p. 628. Sed optime Klotzius Quaestt. Crit. p. 94 monuit: 'Locī, ubi οὐδέ vel ἀηδέ particula praemittitur et per quandam epexegetin οὐδέν vel μηδέν sequitur, saepe sunt in suspicionem adducti, semper autem his quoque in locis istud verbum quo pertinet οὐδέ vel μηδέ maxime effertur in oratione. Dem. Cor. §. 189. f. leg. §. 118. Lept. §. 7. Miror autem quod Schaeferus se negavit quid μηδέ hic valeret intelligere. est enim hoc fere modo dictum: quum omnino ne lucri quidem facturi sint quicquam si qui boni sint cives, nedum ut satis digna laude ornentur. Eodem modo Antiphont. Or. De Caede Herodis §. 16 μηδὲ πλέον εἶναι dictum est.'

8. 1) §§. 8—10 cum §. 18 melius connectuntur quam cum §. 11, itaque post §. 17 transponendae esse videntur Nitzschio De traiciendis partibus p. 92 sqq. Attamen τοίνυν §. 8 est μεταβατικόν, non συλλογιστικόν, qua particula ad aliam rem orator transgreditur, non sequentia concludit e praegressis. — Proxime: κρείων νόμων quamquam νόμων superius habet Vind1.

νῦν ὑπαρχόντων νόμων καὶ πάσαι κυρίων, οὓς οὐδ' αὐτὸς οὐ-
τος ἀντείποι ἀν² μὴ οὐχὶ καλῶς ἔχειν, ἐνιαυτὸν διαλιπὼν
ἕκαστος λειτουργεῖ, ὥστε τὸν ἡμισύν³ ἔστ' ἀτελής τοῦ χρόνου.
15 εἶθ' ἡς⁴ πᾶσι⁵ μέτεστι τὸ ἡμισὺν καὶ τοῖς μηδ' ὅτι οὖν ἀγαθὸν
πεποιηκόσιν ὑμᾶς, ταύτης τοὺς εὖ ποιήσαντας, ἀ⁶ προστεθεί-
καμεν⁷ αὐτοῖς, αὐτ' ἄφελώμεθα;⁸ μῆδαμῶς. οὔτε γὰρ ἄλ-
λως καλὸν οὐδ' ὑμῖν πρόπον.¹¹ (9) πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν, ὡ
20 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ μὲν τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν¹ νόμον γε-

quibus etiam hodie utimur quaeque per longum tempus vigerunt, quas
ne iste ipse quidem praeclaras esse negare ausit, singulos altero quoque
anno munera obire; ut dimidiam temporis partem sint immunes. iam qua
immunitate e dimidia parte fruuntur etiam hi, qui nihil in nos contule-
runt, eius beneficii partem quam adiecimus bene meritis, hanc iis eripie-
mus? minime vero. nam quam per se turpe esset, tum vobis indecorum.
(9) Nam nonne turpe est, Athenienses, quum lege sit cautum, ne quis in

2) ἀν post οὐδ' ponunt Aug1. r. Hunc ordinem hiatus evitandi
causa praefert Benselerus Hiat. p. 104. Vidit vero idem vir doctissi-
mus etiam alterum ordinem ferendum esse. 3) τὸ ἡμισὺν Aug1. k. r.
margLamb. AldV. — τὸν ἡμισὺν Ω. corr Π. — τὸν ἡμισύν Σ. LaurS.
vulg. De hoc Graecismo vid. ad Rhod. §. 16: τὸν λοιπὸν τοῦ χρόνου.
intr. ad Phil. I §. 16: τοῖς ἡμίσει τῶν ἰππέων. 4) οἷς Ald. marg
Lamb. t. Bav (F?). — ἡς Σ. LaurS. vulg. Constructio ad sensum;
refertur enim relativum pronomen ad notionem ἀτελής, quasi praeces-
sisset τῆς ἀτελείας. De quo usu vid. Bernhard. Synt. p. 294. Krüger.
Gr. p. 210 ed. 3^{ae}. 5) πᾶσι Aug1. k. corr 2 Π. 6) ὃ vulg. prΣ.
— ἄ Σ correctum eadem manu. — ἄ LaurS, ὃ recentiore m. Cf. not. 9.
7) προστεθήκαμεν Vind1. 8) αὐτοῖς Aug1. k. r. Chr. Male recepit
Reiskius. — αὐτοῖς Σ. LaurS. vulg. 9) τοῦτο vulg. — ταῦτ' Σ.
LaurS. Cf. not. 6. 10) ἀφελώμεθα Aug1. Non Σ. Respexit locum
Theo Progymn. Rh. T. I p. 156 W. 11) οὔτε πρόπον ὑμῖν Aldetc. —
οὐδ' ὑμῖν πρόπον Σ. vulg.

9. 1) ἀψευδῆ Ald. Mor. corr Aug1. k. r. γε antiq marg Σ. Vind1. Ven.
— ἀψευδεῖν Σ. LaurS. vulg. — ἀψευδεῖν F. X. — ἀψευδῆ potest quo-
dammodo defendi, scilicet μέτρα καὶ νομίσματα καὶ βάρη δεῖ ἔχειν προ-
χειρῆ [voluit πρόχειρα. Schaeef.] vel tale quid subaudiendo. Verumtamen
praefero ἀψευδεῖν scilicet δεῖ. Et sic quoque Valesius ad Harpoer. s. v.
Κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν. Possit quoque ἀψεύδει in imperativo legi.
Reiskius. 'Imposuit librariis infinitivus sic ante νόμον positus. Tali
autem modo fere utuntur Graeci, quum legis aut psephismatis sententia
breviter afferenda est, quo usu nihil in hoc genere solennius. Ita νό-
μος ἀψευδεῖν est νόμος περὶ τοῦ ἀψευδεῖν, nec subaudiri debet

γράφαι, ἐφ'² οἷς οὐδέν ἐστι δημοσία βλάβος εἰ τις ψεύδεται,³
ἐν δὲ τῷ κοινῷ μὴ χρῆσθαι τῷ νόμῳ τούτῳ τὴν πόλιν τὴν αὐ-
τὴν⁴ ἐπιτάξασαν τοῖς ἰδιώταις, ἀλλὰ τοὺς ἀγαθὸν τι πεποιη-
κότας ἐξαπατῆσαι, καὶ ταῦτ'⁵ οὐ μικρὰν ζημίαν ὀφλήσειν μέλ-
λουσαν; (10) οὐ γὰρ εἰ μὴ χρήματ' ἀπόλλυτε¹ μόνον σκεπτέον,²⁵
ἀλλ' εἰ καὶ δόξαν² χρηστήν, περὶ ἧς μᾶλλον σπουδάζετε, ἢ
περὶ χρημάτων, καὶ οὐ μόνον ὑμεῖς ἀλλὰ καὶ οἱ πρόγο-
νοι. τεκμήριον δέ. χρήματα μὲν³ γὰρ πλεῖστά ποτε⁴ κτησά-

foro fraude agat, quibus in rebus si qua fraus committitur, respublica
nihil detrimenti capit, ea lege in publicis negotiis civitatem eandem, quae
privatis id imperarit, non uti, sed bene de se meritos circumscribere, id-
que cum magno damno suo futuro? (10) Neque enim hoc solum consi-
derandum est, utrum pecuniae nullam iacturam faciat, sed utrum etiam
famae bonae, quae vobis est multo quam opes potior et antiquior, et non
solum vobis, sed etiam maioribus. quod inde perspicitur, quod opes
quidem plurimas olim paratas universas honoris studio insumperunt,
gloriam autem tanti fecerunt, ut nullum unquam periculum ob eam de-

δεῖ. Fr. A. Wolfius. In νόμος inest notio iubendi, inde infiniti-
vus. Cf. Xenoph. Cyri D. I 4 § 28. Vid. Maetzner. ad Antiph. p. 253.
2) ἐν Aug1. 3) ψεύσεται vulg. — ψεύδεται Σ. LaurS. Praecedat
ἐστὶ. 4) 'Scribe τὴν αὐτὸν.' Marklandus. 'Vides quam locum
enervet Marklandi emendatio, etiamsi te minus offenderit ἐπιτάττειν
νόμον quod graece dici ego nemini credam.' Fr. A. Wolfius. 'Ad
ἐπιτάξασαν subaudi ἀψευδεῖν.' Schaferus. 5) ταῦτ' om pr II.

10. 1) ἀπόλλυτε Σ. vulg. — ἀπόλλυται Ald. Mor. Aldina Maximi
s rec. m.
Plan. p. 399 = Rh. T. V p. 506 W. — ἀπόλλυται LaurS. Sequitur
δόξαν χρηστήν ab eodem verbo pendens accusativus. Item proxime
loco σπουδάζετε, pr: σπουδάζεται LaurS. 2) 'Malim εἰ μὴ καὶ
δόξαν ob praecedens εἰ μὴ χρήματα.' Reiskius. 'Quod sanum
loci sensum detorquet. Puta totam hanc sententiam adiectam illu-
strandis verbis οὐ μικρὰν ζημίαν ὀφλήσειν μέλλουσαν. — Concedit,
pecuniae quidem iacturam publice non fieri immunitatibus tollendis (de-
claraturus tamen postea p. 464, 15 sqq. etiam nihil remp. ex ea re
ditari), at utique fiet, inquit, fama, fiet gloriae vestrae. Atque in
hoc ipso est ζημία eaque gravior quam pecuniaria, magisque liberali
animo pertimescenda.' Fr. A. Wolfius. 'Vulgata est sanissima. Sed
locum sic interpreter: Non enim (hac in deliberatione de tollendis im-
munitatibus) illud tantum videndum est, an pecuniam lucremini, sed etiam
hoc, an [imo: sed utrum etiam] fama iacturam faciat. εἰ μὴ χρήματ'
ἀπόλλυτε i. q. εἰ χρήματα σώζετε.' Schaferus. 3) μὲν om Vind1.
4) ποτε πλεῖστα Vind1. — in LaurS ποτε post κτησάμενοι.

460 μενοι πάνθ' ὑπὲρ φιλοτιμίας ἀνήλωσαν,⁵ ὑπὲρ⁶ δὲ⁷ δόξης οὐδένα⁸ πώποτε⁹ κίνδυνον ἐξέστησαν,¹⁰ ἀλλὰ καὶ τὰς ἰδίας οὐσίας προσαναλίσκοντες διετέλου. Νῦν τοίνυν¹¹ οὗτος⁵ ὁ νόμος ταύτην¹² ἀντὶ καλῆς αἰσχρᾶν¹³ τῇ πόλει περιάπτει, καὶ οὔτε τῶν προγόνων οὔθ' ὑμῶν ἀξίαν.¹⁴ τρία γὰρ τὰ μέγιστ' ὀνειδῆ κᾶται, φθονερούς, ἀπίστους, ἀχαρίστους¹⁵ εἶναι δοκεῖν.

11. Ὅτι τοίνυν οὐδ'¹ ἐστὶν ὄλως, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦ ἥθους τοῦ ὑμετέρου² κύριον ποιῆσαι τοιοῦτον νόμον,³ καὶ¹⁰ τοῦτο πειράσομαι δεῖξαι διὰ βραχέω, ἐν τι τῶν πρότερον πεπραγμένων τῇ πόλει διεξελθόν. Λέγονται χρήμαθ' οἱ Τριάκοντα⁴ δανείσασθαι παρὰ Λακεδαιμονίων ἐπὶ τοὺς ἐν Πει-

trectarint, imo etiam privatas facultates addere non destiterint. Iam ista lex hanc in bonae famae locum malam urbi iniungit nec maioribus nec vobis dignam. tria enim probra, quae gravissima sunt, comparat, quod invidi, infidi, ingrati esse videmini.

11. Omnino autem, Athenienses, a moribus vestris alienum esse talem legem ratam habere, id quoque paucis demonstrare conabor, quando unum prius nostrae urbis exemplum attulero. Dicuntur triginta tyranni a Lacedaemoniis mutuo accepisse pecuniam contra eos qui in

5) ἀνάλωσαν Bav. — ἀνήλωσαν F. X. — ἀνάλωσαν t. — ἀνήλωσαν Σ. LaurS. vulg. Vid. Prolegg. Gramm. §. 64. 6) περὶ Priscian. T. II p. 206 Kr. Praecedit ὑπὲρ, pro quo priore in LaurS. ὑπὸ. 7) δὲ om k. 8) 'Aut deest οὐ μόνον ante οὐδένα aut certe subaudiendum est. Omitti οὐ μόνον solere alio quodam loco exemplis demonstravi.' Reiskius. 'Cave credas quidquam excidisse. Solemnis usus sic adhibet particulas ἀλλὰ καί, omissis οὐ μόνον, ubi maius quid minori superadditur.' Fr. A. Wolfius. 'Vid. not. ad p. 220, 12.' Schaeferus. Cf. Aristocr. §. 49. ibiq. Weber. 9) ποτε Priscianus sine πω. 10) ὑπεχώρησαν cod ζ. 11) νῦν γὰρ Sopater Rh. T. IV p. 756. 12) ταύτην om Sopater. 13) δόξαν addidit Sopater explicandi causa. 14) Hinc profecisse videtur sententia Stob. Flor. Tit. IX §. 29. Apostolii et Arsenii Proverb. Cent. III §. 29^c p. 293 Lentsch. Cf. Cor. §. 319. Androt. §. 76. Timocr. §. 184. Prooem. XVI. 15) ἀχαρίστους, ἀπίστους Hermog. Rh. T. III p. 259 W. item p. 467 et Sopater.

11. 1) οὐδὲν X. 2) ἡμετέρου s. 3) Locum Aristides Rh. T. IX p. 423 W. sic citavit: Ἴνα τοίνυν γνῶτε ὡς οὐδέ ἐστι τοῦ τῆς πόλεως ἥθους κύριον ποιῆσαι τοιοῦτον νόμον. Fortasse e memoria. 4) οἱ τριάκοντα χρήματα Aristides p. 350. Apsines Rh. T. IX p. 519. Hermog. p. 202. Vulgato in ordine citaverunt Minucianus Rh. T. IX p. 608. Hermog. p. 248 bis.

ραιεῖ.⁵ ἐπειδὴ⁶ δ' ἡ πόλις εἰς ἐν ἦλθεν⁷ καὶ τὰ πράγματ' ἐκεῖνα κατέστη· πρέσβεις πέμψαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰ¹⁵ χρήματα ταῦτ'⁸ ἀπήτουν. (12) λόγων δὲ γιγνομένων,¹ καὶ τῶν μὲν τοὺς δανεισαμένους ἀποδοῦναι κελεύοντων, τοὺς ἐξ ἄστεως,² τῶν δὲ τοῦτο πρῶτον ὑπάρξαι τῆς ὁμονομίας σημεῖον ἀξιούντων, κοινῇ³ διαλύσαι τὰ χρήματα,⁴ φασὶ τὸν δῆμον ἐλέ-

Piraeum secesserant. reconciliatis autem inter se civibus et rebus illis compositis, Lacedaemonii pecuniam illam legatis missis repetierunt. (12) tum orationes quum haberentur et alteri iuberent eos qui aes alienum conflarant, urbem tenentes, idem dissolvere, alteri hoc primum concordiae signum postularent, ut communiter pecunia solveretur; aiunt

5) ἐμ πειραιεῖ Σ. 'Quod notabile.' Schaeferus. Vid. Mehlhorn. Gr. p. 52 sq. Sic passim in inscriptionibus, ut Boeckh. Tab. Maritim. XIII. c. lin. 30 p. 439: ἐμπειραεῖ. Alia Franz. Element. p. 126. Cf. Σ: συμπολλῆ Epistol. I §. 4. Sed alibi, ut §. 36, idem Σ: ἐν πειραιεῖ. — Praegressum ἐπὶ cit. Schol. Aristid. p. 83 Fr. 6) ἐπεὶ Aug1. k. 7) συνῆλθε Aug1. k. ε. η. — Receptit Reiskius. 'Temere. nam Harpocrates explicans verba εἰς ἐν ἦλθεν ἀντὶ τοῦ ὁμονόησεν hunc ipsum locum spectat, quod iam vidit Valcken. ad Eurip. Hippol. p. 192. Satisque vim praepositionis expriment adiecta εἰς ἐν, etsi non ignoro et isto pleniore modo Graecos loqui v. c. Eurip. Phoen. 472. Aristides vero ubi eandem rem tangit in Panathen. p. 166 Iebb. dicit: ἐπειδὴ συνέβησαν.' Fr. A. Wolfius. συν potest ortum esse ex repetitis literis εἰσεν, sed potius grammatico deberi videtur. addidit 2 corr II. — ἡ πόλις εἰς ἐν ἦλθε om Aristides p. 351. 8) ταῦτ' om Aug1. k. s. Aristides p. 351.

12. 1) εἶθ' ὁ πλαγιασμός. 'οὐ διὰ πολλοῦ, λόγων δὲ γιγνομένων' Apsines Rh. T. IX p. 519 W. Imo sic interpunge: εἶθ' ὁ πλαγιασμός οὐ διὰ πολλοῦ: 'λόγων δὲ γινν.' 2) ἐξ ἄστεως vulg. — ἐξ ἄστεως Σ. LausS. Fel. Vindd. Vid. Prolegg. Gr. §. 49. adde Schaefer. ad Porson. Eurip. Orest. pp. 44 et 68 Lips. — ἐν ἄσται Isocrates eandem rem narrans Areop. §. 68. 3) τὸ κοινῇ HWolfius. Aristides Rh. T. IX p. 367 Walzii, non in Aldina. At de infinitivis etiam sine articulo explicandi causa appositis vid. ad Olynth. III §. 12 not. 3. Göller. ad Thuc. IV cap. 125 p. 549 sq. 4) καὶ τῶν μὲν τοὺς ἐξ ἄστεως ἀποδοῦναι κελεύοντων, τῶν δὲ τοὺς ἐν Πειραιεῖ, τοῦτο πρῶτον τῆς ὁμονομίας σημεῖον ὑπάρξαι (sic scr. e Vind. loco ὑπῆρξε) Aristides sic p. 351 W., sed idem p. 367 sic: 'καὶ τῶν μὲν'] οὐκ εὐθύς εἶπε 'τοὺς ἐξ ἄστεως', ἀλλὰ διὰ μέσον: 'τοὺς δανεισαμένους ἀποδοῦναι κελεύοντων, τοὺς ἐξ ἄστεως, τῶν δέ.' καὶ οὐκ εὐθύς ἀντέθηκε 'κοινῇ διαλύσαι', ἀλλὰ πάλιν προέλαβε τὸ κατασκευαστικόν: 'τῶν δὲ τοῦτο πρῶτον ὑπάρξαι σημεῖον ἀξιούντων τὸ κοινῇ διαλύσαι (sic scr. e superioribus loco διαλύσασθαι) τὰ χρήματα.

σθαι συνεισενεγκεῖν⁵ αὐτὸν καὶ μετασχεῖν τῆς δαπάνης, ὥστε μὴ λῦσαι τῶν ὁμολογημένων⁶ μηδέν. Πῶς οὖν οὐ⁷ δεινόν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ τότε μὲν τοῖς ἡδίκηκόσιν ὑμᾶς ὑπὲρ τοῦ²⁵ μὴ⁸ ψεύσασθαι⁹ τὰ χρήματ'¹⁰ εἰσφέρειν ἠθέλησατε, νῦν δ' ἐξὸν ὑμῖν¹¹ ἄνευ δαπάνης τὰ δίκαια ποιῆσαι¹² τοῖς εὐεργέταις, λύσασι τὸν νόμον, ψεύδεσθαι¹³ μᾶλλον αἰρήσεσθε;¹⁴ ἐγὼ μὲν¹⁵ οὐκ ἀξιῶ.

13. Τὸ μὲν τοίνυν¹ τῆς πόλεως ἦθος,² ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, 461 καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῶν καὶ ἐφ' ὧν εἶπον ἴδοι τις ἂν τοιοῦτον,³

populum decrevisse ut de suo contribueret, et sumptuum partem non recusaret, ne quid ex iis, quae conveuerant, violaretur. Quomodo igitur non terribile, Athenienses, vos tum ne mentiremini, voluisse conferre pecuniam pro iis, qui vos affecerant iniuria, nunc vero, quum liceat abrogata lege sine sumptu ius suum tribuere his qui bene meriti sunt, malle fallere? hoc mihi quidem esse videtur indignum.

13. Ac mores nostrae civitatis, Athenienses, quum ex aliis multis

5) ἐλέσθαι, καὶ συνεισενεγκεῖν cod ε. 'Sustuli comma post χρήματα, et post ἐλέσθαι distincti addidique καὶ, ut haec sit sententia: eos decrevisse pecunia collaticia debitum aes diluere et contulisse quoque revera.' Reiskius. 'τοῦτο est pecuniam in publicum conferre, ut statim ostendit clausula τὸ κοινῇ διαλύσαι τὰ χρήματα. Quae verba si abessent, subobscurum illud τοῦτο et inepte dictum foret. Nempe ita voluit Reiskius locum codicis cuiusdam ope pulchre corrumpens. Vulgato patrocinatorum etiam Aristides p. 456 [ed. Iebb. = p. 367 W.], qui locum totum expressit in Declam. Leptin. §. 67, sed pueriliter pro more suo.' Fr. A. Wolfius. 6) ὁμωσομένων Aug1. k. r. γρ AldV. Idem voluit ὁμωσομένων cod η. — 'Vide ne orator dederit ὁμολογημένων καὶ ὁμωσομένων.' Schaeferus. Frequentissime confunduntur haec verba. Vid. ad Cor. §. 32. — ὁμολογησαμένων Q. 7) οὐ om Q, qui codex proxima ἄνδρες . . . μὴ bis habet, repetita lineâ deleta sunt. 8) μὴ om pr t. 9) ψεύδεσθαι Aug1. k. Cf. not. 13. 10) χρ. ταῦτα Ald etc. F. t. v. X. margII. — ταῦτα om Σ. LaurS. Q (non habet). vulg. ἦσαι.

Cf. §. 11 extr. 11) ἡμῖν r. 12) ποιῆσαι X. 13) ψεύσασθαι Aug1. η. k. r. Cf. not. 9. 14) αἰρήσεσθαι LaurS. Q. pr Σ, ai posterius recentior correxit in ε. 15) μὲν τοίνυν s. Vind1.

13. 1) μὲν τοίνυν om Thomas M. s. v. ἦθος, hunc locum citans, non §. 14 extr., ubi alio ordine Demosthenes vocabula adhibet, nec §. 64, ubi est genitivus τῆς ἡθους. Non debebant de hac re dubitare Taylorus et Fr. A. Wolfius. 2) ἦθος om s. Vind1. (non om §. 14 extr. Vind1 ἦθος. erravit Taylorus). 'Scriba si omisit consulto, docte erravit. Vid. Bosii Ellips. p. 170 sq.' Schaeferus. 3) τοιοῦτον ὃν coniecit Cobetus Nov. Lect. p. 689. At vid. Prolegg. Gr. §. 96.

ἀψευδές καὶ χρηστόν, οὐ τὸ⁴ λυσιτελέστατον πρὸς ἀργύριον σκοποῦν, ἀλλὰ τί καὶ καλὸν πρᾶξαι.⁵ τὸ δὲ⁶ τοῦ θέντος⁷ τὸν νόμον τὰ μὲν ἄλλ' ἐγὼγ'⁸ οὐκ οἶδα, οὐδὲ λέγω φλαῦρον⁹ οὐδὲν οὐδὲ σύνοῖδα,¹⁰ ἐκ δὲ¹¹ τοῦ νόμου¹² σκοπῶν¹³ εὐρίσκω πολὺ τούτου¹⁴ κεχωρισμένον. (14) Φημι τοίνυν ἐγὼ κάλλιον εἶναι τοῦτον¹ ὑμῖν ἀκολουθῆσαι περὶ τοῦ λύσαι τὸν νόμον ἢ ὑμᾶς τούτῳ περὶ τοῦ θέσθαι,² καὶ λυσιτελέστερον εἶναι καὶ

tum ex his ipsis, quae recensui, perspicui potest esse tales, ut a mendaciis abhorreant et humani sint, ut non id solum spectent, quibus rationibus pecunia comparetur, sed etiam quid factu sit honestum. at legislatoris mores ceteroquin equidem nescio, neque quicquam improbi de eo dico vel conscius sum, sed legem intuens, video mores eius a moribus civitatis multum discrepare. (14) Itaque ex mea sententia longe praestabilius est, istum in abroganda lege vestros mores sequi quam vos istius in

4) οὔτε Aug1. — οὐ τί τὸ coniecit Dobraeus. 5) ἀλλὰ τι καὶ καλὸν πρᾶξαι vulg. — ἀλλὰ πρὸς τὸ τι καλὸν πρᾶξαι Ind Lamb. — 'Correxi mutato tantum accentu ἀλλὰ (scil. σκοποῦν) τι (id est ὁ τι). — Est idem ac si dixisset: ἀλλὰ καὶ τοῦτο σκοποῦν, εἴ τι (vel ὁ τι) καλὸν πρὸς τὸ πρᾶξαι.' Reiskius. 'Nihili est mutatio in Ind. Lamb. prolata. Nec Reiskium satis intelligo, nisi quod et hic inculcat, τί poni pro ὁ τι, in quem errorem et alios traxit, ut Burgesium ad Dawes. Misc. p. 393. Verum puto, praesertim in Atticis, quod Reizius edicit Praef. ad Herodot. p. 16.' Fr. A. Wolfius. Confudit τί et τι, hoc scripsit Reiskius, non τί, quamquam et ipse errans. Vid. Bernhard. Synt. p. 444 not. 92. Sed verum ille etiam in Ind: 'Τίς pro ὅστις insolens apud Atticos.' Sed τίς interrogativum adhibetur recta interrogatione loco obliquae. Vid. Kühner. Gr. Gr. §. 837, 2. Anu. 2. 'Perperam in textu Halensis cum Reiskiana τι. Bene Bekkeriana τί.' Schaeferus. Sic AldV. (Σ. Q). 6) Ad τὸ δὲ 'subaudi ἦθος, et τὰ ἄλλα est i. q. ceteroquin.' Reiskius. Recte, sic etiam AldV. Falsa igitur est subdistinctio post νόμον. 7) δοθέντος r. 8) Post ἐγὼγε erasum spatium duarum literarum Σ. 9) φᾶλλον s. Vind1. Mal. 10) οὐδὲ (post οἶδα) . . . σύνοῖδα om Anonymus Rh. T. VIII p. 656. — 'οὐδὲ λέγω . . . οὐδὲ σύνοῖδα syntactice cohaerent, utroque verbo regente accusativum φλαῦρον οὐδέν. quare subdistinctionem post οὐδέν delevi.' Schaeferus. 11) δὲ om Vind1. 12) νόμον τούτου τούτου

Aug1. k. r. v. ε. η. γρ F. 2 corr II. — νομον Mal. — 'Ad σκοπῶν supplendum τὸ τοῦ θέντος ἦθος, ad τούτου autem τοῦ τῆς πόλεως ἦθους. Post τοῦ νόμον non est quod addas τούτου.' Fr. A. Wolfius. 13) σκοπῶν Anonymus rhetor. 14) τούτου πολὺ Hermog. p. 333 W.

14. 1) τοῦτο Ald. 2) δοκεῖν non post γενέσθαι, sed, ut videtur aberrante oculo, post θέσθαι ponunt Aug1. k. AldV. — (utroque loco F?).

10 ὑμῖν καὶ τούτῳ τὴν πόλιν πεπεικέναι³ Λεπτίνην ὅμοιον αὐτῇ⁴
γενέσθαι δοκεῖν, ἢ αὐτὴν ὑπὸ τούτου⁵ πεπεισθαι, ὅμοίαν εἶναι
τούτῳ. οὐδὲ γάρ, εἰ πάνυ χρηστός⁶ ἔσθ' ὡς ἐμοῦ γ' ἔνεκ'
ἔστω, βελτίων ἔστι τῆς πόλεως τὸ ἦθος.⁸

15 Νομίζω τοίνυν ὑμᾶς, ὡς ἄνδρες δικασταί,¹ ἄμεινον ἂν
περὶ τοῦ παρόντος² βουλευσασθαι, εἰ κακείνο μάθοιτε, ὅτι, ὅ

iubenda, et tum vobis tum isti prodest magis, si populus persuaserit
Leptini, ut similis vobis factus esse videatur, quam si iste vobis persua-
serit, sibi ut similes sitis. nam etiamsi optimus est (qualis esse per me
licet), tamen non civitate melior est ad mores.

15. Verum vos, iudices, rectius de praesenti negotio deliberaturos
arbitror, si et illud didiceritis, qua sola re honores, qui a liberis civita-

'Post γενέσθαι vox ista habet vim et elegantiam admirabilem, quam
parum consecuti sunt interpretes. Non ὅμοιον dixit γενέσθαι, quod
oblique negat fieri posse, sed γενέσθαι δοκεῖν, ut saltem videretur.'
Taylorus. 'Correxi θέσθαι δοκεῖν, secutus auctoritatem Augustani,
et hoc maxime, quod τὸ δοκεῖν melius cum κάλλιον quam cum λυσιτε-
λέστερον conveniat. Decus et honestas continetur τῷ δοκεῖν, opinione
hominum, verum τὸ λυσιτελές, emolumentum hominum, magis re quam
opinionem. Sententia est haec: Praeclarior aho esse ad famam, si (vel ut)
videatur Leptines vobis potius in lege abroganda obsecutus esse, quam ut
vos videamini ei in roganda et accipienda obsecuti esse; vobisque pariter
atque illi magis aho conducere etc.' Reiskius. 'Profecto mireris, Reis-
kium etiam post Taylori observationem totum locum tam foede vitiasse
transponendo δοκεῖν post θέσθαι. — Vel ideo post θέσθαι verbo δο-
κεῖν locus non est, quod populus, quum Leptini cedens legem eius ra-
tam habet, tum hominem vere sequitur et imitatur, non videtur imi-
tari; contra Leptines si pro lege sua non nimio opere propugnat, si tolli
eam facile patitur, decorae indoli civitatis similis ipse videri potest,
esse autem similem unquam posse, id vero orator oblique negat. Haec
lucē puto clariora esse, quamvis locus et Augerio fraudi fuerit, ut
omnino tollere mallet δοκεῖν. Et post Aeschyleum illud: οὐ δοκεῖν
ἀριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει (Sept. vs. 592 = 574), nihil apud veteres
frequentius oppositione δοκεῖν et εἶναι. Unum addam, quod ipsum
ignotum fraudem auxit: λυσιτελέστερον h. l. est utilius ad honorem,
honorificentius, quomodo et συμφέρειν aliaque ex hoc genere plura legun-
tur haud raro.' Fr. A. Wolfius. 3) πεποιηκέναι LaurS. 4) αὐτῇ
LaurS. vulg. — αὐτῇ Σ. — αὐτῇ Bekk. 5) τοῦ pr, superscripsit re-
centior τουτου LaurS. 6) χρηστόν Fel. 7) ἔσθ' Σ. LaurS. vulg. —
ἔστιν Aldete. X. 8) τῆς πόλεως ἦθος sine τὸ Aug1. — τοῦ τῆς
πόλεως ἦθους k. Ven. (Less?). Cf. §. 13 not. 2.

15. 1) δικασταί om k. 2) παρόντος νόμου r. — νόμον sine παρ-
όντος Aug1. k. ε. η. γρΠ. — παρόντος sine νόμου Σ. LaurS. vulg. —

μόνῳ μείζους εἰσὶν αἱ παρὰ τῶν δήμων³ δωρεαὶ τῶν παρὰ τῶν
ἄλλων πολιτειῶν⁴ δίδομένων,⁵ καὶ τοῦτ' ἀφαιρεῖται⁶ νῦν τῷ νό-
μῳ. τῇ μὲν γάρ⁷ χρεία τῇ τῶν εὐρισσομένων τὰς δωρεὰς οἱ τυ-
ραννοὶ καὶ οἱ⁸ τὰς ὀλιγαρχίας ἔχοντες μάλιστα⁹ δύνανται τιμᾶν¹⁰
(πλούσιων γάρ, ὃν ἂν¹¹ βούλωνται, παραχορῆμ' ἐποίησαν),²⁰
τῇ δὲ τιμῇ¹² τὰς παρὰ¹³ τῶν δήμων¹¹ δωρεὰς εὐρήσεται¹⁴ οὐ-
σας βελτίους. (16) τό τε γάρ μὴ μετ' αἰσχύνης ὡς¹ κολα-
κεύοντα λαμβάνειν, ἀλλ' ἐν ἰσηγορίᾳ δοκοῦντ' ἄξιόν τινος
εἶναι τιμᾶσθαι τῶν καλῶν ἔστιν, τό θ' ὑπὸ² τῶν ὁμοίων ἐκόν-²⁵

tibus habentur, pluri fiant quam qui a ceteris imperiis donantur, etiam
eam hac lege tolli. nam pro necessitatibus accipientis dona tyranni et
oligarchiae maxime honorare possunt (mox quemcumque voluerint locu-
pletaverunt) sed liberarum civitatum honores longe plus dignitatis habere
invenietis, (16) quia et illud praeclarum est, nullo cum dedecore assen-
tationis accipere, sed inter eos, cum quibus pari libertate vivas, dignum

παντός t. — 'περὶ τοῦ νόμου e scholio et quidem malo, est enim vul-
gatum i. q. περὶ τοῦ παρόντος πράγματος.' Fr. A. Wolfius. 3) τοῦ
δήμου Aug1. k. ε. η. Cf. not. 13. — τῶν δήμων est h. l. i. q. τῶν δη-
μοκρατιῶν, quo sensu alibi etiam αἱ πολιτεῖαι dicuntur. Vid. intr. ad
Olynth. I §. 5. Sed h. l. sibi opponuntur οἱ δήμοι et αἱ ἄλλαι πο-
λιτεῖαι, scil. αἱ τυραννίδες καὶ αἱ ὀλιγαρχίαι. Aesch. Tim. §. 4. Cf.
Aristot. Rhet. I cap. 8 §. 3. Eodem sensu generaliore usurpavit voca-
bulum πολιτείας Dem. f. leg. §. 185: ἐν ἐκείναις . . . ταῖς πολιτείαις
πάντ' ἐξ ἐπιτάγματος ὄξεως γίννεται, ὑμῖν δέ etc. 4) πολιτῶν Aug1.
5) δεδουμένων X. 6) ἀφαιρεῖτε Σ, sed prima habuisse videtur ἀφε-
ρεῖτε, nam φ est correctum (a prima manu?) ex alia litera, et αἱ
v rec.

extrema syllaba a recentiore manu correctam est ex ε. — ἀφαιρεῖτε
LaurS. — ἀναιρεῖται vulg. Cf. τὰς τιμὰς ἀναιρῶν §. 155. Sed vid.
§. 17. Cf. f. leg. §. 186: ὁ δὲ τοὺς χρόνους ἀναιρῶν τῆς οἴα παρ'
ἡμῖν ἔστι πολιτείας οὐ χρόνους ἀνῆρηκεν οὗτος, ἀλλὰ πράγματ'
ἀπλῶς ἀφῆρηται. Illud est lenius tollere, aufheben; hoc omnino
auferre, wegschaffen. 7) γάρ om Vind4. pr Mal, add Chr. 8) οἱ
om pr Σ, addidit ipse calligraphus. 9) μάλιστα om t. 10) Vid. Ex-
cursum. 11) ἂν om pr X. 12) καὶ τῇ βεβαιότητι post τιμῇ add
vulg. — om pr Σ, add antiq. Q. T. s. Vind1. 4. Mal. II, in cuius marg
βεβαίαι rec
add. — καὶ τῇ γενναιότητι LaurS. — merito om. nam oppositio alias
obscuratur, τῇ μὲν χρεία, τῇ δὲ τιμῇ. additum illud esse videtur ob
§. 17. Vocabulum βεβαιότης non est Demosthenicum. additamentum
esse apparet etiam e varietate LaurS. 13) περὶ LaurS. 14) τοῦ
δήμου Aug1. k. Cf. not. 3.

16. 1) οὐ Vind1. 2) ὑπὸ X.

των θαναμάζεσθαι τοῦ παρὰ τοῦ³ δεσπότου λαμβάνειν ὅτιοῦν κρείττον εἶναι δοκεῖ.⁴ παρὰ μὲν γὰρ⁵ ἐκείνοις μείζων ἐστὶν ὁ τοῦ μέλλοντος φόβος τῆς παρουσίας χάριτος, παρὰ δ' ὑμῖν⁶ 462 ἀδεῶς, ἂν⁷ λάβῃ⁸ τις, ἔχειν ὑπῆρχεν⁹ τὸν γοῦν¹⁰ ἄλλον χρόνον. (17) Ὁ τοίνυν τὴν πίστιν ἀφαιρῶν τῶν δωρεῶν νόμος οὗτος,¹ ᾧ μόνῳ κρείττους εἶσιν² αἱ παρ' ὑμῶν δωρεαί, τοῦτ'³ ἀφαιρεῖται. καίτοι τῶν ἀπασῶν ἧς ἂν τινος⁴ πολι- 5 τείας τὸ κομίζεσθαι τοὺς εὐνοὺς τοῖς καθεστῶσιν⁵ χάριν ἂν⁶

haberi qui orneris, et quia praestantius esse videtur, aequalibus ultro admirationi esse, quam a domino quidvis accipere. nam apud hos futuri metus vincit praesentis beneficii magnitudinem, sed apud vos quae quis acceperat, secure tenere licebat superiore quidem tempore. (17) Fidem igitur donationum tollens lex haec, quo solo dona a vobis concessa ceteris antecellunt, id tollit. Enimvero ex universis, quocumque tandem reguntur regimine, civitatibus morem illum si exemeris, ne praesentis

3) παρὰ του Bakins l. c. p. 123. mihi magis placet articulus definitus, παρὰ τοῦ, tanquam de ipsius beneficio affecti domino. 4) κρείττον ἐστὶ Vindl. 5) γὰρ om v. 6) ἡμῖν Weim. — ὑμῶν Mal. 7) ἂν LaurS. vulg. — ἂ ἀνα ultimo α linea et puncto notatum Σ. — ἂν de meo. 8) λάβῃ r. Vindl. — λαμβάνῃ s. Vindl. 9) ὑπῆρχεν vulg. — ὑπῆρχε rec 10) γοῦν om Augl. k.

17. 1) δ. νόμος οὗτος vulg. — δ. νόμος, οὗτος Schaeferus, ut appareat sententiam esse generalem. Obstat articulus. Pessime Fr. A. Wolfius: δωρεῶν, νόμος οὗτος, sic duobus commatis signis interpungens. 2) εἶναι s. Lind. Vindl. 3) ταῦτ' Augl. k. 'Sed obstat praemissum ᾧ νόμῳ.' Reiskius. 4) ἡστινοσοῦν vulg. — ἡσάντινος Σ. Ω. Τ. r. s. η. ἡστινοσοῦν rec Lind. Vindl. 4. II. Mal. — ἡστινος ἂν Augl. k. — ἡσάντινος LaurS. 5) καθεστῶσιν in Σ v lineola deletum est; reliqui καθεστῶσι sine ἐφελκυστικῷ. 6) ἂν delevit Dindorfius ad coniunctivum repetitum: 'χάριν ἂν, inquit, recepta optimorum librorum scriptura ἧς ἂν τινος non minus soloeccum est quam quod apud Aristoph. legebatur Eqq. 1108: ὀπάτερος ἂν σφῶν εὔ με μᾶλλον ἂν ποιῇ.' Cf. Baumlein. De Modis p. 372 sq. Defendebat Westermannus h. l. alteram particulam ἂν esse ἐπανάληψιν. Brevior est enuntiatio. Potest quidem h. l. etiam cum coniunctivo particula suam quaeque vim habere, posterior ad ἐξέλης pertinere, prior ita relativum pronomen efferre, ut hoc esset i. q. ἧς ἂν τινος οὐσης. De ἂν ad optat. repetita cf. Symmor. §. 27: ὅσα γὰρ ἂν (i. q. quanta vis) νῦν πορίσασθαι ἂν ibiq. annott. Sed post parenthesin particula repetita est ad coniunctivum Thuc. VII. 7 §. 3 ita: πρέσβεις ... ἀπεστάλησαν, ὅπως στρατιὰ ἔτι περαιωθῆ, τρόπῳ ᾧ ἂν (ἐν ὀκλάσιν ἢ πλοίοις ἢ ἄλλως), ὅπως ἂν προχωρῆ. Parenthesis haec est iniecta,

ἐξέλης.⁷ οὐ μικρὰν φυλακὴν αὐτῶν ταύτην⁸ ἀφηρηκῶς ἔσει.⁹

18. Τάχα τοίνυν ἴσως¹ ἐκεῖνο λέγειν ἂν ἐπιχειρήσειε Λεπτίνης, ἀπάγων ὑμᾶς ἀπὸ τούτων, ὡς αἱ λειτουργίαι νῦν μὲν εἰς πένητας ἀνθρώπους ἔρχονται, ἐκ δὲ τοῦ νόμου τούτου² 10 λειτουργήσουσιν οἱ πλουσιώτατοι.³ Ἔστι δὲ τοῦτο, οὐτωςδὲ μὲν ἀκοῦσαι, λόγον τιν' ἔχον.⁴ Εἰ δέ τις αὐτ' ἀκριβῶς ἐξετάσειεν· ψεῦδος ἂν⁵ φανείη. εἰσὶ γὰρ δήπου παρ' ἡμῖν⁶ αἱ τε

status conservandi studiosis gratia referatur; maximum earum praesidium hoc sustuleris.

18. Iam illud fortasse Leptines apprehendere conabitur et, ut vos ab his seducat, dicet, onera publicorum munerum nunc in tenues homines devenire, quae, si haec lex rata habeatur, ad opulentissimos reditura sint. Est quidem hoc sic temere audientibus speciose dictum, sed si quis accurate inquisiverit, mendacium esse apparebit. sunt enim omnino munera apud nos

non sunt delenda verba, sed post parenthesim τρόπῳ ᾧ ἂν variata est formula in ὅπως ἂν. At in nostro loco ἂν posterior est coniunctio conditionalis. 7) ἀφέλης vulg. — ἐξέλης Σ. LaurS. Ω. Τ. Augl. k.

r. s. Lind. Vindl. 4. II. Mal. IndFel. — ἀφέλης X. 8) ταύτην αὐτῶν k. — αὐτῶν sine ταύτην Vindl. 9) ἔσει LaurS. vulg. — ἔσει Σ (in quo recentior ει mutavit in η). Ω. Vindl.

18. 1) ἴσως videri posset esse e margine. τάχα enim est ἴσως. Nihil tamen mutandum. Alibi enim pariter scribitur. Mid. p. 576, 15: τάχα τοίνυν ἴσως. Marklandus. 'Harum particularum idem valentium iunctura utique rarior est, at obvia tamen. Aristoph. Thesm. vs. 718. Vesp. 282 sqq. [ubi ἴσως usurpatum est loco repetendi τάχα]. Plat. Amat. p. 135 E. Plat. Legg. IV p. 704 A. Frequentior sane hic pleonasmus in similibus particulis, ut ἀνθὶς αὐ, εὐθὺς παραχρημα, μετὰ ταῦτα ὕστερον, lat. deinde postea, olim quondam etc. Cf. p. 474, 3.' Fr. A. Wolfius. 'Iuncturam hanc non dicam rariorem.' Schaeferus. Cf. Beels. in Stephan. I §. 83 p. 111. 2) τούτου om Fel. — H. Wolfius ἐκ δὲ τοῦ ἑαυτοῦ νόμου coniecit. 'Quam recte, docebunt p. 492, 28. p. 493, 16, ubi maiori iure requiri poterat ἑαυτοῦ. Quin ipsum τούτου auctor negligere potuisset, qui utatur saepissime simplici νόμος [imo ὁ νόμος] de lege Leptinis. Cf. ad p. 457, 1 et alia loca.' Fr. A. Wolfius. 3) Apsines Rh. T. IX p. 502 W. hunc locum sic habet: Ἀλλὰ νῆ Δία [cf. infra §. 20], φήσει ὡς ἐκ τοῦ νόμου τούτου λ. οἱ πλ. 4) ἔχον Vindl. — Proxime praegressum λόγον superser. LaurS. 5) ἂν ὄν vulg. — ὄν om Σ. LaurS. F. Poterat excidere post ἂν, poterat addi, quia haec constructio usitatior est. Expunxit 1 corr Π. Cf. §. 20: φανήσεται ... ἄξιον. f. leg. 200: τοιοῦτος φαίνεται. Vid. Prolegg. Gramm. §. 96. 6) ἡμῖν r. Vindl.

τῶν μετοίκων⁷ λειτουργίαι καὶ αἱ πολιτικάι, ὧν ἑκατέρων⁸
 15 ἔστι τοῖς εὐρημένοις⁹ ἢ ἀτέλεια, ἣν οὗτος ἀφαιρεῖται.¹⁰ τῶν
 γὰρ¹¹ εἰς τὸν πόλεμον καὶ τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως¹² εἰσφο-
 ρῶν καὶ τριηραρχῶν ὀρθῶς καὶ δικαίως οὐδεὶς ἔστ' ἀτελής ἐκ
 τῶν παλαιῶν νόμων, οὐδ' οὐς οὗτος ἔγραψε, τοὺς¹³ ἀφ'¹⁴
 20 Ἀρμοδίου.¹⁵ (19) Σκεψώμεθα δὴ,¹ τίνας² ἡμῖν³ εἰσποιεῖ χο-
 ρηγοὺς εἰς ἐκείνας τὰς λειτουργίας, καὶ πόσους, ἐὰν μὴ τούτῳ⁴
 προσέχωμεν, ἀφήσει. Οἱ μὲν τοίνυν πλουσιώτατοι τριηραρ-
 χοῦντες,⁵ αἰεὶ τῶν χορηγιῶν ἀτελεῖς ὑπάρχουσιν, οἱ δ' ἐλάττω
 25 τῶν⁶ ἱκανῶν κεκτημένοι, τὴν ἀναγκαίαν⁷ ἀτέλειαν ἔχοντες,

et inquilinorum et civium, quorum utriusque data est aliquibus ea, quam iste eripit, immunitas. quae enim in belli necessitatibus exiguntur salutemque reipublicae continent tributa et trierarchiae, eorum onerum, recto veterum legum et iusto instituto nemini datur ulla immunitas, ne illis ipsis quidem quos Leptines excepit, ex Harmodio oriundos. (19) Videamus igitur, quos nobis choragos ad munera illa adigat, et quot, nisi ei obsequamur, sit immunes dimissurus. Ditissimi igitur quique, dum trierarchia funguntur, semper immunes sunt parandorum ludorum, te-

7) μετοίκων corr r. 8) ἐκάστων cod η. 9) εὐρημένοις Σ. vulg. — εὐρημένοις Ald. η. t. v. (Lind?). — εὐρημένοις LaurS. — εὐρημένοις F. — αἰρούμενοις Fel. 10) In Ω post ἀφαιρεῖται est lacuna quartae partis versus (= 13 literarum). 11) τῶν δ' olim coniecimus. At bene monuit Westermannus Comment. Crit. P. I p. 3 seq. 'non posse hoc loco nisi de encycliarum liturgiarum genere sermonem esse, simulque de altero genere non cogitari posse quivis intelligebat; nam eorum quae in belli usum exiguntur et in salutem reipublicae, tributorum atque trierarchiae, iure immunis nemo est.' 12) τῆς πόλεως πασῶν Mor. Augl. r. s. §. 129. — πασῶν om Σ. LaurS. vulg. add 1 corr Π. 13) τῶν r. 14) ἐφ' LaurS. 15) καὶ Ἀριστογείτονος add LaurS. vulgo post Ἀρμοδίου. — om Σ (add antiq). Augl. k. pr Π, in quo codice add 2 corr. Vid. ad f. leg. §. 280.

19. 1) δὲ Fel. 2) νας syllabam ad τι in extremo versu scriptum addidit antiq., quamquam νας sequentem versum incipit Σ. 3) ὑμῖν Vindl. Mal. 4) τούτῳ om s. Vindl. 5) Ne coniungeres, ut olim coniungebatur, τριηραρχοῦντες αἰεὶ, interpuncti. nam ἡ ἀναγκαία ἀτέλεια propter inopiam, et ἡ αἰεὶ ἀτέλεια legitima sibi respondent. haec autem non est sempiterna ac perpetua immunitas, sed data quoties quis navem instruebat. τριηραρχοῦντες autem per se intelligendum est. nam trierarchia non erat perpetua, sed tantum bello. Adstipulatur etiam Westermannus Diar. Antiq. 1844 p. 579 extr. Alia est Benseleri ratio. 6) τῶν om pr Ω. 7) ἀνάγκην tanquam Demosthenis ingenio convenientius argutatur Marklandus.

ἔξω τοῦ τέλους εἰσὶ τούτου. οὐκοῦν τούτων μὲν οὐδετέρων οὐδεὶς διὰ τὸν νόμον ἡμῖν⁸ προσέσται χορηγός. (20) 'Ἀλλὰ νῆ Δία, εἰς τὰς τῶν μετοίκων λειτουργίας εἰσποιεῖ πολλούς.' Ἀλλ' ἐὰν δείξῃ πέντε¹ ἐγὼ ληρῆν ὁμολογῶ. Θῆσω τοίνυν ἐγὼ⁴⁶⁸ μὴ τοιοῦτον εἶναι τοῦτο,² ἀλλὰ καὶ³ τῶν μετοίκων πλείονας⁴ ἢ⁵ τοσοῦτους,⁶ ἐὰν⁷ ὁ νόμος τεθῇ, τοὺς λειτουργοῦντας⁸

nuiiores autem quum necessariam immunitatem habeant, extra hunc ordinem sunt. Itaque neutri horum propter hanc legem munus obibunt. (20) 'At per Iovem in inquilinorum liturgias ingerit multos.' Verum si quinque ex illis demonstraverit; ego me delirare confiteor. Sed ut concedam aliter hoc se habere, et maiorem etiam inquilinorum esse numerum, qui lege perlata munera obituri sint, et civium neminem propter

8) ὑμῖν Vindl.

20. 1) πέντε μόνους Mor. — πέντε μόνον Augl. k. s. — πέντε Σ. LaurS. vulg. 'A pluribus, scriptis et editis, melius abest μόνον vel μόνους scholion, quod alibi quoque in scriptoribus vim sermonis fregit. Cf. ad p. 479, 25.' Fr. A. Wolfius. 2) τοῦτον Ω. T. r. Vindl. 3) καὶ om k. 4) εἶναι πλείονας Ald. Mor. — εἶναι om Σ. LaurS. vulg. — 'Ego profecto εἶναι veram lectionem esse arbitror et retinendam loco τοῦ ἔσεσθαι, quod nonnulli adlevare suis exemplaribus propter ὑπάρξαι, quod sequitur.' Taylorus. Sententia flagitat futurum. εἶναι e superioribus repetitum est. 5) ἢ Ω. 6) 'Ad arbitrium suum Reiskius recepit ἢ δὲς τοσοῦτους, h. e. decem, plaudente Augerio, sed ne uno quidem codice addicente nec sensu iubente, potius, si quid iudico, adversante progressionem sententiarum, quae solennis figura est oratorum.' Fr. A. Wolfius. 'Fellit Reiskium quod legitur vs. 9. Sed hoc ipsum recte intellectum docet oratorem nihil scripsisse nisi τοσοῦτους.' Schaeferus. 7) ἂν Ω. Lind. Vindl. 4. Π. Mal. 8) τοὺς αἰεὶ λειτουργοῦντας vulg. — αἰεὶ om Σ. LaurS. Augl. k. pr II. Defendebat αἰεὶ Westermannus Diar. Antiq. 1844 p. 579 sq. necessarium enim censet adverbium, quod scholium videatur non esse, ad definiendum tempus pro sententia oratoris ostensuri, quam parum lege Leptinea existat emolumentum, quum toto circulo, dum ad eosdem necessitas officii rediret, quinque tantum hominum numerus munere fungentium augetur. Ad hunc circulum referenda esse §. 22 παρὰ πάντα τὸν χρόνον, quod oppositum est §. 21 κατ' ἐνιαυτόν, ad idem illud referendum esse ait etiam §. 28 ἅπαξ. Accedere quod αἰεὶ neglectum sit fortasse propter sequentem syllabam λει. Vere quidem haec pleraque doctissimus Westermannus, attamen mihi quidem videtur αἰεὶ deberi sive sequentibus literis sive interpretanti vel accuratius definienti alicui. Verum addito hoc adverbio sententia fit impedita, obscuratur, argumentatio debilitatur, simpliciter enim agitur de numero liturgorum augendo. Non esset tam turpe, si Leptinea

ἔσεσθαι, καὶ τῶν πολιτῶν⁹ μηδέν' ἐκ τριηραρχίας¹⁰ ὑπάρ-
ξεν¹¹ ἀτελή. σκεψώμεθα δὴ, τί τοῦτο¹² τῇ πόλει, εἰάν ἅπαν-

triremium instructionem fore immunem; age consideremus, quam utile hoc sit reipublicae, si universi hi munera sustineant. apparebit enim id

lege caveretur ne unquam deessent officiosi, quam si tantum paululum numerus eorum augetur. 9) πολιτικῶν Vindl. 10) ἐκ τριηραρχίας libri. 'Propterea quod vel postquam trierarchatu functus fuerit.' Reiskius Ind. s. v. Ἐκ. 'Posterius verum.' Schaeferus. At quid hoc est, post trierarchiam finitam? Trierarchia durabat per totum annum, et proximo anno post liturgiam aliquam solutam, etiam per biennium post trierarchiam praestitam (Isaei or. Apollod. §. 38) immunitas legitima erat. Absurdum igitur est h. l. dicere post trierarchiam neminem fore immunem, quum ipse Leptines veteres de illa immunitate leges non esset antiquaturus. §. 18 sq. Cf. Mid. §. 155. Ergone ἐκ τριηραρχίας sit i. q. propter trierarchiam? Minime. nam trierarchos si ad liturgias eosdem eodem tempore cogendos esse poneretur, omnes illi opulenti cives de arbitrio atque iniuria conclamassent. Sic censuit Westermannus l. c. p. 580, additque numerum tum longe maiorem fuisse exstiturum quam quinque sexue liturgia alia obstrictorum pro numero navium instructarum, quae nonnunquam pluries centum erant. Neque hoc sane institutum Leptines antiquabat. At inveniuntur exempla, quibus docemur trierarchum functum esse etiam liturgia. Vid. Boeckh. Oecon. T. I p. 598. Vere. at eae liturgiae erant aut sponte donatae, aut talis trierarchus videtur aliqua ratione sive iure (permutatione instituta) sive iniuria (fraude ac dolo) navem non instruxisse, ut trierarchus nominatus quidem liturgia fungeretur, non vere esset. Coniecit igitur Westermannus loco ἐκ scribendum esse aut πλὴν ἐκ aut mutandam praepositionem in ἐκτός vel ἔξω. Maxime placeret ἐκτός, quod non solum convenit cum Leptinis lege §§. 18 sq., cuius hanc partem hic Demosthenes se concedere dicit, itaque contrarium dicere non potest, potius eandem sententiam repetere debebat; sed etiam facillima est coniectura. At contra Westermannum Benselerus ad h. l. bene monuit non de omnibus civibus agi, sed solis de immunibus, et sententiam esse hanc: 'Concedam neminem (neque inquilinum neque civem) esse immunem; iam quando nullae omnino naves instruendae sunt, quo tempore trierarchi immunes fiunt omnes, nemo immunis esto; quantulus numerus lege Leptinea sic augetur liturgorum?'

11) ὑπάρξαι Vindl. 12) 'Fort. τότ'.' Seager. Diar. Class. LVI p. 256. Pronomen necessarium est. — — τοῦτ' ἔσται vulg. — ἔσται post πόλει LaurS. — τοῦτο sine ἔσται Σ, in quo aliquid ex o pictum est, quod extricare non possumus, certe non ἔσται. De quo supplendo cf. ad Olyth. III §. 17. Cf. Phil. I §. 36.

τες οὗτοι λειτουργῶσιν.¹³ φανήσεται γὰρ οὐδὲ πολλοῦ δεῖ¹⁴
τῆς γενησομένης ἄξιον αἰσχύνης.¹⁵ (21) Ὅρα¹ δ' οὐτωςί-
εἰσί³ τῶν ξένων ἀτελεῖς, δέκα θήσω. (καὶ⁴ μὰ τοὺς θεούς,

non dignum fore (vel multum abest), quod tanto dedecore pensetur. (21) Sic autem expende: immunes ex hospitibus sunt. decem ponam sane

13) λειτουργῶσιν extremum *v* pallida linea delevit Σ. — λειτουργῶσι corr in λειτουργοῦσι LaurS. 14) δὴ corr Mal. 'Pro δεῖ malim δεῖν. Plena sententia haec foret: φανήσεται γὰρ τὸ κέδος οὐκ ἄξιον τῆς γεν. αἰσχ., οὐδὲ πολλοῦ δεῖν, i. e. οὐχ ὥστε πολλοῦ δεῖν, ἀλλὰ τοῦ παντός.' Reiskius. 'Οὐδὲ πολλοῦ δεῖ vulgo editores connectunt, ut aliis in locis multis, v. c. Chers. §. 42. Phil. III §. 23. Phil. IV §. 28. Cf. leg. §. 30. Aristocr. I §. 85 [adde f. leg. §§. 90. 202. alios locos, quos cit. Westerm. ad h. l.]. Intervallum pronuntiandi post οὐδὲ fieri oportere docet alia formula negandi ubique obvia, οὐδὲ ὀλίγον δεῖ, nec minus dictio gravior, οὐκ ἔστι ταῦτα, πόθεν; πολλοῦ γε καὶ δεῖ. In quibus πόθεν est, quod dicimus, nihil minus. Vid. Cor. §§. 47. 52 (140 vulg.). Cf. Hemsterh. ad Lucian. Timon. p. 115 (ad cap. 8). Neque abludit locutio οὐδ' ἔγγυς, de qua vide in Platon. Sympos. XX, 4.' Fr. A. Wolfius. 'Wolfii distinctio est eadem Augeri. [Eadem iam AldV e Fel.] Longius etiam progressus Marklandus, quando οὐδὲ πολλοῦ δεῖ finit sententiam, post οὐδέ plene interpungendum censuit. Mihi tales interpunctiones improbanti quomodo haec formula, crux interpretum, videatur intelligenda, dixi ad p. 100, 10. Neque adhuc poenitet interpretationis, quam noster locus, ubi formulam legimus praemissam, mirifice confirmat. Add. not. ad p. 116, 28. p. 350, 11. p. 370, 2.' Schaeferus, qui ad Chers. l. c. haec obseravit: 'Haec formula si subiicitur enuntiationi neganti, solet ei οὐδὲ sic praeponi, non ut tollatur vis formulae affirmans, sed ut augeatur negans enuntiationis.' — Cum Reiskio Westermannus ad h. l. ἀλλὰ τοῦ παντός supplendum esse censet. Item Weberus ad Aristocr. §. 34 p. 193 sq. Conferri potest Lucian. Hist. Conscr. cap. 34: πολλοῦ ἄν, μᾶλλον δὲ τοῦ παντός ἦν ἄξιον. ibiq. Hermann. p. 215. Plura vid. in Funkhaenelii Diss. Archiv. Philol. 1833 I p. 357 sqq. et Philologo T. VI p. 724 sqq. Schaeferi ratio mihi videtur magis e Graecitatis ingenio explicata, et si quid sentio, formula pertinet in amplum campum attractionis, ita ut loco φανήσεται οὐκ ἄξιον καὶ πολλοῦ δεῖ negatio a praecedenti coniunctione καὶ attracta sit, sin in aliis locis negatio ante formulam οὐδὲ πολλοῦ δ. praecedit, ut in οὐδὲ negatio repetatur. Usus est Demosthenicus. 15) αἰσχύνης ἄξιον Augl. k.

21. 1) ὄρατε LaurS. vulg. — ὄρα pr Σ (in quo recentior add τε). Q. T. s. Vindl. 4. Cf. §. 55. Ut εἰπέ, ἄγε, φέρε. 2) τὸ Paulina vitiose. 3) πέντε post εἰσί add corr Q. 4) καίτοι coniecit Marklandus. 'Debit idem facere p. 488, 7. Chers. p. 97, 20. Aristocr. p. 635, 5. et multo saepius.' Fr. A. Wolfius.

10 ὅπερ εἶπον ἀρτίως, οὐκ οἶμαι⁵ πέντ'⁶ εἶναι.) καὶ⁷ μὴν τῶν γε πολιτῶν⁸ οὐκ⁹ εἰσι πέντ' ἢ ἕξ. οὐκ οὖν ἀμφοτέρων¹⁰ ἐκκαίδεκα. ποιήσωμεν¹¹ αὐτοὺς εἰκοσιν. εἰ δὲ¹² βούλεσθε,¹³ τριάκοντα. Πόσοι δὲ ποτ' εἰσὶν οἱ κατ' ἐνιαυτὸν¹⁴ τὰς ἐγκυκλίους¹⁵ λειτουργίας λειτουργοῦντες,¹⁶ χορηγοὶ καὶ γυ-
15 μνασάρχοι καὶ ἐστίατορες;¹⁷ ἕξήκοντ'¹⁸ ἴσως ἢ μικρῶ πλείους

(et per deos, id quod modo dicebam, quinque esse non opinor). civium certe profecto non quinque sexve reperientur. Itaque ex utrisque non sedecim; viginti numerentur; si vultis, triginta. iam quot tandem sunt, qui munera quotannis in orbem redeuntia curent, choros et gymnasia

5) οἶμαι Reiskius. — οἶμαι Σ. LaurS. vulg. (Q?). Tacent Reisk. Bkk. Dind. de suis codd. 6) πάντας Aristid. Rh. T. IX p. 379 W. 7) ἀλλὰ Aristides. 8) πολιτικῶν Vindl. 9) οὐκ delendum censet Westermannus l. c. p. 581. nam vulgo sic scribebatur: οὐκ εἰσι π. ἢ ἕξ. οὐκ οὖν ἀμφοτέρων ἐκκαίδεκα. Marklandus pro illa negatione scribendum esse τάχ' opinatur addens: 'Quod aliter efferri potuit: non sunt plures quam (vel non sunt nisi) quinque vel sex. Num vero aliquis ita loquitur: non sunt quinque vel sex? Non credam sine exemplis.' — 'Forsan ego non assequor critici acumen. at illud vix dubitem vel sine exemplis. Ergo opus non arbitror correctione, τάχ' εἰσι. Tum huic coniecturae et alteri eiusdem (καίτοι) repugnat Aristides p. 465' (Iebb. = p. 379 W). Fr. A. Wolfius. At hoc quidem rectissime monuit Westermannus, si ne quinque quidem ad decem addantur, nedum si sex, non effici sedecim. At vero nec delenda est negatio οὐκ neque emendanda, sed οὐκ οὖν recte signandum: οὐκ οὖν, sive οὐκ οὖν. Oratorie autem dictum est: non sunt quinque sexve, ergo illis decem adnumeratis non sedecim, i. e. sunt ad summum sex, et cum illis decem aegre sedecim. — Apsines Rh. T. IX p. 509 sq. totius loci sententiam sic explicavit: Ἀλλὰ χορηγούς, φησὶν, ἕξομεν διὰ τοῦ νόμου (adde ex inferioribus πολλούς). τοῦτο ἐμείωσεν εἰπὼν, ὀλίγους εἶναι καὶ πέντε ἢ ἕξ. — Ἡ κατὰ πληκτικότητα ἢ ποσότητα ἢ ἄλλο τι etc. ὡς ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην: χορηγούς πολλούς ἡμῖν δίδωσιν ὁ νόμος. τοῦτο ἔλυσε etc. 10) ἀμφοτέρω τ. 11) ποιήσωμεν t. Payl.

— ποιήσωμεν Vindl. 12) εἰ δ' οὖν Vindl. 13) βούλοισθε LaurS. 14) κατ' ἐνιαυτὸν om Vindl. 15) ἐγκυκλίους Q. T. Vindl. prII. pr Mal. etiam prΣ, sed eadem manus inseruit ι. 16) λειτ. ὅμιν Aldet. LaurS. F. t. v. X. margII. — λ. ἡμῖν HWolf. — pronomen om Σ. vulg. 17) ἰστιατορες pr Σ. Aug1. 18) Minorem esse numerum sexagenarium censuerunt summus Boeckhius (Oecon. T. I p. 598 ed. 2^{ae}) et Westermannus ad h. l. Attamen orator concedit quam sexaginta plures esse annuos liturgos, quod si tenemus facile numerus hic efficitur: choragi bini decem tribuum bis anno = 40. Reliqui 20 sunt decem

σύμπαντες οὗτοι. (22) Ἴν' οὖν τριάκοντ' ἄνθρωποι πλείους¹

et epulas? sexaginta circiter aut paulo plures universi hi. (22) Ut igitur

gymnasiarchi et decem hestiatores. Plures quam sexaginta efficiebantur, si plures duobus erant choragi in una tribu.

22. 1) ἢ πλείους LaurS. vulg. etiam Σ, sic ἢ πλείους. — πλείους sine ἢ Aug1. pr k. — Deleverat Reiskius ἢ antequam coniecturam Aug1^o confirmatam invenisset, locum ita explicans: *Ut itaque in posterum semper homines triginta conferant numero plures quam nunc conferunt.* Contra Fr. A. Wolfius: 'Dicit ἢ πλείους, ut modo dixit ἢ μικρῶ πλείους. Id vero apertum est, nunc subaudiri praeter eos, qui adhuc liturgias curaverunt. Quibus tamen verbis expressis in hac quidem sententia opus non erat. Pari modo p. 465, 27 est ἓνα χορηγόν, ut interpreteris unum choragum novum. Ratio fefellit Reiskium, quum ex Aug1 suo arriperet ἄνθρωποι πλείους eiecto ἢ.' — 'ἢ revocavit etiam Bekker. Ego vero fateor inclinare me huc, ut Reiskio delenti assentiar. Additum vide ne infringat vim ratiocinationis. Accedit quod orator τριάκοντα ut maximum numerum posuit vs. 12.' Schaeferus. Adstipulatur Benschelerus Hiatt. p. 104. — 'Fr. A. Wolfius ἢ πλείους interpretatur ἢ μικρῶ πλείους (cf. p. 499, 6), ut paulo ante ἕξῃ. ἴσως ἢ μ. πλ. Sed vix potuit Demosthenes, quum triginta argumenti causa posuisset tanquam numerum vero longe ampliorem, addere ἢ πλείους. Forsan delenda ut var. lect. pro ἢ μικρῶ πλείους. Nisi, ἢ deleto, πλείους retinere mavis.' Dobraeus. 'Necessario delendum est ἢ, quia, plures existere qui fungerentur, perspicuitatis causa efferendum erat, deinde, quum triginta maximus numerus a Demosthene concessus esset, sane non est veri simile ab eodem oratore numerum esse auctum atque incertum redditum. Quod praegressum est seduxit scribas.' Westermannus l. c. p. 581. 'Atqui non patitur Graecus sermo, ut τριάκοντα πλείους accipiatur pro eo, quod dicitur τριάκοντ' ἀνθρώπων προσθήκη. Rursus ἢ additum non tantum, quod Schaeferum non latuit, infringit vim ratiocinationis, sed plane evertit. Numerus triginta hominum maximus erat, quem Demosthenes concedere volebat. Igitur necesse est ut legatur τριάκοντ' ἄνθρωποι, οὐ πλείους. Ulpianus, qui locum videtur legisse omissio ἢ, veram tamen tenuit interpretationem.' Bakius Hypomn. T. III p. 123 sq. Immemor erat vir doctissimus esse πλείους in adiectivis a Graecis usurpatis, ubi rarius Latini et nos recentes adverbialia adhibemus. De quibus Mehlhornius copiosissime egit singulari libello qui inscribitur: Ad Synt. P. I De Adiectivorum pro Adverbio positurum ratione Glogav. 1828. Plat. Legg. XI p. 932 C: ἂν ἐτῶν ἄνδρες μὲν τυχάνωσιν ὄντες τριάκοντα, γυναῖκες δὲ δέκα πλείωσιν ἔτεσι i. e. mulieres decem annorum plus quam triginta. Contra οὐ πλείους h. l. post superiora esset mere superfluum, si non insipidum. Scholiasta autem pariter ac nos legit et intellexit. dicit enim: οὐ λέγει τῶν τριάκοντα πλείους, ἀλλ' ὅταν πολλούς δῶμεν, ἑσομένους τριάκοντα.

παρὰ πάντα τὸν χρόνον λειτουργήσωσιν ἡμῖν,² τοὺς ἅπαντας ἀπίστως³ πρὸς ἡμᾶς⁴ αὐτοὺς διαθῶμεν; Ἄλλ' ἴσμεν ἐκεῖνο δῆπου, ὅτι λειτουργήσουσι μὲν, ἄνπερ⁵ ἢ πόλις ἢ, πολλοί, καὶ οὐκ⁶ ἐπιλείψουσιν,⁷ εὖ δὲ ποιεῖν ἡμᾶς⁸ οὐδεὶς ἐθέλησει, τοὺς πρότερον ποιήσαντας ἐὰν ἠδικημένους εἶδη.⁹ (23) Εἶεν.¹ εἰ δὲ δὴ τὰ μάλιστ' ἐπέλειπον² οἱ χορηγεῖν οἰοί τε πρὸς Διὸς πότερον³ κρεῖττον ἦν εἰς συντέλειαν ἀγαγεῖν τὰς χορηγίας ὡς-περ τὰς τριηραρχίας,⁴ ἢ τοὺς εὐεργέτας ἀφελέσθαι τὰ δο-

triginta homines plus in totum tempus munera nobis obeant, ideo omnes diffidentia in nos ipsos imbuamus? Sed illud obscurum profecto nemini est, fore qui munera obeant, incolumi civitate, multos neque illorum ullam fore penuriam, at qui nobis benefactum velit, ubi perspexerit iniuriam iis factam, qui bene de republica meriti fuerunt, nemo reperietur. (23) Sed missa haec faciamus, illud iam videamus, si plerumque obeundis muneribus pares deessent; per Iovem utrum praestaret ordinaria munera synteliis (collationibus), quemadmodum instructiones triremium,

2) 'Haec fuit quum de luxatura viderentur mihi suspecta et ordinanda tali modo: ἵνα οὖν τριάκοντα ἄνθρωποι ἢ πλείους λειτουργήσωσιν ἡμῖν (nempe in singulos annos) τοὺς ἅπαντας παρὰ πάντα τὸν χρόνον (in omne tempus) ἀπίστως πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διαθῶμεν; Quod erat sententiam pervertere. Orator hoc dicit: Qui nobis catalogo τῶν λειτουργούντων novi addi possunt lege Leptinis, ii primum tantum triginta sunt, tum ne hos quidem triginta in singulos lucratur annos, sed universe in omne tempus [dum orbis ad eundem redit]. Tantulum est lucrum! Atque id ut faciamus, fidem nostram apud omnes gentes periclitabimur? Igitur voce sunt acuenda παρὰ πάντα τὸν χρόνον, et oppositio est quaerenda in τριάκοντα ἄνθρωποι et τοὺς ἅπαντας.' Fr. A. Wolfius. 'Sed haec ipsa oppositio vix patitur post ἄνθρωποι addi particulam ἢ.' Schaeferus. — Pro ἡμῖν 'malim ἢ νῦν scil. λειτουργοῦσιν.' Reiskius. Merito improbant Fr. A. Wolfius et Schaeferus. 3) ἀπίστως Aldet. corr. Mal. Apsines Rh. T. IX p. 511 W. — ἀπίστως Σ. LaurS. vulg. 'Adiectivo si uti voluisset Demosthenes, scripsisse debuit καταστήσωμεν. Non adversatur his ea, quae docet Hemsterhusius ad Lucian. Nigrin. p. 80.' Fr. A. Wolfius. 4) ἡμᾶς Aldet. — ἡμᾶς Σ. LaurS. vulg. 5) ἄπερ pr Σ. (v add antiq). Ω (in marg ἄν). pr Mal. ἄπερ T. s. Vindl. 6) οὐκ om r. Vindl. pr Mal, in quo add Chr. 7) ἐπιλήψουσιν pr Ω. Vindl. 8) ἡμᾶς Augl. 9) ἴδη vulg. — ἦδη Vindl. — εἶδη pr Σ, recentior εἰ mutavit in ι. — LaurS: ἐὰν ἠδικημένους εἶδη τοὺς πρότερον ποιήσαντας.

23. 1) εἶεν excidit in Fel. 2) ἐπέλειπον LaurS. vulg. — ἐπέλειπον Σ. rectissime, de re repetita. 3) πρότερον s. Vindl. 4) ἀγαγόντα τὰς χορηγίας καὶ κατὰ ταῦτα ταῖς τριηραρχίαις etc. Syrianus Rh. T. IV p. 623 W.

θέντα; Ἐγὼ μὲν ἐκεῖν' οἶμαι.⁵ νῦν μὲν γε⁶ τὸν χρόνον ὄν⁷ ἄν⁸ τούτων ἕκαστος λειτουργῆ⁹ δίδωσιν τὴν ἀνάπαυσιν αὐτοῖς¹⁰ μόνον, μετὰ ταῦτα¹¹ δ' οὐδὲν ἔλαττον ἕκαστος αὐτῶν¹² ἀναλώσει.¹³ τότε δ' ἄν, μικρᾶς συντελείας ἀπὸ τῶν ὑπαρ- 464 χόντων ἕκαστω γιγνομένης, οὐδὲν ἔπασχεν δεινὸν οὐδεὶς, οὐδ' εἰ πάνν μικρὰ κεκτημένος ἦν.

24. Οὕτω τοίνυν τινές, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σφόδρ' ἔχουσιν ἀλογίστως, ὥστ' ἐπιχειροῦσι λέγειν πρὸς μὲν ταῦτ' οὐδέν,⁵

fieri, an de republica bene meritis eripi quae dedimus? Equidem alterum illud praestabilius censuerim. siquidem nunc tantum quo tempore horum quisque munera curat, cessationem aliquam iis concedit, postea sumptus pro se cuique nihilo minus facturis, tum vero parva duntaxat collatione a singulis de re sua familiari facta, nemo esset qui merito se gravari quereretur, quantumvis re tenui esset.

24. Enimvero, Athenienses, tanta est quorundam imprudentia ut haec, quae diximus, surdis velut auribus praetereant, et alia talia incul-

5) οἶμαι Reiskius (de suo). 6) γὰρ AldV. 7) τοῦ χρόνου, οὗ Appfr. — Substantivum τὸν χρόνον, ut efferretur, ante relativum suum praepositum est, eo magis quo magis ad totum enuntiatum pertinet, usque ad μόνον. Altera gravitas posita est in ἀνάπαυσιν, cui opponatur οὐδὲν δεινόν. Ideo delevi interpunctionis signum post χρόνον. 8) ἄν supra versum F. 9) οὐ λειτ. marg Lamb. 'Necessariam puto hanc emendationem, cuiuscunque aut undecunque deprompta est. non conferat, ea nempe lege, ut τούτων et αὐτοῖς ad eosdem redeat. δίδωσι redit ad legem Leptinis. solummodo id tempus cuique liberum relinquit lex Leptinis, quo vacat a collatione vel functione oneris. Potest tamen vulgata, a qua negatio abest, defendi, si τούτων ad eos referas, qui quum antea immunes essent, nunc a lege Leptinea coguntur contribuere, αὐτοῖς autem ad eos, qui nunquam immunitate gravisi sunt.' Reiskius. 10) 'Sine sensu αὐτοῖς. Lego ἔτους. nam supra p. 459, 12 dixerat ἐνιαυτὸν διαλιπὼν ἕκαστος λειτουργεῖ. — Nannius (in interpretatione latina) videtur legisse ἄλλοις. sed et sic vox ἔτους vel ἐνιαυτοῦ adhuc deerit. Ceterum τούτων est τῶν λειτουργούντων. Intellige νῦν μὲν γε ut nunc se res habet, et τότε δὲ in altero casu i. e. si per collationem res generetur.' Marklandus. 'Satis clarum est τούτων, quippe quod redeat ad proximum εὐεργέτας. At αὐτοῖς et αὐτῶν sane obscurius posita sunt de his, quos quum adhuc functio munerum onerasset, eo onere nunc levatos vult Leptines. Cf. p. 462, 8 et p. 465, 26.' Fr. A. Wolfius. Ad δίδωσιν subaudiam ὄν ἄν τούτων ἕκαστος λειτουργῆ, praecumte Schaefero, ad sententiam idem est, quod aliis placuit supplendum, lex Leptinea. 11) ἀπὸ τοῦ ὑστερον AnecdBkk. p. 109. 12) αὐτῶν Vindl. — superscr. αὐτὸ Mal. 13) ἀναλώσειν pr Σ, eadem ut videtur manu v delente. Ω. T. s. Vindl.

ἀλλὰ δὲ τοιαδί,¹ ὡς ἄρα δεινόν, εἰ ἐν κοινῷ μὲν μηδ'² ὄτιοῦν ὑπάρχει³ τῇ πόλει, ἰδίᾳ δὲ τινες πλουτήσουσιν⁴ ἀτελείας ἐπειλημμένοι.⁵ Ἔστι δὲ⁶ ταῦτ' ἀμφοτέρω⁷ οὐχὶ δίκαιον λέγειν. εἰ μὲν γὰρ τις ἔχει⁸ πολλὰ μηδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν· οὐχὶ δεῖ⁹ δὴ πού τοῦτο¹⁰ βασκαίνειν. εἰ δ'¹¹ ὑψηρομένον¹² φήσουσιν¹³ τιν'¹⁴ ἄλλον, οὐχ ὄν προσήκει τρόπον¹⁵ εἰς νόμοι, καθ' οὓς προσ-

cent: miserum, inquit, est, si in aerario urbs nihil habet, privatorum autem quorundam opes immunitate parta magnae erunt. Verum utrumque hoc nullo iure dicitur. nam si quis re lauta est sine vestra iniuria; non profecto est id invidendum. sin subtractum arguent aliquo, non quo decet modo; legum vindiciae praesto sunt ad poenam repetendam.

24. 1) τοιαύδε Augl. k. 2) μηδ' F (non Bav?). 3) ὑπάρξει Aldetc. t. v. X. — ὑπάρχει Σ. LaurS. vulg. — ὑπάρξει F. — 'Bene ὑπάρχει Bekker. Cf. vs. 15 et 22.' Schaeferus. — ὑπάρχειν Augl. r. 4) πλουτήσουσιν r. 5) ἐπειλημμένοι prΩ. 6) δὲ om prX, superscr. τ. (τε?). 7) ἅμα ἀμφοτέρω vulg. — ἅμα om Σ. LaurS. Ω. T. s. Vindl. Mal. text II (add in marg). Non videtur Demosthenes unquam dixisse ἅμ' ἀμφοτέρω. 8) ἔχει k. 9) δεῖ om Vindl. 10) τοῦτο LaurS. vulg. AnecdBkk. p. 130: Βασκαίνω. αἰτιατικῇ. Δημοσθένης ἐν τοῦ περὶ τῆς ἐν Χερρονήσῳ μάχης (Chers. §. 19) etc. ἐν τοῦ πρὸς Λεπτίνην δοτικῇ: 'εἰ μὲν . . . τοῦτο βασκαίνειν.' Hic Grammaticus vulgata ubique fere habet. Vid. s. vv. Ἀπέργων. Τυραννῶ. alia. —

εἰ τοῦτο Σ. Cf. Cor. §. 189. 11) οὐδ' loco εἰ δ' Vindl. 12) ὑψηρομένον Ald. — ὑψηρομένον pr Σ, recentior η in ei inscripsit. 13) φήσουσιν ἢ Aldetc. LaurS (ἢ corr rec. in ἦ). F. t. — φ. καὶ reck. — φήσουσιν sine ἦ Σ. γρX. (Lind?). — φήσουσι sine ἦ vulg. Bene omissum est ἦ. nam non duo crimina supponuntur, sed unum furtum. Acquisitio quidem est varia, aut furto facta aut alio modo perpetrata, quare bene quidem dicitur vulgo: εἰ δ' ὑψηρομένον φήσουσιν ἢ τινὰ ἄλλον οὐχ ὄν προσήκει τρόπον κεκτῆσθαι. Sed si κεκτῆσθαι cum Σ aliisque bonis libris deleveris, necessario delendum est ἢ cum iisdem optimis codd. Explicandi causa τιν' ἄλλον . . . τρόπον verbo ὑψηρομένον additum est. namque ὑφαιρῆσθαι subtrahere non necessario continet notionem furti, et οὐχ ὄν προσήκει est explicando infinito τιν' ἄλλον. Ut contrarium magis efferretur, non dictum est ἢ ὄν προσήκει, sed οὐχ ὄν πρ. Cf. Lucian. Vit. Auct. 5 T. I p. 544 R. (T. III p. 85 Bip.): ἄλλος εἰμί, καὶ οὐχ οὐτός. 14) τιν' om k. 15) τρόπον κεκτῆσθαι Aldetc. LaurS. F. t. v. marg γρ X. marg Π. — κεκτῆσθαι om Σ. vulg. 'Planior est illa lectio.' Reiskius. 'Sensus liquidus est: εἰ δὲ φήσουσι κεκτῆσθαι, ἢ ὑψηρομένον, ἢ τρόπον τινὰ ἄλλον, οὐχ ὄν προσήκει.' Fr. A. Wolfius. 'Delevit Bekker. Malim servatum.' Schaeferus. Subintelligendum esse πόλλ' ἔχειν vidit post Reiskium Bakius quoque l. c. p. 123.

ἡκει κολάζειν. ὅτε¹⁶ δὲ τοῦτο μὴ ποιούσιν¹⁷ οὐδὲ τὸν λόγον αὐτοῖς τοῦτον¹⁸ λεπτέον. (25) Καὶ μὴν περὶ τοῦ γε μὴ εἶναι χρήματα κοινὰ τῇ πόλει, ἐκεῖν' ὑμᾶς δεῖ σκοπεῖν, ὅτι οὐδὲν ἔσεσθ' εὐπορώτεροι, τὰς¹ ἀτελείας εἰν ἀφέλησθε. οὐ γὰρ κοινωνεῖται δημοσίαις² προσόδοις καὶ περιουσίαις ταῦτα ἀναλώματ'³

quod argumentum quando isti defugiunt; nequaquam ferendum est, ut istam rationem dicant. (25) Iam de exhausto aerario, cogitare debetis vos nihilo copiosiores fore abrogatis immunitatibus. neque enim isti sumptus cum publicis vectigalibus et opibus commune quicquam habent,

Vid. not. 13. — — τρόπον (post προσήκει) . . . οὓς om IndAld. indeque γρAldV. 16) οτε k. — Cf. §. 28. ad Symmor. §. 7. 17) ποιούσιν Augl. k. 18) τοῦτο prΣ, antiq v addidit. Ω. r. s. Vindl. 4. — om t. 25. 1) τῆς t. 2) 'δημοσίαις in quatuor literarum rasura scriptum in Σ pro vocabulo, quod ab ω vel ο vel α incepisse videtur.' Dindorfius in Praef. 3 p. XXXI. 'δημοσίαις prima ut opinor; si quid aliud prima, de eo eruendo desperandum est.' Meunierus. Neque ego quicquam reperire poteram. 3) ταῦτ' ἀνάλωματ' Augl. — Qui sequitur totus locus vulgo sic constitutus est: Χωρὶς δὲ τούτων νυνὶ τῇ πόλει δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντων, πλούτου τε καὶ τοῦ πρ. ἅπ. πιστεύεσθαι, μείζον ἔστι τὸ τῆς πίστεως ὑπάρχον ἡμῖν. 'Verba sic collocata sunt, ut et divitias et gloriam reip. tribuere videantur, etsi pecunia ei desit. Quodsi Ulpiani sequere sententiam, verba νυνὶ τῇ πόλει omittenda erunt.' HWolfius. 'Miror vel Wolfium hic haesisse vel scholiasten conqueri de obscuritate. Vertes: quum duo reip. proponantur bona, scilicet utrum retineamus fidem, cuius opinione efflorescimus, an ea valere iussa, opes publicas coacervemus, quibus indigemus magis.' Taylorus. 'Invideo ceteris editoribus, quibus facilis hic locus visus est. me enim nullus in tota oratione peius vexavit, ut, si forte ipse eum vexem, nihil mirum sit. Illud evidentissimum est, Graeca non hoc sibi velle, reip. nunc duo bona adesse, opes et fidem. nam tali sensui adversatur totus loci contextus et p. 492, 3. Potius ita universe capere licuerit verba δυοῖν ὄντων τῇ πόλει ἀγαθοῖν, quum duae res sint et habeantur bona reip. nostrae. ut sit: Praeterea quum omnino duo cedant in hanc remp. bona, opes et fides, posterius hoc, quod nunc habemus, praestabilius est. Locum simillimae formae opportune memini Aristocr. p. 658, 1: δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντων πᾶσιν ἀνθρώποις, τοῦ μὲν ἡγουμένου καὶ μεγίστου πάντων, τοῦ εὐτυχεῖν, τοῦ δ' ἐλάττονος — τοῦ κἀλῶς βουλευέσθαι, οὐχ ἅμ' ἢ κτῆσις παραγίγνεται τοῖς ἀνθρώποις. [Non eo loco τῇ πόλει Demosthenes collocavit, ubi Fr. A. Wolfius, ut illam sententiam interpretaretur, sibi concessit.] Sed sic quoque offendit nos νυνὶ. Quod quo iure quave gratia trahemus ad μείζον ἔστι [potius ad ἔστιν ὑπάρχον] in ultimo membro? Quamquam hoc modo iunxisse videtur scholiastes, questus et ipse ἀσάφειαν τῆς λέξεως. Contra suo loco relictum νυνὶ intelligi

20 οὐδέν, χωρὶς δὲ τούτων νυνὶ τῇ πόλει δυοῖν⁴ ἀγαθοῖν,⁵

et praeterea nunc reipublicae e duobus bonis, opibus et fide apud omnes,

adhuc usus vetat Atticus, qui νυνὶ in uno, praesente tempore, ponit, quum νῦν trium sit temporum. Vere hoc ex Heraclide docuerunt Etym. M. p. 608 et Eustath. Od. Σ p. 1840. Scribemusne igitur particula expuncta: τούτων τῇ πόλει? an in ea latet ἡμῖν, ut saepe coniungitur ἡ πόλις ἡμῖν pro ἡ πόλις ἡμῶν? Quidquid erit, videtur textus vitium traxisse et id quidem antiquum.' Fr. A. Wolfius. 'Non habebat vir egregius cur locum vexaret. Sensus horum verborum: quum nunc (in hoc rerum statu, quo versamur) civitas duo quae curet bona habeat sive civitatis salus duobus bonis nitatur. [At haec sententia in Graecis non inest, nec in vulgatis verbis.] Quod autem ille coniecit τούτων, non puto dici posse. Graeci enim, quod meminerim, non magis dicunt χωρὶς τούτων quam πρὸς τούτοις.' Schaeferus. 'Patet sensum esse: Quum duo sint bona, quae in quamvis civitatem cadere possint, opes et fides; nostra civitas hoc tempore fidem servat integram, opes amisit. Dele igitur τῇ ante πόλει. Cf. p. 57, 19. p. 432, 10. p. 474, 9. p. 613, 7. Thuc. III 38 fin. — Non valde placet mihi istud νυνὶ tam longe disiunctum ab ὑπάρχον. Alias nihil moverem, nisi optimus Ms. omitteret μείζον, pro quo alii κρείττον, forsitan e gloss. Vide schol. Opportunissimus certe locus interpolatori. Malim: τούτων, πόλει δυοῖν ... πιστεύεσθαι, ἔστι νυνὶ τὸ τῆς etc. Audacius possit: τούτων, δυοῖν ἀγαθοῖν ἀπασιν ὄντων ... πιστεύεσθαι, ἔστι τὸ τῆς πίστεως ὑπάρχον νυνὶ τῇ πόλει, ut nempe ΑΠACIN post ΑΓΑΘΟΙΝ exciderit et νυνὶ τῇ πόλει sint varia lectio eaque vera pro ἡμῖν. De ἔστιν — ὑπάρχον p. 486, 10.' Dobraeus. 'Nullo modo verba νυνὶ τῇ πόλει defendi posse puto. Primum solemnibus verborum ordo postulabat, ut dativus post ὄντων poneretur [vere, si ad hoc participium pertineret]. Tum neque nunc utroque bonorum genere utebatur civitas Atheniensium, neque universe hoc de quavis civitate dici poterat. Difficile tamen est excogitare quo modo falsa inserta fuerint. Fortasse corrigenda sunt vel aliter vel hoc modo: συνίετε ὅτι. Post Dobraei annotationem pronior sum in eam partem, ut delenda existimem.' Bakius Hypomn. T. III p. 124. Gravitatis causa νυνὶ in initio pronendum erat, ut significaretur, tunc quidem civitatem fide gaudere, de opibus futuro tempore parandis sperandum esse (§. 115); sed etiam desperandum, Leptinea lex nisi antiquaretur. Quare Turicenses, Dindorfius et Westermannus post πόλει interpunxerunt. Locus autem obscuratus erat aliis vocabulis inculcatis (vid. nott. seqq.). Quibus resectis patet νυνὶ τῇ πόλει τὸ τῆς πίστεως ἔστιν ὑπάρχον construenda esse. Συγκρίνει δὲ τῷ πλούτῳ τὴν δόξαν πρὸς φιλότιμον δῆμον διαλεγόμενος. καὶ κρείττον δεικνύσι τὸ θαυμάζεσθαι. ἔχει δὲ τινα καὶ κατὰ τὴν λέξιν ἀσάφειαν. οὐ γὰρ λέγει, ὅτι τῇ πόλει πρόσεσι δύο, καὶ ὁ πλοῦτος καὶ τὸ θαυμάζεσθαι, ἀλλὰ, δυοῖν ὄντων ἀγαθοῖν παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τῇ πόλει τὸ κρείττον ὑπάρχει. Schol. . 4) δυοῖν AldV. k. Vind4. 5) ὄντων sine ἀγαθοῖν

πλούτου καὶ⁶ τοῦ πρὸς ἅπαντας⁷ πιστεύεσθαι, ἔστι⁸ τὸ τῆς πίστεως⁹ ὑπάρχον.¹⁰ εἰ δὲ τις οἰεται δεῖν, ὅτι χρήματ' οὐκ ἔχομεν, μηδὲ δόξαν ἔχειν ἡμᾶς¹¹ χρηστήν. οὐ καλῶς φρονεῖ. ἐγὼ μὲν γὰρ εὐχομαι¹² τοῖς θεοῖς μάλιστα μὲν ἡμῖν καὶ χρήματα πολλὰ γενέσθαι, εἰ δὲ μή, τὸ γε πιστοῖς εἶναι¹³ καὶ 25 βεβαίοις δοκεῖν¹⁴ διαμεῖναι.¹⁵

26. Φέρε δὴ καὶ τὰς εὐπορίας, ἃς ἀναπανομένους τινὰς εὐπορήσειν¹ οὗτοι φήσουσιν, εἰς δέον² ὑμῖν γιγνομένας

fides suppeditat. Si quis autem existimat, quia pecunia nobis desit, etiam honestam famam esse negligendam; is longe fallitur. nam ego quidem a diis immortalibus precor maxime, ut etiam opes magnas habeamus; sin minus, ut saltem fidei et constantiae gloriam retineamus.

26. Age vero etiam emolumenta, quae isti dicent redundatura in ali-

Vind4. Mal. — ἀγαθοῖν ὄντων LaurS. vulg. — ὄντων om pr Σ, add antiq. pr Π, add 1 corr. — Participium inculcatum est a scriba locum non intelligenti, aut ex ἀγαθοῖν ortum. Est genitivus partitivus δυοῖν ἀγ. pendens a τὸ τῆς πίστεως. 6) πλ. τε καὶ Aldetc. F. t. v. X. — τε om Σ. LaurS. vulg. 7) ἅπαντας LaurS. vulg. — ἅπαντα pr Σ, s add antiq. T. Π. Mal. Cf. §. 164 ibiq. not. 8) μείζον ἔστι LaurS. vulg. — κρείττον ἔστι Aug1. η. k. r. Vid. schol. — ἔστι pr Σ, antiq add μείζον. T. text Π, in cuius marg κρείττον. 9) φύσεως IndAld.

10) ὑπάρχον om Vind1. sequente ἡμῖν. — ὑπάρχον ἡμῖν LaurS. vulg. — pronomen om Σ, add recentior, pallido atramento. Aug1. k. — 'ὑπάρχον ἡμῖν, si nobis suppeditat.' Schaeferus. Imo coniungendum ὑπάρχον cum ἔστι, unde pendet τῇ πόλει. Cf. §. 96. Pronomen autem imprimis inservierat loco turbando. 11) ἡμᾶς ἔχειν Aug1. k. — ἔχειν ἡμᾶς Q. T. r. Vind1. — ἔχειν ἡμᾶς Σ. LaurS. vulg. 12) εὐχομαι pr Σ, ipse calligraphus add v. 13) εἶναι post δοκεῖν k. 14) δοκεῖν om Obs. 15) διαμεῖναι vulg. — διαμεῖναι Σ. LaurS. Q. T. Aug1. k. r. s.

εἶναι εἶναι
Obs. AldV. Vind1. pr Π. Mal. γο marg X. — διαμεῖναι F. — διαμεῖναι Π. — 'διαμεῖναι unice verum, ne forte διαμεῖναι praeferas ob antegressum γενέσθαι.' Schaeferus. Equidem non perspicio, cur, quum γενέσθαι praecesserit, διαμεῖναι falsum sit, quamquam hoc sit cum εἶναι καὶ δοκεῖν coniunctum. Nam concinnitas temporum a Graecis amata illa quidem, relinquitur tamen, si non tempus, sed simpliciter actio significatur, ut §. 35. Chers. §§. 17. 19. 23. Cor. 205. Plat. Legg. IX p. 689 C: ὑπομείναντα τὰ πάντα πάσχειν ib. X p. 890 E: λέγοντας περιμεῖναι καὶ ὑπομενοῦμεν. alia multa. Post εὐχομαι Aoristi Infinitivus sine ἄν significat rem futuram certam. De qua structura vid. ad Olynth. I §. 14 extr. adde Kühner. Gr. §. 445 ann. 2. De illo temporum concursu vid. Prolegg. Gr. §. 98.

26. 1) εὐρήσειν v. 2) μέσον Aldetc. t. v. — δέον Σ. LaurS.

δείξω.³ ἴστε γὰρ δήπου τοῦθ',⁴ ὅτι τῶν τριηραρχῶν οὐδεὶς⁵

quos vacationem adeptos, ostendam vobis esse utilia. neque enim vobis

vulg. — *'Age vero, quae privatae opes illorum, immunitate partae, adversarius nostris tam molestae sunt, eas in commodum reip. cedere demonstrabo. oritur inde, inquit, utilitas collata in medium (eis μέσον). — eis δέον affinis est potestatis, at minime eius, quae h. l. postulatur. Discas id e p. 469, 15. Igitur ut ferri fortasse ea lectio possit, non ita rem ipsam audio pro ea loquentem, ut Taylorus. At εὐπορήσειν mirabar interdum a nemine adhuc mutatum esse in εὐπορήσαι. Nunc et hoc video bene habere, et futuro oratorem callide usum, quasi metus ille adversariorum in praesens quidem vanus esset. Similiter leni verbo, ἀναπανομένους, reddit id, quod prius ex aliena persona gravius dixerat, ἀτελείας ἐπιλημμένοι.'* Fr. A. Wolfius. *'Imo vertendum: Age vero etiam emolumenta, quae hi dicent redundatura in aliquos vacationem per legem Leptinis adeptos ostendam cessura non in ipsorum commodum, sed in publicam civitatis utilitatem, ut nullam ἑρατώνην τοῖς πολλοῖς ὁ νόμος allaturus sit (p. 465, 26). Sic iam Nannius intellexit, quem ceteri audire debuerunt. ἀναπανομένους non est ὑποχοριστικῶς, sed κυρίως dictum. Vid. p. 463, 27. Nec callide orator futuro εὐπορήσειν, sed ingenue vereque usus est. Hoc unum laudo in Wolfii disputatione, quod μέσον probavit, quamquam vellem δέον confidentius reprobasset, ut quod sensum loci prorsus pervertat.'* Schaeferus. *'Legendum εὐπορεῖν, in praesenti. namque οἱ ἀναπανόμενοι (h. e. qui immunitate fruebantur, qua privare eos cupiebat Leptines), non deinceps tantum, in posterum, divitiores futuri erant, sed ita erant tum maxime.'* Seagerus in *Diar. Class. LVI p. 267. Recte futurum et eis δέον tenetur. nam futurum solum aptum est tempus de facultatibus e vacatione prodituris, et eis δέον γίγνεται est i. q. ad necessarium convenit, ut expediat, ad fructum redundat, ad utilitatem contribuit. Cf. §. 41. Xenoph. Anab. I cap. 3 §. 8: ὡς καταστησομένων τούτων εἰς τὸ δέον. Oppositi sunt ἀναπανόμενοι τινες populo, ὑμῖν. intellige: vestrum commodum est, si illi choragiis vacant; eo magis enim divitiis aucti, ad rem bellicam contribuent. Pro ἀναπανομένους Par Thiersch ἀτελείς, gloss. 'Advertendum autem artificium, quo Demosthenes legis Leptineae fautores ita aggreditur, ut illis vel invisam reddat. Quis enim non malit χορηγεῖν, quam τριηραρχεῖν καὶ εἰσφέρειν?' Schaeferus. 3) ἐπιδείξω Aug1. k. r. η. 4) τοῦθ' om Mor. — habent Σ. LaurS. vulg. 'Facile absorberi potuit a voc. praecedente, et abunde adest exemplorum pronomini huius sic adiecti.' Fr. A. Wolfius. Cf. §. 31. 5) 'Intellige οὐδεὶς τῶν τοῦ τριηραρχεῖν ἄξια κεκτημένων, nemo ex ditioribus. Hoc vero, nemini immunitatem a trierarchia concedi, tam saepe videtur inculcatum, ut pateret, quamvis multi divites liberati a reliquis oneribus essent populi beneficio, eos satis superque premi sumtibus in bellum faciendis.' Fr. A. Wolfius. 'Verum hoc, sed non*

ἔστ' ἀτελής οὐδὲ τῶν εἰσφορῶν τῶν εἰς τὸν πόλεμον. οὐκοῦν 465
ὁ πολλὰ κεκτημένος, οὗτος,⁷ ὅστις ἂν ἦ, πόλλ' εἰς ταῦτα συν-
τελεῖ. πᾶσα ἀνάγκη. καὶ μὴν ὅτι δεῖ τὴν εὐπορίαν εἰς ταῦθ'
ὑπάρχειν πλείστην τῇ πόλει, πάντες⁸ ἂν ὁμολογήσειαν; παρὰ⁹ 5
μὲν γὰρ¹⁰ τὰς ἐπὶ¹¹ τῶν χορηγιῶν¹² δαπάνας ἡμέρας μέρος
μικρὸν¹³ ἢ χάρις τοῖς θεωμένοις¹⁴ ἡμῶν,¹⁵ παρὰ δὲ τὰς τῶν¹⁶
εἰς τὸν πόλεμον παρασκευῶν¹⁷ ἀφθονίας πάντα τὸν χρόνον ἢ
σωτηρία πάση¹⁸ τῇ πόλει. (27) Ὡςθ' ὅσον¹ ἐνθάδ' ἀφίετε,² 10

hoc ignotum est, triremium instruendarum et tributorum belli temporibus conferendorum nullam esse ulli immunitatem. Quare opibus abundans, is, quisquis tandem est, multa ad eas res confert, necessario. et profecto rempublicam maxima harum rerum subsidia habere debere confiteantur omnes. nam e munere edendorum sumptibus gratia spectatoribus nostris orta diei partem brevem durat, sed e copia bellici apparatus perpetua toti reipublicae salus. (27) Quare quantum illic remittitis, tan-

propterea h. l. inculcatum est. Orator hoc vult: Omnes onere τῶν τριηραρχῶν καὶ τῶν εἰσφορῶν τῶν εἰς τὸν πόλεμον ita premuntur, ut soli οἱ χορηγοῦντες, quamdiu χορηγοῦσι, liberi sint; levati munere τῆς χορηγίας continuo aut τριηραρχεῖν aut εἰσφέρειν cogantur. Omnia haec referuntur ad convellendam spem τῆς ἀναπάνσεως, qua lex Leptinea τοὺς πολλοὺς lactaverat.' Schaeferus. Ab oratore auribus coronae eam rem esse inculcatam dicit Fr. A. Wolfius. Idque vere, neque autem intelligo, quid sibi velint Schaeferi verba 'ut soli οἱ χορηγοῦντες cogantur.' 6) τὸν om Vind4. 7) 'Vulgo non interpungitur post κεκτ. Sed ante οὗτος vox oportet pauillum quiescat. itaque hypostigmen posui.' Schaeferus. Sic iam Fel. 8) πάντας pr Σ, recentior ε ex altero α correxit. 9) περὶ Ald. 10) μὲν γὰρ om Tiberius Rh. T. VIII p. 569 W. — γὰρ om prII. 11) ἐπὶ om Anonym. Rh. T. VIII p. 637. Hermogen. Rh. T. III p. 273. pr Mal (add Chr). 12) χορῶν margBav (non in F?). 13) μικρὸν ante ἡμέρας vulg. — post μέρος Σ. LaurS. — om Ω. T. s. Vind1. 4. Mal. prII. Lind. Fortasse recte om. 14) τῆς θεωμένοις Vind1. 15) ἡμῶν ἔστι Aldete. LaurS. Aug1. F. t. v. X. — ἡμῖν ἔστι k. — ὑμῶν sine copula Lind. Vind1. — ἔστι sine ἡμῶν Tiberius (var. ἔτι). — γίνεται sine ἡμῶν Anonymus Rh. Hermogenes. — copulam om Σ. vulg. 16) τῶν om Tiberius. Lind. Vind4. 17) τῶν παρασκευῶν debebat Hirschig, Philolog. V p. 332: 'nam τὰ εἰς vel τὰ πρὸς τὸν πόλεμον dicitur pro παρασκευῇ omnium rerum quae ad bellum pertinent.' Ergo saltem τῶν retinendum est. Sed cf. Polyb. IV, 7 §. 7: τῆς περὶ τὰ πολεμικὰ παρασκευῆς. 18) πάση om Anonymus Rh. Hermogenes. Aug1. k. — post πόλει Ω. T. r. s. Lind. Vind1. 4. II. Mal. — ἡμῶν, pars civium πάση τῇ πόλει opponitur.

27. 1) ὅσον Mal. 2) ἀφίεται Vind1.

ἐκεῖ κομίζεσθε, καὶ δίδοτ' ἐν τιμῆς μέρει³ ταῦτα, ἃ καὶ μὴ λαβοῦσιν ἔστιν ἔχειν τοῖς τοῦ⁴ τριηραρχεῖν ἄξια κεκτημένοις. Ἀλλὰ μὴν⁵ ὅτι τῶν τριηραρχιῶν⁶ οὐδεὶς ἔστ' ἀτελής, οἶμαι⁷ μὲν⁸ ὑμᾶς εἰδέναι πάντας, ὅμως δὲ καὶ τὸν νόμον ὑμῖν αὐτὸν⁹ ἀναγνώσεται.¹⁰ Λαβέ¹¹ τὸν¹² περὶ τῶν τριηραρχιῶν νόμον, καὶ λέγε τοῦτ' αὐτό.¹³

tum hic lucro pensatur, et per honoris speciem ea tribuitis, quae etiam ultro sibi sumere possunt hi, quorum tantae facultates sunt, ut triremibus instruendis pares sint. Verum illo munere vacare neminem, etsi omnes vos id scire arbitror, tamen et ipsam legem recitabit. Cape legem trierarchicam et recita hoc ipsum.

3) μέρει τιμῆς s. Lind. Vindl. 7. 4) τοῦ sine τοῦ LaurS (infra: κεκτημένους). pr Σ, ex v recentior correxit ι et addidit compendium τοῦ. 5) μὴ pr Σ, antiq add v. 6) τριηραρχιῶν Vindl. 7) οἶμαι Reiskius. — οἶμαι Σ. LaurS. Q. Augl. Vindl. 4. Π. X. Mal. Aldetc. Illam formam h. l. in nullo codice inveni. 8) μὲν καὶ r. 9) αὐτὸν om Augl. k. 10) ἀναγνώσεται Ald. Herw. Mor. LaurS. Q. Vindl. — ἀναγνώσομαι corr i. 11) λάβε μοι Less. De λαβέ accentu vid. ad §. 63. 12) τῶν pr Q. T. Mal. 13) τοῦτο αὐτοῖς corr LaurS. vulg. — τοῦτο αὐτό pr Σ (recentior ad extrema add ις). pr LaurS. Augl. k. Vindl. 'Dedi de meo τοῦτο (τὸ μέρος τοῦ νόμου), hanc particulam legis, quam orator digito demonstrabat scribae praelegendam.' Reiskius. 'Cf. nostri f. leg. p. 354, 2 (αὐτὸ τοῦτο, ἐνθ' ἐνδὲ) ibiq. Tayl. et Aristocr. p. 650, 8 (ἐξ ἑκάστου τῶν ψηφισμάτων αὐτὸ τοῦτ' ἐξέλκεται). Id tamen dubitari potest, an legis verba ita sint ab ipso auctore adscripta. Abruptiora ea sunt et plane tali specie, quam annotata lectorum habere solent. — Omnino factum videtur mihi saepius, ut in locis, ubi deessent scita, leges aliaeve literae publicae, sicunde nota essent, aut ex ipsa oratione suppleri possent, a doctis lectoribus insererentur.' Fr. A. Wolfius. 'Ab ipso oratore haec legis verba adscripta, non a docto lectore inserta esse, arguit opinor, hoc ipsum, quod abrupta sunt. nam particulam δὲ cave deleas.' Schaeferus. Vid. de documentorum fide Praef. ad edit. Dem. c. Aeschin. versus fin. — — 'αὐτὸ mihi gravius videtur, quam quod locus facile admittat, nec satis placet τοῦτο αὐτό, ut cui magis probetur, inverso ordine, αὐτὸ τοῦτο. Adde quod talibus in formulis solennis est usus dativi αὐτοῖς. Vid. p. 473, 17. p. 503, 23. p. 680, 7. p. 713, 17. Diversa est ratio p. 629, 17 et p. 721, 3. His enim locis ipse sensus alterum pronomen addi poscit.' Schaeferus. Praeter verba supra descripta cf. Theocrin. §. 14: Καὶ μοι λέγε τοῦτ' αὐτὸ τοῦ νόμου. Hic locus aliquatenus favet Dindorfii coniecturae: 'Fortasse praestat: τοῦτο αὐτοῦ, hanc eius partem.' — — τοῦτον αὐτοῖς. Λέγε. Aldetc. — Secundum Λέγε om Σ. vulg.

NOMOS.

Ἀτελῆ δὲ¹⁴ μηδένα εἶναι τριηραρχίας πλὴν τῶν ἐννέα ἀρχόντων.

28. Ὀρθῶς¹ ὡς¹ σαφῶς, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μηδένα²⁰ εἶναι τριηραρχίας² ἀτελῆ διείρηκεν³ ὁ νόμος πλὴν τῶν

Triremis autem instruendae nemo sit immunis, novem archontibus exceptis.

28. Videte, Athenienses, quam perspicuis verbis lege sit cautum, ne quis instruendae triremis immunis sit, novem archontibus exceptis.

14) δὲ om Augl. k. Dubitat Fr. A. Wolfius, rectene omittatur.

28. 1) ὡ pr Q. — ὡς om k, qui haec ὁρᾷτε ... ἀρχόντων (om Augl) in marg habet a recenti. 2) λειτουργίας Lind. 3) γε. διήρηκε AldV. γε

ἢ (loco εἰ) marg Π. — διείρηκεν LaurS. — 'Lex diserte, clare dicit, λέγει διαρρηθην. Particula haec (διαρρηθην) quum usitatissima sit, verbum eiusdem familiae διείρηκα rarius occurrit, vulgo ne in lexica quidem relatum. Prae ceteris delectatur eo Iudaeus Philo, ut De Mund. Opif. T. I p. 28. Quod Det. Pot. Insid. pp. 194 et 201. De Sept. Dieb. T. II p. 28 ed. Mang. et alibi.' Fr. A. Wolfius. 'Demosthenica exempla habet Ind. Graec. s. v. Διεπειν. Stephan. Thesaur. s. vv. Διεπειν et Διερω.' Schaeferus. 'Fors. διήρηκεν, ut Eurip. Bacch. vs. 202. Variatur Aristocr. p. 666, 14 et mox p. 466, 7, ubi διήρηκεν coniecit Budaeus p. 76 (Comment. ed. Steph.). Hoc malim etiam Aristocr. p. 644, 4, ubi vide p. 637, 13. p. 646, 17. Pantaen. p. 976, 27. — διήρηκεν Schol. Bav et auctor Argum. — διεῖλε Steph. I p. 1115, 14. — διήρηται is defined Thuc. V, 26.' Dobraeus. 'Otiosam esse puto Dobraei coniecturam διήρηκεν pro διείρηκεν. hoc arcte coniunctum est cum adverbio solemnium in talibus rebus διαρρηθην.' Bakius Hypomn. I. c. p. 124. Receperunt Dobraei διήρηκεν Dindorfius et Westermannus, qui annotavit: 'Dum praesentis temporis et aoristi usus verbi διαιρειν certus est, ut or. 23 §§. 54. 79. or. 45, §. 45, maxime dubius est apud Demosthenem usus διεπειν i. q. definire semper de legibus constituentibus, qui usus non nisi in formis perfecti facile et plerumque confusus occurrit, ut §. 29. or. 23 §§. 72. 140. or. 37 §. 35.' Ex allatis locis activum διείρηκεν non tam rarum esse apparet quam Wolfius putavit. Facillime quidem ob cognatas literas et notiones confunduntur. Schoemann. ad Isaicum p. 468. Ast. ad Platon. Leg. T. II p. 371 sq. At non intelligo quid sit dubium in tot exemplis Demosthenicis, quum alia minime dubia accedant. Nam quamquam διαλέγει activum sic non invenitur, tamen διεπειν et διείρηκεν i. q. exposuit, clare dixit, accurate enarravit, constituit reperitur: Soph. Oed. R. vs. 854 (= 827): ὄν γε Λοξίας διεῖπε χρῆναι ... θαναῖν. Plat. Legg. XI p. 932 E: τὰ μὲν θανάσιμα αὐτῶν διείρηται, τούτων οὐδέν πο διαρρηθην. δι-

ἐννεὰ ἀρχόντων. Οὐκοῦν οἱ μὲν ἐλάττω κεκτημένοι τοῦ τριηραρχίας⁴ ἄξι⁵ ἔχειν⁶ ἐν ταῖς εἰσφοραῖς συντελοῦσιν εἰς τὸν πόλεμον, οἱ δ' ἐφικνούμενοι τοῦ τριηραρχεῖν εἰς ἀμφοτέρο⁷ ὑμῖν ὑπάρξουσιν⁸ χρήσιμοι, καὶ τριηραρχεῖν⁹ καὶ εἰσφέρειν. Τίν' οὖν ῥαστώνην τοῖς πολλοῖς ὁ σός,¹⁰ ὦ¹¹ Λεπτίνη, ποιεῖ¹² νόμος, εἰ μιᾶς ἢ δυοῖν¹³ φυλαῖν ἓνα χορηγὸν καθίστησιν,¹⁴ ὃς ἀνθ' ἐνός ἄλλου τοῦθ' ἀπαξ ποιήσας¹⁵ ἀπηλλάξε-
466 ται;¹⁶ ἐγὼ μὲν οὐχ ὄρω. τῆς δέ γ' αἰσχύνης ὄλην ἀναπίμπλησι

Unde apparet, quorum opes minores sint, quam ut instruendis navibus sint pares, eos in tributis conferre ad bellum, qui vero locupletiores fortuna trierarchica fruuntur, ad utrumque vobis fore usui, quum navibus instruendis tum tributis conferendis. Quod igitur levamen multitudini tua, Leptines, lex praebet, si singularum aut potius binarum tribuum unum choragum constituit, qui pro uno alio semel hoc munere functus, vacabit? Equidem non video. sed turpitudine certe universam civitatem

ταὶ γὰρ δὴ φαρμακεῖται κατὰ τὸ τῶν ἀνθρώπων οὔσαι γένος ἐπίσχυσι τὴν διάρρησιν (impediunt claram explicationem). ἦν μὲν γὰρ τὰ νῦν διάρρηθην εἶπομεν. Ibid. VII p. 809 D: ταῦτα οὐπω σοι πάντα ἱκανῶς ... παρὰ τοῦ νομοθέτου διείρηται (olim legebatur διήρηται, sed vid. Ast. et Stallb. qui ambo viri docti plura collegerunt). πρόσθε δὴ τὸν νοῦν τοῖς μετὰ ταῦτα μέλλουσι ῥηθῆσεσθαι. γραμμῶν εἶπομεν ὡς οὐχ ἱκανῶς ἔχεις πέρι ... τόδε, ὡς οὐπω διείρηκέ σοι etc. Item διείπομεν Phaedr. p. 253 D. Politic. p. 275 A. Contra διαιρεῖν est i. q. distinguere. Ex eo discrimine iudicamus var. lect. Nusquam διαιρεῖσθαι simpliciter idem est, quod voluit Orvilius ad Char. p. 645 sq. = p. 595 Lips., explicare, disserere. — Cf. §. 29. 4) λειτουργίας Q. T. s. §. Vindl. 4. — τριηραρχίας LaurS. vulg. — Σ habet τριηραρχίας in erasis (λειτουργίας?). item in rasura Mal. — τριηραρχίας λειτουργίας r. 5) ἄξιόν τι Vindl. 6) 'Post ἔχειν suspicor considerari δοκεῖν. quam ut videantur, censeantur possidere tantum, ut trierarchatum gerere debeant.' Reiskius. 'Reiskium advertere debuit, quod statim sequitur non dictum dubitanter, sed διειρημένον: οἱ δ' ἐφικνούμενοι τοῦ τριηραρχεῖν.' Schaeferus. 7) οὐ Vindl. 1. 8) ὑπάρ-

χουσι Vindl. Chr. — ὑπάρξουσιν Π. 9) εἰς ἀμφοτέρο⁷ ... τριηραρχεῖν om pr T. Vindl. Mal, in quo add Chr. 10) ὁ σός post Λεπτίνη r. 11) ὦ om r. 12) ποιήσει Aldete. F. t. v. X. — ποιεῖ Σ. LaurS. vulg. Cf. καθίστησιν. 13) δυεῖν k. r. AldV. Vindl. Prolegg. Gramm. §. 57. 14) καθίστασιν Q. 15) ποιήσας ἀπαξ r. Vindl. 16) ἀπαλλάττεται

Mal. — ἀπαλλάσσεσθαι Vindl. — ἀπαλλάσσεται reliqui libri. — ἀπηλλάξεται coniecit Cobetus Nov. Lectt. p. 243. Bene de conditione ac statu; non de actione h. l. agitur.

τὴν πόλιν καὶ τῆς ἀπιστίας. Οὐκοῦν¹⁷ ὅτε πολλῶ μείζονα βλάβει¹⁸ τῶν ὀφελειῶν¹⁹ ὧν ἔχει, προσήκει²⁰ λελύσθαι παρὰ²¹ τοῖςδ'²² αὐτόν; ἐγωγ' ἂν φαίην.

29. "Ἐτι δ', ὦ ἄνδρες δικασταί,¹ διὰ τὸ γεγράφθαι² ἐν τῷ νόμῳ διαρρηθῆν αὐτοῦ μηδένα μήτε τῶν πολιτῶν μήτε τῶν ἰσοτελῶν μήτε τῶν ξένων εἶναι ἀτελεῖ, μὴ διειρησθαι³ δέ, ὅτου ἀτελεῖ, χορηγίας ἢ τίνος⁴ ἄλλου τέλους, ἀλλ'⁵ ἀπλῶς ἀτελεῖ⁶ μηδένα πλὴν τῶν ἀφ' Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογοίτωνος, καὶ⁷ ἐν μὲν τῷ 'μηδένα' πάντας περιλαμβάνειν⁸ τοὺς ἄλλους,

replet et perfidia. Nonne igitur quum ex ista lege plus malorum quam commodi oriturum sit, primo quoque tempore ea coram his abroganda est? Equidem dixerim.

29. Praeterea, iudices, in eius lege quum clare scriptum sit neminem nec civium neque inquilinorum aequaliter oneratorum nec peregrinorum esse oportere immunem, neque vero perspicue dictum sit cuius rei immunem, utrum choragiae an cuius alius muneris, sed simpliciter neminem esse immunem, exceptis Harmodii et Aristogitonis posteris, et

17) οὐκοῦν Σ. LaurS. vulg. — οὐκοῦν Ald. Fel. Q. Vindl. 4.

18) βλάβει Aldete. t. v. — βλάβει Σ. LaurS. vulg. — βλάβει X. (F?). 'Praesens non displicet. Cf. not. ad ποιήσει p. 465, 27.' Schaeferus. Nondum valebat lex Leptinea. Vid. §. 35: κύριος ἂν γένηται. Cf. praegressum ἀπηλλάξεται quamquam sequente ἀναπίμπλησι etc. Etiam nova sententia incipit. Cf. §. 35: βλάβειν. 19) ὀφελειῶν Σ. Vid. Prolegg. Gramm. §. 103. 20) προσήκειν sine interpunctione post αὐτόν HWolf. — AldV et Chr addiderunt v ad προσήκει. item AldB. 21) περὶ compendio Ald, ut §§. 32. 33 et passim. 22) τοῖς δὲ HWolf. — τοῖς δι' LaurS.

29. 1) Loco *μασται* deletarum literarum recens superscripsit ἀθηναῖοι Σ. 2) 'Videtur μὲν post γεγράφθαι excidisse, sequitur enim μὴ δ. δέ. Si post haec verba legitur ὅτου ἀτελεῖ, fortasse ἀτελεῖ ab aliis est additum. ter enim repetitur, quamquam hiatus in pronomine excusari poterit.' Benselerus Hiatt. p. 104. Potest excusari etiam post syllabam αι. 3) διειρησθαι γρ AldV. Bodl. LaurS. Augl. Ven. Vindl. Mal. II. (k. r). —

γράφεται δι' η AldB. — δ' εἰρησθαι s. — διαιρησθαι Vindl. — διειρησθαι Σ. vulg. Dixit quidem Leptines μηδένα ἀτελεῖ εἶναι, neque vero perspicue declaravit ὅτου ἀτελεῖ. Ideo Fr. A. Wolfius διειρησθαι i. q. esse distinctum minus convenire merito affirmavit. Tamen Schaefero διειρησθαι longe praefendum videtur. Cf. §. 28. — IndLamb διαιρησθαι sic. 4) ἢ τίνος Aldete. Vindl. 5) ἀλλ' ὡς Vindl. 6) ἀτελεῖ om HWolf. — Post proximum μηδένα LaurS. add εἶναι. 7) καὶ om Bodl. Reiskius sequitur. 8) περιλαμβάνειν Aldete. F. t. v. Vindl. X. —

10 ἐν δὲ τῷ τῶν⁹ ξένων μὴ διορίζειν¹⁰ τῶν οἰκούντων Ἀθή-
νησιν, ἀφαιρεῖται καὶ Λεύκωνα τὸν ἄρχοντα Βοσπόρου καὶ
τοὺς παῖδας αὐτοῦ τὴν¹¹ δωρεάν ἣν ὑμεῖς ἔδοτ' αὐτοῖς.¹²
15 (30) Ἔστι μὲν¹ γὰρ, γένει μὲν δῆπου,² ὁ Λεύκων ξένος, τῆ³
δὲ παρ' ὑμῶν⁴ ποιήσει πολίτης. κατ' οὐδέτερον⁵ δ' αὐτῷ
τὴν ἀτέλειαν ἔστ' ἔχειν ἐκ τούτου τοῦ νόμου. καίτοι τῶν μὲν

quum neminem dicens omnes comprehendat ceteros, peregrinos autem dicens non distinguat inter eos qui Athenis habitant, etiam Leuconem Bospori principem et liberos eius donata a vobis immunitate spoliat. (30) Est enim Leucon peregrinus quidem, genere quidem scilicet, sed vestro beneficio adscriptus in cives. At secundum legem istam neutrum ei proderit ad immunitatem habendam. enimvero alii bene meriti ad

περιλαμβάνει LaurS. vulg. pr Σ, v add antiq. pr Π. pr Mal. Bodl, quem Reiskius secutus est. — Fr. A. Wolfius infinitivum sic explicabat: 'καὶ διὰ μὲν τὸ περιλαμβάνειν ... ἀφαιρεῖται.' — 'Imo καὶ διὰ τὸ ἐν μὲν τῷ ... περιλαμβάνειν etc. Qua ratione si verba connectas (poscitque hunc nexum τὸ ἐξῆς), non ideo difficilior fit conspectus structurae. Idem placuit Tayloro ad vs. 10.' Schaeferus. Recte περιλαμβάνειν. alias enim superioribus deesset verbum finitum. Ad infinitivos περιλ. et διορ. repetendum est διὰ τὸ, ut iam Schaeferus observavit. — Loco πάντας LaurS ἀπαντας. 9) τῶν om Ald. 10) διορίζων Reiskius de suo. 'Pessime Reiskius post Ἀριστογείτονος abiecit καὶ ac statim περιλαμβάνει posuit et διορίζων. Adeo interdum mancipium putidi codicis est vir alias tam ingeniosus.' Fr. A. Wolfius. Loco Λεύκων Aristid. adv. Dem. §. 48 ed. Grauert exhibet Λεύκολος, quod corrigendum esse in deminutivum Λευκύλος Grauertus censet. 11) τὴν om s. Vindl. 12) αὐτοῖς Q. s. Vindl.

30. 1) ἔστι μὲν Σ, μὲν punctis eiusdem atramenti seclusum. Habet μὲν, ut vulgo, etiam post γένει. — Etiam LaurS: ἔστι μὲν γὰρ γένει δῆπου. secundum μὲν superscripsit recentior deleta priore particula. 'Mihi μὲν rectius post γένει sequi videtur tucturque h. l. positum auctoritas Prisciani T. II p. 182 Kr. §. 21 post Scapulam Oxon.' Schaeferus. At vide de hac collocatione minus concinna Scheibii Observ. in Orr. Att. p. 22. Turicensis: ἔστι μὲν γὰρ γένει μὲν. ut altero μὲν opponantur ξένος et πολίτης, altero γένει et ποιήσει, quamquam simplex sequitur δέ. De duplici μὲν vid. ad Dem. f. leg. §. 42. 2) δῆπου post Λεύκων Augl. k. Priscianus. Probabat eum ordinem Benselerus Hiatt. p. 102, ne hiatus existeret. At γένει δῆπου explicandi causa insertum est, qua ratione pausa existit. 'Ex omnibus eius generis exemplis aliisque mihi minime dubium est, quin saepius Augl scioli alicuius manum emendatricem senserit.' Fr. A. Wolfius. 3) τῷ Vindl. 4) ἡμῶν s. 5) οὐδέτερον t. β.

ἄλλων εὐεργετῶν χρόνον τιν' ἕκαστος ὑμῖν⁶ χρήσιμον⁷ αὐ-
τὸν⁸ παρέσχεν, οὗτος δ', ἂν σκοπήτε, φανήσεται συνε-
χῶς ὑμᾶς⁹ εὖ ποιῶν, καὶ ταῦτα, ὧν¹⁰ μάλιστα¹¹ ἡμῶν ἢ²⁰
πόλις¹¹ δεῖται. (31) ἴστε γὰρ δῆπου τοῦθ', ὅτι πλείστῳ τῶν
πάντων¹ ἀνθρώπων ἡμεῖς ἐπεισάκτω σίτῳ χρώμεθα. πρὸς
τοίνυν ἅπαντα τὸν ἐκ τῶν ἄλλων ἐμπορίων² ἀφικνούμενον
ὁ ἐκ τοῦ Πόντου σίτος εἰσπλέων³ ἐστίν. εἰκότως. οὐ γὰρ²⁵

tempus aliquod quisque vobis commodarunt, hunc vero, si consideretis, apparebit nunquam in vos conferre beneficia destitisse, et eius generis beneficia, quae nostrae urbi maxime sunt necessaria. (31) neque enim hoc vobis obscurum est, nos advectitio frumento omnium hominum uti plurimo. Quod si quicquid frumenti reliquis ex emporiis advehitur comparamus, prope accedunt eae copiae quae e Ponto advehuntur. nec

6) ὑμῖν Aldete. Vindl. — ἡμῖν Σ. LaurS. vulg. 7) χρήσιμον om Bav (non F). 8) αὐτὸν vulg. — αὐτὸν Σ. Augl. Lind. Vindl. Π. Mal. — αὐτὸν LaurS. Q. s. η. Vindl. 9) ἡμᾶς Σ. LaurS. vulg. — ὑμᾶς r. Vindl. 10) 'Potest exponi καὶ ταῦτα ἐκ (vel ἀπὸ) τούτων, ὧν, sed quia hoc paulo durius est, malim καὶ ταῦτ' ἀφ' ὧν.' Reiskius. 'καὶ h. l. est et quidem ac ταῦτα pro κατὰ ταῦτα, itaque non ut alias dicitur, καὶ ταῦτα praesertim. Reiskius mavult καὶ ταῦτ' ἀφ' ὧν, quod ipse explicat ἀπὸ τούτων ὧν. Vix alius intellexisset.' Fr. A. Wolfius. 'Male subaudit κατὰ ad ταῦτα.' Schaeferus. καὶ ταῦτα intellige i. q. καὶ τοιαῦτα. Cf. ad Dem. f. leg. §. 180. 11) ἡμῶν ἢ πόλις Σ. LaurS. vulg. — ὑμῶν ἢ πόλις Fel. — ἢ πόλις ἡμῶν k. — ὑμῶν ἢ π. X. — ἢ πόλις om incuria Herw.

31. 1) ἀπάντων Aldete. F. t. v. X. — πάντων pr Σ, in quo á palido atramento praepositum est. LaurS. vulg. 2) ἐμπορίων r. s. 3) εἰς πλεόν Bodl. Cant. AldV. — εἰσπλέον Vindl. — εἰς πλεόν Ind-Lamb. 'Parum commoda constructione. — ἔστι πρὸς ἅπαντα ἀντὶ τοῦ συγκρίνεσθαι πρὸς ἅπαντα.' HWolfius. 'εἰσπλεῖν dicuntur merces quae navibus importantur. Non opus igitur lectione εἰς πλεόν neque Lambini εἰς πλείων. Et dubito an πλείων πρὸς ἅπαντα Graecum sit.' Marklandus. 'Iure dubitat. Graeci dicunt πλ. παρ' ἅπαντα, non πλ. πρὸς ἅπαντα.' Schaeferus. Cf. Symm. §. 25: ἐν ταύτῃ χρέματ' ἐστίν (sic pr Σ, quod restituere debebam loco vulgati ἐνεστίν) ὀλίγον δὲ πρὸς ἀπάσας τὰς ἄλλας εἰπεῖν πόλεις. Thuc. VII, 58 extr: πρὸς ἅπαντας αὐθις ὡς εἰπεῖν τοὺς ἄλλους Συρακόσιοι αὐτοὶ πλείω ἐπορίσαντο. Atque e collatis Herodot. VIII 44 Ἀθηναῖοι μὲν πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους παρεχόμενοι νῆας ἔπ' μούνοι cum cap. 48 probavit Boekhius Oecon. T. I p. 111 2^{ae} εἶναι πρὸς τι non esse i. q. aequare, sed prope accedere. Cf. Bernhard. Synt. p. 265. Quod si Pitakis in Philologo. T. VIII 3 p. 524 reputasset, non defenderet εἰς πλείων,

μόνον διὰ τὸ⁴ τὸν τόπον τοῦτον σίτον ἔχειν πλείστον τοῦτο γίνεται, ἀλλὰ⁵ διὰ τὸ κύριον ὄντα⁶ τὸν Λεύκων⁷ αὐτοῦ τοῖς ἄγουσιν⁷ Ἀθήναζε ἀτέλειαν δεδωκέναι, καὶ κηρύττειν πρώτους γεμίζεσθαι⁸ τοὺς ὡς ὑμᾶς⁹ πλείοντας. ἔχων γὰρ ἐκεῖνος¹⁰ ἑαυτῷ καὶ τοῖς παισὶ τὴν ἀτέλειαν¹¹ ἄπασιν 467 δέδωκεν ὑμῖν.¹² (32) Τοῦτο δ' ἡλίκον ἐστὶ, θεωρήσατε.

mirum est. fit enim non ideo solum, quia frumenti feracissimus est, sed quod eius dominus Leucon eos, qui Athenas advehunt, immunitate donavit, edicique iussit, ut primis qui ad vos navigarent onerare naves concederetur. nam immunitatem, qua ipse cum liberis suis fruitur, vobis omnibus impertiit. (32) Iam quantum hoc sit, considerate. ille ab iis,

quia εἰσπλέων participium superfluum et a substantivo separatum sit, deesse quoque opinabatur ad verba ὁ ἐκ τοῦ Π. σίτος praedicatum, ad quod referatur posterius τοῦτο. De illa vero collocatione participii vid. ad Olynth. III §. 33 not. 13. Superfluum autem non est εἰσπλέων, sed complet ἐκ τοῦ Π. Nec deest praedicatum, nam τοῦτο i. q. τοσοῦτον σίτον ἐκ τοῦ Πόντου εἰσπλεῖν ἡμῖν. Cf. Westermann. Commentatt. in Scriptores Gr. P. VI p. 14 sq. 4) τὸ om Vind4. pr Mal (add Chr). 5) ἀλλὰ καὶ vulg. — καὶ om Σ. (add antiq compendio). LaurS. Q. T. r. s. Vind1 (qui codex omisit etiam διὰ). prΠ, in quo add 2 corr. pr Mal, in quo add Chr. 'Delevit Dindorf. recte, ut puto. sequitur enim causa gravior. Quod ubi fit, dici solet οὐ μόνον, ἀλλὰ, omisso καί, quod cave subaudiendum esse putes. Ob similem rationem non inserendum καὶ p. 467, 17.' Schaeferus. Vid. Bremi Excurs. IX ad Isocrat. Doberenz. Observv. Dem. p. 3. 6) ὄντα (repetitum ον punctis seclisit corr) Σ. 7) Ἀ. αὐτοῦ (αὐτοῦ Fel) τοῖς ἄγουσι τὸν σίτον vulg. — αὐτοῦ om Q. T. r. s. Vind1. 4. Lind1. Π. pr Mal (in quo add Chr). Anonymus Rh. T. VIII p. 638 W. — αὐτοῦτοῖς ἄγ in erasis habet Σ. 'In Σ αὐτοῦ τοῖς in rasura scriptum est aliarum literarum, quarum secunda o fuit. fortasse igitur τοῖς σίτον vel τοῖς τὸν σίτον scriptum fuit. Tum verbi quoque ἄγουσι litera secunda in rasura scripta est.' Dindorfius. — ἄγουσιν sine τὸν σίτον Σ. LaurS. F. Aug1. k. — pro ἄγουσι τὸν σίτον habent ἄγουσιν αὐτὸν σίτον Q. T. s. Lind. Vind1. 4. Mal. AldB. — ἄγ. αὐτῷ σίτον Anonymus Rh. — Post Ἀθήναζε Ald et Mor interpunxerunt, quia vox paululum quiescit. 8) κομίζεσθαι cod ε. 9) ὑμᾶς Σ. vulg. — ἡμᾶς Ald. Mor. LaurS. (k. s.) 10) (ἐκεῖνος T. s?) Errasse videtur Bekkerus. Sed vid. §. 32 not. 1. 11) Post τὴν ἀτέλειαν Reiskius desideravit τὴν παρ' ὑμῖν, καὶ αὐτὸς τὴν παρ' ἑαυτῷ ἀτέλειαν. At 'Antitheton tribus verbis orator declarat, quam bene et quaestuose resp. Atheniensium cum Leucone immunitatem permutaverit. Hinc unus rex cum filiis, illine Athenienses universi.' Fr. A. Wolfius. 12) ἡμῖν Appfr. AldV. Herw manus.

ἐκεῖνος¹ πράττεται τοὺς παρ' αὐτοῦ² σίτον³ ἐξάγοντας τριακοστήν. αἱ τοίνυν παρ' ἐκείνου δεῦρ' ἀφικνούμεναι σίτου μυριάδες⁴ περὶ τετταράκοντ' εἰσίν. καὶ τοῦτ⁵ ἐκ τῆς παρὰ⁶ τοῖς σιτοφύλαξιν ἀπογραφῆς ἂν τις⁷ ἴδοι. οὐκοῦν⁸ παρὰ μὲν⁹ τὰς τριάκοντα μυριάδας μυρίους δίδωσιν μεδίμνους ἡμῖν,⁹ παρὰ δὲ¹⁰ τὰς δέκα ὡσπερανεῖ¹¹ τρισχιλίους. (33) Τοσοῦτου¹ τοίνυν δεῖ² ταύτην³ ἀποστερηθῆαι τὴν δωρεὰν τὴν πόλιν, ὥστε προσκατασκευάσας⁴ ἐμπόριον Θεοδοσίαν,⁵ ὃ φα-¹⁰

qui frumentum inde exportant, tricesimam pro vectigali partem exigit. at frumenti quadringenta fere millia medimnūm sunt, quae ab illo huc perveniunt. id quod e tabulis videre licet eorum qui rei frumentariae praesunt. itaque ratione trecentorum millium decies mille medimnos largitur nobis, et ratione centum millium circiter tria millia. (33) Tantum autem abest, ut hoc reipublicae nostrae beneficium eripiat, ut novo emporio Theodosiae instituto, quod negotiatores Bosporo nulla re cedere

32. 1) ἐκεῖνος pr Σ, lineola notatum est posterius l. Q. Vind1. (T. s?) 2) αὐτοῦ vulg. — αὐτοῦ LaurS. Π. Bekk. αὐτοῦ Σ. — ἑαυτοῦ Aug1. k. 3) τὸν σίτον Vind1. — Proxime ἢ ante τοίνυν LaurS. corr in αἱ. 4) μυριάδας Q. 5) καὶ οὐν Paul. idem compendii vitium §. 39. 6) περὶ compendio Ald. Cf. §. 28. 7) ἄν τις] τοῦτο Vind1. 8) παρὰ μὲν τοίνυν sine οὐκοῦν Minucianus Rh. T. IX p. 606 W. 9) ὑμῖν Vind1. — om Minucianus. 10) δὲ om pr Σ, add antiq (idem scriba?). 11) ὡς ἂν εἰ Vind1. — ὡσπερανεῖς pr Σ, posterius σ erasum est paene totum. margo recens: γρ. ὡσπερ ἂν εἰς, ut LaurS, qui τρισχιλίους punctis notavit.

33. 1) τοσοῦτον Aldetc. Q. T. r. s. Vind1. 4. Π. — τοσοῦτον X. — ον τοσοῦτον Mal. — τοσοῦτο margLamb. — τοσοῦτον Σ. LaurS. vulg. 2) δεῖ τοίνυν Lind. 3) τοῦ ταύτην IndLamb. coniecit propter τοσοῦτον loco τοσοῦτον. 4) προσκατασκευάσας Aldetc. Vind4. X. — προσκατασκευάσας Σ. LaurS. vulg. Correxerit HWolfius. 5) Θεοδοσίαν Σ. LaurS. vulg. etiam codd schol. Fortasse cogitabant de nomine Θεοδοῦς. — Θεοδοσίαν Fel. AldV. Bav. Aug1. II. (k). Stephan. Byz (var. lect. Θεοδος.). Harpocr. (in quo Lexico Bekkerus sic: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν ὅτι Σάτυρος Θεοδοσίαν οἰκεῖ. nescio unde. priores editiones: Θεοδοσίαν πολιορκῶν ἐτελεύτησεν. — 'an οἰκίσει' Bekk. Imo scribe fidenter: ἀτελειῶν. Ὅτε Σάτυρος Θεοδοσίαν ἐπολιόρκει, ἐτελεύτησεν. Cf. Schol. Bavar. Phot. Suid.) — Θεοδοσία Phot. — Suid. s. v. Θεοδοσίος. — ψευδοσίαν r. — ψευδοσίαν Vind4. Mal. γρ margΠ. — Σ constanter Lacrit. §. 31 sq. Θεοδοσίαν. In titulis utraque forma et Θεοδοσία et Θεοδοσία occurrit, saepius Θεοδοσία. Vid. Boeckh. Inscr. T. II p. 98. ['Add. Osann. Inscr. III p. 123 sq.' Schaeferus.] — Θεοδοσία ἢ Θεοδοσία Holsten. ad Stephan. Byz. — Θεοδοσία apud

σιν οἱ πλείοντες οὐδ' ὄτιοῦν χεῖρον εἶναι τοῦ Βοσπόρου,⁶
 κἀνταῦθ' ἔδωκε⁷ τὴν ἀτέλειαν ἡμῖν.⁸ Καὶ τὰ μὲν⁹ ἄλλα
 σιωπῶ, πόλλ' ἂν ἔχων εἰπεῖν, ὅσ' εὐεργέτηκεν¹⁰ ὑμᾶς¹¹ οὐ-
 τος ἄνηρ,¹² καὶ αὐτὸς καὶ οἱ πρόγονοι, ἀλλὰ προπέρουσι¹³
¹⁵σιτοδείας παρὰ¹⁴ πᾶσιν¹⁵ ἀνθρώποις γενομένης οὐ μόνον
 ὑμῖν¹⁶ ἱκανὸν σίτον ἀπέστειλεν, ἀλλὰ¹⁷ τοσοῦτον,¹⁸ ὥστε πεν-

affirmant, etiam illic immunitatem nobis concesserit. Ac quae alia bene-
 ficia vir ille, et ipse et maiores in vos contulerint, quum multa com-
 memorare possem, taceo, sed tertio ante hunc annum quum ubique anno-
 nae penuria laboraretur, non modo, quantum vobis tum satis esset,

Scylacem aliosque Geographos et reliquos scriptores. Graefii Inscr.
 Græc. in Jahn, Annal. 1842 Dec. p. 224: Βοσπόρο[v] καὶ Θεοδοσίης.
 Theodosia Latini. — Strab. VII p. 310 sq. Cas: πρότερον δ' εἶχον ὀλί-
 γην μὲν τὴν πρὸς τῷ στόματι τῆς Μαιωτίδος καὶ τῷ Παντικαπαίῳ
 μέχρι Θεοδοσίας τῶν Βοσπορίων τύραννοι etc. §. 6: Τῆς δὲ Χερσόνη-
 σου, πλὴν τῆς ὀρεινῆς τῆς ἐπὶ τῇ θαλάττῃ μέχρι Θεοδοσίας etc. Δευ-
 κωνα δὲ φασιν ἐκ τῆς Θεοδοσίας Ἀθηναίους πέμψαι μυριάδας με-
 δίωνων διακοσίας καὶ δέκα. — HWolfii *Eὐδασίαν* operis deberi osten-
 dit eius translatio *Theodosiam*. — De dialecto Θεο et Θεν vid. intr.
 ad Gregor. Cor. p. 177 et 358. ed. Sch. Ahrens. Dial. Doric. p. 215 sq.
 6) οὐ χεῖρον εἶν. τοῦ Βοσπόρου οὐδοτιοῦν Aldete. — οὐδ' ὄτιοῦν χ.
 εἶν. τοῦ Βοσπόρου Σ. LaurS. vulg. — Sed ne forte Bakium (ad Apsi-
 nem p. 181) adv. Phorm. p. 917, 25 ἐν Βοσπόρῳ in ἐν Βοσπορίῳ, ut in
 Decreto Byzantium Cor. p. 256, 12, mutantem sequaris et h. l. scri-
 bas Βοσπορίον, vid. ad Cor. §. 91. Cf. Lept. §. 36. 7) κἀνταῦθα
 δέδωκε Aldete. F. l. v. X. — κἀνταῦθ' ἔδωκε Σ. LaurS. vulg. 8) ἡ-

μῖν Vindl. 9) μὲν οὖν Aristid. Rh. T. IX p. 383. 10) εὐεργέτηκεν
 F. X. Cf. §. 71. Vid. Prolegg. Gramm. §. 78. — Aristides citavit

locum e memoria. 11) ἡμᾶς Augl. §. X. — ἡμᾶς LaurS. 12) ἄνηρ
 LaurS. vulg. etiam AnecdBkk. p. 137. — ἀνηρ Σ. — ὁ ἄνηρ v. X. Ari-
 stides. — ἀνήρ Bekk. (II. Vindl. 4.) — ἀνήρ Dind olim. Cf. §§. 42. 46.
 13) De προπέρουσι tanquam Attico vid. Mehlhorn. Gramm. p. 82. 14) περὶ
 compendio Ald. Vindl. 15) παρ' ἅπασιν Π. 16) ἡμῖν k. 17) ἀλλὰ
 καὶ coniecit Marklandus. καὶ add Chr. At vid. §. 31. 18) τοσοῦτον
 omnes libri. — τοσοῦτον coniecit HWolfius. 'Vocabulum τοσοῦτον ac-
 curate legentem suboffendat oportet. — Impensius contra coniectura
 τοσοῦτον placet, ut haec sententia existat: *Leuco frumentum misit nobis*
non modo sufficiens, sed etiam modico pretio, ut ex summa, quam resp.
emendo frumento destinaret, etiam superfuissent XV talenta, quae servata
aerario sunt. Ita servamus simul loquendi usum in verbo περιγίγνε-
 σθαι, quod dicitur de pecunia, quae superest ita, ut lucrifiat. [At
 quid tum praepositio προς? servata etiam ab Apsine p. 36 ed. Bak.]

τεκαίδεξ' ἀργυρίου τάλαντα, ἃ Καλλισθένης διώκησε, προς-
 frumenti huc misit, sed tantam copiam, ut quindecim talenta, quae

Denique nemo nisi puer dubitabit ista potestate dici vocem τοσοῦτος,
 de modo non tantum magno, sed et exiguo.' Fr. A. Wolfius. τοσοῦ-
 τον receperunt Bekkerus etc. etiam Boeckhii unice probavit Oeconom.
 T. I p. 97 = 125 ed. 2°. Contra quem traditam lectionem tuebatur
 ille quidem Bakius ad Apsinem p. 181, sed Boeckhium male intelligens.
 Vid. Hermann. in Dar. Gotting. 1849 Fasc. 100 p. 1037 sq. 'Ut spe-
 ciosa sit coniectura Hieronymi, tamen mihi quidem rem parum liquere
 fateor. Ipse enim positus pronomini ὑμῖν inter οὐ μόνον et ἱκανὸν
 interserti videtur arguere, quod frumenti superabundasset, quum diffi-
 cultas annonae premeret πάντας ἀνθρώπους, exteris sic venditum esse,
 ut aerarium XV talenta lucraretur. Vide igitur ne vulgata ita vera
 sit, ut, si omnes libri haberent τοσοῦτον, corrigendum foret τοσοῦτον.'
 Schaeferus. 'Equidem verbum προσπεριγενέσθαι me explicare non
 posse fateor hac HWolfii coniectura recepta. Quid enim hoc est: Leuco
 frumentum misit nobis non modo sufficiens, sed tam modico pretio, ut
 praeterea XV talenta lucrificta sint? Quomodo ex sufficiente fru-
 mento lucrum praeterea addi poterat.' Benselerus Hiatt. p. 104 sq.
 Nec quicquam prodest ἱκανὸν non de sufficiente incolis Atticae fru-
 mento intelligere, sed significare i. q. idoneum (une quantité considé-
 rable), ut interpretatus est Cointe p. 147 sq. Rem cogitamus hanc
 fuisse: Anno 357 a. Chr. accidit calamitas annonae. Iam si in Attica
 eo tempore messis erat nulla, necessarii vero eius incolis erant uno
 anno 3,400,000 medimni (Boeckh. Oecon. T. I p. 108 sqq. = p. 125), re-
 stant de medimnis 2,100,000 a Leucone missis (Strab. l. c.) 1,300,000,
 qui exteris maiore pretio venditi praeter copiam Atticae sufficientem
 XV talenta pro aerario faciebant Callisthene rem administrante. Ma-
 nifesto opponuntur οὐ μόνον ὑμῖν et ἀλλὰ τοσοῦτον, i. e. non solum
 Atticae incolis, sed etiam exteris. Quid enim aliud? Probamus igitur
 Reiskii, Schaeferi, Dobraei et Hermanni (l. c.) explicationem. Quos
 vero medimnos Leuco Athenas misisse dicitur, intelligo concessisse eum
 tot medimnos etiam in illa annona sine portorio exportandos, insigne
 igitur beneficium. De toto loco cf. Westermann. Comment. Crit. l. c.
 p. 581 sqq. At opponat quis fortasse, legibus vetitum fuisse frumen-
 tum ex Attica exportari severis. At quibus auctoribus peregrinum fru-
 mentum exportari vetitum fuisse affirmatur? Nullis. Sunt quidem qui
 perspicue tradant legem, ne quis Atheniensis alio nisi in Atticum portum
 frumentum vehat. Vid. Berghaus. Histor. Mercat. T. II p. 645. Boeckh.
 Oecon. T. I p. 76 ed. 2°. et p. 120. Sed importati in Atticum portum
 frumenti non plus quam duae partes in urbem invehendae erant. Aristote-
 les apud Harpoer. s. v. Ἐπιμελητής ἐμπορίου: ἐπιμελεῖσθαι καὶ τοῦ σί-
 του τοῦ καταπλέοντος εἰς τὸ Ἀττικὸν ἐμπόριον τὰ β' μέρη τοὺς ἐμπόρους
 ἀναγκάζειν εἰς τὸ ἄστυ κομίζειν. Cf. BkkAnecd. p. 255. Itaque tertia

περιγενέσθαι. (34) Τί οὖν οἴεσθε, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, του-
 20 τον τὸν τοιοῦτον περὶ ὑμᾶς γεγενημένον, εἴαν ἀκούσῃ νόμος
 τὴν ἀτέλειαν ὑμᾶς¹ ἀφηρημένους² αὐτὸν καὶ μηδ' ἂν μετα-
 δόξῃ ποτὲ ψηφισαμένους ἐξεῖναι δοῦναι; ἄρ' ἀγνοεῖτε, ὅτι
 αὐτὸς³ νόμος οὗτος ἐκείνόν τ' ἀφαιρήσεται τὴν ἀτέλειαν, κύ-
 25 ριος ἂν γένηται, καὶ ὑμῶν⁴ τοὺς παρ' ἐκείνου⁵ σιτηγοῦντας;
 (35) οὐ γὰρ δήπου τοῦτό γ' ὑπέληφεν οὐδεὶς, ὡς ἐκεῖνος
 ὑπομενεῖ,¹ ἑαυτῷ μὲν ἀκύρους εἶναι τὰς παρ' ὑμῶν δωρεάς,
 ὑμῖν δὲ μένειν τὰς παρ' ἑαυτῷ.² Οὐκοῦν πρὸς πολλοῖς, οἷς
 ἂν ὁ νόμος βλάψῃ ὑμᾶς φαίνεται,³ καὶ προσαφαιρεῖται τι

Callisthenes administraverat, praeterea superessent. (34) Quid igitur cen-
 setis, Athenienses, eum facturum, cuius tanta in vos munificentia exstitit,
 ubi audierit immunitatem sibi lege per vos ereptam, et vos decrevisse ut
 ne si mutaretis quidem sententiam, restituere liceat? an dubium vobis
 est quin eadem ista lex, si rata fuerit, et illum sit spoliatura, et vestros
 cives immunitate, qui ab eo frumentum advehunt? (35) scilicet hoc
 nemo existimat, illum aequo animo laturum esse, quod vestra sibi mu-
 nera eripiantur, apud ipsum vero munera vobis mancant. Itaque praeter
 multa, per quae istam legem nocituram esse apparet, etiam de praesen-

pars importati frumenti ex emporio Attico in quamcunque terram, etiam
 exteram peti poterat. Cf. Boeckh. l. c. p. 116. Fortasse etiam dubi-
 tant de tanta illa magnitudine frumenti, ut e vendito reliquo XV talenta
 reddita sint, quum post annum sterilem etiam proximus semper penuria
 laboret, et semen quoque servandum sit. At particulam certe etiam
 illo anno quamvis sterili ipsa Attica tulit. Praeterea nescio, an reli-
 qua eiusdem anni calamitas in rationes referenda sint. Tria enim bella
 exoriebantur: Philippi contra Athenienses, sociorum contra eosdem, et
 Phocensium contra Delphos. Quibus calamitatibus pretium frumenti
 auctum esse consentaneum est. — Hac igitur ratione omnino librorum
 lectio τοσοῦτον et numeri satis defensa esse videtur. — Ceterum Σ et
 Ω προσ a verbo περιγ. separatum exhibent.

34. 1) ἡμᾶς k. 2) ἀφαιρουμένων Aug1. k. — Proxime LaurS.
 μεταδόξῃ et αγνοεῖται. 3) ὁ αὐτός Σ. LaurS. vulg. — αὐτός Vind1.
 — αὐτός nos. 4) ἡμῶν Vind1. 5) ἐκείνου Σ, σ lineola deletum est.

35. 1) ὑπομένει r. Vind4. 2) ἑαυτοῦ vulg. — ἑαυτῷ Σ. LaurS.
 Ω. Υ. s. i. Vind1. X. prMal. Cf. §. 71. — ἑαυτῶ F. — αὐτῶ Aug1. —
 αὐτῶ k? — ἑαυτῷ δωρεάς r. Vind4. 3) ἂν post βλάψῃν ponunt
 AnecdBkk p. 127 sic: Μέλλουσι ὁ μὲν τῶν γραμματικῶν κανῶν οὐκ
 ἐπιτρέπει (scil. τὸν σύνδεσμον ἂν), παρὰ τοῖς ἀρχαίοις δὲ οὐκ ὀλίγα
 παραδείγματα εὐρίσκειται. Δημοσθένῃς πέμπτῳ Φιλιππικῶν (Pac. §. 14,

τῶν ὑπαρχόντων ἤδη. Εἶδ' ὑμεῖς ἔτι⁴ σκοπεῖτε,⁵ εἰ χρὴ τοῦ- 468
 τον ἐξαλεῖψαι, καὶ οὐ πάλαι βεβούλευσθε; Ἀνάγνωθι λαβῶν
 αὐτοῖς τὰ⁶ ψηφίσματα⁷ τὰ⁸ περὶ τοῦ Λεύκωνος.

tibus utilitatibus iam aufert aliquid. Et vos tamen de ea abroganda de-
 liberatis adhuc, non iam olim deliberastis? Decreta de Leucone cape
 et iis recita.

ubi polemḗσαι pro polemḗσειν legitur). καὶ ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην:
 'οὐκοῦν πρὸς πολλοῖς οἷς βλάψῃν ἂν ὑμᾶς ὁ νόμος φαίνεται. — φαί-
 νεται Mal e corr., fort. pr φαίνηται. — 'Fort. βλάψων ὑμᾶς φανεῖται,
 ut p. 468, 15: αἷς ... ἐμμένων φανεῖται.' HWolfius. βλάψων dede-
 runt Reiskius et Fr. A. Wolfius. 'Vel ἂν βλάψαι vel ἂν φαίνηται.
 Wolfius βλάψων φανεῖται, recte in priore voce, non itidem, opinor,
 in secunda.' Marklandus. 'Qui satis et ipse prodit, ibi in vulgata
 scriptura aliquid displicuisse. Eam vero nunc affirmo et recte habere
 et in ea convellenda frustra laboratum esse. Ne posteriorem coniectu-
 ram Marklandi arguam, quae omnium minime placet, futurum infinitivi
 τῷ ἂν ἀοριστολογικῷ iunctum profecto non ita rari exempli est, ut in
 aoristum mutare necesse fuerit. Participium autem cum φαίνεσθαι
 constructum ex solenni usu sermonis aliam habet potestatem, quam
 quae huic loco congruit, in quo loco simplex notio verbi videri requi-
 ritur. Longe alia ratio est eorum verborum, unde Wolfius emendationi
 suae colorem quaerebat p. 468, 15. Nam φαίνεται ὁ νόμος ἡμᾶς βλά-
 ψειν est: lex videtur nobis nocitura esse, contra φαίνεται βλάπτων pa-
 lam est et omnibus compertum legem nocere nobis. Hoc discrimen si tene-
 tur, patebit, ne recte quidem dici φαίνεται ὁ νόμος βλάψων. quidquid
 enim huius rei futuro tempore continget, id in praesens quidem com-
 pertum esse non potest. Φαίνεσθαι cum participio i. q. ὀφθῆναι. Add.
 not. ad p. 470, 15. Cf. p. 499, 2.' Fr. A. Wolfius. 'Vid. Append.
 ad Aristoph. Plut. p. 497. Krüger. ad Dionys. Historiogr. p. 133.'
 Schaeferus. Cf. Acta Societatis Graec. T. II p. 134. Ind. Appar.
 Dem. s. v. φαίνεσθαι. At vid. eundem Schaeferum ad Plutarch. T. V
 p. 141. — 'Mihi satis placet: οἷς ὁ νόμος βλάψων ὑμᾶς φ. Primum
 enim orator non dubitat de futura legis noxa, sed pro certo habet
 damni plurimum eam allaturam esse. Deinde non intelligo, cur male
 dicatur φαίνεται ὁ νόμος βλάψων h. e. palam est legem nocituram esse.
 Denique ἂν om k.' Schaeferus. Delendum iubet ἂν Cobetus Var.
 Lectt. p. 267 sq. Cf. Hermann. AN p. 180. Delevit Dindorfius. De
 ἂν cum infinitivo futuri vid. ad Cor. §. 147. Frankius Quaest. Aeschin.
 p. 10 h. l. explicavit i. q. οἷς ἂν ὁ νόμος βλάψοι ὑμᾶς, ὡς φαίνεται.
 At non dubii quid inest in h. l., sed suppressa conditio, nempe, si vos
 suffragiis vestris legem sanciat, certissime nocebit. — οἷς βλ. ὑμ. ὁ νόμ.
 φ. sine ἂν Aug1. k. 4) ἔστι Ω. 5) ἐπισκοπεῖτε sine ἔτι Vind4. X.
 6) τὰ om Fel. 7) ψ. αὐτὰ Aldete. F. t. v. X. (s). — αὐτὰ om Σ.
 LaurS. vulg. — add 2 corr Π. 8) τὰ om Aug1. k.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.¹

36. Ὡς μὲν εἰκότως καὶ δικαίως τετύχηκεν τῆς ἀτελείας παρ' ὑμῶν² ὁ Λεύκων, ἀκηκόατ' ἐκ τῶν ψηφισμάτων,³ ὧ ἄνδρες δικασταί. τούτων δ' ἀπάντων στήλας ἀντιγράφους⁴ ἐστήσαθ' ὑμεῖς κακείνος,⁵ τὴν μὲν ἐν Βοσπόρῳ,⁶ τὴν δ' ἐν Πειραιεῖ, τὴν δ' ἐφ' Ἱερῶ. σκοπεῖτε δὲ⁷ πρὸς ὅσης⁸ κακίας ὑπερβολὴν⁹ ὑμᾶς ὁ νόμος προάγει, ὅς ἀπιστότερον τὸν δῆμον¹⁰ καθίστησιν ἐνὸς ἀνδρός. (37) μὴ γὰρ οἴεσθ' ὑμῖν ἄλλο τι¹ τὰς στήλας ἐστάναι ταύτας, ἢ τούτων πάντων² ὧν ἔχετ' ἢ δεδώκατε³ συνθήκας, αἷς ὁ μὲν Λεύκων ἐμμένων φανεῖται⁴ καὶ ποιεῖν αἰεὶ τι προθυμούμενος ὑμᾶς εὖ, ὑμεῖς δ' ἐστώσας ἀκύνους⁵ πεποιηκότες, ὃ πολὺ δεινότερον τοῦ καθελεῖν.⁶ αὐταί⁷

36. E decretis igitur audivistis, iudices, quo iure ac merito Leucon immunitatem a vobis consecutus sit. et earum rerum omnium columnas ex iis exemplis vos et ille erexistis, aliam Bospori, aliam in Piraeo, aliam ad Hierum. Considerate igitur, in quanti dedecoris modum extremum lex ista vos propellat, quae efficiat, ut minus fidei in populo sit quam in uno viro. (37) Neque enim putandum est alio nomine vobis has stare columnas nisi ut pacta de his omnibus, quae accepistis vel didistis, sint rata, in quibus Leuconem manere apparebit et paratum esse ad beneficia in vos semper cumulanda, vos vero has stantes columnas irritas fecisse, id quod longe gravius est quam demolire. nam hae sic

36. 1) ψήφισμα Q. Aug1. — ψηφίσματα λείπει Vind1. — in marg. LaurS. — Cf. §. 45. 2) ἡμῶν s. — — τῆς παρ' ὑμῶν ἀτελείας Aldete. — τῆς ἀτ. π. ὑμ. Σ. vulg. — παρ' ἡμῶν om prLaurS, add rec in marg. 3) ψηφ. ἢδη codd s. η. 4) ἐστήσασθ' Aldete. F. k. t. Aug1. — ἐστήσαθ' X. 5) τε κακ. Aldete. LaurS. F. t. v. X. 6) Vid. ad §. 33 not. 6. 7) δὲ r. 8) οὔσης s. Vind1. 9) 'F. πρὸς ὅσην κακίας ὑπερβολὴν' Seagerus Diar. Class. LVI p. 257. 'Vulgata bene habet. est i. q. ὅση κακία πάντας ὑπερβαλεῖσθε, εἰάν μὴ ἀνυρώσητε τὸν νόμον.' Schaeferus. 10) νόμον r.

37. 1) ἄλλο τι om Ald. 2) ἀπάντων Aldete. F. t. v. X. — πάντων Σ. LaurS. vulg. 3) ἢ δεδώκατε om Fel. 4) φαίνεται F (in margBav, ut vulgo: γρ. φανεῖται), item margΠ. 5) ἔσεσθε ante πεποιηκότες Aldete. LaurS. F. t. v. margΠ. X. — om Σ (add antiq' ἔσεσθαι). vulg. 'Culpa credo correctoris, melius huc quoque φανοῦνται trahi putantis.' Fr. A. Wolfius. Vere supplendum est φανεῖσθε. 6) καθελεῖν ἐστίν Aldete. Aug1. F. k. r. t. v. X. corr Π. — ἐστίν om Σ. LaurS. vulg. 7) αὐ pr Σ, ται add eadem manus.

γὰρ οὕτως τοῖς βουλομένοις κατὰ τῆς πόλεως βλασφημεῖν τεκμήριον, ὡς ἀληθῆ λέγουσιν, ἐστήξουσιν.⁸ (38) Φέρε,¹⁻²⁰ εἰάν² δὲ δὴ³ πέμψας ὡς⁴ ἡμᾶς⁵ ὁ⁶ Λεύκων ἐρωτᾷ, τί ἔχοντες ἐγκαλέσαι καὶ τί μεμφόμενοι τὴν ἀτέλειαν αὐτὸν⁷ ἀφῆρησθε.⁸ τί πρὸς θεῶν ἐροῦμεν⁹ ἢ τί γράψει ποθ'¹⁰ ὁ¹¹ τὸ ψήφισμα ὑπὲρ ἡμῶν¹² γράφων; ὅτι νῆ Δί' ἦσαν τῶν εὐρημένων τινὲς ἀνά-²⁵

stantes testimonium illis dicent, qui urbem convitiis insectari volunt. (38) Age vero, si Leucon missis huc legatis vobiscum expostularit, quodnam ob crimen et delictum ipsum immunitate spoliaveritis; quid per deos respondebimus aut quid rogabit tandem responsi pro nobis auctor? sci-

8) Cit. AnecdBkk. p. 93. — ἐστήξουσιν Vind1. — Respicit Aristides adv. Dem. §. 47 ed. Grauert.

38. 1) φέρε om Tiberius Rh. T. VIII p. 540 W. 2) εἰάν Σ. LaurS. vulg. — εἰάν Tiberius. Rufus Rh. T. III p. 457 W. Maximus Plan. Rh. T. V p. 516 W. 3) 'δὲ δὴ' notabilis harum particularum sedes post εἰάν, non post φέρε. Cf. Comment. in Aristoph. T. V p. 30. Schaeferus. Vid. Weber. ad Aristocr. §. 57. 4) πρὸς Rufus. —

εἰς Maximus. 5) ὑμᾶς Aldete. Q. v. — ἡμᾶς Mal. — ἡμᾶς Σ. LaurS. vulg. Secunda persona magis convenit sequenti ἀφῆρησθε. At sequitur ἐροῦμεν. 'Servavi ὑμᾶς, quod Reiskius ex Aug1 in ἡμᾶς mutans una opera ἀφῆρησθε corrigi malit propter sequens ἐροῦμεν. Quam saepe pronominum ὑμεῖς et ἡμεῖς commentatio a scribis facta sit ea que vel diligentioribus eorum facillima esse debuerit, in multis locis oratorum dubium manet, utrum alteri praefendum sit. Et quas regulas nobis ponere possumus ad eorum usum in dissidio codicum discernendum, earum nulla satis huc convenit.' Fr. A. Wolfius. Cf. ad §. 51. 6) ὁ om Ald. Fel. Tiberius. Rufus. Cf. §. 41 cum §. 40. 7) αὐτὸν LaurS. vulg. — αὐτὸν Σ. αὐτὸν Bkk. At cf. §. 40 extr. — αὐτῶν s. Vind1. 8) ἀφῆρησθε Rufus. — ἀφῆρησθαι pr Σ, recentior correxit αἰ in s. 9) ἐροῦμεν ἡμεῖς Tiberius. 10) ποτε Σ. LaurS. vulg. — τότε malit Reiskius. Hoc ante γράψει praeposendum esset. — Secundum Buttmannum Gr. T. I p. 124 ed. 2^{ae} scribenda esset enclitica πόθ' loco ποτὲ. Vide Grammaticos in Hermanni Emend. Gr. p. 67 sq. de τίν' tanquam enclitica loco τινά. docentes. Nondum mihi persuadebant neque aliis editoribus. Scribenda esse haec vocabula censemus secundum rationem ἐστὶ etc. Exempla sunt de ποτ': f. leg. §§. 33. 143. Lept. §. 43. — De τίν' Phil. II §. 17. Chers. §. 18. 11) ὁ γε LaurS. Q. T. v. s. Vind1. 4. II. Mal. — ὅτε Σ, sed hoc τ et hoc ε lineolis eiusdem atramenti perfossa sunt. prima repetierat τετο sic: ποτε ὅτετο ψήφισμα. 12) ἡμῶν LaurS. vulg. — ὑμῶν Aldete. Σ. Q. T. Aug1. t. v. Vind1. 4. 7. II. Mal. X.

ξιοι.¹³ (39) Ἐὰν οὖν¹ εἴπῃ² πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνος 'καὶ γὰρ Ἀθηναίων τινὲς ἴσως φαῦλοι,³ καὶ οὐ διὰ ταῦτ' ἐγὼ τοὺς χρηστοὺς ἀφειλόμην, ἀλλὰ τὸν δῆμον νομίζων⁴ χρηστὸν, πάντας ἔχειν ἐῶ'.⁵ οὐ δικαιότερον⁶ ἡμῶν⁷ ἐρεῖ; ἐμοὶ γοῦν⁸ δοκεῖ. 469 παρὰ⁹ πᾶσι γὰρ¹⁰ ἀνθρώποις μᾶλλον ἔστιν ἔθος διὰ τοὺς εὐεργέτας καὶ ἄλλους τινὰς εὖ ποιεῖν τῶν μὴ¹¹ χρηστῶν, ἢ διὰ τοὺς φαύλους τοὺς ὁμολογουμένως¹² ἀξίους χάριτος¹³ τὰ 5 δοθέντ' ἀφαιρεῖσθαι. (40) Καὶ μὴν¹ οὐδ' ὅπως οὐκ ἀντιδώσει τῷ Λεύκωνι τις, ἀν² βούληται, δύναμαι σκοπούμενος εὔρεῖν.

licet aliquos indignos frui immunitatibus. (39) Quodsi ad hoc ille responderit: 'Etenim sunt fortasse Atheniensium nonnulli improbi, nec tamen propterea ego probos spoliavi, sed quia populum Atheniensem bonum puto, nemini quicquam eripere volo,' nonne aequiora dicet quam nos? omnino, mea quidem sententia. apud omnes enim homines usitatius est, propter bene meritos etiam alios quosdam, quorum nulla virtus est, afficere beneficiis, quam propter improbos eripere, quae concessa fuerunt his, qui citra controversiam digni sunt beneficio. (40) Praeterea, si quis voluerit Leuconem ad permutationem facultatum adigere,

13) Vulgo h. l. est signum interrogationis. 'Haec vim habent ironiae et pronuntiando sunt adiuvanda. Rectius tamen forsitan citra interrogationem legenda videantur tanquam responsio suggesta ab adversariis. Cf. p. 473, 28 sq. Ex interpunctione vulgari orator ipse dicit: an illud forte scribemus multos esse praemio indignos?' Fr. A. Wolfius. 'Male post ἀνάξιοι positum esse signum interrogationis formula νῆ Δία arguit.' Schaeferus. — τινὲς τῶν εὐρημένων ἀνάξ. Aldete. F. Augl. k. r. v. X. — τῶν εὐρ. τινὲς ἀνάξ. Σ. LaurS. vulg.

39. 1) τοῦτο Paul. Cf. §. 32. 2) εἴποι Vindl. 3) τ. εἰσι φαῦλ. ἴσως Aldete. — τ. εἰσὶν ἴσως φαῦλ. vulg. — τ. ἴσως εἰσὶ φ. k. corr Π. — ἴσως τινὲς εἰσὶ φ. Augl. — τ. ἴσως φαῦλοι εἰσι LaurS. r. — ἴσως om Vindl. — εἰσιν om Σ. Ω. P. s. η. Lind. Vind4. prΠ. Mal. 'εἰσιν om Σ. sed habet p. 489, 2: καὶ παρ' ἐκείνοις τινὲς εἰσιν ἴσως ἀγαθοί.' Dindorfius. Nemo negavit etiam addi potuisse copulam. 4) εἶναι post νομίζων add 2 corr Π. 5) ἐῶι Ω. 6) δικαιότερον v. X. 7) ἡμῶν Σ. LaurS. vulg. Cf. ἐροῦμεν §. 38. — ὑμῶν Fel. Vind7. 8) ἐμοὶ γ' οὖν Aldete. LaurS. Vindl. i. q. mihi quidem igitur. male. — ἐμοὶ γοῦν vulg. 9) περὶ compendio Ald. 10) πᾶσιν sine γὰρ Ω. 11) μὴ om Augl. prk. 12) ὁμολογουμένως Aldete. —

ὁμολογουμένως F. X. — ὁμολογουμένως Σ. LaurS. vulg. Cf. ad Symmor. §. 11. 13) χάριτας Ω.

40. 1) μὴν om pr Mal, add Chr. 2) ἐὰν vulg. — ἀν Σ. Ω. (uterque §. 38 ἐὰν, hoc monendum est Parasinae nostrae causa). LaurS. Lind. Vindl. 4. Π. Mal.

χρήματα μὲν γὰρ ἔστιν αἰεὶ παρ' ὑμῖν αὐτοῦ, κατὰ δὲ τὸν νόμον τοῦτον, ἐὰν τις ἐπ' αὐτ' ἔλθῃ, ἢ στερηθήσεται³ τούτων ἢ λειτουργεῖν ἀναγκασθήσεται.⁴ ἔστι δ' οὐ τὸ τῆς⁵ δαπάνης μέγιστον ἐκεῖνο, ἀλλ' ὅτι τὴν δωρεὰν ὑμᾶς αὐτὸν⁶ ἀφηρη- 10 σθαι⁷ νομιεῖ.⁸

41. Οὐ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,¹ μὴ Λεύκων ἀδικηθῆ² μόνον³ δεῖ σκοπεῖν, ὦ, φιλοτιμίας ἕνεκα,⁴ ἢ⁵ περὶ τῆς δωρεᾶς σπουδῆ γένοιτ' ἄν, οὐ χρείας,⁶ ἀλλὰ καί, εἴ τις ἄλλος εὖ μὲν ἐποίησεν ὑμᾶς εὖ πράττων, εἰς δέον δὲ νῦν γέ- 15

quomodo id hic caveri possit, profecto non reperio. semper enim opes illius aliquae apud vos sunt, ex hac autem lege iis ille, si quis invaserit, aut spoliabitur, aut obire publica munera cogetur. neque vero sumptus Leuconi maxima res est, sed quod censuit sibi concessum a vobis donum ereptum esse.

41. Porro, Athenienses, non solum ne Leucon iniuria afficiatur providendum est, qui sui honoris causa immunitatem a vobis impetrare studuit, non necessitate commotus, sed etiam, si alius quis secundis suis

3) στερηθήσεται Bav (non F?). Cf. Prolegg. Gramm. §. 94 p. 104. 4) τούτων bis habent (et post στερ. et post ἀναγκ.) Vindl. 4. Mal, in quo codice secundum τούτων deleuit Chr., et aliquis codex Bekkeri. 'ἀναγκασθ. τούτων' Bekkerus itemque Dindorfius. 'Id Dindorfium videtur [olim] movisse, ut haec sic scripta ederet: ἢ στερηθήσεται ἢ λειτουργεῖν ἀναγκασθήσεται τούτων. Quod vereor ut cuiquam probaturus sit.' Schaeferus. Ita quidem Lind. Nos olim Bekkeriae traditioni fidem habentes edebamus: ἢ στερ. τούτων ἢ λειτ. ἀναγκασθήσεται. τούτων ἔστι δ' etc. maleque hoc exemplo particulae δὲ tertio loco collocatae abutebatur ad Chers. §. 9. Nam falso traditum erat in codice Σ τούτων post ἀναγκασθήσεται repetitum esse. Hoc nego non solum mea solius fide, sed etiam duorum aliorum testium, Pillonis et Meunieri. nam sic Σ: ἢ στερηθήσεται τούτων. ἢ λειτουργεῖν ἀναγκασθήσεται. ἔστι δ' οὐτ' οὐ τῆς. Etiam LaurS τούτων semel posuit, post στερηθήσεται. 5) δὲ τοῦτο οὐ τῆς Mor. — ἔστι δ' οὐ τὸ τῆς LaurS. vulg. 6) αὐτὸν ὑμᾶς Aldete. — ὑμᾶς αὐτὸν Σ. LaurS. vulg. — ὑμᾶς αὐτὸν Turic. Cf. §. 38. 7) ἀφαιρεῖσθαι Vindl. 8) οὐ τοίνυν ὦ ἄ. Ἀθ. μὴ Λ. ἀφηρησθαι νομιεῖ bis et confuso cum proximis in Mor. negligentes operae.

41. 1) ὦ ἄν. Ἀθ. om. Hermog. Rh. T. II pp. 213 et 289 W. Aristides Rh. T. IX pp. 362. 373 W. 2) ἀδικεῖ Vindl compendio. 3) μόνον post δεῖ r. Vind4. — post τοίνυν Hermogenes. — post σκοπεῖν Anonym. Rh. T. VIII p. 628. 4) ἕνεκα vulg. — εἵνεκα Σ. LaurS. Ω. P. F (Bav?). r. Vind4. X. Mal. Cf. Prolegg. Gramm. §. 116 p. 136. 5) ἢ delet Paris Thiersch. profecto non docta manus. 6) ὦ φιλ. ... χρείας om Aristides. Hermog. p. 213, habet hic alter rhetor p. 289.

γονεν αὐτῷ⁷ τὸ παρ' ὑμῶν⁸ λαβεῖν τότε⁹ τὴν ἀτέλειαν. τίς οὖν οὗτος ἐστίν; Ἐπικέρδης¹⁰ ὁ Κυρηναῖος,¹¹ ὃς, εἶπερ τις ἄλλος τῶν εἰληφότων, δικαίως ἤξιώθη ταύτης τῆς τιμῆς, οὐ τῷ¹² μεγάλα, ἢ θανμάσι¹³ ἤλικα δοῦναι, ἀλλὰ τῷ παρὰ τοιοῦτον καιρόν, ἐν ᾧ καὶ τῶν εὐπεπονθότων ἔργον¹⁴ ἦν εὐρεῖν ἐθέλοντά τινα, ὧν¹⁵ εὐεργέτητο,¹⁶ μεμνησθαι. (42) οὗτος γὰρ ἀνήρ,¹ ὡς τὸ ψήφισμα τοῦτο δηλοῖ τὸ² τότε αὐτῷ γρα-

rebus in vos beneficus exstiterit, nunc autem ei immunitas, tunc a vobis accepta, utilis facta sit. is igitur quis est? Epicerdes Cyrenaeus, qui, si quisquam alius honoratorum, iure ac merito isto honore dignatus est, non quod magna quaedam aut admiranda praestiterit, sed quod tali tempore id fecit, quo difficile erat vel eorum aliquem invenire, qui magnis beneficiis affectus, memor beneficiorum esse vellet. (42) Nam ille vir, ut hoc decretum quod tum eius causa factum est indicat, civibus illo tem-

7) αὐτῷ om Lind. Fortasse de consilio, quia videbatur aetate orationis Epicerdes non superstes fuisse, ut non ipsi, sed liberis eius iniuria fieret lege Leptinea. Cf. §. 46. At e §. 44 patet tum vixisse Epicerdem, senem fere. 8) ἡμῶν Ald. Mor. s. Vindl. 9) τότε transponi debet in priorem partem sententiae: τότε εὐπράττων. Confirmat Ulpianus: ὁ πάλαι εὐήμερων, οὗτος νῦν ἐπίκουρον τοῦ ζῆν ἔχει τὴν ἀτέλειαν. Marklandus. 'Argutatur hic, ut alias quoque haud raro, Marklandus praeter rem. Sententia est: cui nunc peropportunitum accidat se olim impetrasse immunitatem. Quo quid esse potest planius?' Reiskius. 'Transitio ad novam partem orationis facillima est. Iam porro vobis etiam hoc videndum, ne iniuria afficiatis quenquam alium, si quis in vos beneficia contulit, quum meliore fortuna uteretur, sed cui nunc iniuriis rebus conflictanti ad victum necessaria facta immunitas opportune subvenit, quam ei priore tempore concessistis. His in verbis ut νῦν valet κακῶς πράττωντι, sic τότε necessario ad prius tempus spectat h. e. ad εὐπράττων.' Fr. A. Wolfius. Cf. Le Cointe p. 148. 10) ἐπικέρδης t. 11) Cit. Aristides p. 362 W. — κερυνναῖος Ald. Mor. Ven. s. t. v. — κερυνναῖος Σ. LaurS. Fel. vulg. — 'Illam lectionem praefero. frequentior enim usus Atheniensibus erat cum Corcyraeis quam cum Cyrenaeis, utpote qui Spartanae essent originis.' Reiskius. 'At tali ratiuncula quis cautus et prudens moveatur in rebus factis?' Fr. A. Wolfius. De usu Atheniensium et Cyrenaeorum vid. etiam Boeckh. Oecon. T. II p. 133 ed. 2^{ae}. Fertilitas terrae indeque commercium Cyrenaeorum magnum a multis traditur. 12) οὐ τῷ] οὐτῶ r. 13) super ἔργον recens manus scripsit δυσχερὲς Σ. 14) ὧ pr Σ, v add antiq.

15) εὐεργέτηντο Vind4. — εὐεργέτηντο Mal. — εὐεργέτητο X. De augmento vid. Prolegg. Gramm. §. 78 p. 80. 16) Cit. Aristides p. 362.

42. 1) ἀνήρ LaurS. vulg. — ἀνηρ Σ. — ἀνήρ Bekk. (Π?) — ἀνήρ Dind. olim. Cf. §§. 33. 46. 2) τὸ om r. Vind4.

φέν,³ τοῖς ἀλοῦσιν τότε⁴ ἐν⁵ Σικελία τῶν πολιτῶν ἐν⁶ τοιαύτῃ⁷ συμφορᾷ καθεστηκόσιν⁸ ἔδωκε μνᾶς ἑκατὸν καὶ τοῦ μὴ²⁵ τῷ λιμῷ πάντας αὐτοὺς ἀποθανεῖν αἰτιώτατος ἐγένετο. καὶ μετὰ ταῦτα δοθείσης ἀτελείας αὐτῷ διὰ ταῦτα παρ' ὑμῶν, ὄρων ἐν τῷ πολέμῳ τῷ πρὸ⁸ τῶν⁹ τριάκοντα μικρὸν¹⁰ σπανίζοντα τὸν δῆμον¹¹ χρημάτων, τάλαντον ἔδωκεν¹² αὐτὸς¹³ ἐπαγγελλάμενος. (43) Σκέψασθε δὴ πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, ἄν- 470
δρες Ἀθηναῖοι, πῶς ἂν¹ ἄνθρωπος² φανερός³ γένοιτ' εὐνοῦς

pore in Sicilia captivis, quum tanta calamitate circumventi essent, centum minas dedit et maxime prospexit, ne fame perirent universi. deinde, data illi propterea immunitate a vobis, videns paulo ante triginta tyrannos in bello populum indigere pecunia, dedit talentum ultro oblatum. (43) Considerate igitur per Iovem deosque, Athenienses, quo modo homo quisquam benivolentiae erga vos specimen praebet; aut quo modo mi-

3) ὡς τὸ ... γραφέν om Aristides. 4) τοῖς ἠτυχηκόσιν ἐν sine τότε Aristides. 5) καὶ ἐν HWolf. 6) τοιαύτῃ om Vindl. 7) ἐν τοιαύτῃ... καθεστηκόσιν om Aristides. 8) τῷ πρὸ LaurS. vulg. — τῷ πρὸς Fel. — τῷ om pr Σ in fine lineae, add antiq. Q. T. r. s. Vindl. 4. Mal. non necessarium quidem, quia πρὸ cum verbo construi potest; sed facile excidit ante πρὸ praesertim in fine lineae. 9) τοῖς margLamb. — τοῖς τῶν Fel. — articulos om IndAld. AldV. 10) μικρὸν pr Σ, eadem manus add v. 11) τῶν δῆμων Vindl. 12) ἐπέδωκεν s. t. Vindl. 13) αὐτὸς LaurS. vulg. — αὐτοῖς pr Σ, ut videtur. nam inter o et σ litera erasa est. dativum item dat r. possis referre ad δῆμον. At cf. §. 45. Nominativus est longe gravior, dativus superfluus.

43. 1) ἂν excidit ante ἄνθρωπος Σ (add antiq). Q. T. s. Vind4. X. Mal (in quo add Chr). 2) 'Imo ἄνθρωπος, de Epicerde enim oratorem loqui sequentia docent.' Schaeferus. Etiam in universum orator loqui potest quamquam Epicerdem intelligens, illudque est gravius: potestae aliquis homo, non solus Epicerdes? Vid. ad Olynth. I §. 3 not. 2. f. leg. §. 157. Funkhaenel. Quaest. Dem. p. 86. 3) μᾶλλον φανερώς Aldete. — μᾶλλον φανερός LaurS. vulg. — μᾶλλον om pr Σ (add antiq). Q. T. s. Lind (in quo φανερώς). Vindl. 4. II (in quo add 2 corr). Mal. — 'Quamquam concedendum est potuisse μᾶλλον propter sequens ἦτον ἄξιος inculcari, tamen h. l. prorsus necessarium esse videtur. nam non quaeritur, quomodo omnino quis se Atheniensibus beneficium praebet, sed quomodo magis id fiat.' Westermannus in Diar. Antiq. l. c. p. 584. Certe non est sententia: quomodo quis magis beneficus fiat, sed quomodo id magis ostendat. Esse autem videatur Graecismus, e quo non omissum sit adverbium μᾶλλον, verum particula comparativa ἦ usurpetur non solum post expressum comparativum, sed alacres Graeci mente comparationem praecoccupantes, illam particulam vario modo

ὦν ὑμῖν,⁴ ἢ πῶς ἦτιον ἄξιός ἀδικηθῆναι, ἢ πρῶτον μὲν εἰ
 5 παρῶν⁵ τῷ τῆς πόλεως ἀτυχήματι μᾶλλον ἔλοιτο τοὺς ἀτυ-
 χούοντας⁶ καὶ τὴν παρὰ⁷ τούτων χάριν, ἥτις ποτ' ἐμελλεν⁸
 ἔσεσθαι, ἢ τοὺς ἐν⁹ ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ κεκρατηκότας καὶ παρ'
 οἷς ἦν, δεύτερον δέ, ἑτέραν χρεῖαν¹⁰ ἰδῶν, εἰ φαίνοιτο διδούς

nus dignus sit qui afficiatur iniuria, quam primum si, quum cladi urbis
 interfuisset, calamitosos et eorum, quaecunque tandem futura esset, gra-
 tiam maluerit quam eos qui illo tempore vicerant et apud quos erat,
 deinde autem si, alia necessitate animadversa, manifesto pecuniam lar-

adlibere poterant etiam non praegresso vero comparativo, ut post vo-
 cabula eligendi ac discernendi. Vide quos citavit Hermann. ad Lucian.
 Hist. Conscrib. p. 124, in primis Nitzsch. ad Plat. Ion. p. 70 sqq. Klotz.
 ad Devar. II p. 586 sqq. Etiam ubi optio iudicio deliberanti relinqui-
 tur, usurpatum videmus ἢ, etsi μᾶλλον non praecedit, ut h. l. posses
 explicare πῶς ἂν φανερός γένοιτο, ἢ εἰ i. q. quomodo (deliberantibus
 ac comparantibus vobis) patebit, quam si? Potueris comparare etiam
 Salustii Catil. cap. 48 §. 5: 'in tali tempore tanta vis hominis lenivanda
 quam exagitanda videbatur. Pariterque comparare Xenoph. Hier. VIII
 §. 5: τὸν αὐτὸν τοῦτον θεώμεθα τε, ὅταν ἀρχῇ, ἢ ὅταν ἰδιωτεύῃ, ubi
 intrr., quos hic Graecismus fugiebat, varia inserebant. Neutiquam
 par est Themistii or. I p. 13 = 14 Dind: φιλανθρωπίας γὰρ ἰδίων εὖ
 ποιεῖν ἢ κακῶς, ubi loco ἰδίων (propriam i. e. ut humanitas magis
 inclinat) Reiskius perperam ἦδιον coniecit. De illo Graecismo omnino
 vid. Kühner. Gramm. T. II p. 446 sq. et de Latinorum usu Graecis-
 mum sequenti vid. Iensii Lectt. Lucian. p. 278, sqq. * Cort. ad Salust.
 Cat. cap. 20 finem: 'Nisi forte animus fallit et vos servire quam imperare
 parati estis.' i. e. vultis, ut βούλεσθε ἢ. Haec est Attractio, ut καλὸν
 ἔστιν ἢ i. q. bonum est idque melius quam. Vid. Fritsch. et Meyer. ad
 Evang. Matth. XVIII, vs. 8. Possis etiam in nonnullis certe locis expli-
 care particulam ἢ i. q. in Vergleichung mit. Vid. Winer Gr. N. Test. p. 216
 ed. 6^{ae}. ibiq. citt. Quae explicatio simplicior est quam Hermannii ad
 Viger. p. 884, hoc ἢ proprie esse i. q. an forte. Potius in multis locis
 proprie i. q. aut, ut Thuc. VI, 21: αἰσχροὺς βιασθέντας ἀπελθεῖν, ἢ
 ὕστερον ἐπιμεταπέμπεσθαι, aut postea copias arcessere. In aliis ἢ post
 positivum mere est particula alterius interrogationis. Vid. Bornemann.
 ad Evang. Luc. XV, 7. Verum in propositi Demosthenici loci priore
 membro nulla est comparatio, sed omnino orator interrogat quomodo
 quis benivolentiam in populum ostendere possit; sequitur compara-
 tio demum in altero membro. Cf. Funkhaen. in Fleckeisen. Ann.

1861. Decemb. p. 691. 4) ἡμῖν Aug1. k. 5) παρὸν Fel. 6) εὐτυ-
 χούοντας Ω. 7) περὶ Vind7. 8) ἐμελλεν omnes libri. Cf. Prolegg.
 Gramm. §. 79. 9) ἐν excidit in Ω. Vind1. 10) χρεῖαν Ald. Fel. Wolf.

καὶ μὴ πῶς¹¹ ἰδία τὰ ὄντα σώσει¹² προνοούμενος, ἀλλ' ὅπως¹⁰
 τῶν ὑμετέρων¹³ μηδέν¹⁴ ἐνδεῶς¹⁵ ἔξει¹⁶ τὸ καθ' αὐτόν.¹⁷
 (44) Τοῦτον μέντοι,¹ τὸν τῷ μὲν ἐργῷ παρὰ² τοὺς μερίστους
 καιροὺς οὕτως κοινὰ τὰ ὄντα τῷ δήμῳ κεκτημένον, τῷ δὲ
 δήματι καὶ τῇ τιμῇ τὴν ἀτέλειαν ἔχοντα, οὐχὶ τὴν ἀτέλειαν
 ἀφαιρήσεσθε (οὐδὲ γὰρ οὕση χρώμενος φαίνεται) ἀλλὰ τὸ³
 πιστεύειν ὑμῖν,⁴ οὗ τί γένοιτ' ἂν αἰσχίον; Τὸ τοίνυν ψή-
 φισμ⁵ ὑμῖν αὐτ' ἀναγνώσεται⁶ τὸ τότε ψηφισθὲν τῷ ἀνδρὶ.

Καὶ θεωρεῖτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅσα ψηφίσματα ἄκυρα

gitus et non sollicitus quomodo privatas suas opes servaret, sed ne,
 quantum in se esset, vos ulla penuria laboraretis. (44) Eum igitur, qui
 re ipsa miserrimis in temporibus opes suas Atheniensi populo ita com-
 munes esse voluit, et verbo tenus ac honoris tantum causa immunitatem
 habet, non immunitate spoliabit, qua eum revera ne uti quidem con-
 stat, sed id efficietis, ut vobis fidere desinat. quo quid possit fieri tur-
 pius? Sed ipsum decretum, quod tum huius viri causa factum est, vobis
 recitabit.

Videtis, Athenienses, quot decreta lex ista irrita faciat, et quot

11) πῶς prΣ. Ω. P. Lind. Vind4. Cf. ad Chers. §. 40. Quamquam
 sequitur respondens ὅπως et eadem manus praeposuit ο in Σ, hiatum
 lenem negligens. — ὅπως LaurS. vulg. 12) σώσει Ald. Mor. — σώση

Σ, vulg. — σώση F. Mal. — σώσει Fel. LaurS. Vind4. II. X. (v). —
 σώση Vind1. Restituit coniunctivum ut deliberativum modum Bensele-
 rus retinens proximum ἔξει de consilio. 13) ἡμετέρων k. 14) μη-
 δεις coniecit Marklandus, animum non attendens, ut observavit Fr. A.

Wolfius, ad τῶν ὑμετέρων. 15) ἀδεῶς Ald. Appfr. 16) ἔξει^ε Mal. —
 εἴξει X. 17) καθ' αὐτόν Aug1. k. γρΠ.

44. 1) μέντοι τοίνυν r. — μὲν τοίνυν Aug1. k. — τοίνυν simpli-
 citer Vind1. 2) περὶ Aldetc. — παρὰ Σ. LaurS. vulg. 3) τῷ s.
 Vind1. 4) 'Post ὑμῖν videtur excidisse ὑμῶς. sed ipsi vobis detrahetis
 fidem erga vos aliorum, fiduciam publicam in fide et constantia vestra
 nitentem.' Reiskius. 'Hoc si orator voluisset, sic scribere debebat:
 οὐ μέντοι τοῦτον τὸν ... ἔχοντα, τὴν ἀτέλειαν ἀφαιρήσεσθε ... ἀλλ'
 ὑμῶς αὐτοὺς τὸ πιστεύειν ὑμῖν. Sensus: Epicrdes, lege non abro-
 gatâ, damni quidem nihil patietur, sed fidem vobis habere desinet.'
 Schaeferus. 5) 'Optime τὸ ψήφισμα lin. 17 cum τῶν ψηφισμάτων
 lin. 26 conciliat Fr. A. Wolfius, ut patet e verbis καὶ πάλιν τάλαντον
 §. 45, quae in decretorum recitatorum aliquo locum habuisse necesse
 est.' Dobraeus. Vid. ad titulum §. 45 not. 1. 6) ἀναγνώσετε LaurS.

DEMOSTH. ADV. LEPT.

20 ποιεῖ ὁ νόμος, καὶ ὅσους ἄνθρώπους ἀδικεῖ, καὶ ἐν ὁποίοις καιροῖς χρησίμους ὑμῖν παρασχόντας ἑαυτούς. εὐρήσετε γὰρ τούτους, οὓς ἤκιστα προσῆκεν, ἀδικοῦντα. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.¹ —

25 45. Τὰς μὲν εὐεργεσίας, ἀνθ' ὧν εὗρετο² τὴν ἀτέλειαν ὁ

homines fraudet, eosque qui, quum maxime necessarium esset, vobis se utiles praeberunt. Invenietis enim eos laedi, quos minime oportebat. Recita.

45. Beneficia, quibus Epicerdes immunitatem meruit, e decretis

7) καὶ om Augl. k. 8) 'Meruerit de h. l., qui nobis causam aperiet ardoris huius tam subito erumpentis in verbis ὅσα ψηφίσματα ... ὅσους ἄνθρώπους ... ἐν ὁποίοις καιροῖς. Nam si totius loci nexum sententiarum excutias, vereor, ne iam orator paulo ineptius atque praepropere sic exardescere videatur, qui hucusque solorum duorum, Leuconis et Epicerdis, mentionem fecerit. Eosne igitur homines eaque psephismata innuit, de quibus ante eum Phormio egerat? an omnino alios innuit, quos cogitandos auditori relinquit, tales, qui, si ab Epicerde immunitas abiudicaretur, eodem iudicio statim ipsi quoque suis praemiis excidere videri possent? an denique unum psephismatum de Epicerde, quae nunc a scriba praelegantur, aliorum plurimum, qui una cum illo populum demeruisse, mentionem habuit? Mihi, ut in re dubia, coniectura primo loco posita satisfacit, etiam propter p. 472, 12, quamquam obscura significatio ea, quam altera ista ratio habet, locum haud sane dedecet.' Fr. A. Wolfius. 'Verba καὶ θεωρεῖτε ... ἀδικοῦντα sunt exemplum interlocutionum, de quibus vid. not. ad p. 407, 13 = f. leg. §. 213. Ad Phormionis autem τὴν πρωτολογίαν respici quis dubitet? ut orator non videatur inepte praepropereque exardescere, si quidem hic ardor dicendus est.' Schaeferus. 'Nescio cur haec miretur Fr. A. Wolfius. Plura scil. decreta recitaturus erat de Epicerde solo; plurima ergo exstabant de universis ἀτέλεισιν. Sed malim οἷους ἄνθρώπους. numerus satis indicatur per ὅσα ψηφ.' Dobraeus. ὅσους etiam de paucis rhetorice dictum esse putari possit; de duobus, ut videtur, decret. Cor. §. 91. Sed h. l. intelligimus Leuconem, Epicerdes huiusque filios. 'Fortasse ὁ νόμος ab aliena profectum est manu et Leptines cum lege sua supplendus.' Benseleerus Hiat. p. 105.

45. 1) ψηφίσματα Aldete. t. — ψηφισμα Σ. vulg. 'Recte supra lin. 16: τὸ τοίνυν ψήφισμα ὑμῖν αὐτὸ ἀναγνώσεται. mox tamen vs. 26 ἀκηκόατε ἐκ τῶν ψηφισμάτων.' Taylorus. 'Correxi ψήφισμα. est enim unum tantummodo decretum de danda Epicerdi immunitate, de altero beneficio, quo Epicerdes populum promeruit largiendo talento, nil decretum fuit, nullus ei alius honos habitus est praeterquam immu-

Ἐπικέρδης, ἀκηκόατ' ἐκ τῶν ψηφισμάτων, ὧ ἄνδρες δικασταί. σκοπεῖτε δὲ μὴ τοῦτο, εἰ μνᾶς ἑκατὸν καὶ πάλιν τάλαντον³ ἔδωκεν (οὐδὲ γὰρ τοὺς λαβόντας ἔγωγ' ἠγοῦμαι⁴ τὸ πλῆθος τῶν χρημάτων θανατάσαι), ἀλλὰ τὴν προθυμίαν καὶ τὸ⁵ αὐτὸν ἐπαγγειλάμενον ποιεῖν, καὶ τοὺς καιροὺς ἐν οἷς. 471

iudices, audivistis. sed ne id spectate, quod centum minas, deinde talentum dedit (neque enim eos, qui acceperunt, pecuniae numerum admiratos esse arbitror), sed hoc spectate, quod alacri animo et quod non rogatus

nitatis, ille vero honos ei iam ob illas centum minas fuerat datus. Aut si ψηφίσματα servamus, cui quantum sit in sequentibus ἐκ τῶν ψηφισμάτων praesidium, me non fugit, legendum sit paulo ante τὰ τοίνυν ψηφίσματα ὑμῖν αὐτὰ ἀναγνώσεται τὰ τότε ψηφισθέντα τῷ ἀνδρὶ. [Sic Augerus quoque coniecit.] Optet quod quisque volet, pluralem sic praeferimus, altero decreto data fuit Epicerdi immunitas, altero gratiae ei de talento donato actae.' Reiskius. 'Audacius etiam textui singularem intulit, quem errorem orator ipse verbis ἀκηκόατε ἐκ τῶν ψηφισμάτων ita arguit et convincit, nihil ut contra dici possit. Nec in illis prioribus mutationi quidquam praesidii est, quae verba etsi unum tantum psephisma designant illud quod p. 469, 22 [§. 42] orator monstravit, h. e. primum, quo Epicerdi post primum ab eo in pop. Athen. beneficium collatum immunitas decreta fuerat. At ea nihil impediunt, quo minus nunc alia psephismata plura afferri poterint. Atque huc ducunt plane verba τὰς εὐεργεσίας. Quippe illud primum decretum ad unum prius beneficium spectasse videri debet. Adeo nihil probabilius est quam Epicerdi posterioris meriti causa novo decreto gratias actas immunitatemque denuo ratam habitam, forsitan novum praemium aliquod additum fuisse.' Fr. A. Wolfius. 'Hanc disputationem quis non probet? Nec tamen propterea dicam Wolfium singularem, etiam a Bekkero servatum, recte mutasse pluralem, quum enim orator tantummodo unum psephisma recitari iusserit, non potuit sequi titulus ψηφίσματα. Quid igitur faciemus, ut locus cum se ipso satis concordet? Suspicio nonnulla excidisse fere sic supplenda: λέγε. ΨΗΦΙΣΜΑ. λέγε καὶ τοῦτ' ἐκ τῶν ψηφισμάτων. ΨΗΦΙΣΜΑ. Τὰς μὲν etc. Causa defectus tam manifesta est, ut indicari non possit.' Schaeferus. Etiam Westermannus Diar. Antiq. l. c. p. 585 Schaefero adsentitur. merito de singulari, reliqua coniectura vana est. Decretum, de quo §. 44 not. 5, cum aliis (cf. superius ὅσα ψηφίσματα et inferius ἐκ τῶν ψηφισμάτων) recitatum est, sed aliud post aliud. — ψήφισμα. λείπει. Vindl. — om pr LaurS. add rec. in marg. 2) εὗρετο cod η. — εὗρετο LaurS. 3) τάλαντα cod η. 4) οἶμαι cod ε. 5) τὸν sine καὶ Vindl.

(46) πάντες μὲν γὰρ εἰσὶν ἰσῶς ἄξιοι χάριν ἀνταπολαμβάνειν¹ οἱ προϋπάρχοντες τῷ² ποιεῖν εὖ,³ μάλιστα δ' οἱ παρὰ τὰς χρείας. ὧν εἰς⁴ οὗτος⁵ ἀνήρ⁶ ὧν⁷ φαίνεται. Εἴτ' οὐκ αἰσχυνόμεθα,⁸ ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς τοῦ⁹ τοιούτου¹⁰ παῖδας εἰ,¹¹ μηδεμίαν ποιησάμενοι τούτων μηδενὸς¹² μνείαν,¹³ ἀφηρημένοι φανόμεθα τὴν δωρεάν, μηδὲν ἔχοντες ἐγκαλέσαι; (47) οὐ γὰρ εἰ ἕτεροι μὲν ἦσαν οἱ τότε σωθέντες ὑπ' αὐτοῦ καὶ δόντες τὴν ἀτέλειαν, ἕτεροι δ' ὑμεῖς¹

et quod illis temporibus dedit. (46) omnibus enim profecto referenda gratia est, qui priores bene faciunt, maxime vero iis, qui in necessitatibus beneficia dant. e quibus unum hunc virum esse patet. Nonne igitur nos pudet, Athenienses, talis viri liberos, quibus nihil obicere possumus, nulla ullius harum rerum habita ratione, immunitate manifesto spoliare? (47) neque enim quod alii fuerunt, qui tum ab eo servati sunt atque immunitatem dederunt, alii vos estis, qui nunc eripitis, hoc

46. 1) Rarius hoc decompositum citant Suidas cet. s. v. Ἀνταπαιτῆσαι, ut BkkAnecd. p. 407. Cf. p. 78. 2) 'Scribendum videtur τοῦ.' Seagerus Diar. Class. LVI p. 257. Idem coniecerat Dobraeus. 'Non improbabilis coniectura.' Schaeferus. τοῦ corr Mal e primae manus τὸ. Genitivum olim recepimus. Revertimur ad lectionem reliquorum librorum, quia dativus defendi potest comparato προέχειν τι, praestare aliqua re. Etiam addita praepositione ἐν Dio Cassius Excerpt. p. 18, 65: ἐν ἀδωροδοκίᾳ πολὺ προέχων. 3) ἡμᾶς εὖ Aldet. LaurS. F. v. X. — om pronomen Σ. vulg. 'Delevi pronomen. sententia enim est ad universos pertinens homines, non ad solos Athenienses.' Reiskius. 'Speciem id habet, non veritatem, quod mecum sentiet, quisquis attenderit sequentia, ὧν εἰς οὗτος etc. In quibus ad sensus integritatem verbum unum alterumve deesset, si sententia prior omisso pronomine universe caperetur.' Fr. A. Wolfius. 'Nollēm Halensis editor pronomen revocasset. Cf. ad p. 468, 29 sqq.' Schaeferus. Praeter codicum auctoritatem etiam praesens tempus πάντες εἰσὶν ostendit communem sententiam esse, quamquam adhibetur ad certum hominem. — 'Ob τὸ γνωμικόν malim ἡμᾶς' Dobraeus. 4) ὧν εἰς πάντως Mal. 5) οὗτος Σ. 6) ἀνήρ vulg. item Σ. LaurS. — ἀνήρ Bkk. (Π). — ἀνήρ Dind olim. Cf. §. 33. 7) ὧν Q. s. 8) αἰσχυνόμεθα Q. T. s. Vindl. 4. 7. prMal. 9) τοῦ om Q. T. r. s. Lind. Vindl. 4. prΠ. prMal. 'Male. certus enim homo intelligitur. τοιούτου foret eines solchen, indefinite. Vid. Meletem. Crit. p. 32.' Schaeferus. Addiderunt articulum 2corrΠ et Chr., qui propter alterum articulum exciderat. 10) τοιούτους Q. r. 11) εἰ om pr v. 12) τούτων μηδενὸς Σ. LaurS. vulg. — μηδενὸς omAld. Fel. 'Adest vocabulum in iisdem verbis p. 478, 20 et alibi.' Fr. A. Wolfius. — 13) μνείαν Ald.

47. 1) ἡμεῖς k.

οἱ νῦν ἀφαιρούμενοι, ἀπολύει² τοῦτο τὴν αἰσχύνην,³ ἀλλ' αὐτὸ δὴ⁴ τοῦτο καὶ τὸ δεινὸν ἐστίν.⁵ εἰ γὰρ οἱ⁶ μὲν εἰδότες⁷ καὶ παθόντες⁸ ἄξια τούτων⁹ ἐνόμιζον εὖ πά-

detergit turpitudinem, sed hoc ipsum est inprimis atrox. nam si illi, qui ipsi cognoverunt et experti sunt, ea beneficia censuerunt tali remunera-

2) ἀπολύσει Aug1. r. — ἀπολύσει Vindl. 3) τὴν αἰσχύνην F (non Bav?). 4) δὴ om Paul. 5) 'Verius puto τῶν δεινῶν ἐστίν, ut p. 476, 23: τῶν αἰσχίστων ἐστίν. plenius p. 498, 1: ἐν τι τῶν αἰσχυρῶν ἐστίν.' Marklandus. 'Vulgata bene habet. hoc vel ipsum est inprimis grave et atrox.' Reiskius. De hoc articuli usu vide Shillet. ad Dem. f. leg. p. 73 ed. 2^{ae}. Cf. Plat. Gorg. p. 511 B: τοῦτο δὴ καὶ τὸ ἀγαυαιτητόν. 6) εἰ γὰρ εἰ Vindl. 7) εἰδόντες Mor. s. — ἰδόντες Schol. s. — εἰδότες Σ. LaurS. vulg. 8) παρόντες Aug1. k. Ven. Bodl.

Cant. Weim. AldV. γρ margΠ. Schol. — παθόντες F. — huius alterius lectionis παρόντες vestigia in Σ detegere nos quidem non poteramus. — 'Putares Demosthenem scripsisse εἰ γὰρ οἱ μὲν εἰδότες καὶ ἔργω μαθόντες, facto experti, quia statim respondet οἱ λόγῳ ἀκούοντες, quemadmodum postulat oppositio (ut p. 470, 11. p. 483, 20) et mos scribendi et quia λόγῳ hic superfluum est, nisi praecesserit ἔργῳ. Contra p. 495, 20 pro τί παθόν male legitur τί μαθόν.' Marklandus. 'Necesse non est, ut propter λόγῳ infercias ἔργῳ. haec vocabula duo quamvis saepe sibi diserte respondeant, tamen non raro admodum ipsius sententiae vis facit, ut alterum omittatur. Et sic h. l. plane inest illud ἔργῳ in εἰδότες et παθόντες. nam εἰδώς proprie est qui adfuit rei aut interfuit. Vid. ad p. 473, 22. Ac πάσχειν tum demum dicimur, quum quid experimur ipsi. Cf. Wessel. similia monentem ad Diodor. XI, 39. Ipsum vero παθόντες vel propter sequens πάσχειν loco moveri non debebat.' Fr. A. Wolfius. 'παθόντες servo. subauditur εὖ.' Reiskius. 'Non subauditur. παθόντες sunt in universum experti. Sane locus docet expertos esse rem iucundam, sed non ideo cogitandum de adverbii ellipsi.' Schaeferus. Ad vanas coniecturas proffigandas comparamus has formulas: ἰδόντες καὶ παθόντες Sophocl. Oed. Col. vs. 1658 (1676). — παθόντα γνῶναι Plat. Conv. p. 222 B e formula antiqua, de qua vid. Stallb. Si παρόντες verum esset, videtur id ante καὶ εἰδότες ponendum fuisse. Nam εἰδώς ubi audiendi notioni opponitur (cf. Sophocl. Philoct. vs. 564 = 560. et vs. 320), praegnantem dicitur de eo, qui ipse atque accurate rem cognovit, et §. 55 εἰδώς significat eundem qui ante dictus est παρών, peritus, non solum gnarus, σαφῶς εἰδώς Soph. Oed. R. 119. 9) ἄξια τούτων Bodl. Cant. Weim. AldV. — 'Non contemnenda lectio.' Reiskius. — 'ἄξια τούτων difficilia sunt neque ex Demosthenis perspicuitate.' legi potest ἀξιόως τούτους. dignos hos (Epiclerum et filios eius) beneficio censebant, ut p. 491, 11: εἰ μηδεὶς ... γέγονεν ἄξιος εὖ παθεῖν. Sed forte gravius

σχειν,¹⁰ ἡμεῖς¹¹ δ' οἱ λόγῳ ταῦτ' ἀκούοντες¹² ὡς ἀναξίων¹³
 15 ἀφαιρησόμεθα· πῶς οὐχ ὑπέρδεινον ποιήσομεν; (48) Ἀν-
 τὸς¹ τοίνυν ἐστὶ² μοι λόγος οὗτος³ καὶ περὶ τῶν τοῦς⁴ τε-
 τρακοσίους καταλυσάντων, καὶ περὶ τῶν ὅτ' ἐφευγεν⁵ ὁ δῆ-
 μος χρησίμους αὐτοῦς⁶ παρασχόντων. πάντας γὰρ αὐτοῦς
 ἡγοῦμαι⁷ δεινότατ' ἂν παθεῖν, εἴ τι τῶν τότε ψηφισθέντων
 αὐτοῖς λυθείη.

tione digna, nos vero, qui fama audivimus, eam, quasi indigna illa fuis-
 sent, eripiemus; quomodo non atrocissimum faciemus? (48) Eadem
 haec et de illis dico, qui quadringentorum potentiam destruxerunt, et
 de illis, qui, quum fugisset populus, bonam operam navarunt. omnibus
 enim illis insignem iniuriam fieri credo, si quicquam iis tum concessum
 eriperetur.

mendam subest ex defectu.' Marklandus. 'Vulgatis nihil verius.
 Maiores nostri ab Epicerde εὖ πάσχειν ἄξια τούτων ἐνόμιζον, h. e.
 credebant affectos se esse beneficio hac mercede digno. In his clarum est
 ταῦτα dici donum, de quo nunc agitur, immunitatem. Usus is pronomini
 occurrit etiam p. 474, 1. Et infra p. 494, 12 quod legimus ἄξια τῆς
 ἀτελείας, id nihil aliud significat, quam nostrum ἄξια τούτων. Accu-
 sativus autem ἄξια iunctus cum εὖ πάσχειν non magis mirus esse potest
 quam in forma μεγάλη εὖ πάσχειν et similibus aliis.' Fr. A. Wolfius.
 'Cf. Euripid. Hec. vs. 257: δρῶς δ' οὐδὲν ἡμᾶς εὖ, κακῶς δ' ὅσον δύνῃ.'
 Schaeferus. — 'τούτων redit ad immunitatem et si qui alii fuerunt
 honores Epicordi a populo Atheniensi collati.' Reiskius. Cf. §. 120.
 10) παθεῖν Mal. 11) ὑμῖς Ω. 12) ἀκούσαντες s. Vindl. 13) ἀνά-
 ξιον Ven. Bodl. Cant. Weim. AldV. Reiskius recepit. — 'ἀναξίων eo-
 dem genere positum quo ἄξια, eodem etiam refertur, casus vero secun-
 dus absolute capiendus, ut sit ὡς ἀναξίων ὄντων. Huius structurae
 et potestatis exempla praebet Orvill. ad Charit. p. 354' (= 254 ed.
 Amst.). Fr. A. Wolfius. 'Batavi exempla diversi sunt generis. ali-
 quanto similis nostro Sophocleum Oed. C. vs. 83: ὡς ἐμοῦ μόνῃς πέ-
 λας.' Schaeferus. Cf. Aristocr. §. 89. 'De ellipsi Porson. Advers.
 p. 48. Aeschyl. Sept. c. Theb. vs. 233 Blomf. Midian. p. 519, 5. In-
 telligebam scil. ὡς ἀναξίων ὄντων ἐπάθομεν τηλικαύτης δωρεᾶς.'
 Dobraeus. Quamquam §. 1 (cf. §. 120) ἀνάξιοι commemorantur, ta-
 men h. l., ubi ἄξια opponitur, melius neutrius generis ἀναξίων esse
 intelligitur.

48. 1) αὐτὸς sine articulo vulg. — ὁ αὐτὸς Σ. Π. corr. Ω. ε. v. ἀν-
 τὸς T. (LaurS.) — αὐτὸς Aug1. Cf. §. 149. 2) ἔστω Mal. 3) οὐ-
 τὸς] ὁ Lind. 4) τοῦς om Vind4. 5) ἐφεύγομεν r. Vind1. 4. Mal.
 6) αὐτοῦς Ω. Vind1. 4. — αὐτοῖς Vind7. Cf. §§. 51, 52. 7) ἡγοῦ-
 μαι ante δεινότατ' Σ. LaurS. vulg. — post ἂν Aldetc.

49. Εἰ τοίνυν τις ὑμῶν ἐκεῖνο¹ πέπεισται, πολὺ τοῦ δεη-²⁰
 θῆναί τινος τοιούτου νῦν ἀπέχειν τὴν² πόλιν· ταῦτα μὲν εὐ-
 χέσθω³ τοῖς θεοῖς, κἀγὼ συνεύχομαι, λογιζέσθω δὲ⁴ πρῶτον
 μὲν, ὅτι περὶ νόμου⁵ μέλλει φέρειν⁶ τὴν ψῆφον, ᾧ μὴ λυ-
 θέντι⁷ δεήσει⁸ χρῆσθαι, δεύτερον δ' ὅτι βλάπτουσιν οἱ πονη-²⁵
 ροὶ νόμοι καὶ τὰς ἀσφαλῶς οἰκεῖν οἰόμενας πόλεις. οὐ γὰρ ἂν
 μετέπιπτε τὰ πράγματ' ἐπ' ἀμφοτέρα,⁹ εἰ μὴ τοῦς μὲν¹⁰ ἐν
 κινδύνῳ καθεστηκότας καὶ πράξεις χρησταὶ καὶ νόμοι καὶ
 ἄνδρες χρηστοὶ καὶ πάντ' ἐξήτασμέν' ἐπὶ τὸ βέλτιον προῆγε,
 τοῦς δ' ἐν ἀπάσῃ¹¹ καθεστάναι δοκοῦντας εὐδαιμονία πάντα¹² 472
 ταῦτ' ἀμελούμεν¹³ ὑπέρρει¹⁴ κατὰ μικρόν. (50) τῶν γὰρ ἀν-
 θρώπων οἱ πλεῖστοι κτῶνται μὲν τάγαθὰ τῷ καλῶς βουλευ-

49. Si quis autem vestrum persuasum habet, longe abesse, ut civi-
 tati nostrae nunc talis aliqua necessitas ingruat, id a diis precator qui-
 dem, et ego una precor, sed considerato primum, de lege ferenda esse
 suffragia, qua comprobata utendum erit, deinde malas leges etiam
 quibus se tuto habitare videtur civitatibus nocere. nullae enim rerum
 vicissitudines essent in utramque partem, nisi constitutos in periculis
 bonae tum actiones, tum leges, tum boni viri, et accurata ratio omnium
 negotiorum in melius proveherent, eos vero, qui in omni felicitate ver-
 sari sibi videntur, omnia haec neglecta paulatim subruerent. (50) nam
 plerique homines parant opes rectis consiliis et vigilantia minimis etiam

49. 1) ἐκεῖνος pr Ω. 2) τη pr Σ, v add antiq (scriba primus?).
 Non πόλει proxime, sed πόλιν, nec mutatum. 3) 'Post εὐχέσθω vide-
 tur deesse βέβαια μένειν.' Reiskius. 'Non vidit, ταῦτα nihil aliud
 esse quam illud τὴν πόλιν ἀπέχειν τοῦ δεηθῆναί τινος τοιούτου. nam
 id eum fugere non poterat, Graece dici εὐχεσθαι τι θεῶ τινί.' Fr. A.
 Wolfius. 4) δε omisit Σ, fortasse pr, certe eadem manus inseruit.
 5) νόμον Ald. — τοῦ νόμου r. Mal. 6) μ. πρῶτον φ. r. Vind4. 7) περὶ
 ... λυθέντι in marg hab k. 8) δεήσει Aug1. — δεήσοι k. 9) ἐφ'
 ἐκάτερα Lind. 10) μὲν om Vind4. 11) πάσῃ Aldetc. s. pr Aug1.
 12) πάντα] τι ἂν Vind1. 13) 'An πάντα αὐ ἀμελούμενα? [hoc hiatus].
 nisi simpliciter delendum ταῦτα.' Dobraeus. Mihi pronomem neces-
 sarium esse videtur, ne sententia nimium dilatetur. 14) 'Non in verbo
 ipso vis activa quaeri debet, sed in verbi et praepositionis coniunctione,
 quo modo transitiva fiunt cognata παραρῥεῖν, διαρῥεῖν et alia. Aliter
 verbum accepit Valckenarius ad Theocrit. VII, 121 prim. edit. Rectius
 an secus, facile nunc erit indicare.' Fr. A. Wolfius. 'Multum erravit
 Batavus Demosthenicum comparans cum Theocriteo τό τοι καλὸν ἄνθος
 ὑπορῥεῖ. Sed magis etiam erravit nostras Schneiderus ὑπέρρει mutandum
 esse suspicans in ὑπερρεῖ Lex. s. v. ὑπερῥεῖω. Cf. p. 412, 12.' Schaeferus.
 Vid. Shilletto ad Dem. f. leg. p. 135 ed. 2°. Bernhard. Synt. p. 110 et 267.

εσθαι και μηδενος καταφρονειν, φυλάττειν δ' ουκ¹ ἐθέλουσι
5 τοῖς αὐτοῖς τούτοις.² ὃ³ μὴ πάθῃτε⁴ νῦν ὑμεῖς.⁵ μηδ' οἰεσθε νό-
μον τοιοῦτον θέσθαι δεῖν,⁶ ὃς καλῶς τε⁷ πράττουσαν τὴν πό-
λιν ἡμῶν⁸ πονηρᾶς⁹ δόξης ἀναπλήσει, ἐάν τε τι συμβῆ ποτέ,¹⁰
ἔρημον τῶν ἐθελήσόντων¹¹ ἀγαθόν τι ποιεῖν¹² καταστήσει.

10 51. Οὐ τοίνυν μόνον,¹ ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς ἰδία
γνόντας εὖ ποιεῖν ὑμᾶς και παρασχόντας χρησίμους αὐτοὺς²
ἐπὶ τηλικούτων και τοιούτων καιρῶν, οἷων³ μικρῶ πρότερον
Φορμίων διεξελέλυθε⁴ κἀγὼ νῦν εἶρηκα,⁵ ἀξιόν ἐστιν εὐλα-
βηθῆναι⁶ ἀδικῆσαι, ἀλλὰ και πολλοὺς ἄλλους,⁷ οἳ πόλεις⁸

in rebus, sed tueri iisdem rationibus nolunt. Quod ne nunc vobis usu
veniat, cavendum est. neque existimate talem legem sancendam esse,
quae nostram urbem et felicem infamia repleat, et mutata fortuna effi-
ciat, ne quisquam sit qui ei benefactum velit.

51. Neque vero id solum cavendum est, Athenienses, ne iniuria
laedantur, qui privatim vobis benefacere voluere, et se talibus ac tan-
tis temporibus utiles praebuere, qualia paulo ante Phormio recen-
suit et ego modo dixi, sed multi etiam alii, qui totas civitates,

50. 1) φυλάττουσι sine δ' ουκ Vind1. 2) Cit. Stobaeus Flor.
Tit. XV §. 11. 3) ὃ in rasura scr Chr. 4) πάθῃτε r. Vind1. 4.
5) ὑμεῖς abest a §. 167 loco gemino. 6) δεῖν θέσθαι Aug1. k. 7) τε
om Vind7. 8) ὑμῶν LaurS. Ald. k. Ven. ξ. η. — υμῶν X. — ἡμῶν
Σ. vulg. — ὑμῖν Fel. Mor. 'Tertius casus recte habet, frequenter sic
a Graecis pro secundo poni solitus, qui praesertim h. l. ad verbum
ἀναπλήσει trahi possit.' Fr. A. Wolfius. Vid. ad Chers. §. 70. adde
Aristocr. §. 211. Timocr. §. 63. Sed h. l. codices meliores audiendi
sunt. 9) πονηρᾶς τε Aug1. k. 10) post ποτέ add: ἀλλοιότερον
LaurS punctis notatum. γρ marg antiq Σ. text Π, in quo expunxit
2 corr. 'Cf. mea in H. Stephán. Thes. col. 1868 A.' s. v. Ἄλλοῖος.
Schaeferus. Spengelius De Phil. III p. 164 (Academ. Bavar. T. III)
hoc legisse AnecdBkk. p. 78 loco corrupti vocabuli ἀλιότερον censet.
Illud h. l. potius esse videtur scholion. Vid. §. 92. 11) ἐθελήσόντων
Aug1. k. 12) ποιεῖν αὐτήν (αὐτήν Vind1). LaurS. vulg. — pronomen
om Σ. Aug1. k.

51. 1) μόνον Vind7. — om prLaurS, add rec. 2) ἐαυτοὺς Ari-
stid. Rh. T. IX p. 373 W. — αὐτοὺς Fel. Ω. Vind4. — αὐτοὺς prLaurS,
corr rec in αὐτοὺς. Cf. §. 48. 3) οἷων Aug1. k. 4) διεξήλυθεν
(v linea deletum est) Σ. — διελέλυθε X. 5) ἐπὶ ... εἶρηκα om
Aristides. 6) Post εὐλαβηθῆναι addendum esse μὴ censet Benseler.
Hiat. p. 105. At hiatus post αι infinitivi non offendit 7) ἄλλους om
Aristides. 8) πόλεις pr Σ, ipse calligraphus correxit ι in ει.

ἄλλας, τὰς ἐαυτῶν πατρίδας, συμμάχους ὑμῖν⁹ ἐπὶ τοῦ πρὸς 15
Λακεδαιμονίους πολέμου παρέσχον και λέγοντες ἂ συμφέροι¹⁰
τῇ πόλει τῇ ὑμετέρῃ¹¹ και πράττοντες. ὧν ἐνιοι διὰ τὴν πρὸς
ὑμᾶς εὐνοιαν στέρονται τῆς πατρίδος. (52) Ὡν ἐπέρχεται
μοι¹ πρώτους ἐξετάσαι τοὺς ἐκ Κορίνθου² φυγόντας.³ ἀναγ- 20
κάξομαι δὲ⁴ λέγειν πρὸς ὑμᾶς ταῦτα, ἂ παρ' ὑμῶν τῶν πρεσβυ-
τέρων αὐτὸς⁵ ἀκήκοα.⁶ Τὰ μὲν οὖν ἄλλα, ὅσα χρησίμους ὑμῖν⁷
ἐαυτοὺς ἐκείνοι παρέσχον, ἐάσω. ἀλλ' ὅθ' ἡ μεγάλη μάχη πρὸς
Λακεδαιμονίους ἐγένετο, ἡ⁸ ἐν Κορίνθῳ, τῶν ἐν τῇ πόλει 25
βουλευσαμένων μετὰ τὴν μάχην μὴ δέχεσθαι⁹ τῷ τείχει
τοὺς στρατιώτας ἀλλὰ πρὸς Λακεδαιμονίους ἐπικηρουεῦσθαι.¹⁰

patrias suas, in bello Lacedaemonio societate vobiscum coniungere,
tum dicendo, quae reipublicae vestrae prosunt, tum agendo. quorum
nonnulli ob benivolentiam erga vos patria carent. (52) Ac inter
illos primi Corinthiorum exules occurrunt. cogor autem ea dicere apud
vos, quae ipse e natu maioribus inter vos audivi. cetera in quibus vobis
utiliter inservierunt omittam, sed quum magnum illud cum Lacedaemo-
niis proelium ad Corinthum committeretur, deliberantibus his, qui in
urbe erant, post pugnam de militibus intra moenia non recipiendis, sed

9) ἡμῖν Aristides. Σ. LaurS. vulg. — ὑμῖν X. — 'Quum anteces-
serit ὑμᾶς statimque sequatur ὑμετέρῃ et ὑμᾶς, mirum est in nullo
libro occurrere συμμ. ὑμῖν. similiter p. 473, 3 ἡμῖν, quum et ibi tor
repetatur secunda persona. Nihil tamen in neutro loco muto. Vid. ad
p. 468, 21.' Fr. A. Wolfius. 'Tam hic quam altero illo loco ma-
lim ὑμῖν. Talia quomodo disceptari oporteat (librorum enim in his
nulla est auctoritas), dixi ad p. 11, 2. Cf. ad vs. 22.' Schaeferus.
10) 'malim συμφέροι' Bekkerus. 'Ego quoque malim.' Schaeffe-
rus. 'Non raro praesens praeteritis adiunctum esse videmus. Quae
dici et fieri (omnino) civitati nostrae prodest.' Funkhaenel. Quaest. Dem.
p. 44 sq. ad f. leg. §. 34 ibiq. exempla. Cf. infra §. 63. 11) ἡμε-
τέρῃ LaurS. Ω. k. t.

52. 1) μου Ald. 2) ἐν Κορίνθῳ Vind4. ἐν Κορίνθου prLaurS,
corr in εx K. — Cit. Schol. Aristid. p. 37 ed. Fr. ad T. I p. 180 ed.
Dind. et p. 90 Fr. ad T. I p. 282 Dind. 3) φεύγοντας F (in Bav
marg: γρ. φυγόντας). v. β. — φεύγόντας X. 4) δὲ om s. Vind1. —
δὴ HWolf. 5) αὐτὸς om Aug1. k. Vind1. 6) Cit. Aristid. Rh. T. IX
p. 380 W. 7) ἡμῖν Σ. LaurS. vulg. — ὑμῖν Vind1. — ἡμῖν F (non
Bav). — 'Secunda persona placet; videturque ea usus orator, quo
gravius coronam moneret, quid nunc factu opus esset.' Schaeferus.
Cf. §. 51. 8) ἡ Ω. 9) μὴ δέχεσθαι ante μετὰ ponunt r. Vind4.
10) ἐπικηρουεῦσθαι X.

(53) ὁρῶντες ἠτυχηκυῖαν τὴν πόλιν καὶ τῆς¹ παρόδου κρα-
 473 τοῦντας Λακεδαιμονίους, οὐχὶ προῦδωκαν οὐδ' ἐβουλεύσαντ'
 ἰδίᾳ περὶ τῆς αὐτῶν² σωτηρίας, ἀλλὰ πλησίον³ ὄντων μεθ'
 ὄπλων ἀπάντων Πελοποννησίων ἀνέφξαν τὰς πύλας ὑμῶν⁴
 βία τῶν πολλῶν, καὶ μᾶλλον εἴλοντο μεθ' ὑμῶν⁵ τῶν τότε
 5 στρατευσαμένων, ἢ εἴ τι δέοι,⁷ πάσχειν ἢ χωρὶς ὑμῶν⁸ ἀκιν-
 δύνως σεσῶσθαι, καὶ εἰσέφρουον⁹ τὸ στρατεύμα, καὶ διέσωσαν
 καὶ¹⁰ ὑμᾶς¹¹ καὶ τοὺς συμμάχους. (54) Ἐπειδὴ δὲ¹ πρὸς Λα-
 κεδαιμονίους εἰρήνη² μετὰ ταῦτ' ἐγένετο,³ ἢ ἐπὶ Ἀνταλκίδου,⁴
 ἀντὶ τῶν ἔργων τούτων, ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐξέπεσον. ὑποδε-
 10 ξάμενοι δ' ὑμεῖς αὐτοὺς ἐποίησατ' ἔργον ἀνθρώπων⁵ καλῶν
 κάγαθῶν. ἐψηφίσασθε γὰρ αὐτοῖς ἅπανθ' ὧν ἐδέοντο. Εἶτα,
 ταῦτα νῦν εἰ χροῖ κῦρι' εἶναι, σκοποῦμεν; ἀλλ' ὁ λόγος πρῶτον⁶

caduceatore ad Lacedaemonios mittendo; (53) etsi videbant hi vestram civitatem adversa fortuna usam et Lacedaemonios iter intereluisse, vestros non prodiderunt, nec seorsum de sua salute consulere, sed quamquam universi Peloponnesii armati in propinquo erant, portas vobis, invita multitudine, aperuerunt, ac praepoptarunt potius cum vobis, qui eo tempore militavistis, quicquid accideret perpeli, quam sine vobis incolumes evadere, et exercitu in urbem introducto tum vos tum socios conservarunt. (54). Deinde pace cum Lacedaemoniis facta Antalcidae tempore, ob haec facta in exilium acti sunt a Lacedaemoniis. vos vero susceptis illis honorum virorum functi estis officio. decrevistis enim iis omnia quibus indigebant. Et haec nunc utrum rata esse debeant, delibe-

53. 1) τῆς om Fel. 2) αὐτῶν Σ. — αὐτῶν LaurS. Q. Vind4.
 3) πλησίον r. — πλησίον Q. 4) ἡμῶν Σ. LaurS. vulg. Vid. ad §. 51.
 5) ἡμῶν k. X. AldV. 6) στρατευσαμένων Σ. LaurS. vulg. — στρα-
 τευομένων Aug1. k. r. β. 7) δέη r. 8) ἡμῶν k. r. AldV. Vind1.
 9) εἰσέφρουον pr Q (marg εἰσέφρουον). F (non Bav?). AldV. Wolf. —
 εἰσεφρούουον Aug1. r. — Vid. Zonaras et Suid. s. v. Εἰσέφρουον. Cf.
 ad Chers. §. 15. 10) καὶ om Mor. Vind1. 11) ἡμᾶς k.

54. 1) δε ἢ LaurS. Aug1. k. r. — Articulum om Σ. vulg. non necessarium, quamquam sequitur accuratius circumscribens. 2) εἰ-
 ρήνη om Vind1. 3) ἐγένετο r. Vind4. 4) ἀνταλκίδου pr LaurS
 (ι prius cruce notatum est). pr Σ (istud ι linea notatum est). De hoc nomine Ephesio vide Steph. Thes. Didot. s. hoc nomine. 5) ἀνθρώ-
 πων post κάγαθῶν ponit Vind1. 6) 'Quum ἔπειτα non insequatur, videtur aliquid deesse, aut πρῶτον non primum h. l. significat, sed sta-
 tim, confestim.' Reiskius. Nec deesse aliquid nobis videtur, nec signi-
 ficat πρῶτον i. q. statim (cf. Cor. §. 236). 'πρῶτον malim deesse. Cf.
 §. 60.' Saupprius. At vid. Westermann. l. c. p. 586. Qui ipse con-

αἰσχροῦς⁷ τοῖς σκοποῦμένοις, εἴ τις ἀκούσειεν,⁸ ὡς Ἀθηναῖοι
 σκοποῦσιν,⁹ εἰ χροῖ τοὺς εὐεργέτας ἔαν τὰ δοθέντ' ἔχειν. 15
 πάλαι γὰρ ἐσκέφθαι ταῦτα καὶ ἐγνωσθαι προσῆκεν.¹⁰ Ἀνά-
 γνωθι¹¹ καὶ τοῦτο τὸ ψήφισμ' αὐτοῖς.

ΨΗΦΙΣΜΑ.¹

55. Ἄ μὲν ἐψηφίσασθε τοῖς φεύγουσιν² δι' ὑμᾶς³ Κοριν- 20
 θίων, ταῦτ' ἐστίν, ὧ ἀνδρες δικασταί. ὄρα⁴ δ', εἴ τις ἐκεί-
 νους τοὺς καιροὺς ἰδῶν,⁵ ἢ⁶ παρῶν ἢ⁷ τινος εἰδότος διεξιόν-

ramus? sed ista ratio primum turpis considerantibus erit, ubi auditum fuerit, Athenienses deliberare, utrum relinquenda sint ea quae bene meritis data fuerint. olim enim haec meditata et cognita esse oportebat. Recita hoc quoque decretum iis.

55. Quae Corinthiis propter vos in exilium actis decrevistis, iudices, haec sunt. at si quis illa tempora intuens, sive ipse interfuit sive aliquem rei peritum quum commemoraret, audivit, lege hac dona illis temporibus

iecit αὐτοῖς. At respondet καὶ μὴν §. 57 tanquam secundo capiti, ut Androt. §§. 22 et 25. Vid. Funkhaen. in Mützell. Diar. Gymn. 1855

p. 945 sq. 7) αἰσχροῦς s. — αἰσχρῶς Vind1. 8) ἀκούσειεν ὡς ἀκού-
 σειεν Vind1. 9) εἴ τις . . . σκοποῦσιν delenda iubet Dobracus. 'Sa-
 tis iam, inquit, inculcata est vox σκοπεῖν, nata forsitan e lin. 21. Sed
 vide an potius τοῖς σκοποῦμένοις delendum. Cavet nempe scholiastes,
 no turpe dictu acciperetur, ac non turpe illis de quibus vere dicatur.' Vel
 deliberationem huius rei turpem esse orator prudenter considerantibus
 auditoribus inculcabat. 10) προσῆκεν vulg. — προσηκει pr Σ (recen-
 tior εἰ mutavit in εἰ). LaurS. Turicenses, nuper etiam Bekkerus prae-
 sens receperunt. ego non perspicio quomodo sententia defendatur, quare
 adstipulor imperfectum tenenti Cobeto N. Lectt. p. 533. De his con-
 fusis cf. ad Chers. §. 61. De sententia cf. §. 56. 11) ἀνάγνωθι δέ
 μοι vulg. — δέ μοι om Σ. prLaurS (inter lin add rec). Aug1. k.

55. 1) Titulum in marg habet LaurS. 2) 'Congruentius fort.
 τοῖς φεύγουσι propter ἐψηφίσασθε et quia de re praeterita loquitur.'
 Marklandus. 'Φεύγων ubi simpliciter exultem indicat vel reum, per
 omnia tempora dicitur, pro substantivo acceptum.' Fr. A. Wolfius.
 Vid. Funkhaen. ad Olynth. III §. 17. — In Q correctoris est εἰ.
 3) ἡμᾶς Q. 4) ὄρατε LaurS. vulg. — ὄρα Σ, marg antiq add τε.
 Cf. §. 21. 5) εἰδῶς AldV. Aug1. ε. k. r. corrΠ. Chr. 6) 'Imo
 ἰδῶν παρῶν vel ἢ ἰδῶν παρῶν' Turicenses. Non prorsus nunc dis-
 plicet haec coniectura Westermann, aliter olim sentienti (Diar. Antiq.
 1844 p. 587). At ἰδῶν h. l. de animo (τῆ διανοίᾳ Plat. Rpl. VI p. 510 E).
 i. q. considerans sive qui ipse oculis res illas gestas vidit sive ab alio
 narratas audivit. 7) εἴ Vind1.

τος⁸ ἀκούσας, ἀκούσαι⁹ τοῦ νόμου τούτου τὰς τότε δωρεὰς δοθείσας ἀφαιρουμένον,¹⁰ ὅσῃν¹¹ ἂν κακίαν τῶν δεμένων τὸν νόμον¹² καταγνοίῃ, οἷ¹³ παρὰ¹⁴ μὲν τὰς χρείας οὕτω φιλάνθρωποι καὶ πάντα ποιοῦντες, ἐπειδὴ δ' ἐπράξαμεν πάντα, ὅς' ἂν εὐξάμεθα, οὕτως ἀχάριστοι καὶ κακοί¹⁵, ὥστε τοὺς τ'¹⁶ ἔχοντας ἀφηγήμεθα¹⁷ καὶ τὸ λοιπὸν μηδενὶ δοῦναι ταῦτ' ἐξεῖναι νόμον¹⁸ 474 τεθείκαμεν. (56.) Νῆ Δία. ἀνάξιοι γὰρ τινες τῶν εὐρημένων ταῦτ' ἦσαν. Τουτὶ γὰρ¹ παρὰ² πάντ' ἔσται τὸν λόγον αὐτοῖς. Ἐπειτ' ἐκεῖν' ἀγνοεῖν φήσομεν, ὅτι τὴν ἀξίαν, ὅταν διδῶμεν, δεῖ σκοπεῖν, οὐ μετὰ ταῦθ' ὕστερον χρόνῳ⁴ παμπληθεῖ;⁵ τὸ

data eripi audiret, vide, quantae malitiae legis istius approbatores condemnaret, qui urgente necessitate tam humani sumus ac nihil non agimus, post vero votorum omnium facti compotes, ita ingrati et malitiosi, ut non contenti spoliassent eos, qui dona acceperant, etiam legem tulissemus, ne liceat haec in posterum ulli dare. (56.) «Haud iniuria nimirum, nam indigni quidam donis fruebantur». Hæc enim per totam orationem inculcabunt. Age vero num nos illud ignorare dicemus, de dignitate tum, quum demus, esse iudicandum, non longo post temporis intervallo? nam

8) καὶ διεξιόντος LaurS. vulg. — καὶ om Σ. Aug1. Vind1. Π. Mal. (k). Appfr. — punctis notavit AldV. 9) ἀκούσαι Ald. Mor. (s). 'H. I. ἀκούσαι, sed vs. 14 ἀκούσειν. Vid. Meletem. Crit. p. 85.' Schaeferus. In superiore loco ante vocalem. Sed cf. Prolegg. Gramm. §. 150. — om Aug1. k. r. — — Reiskius perperam locum sic dedit: τοὺς καίρου εἰδῶς, ἢ παρῶν, ἢ τινος εἰδότης διεξιόντος, ἀκούσας [ἀκούσαι] τοῦ νόμου. 'si quis, ista qui nosset tempora sive eo quod ipse interfuisset rebus tum gestis sive quod audisset ea alio earum gnaro, quum is eas enarraret.' — Contra Dobraeus: 'εἰδῶς, ἢ παρῶν, ἢ τινος ἰδότης διεξιόντος, ἀκούσαι τοῦ νόμου. An: ἰδῶν, ἢ παρῶν ἢ τινος διεξιόντος ἀκούσαι τοῦ νόμου. Si quis, qui illa tempora vidisset, praesens hanc legem recitatam suis auribus acciperet aut ab alio, qui tum praesens erat, narratam audiret. Non placet ἀκούσας ἀκούσαι manuscriptorum, alias pronum esset: εἰδῶς, ἢ παρῶν ἢ τινος διεξιόντος ἀκούσας, ἀκούσαι.' Sufficit ea commemorasse. Vid. n. 5. 10) ἀφαιρ. δοθείσας Aug1. k. Vid. Fittbogen. in Diar. Schol. 1830 II No. 36 p. 283. De traiectione participii ad §. 84. 11) πόσην F (non Bav?). Aug1. k. r. t. 12) Vid. §. 14. 13) εἰ Par Thiersch. — ὅ Vind1. 14) περὶ Vind1. 15) φανησόμεθα post κακοί inseritur LaurS. vulg. — om Σ. Aug1. k. Supple ἔσμεν, ut ἦν Cor. §. 268. 16) τ' om Ω. 17) ὥστε ἀφηγήμεθα om Vind1. 18) νόμον supra versum F (non Bav?).

56. 1) γὰρ om s. Vind1. 2) περὶ Vind1. 3) ὀυμετανθ' Σ (excidit τὰ ante ταν). — ante μετὰ Chr inseruit τὰ. 4) χρόνῳ Σ, sed ὀν linea deletum. — χρόνον Vind1. 5) παμπληθεῖ Ω. 'Post παμ-

μὲν γὰρ⁶ ἐξ ἀρχῆς τι⁷ μὴ⁸ δοῦναι γνώμη χρησαμένων ἔργον⁹ 5 ἀνθρώπων¹⁰ ἐστὶ,¹¹ τὸ δὲ τοὺς ἔχοντας ἀφαιρεῖσθαι¹² φθονούντων. τοῦτο δ' οὐ¹³ δεῖ¹⁴ δοκεῖν ὑμᾶς πεπονθέναι. (57.) Καὶ μὴν οὐδ' ἐκεῖν' ὀκνήσω περὶ τῆς ἀξίας αὐτῆς πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. ἐγὼ γὰρ οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον νομίζω πόλει τὸν ἀξιον¹ ἐξεταστέον εἶναι καὶ ἰδιώτη. οὐδὲ γὰρ περὶ τῶν αὐτῶν ἢ σκέψις. 10 ἰδίᾳ μὲν γὰρ² ἕκαστος ἡμῶν³ σκοπεῖ,⁴ τίς ἀξιός ἐστιν, ἕκαστον κηδεστής ἢ τῶν τοιούτων τι⁵ γίνεσθαι, ταῦτα δὲ καὶ νόμοις τισὶ καὶ δόξαις διώρισταί, κοινῇ δ'⁶ ἢ πόλις καὶ ὁ⁷ δῆμος, ὅστις ἂν αὐτὸν⁸ εὖ ποιῇ καὶ σώξῃ.⁹ τοῦτο δ' οὐ γένοι καὶ 15

omnino aliquid non tribuere prudentium hominum est, at habentes spoliare, invidentium. quam opinionem a vobis amotam esse decet. (57.) Praeterea de iudicio ipsius dignitatis neque illud apud vos dicere verebor, non eandem eius esse quaestionem apud civitatem, aliam apud hominem privatum. neque enim de iisdem est consideratio. privatim enim quisque consideramus, quis sit dignus, qui fiat cuiusque affinis aut ad alias necessitudines deligendus, quae res et legibus quibusdam et opinionibus definitae sunt, publice vero civitas et populus cum considerat, a quocunque beneficiis afficitur et conservatur. de eo autem non genere

πληθεῖ Fr. A. Wolf. recte posuit signum interrogationis. Vid. [de εἶτα hoc usu] p. 473, 12 sq. p. 475, 11 sq.' Schaeferus. Item AldV. De ἔπειτα vid. Viger. p. 395 sqq. ibiq. edd. 6) γὰρ inter lin. add LaurS. 7) τί Fel. Ω. Vind4. 8) οὐ codex aliquis Bekkeri, non Σ. Non debent illam negationem Turicenses recipere. In AldV μὴ est punctis notatum. 9) ἔργων Vind1. 10) ἀνθρ. ἔργον r. Vind4. 11) ἐστὶν ἔργ. ἀνθρ. Aristid. Rh. T. IX p. 403 Walzii. 12) ἀφαιρεῖσθαι Aristides. 13) οὐχὶ LaurS. vulg. — οὐ Σ. 14) δεῖ om s. Vind1.

57. 1) τὸν ἀξιον πόλει cum his ordinis restituendi lineolis Σ. Etiam in LaurS τῇ (sic cum articulo) πόλει transpositum est, ante νομίζω. 2) γὰρ om X. 3) ὑμῶν v. Vind1. 4) σκοπεῖν Mal. 5) τί Ald. Fel. Vind1. — om Mal, inter ἦ et τῶν add Chr τί. — Super τι punctis circumdatum recentior scripsit compendium τῶν Σ. 6) καὶ ἦδ' Vind1. 7) ὁ ὁ prius in fine, alterum initio lineae Ω. 8) αὐτὸν Bekk. 'Non imiter.' Schaeferus. Illud e Latina Grammatica. (Π. Vind1). 9) σώξαι k. 'Post σώξῃ subauditur εἰ ἀξιόν ἐστὶ τοῦτον ἀντιτιμᾶν καὶ ἀντεποιεῖν. Et vereor profecto, ne tale quid desideretur. Privati considerant, num quis dignus sit gener (ut hoc utar) aut suus aut alius cuiusquam, aut eiusmodi quid fieri; civitas autem dignus num quis sit spectans, hoc spectat, num quis, a quo sit ornata et e periculo servata, dignus sit, quem honoribus et praemiis remuneretur. Vel subauditur potius τοῦτον ἀξιον ἑαυτῆς κτείνει, hunc se dignum censet, h. e. dignum, qui suus evergeta, sospitator appellatur.' Reiskius,

δόξη¹⁰ ἴδοι¹¹ τις ἂν, ἀλλ' ἔργω. Ὅταν μὲν οὖν εὖ πάσχειν

et opinione, sed e facto iudicari solet. Quum igitur beneficiis indigebi-

'Scilicet σκοπεῖ. civitas contra, a quocunque beneficiis affecta aut servata est, eius publice rationem habet, scil. in hominibus sibi adiungendis, in praemiis et honoribus tribuendis. Verum haec posteriora quum facile subandiantur, non diserte poni opus erat.' Fr. A. Wolfius. 10) 'Pro γένει καὶ δόξῃ paulo ante posuerat νόμοις καὶ δόξαις, quae non mutuo respondent. — mutila haec videntur. Vid. schol.' Marklandus, Hieronymo praeunte desiderans: ταῦτα δὲ καὶ γένει καὶ νόμοις τισὶ καὶ δόξαις διώρισταί ... τοῦτο δ' οὐ γένει καὶ νόμῳ καὶ δόξῃ. 'Νόμοι leges et consuetudines sunt, δόξαι opiniones et iudicia hominum. Quae utraque res quomodo respiciantur in affinitatibus iungendis, per se patet. Causa nulla est cur locum cum Marklando pro mutilo habeamus. Non male respondent quae sequuntur γένει καὶ δόξῃ, si quidem γένος ad νόμος pertinet. sunt enim leges de nuptiis legitimis.' Fr. A. Wolfius. 'Mutilum esse locum iure negat Halensis editor, suspicor autem Leptinem eiusque subscriptores legi suae speciem etiam inde quaesivisse, quod in τοῖς ἐνρημένοις τὴν ἀτέλειαν homines numerari ἀγεννεῖς καὶ ἀδόξους dictarent. Quod si recte suspicor, ne verum quidem est verba γένει καὶ δόξῃ respondere superioribus νόμοις τισὶ καὶ δόξαις.' Schaeferus. Nihil simplicius quam νόμος h. l. intelligere τοῖς περὶ γένους καὶ γνησιότητος. Recte igitur sibi respondent νόμοις et οὐ γένει. 'Ipse cogitavi aliquando corrigendum esse οὐκ ἔδει. sed commoda est librorum lectio, hoc enim dicit: sicut in privatorum rationibus affinitatum contrahendis, ut in coningio, suadent certe leges, ut civis ἀστὴν uxorem ducat, non tamen huiusmodi rei rationem habere civitatem oportet.' Bakius Hypomn. III p. 125. — δόξῃ κρινόμενον Aldete. LaurS. X. (F. t. v). — hoc participium om pr Σ (add antiq). vulg. — 'Inclusi uncis. Satius fuisset plane tolli. Dictio ἴδειν τι ἔργω, οὐ νόμοις significat spectare quid (h. e. diiudicare, aestimare) ex ista re et facto, non legibus.' Reiskius. Mid. §. 199: ἐξ ὅτου δὲ τοῦτ' ἂν εἰδείητε, ἐγὼ φράσω. εἰ τοῖς μετὰ τὴν καταχειροτονίαν τεκμηρίοις θεωρήσασθε. Cf. Cor. §. 275: φανήσεται ταῦτα πάνθ' οὕτως οὐ μόνον τοῖς νόμοις. Xenoph. Cyri Disc. VIII, 1 §. 37 (= 13): τοῖς προειρημένοις πᾶσι δῆλον. ib. I, 3 §. 5: τίτι δὲ σὺ τεκμαιρόμενος; Isaens Apollod. Haered. §. 8: τοῖς δ' ἔργοις ἂν τις τεκμήραιτο. Isocrates Paneg. §. 141: δεῖ τὰ μέλλοντα τοῖς γεγενημένοις τεκμαίρεσθαι. eiusd. Archid. §. 59: καὶ περὶ τῶν μελλόντων τεκμαίρεσθαι τοῖς ἤδη γεγενημένοις. Plat. Soph. p. 238 D: οὐκ ἔννοεῖς αὐτοῖς τοῖς λεχθεῖσιν ὅτι etc. Sic etiam Benseleri ratio (Hiat. p. 105) satis refutatur desiderantis verbum quod superiori διώρισταί respondeat et aptius quam ἴδοι cum dativis illis strui possit. Hiatus autem propter pausam vocis non offendit. 11) ἴδῃ? pr Mal.

δέη, τὸν βουλούμενον εὖ ποιεῖν ἡμᾶς¹² εἰσόμεν,¹³ ἐπειδὴν δὲ¹⁴ πάθωμεν, τότε τὴν ἀξίαν τοῦ ποιήσαντος σκεψόμεθα;¹⁵ οὐκ ἄρ' ὀρθῶς βουλευσόμεθα.¹⁶

58. Ἀλλὰ νῆ Δί' οὗτοι μόνοι τοῦτο¹ πείσονται,² καὶ περὶ²⁰ τούτων μόνων³ ποιούμαι⁴ λόγον τοσοῦτον.⁵ Πολλοῦ γε καὶ δέω. ἀλλὰ πάντας μὲν οὐδ' ἂν ἐγχειρήσαιμ'⁶ ἐξετάζειν, ὅσοι πεποιηκότες ὑμᾶς εὖ διὰ τὸν νόμον,⁷ εἰ μὴ λυθῆσεται, τὰ δοθέντ' ἀφαιρεθήσονται. ἐν δ' ἢ δύο δείξας ἔτι ψηφίσματα, ἀπαλλάτ-²⁵τομαι τοῦ περὶ τούτων λέγειν. (59) Τοῦτο μὲν τοίνυν Θασίους τοὺς μετ' Ἐκφάντου πῶς οὐκ ἀδικήσετε, ἐὰν¹ ἀφαιρησθε²

mus, neminem impediemus, quominus nobis benefaciat; acceptis autem beneficiis, tum de dignitate eius, qui ea dedit, disputabimus? non igitur praeclarum consilium hoc erit.

58. At per Iovem hi soli id patientur, et de his solis tot verba facio. Minime vero, imo ne conari quidem ausim eos omnes recensere, qui quum benefici in vos fuerint, propter hanc legem, nisi abrogabitur, donis suis spoliabuntur, prolato autem etiam uno vel altero decreto de hisce verba facere desinam. (59) Partim igitur Thasios, qui Ephantum secuti

12) ὑμᾶς Vindl. 13) εἰσόμεν Augl. prX. — ζητήσομεν cod ε. 14) δ' εὖ Aldete. LaurS. F. t. v. X. — εὖ om Σ. vulg. — 'Vere Reiskius ἐπειδὴν δὲ. Wolfius εὖ revocans non vidit corrumpere se orationis concinnitatem, ut enim sequitur simplex τοῦ ποιήσαντος, ita antecedere debet simplex πάθωμεν.' Schaeferus. 15) σκεψόμεθα h. v. prX. 16) 'Mallet οὐκ ἂν ὀρθῶς βουλευσόμεθα. Wolfius videtur legisse οὐκ ἄρ' ὀρθῶς βουλευσόμεθα; interrogative et ironice, cui nullatenus assentior.' Marklandus. — ὄνγαρ ορθ. βουλ. pr Σ, γ correctum est (eadem manu?) in κ (ὄνκ ἄρ'). — οὐκ ἂν ὀ. βουλ. Bav (non F?).

58. 1) τοῦτο om Augl. r. Vind4. 2) ποιήσονται Augl. r. 3) μόνων t. ΠWolf. 4) ποιήσομαι Lind. — ποιούμαι ante μόν. r. Vind4. 5) π. τὸν λόγον sine τοσοῦτον Aldete. — π. λόγον τοσοῦτον Σ. LaurS. vulg. — π. τοσοῦτον λόγον Augl. F. corr Bav (pr τόσον λόγ.). h. v. X. — π. τὸν λόγον τοσοῦτον Ven. — π. τοσοῦτον τὸν λόγον (s? β?). — τοσοῦτον π. λόγον t. — Post λόγον signum interrogativum Aldete. 'Verius pro hypophora hanc enuntiationem habens Bekkerus puncto distinxit. docet formula νῆ Δία propria hypophorarum.' Schaeferus. De hac formula vide nunc Rehdantz. Dem. T. I p. 387 sq. 6) ἐγχειρήσαιμεν r. 7) Super νομον aliquid scriptum paene totum evanuit, fortasse τὸν τοῦ Λεπτίνου Σ.

59. ἐὰν Σ. LaurS. vulg. — ἂν Augl. 2) ἀφέλησθε Aldete. αἰφ. γε marg antiq Σ. F. t. v. X. — ἀφαιρησθε Σ. vulg. — ἀφέλησθε LaurS.

τὴν ἀτέλειαν, οἱ³ παραδόντες⁴ ὑμῖν Θάσον καὶ τὴν⁵ Λακε-
 δαιμονίων φρουρὰν μεθ' ὅπλων ἐκβαλόντες⁶ καὶ Θρασύ-
 475 βουλον εἰσαγαγόντες καὶ⁷ παρασχόντες φίλην ὑμῖν⁸ τὴν αὐ-
 τῶν⁹ πατρίδα, αἵτιοι τοῦ γενέσθαι σύμμαχον τὸν περὶ Θράκη
 τόπον ὑμῖν ἐγένοντο; (60) τοῦτο δ' Ἀρχέβιον¹ καὶ Ἡρακλεί-
 δην, οἱ Βυζάντιον παραδόντες² Θρασυβούλω κυρίους ὑμᾶς³
 5 ἐποίησαν τοῦ Ἑλλησπόντου, ὥστε τὴν δεκάτην⁴ ἀποδόσθαι⁵
 καὶ χρημάτων εὐπορήσαντας,⁶ Λακεδαιμονίους ἀναγκάσαι τοι-
 αύτην, οἷαν ὑμῖν⁷ ἐδόκει, ποιήσασθαι⁸ τὴν εἰρήνην; ὦν, ὡ
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μετὰ ταῦτ' ἐκπεσόντων ἐψηφίσασθε, ἅπερ
 10 οἶμαι φεύγουσιν εὐεργέταις δι' ὑμᾶς προσῆκε, προξενίαν,⁹

sunt, quomodo non afficietis iniuria, si immunitatem eripiat, qui Thaso
 vobis tradita et Lacedaemoniorum praesidio armis eiecto et Thrasybulo
 introducto et patriae suae amicitia vobis conciliata, in causa fuerunt, ut
 regio Thraciae finitima se vobiscum coniungeret? (60) partim Archebium
 et Heraclidem, qui quum Byzantium Thrasybulo tradidissent, vos Hel-
 lesponti dominos effecerunt, ut decimas venderetis, et magna pecunia
 coacta, Lacedaemonios cogeretis ad talem pacem faciendam, qualis vobis
 placebat? quibus, Athenienses, postea eiectis decrevistis ea, quae decerni
 par erat viris bene-meritis, qui propter vos exulabant, hospitium, benefici

3) ἢ s. 4) παραδοθέντες r. 5) τὴν om Ω. 6) ἐκβάλλοντες
 pr Ω, prius λ eras. pr Mal. 7) καὶ om Mal. 8) ὑμῖν φίλην r.
 Vind4. — φ. ἡμῖν k. Vind1. 9) αὐτῶν LaurS. Ω. s. Vind4. (Aug1?).
 — αὐτῶν Σ. — αὐτῶν (Aug1?) Vind1. Π. Mal. — ἐαυτῶν vulg.

60. 1) Ἀρχέβιον vitiosum nomen esse scribendum Ἀρχίβιον con-
 tendit Villoison Prolegg. Apollon. p. II sq. At Ἀρχέβιος Lamptrensis
 in Boeckh. R. Marit. c. XV s. v. et p. 21. (Cf. Callicl. §. 3. Conon. §. 7.)
 Piraeensis Boeckh. Corp. Inscr. Tit. 418. Byzantius Aristocrat. §. 189.
 Timocr. §. 11. et infra §. 61. Contra Ἀρχίβιος ap. Lucian. Alciphron. Var.
 Lect. Liban. Argum. ad Timocr. p. 694, 22. Suid. etc. De his diversis for-
 mis compara Ἀρχεβούλειος et Ἀρχίβουλος. Ἀρχέγονος et Ἀρχιγένης. Ἀρχέ-
 λαος et Ἀρχίδαμος (Ἀρχέδημος). Ἀρχένεως et Ἀρχίνος. Ἀρχεβάτης etc.
 sed Ἀρχίλοχος etc. De vocalium connectentium ε et ι commutatione
 vid. Lobeck. Pathol. Element. p. 368. 2) παρασχόντες Bav (non F?).
 3) ἡμᾶς r. 4) Cit. Harpocr. s. v. Δεκατεντάς. 5) σ in ἀποδόσθαι
 est corr Ω. 6) εὐπορήσαντας Ald. Fel. — εὐπορήσαντας καὶ v.
 7) ἡμῖν Vind1. 8) ποιῆσαι Vind1. 9) ὑποδοχὴν ἢ προστασίαν
 προξενίαν s. Vind1. — προξενίαν, ὑποδοχὴν ἢ προστασίαν Π, haec
 (ὑπ. ἢ πρ.) postea expuncta, in marg ad προξενίαν manus antiqua
 gloss. adscripsit ἀντὶ τοῦ ὑποδ. ἢ πρ. Item in marg X manus cor-
 rectorix scripsit ὑποδοχὴν, προστασίαν, incertum pro gloss. an pro sup-
 plemento. — προξενίαν, ἐπιγαμίαν margLamb. Ἐπιγαμία non solebat

εὐεργεσίαν, ἀτέλειαν ἀπάντων. εἶτα τοὺς δι' ὑμᾶς φεύγον-
 τας¹⁰ καὶ δικαίως τι παρ' ὑμῶν εὐρομένους¹¹ ἐάσωμεν¹² ἀφαι-
 ρεθῆναι ταῦτα,¹³ μηδὲν ἔχοντες ἐγκαλέσαι; ἀλλ' αἰσχρὸν ἂν εἴη.
 (61) Μάθοιτε δὲ τοῦτο μάλιστ' ἂν, ἐκείνως², εἰ λογίσασθε³
 πρὸς ὑμᾶς αὐτούς: εἰ⁴ τινες⁵ νυνὶ τῶν⁶ ἐχόντων Πύδναν ἢ Πο-
 15 τίδαιαν ἢ τι τῶν ἄλλων⁷ χωρίων, ἃ Φιλίππῳ μὲν ἐστὶν ὑπήκοα,
 ὑμῖν δ' ἐχθρά, τὸν αὐτὸν τρόπον ὄνπερ ἢ Θάσος ἦν τότε καὶ τὸ
 Βυζάντιον Λακεδαιμονίοις μὲν οἰκεῖα,⁸ ὑμῖν δ' ἀλλότρια, παρα-
 δώσειν ταῦτ' ἐπαγγεῖλαιντο,⁹ ἂν¹⁰ αὐτοῖς τὰς αὐτὰς δῶτε¹¹ 20

honorem, rerum omnium immunitatem. Eos igitur, qui propter vos exu-
 lant et iure aliquid a vobis impetrarunt, spoliari his sinamus quum nihil
 sit cuius eos accusemus? turpe id quidem fuerit. (61) Idque rectissime
 perspiciatis, si hoc modo animis vestris consideretis: si eorum aliqui,
 qui nunc tenent Pydnam aut Potidaeam aut aliam urbem, quae Phi-
 lippo paret, vobis inimica est, eodem modo, quo tum Thasus et Byzantium,
 coniuncta cum Lacedaemoniis, a vobis aliena erant, se has tradituros pol-

singularibus hominibus, sed tantummodo totis populis tribui. Singulares
 si qui cives fierent Athenienses, cum civitate ius Atticas in matrimo-
 nium ducendi impetrabant.' Reiskius. 10) 'Iterum fort. φεύγοντας,
 ut εὐρομένους, et vs. 8 φεύγουσιν accuratius videretur.' Marklandus.
 Vid. ad §. 55. — εἰ in φεύγοντας etiam h. l. est correcti Ω. 11) εὐ-
 ραμένους ἢ εὐρομένους margLamb. — εὐρομένους pr Mal. 12) ἐά-
 σωμεν Aldete. F. Aug1. k. t. v. X. Chr. — ἐάσωμεν Σ. LaurS. vulg.
 13) τὰ δοθέντα rec LaurS. vulg. — ταῦτα Σ. prLaurS. Aug1. Vind4.

61. 1) κάλλιστ' r. 2) Interpungebatur post ἐκείνως. 'Atque
 ita corrigendum arbitror vs. ultimo φέρει δὴ κακείνως (pro κακείνο)
 ἔξετάσωμεν. ('Hoc frustra, haud dubie.' Fr. A. Wolfius), instituit
 enim orator in utroque loco cōparationem inter res Thasiorum et Pyd-
 nensium. Huius populi mentionem iniicit non ad rerum gestarum memo-
 riam, sed ad argumenti colorem. Thasios, inquit ille, in loco Pydnensium
 etc. ponite. Multum utique interest, hoc an illo modo legamus.' Tay-
 orus. 'ἐκείνως hoc modo, ad sequens relatum. Ita Isocrat. Pancg.
 cap. 48 (§. 179): ἐκείνως εἰπών. Aristides supra §. 53: σκοπεῖτε κα-
 κείνως, eodemque modo alii saepissime.' Fr. A. Wolfius. Cf. Teocr.
 §. 42. Androt. §. 17. 'Cf. §§. 22. 34. 43. 46. 79.' Westermannus.
 l. c. p. 587. 3) ἂν ἐκείνωσι λογίσασθε k. 4) οὐ Vind1. 5) τινα
 Appfr. 6) νῦν τῶν Aug1. k. — νυνὶ τῶν Σ. LaurS. vulg. — τῶν
 νυνὶ Aldete. F. t. v. X. 7) ἢ τὰ ἄλλα Aug1. Cf. §. 63. 8) οἰ-
 κείων t. 9) ἐπηγγεῖλαιντο k. 10) ἂν sic Ω. — om Lind. 11) τὰς
 τε sine αὐτὰς δῶ Vind1.

δωρεάς ἄσπερο¹² Ἐκφάντω τῷ Θασίῳ καὶ Ἀρχεβίῳ τῷ Βυζαν-
τίῳ,¹³ (62) καὶ τινες τούτων ἀντιλέγοιεν αὐτοῖς ταῦτα λέ-
γοντες, ὡς δεινὸν¹ εἶ τινες μόνοι² τῶν ἄλλων μετοίκων³ μὴ
χορηγοῖεν· πῶς ποτ' ἂν ἔχοιτε πρὸς τοὺς ταῦτα λέγοντας; ἢ
25 δῆλον ὅτι⁴ φωνὴν οὐκ ἂν⁵ ἀνάσχοισθε, ὡς συκοφαντούντων;
οὐκοῦν αἰσχροῦν, εἰ μέλλοντες μὲν εὖ πάσχειν συκοφάντην ἂν

licerentur, si eadem dona ipsis daretis, quae Ephantio Thasio et Archebio Byzantio dedistis, (62) et istorum aliqui illis adversarentur, haec dictitan-
tes, non esse ferendum, si qui soli e reliquis inquilinis munera non obi-
rent; quomodo tandem erga illos, qui ea dicerent, affecti essetis? an patet
vos vocem non ferre, ut calumniatorum? Turpe igitur fuerit, si, quum ac-

12) ἄσπερο Vindl. 4. — ἄσπερο Ω, σ erasum est. — ἄσπερο Σ. ἄσπερο LaurS et omnes reliqui. In Parisina nostra ἄσπερο operis deberi ostendit translatio quae. 13) καὶ Ἡρακλείδῃ addendum putat Marklandus. 'Hos enim, inquit, tres, Ephantum, Archebium et Heraclidem paulo ante coniunxerat, neque ratio erat, quare unus ex iis iam ommitteretur. Sic p. 476, 1 loco παραδόντες τὴν Πύδναν καὶ τὰ ἄλλα etc. codices nonnulli et edit. Paris. recte habent τὴν Π. καὶ τὴν Ποτίδαιαν καὶ τὰ ἄλλα, quemadmodum haec urbes coniunctim nominabantur p. 475, 16.' Marklandus. 'Oblitus est addere, quae causa cogat scriptorem nomina ante posita hic omnia repetere. satis poterat habere, ut arbitrator, h. l. principem beneficii nominare.' Fr. A. Wolfius. Vid. ad f. leg. §. 280.

62. 1) δύσκολον superscripsit rec Σ. 2) μόνοι om Augl. k. 3) μετοίκων om t. — 'Notanda locutio μόνοι τῶν ἄλλων μετοίκων, cuius locutionis plura exempla memoravi in Stephan. Thes. col. 1841 C. s. v. ἄλλος. In his ἄλλων abundare vulgo dicunt. Non abundare facile intelligas, si veritas e. c. nostrum seiuncti a ceteris inquilinis, exempti numero ceterorum inquilinorum, ut sit i. q. χωρὶς τῶν ἄλλων μετοίκων.' Schaeferus. Cf. Aristocr. §. 185: εἰς ἀπάντων τῶν ἄλλων μόνοι. ibiq. Weber. Addidit Westerm: 14 §. 3. 21 §. 223. 59-§. 95. 4) Ἐξαρ-
rant vulgo ἢ δῆλον ὅτι vel ἢ δηλονότι, et inferius ἢ πᾶσι πρόδηλον. Utrobique ἢ circumflecti debere patet et monuit Toupius ad Longin. III, 4. Vix ullum peccatum solennius est in libris.' Fr. A. Wolfius. ἢ δῆλον ὅτι probavit etiam Bastius ad Longin. l. c. p. 637 Weisk. 'Bekkeriana ratio ἢ δῆλον ὅτι iure placet Heindorfio formulae vim scite explicanti ad Platon. Phaedr. p. 188 sq. et ad Protag. p. 457, ubi inprimis comparanda Ciceronis translatio, omnem illa, si quam adhuc habeas, tollens dubitationem.' Schaeferus. 'Quippe ἢ [hoc accentu vulg. — ἢ Augl. — ἢ Reisk] in hac formula vi corrigendi ponitur, quia alia quaedam interrogatio aut praemissa est aut apud animum intelligenda.' Stallbaumius ad Protag. init. 5) ἂν excidit in Wolf. Vindl.

τὸν ταυτα λέγοντ' ἠγοῖσθε,⁶ ἐπὶ τῷ δ' ἀφελέσθαι τὰς τῶν
προτέρων⁷ εὐεργετῶν δωρεάς ταῦτα⁸ λεγόντων ἀκούσεσθε.⁹
Φέρε δὴ κακεῖν¹⁰ ἐξετάσωμεν:¹¹ (63) Οἱ προδόντες τὴν Πύ- 476
δναν¹ καὶ τὰλλα χωρία τῷ Φιλίππῳ τῷ² ποτ' ἐπαρθέντες ἡμᾶς³
ἠδίκουν;⁴ ἢ⁵ πᾶσι πρόδηλον τοῦτο, ὅτι ταῖς παρ' ἐκείνου δω-
ρεαῖς, ἃς διὰ ταῦτ' ἔσεσθαι σφίσι⁶ ἠγοῦντο; Πότερον οὖν
μᾶλλον ἔδει σε,⁷ ὦ Λεπτίνῃ, τοὺς ἐχθρούς, εἰ δύνασαι, πεῖ- 5
σαι⁸ τοὺς ἐπὶ τοῖς πρὸς ἡμᾶς⁹ ἀδικήμασι γιγνομένους¹⁰ ἐκεί-
νων¹¹ εὐεργέτας μὴ τιμᾶν, ἢ¹² θεῖναι νόμον ἡμῖν, ὃς τῶν¹³ τοῖς
ἡμετέροις εὐεργέταις ὑπαρχουσῶν δωρεῶν ἀφαιρεῖται¹⁴ τι;¹⁵
ἐγὼ μὲν ἐκεῖν¹⁶ οἶμαι. ¹⁶ Ἄλλ' ἵνα μὴ πόρρω τοῦ παρόντος 10

cupienda beneficia essent, pro calumniatore haberetis eum qui talia diceret, sed eos qui dicunt viros olim bene meritos esse spoliandos, audietis. Age vero et illud consideremus: (63) Qui Pýdnam ceterasque urbes Philippo prodiderunt, qua tandem causa impulsī, nos affecerunt iniuria? an ulli dubium est, exspectatione donorum Philippi id esse factum? Utrum igitur, Leptines, te magis decuit hostibus, si potes, suadere, ne honorem habeant proditoribus, qui, quibus nos laeserunt, in illos beneficii exstiterunt, an legem hanc nobis ferre, quae data bene meritis de nobis praemia

6) ἠγεῖσθε Ald. k. t. v. — ἠγεῖσθαι Fel. — ἠγησθε Vindl. 7) πρό-
τερον Vindl. 8) ταῦτα Chr. 'Ne quis forte corrigat ταῦτα λεγόντων, vetat oppositio, quae latet in his, μέλλοντες μὲν εὖ πάσχειν et ἐπὶ τῷ δ' ἀφ. τ. τ. πρ. εὖ. δ.' Fr. A. Wolfius. 9) ἀκούσεσθε coni. Markl. non Graecum. — De mutato modo vid. Funkhaen. ad Androt. §. 16. Hunc locum respicere videntur AnecdBkk. p. 77. 10) Vid. ad §. 61 not. 2 — κακεῖν Σ. — κάκεῖνο LaurS. vulg. — κάκεῖνα Bekk. et olim Dind. 11) ἐξετάσωμεν Vindl.

63. 1) καὶ Ποτίδαιαν post Πύδναν add Mor. F. r. Ex §. 61, ad quam vid. not. 13. 2) τῶν Vindl. 3) ὑμεῖς Augl. — ὑμᾶς Vindl. — om Ald. 4) ἠδίκουν s. — ἠδοξουν Vindl. 5) ἢ Augl. Vid. ad §. 62. 6) φησιν pr Σ, correxit ipse calligraphus in σφίσι. 7) ἔδει σὲ Fr. A. Wolf. 'Minus recte.' Schaeferus. 8) μᾶλλον πεῖσαι Vindl. 9) ὑμᾶς Aldete. t. — ἡμᾶς Σ. LaurS. vulg. 10) γενομένους Vindl. 11) ἐκείνων r. 12) ἢ Ω. 13) τὸν pr Σ (correxit ipse calligraphus). Ω. Π. — om Vindl. 14) ἀφαιρήσεται r. 15) τῶν ἡμετέρων εὐεργετῶν ὑπαρχούσας δωρεάς ἀφαιρήσονται marg Lamb. — τῶν ἡμετέρων (ὑμετέρων γο marg Π) εὐεργετῶν τὰς ὑπαρχούσας δωρεάς ἀφαιρήσεται γο marg antiq (minus pallidiore atramento) Σ. Augl. k. γο marg Π. 16) οἶμαι Aldete. Ω. Augl. Vindl. 4. Π. X. Mal. — οἶμαι Σ. LaurS. vulg.

γένωμαι, λαβὲ¹⁷ τὰ ψηφίσματα, ἃ τοῖς Θασίοις καὶ Βυζαντίοις ἐγράφη. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.¹

64. Ἠκούσατε² μὲν τῶν ψηφισμάτων, ὧ³ ἄνδρες δικασταί,³
15 τούτων δ' ἴσως ἐνιοι τῶν ἀνδρῶν⁴ οὐκέτ' εἰσίν. Ἄλλα τὰ⁵
ἔργα τὰ πραχθέντ' ἔστιν,⁶ ἐπειδήπερ ἅπαξ ἐπράχθη. Προς-
ἤκει τοίνυν τὰς στήλας ταύτας κυρίας ἔαν⁷ τὸν πάντα χρόνον,
ἴν' ἕως μὲν ἄν⁸ τινες ζῶσιν, μηδὲν ὑφ' ὑμῶν ἀδικῶνται, ἐπει-
δὲν δὲ⁹ τελευτήσωσιν, ἐκεῖναι¹⁰ τοῦ τῆς πόλεως ἥθους¹¹ μνη-
20 μείον ὦσιν, καὶ παραδείγμαθ' ἑστῶσι τοῖς βουλομένοις τι ποι-
εῖν ὑμᾶς¹² ἀγαθόν, ὅσους¹³ εὖ ποιήσαντας¹⁴ ἢ πόλις ἀντευπε-

imminuat? Ego quidem illud esse censeo. Verum ne longius ab instituto digrediar, cape decreta, quae Thasiis et Byzantiis scripta sunt. Recita.

64. Decreta quidem, iudices, audivistis, horum autem virorum fortasse nonnulli obierunt. At res gestae adhuc exstant, postquam semel gestae sunt. Columnas igitur eas in perpetuum ratas esse decet, ut ne, dum illi superstites fuerint, iniuria per vos afficiantur, et ut, postquam obierint, moris civitatis nostrae monumentum sint, et documenta proposita bene de nobis mereri cupientibus, quot bene meritis urbs gratiam

17) λαβὲ k. r. Vindl. 4. Π. X. Mal. — λαβε Mor. Augl. — λάβε Σ. LaurS. Q. etc. — λάβε Σ etiam §§. 95. 96. 115. Aphob. I. §§. 22. 26. 28. adv. Phorm. §. 37. Everg. et Mnes. §. 27. — λαβε sine accentu Σ §§. 84. 94. 127, in quo loco accentus fortasse erasus est. Steph. I §. 31. Cor. §. 222. Nihil observavi §. 27. fals. leg. §. 165. Vid. Weber. ad Aristocr. §. 22 p. 173.

64. 1) ψηφίσματα. λείπει Vindl. — LaurS in marg. 2) ἀκούσατε X. In LaurS η initiale abest. 3) δικασταί om k. 4) τῶν ἀνδρῶν sine τῶν Vind7. 5) τὰ γ' Augl. k. ε. — τὰ sine γ' Σ. LaurS. vulg. 'Procul dubio vulgatum fortius est.' Fr. A. Wolfius. 6) εἰσίν k. 7) τηρεῖν Aristid. Rh. T. IX p. 356 W. e memoria. 'Post ἔαν aut post χρόνον deesse videtur εἶναι.' Reiskius. 'Extritum mihi quoque ante ἴνα aliquando videbatur verbum εἶναι. Sed coniecturae nihil tribuo et deinde habemus ἔαν τὰ δοθέντα simplici accusativo ad verbum ἔαν.' Fr. A. Wolfius. 8) ἄν om pr Σ (excidit propter μὲν), add antiq. 9) δὲ om Vindl. 10) τελευτήσωσιν ἐκεῖνοι, sic interpretum Augl. 11) Cit. Thom. M. s. v. ἥθος. 12) τι ποιεῖν ὑμᾶς Σ. LaurS. vulg. — ὑμᾶς τι ποιεῖν Augl. k. — ὑμᾶς post ἀγαθόν ponit Vindl. 13) ὅτι τοὺς LaurS. vulg. — ὡς τοὺς Augl. k. — ὅσους Σ. 14) ποιεῖν? pr Π.

ποιήκεν.¹⁵ (65) Καὶ μὴν¹ μηδ' ἐκεῖν'² ὑμᾶς, ὧ³ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,³ λανθανέτω, ὅτι τῶν αἰσχίστων ἔστιν πάντας ἀνθρώπους ἰδεῖν καὶ ἀκοῦσαι τὰς μὲν συμφοράς, αἷς δι' ὑμᾶς⁴ ἐχρήσανθ' οἱ ἄνδρες οὗτοι, πάντα τὸν⁵ χρόνον κυρίας αὐτοῖς⁶ 25 γεγενημένας, τὰς δὲ δωρεάς, ἃς ἀντὶ τούτων ἔλαβον παρ' ὑμῶν, καὶ δὴ λελυμένας.⁷ (66) πολὺ γὰρ μᾶλλον ἤρμοττεν τὰ δοθέντ' ἑῶντας¹ τῶν ἀτυχημάτων ἀφαιρεῖν, ἢ τούτων μερόντων τὰς δωρεάς ἀφαιρεῖσθαι. φέρε γὰρ πρὸς Διός, τίς ἔστιν⁴⁷⁷

retulerit. (65) Verum et illud vos, Athenienses, ne lateat, turpissimum esse, quum omnes homines videant et audiant calamitates, in quas propter vos isti viri inciderunt, omni tempore ratas illis factas esse, praemia autem, quae pro illis acceperunt a vobis, iam esse irrita. (66) multo enim convenientius erat, manentibus donationibus infortunia minuere, quam his relictis praemia iis eripere. nam quis tandem est per Iovem,

15) ἀντευποιήκε Mal. — ἀντ' εὖ πεποιήκεν Dind. At vid. ad Chers. §. 65. Adde Isaei or. de Apollod. Hered. §. 8: ὧν Ἀπολλόδορος πέπονθεν εὖ, ἀντευποιεῖν ἡξίου τοὺς ἑαυτὸν εὐεργετήσαντας.

65. 1) μὲν compendio Q. 2) ἐκεῖνό γε Altete. F. t. v. — γε om Σ. LaurS (ἐκεῖν'). vulg. 'Recte. encliticae enim nullus hic locus est.' Schaeferus. 3) δικασταί recens corr Σ. 4) ἡμᾶς k. X. 5) τὸν ante πάντα ponunt r. Vind4. — om s. Vind1. 6) αὐτῆς pr Mal. 7) καὶ διαλελυμένας marg Lamb. 'proinde quasi olim scriptum fuisset, cuius tamen lectionis vestigium non invenio: ἀνύρους καὶ διαλελυμένας.' Taylorus. 'Lectio vulgata praestat. καὶ δὴ i. q. iam dudum, iam pridem.' Reiskius. 'Particulas καὶ δὴ h. l. verte [imo intellige] paulo post donationem, alibi statim, continuo.' Fr. A. Wolfius. 'καὶ δὴ i. q. ἡδη, iam. Hesychius T. II col. 107: καὶ δὴ. ἐπὶ τοῦ Ἡδη.' Schaeferus. 'Wolfius etiamsi interpretationem suam firmare auctoritate potuisset, contrario modo vim intulisset ei, quod ratiocinatio postulat; neque enim statim postquam ea beneficia decreta fuerant, sed satis longo tempore post auferebat Leptinis lex. Schaeferus abutitur lexicographo, si quae ad peculiarem quendam locum pertinent, ad quaevis alia transferuntur. Et quid καὶ δὴ possit esse, non ignoratur, sed huic certe loco non convenire tamdiu credam, donec melioribus exemplis dedocean. Mihi corrigendum videtur εἰκὴ λελυμένας.' Bakius Hypomnem. T. III p. 125 sq. Miramur doctissimum Bakium negare hunc usum καὶ δὴ ἡδη. iam. sogar jetzt schon. h. l. iam nunc, tam cito, eadem aetate post LIII annos, so bald wieder aufgeloes't. Vid. intr. ad Pac. §. 9. Phil. I §. 13. Jacobitz. ad Lucian. Pisc. cap. 22 p. 187 ibiq. citt. Cf. Aristoph. Ran. vs. 645 et 647 (= 661 et 663): ἡδη πάταξά σε. — καὶ δὴ πάταξα.

66. 1) ἑῶντες cod ζ.

ὅστις εὖ ποιεῖν ὑμᾶς² βουλήσεται, μέλλων, ἂν³ μὲν⁴ ἀποτύχη, παραχοῆμα δίκην δώσειν τοῖς ἐχθροῖς, ἂν⁵ δὲ κατορθώσῃ,⁶ τὰς χάριτας παρ' ὑμῶν ἀπίστους ἔξειν;

5 67. Πάνυ τοίνυν ἀχθοίμην ἂν, ὃ ἄνδρες δικασταί, εἰ τοῦτο μόνον δόξαιμι¹ δίκαιον² κατηγορεῖν τοῦ νόμου, ὅτι πολλοὺς ξένους³ εὐεργέτας ἀφαιρεῖται τὴν ἀτέλειαν, τῶν δὲ πολιτῶν μηδέν' ἄξιον δοκοῖν⁴ ἔχειν δεῖξαι τῶν εὐρημένων ταύτην 10 τὴν τιμὴν. καὶ γὰρ⁵ τᾶλλ' ἀγάθ' εὐξάιμην ἂν ἔργωε παρ' ἡμῖν⁶ εἶναι πλεῖστα, καὶ ἄνδρας ἀρίστους καὶ πιστοὺς⁷ εὐεργέτας τῆς πόλεως πολίτας⁸ εἶναι. (68) Πρῶτον μὲν τοίνυν Κόνωνα σκοπεῖτε, εἰ ἄρ' ἄξιον, καταμεμψαμένους¹ ἢ τὸν ἄν-

qui vobis benefacere velit, mox, si conatus non successerint, hostibus poenas daturus, sin successerint, infidam a vobis gratiam initurus?

67. Aegerrime vero, iudices, ferrem, si hoc nomine duntaxat legem iure accusare putassem, quod multis peregrinis bene meritis immunitatem eripiat, civium vero neminem me proferre posse putarem, cui merito is honos contigisset. Nam optarim ut quum aliarum quoque opum maxima apud vos sit copia, tum praestantissimorum virorum ac fidelium de republica bene meritorum civium sit. (68) Primum igitur Cononem intuemini, utrum aequum sit vel virum vel res gestas reprehendi ac do-

2) ὑμᾶς ἔτι Obs. — ὑμᾶς εὖ (etiam praecedente εὖ) Ind Fel. s. 3) ἂν Aug1. — om Vind1. 4) μὲν om k. — ante ἂν ponit s. 5) ἂν Aug1. 6) κατορθώσειν s.

67. 1) δεῖξαιμι s. v. 2) δίκαιον om Bav (non F?). — 'Malim δικαίως.' Reiskius. δίκαιον verum est, quia dici potest ὁ νόμος δίκαιός ἐστι κατηγορεῖν. 3) ξένους om Ald1. Fel. Mor. (in cuius margine ξένος corrige in ξένους). Opponitur τῶν δὲ πολιτῶν. 4) δοκεῖο Ald. — δοκοῖν Mor. AldV. Weim. Mendum servaverunt Reiskius etc. — δοκοῖν (vulgatum) post δεῖξαι k. 5) καὶ γὰρ καὶ Fel. Mor. Aug1. F. k. t. v. X. corr 2 Π. — posterius καὶ om Σ. LaurS. vulg. 'Mihi hic non magis videtur abesse posse quam infra p. 481, 28.' Schaeferus. At καὶ ante γὰρ h. l. coniungendum cum τᾶλλα. Vid. ad Chers. §. 18 not. 10. 6) ὑμῖν Vind1. 7) πλεῖστους vulg. — πιστοὺς hoc etiam accentu (superscr. antiq. γρ πλεῖστους) Σ. — πλεῖστους πιστοὺς LaurS. 'Expectaveris posita vulgari ordine πλεῖστους καὶ ἀρίστους. sed non temere orator hunc ordinem invertit, scilicet ut πλεῖστα — πλεῖστους sibi inter se luculentius responderent.' Schaeferus. Magis convenit quae praebetur in prΣ sententia, ut notio copiae e praegressis repetatur. Cf. §. 162: τριήρεις πολλὰς καὶ ξένους καὶ πόλεις. 8) πολιτείας s. Vind1.

68. 1) καταμεμψαμένον Vind1.

δρα, ἢ τὰ πεπραγμένα,² ἄκυρόν τι ποιῆσαι τῶν ἐκείνω δοθέν¹⁵ των. οὗτος γὰρ,³ ὡς ὑμῶν τιμῶν⁴ ἔστιν ἀκούσαι τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὄντων, μετὰ τὴν τοῦ δήμου κάθοδον τὴν ἐκ Πειραιῶς⁵ ἀσθενοῦς ἡμῶν⁶ τῆς πόλεως οὔσης καὶ ναῦν⁷ οὐδεμίαν κεκτημένης, στρατηγῶν βασιλεῖ παρ'⁸ ὑμῶν⁹ οὐδ' ἦντινοῦν¹⁰ ἀφορμῆν¹¹ λαβὼν κατεναμάχησε Λακεδαιμονίους,²⁰ καὶ πρότερον¹² τοῖς ἄλλοις ἐπιτάττοντας¹³ εἰθίσειν¹⁴ ἀκούειν ὑμῶν, καὶ τοὺς ἀρμοστὰς¹⁵ ἐξήλασεν ἐκ τῶν νήσων, καὶ μετὰ ταῦτα δεῦρ' ἐλθὼν ἀνέστησε τὰ τείχη,¹⁶ καὶ πρῶτος πάλιν περὶ τῆς ἡγεμονίας ἐποίησε τῇ πόλει τὸν λόγον πρὸς Λακεδαι-²⁵

nationes illi factas abrogari. ille enim, ut ex iis vestrum, qui aequales illi fuerunt, audire licet, post populi e Piraeo reditum urbe nostra infirma et nullam navem possidente, quum regi Persarum exercitum duceret, a vobis prorsus nulla re adiutus, navali proelio Lacedaemonios superavit, et qui prius ceteris imperabant, eos vobis parere docuit, et Lacedaemonum magistratus ex insulis expulit, deinde huc profectus, moenia restituit, et primus effecit, ut nostra urbs rursus de principatu cum Lacedaemoniis

2) πεπραγμένα αὐτῶ LaurS. vulg. — pronomen om Σ. Q. T. Aug1. k. r. s. Lind. Vind1. 4. Π. Mal. Dionys. Hal. T. VI p. 997 R. 'Delevit Dindorf. Malim servatum. Quod si quem offendant αὐτῶ et ἐκείνω tantulo spatio deinceps sic posita, ut eundem hominem significant, consulat mea in H. Stephani Thesaurο col. 3659 A.' Schaeferus. Animadvertite hiatum αὐτῶ ἄκυρόν. Attamen interest pausa. Cf. Benseler. Hiat. p. 106. Sed ipse Schaeferus optime novit, quoties pronomen inculcatum sit. 3) γὰρ ἀνήρ Aldetc. Aug1. F. k. t. v. X. (s?). — ἀνήρ ἀνήρ rec.

om Σ. vulgo. Dionysius. add 2 corr Π. Cf. §. 42. — γὰρ ὡς LaurS. 4) ὑμῶν τιμῶν cum scholio τῶν πρεσβυτέρων Vind7. Primum scholiastae vocabulum pertinet ad numerum loci animadvertendum. 5) τοῦ Πειρ. Aldetc. F. t. v. X; articulum om Σ. LaurS. vulg. Dionysius. — 'Πειραιέως minus Attice Dionysius.' Schaeferus. Πειραιῶς pr Σ (antiq. add ε ante ως). vulg. — πειραιέως rec corr in πειραιῶς LaurS. — Vid. Prolegg. Gramm. §. 50. 6) ὑμῶν Paul. Mor. 7) ναῦ Q. 8) καὶ παρ' Aug1. καὶ add 1 corr Π. recens add compendio καὶ Σ, qui codex non omisit παρ'. 9) ἡμῶν Aug1. k. Aristides Rh. T. IX p. 368.

10) ἦντιν' sine οὖν Aug1. — ἦντινῶν LaurS, α est recentioris, hiatum restituri. 11) ὑφορμῆν in Bekkeri Ed. Berol. operis debetur. 12) τοὺς πρότερον Mor. — articulum om Σ. LaurS. vulg. 13) ἐπιτάττοντες? Q. 14) ἦθισεν Vind1. 15) Παρὰ τὸ ἀρμόζειν τὰ τῶν πόλεων [scr. πολιτῶν] ἦθη τῇ τῶν Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ marg LaurS. Cf. Schol. T. C. V. 16) χεῖλη s.

μονίους εἶναι. (69) Καὶ γὰρ τοὶ¹ μόνω² πάντων αὐτῶ τοῦτ' ἐν τῇ στήλῃ γέγραπται: Ἐπειδὴ Κόνων, φησὶν, ἠλευθέρωσε τοὺς Ἀθηναίων συμμάχους. Ἔστι δὲ τοῦτο τὸ γράμμα, ὃ ἄνδρες δικασταί, ἐκείνω μὲν φιλοτιμία πρὸς ὑμᾶς 478 αὐτούς,³ ὑμῖν δὲ πρὸς πάντας⁴ τοὺς⁵ Ἕλληνας. ὅτου γὰρ ἄν τις παρ' ὑμῶν⁶ ἀγαθοῦ τοῖς ἄλλοις αἴτιος γένηται, τούτου τὴν δόξαν τὸ τῆς πόλεως ὄνομα καρποῦται.⁷ (70) Διόπερ οὐ μόνον αὐτῶ τὴν ἀτέλειαν ἔδωκαν οἱ τότε, ἀλλὰ καὶ χαλκῆν εἰκόνα, ὥσπερ Ἀρμόδιου καὶ Ἀριστογείτονος,¹ ἔστησαν πρώτου.²

ageret. (69) In solius igitur ipsius ex omnibus columna scriptum est hoc: *postquam*, inquit, *Conon socios Atheniensium liberavit*. Est autem illa inscriptio, iudices, illi quidem apud vos ipsos honorifica, vobis vero apud Graecos universos. nam quaecumque quis e vobis in ceteros beneficia confert, eius facti gloriā nomen civitatis fruitur. (70) Quapropter illi tum non tantum immunitas decreta est, sed etiam primo ei, quemadmodum Harmodio et Aristogitoni, aeream statuam erexerunt. putabant

69. 1) 'Potius τοιγάρτοι ἵταque, non etenim.' Marklandus. 'Frustra. Vid. Hoogev. Part. XXIV, 2, 2, ubi de particulis illis bene agitur.' Fr. A. Wolfius. Vid. ad Chers. §. 66. 2) μόνω τῶν LaurS. vulg. — τῶν om Augl. k. pr Σ, cuius recentior corrector ex ι praegressi vocabuli (μόνοι) adscripto fecit τ i. e. τῶν. Cf. §. 141: μόνου τῶν πάντων ἀνθρώπων. Isocrat. ad Demon. §. 19: σοφία γὰρ μόνου τῶν κτημάτων. Et sic saepe. At non necessario addendus est articulus; ut frequens μόνου Ἑλλήνων occurrit ita μόνου δὴ πάντων ἀνθρώπων Herodot. I, 25 extr. μόνου γὰρ πάντων ἀτόχθονες ὑμεῖς ἐστέ f. leg. §. 261. Cf. Epitaph. §. 4. Andocid. III §. 18. 3) αὐτούς Vindl. 4) ἅπαντας Aldet. F. t. v. X. — πάντας Σ. LaurS. vulg. 5) τοὺς om Mor. Vindl. — habent Σ. LaurS. vulg. 6) παρ' ὑμῶν LaurS. vulg. — παρ' ὑμῶν corr recens Σ. v. Vindl. §. 71 extr. Secunda persona in hac sententia praeferenda videtur. 7) Τὸ γὰρ τοῦ Δημοσθένους ὀρθῶς εἴρηται, ὡς ὅτι ἂν ὁ Ἀθηναῖος τοὺς ἄλλους ἐργάσθαι καλὸν, ἢ πόλις ἔχει τὴν δόξαν Libanius Epist. MCLVII vers. fin.

70. 1) εἰκόνα μετὰ τὸν Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα Fel. 'Hoc melius. nam in vulgata lectione vox ista πρώτου vix habet, cui inniti possit.' Taylorus. 'Forte ambae lectiones in hunc modum sunt copulandae: εἰκόνα ὥσπερ Ἀρμόδιου καὶ Ἀριστογείτονος ἔστησαν μετὰ τούτους πρώτω, ut referatur ad praecedens αὐτῶ. Sed nihil opus est mutatione, modo commatis signis interpungatur ante ὥσπερ et post Ἀριστογείτονος.' Reiskius. 'Mirificus est Taylorus cui Felic. lectio placeat, quamquam sententiam quidem interpolator haud male cepit.' Fr. A. Wolfius. 2) πρὸ τοῦ et πρώτου AldV. 'An primis honos iste habitus fuit, uti aeneas acciperent, quum e lapide aliās fierent? De-

ἡγούντο γὰρ οὐ μικρὰν τυραννίδα καὶ τοῦτου τὴν Λακεδαιμονίων ἀρχὴν καταλύσαντα³ πεπαυκέναι. Ἴν' οὖν μᾶλλον οἷς λέγω προσέχητε, τὰ ψηφίσμαθ' ὑμῖν αὐτ' ἀναγνώσεται⁴ τὰ τότε ψηφισθέντα τῷ Κόνωνι. Λέγε.⁵

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.¹

10

71. Οὐ τοίνυν ὑφ' ὑμῶν μόνον² ὁ Κόνων,³ ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τότε⁴ ἐπετιμήθη⁵ πράξας ἃ διεξῆλθον ἐγώ, ἀλλὰ καὶ

enim etiam eum Lacedaemoniorum imperio everso non parvā tyrannidem destruxisse. Ut igitur magis attendatis ad orationem meam, ipsa decreta, quae tum Cononi facta sunt, vobis recitabit. Lege.

71. Itaque non a vobis solum Conon, Athenienses, tum auctis honoribus ornatus est, illis rebus gestis, quas recensui, sed etiam ab aliis

mosthenes dicit Lept.: οὐ μόνον αὐτῶ ... πρώτου. Verum antea Solon habuit, ut ostendo Ceramic. cap. XVI. Ergo mendum est et scribendum ἔστησαν προτοῦ, statuerunt antea.' Meursius Pisistrat. cap. XIV post med. 'Meursius pessime locum explicat, peius etiam corrigit. Prorsus legitimus est secundus casus πρώτου, quoniam perpetuo usu dicitur εἰκόνα στήσαι τινος, statuam alicui ponere, ut ἱερὸν ἰδρῶσασθαι θεοῦ τινος et alia. In promptu est locus, et huic constructioni firmandae aptus et memoriam simul de hac statua et regis Evagorae servans, ex Isocrat. Evag. p. 293 (§. 56 sq.): καὶ ταῦτ' ἐπράχθη Κόνωνος μὲν στρατηγούτος, Εὐαγόρου δὲ αὐτόν τε παρασχόντος ... ὑπὲρ ὧν ἡμεῖς μὲν αὐτούς ἐτιμήσαμεν ταῖς μεγίσταις τιμαῖς καὶ τὰς εἰκόνας αὐτῶν ἔστησαμεν οὐκ ἐπὶ τὸ τοῦ Διὸς ἀγάλμα τοῦ Σωτήρος, πλησίον ἐκείνου τε καὶ σφῶν αὐτῶν, ἀμφοτέρων ὑπόμνημα καὶ τοῦ μεγέθους τῆς ἐνεργείας καὶ τῆς φιλίας τῆς πρὸς ἀλλήλους.' Fr. A. Wolfius. 'Cf. p. 172, 18. p. 686, 8.' Schaeferus. Sententia est: primo post Harmodium et Aristogitonem publice idque vivo Cononi statua aenea posita est. Vid. Westermann. in Diar. Antiq. a. 1844 p. 771 sq. et Bergk. ibid. a. 1845 p. 972. — Frustra igitur idem ille Westermannus pro πρώτου coniecit αὐτοῦ, quamvis facile confusum cum illo (αὐτοῦ et αὐτοῦ).

— Respicit h. locum Apsines p. 35 ed. Bak. — ἔστησαν πρώτου LaurS ante ὥσπερ, om ante ἡγούντο. 3) καταλύσαντα om Vindl. 4) ἀνάγνωτε Ω. — ἀναγνώσετε LaurS. 5) Λέγε om v. Mal.

71. 1) ψηφίσματα λείπει Vindl. 2) μόνον ὑφ' ἡμῶν Augl. k. — ὑφ' ὑμῶν μόνων F. X. — ὑφ' ὑμῶν μόνον Mal. — ὑφ' ὑμῶν μόνων v. At vid. ad Phil. III §. 57. — ὑφ' ἡμῶν post Κόνων ponit Aristides Rh. T. IX p. 373 W. omissis ὃ ἄ. Ἀθ. 3) ὁ Κόνων om cod ε. 4) τότε om k. 5) ἐτιμήθη vulg. — ἐπετιμήθη Σ (in cuius marg manu scholiastae ἀνεδοξάσθη). LaurS. γ. F (in Bav cum schol. ἐδοξάσθη). r. t. v. β.

ὑπ' ἄλλων πολλῶν, οἱ δικαίως ὦν⁶ εὐεργέτηντο⁷ χάριν ᾧοντο
 15 δεῖν ἀποδιδόναι. Οὐκ οὖν αἰσχρὸν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ⁸
 αἱ μὲν παρὰ τοῖς ἄλλοις δωρεαὶ βέβαιοι μένουσιν⁹ αὐτῶ, τῆς
 δὲ παρ' ὑμῶν¹⁰ μόνης¹¹ τοῦτ'¹² ἀφαιρεθήσεται;¹³ (72) Καὶ
 μὴν οὐδ' ἐκείνο καλόν, ζῶντα μὲν αὐτὸν¹ οὕτω τιμᾶν, ὥστε
 τοσοῦτων, ὅσων ἀκηκόατε, ἀξιοῦν, ἐπειδὴ δὲ² τετελεύτηκεν,³
 20 μηδεμίαν ποιησαμένους τούτων⁴ μνείαν⁵ ἀφελῆσθαι τι τῶν

multis qui iure putabant gratiam illi pro acceptis beneficiis esse referendam. nonne igitur turpe est, Athenienses, si honores apud alios ei rati manent, vestrae vero donationis unius haec pars ei eripietur? (72) Et profecto neque illud honestum, viventem eum tanti facere, ut ita, quem admodum audistis, ornaretis, postquam vero mortuus est, oblitos horum,

Vind4. Π (cum γρ ἐπιμήθη manu 2 corr superscripto; in marg prima manu: ἀντὶ τοῦ ἐδοξάσθη). — ἐπιμήθη X. Item utrumque, in textu et in marg, Mal. Compositum explicavit etiam Scholiasta. 'Probat compositum Baehrius in Creuzeri Meletemm. P. III p. 62. Sed hoc sensu orator ἐπιτιμᾶν nusquam usurpavit.' Schaeferus. De aucto pretio etiam Dem. adv. Phorm. §. 39: ὁ οἶτος ἐπιτιμήθη. Item Polycl. §. 6. Ἐπιτιμή i. q. amplior honor Inscr. Delph. in Corp. Inscr. T. I No. 1692 p. 820. De hoc rariore verbi usu aestimare extra iudicium vide intrr. ad Herodot. VI cap. 38: Μιλτιάδης ... εἶχε κατ' οἴκου, τὸν ἀδελφεὸν ... ἐπιτιμῶν, domi se continebat in fratris mortui ampliore honorem. Etiam Isocrat. Evagor. §. 42 legendum esse videtur: ὥστε ... πάντας τυγχάνειν τῶν προσημόντων. οὐ γὰρ ἐξ ὧν ἑτέρων ἤκουεν οὐτ' ἐκόλαζεν οὐτ' ἐπετίμα τοὺς πολίτας (accusativum praebet etiam Urb). Cf. Findeisen. Ind. s. v. 6) ὡς Vind1. — in Π gloss. interlin. 2 manu: ἐνεκα ἐκείνων. 7) εὐεργέτηντο Aldete, r. corr Mal.

— εὐεργέτηντο Σ. LaurS. vulg. item pr Ω, corr εὐεργέτησαν. — εὐεργέτηντο F. Vid. ad §. 33. 8) οἱ Mal. 9) μένουσι pr Σ, eadem manus add ν. 10) ἡμῶν k. 11) μόνων Par Thiersch. — μόνους Vind1. 12) τοῦ pr k. pr Ω. — 'Videtur abundare τοῦτ' aut legendum οὕτως.' HWolfius. Imo τοῦτ' intelligendum est de immunitate. 'Omnem tollit dubitationem quod sequitur vs. 21 ἀφελῆσθαι τι τῶν δοθέντων τότε.' Schaeferus. Item τοῦτ' ἐνῆν §. 148. Cf. §§. 120. 146. 13) Οὐκοῦν ... ἀφαιρεθήσεται. sine interrogatione vulg. — Οὐκ οὖν ... ἀφαιρεθήσεται; Turic. — Οὐκ οὖν ... ἀφαιρεθήσεται; nos. item Cobet. N. Lectt. p. 639. — In Bav (non F?) est ἀφαιρήσεται.

72. 1) αὐτὸν om r. Vind4. 2) δὲ om s. 3) δ' ἐτελεύτησε Aldete. Aug1. F. k. i. v. X. — δὲ τετελεύτηκεν Σ. Π. Mal. — δὲ τετελεύτησε LaurS. vulg. 4) τοῦτον μηδενὸς Ald. — τούτων μηδενὸς Felete. F. i. v. X. — τούτων sine μηδενὸς Σ. vulg. — μηδενὸς in marg LaurS a rec. 5) μνείαν ante τούτων ponunt s. Vind1. —

δοθέντων τότε. πολλὰ μὲν γὰρ ἐστίν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι,⁶
 τῶν ὑπ' ἐκείνου πραχθέντων ἄξι' ἐπαίνου, δι' ἃ πάντα προσ-
 ἦκει μὴ λύειν τὰς ἐπὶ τούτοις δοθείσας δωρεάς, κάλλιστον⁷ δὲ
 πάντων⁸ ἢ τῶν τειχῶν ἀνάστασις. (73) Γνοίη¹ δ' ἂν τις, εἰ
 παραθεῖη, πῶς Θεμιστοκλῆς² ὁ τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀπάντων ἀν-
 25 δρῶν³ ἐνδοξότατος ταῦτό⁴ τοῦτ' ἐποίησεν. Λέγεται⁵ τοίνυν
 ἐκείνος τειχίζειν εἰπὼν τοῖς⁶ πολίταις,⁷ κἂν ἀφικνηταί⁸ τις ἐκ
 Λακεδαιμόνος κατέχειν⁹ κελύσας¹⁰ οἴχεσθαι πρεσβεύων¹¹ 479
 αὐτὸς¹² ὡς τοὺς Λακεδαιμονίους,¹³ λόγων δὲ¹⁴ γιγνομένων
 ἐκεῖ,¹⁵ καὶ τινῶν ἀπαγγελλόντων, ὡς Ἀθηναῖοι τειχίζουσιν,
 ἀρνεῖσθαι καὶ πρέσβεις πέμπειν σκεψομένους¹⁶ κελεύειν,
 ἐπειδὴ δ' οὐχ ἦκον οὗτοι, πέμπειν ἑτέρους παραινεῖν.¹⁷ καὶ 5

aliquid ex illis, quae tum ei data sunt, eripere. multa enim, Athenienses, ab eo laude digna gesta sunt, propter quae omnia non convenit datas illi donationes tollere, pulcherrimum est vero omnium, quod moenia restituit. (73) Id quod inde cernitur, si quis conferat, quomodo Themistocles, vir omnium suae aetatis celeberrimus, idem hoc perfecit. Illum igitur serunt edixisse civibus, ut moenia struerent, et, si quis Lacedaemone venisset, ut detineretur, ipsum ad Lacedaemonios legatum abisse, quum vero illic verba fierent et quidam nuntiarent, Athenienses moenia struere, negasse et ut legatos rei explorandae causa mitterent hortatum

'μηδεμίαν ... μνείαν quaerendum an ex p. 471, 6.' Dobraeus. Vehementer placet coniectura Dobraei ea verba delentis, ne bis eadem eiusdem prorsus formulae sententia a Demosthene repetatur, ne τούτων obscurius offenderet, neve superflua sententia molesta sit, quum sequatur: πολλὰ μὲν γὰρ etc. 6) πολλὰ μὲν οὖν sine γὰρ ἐστίν ὡς Ἄθ. Aristides Rh. T. IX p. 362 W. 7) μέγιστον omissis δι' ἃ ... δωρεάς Aristides. 8) ἀπάντων Aug1. v. — πάντων Σ. LaurS. vulg.

73. 1) γνώη Aug1. — γνώη k. — γνοίη Σ. LaurS. vulg. Vid. θεμιστο rec. Prolegg. Gramm. §. 59 p. 65. 2) περικλῆς LaurS. — περικλῆς r. Cf. §. 74. — Locum respicit Aristides Rh. T. IX p. 401. 3) ἀνδρῶν ἀπάντων Aug1. k. 4) ταῦτον Mal. 5) λέγετε Ω. 6) τοῖς om Aug1. k. 7) τοῖς πολίταις om Apsines Rh. T. IX p. 520 W. 8) ἀφικνηταί LaurS. 9) κατέχεσθαι Vind1. 10) τοῖς πολίταις ... κελύσας om Hermog. Rh. T. III p. 171 W. 11) πρεσβεύσων Aristides. 12) ἀντου pr Ω. — om Hermogenes. 13) εἰς Λακεδαιμόνα Hermogenes. 14) δὲ τινῶν i. 15) ἐκεῖ om Apsines. 16) τοὺς σκεψομένους vulg. — τοὺς om Σ. Ω. T. s. Vind1. 4. Π. Mal. — super lin. add rec LaurS. 17) παραινεῖ Aldete. — παραινῆ Paul. — παραινεῖν Σ. LaurS. vulg. Infinitivus pendet a λέγεται superiore.

πάντες ἴσως ἀκηκόατε,¹⁸ ὃν τρόπον ἐξαπατήσαι¹⁹ λέγεται.²⁰
 (74) Φημι τοίνυν ἐγὼ (καὶ πρὸς Διός, ἄνδρες Ἀθηναῖοι,¹ μη-
 δεις φθόνῳ τὸ μέλλον ἀκούσῃ,² ἀλλ' ἂν³ ἀληθῆς ἢ σκοπεῖτω),
 ὅσῳ τὸ φανερώς τοῦ λάθρα⁵ κρείττον καὶ τὸ νικῶντας τοῦ⁶
 παρακρουσαμένους πράττειν ὀτιοῦν ἐντιμότερον,⁷ τοσοῦτῳ⁸
 κάλλιον Κόνωνα τὰ τεῖχη στήσαι Θεμιστοκλέους.⁹ ὁ μὲν γὰρ
 λαθῶν, ὁ δὲ¹⁰ νικῆσας τοὺς κωλύοντας¹¹ αὐτ' ¹² ἐποίησεν.
 Οὐ τοίνυν ἄξιον τὸν τοιοῦτον ὑφ' ὑμῶν¹³ ἀδικηθῆναι, οὐδ'

esse, his vero non revertentibus, monuisse ut alios mitterent. Sed omnes profecto audivistis, quomodo decepisse dicatur. (74) Ego igitur aio (et per Iovem, Athenienses, ne quis cum invidia audiat dicendum, sed id spectet, sitne verum), quanto aliquid aperte quam clam, et victoria quam fraude perficere, praeclarius sit, tanto pulcrius Cononem condidisse moenia, quam Themistoclem. hic enim ignorantibus, ille victis illis, qui prohiberi essent, ea effecit. Non igitur decet, talem virum iniuria

18) καὶ πάντες ἴστε Hermogenes. 19) ἐξαπατήσαν Paul. — ἐξαπατήσαι Q. 20) λέγεται Λακεδαιμονίους LaurS. vulg. — Λακεδαιμονίους om Σ. Augl. k. Hermogenes. Aristides. — ante λέγεται ponit Vindl.

74. 1) ὦ ἄνδρες Ἀθ. LaurS. vulg. — ὦ om Σ. Q. r. s. Vindl. 4.

Mal. 2) ἀκούσει X. — ἀκούσῃ ἂν r. — — τὸ μέλλον ἐρηθῆσεσθαι ἀκ. postulat Cobetus ad Hyperid. p. 72. Vid. Westerm. Cf. f. leg. §. 179. Thuc. VI, 76 init: Οὐ τὴν παρούσαν δύναμιν τῶν Ἀθηναίων, ... ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς μέλλοντας ἀπ' αὐτῶν λόγους. 3) ἀλλ' supra verum habet Augl. 4) ἂ pr Σ, eadem manus add v. 5) λάθρα LaurS (solet ε hoc omittēre). vulg. — λάθρα Σ. Q. — λάθρα Vindl. 4. II. Mal. X. Vid. Prolegg. Gramm. §. 31, ubi p. 36 lin. 1 corrigas VIII in V. 6) τοὺς Vindl. 7) ἐντιμότερον Ald. Fel. — ἐτοιμότερον k. 8) τοσοῦτον t. 9) Respiciunt h. locum Theon Rh. T. I p. 164. Minu-

θμιστο rec
 cianus Rh. T. IX p. 611. — περικλέους LaurS. Cf. §. 73. 10) ὁ μὲν ... ὁ δὲ Bekkerus, ut nunc solet. Vid. ad Cor. §. 169. 11) κω-

λύσαντας X. — κωλύσαντας Herw. Lind. 'Quae lectio vera esse videtur qui prohibere conati sunt.' Seagerus in Diar. Class. LVI p. 257. 'Imo esset qui prohibuerunt, quod huc non quadrat. Qui prohibere conati sunt foret τοὺς κωλύοντας, [quod habent r. Vind4]. Sed vulgata optime habet.' Schaeferus. 12) αὐτ' Σ. Q. T. r. Vind4. — αὐτ' Mal. — Idem αὐτ' voluerunt s. Lind. Vindl. scribentes ἀντεποίησεν pro simplici verbo, omissis pronomibus — τὰντὸ τοῦτ' Aldete. LaurS. F. t. v. X. marg Chr. — τὰντ' Augl. k. corr II (pr αὐτ' aut ταντ'). 'Additum τὰντὸ vix cuiquam probabitur.' Schaeferus. 13) ἡμῶν k.

ἐλαττον σχεῖν¹⁴ τῶν δητόρων τῶν διδαζόντων,¹⁵ ὡς ἀφελέ-
 σθαι¹⁶ τι¹⁷ χορῆ τῶν ἐκείνω δοθέντων.

75. Εἶεν. ἀλλὰ νῆ Δία τὸν παῖδα τοῦ Χαβρίου¹ περι-
 δωμεν² ἀφαιρεθέντα³ τὴν ἀτέλειαν, ἣν ὁ πατήρ αὐτῷ δικαίως
 παρ' ὑμῶν⁴ λαβὼν κατέλιπεν.⁵ Ἄλλ' οὐδέν' ἀνθρώπων εὖ²⁰
 φρονοῦντ'⁶ οἶμαι⁷ ταῦτ' ἂν⁸ φῆσαι⁹ καλῶς ἔχειν. Ἴστε μὲν
 οὖν¹⁰ ἴσως καὶ ἄνευ τοῦ παρ' ἐμοῦ¹¹ λόγου, ὅτι σπουδαῖος
 Χαβρίας ἦν ἀνὴρ,¹² οὐ μὴν κωλύει γ' οὐδέν' καμὲ διὰ βραχέων
 ἐπιμνησθῆναι τῶν πεπραγμένων αὐτῷ.¹³ (76) Ὀν μὲν οὖν

a vobis affici vel minus apud vos valere quam oratores qui docturi sunt auferendum esse aliquid eorum quae illi sunt concessa.

75. Bene. at per Iovem permittamus, ut Chabriae filio immunitas eripiatur, quam ei pater iure a vobis acceptam reliquit. At neminem sane mentis hominem fore existimo, qui id rectum esse dicat. Scitis profecto etiam sine mea oratione, praestantem virum fuisse Chabriam, nihil tamen prohibet, quominus et ego res eius gestas breviter attingam.

14) ἔχειν Augl. k. 15) διδαζόντων Lind. — διδαζόντων ὑμᾶς AldV. HWolf. r. — διδαζόντων ἡμᾶς Aldete. F. t. X. — pronomen om Σ. Q. Augl. Lind. Vindl. 4. II. Mal. — super lin add rec LaurS. 'Nostra scriptura [quae pronomen ὑμᾶς retinebat], potior videtur eandemque in iisdem his verbis habemus p. 503, 19.' Fr. A. Wolfius. Orator variare solet. non est necessarium pronomen, toties ab aliis inculcatum. — Futurum Σ. LaurS. vulg. 16) ἀσφάλεσθαι sic Q. — ἀφαιρέσθαι k. 17) τί Ald. Fel.

75. 1) τὸν Χαβρ. LaurS. Q. T. Augl. Ven. AldV. k. r. s. v. Vindl. 4. II. Mal. X. — τοῦ Χαβρ. Σ. vulg. Cf. §. 1. Vid. ad Chers. §. 65. Phil. III §. 42. — Κτήσιππος δ' ὁ Χαβρίου υἱός etc. Τάχ' οὖν διὰ τὴν πολλὴν ταύτην ἀσωτίαν καὶ κιναιδίαν τοῦνομα αὐτοῦ παρέλιπε Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ ἀτελειῶν Athenaeus Lib. IV p. 165 E sq. At de Ctesippo tum iuniore vid. cum alios tum Rehdantz. Vitt. p. 230 sqq. 2) περιδωμεν Augl. — περιδων Q. 3) ἀφαιρεθέντων Q, in cuius marg ἀφαιρέθεντα. 4) ὑμῶν Σ. vulg. — ἡμῶν k. Ven. AldV. 5) κατέλιπεν; (LaurS). II. vulg. — 'Bene κατέλιπεν. Bekker. etenim haec non interrogatio est, sed hypophora.' Schaeferus. De aoristo cf. §. 79. 6) φρονοῦντας r. 7) οἶμαι Reiskius de suo. item, ut videtur, Bekker. ἂν rec rns. 8) φρονοῦντ' ἂν οἶμ. ταῦτα Aldete. F. t. v. X. — φρονοῦντ' οἶμαι LaurS. — φρονοῦντ' οἶμαι ταῦτ' ἂν Σ. vulg. — φρονοῦν (add τα Chr) ἴσως οἶμαι (?) ταῦτ' ἂν Mal. 9) φῆσαι Vindl. 10) οὖν om Vind4. prMal, add Chr. 11) ὑμῶν Vind7. 12) Cit. Aristides Rh. T. IX p. 382 W. 13) Cit. AnecdBkk. p. 137.

25 τρόπον, ὑμᾶς ἔχων, πρὸς ἅπαντας Πελοποννησίους¹ παρετά-
 ξατ'² ἐν Θήβαις, ³ καὶ ὡς Γοργώπαν⁴ ἀπέκτεινεν ἐν Αἰγίνῃ,
 καὶ ὅς' ἐν Κύπρῳ τρόπαι' ἔστησεν⁵ καὶ μετὰ ταῦτ' ἐν Αἰγύ-
 πτῳ, καὶ ὅτι πᾶσαν ἐπελθὼν⁶ ὀλίγου δέω λέγειν⁷ χώραν οὐδα-
 480 μοῦ τὸ τῆς⁸ πόλεως ὄνομα, οὐδ' αὐτὸν⁹ κατήσχυνεν, οὔτε πᾶν
 ῥάδιον κατὰ τὴν ἀξίαν εἰπεῖν, πολλή¹⁰ τ' αἰσχύνῃ λέγοντος
 ἐμοῦ ταῦτ' ἐλάττω φανῆναι τῆς¹¹ ἐν ἐκάστῳ¹² νῦν¹³ περὶ αὐ-
 τοῦ δόξης ὑπαρχούσης. ἃ δ' οὐδαμῶς ἂν εἰπὼν οἴομαι¹⁴ μικρὰ
 5 ποιῆσαι, ταῦθ'¹⁵ ὑπομνήσαι πειράσομαι. (77) Ἐνίκησεν μὲν

(76) Quo igitur modo, quum vos duceret, ad Thebas contra universos Peloponnesios acie dimicavit, et quo pacto Gorgopam in Aegina occiderit, et quot in Cypro tropaea erexerit et postea in Aegypto, et universa terra prope dixerim peragrata, nusquam vel urbis nomini vel sibi ipsi dedecori fuerit, neque omnino facile est pro dignitate dicere, et magnum dedecus me commemorante haec minora videri ea opinione, quam quisque de eo concepit. quae vero me dicendo nequaquam extenuaturum puto, ea in memoriam redigere conabor. (77) Proelio igitur navali vicit Lacedaemo-

76. 1) Πελ. ἅπαντας Aristides Rh. T. IX p. 371 W. 2) παρεξέ-
 τάξατο Q. 3) θήβαις Q. — θήβαις corr rec in Θήβαις LaurS.
 4) Γοργώπαν Aldetc. r. X. — Γοργώπαν Σ. LaurS. vulgo. Aristides.
 Minucianus Rh. T. IX p. 610. Per ω scribendum confirmatum est no-
 men Xenoph. H. Gr. V init. aliquoties. Corp. Inscr. No. 2448. III lin.
 20 sqq. T. II p. 363 quinquies. Per ο nomen scribitur in numis Thes-
 salicis et Ephesiis ap. Mionnet. Descript. T. II p. 2. Suppl. T. VI
 p. 111. 5) ὅσα ἐνῆν πρώην (πρωι cod Par) ἐποίησε Aristides ante
 Walzium. 'Scilicet perpetuo confunduntur ν et ρ, nec minus η et κ,
 adeo similia in codicibus seculorum IX¹, X¹ et XI¹, ut saepe sola ora-
 tionis series doceat, utra litera scripta sit. Cf. Porson. ad Odys. E
 vs. 206, ubi agitur de confusione ην et κν. [cf. id. ad Odys. A vs. 446.]
 Wessel. et Valck. ad Herodot. p. 602.' Bastius ad Gregor. C. p. 112.
 Facile igitur intelligimus, quomodo ex ἐνκνύ πρωι factum sit ἐνῆν πρώι
 vel πρώην, post quae τρο neglecto ex παι εστησε factum esse videmus
 ἐποίησε. 6) ἀπελθὼν s. Vindl. 7) δέω λέγειν om Aristides. 8) τὸ
 τῆς hinc incipit alterum volumen codicis v. 9) αὐτὸν Mor. prLaurS.
 Vind4. — αὐτὸν Σ. corr LaurS. vulg. 10) πολλή Q. 11) τῆς (ισ
 in erasis) Σ. 'Erasae sunt literae quinque, tres ante τ, duae post τ.'
 Dindorfius. τῆς versum incipit et extrema sunt in erasis a prima
 manu scripta, versus praecedens finitur vocabulo φανῆναι, quod se-
 quitur vacuus locus trium literarum. 12) παρ' ἐκάστῳ Aristides. —
 ἐν om Vindl. 13) νῦν om Aristides. 14) οἴομαι Σ. LaurS. Aug1.
 Reisk. — οἴμαι Aldetc. vulg. 15) ταῦτ' Aldetc. Correxerit primus
 Bekkerus. — — Hoc caput respexit Schol Aristidis p. 143 Fromm.

τοίνων Λακεδαιμονίους ναυμαχία¹ καὶ πεντήκοντα² μιᾶς δεού-
 σας³ ἔλαβεν αἰχμαλώτους⁴ τριήρεις, εἴλε δὲ τῶν νήσων τούτων⁵

nios, et undequinquaginta triremes captivas abduxit, cepit autem insula-
 rum illorum plerasque et tradidit vobis et amicas reddidit, quum prius

77. 1) μάχη AnecdBekk. p. 158. Cf. §. 79. — ναυμ. λακ. Aug1. k. —
 ναυμαχῶν Aristid. Rh. T. IX p. 388 W. 2) πεντήκοντα etiam AnecdBkk.
 Vid. Rehdantz. Vitt. p. 60 sq. Confirmatur hic numerus etiam inferiore
 loco πλέον (unam) ἢ εἰκοσιν, 21 + 49 = ἑβδομήκοντα §. 80. Sed Diodoro
 XV, 35 §. 2: τριήρεις τῶν Λακεδαιμονίων διεφθάρησαν εἰκοσι καὶ
 τέσσαρες, et Scholiastae Aristidis p. 282 Dind. κατέδυσσε (scil. Cha-
 brias) τέσσαρας πρὸς ταῖς εἰκοσι ναῦς non adversatur hic locus, ubi de
 submersis vel fractis Lacedaemoniorum navibus agitur, non de
 captis in pugna ad Naxum 49, et aliis postea (post eam pugnam)
 aliis occasionibus et alio tempore occupatis plus 20. Vid. Sievers Hist.
 Gr. p. 222. Sed in Scholio ad Aristidem proximo pro δύο δὲ αὐτάν-
 δρους ἔλαβε scribendum esse ὀκτώ etc. secundum Diodorum l. c. Reh-
 dantzius quoque (l. c. p. 61) vidit, confusis notis II et H. 3) δεούσης
 Ald. Fel. k. r. Vind4. Mal. Aristides. AnecdBekk. — δεούσας Σ. LaurS.
 vulg. 'Recte. Lysias Diogit. p. 907 ult. Thucid. VIII, 6 extr. et 7 extr.
 Quae constructio est sane longe usitatior.' Taylorus. Praeter alios
 vid. Bremi. ad Aphob. I §. 35. 'δεούσης frequens in hac structura est
 error librariorum, nunc ubique fere sublatus. Vid. L. Dindorf. ad Xe-
 noph. H. Gr. I, 1 §. 6. Sinten. ad Plut. Vit. Vol. III p. 129.' Din-
 dorfius. — δεούσας F. II (ης a secundo corr). X. 4) ν αἰχμαλώτους
 om AnecdBkk. Lind. 5) 'Quare τούτων? nam insulae (Cyclades et
 nonnullae aliae), de quarum imperio tam saepe contendebant Athenien-
 ses et Lacedaemonii, absolute vocabantur αἱ νῆσοι. Ita supra p. 477, 22
 et Lysias in Alcib. et omnes Graeci historici, etiam sine articulo νή-
 σων ἀρχή Ps. Lucianus Encom. Dem. versus finem. τούτων igitur non
 est ad rem. [αἱ νῆσοι nusquam de Cycladibus intelligitur nisi contex-
 tus lucem narrationi affert.] Verti quidem potest horum, Lacedaemo-
 niorum; sed melius abesset.' Marklandus. Cur melius abesset? Re-
 ferendum esse pronomen ad Lacedaemonios docet nexus sententiae (Reh-
 dantz. l. c. p. 62), etiam Diodorus XV, 30 extr: αὐτὸς (Chabrias) δὲ
 ταῖς Κυκλάσι νήσοις ἐπιπλέον, προσηγάγετο Πεπάρηθον καὶ Σκιάθον
 καὶ τινὰς ἄλλας τεταγμένας ὑπὸ Λακεδαιμονίοις. 'Pronomen bene
 habet. harum insularum, de quibus commemoro et quas vos omnes no-
 stis. Nominaverat paulo ante Aeginam et Cyprum.' Reiskius. At
 alias esse intelligendas e Diodori traditione discimus, et Aeginam ne
 esse quidem Atheniensibus eo tempore subditam apparet e Xenoph.
 Hist. Gr. V init. ell. VI 2 init. Sed e Cypro, Naxo, Paro, aliis insulis
 Nausinico Archonte sociis vid. Arn. Schaefer. De Sociis Athen. p. 10 sq.
 Neque significare pronomen potest h. l. quas nostis, quia manifestum tum

τάς πολλὰς καὶ παρέδωκεν ὑμῖν⁶ καὶ φιλίας⁷ ἐποίησεν
¹⁰ ἐχθρῶς ἐχούσας πρότερον, τρισχίλια δ'⁸ αἰχμάλωτα σώματα
 δεῦρ' ἤγαγεν, καὶ πλεόν ἢ⁹ δέκα καὶ ἑκατὸν τάλαντ' ἀπέφηεν
 ἀπὸ τῶν πολεμίων. Καὶ τούτων πάντων ὑμῶν τινές,¹⁰ οἱ
 πρεσβύτατοι,¹¹ μάρτυρές εἰσὶ μοι. πρὸς δὲ τούτοις ἄλλας
¹⁵ τριήρεις πλεόν ἢ ἑξοκτὸν εἴλε, κατὰ μίαν καὶ δύο λαμβάνων,¹²
 ἅς ἀπάσας εἰς τοὺς ὑμετέρους¹³ λιμένας κατήγαγεν. (78) Ἐν

infestae essent, ter mille autem captiva corpora huc misit, et amplius de-
 cem et centum talenta ex hostibus in aerarium intulit. Quarum rerum
 omnium testimonium vestrum quidam natu maximi mihi perhibent.
 Praeter haec alias triremes ultra viginti cepit, singulis vel binis potitus,
 quas universas in vestros portus deduxit. (78) Postremo unus omnium

non plerasque eas insulas memoria iudices tenebant. 'Sed repudiata
 coniectura sua ipse Marklandus ad Dem. f. leg. p. 364, 23 §. 75, recte
 docet pronomen οὔτος [οὔτοςί] de rebus absentibus quidem, sed bene
 notis poni. Minus recte locum exponit Taylorus ad Mid. ad p. 580, 12.'
 Fr. A. Wolfius. 'Taylorus interpretatur pronomen δεικτικῶς usurpa-
 tum, ut orator digitum intenderit ad Πράξεις Χαβρίου h. e. ad librum
 memorialem in medio iacentem et mox recitandum, qui Chabriae res
 gestas harumque insularum nomina et memoriam complecteretur. Hanc
 quidem δείξει non magis probo quam Wolfius, sed videndum ne De-
 mosthenes haec dicens intenderit digitum versus Aegaeum mare, qua
 δείξει orationem factam esse ἐναργεστέρων nemo facile negaverit.'
 Schaeferus. Non hoc negaremus, sed abspona nobis videtur talis in
 tam remotos locos directa digiti demonstratio. Quae vero restat diffi-
 cultas, si ad modo praegressum Λακεδαιμονίους respexeris, et animum
 adtenderis ad τὰς πολλὰς? — τούτων om Aristides. 6) ἡμῖν k. Vindl.
 Ven. AldV. 7) φιλίας vulg. — φιλίας Σ. LaurS. (Vindl. 4). 8) καὶ
 τρισχίλια (omissis καὶ παρέδωκε ... πρότερον) Aristides. 9) πλεόν ἢ om
 Aristides. 10) τινές ὑμῶν Aug1. k. 11) πρεσβύτεροι Ven? fide Taylori,
 at ea lectio in Appfr non reperitur, neque est in Ald, quod Taylorus affir-
 mavit. (fort. Ald1?) — πρεσβυτατοι F. — πρεσβυτεροι Π (ατοι a 2 corr).
 'Vulgatam tuetur pronomen τινές, quod omittendum erat, si orator
 omnino maiores natu, non aetate maxime provecos, antestari vellet.
 Sic p. 472, 21: ἂ παρ' ὑμῶν τῶν πρεσβυτέρων αὐτὸς ἀκήμοα. Nostro
 loco quum Demosthenes annos testium accuratius definiendos puta-
 verit, τινές recte additum est. nam id aetatis pauci erant super-
 stites qui τὰτα πάντα vivendo attigissent.' Schaeferus. Nam
 usque ad Olymp. 96, 4 auditores retractos esse vidit etiam Fr. A.
 Wolfius, qui comparativum defendebat. illo anno primum imperator
 Chabrias factus est. Diodor. XIV, 92. 12) λαβῶν codz. 13) ἡμε-
 τέρους k.

δὲ κεφαλαίῳ, μόνος¹ τῶν πάντων² στρατηγῶν οὐ πόλιν, οὐ
 φρούριον, οὐ ναῦν,³ οὐ στρατιώτην ἀπώλεσεν οὐδένα, ἠγού-
 μενος ὑμῶν,⁴ οὐδ' ἔστιν οὐδενὶ τῶν ὑμετέρων ἐχθρῶν τρό-
 παιον οὐδέν⁵ ἀφ'⁶ ὑμῶν⁷ [κακείνου, ὑμῖν δ' ἀπὸ⁸ πολλῶν²⁰
 πολλά, ἐκείνου στρατηγοῦντος. Ἴνα δὲ μὴ λέγων παραλίπω
 τι⁹ τῶν πεπραγμένων¹⁰ αὐτῷ, ἀναγνώσεται¹¹ γεγραμμένας
 ὑμῖν τὰς τε ναῦς ὄσας ἔλαβεν καὶ οὐ ἑκάστην, καὶ τῶν πό-
 λεων τὸν ἀριθμὸν, καὶ τῶν χρημάτων τὸ πλῆθος,¹² καὶ τῶν²⁵
 τροπαίων οὐ ἕκαστον. Λέγε.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΧΑΒΡΙΟΥ.¹

79. Δοκεῖ τισὶν ὑμῶν,² ὧ ἄνδρες δικασταί,³ οὔτος,⁴ ὁ

imperatorum non urbem, non castellum, non navem, non militem unum
 perdidit, dum vobis imperabat, neque ullus vestrorum hostium ullum tro-
 paeum de vobis et illo erexit, vos multa de multis, illo duce. Sed ne
 dicendo praeteream ullum eius praeclarum facinus, de scripto vobis reci-
 tabit et naves quas cepit et quo loco singulas, et urbium numerum, et
 pecuniarum multitudinem, et tropaeorum quo quodque loco sit erectum.
 Recita.

79. Num vobis videtur, iudices, is, qui tot urbes cepit et hostium

78. 1) μόνος Ald. — μόν^o AldV. 2) ἀπάντων F. t. v. X.
 3) ναῦ Ω. 4) ὑμῶν ἠγούμενος Vindl. 5) οὐδέν om t. 6) καθ'
 γο marg antiq Σ. marg LaurS. 7) ἡμῶν ... ἡμετέρων ... ἡμῶν k.
 — ὑμῶν τε Aldetc. γο marg LaurS. F. k. t. v. X. — τε om Σ. text
 LaurS. vulg. 8) δ' αὐ ἀπὸ Aldetc. LaurS. Cf. Klotz. ad Devar.
 T. II p. 209, Talem hiatus orator vix admiserit. — δ' ἀπὸ sine αὐ
 Aug1. k. t. v. Π. — δ' αὐ sine ἀπὸ Ω. T. r. s. Vindl. 4. Mal. —
 δ' ἀπὸ F. — ἀπὸ X. — δ α pr Σ, add antiq πο ob proximam sequen-
 tem syllabam neglectum. 9) παραλίπω τι Aldetc. LaurS. t. v. Vindl.
 — παραλίπω τι Σ. vulg. — τι παραλίπω Aug1. k. 10) πεπραγμένον
 sine articulo r. Mal. — τῶν om Vind4. 11) ἀναγνώσεται pr Σ, recen-
 tior corr ε in αι. 12) Interpunctionem vulgo post τροπαίων positam
 ante proximum καὶ transtuli, quia si τροπαίων coniungitur cum πλῆ-
 θος, exspectamus καὶ οὐ loco οὐ, ut supra legitur. Genitivus nobis
 videtur pendere ab ἕκαστον. Sufficit superius πολλά.

79. 1) Ad titulum addidit Vindl οὐκ ἔχει, ut alias λέγει. 2) ὑμῖν s.
 3) ἀθηναῖοι LaurS. vulg. — δικασταί Fel. Σ. Ω. s. Vindl. 4. Π. Mal.
 — ω Aug1, i. e. ὧ δικασταί. 4) οὔτος Aldetc. F. t. v. X. — οὔτος
 Σ. LaurS. vulg.

τοσαύτας πόλεις λαβὼν καὶ τριήρεις⁵ τῶν πολεμίων ναυμαχίᾳ
481 νικήσας, καὶ τοσούτων καλῶν αἰτίος ὢν, αἰσχροῦ δ' οὐδενὸς
τῇ πόλει, ἄξιός εἶναι,⁶ ἀποστερηθῆναι⁷ τὴν ἀτέλειαν, ἣν εὖροτο
παρ' ὑμῶν καὶ τῷ νείῳ⁸ κατέλιπεν;⁹ ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι,¹⁰ καὶ
5 γὰρ ἂν ἄλογον εἶη. μίαν μὲν πόλιν εἰ ἀπώλεσεν¹¹ ἢ ναῦς δέκα
μόνας·¹² περὶ προδοσίας ἂν αὐτὸν εἰσῆγγελλον¹³ οὔτοι, καὶ

triemes navali proelio victor, et urbi tot bona peperit, nunquam ullam maculam aspersit, dignus, qui immunitate spoliatur, quam a vobis consecutus filio reliquit? Ego quidem non opinor, etenim absurdum esset. Si unam urbem et duas (?) tantum naves perdidisset; eum proditionis accusavissent isti, et si convictus esset, in perpetuum fuisset periturus.

5) 'Μαλὶ καὶ τοσαύτας τριήρεις.' Reiskius. 'Non opus; modo haec, deleta post λαβὼν interpunctione, antecedentibus arcte iungas.' Schaeferus. 6) Pro εἶναι Ald habet compendium simile voculae ἦ. 7) ἀφαιρεθῆναι Augl. k. ε. recentior superscripsit per γο Σ. item 2 corr II in marg. 8) τῶν εἰ pr Σ, recentior mutavit in τῷ νείῳ. In antiquissimo N. T. codice Sinaitico solitum est compendium τῶω i. e. τῷ νείῳ. 9) κατέλιπεν LaurS. vulg. — κατέλειπεν Σ. At vid. §. 75. 10) οἶμαι Augl. Bav (non F?). Q. Vindl. 4. II. Mal. — οἶμαι Ald. — οἶμαι Σ. LaurS. vulg. — οὐκ οἶμαι om t. X. 11) καὶ γὰρ ἄλογον ἂν ἦν, εἰ μίαν μὲν πόλιν ἀπώλεσεν Maximus Rh. T. V p. 506. — καὶ γὰρ ἂν ἄλογον εἶη, εἰ μίαν πόλιν etc. IndLamb. 'Verius puto —: ἄλογον εἶη, ὅτι, μίαν μὲν πόλιν εἰ ἀπώλεσεν. Lysias c. Nicomach. p. 845, 6: δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὅτι, εἰ μὲν περὶ ἰδίων etc. Vide locum.' Marklandus. 'Videtur hic aliquid deesse; sed nihil deest. Similes locos haud paucos ad Lysiam annotavi. Vid. etiam infra ad p. 742, 12.' Reiskius. 'Annotari, non corrigi debebat structura huius periodi, cuius duo primaria membra negligentius et sine ullo coniunctionis vinculo posita sunt.' Fr. A. Wolfius. 'Post εἶη HWolfius (ut iam Ald) posuit subdistinctionem (in AldV plene interpungitur), quem secuti sunt Taylorus et Fr. A. Wolfius. — Reiskius cum Bekkero coli signum posuit. Mihi placuit verba καὶ γὰρ ἂν ἄλ. εἶη iungere superioribus, quod etiam Augerum probasse video, probabitque, opinor, quemcunque constructio ἀσύνδετος offenderit.' Schaeferus. Cf. 86. — — εἰ ante μίαν ponunt r. Vindl. Mal. — εἰ non om Σ; error est in Bekkeria, quo errore seducti conditionem olim interrogationis signo post μόνας et post εἶλω posito significabamus. male. Vid. Westermannus l. c. p. 771 sq., qui merito de illa lectione dubitans sic coniecit: μίαν μὲν πόλιν ἀπώλεσεν ἢ ναῦς δέκα μόνας; περὶ προδοσίας ἂν αὐτὸν εἰσῆγγελλον οὔτοι, καὶ εἰ εἶλω, τὸν ἅπαντ' ἂν ἀπωλώλει χρόνον. 12) ἢ δέκα ναῦς μόνας Lind. 13) εἰσῆγγελλον HWolf. AldV. Q. Vindl. 'Fr. A. Wolfius. Vere, ut opinor. Vid. Buttmann. Gramm. T. II p. 6 sq. et Passow. ad Parthen. p. 70 sq.' Schaeferus. Non

εἰ¹⁴ εἶλω, τὸν ἅπαντ' ἂν ἀπωλώλει¹⁵ χρόνον.¹⁶ (80) ἐπειδὴ
δὲ¹ τοῦναντίον ἑπτακαίδεκα² πόλεις εἶλεν,³ ἑβδομήκοντα⁴ δὲ
ναῦς ἔλαβεν, τριεχιλίους δ' αἰχμαλώτους, δέκα δὲ καὶ ἑκατὸν
τάλαντ' ἀπέφηνεν, τοσαῦτα δ' ἔστησεν τρόπαια· τηρικαῦτα¹⁰
δ'⁵ οὐκ ἔσται κύρι' αὐτῷ⁶ τὰ δοθέντ' ἐπὶ τούτοις;⁷ Καὶ μὴν,
ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ζῶν πάνθ' ὑπὲρ ὑμῶν φανήσεται
πράξας Χαβρίας, καὶ τὴν τελευταίην αὐτῆν τοῦ βίου πεποιμημέ-
νος οὐχ ὑπὲρ ἄλλου τινός, ὥστε δικαίως ἂν⁸ οὐ μόνον διὰ τὰ⁹ 15

(80) Quam vero urbes septemdecim occupaverit, et naves septuaginta ceperit et ter mille captivos, et decem et centum talenta in acrarium retulerit et tot tropaea crexerit; tunc vero, quae ob ista accepit, erunt ei irrita? Verum, Athenienses, tum vivum apparebit pro vestris commodis omnia fecisse Chabriam, tum non aliam ob rem ipsam mortem oppetiisse.

vere bonae Graecitatis aetate, nec tamen barbarae. Vide Lobeck. ad eandem Buttm. Gr. p. 94 sq. ed. 2^{ae}. 14) εἰ om Ald (non om superioribus εἰ). r. Vindl. prMal. non om Σ. — κἄν HWolf. — εἰν εἰ AldV. (add εἰ Weim. Less. AldB. Reiskius haec ad superiorem locum annotavit). 15) ἀπωλώλει vulg. — ἀπωλώλει Σ (non aliter). LaurS. Q. F. T. r. k. s. corr v. Vindl. Vid. Prolegg. Gramm. §. 83 p. 93. 16) Ἄλλ' εἰ μὲν μίαν ἢ δύο ναῦς ἀπώλεσεν, ἐκρίνετ' ἂν περὶ προδοσίας. Minucianus Rh. T. IX p. 608 W. Ἄλλ' εἰ μὲν μίαν ἀπώλεσεν ναῦν, περὶ θανάτου ἂν ἐκινδύνευε Hermog. Rh. T. III p. 134 W. Sic saepissime rhetores e memoria. At δύο loco δέκα placet.

80. 1) δὲ om t. 2) ἑπτ. μὲν vulg. — μὲν om Σ. inter lin add rec LaurS. Vid. Doberenz. l. c. p. 15. 3) εἶλεν om s. Vindl. 4) ἑξήκοντα Minucianus bis pp. 608 et 609. Numerus confirmatur etiam Aristidis Declamatione adv. Lept. §. 103 ed. Wolf. 5) δ' om k. — δῆ margLamb. Bodl. AldV. (Est, ut videtur, coniectura). 'Verum est δὲ. Mos ille est Homeri, Herodoti, optimi cuiusque scriptoris, post δὲ praemissum idem δὲ repetere.' Reiskius. δῆ voluerunt Augerus et Taylorus, recepit Fr. A. Wolfius. 'Postea hunc virum egregium h. l. unice probasse δὲ didicimus indicio Boeckhii ad Platon. Min. p. 134. Nec licet dubitari vulgatam esse sanissimam. Vid. Melet. Cr. p. 111. Τηρικαῦτα δῆ ibi ponitur, ubi non est simplex membrorum inter se oppositio, qualis hic obtinet, sed posterius membrum ob sententiae gravitatem magis urgetur.' Schaeferus. De δέ in Apodosi vid. Buttm. ad Mid. Excurs. XII et intr. ad Mid. §. 100 p. 547, 6. Klotz. ad Devar. T. II p. 370 sqq. Dobracum T. I 2 p. 534 s. v. Δέ. Cf. Thuc. V 16 §. 1: ἐπειδὴ δὲ etc. τότε δὲ cum optimis codicibus. Praesertim in interrogatione saepe repetitur particula δέ. Cf. Leochar. §. 15. 6) αὐτῷ ante κύρια ponit k. 7) post τούτοις punctum vulgo ponitur; signum interrogandi iam HWolfius, unde AldV; exclamandi signum Fr. A. Wolf. 8) ἂν om Vindl. 9) τὰ om Vindl.

ζῶντι πεπραγμένα φαίνοισθ' εὐνοικῶς διακείμενοι πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ ταύτην. (81) Ἄξιον τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κακείνο¹ σκοπεῖν, ὅπως μὴ φανούμεθα φανλό-
 20 τεροι Χίων περὶ τοὺς εὐεργέτας γεγενημένοι. εἰ γὰρ ἐκεῖνοι
 μέν, ἐφ' οὓς² μεθ' ὀπλων ἦλθεν ἐν ἐχθροῦ τάξει, μηδὲν ὦν
 ἔδοσαν πρότερον νῦν ἀφήρηται, ἀλλὰ τὰς πάλαι³ χάριτας
 μείζους τῶν καινῶν⁴ ἐγκλημάτων πεποιήνται, ὑμεῖς δ' ὑπὲρ
 25 ὦν ἐπ'⁵ ἐκείνους⁶ ἐλθῶν⁷ ἐτελεύτησεν, ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτ'
 ἔτι μᾶλλον αὐτὸν τιμᾶν,⁸ καὶ τῶν ἐπὶ ταῖς πρότερον⁹ εὐεργε-
 σίαις τι δοθέντων ἀφηρημένοι φανήσεσθε· πῶς οὐκ εἰκότως¹⁰
 αἰσχύνην ἔξετε; (82) Καὶ μὴν καὶ¹ κατ' ἐκεῖν' ἀνάξι' ἂν εἴη²
 πεπονθῶς ὁ παῖς, εἰ τῆς³ δωρεᾶς ἀφαιρεθείη, καθ' ὅ,⁴ πολλὰ-
 482 κισ ὑμῶν⁵ στρατηγήσαντος Χαβρίου, οὐδενὸς⁶ πῶποθ' υἱὸς

quare non tantum ob res ab eo vivente gestas filio eius favere debetis, sed etiam propter obitum. (81) Iam illud quoque, Athenienses, providendum est, ne grato animo a Chiiis manifesto superemur. nam si illi, in quos armis hostiliter invasit, nihil illi nunc, quod olim dederant, ademerunt, sed plus valere passi sunt vetera beneficia, quam recentes offensas, vos vero pro quibus quum in illos invasisset occubuit, tantum abest ut propterea maiores honores illi decernatis, ut etiam ob vetera beneficia factas illi donationes manifesto eripiatis; quomodo non iure vituperabimini? (82) Quin ea quoque de causa inique ageretur cum filio, si dono spoliaretur, quod, quum saepe duxerit exercitum Chabrias, propter eum neminis unquam filius pupillus factus est, ipse vero in prima aetate patre

81. 1) κακείνος Q. 2) ἐφ' οἷς Q. — ἡ^γ (i. e. ἡ λέγεται?) καθ' ὦν marg II secunda manu. 3) παλαιᾶς vulg. — πάλαι Σ. LaurS. Q. T. Aug1. β. ε. Obs. k. r. s. Vind1. II. Mal. Cf. ad. f. leg. §. 276. — παλαι X. 4) κοινῶν Ald. Mor. t. X. — καινῶν Σ. LaurS. vulg. 5) ἐπ' om Ald. 6) κατ' ἐκείνων II superser. gloss. — ἐκεῖνος AldB. 7) ἐπελθῶν r. Vind4. — om Herwag. 8) τιμᾶν αὐτὸν Aug1. k. 9) προτέραις Aldetc. t. v. — πρότερον Σ. LaurS. vulg. — πρότερον F (non Bav?). — πρότεροις X. i. e. πρότεροις, nam \ est on, observante Heysio. 10) εἰκότως Ald.

82. 1) καὶ alterum om Fel. s. Vind1. — habent Σ. LaurS. vulg. 2) εἴποι Vind1. 3) εἴ τι τῆς coniecit Dobraeus, qui mavult totum locum εἰ ... ἀφ. delere. 4) Dobraeus de structura dubitans, 'fateor, inquit, mihi suspecta esse omnia ista et scholion sapere. Vid. lin. 12 et 16.' Ibi non mere sententia repetitur. verum τῆς δωρεᾶς ἀφαιρεθείη constructum est cum Genitivo partitivo, donationis partem (immunitatem) significante. Cf. §§. 66. 83. 133. 146. 5) ἡμῶν k. 6) καὶ οὐδενὸς

ὄρφανός δι'⁷ ἐκεῖνον ἐγένετο, αὐτὸς δ' ἐν ὄρφανίᾳ⁸ τέθρα-
 πται διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς⁹ φιλοτιμίαν τοῦ πατρὸς. οὕτω γὰρ ὡς
 ἀληθῶς ἔμοιγε φαίνεται βεβαίως πῶς¹⁰ ἐκεῖνος¹¹ φιλόπολις,¹² 5

orbatus est, propter eius insigne studium erga vos. nam vere tam constanter miro quodam modo, ut mihi quidem videtur, patriam amavit, ut,

Aldetc. — οὐδενὸς μὲν AldV. — καὶ om Σ. LaurS. vulg. Defendebat Fr. A. Wolfius, quasi h. l. habeat vim intendendi. *ne unius quidem*. 'Occurrit, inquit, certe καὶ εἷς, vel unus, quod accedente negativa quid aliud est nisi *ne unius quidem*? Quanquam an ita frequentetur formula καὶ οὐδείς, nunc non praestarem, quum certa illius exempla non succurrant.' Fr. A. Wolfius. 'Wolfius mire erravit. Cf. Reisig. ad Soph. Oed. Col. p. 304. *ne unius quidem est οὐδ' ἐνός*. quomodo per me licet hic scribas.' Schaeferus. 'καὶ οὐδενὸς sane legi potest. repetitur enim ita particula praecedentis sententiae καὶ κατ' ἐκεῖν', ut significetur: etiam eatenus male de eo ageretur, quatenus *etiam* nullius filius per eum orbus est factus' etc. Benselerus Hiatt. p. 106 sq. 7) κατ' Vind1. 8) ὄρφανείᾳ II. 9) ἡμᾶς k. 10) βεβαίως, πῶς Ald. Q. Vind4. — 'βεβαίως ὡς Aug1, ita ut vocula inutilis ortum videatur habere ex fine praecedentis.' Taylorus. In Aug1 est βεβαίως πῶς, non ὡς (confudit locos not. 13). Sed me perinde ut Taylorum πῶς offendit, non tamen ut inutilis vocula, sed ut noxia sensui. iungendum enim οὕτω βεβαίως, ὡςτε. formula significante talem βεβαιότητα, quae τὸ μειωτικὸν μόριον addi nullo modo patiatur. Igitur mihi quoque πῶς delendum videtur, nisi forte in eo lateat participium ὦν.' Schaeferus. De φαίνεται sine participio vid. ad f. leg. §. 200. Non μειωτικὸν h. l. est πῶς, sed ἀνζητικόν, i. q. nescio quomodo, usurpatur a mirante oratore; comparamus usum vocabulorum τι et οὕτως. 'Attici urbani particula πῶς etiam utuntur, ubi leniter aliquid intendunt. Plat. Protag. p. 315 B: εὐ πῶς καὶ ἐν κόσμῳ.' Astius Lex. Plat. s. v. p. 229. Cf. Xenoph. Cyri D. I 3 §. 8 (9): οὕτω δὲ στήσαντα τὸ πρόσωπον σπονδαίως καὶ εὐσημῶνως πῶς προσενεγκεῖν ... τὴν φιάλην, cuius loci πῶς item Schaeferus (Ind Gregor. Cor. s. v. πῶς p. 1025) sibi constans delendum iussit. Sic μάλα πῶς est fere i. q. nescio quam vehementer. Xenoph. Cyri D. IV 5 §. 17 (= 54): μάλα πῶς ἡμεῖς οὐκ ἐν χλιδῇ τεθραύμεθα, ἀλλὰ χωριτικῶς i. e. omnino in nullis deliciis nos educati sumus, sed sane duriter. 11) ἐκεῖνο s. Vind1. 12) φιλόπατρις margLamb. — ἐγένετο φιλόπολις Aldetc. Q. T. F. s. t. v. Vind1. II. X. Quasi ἔμοι γε φαίνεται per se dictum esset, ut interpungit Fel., aut ὡς ἀληθῶς ἔμοιγε φαίνεται, ut Fr. A. Wolfius, et ut fere Mor. interpungunt. — εἶναι φιλόπολις Aug1. k. 2 corr II. Chr. placet Tayloro coniungenti cum φαίνεται. — στρατηγὸς εἶναι φιλόπολις r. — 'εἶναι vel γενέσθαι' AldV. — φιλόπολις Σ. pr LaurS (in cuius marg rec adscr. ἐγένετο).

ὥστε δοκῶν καὶ ὦν¹³ ἀσφαλέστατος¹⁴ στρατηγὸς ἀπάντων
 ὑπὲρ μὲν¹⁵ ὑμῶν, ὁπόθ' ἤγοιτο,¹⁶ ἐχοῖτο τούτῳ, ὑπὲρ αὐ-
 τοῦ¹⁷ δέ, ἐπειδὴ τὸ καθ' αὐτὸν ἐτάχθη¹⁸ κινδυνεύειν, παρεῖ-
 10 δειν,¹⁹ καὶ μᾶλλον εἴλετο μὴ ζῆν ἢ καταισχύναί²⁰ τὰς παρ' ὑμῶν
 ὑπαρχούσας αὐτῷ²¹ τιμὰς. (83) Εἶτα, ὑπὲρ ὧν ἐκεῖνος ᾤετο
 δεῖν ἀποδνήσκειν ἢ νικᾶν, ταῦθ' ἡμεῖς¹ ἀφελώμεθα τὸν υἱὸν
 αὐτοῦ;² Καὶ τί φήσομεν,³ ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅταν τὰ μὲν
 15 τρόπαι' ἐστήκη⁴ δῆλα πᾶσιν ἀνθρώποις, ἃ ὑπὲρ ὑμῶν⁵ στρα-
 τηγῶν ἐκεῖνος ἐστήσει, τῶν δ' ἐπὶ τούτοις δωρεῶν ἀφηρημέ-
 νον⁶ τι φαίνεται; οὐ σκέψεσθε,⁷ ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ λο-
 γισθεῖσθε, ὅτι νῦν οὐχ ὁ νόμος κρίνεται πρότερον⁸ ἐστὶν ἐπιτή-
 20 ἐστ'⁹ εὐ τὸν λοιπὸν¹⁰ χρόνον εἴτε μή;

quum et haberetur et esset dux omnium cautissimus, ea cautione, quum
 imperaret, pro vobis usus est, pro se ipso autem, quum ipsi in loco
 periculoso decertandum esset, neglexit, ac occumbere maluit, quam ho-
 nores sibi a vobis decretos dedecorare. (83) Et pro quibus ille vel op-
 petendum vel vincendum esse censuit, ea nos eius filio eripiamus? Et
 quid dicemus, Athenienses, quum tropaea universis hominibus in conspe-
 ctu erunt, quae vester dum imperator ille erat erexit, et praemiorum,
 quae propterea illi data sunt, manifesto aliquid ablatum? non conside-
 rabitis et perpendetis, Athenienses, nunc non de lege iudicium fieri,
 utrum ea utilis sit, an potius inutilis, sed vos examinari, utrum digni
 sitis, de quibus quis mereatur bene in posterum necne?

13) ὡς Augl. r. — ὦν Q. 14) φιλόπολις ... ἀσφαλέστατος om
 Vind4. pr Mal. 15) μὲν om Vind1. X. 16) ἤγειτο t. v. — ἤγειτο
 Vind1. 17) ἐαυτοῦ Augl. k. r. — αὐτοῦ Fel. Mor. Q. Vind4. — αὐ-
 τοῦ LaurS. Vind1. II. Mal. X. docta manus Herw. Bekk. — αὐτοῦ Σ.
 18) 'Fort. ἐπειδὴ τότε καθ' αὐτὸν ἐδόκει aliquando putabam legen-
 dum, sed minus placet.' HWolfius. 19) παρίδε Augl. — παρεῖδε
 corr Q, erasa est enim post δε litera, fortasse ν. 20) καταισχύναί
 Ald. — καταισχύναί Fel. Mor. LaurS. Vind1. 4. 21) ὑπ. αὐτῷ LaurS.
 vulg. — ὑπ. αὐτῷ Σ. — αὐτῷ ὑπαρχ. r. Vind4. — ὑπ. αὐτῷ Bekk.
 83. 1) ὑμεῖς (eadem correxit ἡμεῖς, ut nunc sit ἡμεῖς) pr Σ.
 Ald. Mor. Vind1. 2) αὐτοῦ om Q. 3) φήσομεν Fel. 4) ἐστήκει
 Ald. Fel. Vind1. 5) ἡμῶν X. 6) ἀφηρημένος Vind1. — ἀφηρημέ-
 νος Mal. 7) σκέψασθε X. 8) πρότερον? pr Σ (erasa est litera
 inter π et ο). Vind4?. — πρότερον corr in πό LaurS. 9) πάσχειν
 ἐστὲ Σ. LaurS. vulg. — ἐστε πάσχειν Augl. k. v. Cf. §§. 85. 87.
 10) ἐπίλοιπον Aldete. v. — λοιπὸν Σ. LaurS. vulg.

84. λαβὲ¹ δὴ καὶ τὸ² τῷ³ Χαβρία ψήφισμα ψηφισθέν.⁴
 ὄρα δὴ καὶ σκόπει.⁵ δεῖ γὰρ αὐτ'⁶ ἐνταῦθ' εἶναι πον.⁷

Ἐγὼ δ' ἐτι τοῦτ'⁸ εἰπεῖν ὑπὲρ Χαβρίου βούλομαι: Ὑμεῖς
 δ',⁹ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τιμῶντές ποτε Ἴφικράτην, οὐ μόνον αὐ-
 τὸν ἐτιμήσατε, ἀλλὰ καὶ¹⁰ δι' ἐκεῖνον Στράβακα¹¹ καὶ Πολύ-²⁵
 στρατον.¹² καὶ πάλιν Τιμοθέῳ διδόντες τὴν δωρεάν, δι' ἐκεῖ-
 νον ἐδώκατε καὶ Κλεάρχῳ καὶ τισιν ἄλλοις πολιτεῖαν.¹³ Χα-
 βρίας δ' αὐτὸς ἐτιμήθη παρ' ὑμῖν μόνος. (85) Εἰ δὴ τότε,
 ὅθ' εὐρίσκετο τὴν δωρεάν, ἤξιωσεν ὑμᾶς, ὥσπερ δι' Ἴφικράτην⁴⁸³
 καὶ Τιμόθεον εὐ τινὰς πεποιήκατε,¹ οὕτω καὶ² δι' αὐτὸν³ εὐ

84. Iam cape et decretum quod Chabriae factum est. vide iam ac
 circumspice. nam id hic alicubi esse oportet.

Ego autem etiam hoc pro Chabria dicam: Vos vero, Athenienses,
 quum aliquando Iphicratem honoraretis, non solum ipsum honorastis, sed
 etiam propter illum, Strabacem et Polystratum. atque iterum quum do-
 num daretis Timotheo, propter illum etiam Clearchum et quosdam alios
 civitate donastis. Chabrias vero ipse apud vos honoratus est solus.
 (85) Si tum igitur, quum donum consecutus est, petiisset a vobis, ut
 quemadmodum propter Iphicratem et Timotheum quibusdam benefecistis,

84. 1) λάβε Q etc. Aldete. Aristides Rh. T. IX p. 381 W. — λαβὲ
 LaurS. Vind1. 4. Mal II. X. — λαβε sine accentu Σ. Cf. §. 63. 2) τῷ
 pr Q. 3) τῷ om Ald. 4) ψηφισθέν ψηφισμα Augl. k. — ψηφί-
 σματι ψηφισθέν r. — ψηφισμα ψηφισθέν Σ. LaurS. vulg. 'Alia ta-
 lium traiectionum exempla congeSSI ad p. 323, 13.' Schaeferus. Cf.
 nos ad Olynth. III §. 33 not. crit. 13. et Pac. §. 5 n. 5. 5) Cit. Suid.
 Phot. s. v. ὄρα δὴ. Crameri Anecd. Paris. T. IV p. 172, 24. 6) αὐτῷ r.
 7) ἐνθάδ' εἶναι δήπον. Vind1. 8) δὲ τοιοῦτον Vind1. — ἐτι om Mal,
 adnotavit in marg Chr. 9) ὑμεῖς, ὧ vulg. — ὑμεῖς δ' Σ. LaurS.
 Vere; est stomachantis oratio. quamquam ὑμεῖς δὲ h. l. incipit ora-
 tionem, nulla oppositione praegressa, tamen commotiori oratoris animo
 iam obversabatur quam §. 86 dicturus erat oppositio. De hoc parti-
 culae usu vid. Klotz. ad Devar. §. 365 sq. ibiq. loci Dem. — ὑμεῖς sine
 δ' et sine compellatione Apsines (Rh. T. IX p. 525) totum locum de
 suo tractans. 10) καὶ non h. l. om Q. Cf. §. 85 not. 2. 11) Har-
 poer. Suid. Phot. Στράβαξ: ὄνομα κύριον. 12) ὀλύστρατον Q. Ind
 Ald. — ὀλύστρατον γρF. T. s. Lind. Cf. Phil. I §. 23 not. 9. 13) τὴν
 πολιτεῖαν docta manus Herw. Articulus ante πολ. non necessarius
 est in formulis διδόναι et ἀφαιρεῖσθαι τὴν πολιτεῖαν, simulibusque.
 Cf. Epist. Phil. §. 10. Decret. in or. Cor. §. 91. Synt. §. 23. Xenoph.
 Hist. Gr. I 2 §. 7 (= 10). IV 4 §. 6. Pariter πόλιν κτήσασθαι Stephan.
 I §. 81. itemque ἀτέλειαν δοῦναι, εὐρέσθαι supra §§. 1. 31. 42.

85. 1) ἐποιήσατε Mal. 2) καὶ om Q. 3) αὐτὸν LaurS. vulg.

ποιῆσαι⁴ τούτων τινὰς τῶν εὐρημένων τὴν ἀτέλειαν, οὓς⁵ νῦν
 οὔτοι μεμφόμενοι, πάντας ἀφαιρῆσθαι κελεύουσιν ὁμοίως.⁶
 οὐκ ἂν ἐδώκατε ταύτην αὐτῷ τὴν χάριν; ἔγωγ' ἠγοῦμαι.
 (86) εἶδ' οἷς δι' ἐκείνον ἂν τότ'¹ ἐδώκατε δωρεάν,² διὰ τού-
 τους νῦν αὐτὸν ἐκείνον ἀφαιρήσεσθε τὴν ἀτέλειαν; ἄλλ' ἄλλο-

sic et sua causa benefaceretis aliquibus ex iis, qui immunitatem consecuti sunt, quos singulos nunc isti reprehendentes omnibus immunitatem iubent eripi omnino; nonne illi in eo gratificati essetis? Ego quidem id arbitror. (86) quibus igitur propter ipsum donum dedissetis, propter eos nunc ipsum illum immunitate spoliabitis? absurdum id est. neque enim vos

Rsk. — αὐτὸν Σ. — αὐτὸν Moretc. Vindl. Vid. Weikert. De Pronom. Αὐτοῦ P. II p. 9. 4) εὐποιῆσαι iunctim Q. 5) καὶ δι' ἐκεῖνον . . . οὓς om t. Etiam in II duos versus omissos recentior manus in ima ora supplevit. 6) πάντας . . . ὁμοίως 'copulavit Reiskius. quod alibi quidem fit, nunc verbum ὁμοίως sententiae ipsius claro tenore ad sequentia trahitur. nec aliter edd. ceterae.' Fr. A. Wolfius. 'Ὁμοίως cum Reiskio antecedentibus iunxit Bekker. Krügerus Dionys. Histor. p. 259 sq. non multum abesse ait, quin contra Wolfium Reiskii sententiam amplectatur ὁμοίως cum πάντας iungentis. Mihi quoque haec interpunctio unice probatur.' Schaeferus.

86. 1) τότ' om Ald. Mor. — ἂν τότ' Σ (qui sic ἔοτε ἂν ordine inverso et restituto). vulg. — τότε ἂν LaurS. 2) τὴν δωρεάν corr LaurS (inter lin rec). vulg. — articulum om Σ. pr LaurS. Q. T. Augl. k. r. Vindl. II. Mal. 'H δωρεά, sic diserte oppositum τῇ ἀτελείᾳ, non aliter intelligi potest quam de universis Chabriae honoribus, quorum pars esset ἡ ἀτέλεια. Vid. p. 501, 29. Quod tum absurdum est, ut scilicet ὁ δεῖνα et ὁ δεῖνα Chabriam honoribus aequarent; tum loci scopo repugnat. agitur enim de eo quod quis dedisset adimendo; ὅσα αὐτοῖς ἐδώκατε etc. Pro αὐτὸν igitur lege αὐτῆν et dele τὴν ἀτέλειαν. quo modo concinnior est antithesis, ut p. 497, 15 etc. ἡ δωρεά = ἡ ἀτέλεια p. 457, 11. p. 469, 11 et 13. p. 471, 7. p. 486, 28. p. 488, 1. Sed quum optimus codex Σ omittat τὴν ante δωρεάν, fortasse deletis τὴν ἀτέλειαν cetera servanda. Sed argutius, si et τὴν δωρεάν et τὴν ἀτέλειαν tollas. Neque Accusativis opus: ἀφαιροῦ p. 494, 18.' Dobraeus. At sententia totius loci haec est: Si inter eos, quibus propter Iphicratem et Timotheum immunitatem donastis et quorum aliquos (nam οὓς §. 86 referendum est ad praegressum τινὰς) Leptines eiusque socii reprehendendos esse censent, essent etiam a Chabria ad hunc honorem commendati, amitteret Chabrias (tunc filius eius) propter hos, quibus propter illum donum aliquod dedissetis (οἷς ἂν ἐδώκατε δωρεάν), suam ipsius immunitatem, quum omnes omnino, iusti iniusti, boni mali, propter illos singulos reprehendendos (§. 2) immunitate secundum hanc legem priventur.

γον. οὐδὲ γὰρ ὑμῖν ἀρμόττει δοκεῖν³ παρὰ μὲν τὰς εὐεργεσίας οὕτω προχείρως⁴ ἔχειν, ὥστε μὴ μόνον αὐτοὺς τοὺς εὐεργέτας¹⁰ τιμᾶν ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκείνων φίλους, ἐπειδὴν δὲ χρόνος διέλθη⁵ βραχύς, καὶ ὅσ' αὐτοῖς δεδώκατε,⁶ ταῦτ' ἀφαιρῆσθαι.⁷

ΨΗΦΙΣΜΑ¹ ΤΩΝ² ΧΑΒΡΙΟΥ ΤΙΜΩΝ.³

87. Οὓς μὲν τοίνυν ἀδικήσετε, εἰ μὴ λύσετε τὸν νόμον,¹⁵ πρὸς πολλοῖς ἄλλοις οὓς⁴ ἀκηκόατ' εἶσιν,⁵ ὧ ἄνδρες δικασταί.⁶ Σκοπεῖτε δὴ⁷ καὶ λογίσασθ'⁸ ἐν⁹ ὑμῖν αὐτοῖς, εἴ τινες

existimari convenit, dum recentia sint beneficia, ita paratos ut non tantum ipsos beneficiorum auctores, sed et eorum amicos honoretis, paulo post vero etiam haec, quae ipsis dederitis; eripiatis.

87. Quos igitur, nisi legem istam abrogabitis, afficietis iniuria, praeter multos alios sunt quos audivistis, iudices. Considerate iam et animum advertite apud vos ipsos, si qui ex mortuis his aliquo pacto,

3) ἀρμόττειν δοκεῖν Obs. Q. T. s. t. pr v. X. pr Mal. IndFel. — ἀρμόττειν δοκεῖ Lind. Vindl. k. corr v. corr Mal. 'non deteriore sensu.' Taylorus. 'Ineptissime diceretur decere videri.' Schaeferus. — ἀρμόττει δοκεῖν Chr in marg Mal, quae lectio est Σ. vulg. — ἀρμόττει δοκεῖν LaurS. 4) προθύμως Vindl. 5) διέλθοι Σ. LaurS. k. 6) ἐδώκατε F (non Bav?). 7) ἀφαιρῆσθε Σ (ex ultimo e recentior correxit αι). LaurS. Q. T. Augl. k. r. s. pr Mal.

87. 1) ψηφίσματα Aldete. Augl. Vindl. Mal. — ψηφισμα Σ. LaurS. vulg. 'Supra p. 482, 21: Λάβε . . τὸ τῷ Χαβρ. ψηφισμα ψηφισθέν. Vide et quae ibi sequuntur, unde patet de uno psephismate, non pluribus agi.' Marklandus. 2) τῶν om Σ. LaurS. Q. T. F. k. r. s. Lind. Vindl. II. X. Mal. — habent Aldete. Vindl. latet in depravato τα librorum multorum. αὐτῶν τῶν marg Lamb eiusdem est originis. 3) Vindl add suum λείπει. 4) οἷς Aldete. LaurS. F. k. t. v. — οὓς Σ. vulg. — οἷς οὐκ Reiskius de suo; 'praeter alios multos, de quibus me nil audivistis commemorantem.' Etiam Fr. A. Wolfius putabat in οὓς latere οἷς οὐκ, quod 'non male' Reiskius in textum adsciverit. Perperam. nam οὓς ἀκηκόατε sunt §§is 36 sqq. 45. 55. 59. 60. 68. 75 sqq. nominati Leucon, Epicerdes, Corinthii, Thasii, Archebius, Heraclides, Conon, Chabrias. Alios multos orator non commemoravit, quare dicit: πρὸς πολλοῖς ἄλλοις. 5) εἶσιν οὔτοι Aldete. F. t. v. X. — οὔτοι εἶσιν LaurS. — pronomen om Σ. vulg. — οὓς ἀκηκόατε subiectum est copulae εἶσιν. Cf. §§. 116. 118. Vid. Krüger Gr. §. 51, 3. Kühner. Gr. §. 782, 4. Cf. Xenoph. Hell. VII 5 §. 17: ἦν οὓς ἀπέδοσαν. Infra §. 88: οὓς . . ἔχειν, ἔξουσι. 6) 'δικασταί δ

om ut solet k.' Bekk. 'In Augl. ω ut fere ubique.' Dind. 7) δὲ Ald. Mor. F. t. v. X. — 'Satis placet.' Schaeferus. — δὴ Σ. LaurS. vulg. 8) λογίσασθαι Σ. 9) παρ' Aldete. F. t. v. X. — ἐν Σ. LaurS. vulg.

τούτων τῶν τετελευτηκότων λάβοιεν τρόπον τινα¹⁰ τοῦ νυνὶ¹¹
 20 γιγνομένου πράγματος αἰσθησιν, ὡς¹² ἂν εἰκότως ἀγανακτή-
 σιαν. εἰ γὰρ ὧν ἔργῳ πεποίηκεν ἕκαστος αὐτῶν ὑμᾶς εὖ, τού-
 των ἐκ λόγου κρίσις γίγνεται, καὶ τὰ καλῶς πραχθένθ' ὑπ
 ἐκείνων, ἂν¹³ ὑφ' ἡμῶν¹⁴ μὴ καλῶς ῥηθῆ τῷ λόγῳ, μάτην τοῖς
 25 πονήσασιν¹⁵ εἰργασται. ¹⁶ πῶς οὐ δεινὰ πάσχουσιν;

88. Ἴνα τοίνυν εἰδῆτε,¹ ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι ὡς² ἀλη-
 θῶς ἐπὶ πᾶσι δικαίοις ποιούμεθα τοὺς λόγους πάντας, οὗς³
 λέγομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐδὲν ἔσθ' ὅ τι τοῦ παρακρούσασθαι
 484 καὶ φενακίσαι λέγεται παρ' ἡμῶν⁴ εἴνεκα,⁵ ἀναγνώσεται⁶ τὸν

quod in praesentia agitur, cognoscerent, quam iusta indignatione move-
 rentur. nam si, quae unusquisque eorum re ipsa in vos beneficia con-
 tulit, de illis e dictis fit iudicium, et res ab illis praeclare gestae, si a
 nobis male narrentur, frustra iis, qui laboraverunt, confectae sunt; quo-
 modo non iniquissime cum illis agitur?

88. Ut autem videatis, Athenienses, nos revera solam iustitiam spe-
 ctare in verbis ad vos dictis omnibus; nec quicquam dicere ut fraudem et
 fucum vobis faciamus, recitabit vobis eam legem, quam illius quam no-

10) καὶ Paul. 11) νῦν t. X. 12) ὡς Σ. LaurS. vulg. — πῶς
 Augl. k. γρF. ε. γρΣ in marg antiq. γρΠ in marg 2 man. corrMal. —
 πῶς ὄντι ἂν AldV, quae ὄντι etiam lineā delet. 'Interrogative πῶς:
 nonne merito indignarentur? Per se non inepte, at inepte propter iun-
 cturam verborum σκοπεῖτε καὶ λογίσασθε.' Fr. A. Wolfius. 'ὡς cum
 Wolfio revocavit Bekker. Quod nemo non probabit. πῶς enim solum
 per se seorsumque intelligi oporteret. Atqui particula iungenda est ad-
 verbio εἰκότως. sic vero locum habet ὡς, non πῶς.' Schaeferus. Cf.
 inferiora πῶς οὐ δεινὰ πάσχουσιν; 13) ἂν Q. T. r. s. Vindl. 4. prΠ.
 prMal. In Σαν est punctis notatum. 14) ὑμῶν Ald. Fel. T. F. Augl.
 r. s. t. v. Vindl. 4. 7. Mal. corr recentior Σ. — ἡμῶν pr Σ. LaurS.
 vulg. recte. Cf. §. 88. nam orator significat, se sua inscitia, si lex
 rata maneat, esse in culpa. — ἡμῶν Q. 15) ποιήσασιν Vindl. ε. Cf.
 Alciph. I epist. 2 init. 16) εἰργασθαι corr Σ recentior. quum prima
 habuisset εἰργασται.

88. 1) εἰδῆτε om r. 2) Ἀθηναῖοι ὅτι ὡς om s. Vindl. 3) ὅσους
 ὅσους rec
 Aldetc. F. t. v. X. — οὗς Σ. vulg. (r?). — οὗς LaurS. Casu aliquo
 excidit in nostra Parisina. 4) ὑμῶν Ald. Herw. Q. Augl. t. Vindl. X.
 'Legendum forsitan ὑμῶν' Seagerus Diar. Class. LVI p. 258. —
 ἡμῶν Σ. vulg. Vid. ad §. 87 n. 14. 5) εἴνεκα LaurS. r. (Π). Dind.
 Vid. Prolegg. Gr. §. 116. — εἴνεκα Σ. vulg. 6) ἀνάγνωστε Q. —
 ἀναγνώσεται LaurS.

νόμον ὑμῖν ὃν παρῆσφύρομεν γράψαντες ἀντὶ τοῦδε, ὃν οὐκ
 ἐπιτήδειον εἶναι φαμεν.⁷ γνώσεσθε γὰρ ἐκ τούτου πρόνοιάν
 τιν' ἔχοντας⁸ ἡμᾶς, καὶ ὅπως ὑμεῖς⁹ μηδὲν αἰσχρὸν ποιῆσαι
 δόξετε,¹⁰ καὶ ὅπως, εἰ τινὰ τις¹¹ καταμέμφεται τῶν εὐρημέ- 5
 νῶν τὰς δωρεάς, ἂν δίκαιον ᾖ, κρίνας παρ' ὑμῖν ἀφαιρήσεται,
 καὶ ὅπως, οὗς¹² οὐδεὶς ἂν ἀντεῖποι μὴ οὐ δεῖν ἔχειν, ἔξουσι¹³
 τὰ¹⁴ δοθέντα. (89) Καὶ τούτων πάντων¹ οὐδὲν ἔστιν² και-
 νόν, οὐδ' ἡμέτερον εὖρημα,³ ἀλλ' ὁ παλαιός, ὃν⁴ οὗτος παρ- 10
 ἔβη, νόμος οὕτω κελεύει νομοθετεῖν, γράφεσθαι μὲν, ἂν τις
 τινα τῶν ὑπαρχόντων νόμων μὴ καλῶς ἔχειν⁵ ἡγῆται,⁶ παρ-

xiam esse dicimus loco substituendam rogamus. ex hac enim cognoscetis
 curae nobis esse, tum ne quid vos facere turpe videamini, tum ut, si quis
 immunem aliquem insimulat, adducat in iudicium apud vos et si aequum
 sit donationem tollat, tum ut, qui a nemine indigni qui habeant dicantur,
 retineant dona. (89) Neque horum omnium quicquam est novum vel a
 nobis excogitatum, sed vetus lex, quam iste violavit, sic leges ferri iubet:
 primum, si qua recepta lex mala videatur, eam ut accuset, deinde illa ab-

7) φαμεν εἶναι Augl. k. 8) ἔχοντες? pr Q. 9) καὶ ὅπως εἰ
 τινὰ τις Mal. 10) δόξατε X. 11) καὶ ὅπως ὑμεῖς Mal. Vid. not. 9.
 Ad ordinem revocavit Chr. 12) οὗς om Fel. γρ Σ. T. s. t. v. prΠ.
 prMal. X. Ven. Lind. Vindl. 4. punctis notavit AldB. (Q?). — Proxime
 sequentem syllabam ov om pr Σ, add eadem manus, ut esset οὐδεὶς.
 13) ἔξουσι vulg. — ἐξουσίαν Ald. T. F. r. s. t. v. Vindl. X. Mal. et
 fortasse pr Σ, nam post ἔξουσι duae literae erasae sunt. In marg γρ.
 καὶ ὅπως οὐδεὶς ἂν ἀντεῖποι μὴ οὐ δεῖν ἔχειν ἐξουσίαν τὰ δοθέντα.
 Item Q: ἐξουσίαν sic, et in utroque margine scriptura erasa, in altero
 apparet γρ. Erasmus est fortasse ἔξουσιν. — Etiam pr LaurS ἐξουσίαν
 corr rec in ἔξουσι. — εἴσητε HWolfius coniecit. — τοὺς ἀξίους Ven.
 14) ἀντὰ Bav (non F?).

89. 1) πάντων om Fel. Aristides Rh. T. IX p. 353 W. 2) ἔσθ'
 vulg. — ἔστιν Σ. LaurS. Q. Augl. Vindl. — ἔστι Fel. Mor. Lind.
 Vindl. — om Aristides. 3) ἡμέτερον καινόν (καὶ compendio Vindl.
 in X inter ἡμέτερον et καινόν aliquid erasum est) οὐδ' εὖρ. Σ. vulg
 LaurS, sed in hoc codice οὐδ' punctis notatum est. — ἡμέτερον και-
 νόν εὖρ. sine οὐδ' Augl. F. k. fort. vere. — in Q est οὐδ' curva linea
 notatum. — καινόν, οὐδ' ἡμέτερον εὖρ. Fel. Mor. — καινόν, οὐδὲ εὖ-
 ρημα ἐμόν Aristides. Quamquam non negamus posse καινόν loco
 substantivi usurpari, tamen ἡμέτερον καινόν dici non potuit. Cf.
 Rhod. Libert. §. 9. 4) ἀλλὰ παλαιούς ὧν Aristides, ante Walzium,
 vitiose. 5) ἔχει Ald. 6) ἡγείται s. — ἡγῆται prLaurS corr rec
 in ἡγῆται.

εισφέρειν δ' αὐτὸν ἄλλον, ὃν ἂν⁸ τιθῆ⁹ λύων ἐκεῖνον,¹⁰ ὑμᾶς δ'
 15 ἀκούσαντας ἐλέσθαι τὸν κρείττω. (90) οὐ γὰρ ᾤεθ' ὁ Σόλων,
 ὁ τοῦτον τὸν τρόπον προστάξας νομοθετεῖν, τοὺς μὲν θεσμοθέ-
 τας² τοὺς ἐπὶ τοὺς νόμους³ κληρουμένους⁴ δις δοκιμασθέντας
 ἄρχειν, ἐν τε τῇ βουλῇ καὶ παρ' ὑμῖν⁵ ἐν τῷ δικαστηρίῳ,⁶ τοὺς
 20 δὲ νόμους αὐτούς, καθ' οὓς καὶ τούτοις⁷ ἄρχειν⁸ καὶ πᾶσι⁹ τοῖς
 ἄλλοις πολιτεύεσθαι προσήκει,¹⁰ ἐπὶ καιροῦ τεθέντας ὅπως¹¹

rogata, ut ipse aliam ferat, quam substituat, vos vero audita utraque po-
 tiorem praeferatis. (90) neque enim Solon, a quo haec ferendarum le-
 gum ratio constituta est, censuit Thesmothetas, qui legum gratia sorte
 creantur, inire magistratum non prius quam bis probati essent, et in se-
 natu et apud vos in iudicio, leges vero ipsas, ad quarum praescriptum et
 iis magistratum gerere et omnibus ceteris rempublicam administrare con-
 venit, ad necessitatem latas, ut casus ferebat, priusquam examinentur ratas

7) αὐτὸς Reiskius suo periculo ob sequens λύων, quod videbatur
 ei huc potius quam ad τιθῆ referendum esse. — 'Verum αὐτὸν revo-
 cavit etiam Bekker. Delevi cum eodem subdistinctionem post τιθῆ
 positam in Reiskiana consulto (in Aldete.), quia editor non viderat iun-
 genda esse λύων et τιθῆ, temere in Halensi.' Schaeferus. 8) ἂν
 om Herw. 9) ὃν ἀντιτιθῆ coniecit infeliciter Reiskius. 10) ἐκεῖ-
 νον omHWolf.

90. 1) ᾤετο δεῖν Aldete. F. t. v. X. add Chr in Mal. (Vind4). —
 δεῖν om Σ. prLaurS (inter lin rec). vulg. Abesse posse negat Wester-
 mapnus clarissimus, quia h. l. ᾤετο non significet intendebat facere. Ne-
 que vero id h. l. significat, sed referendum ad ἄρχειν, imprimis vero
 ad κυρίους εἶναι, non censebat fieri posse ut leges sic temere ratae essent.
 Sed cf. etiam infra §. 135: οὐδὲ γὰρ ἀμφισβήτησις καταλείπεται τὸ μὴ
 ταῦτα ποιεῖν ἢ πονηρὰ etc. Vid. Bernhard. Synt. p. 371. Buttm. Ex-
 curs. V ad Mid. Cum hac structura cf. f. leg. §. 298: τὴν πόλιν συν-
 ἔχειν φησὶν ibiq. not. 2) νομοθέτας Vindl. 3) γὰρ τοῖς νόμοις
 ᾧ rec

margLamb. 4) κληρουμένους k. 5) ὑμῶν F. — ὑμῖν LaurS. 6) Cit.
 Schol. Aristid. p. 208 Fr. 7) τούτους pr Σ, corr eadem manus. 8) ἐν
 τε ... ἄρχειν Mal bis scripsit; delevit Chr alterum. 9) πᾶσι om
 Augl. k. 10) προσῆκεν Aldete. t. v. — προσήκει Σ. LaurS. vulg. —

εἰ
 προσῆκεν F. — προσῆκέν X, correctoris compendium est εἰν. 'Prae-
 sens nemo non praeferat; res enim etiam tunc valet.' Schaeferus.
 προσῆκον Wolf. 'In Lept. προσῆκον obtinet. si ex codd., bene. eodem
 redit quo προσῆκεν. nam in προσῆκον saepe ἦν reticetur.' Orvillius
 ad Char. p. 670 (= 610 Lips.). 11) καὶ ὅπως coniecit Taylorus.
 'ἐπὶ καιροῦ, quod proprie est quando cuique commodum videtur definitur
 per adiecta ὅπως ἔτυχον. Utrumque postea verbis commutatis sic
 effertur: ὅταν τις βούληται καὶ ὃν ἂν τύχη πρόπον.' Fr. A. Wolfius.

ἔτυχον,¹² μὴ δοκιμασθέντας κυρίους¹³ εἶναι. (91) Καὶ γὰρ
 τοὶ¹ τότε μὲν, τέως² τὸν τρόπον τοῦτον ἐνομοθέτουν,³ τοῖς
 μὲν ὑπάρχουσι νόμοις ἐχρῶντο, καινοὺς δ' οὐκ ἐτίθεσαν.
 ἐπειδὴ δὲ⁴ τῶν πολιτενομένων τινὲς δυνηθέντες, ὡς ἐγὼ πυν-²⁵
 θάνομαι, κατεσκεύασαν αὐτοῖς⁵ ἐξεῖναι νομοθετεῖν, ὅτ' ἂν
 τις⁶ βούληται καὶ ὃν ἂν τύχη τρόπον· τοσοῦτοι⁷ μὲν οἱ ἐναν-
 τίοι σφίσιν αὐτοῖς εἰσὶ νόμοι ὥστε χειροτονεῖθ'⁸ ὑμεῖς τοὺς

esse. (91) Itaque illis temporibus, dum hac ratione leges constituebantur,
 latis legibus utebantur, novas autem nullas ferebant. postquam vero quidam,
 qui rempublicam administrabant potentes (ut equidem audio) perfecerunt, ut
 ipsis leges ferre liceret, quancumque et quocumque modo libitum esset; tot

12) ἔτυχον vulg. — ἔτυχε vel ἔτυχεν Aldete. F. v. Impersonaliter
 etiam Theocrit. §. 41: τῶν ὅπως ἔτυχεν λεγόντων. At haec oratio est
 spuria. — ἔτυχεν Σ, recentior superscripsit o. — ἐτύχεν LaurS (' est
 on
 rec). — ἔτυχε X. Cf. Frank. ad Olynth. I §. 3. Weber ad Aristocr.
 §. 72. 13) καιρίον Lind.

91. 1) 'Hic quoque scribendum videtur τοιγάροτοι, itaque, ut
 p. 477, 25.' Marklandus. At vid. ad Chers. §. 66. 2) τέως, ἕως
 Mor. — 'Interpolatum, ut opinor, structurae adiuvandae. Sed restat
 in ea aliud maius, quod iunguntur particulae τότε et τέως. — Delen-
 dum vero puto τότε. — Illa significatione vocis τέως (olim) nota est,
 et hac structura τέως μὲν, ἐπειδὴ δέ, nihil apud Atticos usitatus.'
 Fr. A. Wolfius. — ἕως scribendum iubent Dindorfius Praef. 1 p. XIII,
 Schaeferus, Schoemannus Comit. p. 269 not. 47. praeceunte Augerio,
 etiam Chr. At cf. Prolegg. Gr. §. 132. 3) 'Malim ἐνομοθετοῦντο,
 donec operam dabant, ut ad hunc modum leges sibi ferrentur. Verum tunc
 etiam vs. 23 ἐτίθεντο sit legendum.' Reiskius. 'In legislatione versa-
 bantur. Quae significatio occurrit Timocr. §. 139, et alibi.' Fr. A.
 Wolfius. 4) δὲ om s. Vindl. 5) αὐτοῖς Ald. LaurS. Vindl. 4. X.
 6) ἐξουσίαν νομοθετεῖν, ὅτι ἂν τις.' Marklandus. 'Ὅταν h. l. non est
 i. q. quando, sed quancumque, et respondet proximo ὃν ἂν πρόπον, quare
 scripsi ὅτ' ἂν cum Schaefero. Cf. var. lect. §. 120. et vid. Klotz. ad De-
 var. T. II p. 688. Fritsch. ad Evang. Marc. p. 801 sq. 7) τοσοῦτον Q.

Τ. s. Vindl. 4. — τοσοῦτοι X. — τοσοῦτον Mal. 8) ὥστε χειροτονεῖθ'
 Σ. LaurS. vulg. — ὥστε ἐχειροτονεῖθ' Q. T. — 'De tota re quamvis
 nihil uspiam alibi traditum sciam, nihilominus praesens tempus ita vi-
 detur ineptum, ut nihil supra. sequitur enim in praesenti τὸ πρᾶγμα
 οὐδὲν μᾶλλον δύναται πέρασ σχεῖν. Scribendum fortasse ὥστ' ἐχειρο-
 τονεῖτε ὑμεῖς.' Fr. A. Wolfius. 'Praesens cur Wolfius ineptum dixerit,
 non intelligo, tueturque vulgatam ipsum quod sequitur δύναται. Sed
 omnino locus illi (Prolegg. p. CXXXII not. 129) obscurus visus est.'
 Schaeferus. 'Praesens tempus hoc designare videtur, receptum fuisse

485 διαλέξοντας τοὺς ἐναντίους ἐπὶ πάμπολυν ἤδη χρόνον, καὶ τὸ
 πράγμα οὐδὲν μᾶλλον δύναται πέρας ἔχειν, (92) ψηφισμά-
 των δ' οὐδ' ὅτιοῦν διαφέρουσιν οἱ νόμοι, ¹ ἀλλ' ἀλιώτερον²

inter se contrariae leges exstiterunt, ut vos deligatis aliquos iam per lon-
 gissimum tempus, qui contrarias discernant, et nihilo tamen magis exitus
 rei potest reperiri, (92) nec quicquam a decretis leges differunt, sed leges,

illa aetate eum morem, ut crearentur subinde (non semel, sed saepius) qui
 legum recognitionem agerent. *Iam diu est*, inquit, *ex quo istos creare sole-
 tis*. Ceterum extraordinariam fuisse illam curationem et ad tempus man-
 datam, per se satis patet. Schoemannus l. c. Ex altero loco de hac re
 classico Aeschin. Ct. §. 38 patet quotannis tum Thesmothetas ad leges se-
 cernendas (τοὺς διαλέξοντας) creatos esse et quotiescunque illi contrarias
 leges invenissent, creatos esse e iudicibus iuratis §. 93 (Heliastis) Nomo-
 thetas, quibus res diiudicanda mandabatur. Cf. §. 98. Vide, praeter eos,
 quos Hermann. Antiq. Publ. §. 131 citavit, Westermannum Act. Societ. Lips.
 I p. 3 sqq. Cf. Bakium Schol. Hypomn. IV p. 31 sqq. et in Mnemos. 1856,
 2 p. 208 sqq., qui docent hoc institutum esse post Euclidem fere Olymp.
 94, 2. Itaque iam per longum tempus ita agebatur. Verum Fr. A. Wolf-
 ius ἐπὶ . . . χρόνον cum τοὺς διαλέξοντας coniunxit perperam. Nec verum
 est διαλέξαντας, quod exhibent β. t. maleque ego olim recepi cum imper-
 fecto ἐχειροτονεῖτε. 9) σχεῖν LaurS. vulg. — ἔχειν pr Σ. Aug1. F. k. r.

92. 1) ὥστε . . . οἱ νόμοι om s. Vindl. 2) ἀλλὰ νεώτεροι omnes
 libri. I. e. 'Immo recentiores leges, quae modum rationemque faciendis
 decretis praescribunt, et ipsae quoque ex numero sunt decretorum.' Nan-
 ninus. 'Huius loci sensus mihi perspicuus et facilis [?] esse videtur:
 verum etiam leges ad quarum praescriptum senatus consulta fieri debent, ipsae
 senatus consultis sunt recentiores. Quae est altera et longe maior absur-
 ditas.' Taylorus. Placet haec explicatio etiam Funkhaenelio in Fleck-
 eisenii Ann. 1861. Decembr. p. 692. 'Valebant autem plebiscita ad
 annum ferme [falsum hoc est], nisi inter leges recipiebantur, leges
 autem vim perpetuam habebant. Non video, cur optima sententia iugu-
 letur.' Reiskius. 'Tum οὐδοτιοῦν διαφέρουσιν οἱ νόμοι ψηφισμάτων,
 quando adeo frequenter leges novae rogantur, veteres abrogantur, ut
 earum imperium non diuturnius sit quam psephismatum. Haecine,
 quae non ita abdita sunt, nonnullos, in his Taylorum, videre non po-
 tuisse?' Fr. A. Wolfius. At νεώτεροι non est i. q. non diuturniores. —
 'Articulus videtur delendus esse. non enim hoc dicturus est orator:
 eas leges, ad quarum praescriptum senatus consulta scribi debeant, re-
 centiores esse his ipsis senatus consultis. hoc enim fieri nequit. Sed
 quum sit vituperaturus, quod leges tam saepe rogentur et abrogentur,
 hoc dicit: esse adeo leges senatus consultis iuniores et tamen ad legum
 normam, quia sint stabiles, decreta esse facienda. Id autem quum non de
 omnibus legibus possit dici, rectius articulus, qui facile ex praecedente
 syllaba poterat oriri, aberit. Sententia loci erit: Von den verordnungen
 unterscheiden sich aber die gesetze gar nicht mehr, sondern ihr habt jün-

οἱ νόμοι, καθ' οὓς τὰ ψηφίσματα δεῖ γράφεσθαι, τῶν ψηφι-
 ad quarum praescriptum decreta rogari debent, ipsis decretis magis irritae

gere gesetze, nach welchen doch die verordnungen abgefasst werden, als
 selbst die verordnungen sind. Poterit igitur quidem articulus legi, quia
 scriptores interdum id, quod de singulis est dicendum, de omnibus dicunt,
 melius tamen aberit. Benselerus Hiat. p. 107. Certas quasdam leges
 intelligendas esse ostenderit vel relativa quae dicitur sententia καθ' οὓς.
 Intelligendae sunt de ferenda rogatione leges Solonis et eorum, qui illam
 primam correxerint. Cf. proxime τὸν νόμον αὐτὸν . . . δείξω. Conceden-
 dum tamen hiatum esse molestum. Pericula vero Westermanni et mea ex-
 plicandi quomodo lex, secundum quam decretum aliquod scriptum esse di-
 catur, potuerit esse decreto illo recentior, vid. in Westermanni Comment.
 Crit. P. I p. 4. et in Diar. Antiq. 1851 No. 30 seq. p. 239 sqq. eiusdemque
 annot. ad h. l. Sed pericula sunt ea explicandi loci desperati. Benselerus
 nuper νεώτεροι h. l. esse vult i. q. imprudentiores, ut Isocrat. or. XII §. 16.
 Lysiae or. XXIV §. 16. At νέα de rebus est quidem i. q. nova, inaudita,
 iuvenilia, sed haec significatio h. l. non est apta et obscurior, quam ut
 vulgus de examine legum intellexerit. Non efficaces esse leges, hoc
 queritur orator, itaque invalidas esse eas, haec notio h. l. desideratur.
 Ideo conieceram olim ἐνεώτεροι (minus efficaces, magis irritae Foes. Oeco-
 nom. Hippocr.). At quum ἐνεός proprie significet i. q. mutus, comparatio
 haec apta esse non videtur. Succurrunt autem AnecdBkk p. 78: 'Ἀλιό-
 τερον [scribe Ἀλιώτερον]. Δημοσθένης κατὰ Λεπτίνου. In quo voca-
 bulo Spengelius latere ἀλλοιότερον censet superioris §i 50. Vid. ibi
 annot. At longe verisimilius est illud esse inculcatum scholion, h. autem
 l. recipiendum ἀλιώτερον, significans i. q. ματαιότερον elatius vocabu-
 lum acerbitati loci aptissimum. est enim poeticum, non tantum Home-
 ricum (vid. Damm. s. v.), sed etiam Atticis poetis quamvis raro usurpatum,
 vid. Ellendt. Lex. Soph. s. v. De abstracto autem adiectivo neutrius gene-
 ris singularis numeri cum pluralis masculino coniuncto vid. Grammaticas,
 Bernhard. Synt. p. 335 sq. Krügeri §. 43, 3 ann. 11 p. 6. aliorum. — Per-
 spicua est haec sententia: Si invitis legibus de rogatione ferenda perfe-
 runtur decreta, haec ipsa illis magis valent et irritae sunt leges illae;
 etiam decreta legibus contraria magis valent, leges adeo decretis inferio-
 res fiunt. — αὐτῶν, quo pronomine, si ἀλιώτερον legatur, Funkhaenelius
 offenditur, oppositum esse censeo praegresso commati: καθ' οὓς τὰ ψη-
 φίσματα δεῖ γράφεσθαι. De postposito pronomine cf. §§. 80. 90 etc.
 In hac sententia nihil absurdi, nihil non consentaneum, constat ratio at-
 que oratoris argumentatio. Raritas autem vocabuli et structurae causa
 erat depravationis, quippe quae facillima esset, ἀλλαλιωτερονοί in ἀλλα-
 νεωτερονοί. Ad eandem sententiam pertinet Bakii coniectura κενώτεροι
 Mnem. c. p. 210. Hypomn. cit. p. 65. Qua praeclara coniectura certior
 est traditio Anecdotorum illorum, et Demosthenes κενώτεροι scripsisset,
 non per ω, neque hiatum talem admisisset. Idem censeo de Westermanni
 ἀβεβαιότεροι.

5 *σμάτων αὐτῶν*³ ὑμῖν⁴ εἶσιν. Ἴν' οὖν μὴ λόγον λέγω μόνον,⁵
ἀλλὰ καὶ τὸν νόμον αὐτὸν ὃν φημι δεῖξω,⁶ λαβέ⁷ μοι τὸν
νόμον καθ' ὃν ἦσαν⁸ οἱ πρότερον⁹ νομοθέται.¹⁰ Λέγε.

NOMΟΣ.¹

10 93. Συνίεθ'² ὃν³ τρόπον, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,⁴ ὁ Σόλων
τοὺς νόμους⁵ ὡς καλῶς⁶ κελεύει,⁷ πρῶτον μὲν παρ' ὑμῖν, ἐν⁸

vobis sunt. Ut igitur non tantum verba afferam, sed etiam legem ipsam, de qua loquor, ostendam, cape mihi legem, qua priores legem tulerunt. Recita.

93. Intelligitis, Athenienses, quo pacto, quam praeclare, leges ferri Solon iubeat: primum apud vos, qui iurati estis, apud quos etiam alia

3) τῶν Lind. — om *Q. T. s. Mal. Vindl.* 4) (in quo codice etiam loco ἀλλὰ omissi alicuius nota]. 4) ἡμῖν Vindl. — om prLaurS, inter lin rec ὑμῖν. 5) μόνον λέγω k. 6) Fr. A. Wolfius apodosin putans inchoari a particula ἀλλά, post δεῖξω plene distinxit, quasi post μὴ μόνον per ἀλλὰ καὶ existeret apodosis, aut potius primaria sententia, unde penderet ἴνα etc. 7) λάβε LaurS. vulg. — λαβε Σ. — λαβέ Vindl. 4. Mal. II. X. Bkk. Cf. ad §. 63. 8) ἐνομοθέτησαν Reiskius de suo. 'Verbum εἶναι non raro cum quadam specie simplicitatis ponitur, ut in Dem. Proem. XIII p. 1427, 2.' Fr. A. Wolfius. Vid. Schaeef. ad Proem. l. c. Proprietas formulae est in praepositione. 9) πρότεροι Augl. k. 10) αἱ πρότερον νομοθεταὶ Augerius coniecit.

93. 1) Vindl add *λείπει.* — in marg LaurS. 2) συνίστε Augl. — σύνιστε k. 3) καθ' ὃν Aldete. F. — praepositionem om Σ. LaurS. vulg. 4) ᾧ ἄνδρ. Ἀθ. ante ὃν ponit t. — ibidem siue ἄνδρες k. 5) τὸν νόμον Vindl. 6) 'Ante ὡς καλῶς incisum feci, ut sit καθ' ὃν τρόπον καὶ ὡς καλῶς.' notum est enim in tali conversione sententiae Graecos ἀσυνδέτως loqui solere. — Aeschin. Tim. §. 20: λέγε . . τοῦτον τὸν νόμον, ἵν' εἰδῆτε, οἷον ὑμῖν κειμένων νόμων, ὡς καλῶν καὶ σαφρόνων τετόλμηκε Τίμαρχος δημηγορεῖν.' Fr. A. Wolfius. 'Non opus incidi.' Schaeferus. Quasi esset notus ille Graecismus, quo duo relativa unâ structurâ copulantur, quasi ὡς καλῶς cum κελεύει et ὃν τρόπον cum τιθέναι coniungendum. Obstat ipse ordo verborum. Recte Westermannus Diar. Antiq. l. c. p. 775 observavit appositum esse ὡς καλῶς ad ὃν τρόπον accuratius explicandum. 7) Signum interrogandi vulgo positum AWolfius reiecit, recte. Vid. ad Cor. §. 40. 8) οὐ Vindl. — ἐν delendum censet Marklandus. om F. deletit Chr. punctis notatum et lineis deletum in *Q.* 'Praepositionem omisi. Offendit hoc maxime, quod statim sequitur παρ' οἷσπερ.' Fr. A. Wolfius. 'Ego ἐν ob quam editor Halensis causam omisit deletum malim.' Schaeferus. Variare praepositiones orator amabat. Vid. Prolegg. Gramm. §. 100. etiam in Appositione. Cf. Pac. 12: ἐπὶ θάτερα, ὡςπερ εἰς τρυιάνην. Phil. III

τοῖς ὁμομοκόσιν, παρ' οἷσπερ καὶ τᾶλλα κυροῦται, ἔπειτα
λύοντα τοὺς ἐναντίους,⁹ ἵν' εἰς ἣ περὶ τῶν ὄντων ἐκάστου¹⁰
νόμος καὶ μὴ τοὺς ἰδιώτας αὐτὸ τοῦτο ταράττη¹¹ καὶ ποιῇ¹²
τῶν ἅπαντας εἰδότην τοὺς νόμους ἔλαττον ἔχειν, ἀλλὰ πᾶσιν¹⁵
ἢ ταῦτ'¹³ ἀναγνῶναι¹⁴ καὶ μαθεῖν ἀπλᾶ καὶ σαφῆ τὰ δίκαια.
(94) Καὶ πρὸ τούτων γ' ἐπέταξεν ἐκθεῖναι πρόσθε¹ τῶν ἐπω-
νύμων καὶ τῷ γραμματεῖ² παραδοῦναι, τοῦτον³ δ' ἐν ταῖς⁴
ἐκκλησίαις ἀναγιγνώσκειν,⁵ ἵν' ἕκαστος ὑμῶν ἀκούσας πολ-²⁰

confirmantur, deinde contrariis legibus abrogandis, ut singulis de rebus leges singulae sint, neque homines imperitos id ipsum turbet, et efficiat ut hi deteriore conditione sint, quam qui universas sciunt, sed ut eadem legere et discere simplicia et perspicua iura liceat omnibus. (94) Quin ante haec quidem iussit ante statuas heroum, a quibus cognominatae tribus sunt, proponi et scribae tradi, qui eam in contionibus recitaret, ut unusquisque vestrum saepe

§. 11: εἰς Φωκέας, ὡς πρὸς συμαχούς. Etiam Dind. Turico. Bekk. deleverunt. Gravior locus cum praepositione. 9) ἐναντιωμένους Mal. in marg γρ. ἐναντίους Chr. 10) ἐκάστου τῶν ὄντων s. Vindl. 11) ταράττη Vindl. 12) καὶ ποιῇ καὶ Mor. — καὶ ποιῇ Σ. LaurS. vulg. 'Certe si ab oratore vocula altera esset, aptiorem locum haberet ante ἅπαντας, vel omnes leges.' Fr. A. Wolfius. 13) ταῦτα *Q.* Augl. — ταῦτα Σ, in quo etiam ἦ sine iota praecedat. — ταῦτ' Aldete. F. s. t. v. X. 2 corr Π in ima ora supplens duos versus omissos. — ταῦτὰ Reiskius correxit, ut vulgo in codd. item in LaurS a pr, rec mutavit in ταῦτ'. AWolfius ταῦτα retinuit, ad partem leges modo praelectae referens, 'in qua inesse debuit leges novas oportere publice ac palam omnibus rogari, ut nunc acuenda sint verba πᾶσιν ἢ, non ea quae sequuntur.' — 'Iure Bekkerus ad Reiskianum rediit: respicitur enim illa pars legis, qua Solon iussit νομοθετεῖν λύοντα τοὺς ἐναντίους νόμους, ne αἱ ἀντινομίαι τοὺς ἰδιώτας implicarent fraudibus τῶν ἅπαντας εἰδότην τοὺς νόμους.' Schaeferus. 14) ταῦτὰ γνῶναι coniecit praeunte Dobraeo Bakius Hypomn. T. III p. 127, quia nondum de recitatione publica agatur. Et profecto γνῶναι est in Hermog. Progymn. Rh. T. I p. 54 W. At agitur h. l. de privata lectione quocumque tempore facienda. Certe dicendum foret μαθεῖν καὶ γνῶναι. Praeterea eidem interpolatum videtur τοὺς νόμους. Perspicuitas huius loci etiam ab Hermogene l. c. laudatur.

94. 1) πρόσθεν rec corr LaurS. vulg. — πρόσθε Σ. prLaur. T. F. Augl. k. r. II. Mal. X. — πρὸς τε Bav. — Vid. Prolegg. Gramm. §. 20. — Proxime ad τῶν ἐπωνύμων marg LaurS: τῶν φυλῶν ἐπώνυμοι ἠρώες δέκα ὡςπερ ἐρεχθεὺς ὁ πανθίονος. Schol. 2) γραμματι pr Σ (eadem corr i in ei). prLaurS, rec corr superser ei. 3) τούτων Vindl. prLaurS, rec corr in τοῦτον. 4) τοῖς Fel. pr*Q.* Vindl. Non omissus est articulus ταῖς in Σ, sed in s. 5) ἀναγιγνώσκειν Aldete. *Q.* Vindl.

λάκις⁶ καὶ⁷ κατὰ σχολὴν σκεψάμενος, ἀν⁸ ἢ⁹ καὶ¹⁰ δίκαια καὶ
συμφέροντα, ταῦτα νομοθετῆ.¹¹ Τούτων τοίνυν, τοσοῦτων
ὄντων δικαίων¹² τὸ πλῆθος, οὐτοσί μὲν οὐδ' ὅτιοῦν ἐποίησεν
²⁵ Λεπτίνης (οὐδὲ¹³ γὰρ ἀν¹⁴ ὑμεῖς ποτ' ¹⁵ ἐπέισθητε, ὡς ἐγὼ νο-
μίζω, θέσθαι τὸν νόμον), ἡμεῖς δ', ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πάντα,
καὶ παρεισφέρουμεν πολλῶ καὶ¹⁶ κρείττω¹⁷ καὶ δικαιότερον τοῦ

audita et per otium considerata, quae et iusta essent et utilia, haec
suis suffragiis comprobaret. Quamvis igitur tot iura in promptu sint,
hic Leptines nihil horum fecit (neque enim vobis unquam persuasum esset,
ut arbitror, ut legem hanc probaretis), nos vero omnia, Athenienses, fa-
cimur, et substituimus, quam lex est istius, multo et praestantiorum et

6) πολλάκις] Σ primas tres literas in tribus quatuorve versum finien-
tibus literis erasis exhibet. forma prioris λ est paulo inusitatior. 7) τῶν
Mor. operarum culpa, ut videtur. — πολλάκις καὶ κατὰ σχολὴν ab ἀκού-
σας secernenda et cum σκεψάμενος construenda esse Bakius Mnemos.
1856 II p. 224, etiam καὶ ante πολλάκις addendum censet, quia una
tantum contio intererat inter primam, qua nova lex ferebatur, et ter-
tiam, qua de Nomothetis designandis decernebatur. At consentaneum est
rogationem statim etiam in prima contione recitatam fuisse itemque in
tertia, ante quam decerneret populus, voce viva repetitam, ut in se-
cunda. Quare etiam τῆ ἐκκλησίᾳ si quis coniecerit, reprobandum est.
Neque opus Dobraei coniectura: 'Vide an ἐν τρισὶν ἐκκλησίαις legerit
Ulpianus.' Non puto scholiastam alia quam vulgata legisse; recte vero
hic dicit tres fuisse contiones. 8) ἀν pr Σ, add antiq ἄ, ut esset ἄ
ἀν, ut LaurS. vulg. — ἀν T. — ἀν Q. s. Lind. Vindl. 4. Mal. — ἀν Π.
Vid. Prolegg. Gramm. §. 15 p. 16 not. 9) ἢ om Vindl. 10) καὶ
om F. Augl. k. (an s? an k et s?). 11) νομοθετῆ Augl (fide Reiskii).
Vindl. 7. 12) δικαίων ὄντων Aldete. t. v. X. — ὄντων om pr F. —
Bav: οντων δικαίων, ut Σ. LaurS. vulg. — Dobraeus mavult τῶν δι-
καίων post πλῆθος ponere, certe τῶν addere, comparans p. 496, 19.
Steph. I p. 1122, 22. p. 1125, 26, qui loci non probant articulum esse
necessarium. nam τούτων pendet ab οὐδ' ὅτιοῦν. 13) οὐ F. Augl. k.
14) ἀν om Vindl. 7. 15) πῶποτε cod ε. — τότε Vindl. 7, ut in aliis codd.
scholiorum. — 'πῶποτε placere debet iis, si qui animum induxerunt,
οὐδέποτε non nisi cum futuro et οὐδέπῶποτε non nisi cum praeterito
iungi, quod praeceptum est Brunckii ad Aristoph. Lysistr. vs. 301.
Thesm. vs. 32. Eccl. vs. 384 a multis repetitum. Sed cautius verius-
que Pierson. ad Herodian. p. 461, e quo grammatico animadversio flu-
xit. Cf. Schol. Ven. Iliad. A. vs. 154. Oratorum et poetarum loca sunt
multa, quae οὐδέποτε clare defendant non tantum cum futuris, sed et
cum praeteritis constructum.' Fr. A. Wolfius. 'Vid. Comment. in Ari-
stoph. T. IV p. 697 et Lobeck. ad Herodian. p. 457 sq.' Schaeferus.
Cf. ad Rhod. §. 15. 16) καὶ om vulg. (Bav.) — habent Σ. LaurS.
Augl. (k). add 1 corr Π. 17) κρείττων r.

τούτου¹⁸ νόμον.¹⁹ γνώσεσθε δ' ἀκούοντες.²⁰ (95) Λαβὲ¹ καὶ
λέγε πρῶτον μὲν ἄ τούτου τοῦ² νόμου γεγράμμεθα, εἰδ' 486
ἄ³ φάμεν δεῖν ἀντὶ τούτων τεθῆναι.⁴ Λέγε.⁵

NOMΟΣ.⁶

aequiorum. id quod audita re cognoscetis. (95) Cape et recita primum
quae in ista lege accusavimus, deinde quae illorum loco poni debere as-
serimus. Recita.

18) τούτου sine articulo τοῦ Aldete. F. t. v. X. — τούτου του Mal.
τούτου του Σ. — τούτου τοῦ Augl. k. γρ Π. — τοῦ τούτου Reiskius
de suo 'quam lex est huius Leptinis', sic habent LaurS. Q. T. s. Lind.
— τὸν τούτου r. 19) νόμον Q. Vindl. 4. γρ Π. Cf. §. 95. fortasse
etiam in Σ extremum ν ex v factum est, certe eadem prima manu. —
νόμον νόμον LaurS. 20) ἀκούσαντες vulg. — ἀκούοντες Σ. LaurS.
Q. T. Vindl. 4. Π. Mal. — ἀκούσαντες F. — γρ. γνώσεσθε δ' ἀν (?)
ἀκούσαντες marg recentior Σ.

95. 1) Λάβε Σ. LaurS. vulg. — λαβὲ Bkk. Vindl. 4. Mal. Π. X.
Vid. ad §. 63. 2) τούτου τοῦ Σ. LaurS. vulg. — 'Qui vs. 5 (not. 7)
praetulerunt τοῦ τούτου νόμον, iidem cur hic non dederint parum
intelligo.' Schaeferus. Secuti sunt Dindorfius et nuper Bekke-
rus. At cf. §§. 30. 99: τούτου τοῦ νόμον, ibiq. not. 3) ἀν Q,
in quo α est corr. 4) τεθῆναι Aldete. Σ. Vindl. — τεθῆναι LaurS.
vulg. — πρῶτον ... τεθῆναι om prk. 5) Λέγε om k. 6) ΝΟΜΟΣ
omnes libri. — 'ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΑ ΝΟΜΟΥ. Titulum mutavi. Re-
citare scriba iubetur primum ea, quae ad accusationem legis Leptineae
vitiose latae pertinent, deinde Demosthenis legem. Sed interpellatur
homo, ne alteram partem uno tenore legat, interiectis verbis: Ταῦτα
μὲν ἔστιν etc. Mox pergere iubetur ad legem Leptineae contrariam.
Ad quam audiendam orator excitatione iudicium opus putans clamat:
προσέχετε τούτοις ἀναγινωσκομένοις τὸν νοῦν. Iam legitur ΝΟΜΟΣ
ΑΝΤΕΙΣΦΕΡΟΜΕΝΟΣ [libri solum titulum ΝΟΜΟΣ habent], ut
ex usu Graeco inscriptionem feci. [Contra usum]. Verum hic quoque,
ubi ad eum locum ventum est, qui fuit de donis populi ratis habendis,
Demosthenes interpellat, quo gravius eum locum auditoribus commen-
det vs. 10 sqq. Atque hoc ipso consilio ducitur ad aliam quandam le-
gem a Leptine non minus violatam: κατ' αὐτὸ τοῦτο ἔνοχον. Postremo
rursus post hanc legem recitatam Demosthenes se immiscet praeludens
alteri parti legis contrariae.' Fr. A. Wolfius. Iam Reiskius in trans-
latione pro primo titulo Γραφή ponendum esse censet, quem Wester-
mannus ad h. l. et l. c. p. 776 probabat. Veram rationem viderunt
iam idem ille Reiskius et Schaeferus, qui interpres haec adnotavit:
'Non opus fuit, ut titulus mutaretur. quae enim et hic et deinceps
(ἐφεξῆς vs. 6) recitari iubentur, omnia complectitur unum idemque

5 Ταῦτα μὲν ἐστὶν ἂ τούτου τοῦ⁷ νόμου διώκομεν⁸ ὡς οὐκ ἐπιτήδεια. τὰ δ' ἐξῆς⁹ λέγε¹⁰ ἂ τούτων εἶναι βελτίω φαιμέν. Πρὸςέχετε, ἄνδρες¹¹ δικασταί, τούτοις ἀναγινωσκομένοις¹² τὸν νοῦν. Λέγε.

NOMΟΣ.¹

10 96. Ἐπίσχεσ. Τοῦτο μὲν ἐστὶν² ἐν τοῖς οὖσι νόμοις³ κυρίοις⁴ ὑπάρχον καλόν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ σαφές, τὰς δωρεάς, ὅσας⁵ ὁ δῆμος ἔδωκεν, κυρίας εἶναι,⁶ δίκαιον,⁷ ὃ γῆ καὶ

Hæc sunt quæ in ista lege persequimur ut non bona. Recita deinceps, quæ istis potiora dicimus. Animum advertite, iudices, dum hæc leguntur. Recita.

96. Desine. Hoc igitur est in receptis legibus, Athenienses, pulcrum et perspicuum, ut dona quæ populus dederit, rata sint, ius, medius fidius. Decebat igitur Leptinem non prius suam ferre legem, quam hanc

legis carmen: ut scriba τὰ κατηγορήματα alterius legis recitare iussus ipsam Demosthenis legem (τὸν νόμον), cuius illa sunt tanquam exordium, recitare incipat. Hæc Schæferus. Omnia cohaerere patet vel ex formulis τὰ δ' ἐξῆς λέγε et ἐπίσχεσ. Praefatio autem legi in iudicio heliastico Thesmothetarum, coram quibus praesidibus actum est (vid. ad §. 98), praemittebatur aptissime, non item in contione post disceptationem iudicalem habenda de lege nova decernenda (aut ad accipiendam rogationem aut repudiandam). Sed praefationis huius duae erant partes: accusatio Leptineae legis et commendatio Demosthenicae, cui commendationi orator interposuit etiam veterem legem de donis publicis ratis habendis. Itaque omnes 4 tituli Νόμος veri sunt. 7) τούτου τοῦ Σ. LaurS. vulg. — τοῦ τούτου Aug1. Rskete. — τούτου F (non Bav?). Cf. not. 2. 8) διώκομεν Mor. operae. 9) ἐφεξῆς Aldete. F. t. v. X. — ἐξῆς Σ. LaurS. Q. T. Aug1. k. r. s. Vind1. 4. Mal. II. 10) λέγε om Vind1. 11) ὃ ἄνδρ. LaurS. vulg. — ὃ om Σ. Q. Aug1. k. s. t. v. Vind1. Mal. X. Bene in tam commota oratione. 12) ἀναγινωσκομένοις Aldete. Vind1. — ἀναγιν. Σ. LaurS. vulg.

96. 1) ΝΟΜΟΣ ΑΝΤΕΙΣΦΕΡΟΜΕΝΟΣ AWolfius de suo. Vid. §. 95 not. 6. 2) ἐστὶν om bis Aristid. Rh. T. IX p. 368 W. 3) ἐν τοῖς νόμοις τούτοις r. Vind4. 4) κυρίους pr Q. 5) ὡς Aldete. F. t. v. X. — ὅσας Σ. LaurS. vulg. Aristides bis. Cf. §. 97. 'Praestat ὅσας ut gravius.' Schæferus. 6) εἶναι post h. voc. subdistinctio-nem habent Aldete. Turice etiam plenius distingunt. Recte illae. nam δίκαιον est pro substantivo, cui praedicata καλόν καὶ σαφές praecedunt, interpositis legis verbis τὰς δωρεάς ... εἶναι, sed gravitatis causa δίκαιον in fine positum est, proxime coniunctum cum ὃ γῆ κ. θ. Vid. Westerm. l. c. p. 776. 7) δίκαιον om pr T. Vind4. Mal.

θεοί. Χρῆν⁸ τοίνυν Λεπτίνην μὴ πρότερον τιθέναι τὸν ἑαυτοῦ νόμον, πρὶν⁹ τοῦτον¹⁰ ἔλυσε γραψάμενος. νῦν δὲ μαρτυρίαν καθ' ἑαυτοῦ καταλείπων¹¹ ὅτι παρανομεῖ τουτονὶ τὸν νόμον,¹⁵ ὅμως ἐνομοθέτει, καὶ ταῦθ' ἑτέρου κελεύοντος νόμου καὶ¹² καθ' αὐτὸ τοῦτ' ἐνοχον εἶναι τῇ γραφῇ, εἰάν ἐναντίος ἦ τοῖς πρότερον κειμένοις νόμοις. Λαβὲ¹³ δ' αὐτὸν τὸν νόμον.

NOMΟΣ.¹

20

97. Οὐκουν² ἐναντίον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῷ³ κυρίας εἶναι τὰς δωρεάς, ὅσας⁴ ὁ δῆμος ἔδωκεν⁵ τὸ⁶ μηδένα εἶναι ἀτελεῖ τούτων⁷ οἷς ὁ δῆμος ἔδωκεν; σαφῶς γ'⁸

accusans abrogasset. nunc vero hanc ut testimonium contra se ipsum relinquens, leges a se violari, nihilominus legem tulit, idque quum alia lex iubeat, etiam ob hoc ipsum accusationi scriptae obnoxiam esse, si veteribus legibus adversetur. Cape ipsam legem.

97. Nonne contrarium est, Athenienses, rata esse dona, quæ populus dederit et neminem immunem esse eorum, quibus populus id dederit? perspicue ulique. neque vero in hac lege, quam nunc hic substituit, id

8) ἐχρῆν Aug1. k. — χρῆν in Σ extrema litera in erasa (fort. ι) scripta est. — χρῆ LaurS. t. Aristid. adv. Dem. §. 63 p. 29 ed. Grauert. 9) πρὶν ἢ Vigerus p. 442 male. 10) τὸν παλαιὸν ante τοῦτον Aldete. LaurS. F. t. v. X. Aristides. — om interpretamentum Σ. vulg. idque vetus, ut apparet ex Aristidis declamatione. 11) καταλείπων Appfr. AldV. Aug1. k. r. — καταλείπων LaurS (volens praesens). — καταλείπων Σ. vulg. 'Sententia flagitat, ut actio τοῦ καταλείπειν cogitetur nondum perfecta eo tempore, quo tempore Leptines ἐνομοθέτει.' Fr. A. Wolfius. 'Graeci καταλήλως dicunt καταλείπων (imperf.) ἐνομοθέτει, ut καταλιπὼν ἐνομοθέτησε. Sic modo legimus ἔλυσε γραψάμενος.' Schæferus. Vid. Prolegg. Gramm. §. 98 p. 115. 12) 'καὶ si abesset, non requirerem.' Schæferus. I. e. h. l. i. q. etiam hac ratione, praeter alia. 13) λαβὲ Bkk. Vind1. 4. Mal. II. X. — λάβε Σ. LaurS. vulg. Cf. ad §. 63.

97. 1) Titulum rubrum habet in margQ. Addit λείπει Vind1. 2) Οὐκουν Σ. LaurS. vulg. — Οὐκουν Bkk. Vid. Prolegg. Gramm. §. 40. 3) τὸ s. Vind1. Cf. not. 6. 4) ὡς Aldete. F. Aug1. k. r. t. v. X. — ὅσας Σ. LaurS. vulg. (in marg Lamb.: ὅσας. τ. ε. loco ὅσας codices α. ε.). Cf. §. 96. 5) ἔδωκεν cum v linea deleto Σ. 6) τῷ Vind1. (non s?). Cf. not. 3. — τοῦ pr LaurS, rec corr in τῷ. 7) τούτων ἀτελεῖ Aldete. F. v. X. — ἀτελεῖ τούτων Σ. LaurS. vulg. Cf. illam formulam §§. 2. 29. 128. Illam lectionem Benselerus Hiatt. p. 102 censet restituendam, quasi non illa ipsa legis verba referrentur. — τούτων ἀτελεῖ t. 8) γ' om s. Vind1.

25 οὕτως. ἀλλ' οὐκ ἐν ᾧ νῦν ὄδ' 9 ἀντειςφέρει νόμῳ, ἀλλ' ἄ τ' 10
 ἐδώκατε 11 κύρια, καὶ πρόφασις δικαία κατὰ τῶν ἢ 12 παρα-
 κρουσαμένων ἢ μετὰ ταῦτ' ἀδικούντων ἢ ὅλως ἀναξίων, δι' ἣν
 ὄν 13 ἄν 14 ὑμῖν δοκῆ κωλύσεται ἔχειν 15 τὴν δωρεάν. Λέγε τὸν
 νόμον.

487

NOMΟΣ. 1

98. Ἀκούετε ὧ ἀνδρες Ἀθηναῖοι καὶ καταμανθάνετε, 2 ὅτι
 ἐνταῦθ' ἐνὶ καὶ τοὺς ἀξιόους ἔχειν τὰ δοθέντα, καὶ τοὺς 3 μὴ
 τοιούτους κριθέντας, ἐὰν ἀδίκως 4 τι λάβωσιν, ἀφαιρεθῆναι,
 5 καὶ τὸ λοιπὸν ἐφ' ὑμῖν εἶναι πάνθ' ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον καὶ 5
 δοῦναι καὶ μὴ. Ὡς μὲν τοίνυν οὐχὶ καλῶς οὗτος 6 ἔχει καὶ δι-
 καίως ὁ νόμος, οὐτ' ἐρεῖν οἶμαι 7 Λεπτίνην οὔτε, ἄν 8 λέγη,

usu venit, sed tum ea, quae vos dedistis, rata sunt, tum iusta in eos actio
 relinquitur qui vel fraude impetrarunt vel postea iniuste agunt vel in uni-
 versum indigni sunt, qua actione cuicumque vobis visum erit donum eri-
 pietis. Recita legem.

98. Auditis, Athenienses, et intelligitis, hic inesse, ut et digni, quae
 data sunt, teneant, et qui tales iudicati non fuerint, si quid iniuste acce-
 perunt, eo priventur, et in posterum penes vos sit, sicut aequum est,
 quaelibet vel dare vel non dare. Legem hanc igitur non praeclaram et
 aequam esse, nec dicturum arbitror Leptinem; nec, si dixerit, posse de-

9) ὁ δὲ Mor. — In marg Σ pallido colore Ἀπεψίων (non ὁ Ἀφ.).
 'Scilicet ὁ Κτήσιππος, ᾧ συνηγόρει Δημοσθένης.' HWolfius. 'Ctesip-
 pus, ni fallor, actor huius causae contra Leptinem, aut aliquis eius advo-
 catus, aut Aphepsion. Vid. p. 501.' Reiskius. 'Fallitur Augerius pronomen
 ad Demosthenem trahens, in quo temere oratori tribuit, quod est
 poetarum sceniorum. Melius vulgo referunt Ctesippum; optime, ut puto,
 Ulpianus ad Aphepsionem.' Fr. A. Wolfius. Scilicet Ctesippus iunior
 erat, cuius loco Demosthenes dicebat. Apsepsion igitur intelligendus
 est (vid. §. 144, ubi etiam de nominis scriptura), ut recte annotavit
 scholiasta. Vid. Arn. Schaefer. Dem. T. I p. 357 sqq. 10) ἀλλά τ' r.
 — ἄ τ' sine ἀλλ' k. — ἀλλά τ' Aug1. 11) ἀλλ' ἄτε ἐδώκατε Aldetc.
 F. t. v. X. Chr in marg. — ἀλλ' ἄτε ἐδώκατε LaurS. — ἀλλ' ἄ τ' ἐδώ-
 κατε Σ. vulg. — ἀλλ' ἄ τ' ἐδώκατε Vind4. 12) ἢ om Vind1. 13) ὄν
 om Aug1. pr k. 14) ἄν om Fel operae. 15) κωλύεται ἔχει Aug1.

98. 1) ΝΟΜΟΣ ΑΝΤΕΙΣΦΕΡΟΜΕΝΟΣ AWolfius de suo. Vid.
 ad §. 95 not. 6. 2) μανθάνετε Vind1. 3) τοὺς om Ω. 4) ἀδί-
 αι
 κως Ω, αι add, relicto accentu. 5) καὶ om Aldetc. F. t. v. X. —
 habent Σ. vulg. 6) οὗτος om k. 7) οἶμαι Σ. LaurS. Aug1. Vind4.
 — οἶμαι Aldetc. Ω. Vind1. Π. Mal. X. (non Σ). 8) οὐτ', ἐὰν LaurS.
 vulg. — οὐτε, ἄν Σ.

δείξει δυνήσεσθαι. ἄ 9 δὲ πρὸς 10 τοῖς θεσμοθέταις 11 ἔλεγεν,
 ταῦτ' ἴσως λέγων παράγειν ὑμᾶς 12 ζητήσεται. ἔφη γὰρ ἑξαπάτης 10
 εἴνεκα 13 παραγεγράφθαι τοῦτον τὸν νόμον, ἐὰν δ' ὄν αὐτὸς
 ἔδηκεν λυθῆ, τοῦτον οὐ τεθήσεσθαι. (99) Ἐγὼ δ', ὅτι μὲν τῆ
 ὑμετέρῃ 1 ψήφῳ τούτου τοῦ 2 νόμου λυθέντος τὸν παρεισνε-
 χθέντα κύριον εἶναι σαφῶς ὁ παλαιὸς κελεύει νόμος, καθ' ὃν
 οἱ θεσμοθέται τοῦτον ὑμῖν 3 παρέγραψαν, εἴσω, ἵνα μὴ περὶ 15

monstrare. quae vero apud Thesmothetas dixit, ea fortasse hic repetens,
 vos circumducere conabitur. dixit enim imposturae gratia legem hanc
 nostram esse adscriptam et propositam, si vero ea, quam ipse tulerit, ab-
 rogetur, illam non perlatum iri. (99) Ego vero vestris quidem suffragiis
 ista lege abrogata, substitutam illius loco ratam esse vetere lege perspi-
 cue iuberi, secundum quam Thesmothetae vobis hanc adscriptam posue-

9) post ἄ litera (v?) est erasa Ω. 10) δὲ τὰ πρὸς F. v. 11) γρ.
 τοῖς θεσμοθέταις AldV. — τοῖς νομοθέταις Bav (non F?). 'Nescio an
 melius.' Reiskius. 'Vir doctus suo periculo emendat παράγειν καὶ
 ὑμᾶς. minore periculo conicere potuisset scribendum πρὸς τοὺς θε-
 σμοθέταις, quod schol. videtur legisse. Tamen ne hoc quidem verum
 putarim. Quod vero huc nomothetae invehuntur, falsissimum est. Vid.
 Prolegg. p. CXXXIX sqq.' Fr. A. Wolfius. Quod de Nomothetis Reis-
 kius h. l. cogitarit falsum est. nam Nomothetas huius causae iudices
 fuisse concludebatur quidem e §. 94: ἡμεῖς δὲ .. πάντα scil. ποιούμεν
 collatis cum Aeschin. Ctes. §. 38. Cf. Westermann. De Documentis
 p. 50 sq. At vid. quod contra dixit Schoemannus doctissimus singulari
 dissertatione de causa Leptinea, cuius rationem nunc ipse Westermannus
 candidus probat. Cf. supra ad §. 91. Thesmothetae autem rem antea
 examinatum ἐν ἀνακρίσει in iudicium heliasticum intulisse (εἰσαγεῖν)
 videntur e ell. §§. 90 et 137 cum hoc ipso loco. Vid. ipsum Wester-
 mann, l. c. p. 54. Hermann. Antiqq. Publ. §. 131 not. 12. Ad anacri-
 sin pertinet etiam §. 99: οἱ θεσμοθέται τοῦτον ὑμῖν παρέγραψαν.
 12) 'Fort. καὶ ὑμᾶς, vos quoque. eadem ad vos quoque commemorans.'
 Reiskius. 'Cave audias. A fraude metuendum erat solis iudicibus,
 penes quos esset λύειν τὸν νόμον.' Schaeferus. 13) εἴνεκα Aug1. k.
 — εἴνεκα Σ. LaurS. vulg. Prolegg. Gramm. §. 116.

99. 1) ἡμετέρῃ Vind1. 2) τοῦ τούτου Westermannus de suo.
 Cf. §§. 30. 94. 95. — τοῦ νόμου τούτου §. 18. οὗτος ὁ νόμος de eadem
 lege §. 10. ὁ νόμος οὗτος §. 17. τοῦτον τὸν νόμον §§. 160. 163. etiam
 τὸν νόμον §§. 1 sqq. et passim. 3) ἡμῖν Σ. vulg. — ἡμῖν k. — ὑμῖν
 Aldetc. LaurS. (Π). 'ὑμῖν an ἡμῖν legatur, perinde est. illud est vo-
 bis, in vestram gratiam, ut videretis atque iudicaretis; hoc nostram in
 gratiam, nostro rogatu.' Reiskius. 'Praestat ὑμῖν h. e. in gratiam
 vestram, seu ut verba legis ab omnibus, qui vellent, legi et iudicari possent.'

τούτου τις ἀντιλέγη μοι, ἀλλ' ἐπ' ἐκεῖν' εἶμι: ὅταν ταῦτα λέγη δῆπου: ὁμολογεῖ μὲν εἶναι βελτίω καὶ δικαιοτέρον τόνδε τὸν νόμον οὗ τέθεικεν αὐτός, ὑπὲρ δὲ τοῦ πῶς⁴ τεθήσεται⁵ 20 ποιεῖται τὸν λόγον. (100) Πρῶτον μὲν τοίνυν εἰσὶν αὐτῷ κατὰ τοῦ παρεμφέροντος πολλοὶ τρόποι, δι' ὧν, ἂν¹ βού-

runt, omittam, ne quis mihi controversiam ea de re faciat, sed illuc venio: scilicet quum illud dicit, confitetur meliorem et aequiorem esse hanc legem ea, quam ipse tulerit, sed de modo agit, quo sit perferenda. (100) Primum igitur multae illi rationes sunt contra substituentem, quibus, si velit, cogat eum, ut ipse legem ferat. deinde spondemus nos,

Fr. A. Wolfius. Westermannus recepit ἡμῖν nostra rogatione. Imo ὑμῖν solum verum est, nam h. l. respiciuntur de lege a Demosthene rogata tabellae a Thesmothetis conscriptae eiusdemque legis ab iisdem magistratibus expositae ratio, ut quisque iudicium cognoscat, ξιαστος ὑμῶν §. 94. Auctores legis ipsi sciebant eam. 4) 'Sententia postulat εἰ vel πρότερον, futurumne sit, ut ea lex rogetur.' Reiskius. 'Particula πῶς pertinet ad modum, quo lex nova auctoritatem accipere possit. Potnit autem id fieri, ut vidimus, aut sola abrogatione veteris legis aut sic, ut qui tulisset νόμον ἀντεισφερόμενον, idem legitime perferret. Iam nihil refert, inquit, dum lex mea recipiatur, utroq; id modo fiat, et de hac re Leptines frustra loquitur. Nempe si Demosthenes cum suis eo iudicio, quod nunc agitur, illud vicerint, ut Leptinis lex tollatur, non solum haec inutilis aut reipl. pernicioza, sed contraria simul illa Demosthenis videri debebit melior ac iustior iudicata. Sic ad novae legis praestantiam demonstrandam non videtur necesse esse, ut ab eo, qui scripsit, solennibus modis perferatur. Hac via quodammodo videor mihi oratoris mentem perspicere.' Fr. A. Wolfius. 'Orator hoc vult: Quando Leptines haec dicit (scil. ἐξαπάτης εἴνεκα ... οὐ τεθήσεσθαι), tantum abest ut mihi obsit, ut suae ipse causae nocet. ita enim fatetur meam suā legem esse meliorem et iustiozem omnisque disceptatio huc redit, ut de modo meae legis perferendae agatur. πολλοὶ δ' εἰσὶν πρόποι κτλ. Vides πῶς unice tenendum esse.' Schaeferus. Quia leges veteres de perferenda nova lege usu saepe erant irritae, orator per hypophoram fingit Leptinem, quasi de iusto quidem argumento Demosthenicae legis convictus esset, timentem, quomodo cogeret Demosthenem ut ipsius legem etiam in contione perferret, postquam iudicium Leptineam legem antiquasset. 5) τεθείσεται Ω.

100. 1) ἂν μὴ Aldetc. rec superser LaurS. F. t. v. X. — μὴ om Σ. prLaurS. vulg. 'Post μὴ βούληται comma sustuli [ut iam Fel.], ut indivise legantur ἂν μὴ βούληται θεῖναι τὸν νόμον, non θεῖναι τὸν νόμον αὐτὸν ἀναγκάσει.' Fr. A. Wolfius. Melius abest negatio, quia facilius est ad βούληται Leptinem subintelligere quam τὸν παρεμφέροντα. Commatis autem signum post βούληται ponendum est. nam βού-

ληται,² θεῖναι τὸν νόμον αὐτὸν ἀναγκάσει. ἔπειτ'³ ἐγγνώμεθ'⁴ ἡμεῖς,⁵ ἐγώ,⁶ Φορμίων, ἄλλον⁷ εἰ τινα⁸ βούλεται, θήσειν⁹ τὸν νόμον. Ἔστι δὲ¹⁰ δῆπου νόμος ὑμῖν,¹¹ εἴαν τις ὑποσχόμενός τι τὸν δῆμον ἢ βουλήν¹² ἢ δικαστήριον ἐξαπατήσῃ,¹³ τὰ ἔσχατα²⁵ πάσχειν.² Ἐγγνώμεθα, ὑπισχνόμεθα,¹⁴ οἱ θεσμοθέται ταῦτα γραφόντων, ἐπὶ τούτοις τὸ πρᾶγμα γιννέσθω.¹⁵ (101) μὴδ' ὑμεῖς ποιήσητε μηδὲν ἀνάξιον¹ ὑμῶν² αὐτῶν, μὴτ', εἰ τις φαῦλός ἐστι³ τῶν εὐρημένων τῆν δωρεάν, ἐχέτω, ἀλλ' ἰδίᾳ⁴⁸⁸ κατὰ τόνδε κριθῆτω τὸν νόμον. Εἰ δὲ ταῦτα λόγους καὶ φλυαρίας εἶναι⁴ φήσει· ἐκεῖνό γ' ὁ λόγος: αὐτὸς θέτω,⁶ καὶ μὴ λεγέτω τοῦτο, ὡς οὐ⁷ θήσομεν ἡμεῖς.⁸ Κάλλιον δὲ δῆπου

ego, Phormio, alius, quem vult, legem perluros esse. Constat vero legem esse vobis, si quis aliquid pollicitus, populum vel senatum vel iudicium deceperit, ut capite mulctetur. Spondemus, pollicemur, Thesmothetae id scribunto, penes hos res peragatur. (101) neve vos quicquam vobis ipsis indignum facite, neve si quis e conseculis donum pravus est, id teneto, sed seorsum lege hac in iudicium adducitor. Si vero verba haec et ineptias esse dicet; hae certe ineptiae non sunt: ipse legem perferat, neque hoc dicat, nos eam perluros

ληται θεῖναι τὸν νόμον coniungendum esse docet oppositum §. 101: αὐτὸς θέτω. Absolute dictum est βούληται, scil. τοῦτο i. e. τὸ τεθῆναι τὸν νόμον. 2) βούλοιο k. 3) ἔπειθ' Ω. Vind4. 4) ἐγγνώ-
ῃ rec
μεθ' om Vind1. 5) ὑμεῖς LaurS. 6) καὶ post ἐγὼ add Chr., ne quis, ut fiebat, ἐγὼ Φορμίων copularet. 7) μᾶλλον Ω. T. Ven. Obs. Lind. Vind1. 4. Π (in cuius marg eadem manu γρ. ἄλλον). Mal (in cuius marg: ἐν ἄλλῳ. ἐγὼ Φορμίων. ἄλλον εἰ τινα β.). Litera μ vocabuli μαλλον debetur praecedenti v. — ἄλλων HWolfius in textu, in annot. ἄλλον, sic interpungens. At de ordine verborum huius attractionis vid. Krüger. Gramm. §. 51, 10 not. 10. 8) εἴτινα καὶ Vind7. 9) θήσει Vind1. 10) δὲ om r. Vind4. 11) ἡμῖν k. Vind7. — om Paul. —
v rec
ἡμῖν LaurS. 12) ἢ τῆν βουλήν cum articulo Aug1. k. r. — Non solum quia et alius erat Atheniensium senatus (Areopagiticus) praeter D, nec quia praecedit articulus, articulus potest abesse, sed omnino βουλή est in iis substantivis, qui sine articulo tanquam propria nomina possunt usurpari 13) ἐξαπατήσειν Ω. T. r. s. Lind. Vind1. 14) ὑπισχνόμεθα pr Σ, sed eadem manus add v. 15) Cit. Aristid. Rh. T. IX p. 382 sq. W.

101. 1) ἄξιον s. Vind1. 2) ὑμῶν om Vind1. 3) ἐστὶ est corr in Σ, ut videtur ex ἐπι. 4) εἶναι supra versum F (non Bav?). 5) ἐκεῖνο δὲ IndLamb. 6) θέτω Ω. In marg est signum =. 7) οὐ ὡς Ald. 8) ὑμεῖς sic Vind1.

5 τὸν⁹ ὑφ' ὑμῶν¹⁰ κριθέντα καλῶς ἔχειν νόμον¹¹ εἰσφέρειν,¹²
ἢ ὃν νῦν¹³ ἀφ' αὐτοῦ¹⁵ τίθησιν.

102. Ἐμοὶ δ', ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δοκεῖ Λεπτίνης (καὶ
μοι¹ μηδὲν ὀργισθῆς. οὐδὲν γὰρ φλαυῖρον ἐρῶ σε²) ἢ, οὐκ
ἀνεγνωσκέναι τοὺς³ Σόλωνος νόμους, ἢ, οὐ συνιέναι. εἰ γὰρ
10 ὁ μὲν⁴ Σόλων ἐθήκεν νόμον⁵ ἐξεῖναι δοῦναι τὰ ἑαυτοῦ
ᾧ⁶ ἂν τις βούληται, εἰ μὴ παῖδες ᾧσιν γνήσιοι,
οὐκ ἔν' ἀποστερήσῃ τοὺς ἐγγυτάτω⁷ γένει τῆς ἀρχιστείας,⁸
ἀλλ' ἔν' εἰς τὸ μέσον καταθεῖς τὴν ὀφέλειαν ἐφάμιλλον ποιήσῃ

non esse. Praeclarius profecto est perferre legem a vobis approbatam, quam eam quam nunc de suo proponit.

102. Mihi vero, Athenienses, videtur Leptines (sed ne mihi irascaris, nam mali de te nihil dicam) leges Solonis aut non legisse aut non intellexisse. Nam si Solon legem tulit, licere cui legitimi liberi non sint, quem libitum sit haeredem instituere, non ideo tulit ut genere proximos iure propinquitatis fraudaret, sed ut utilitate in medium proposita efficeret,

9) τὸ Fel. 10) ἡμῶν Vindl. 11) ἔχειν νόμον καλῶς r. Vindl. — κ. ἔχει v. Vindl. 12) εἰσφέρει recens manus Π (?), quae duos versus supplevit. 13) ὃν ὄν pr. Q. 14) ἐφ' Ald. IndFel. Mor. — ἀφ' Σ. LaurS. vulg. 15) ἑαυτοῦ vulg. — αὐτοῦ s. Vindl. Π. — αὐτοῦ Σ. — αὐτοῦ LaurS (s est rec). — (In Q ἀφαντον). — 'Ἀφ. ἑαυτοῦ est sua sponte; ἐφ' ἑαυτοῦ dicitur in iis rebus, quas quis facit per se solum, sua solius auctoritate, sine alius consilio vel auxilio. Igitur hoc praetuli.' Fr. A. Wolfius. 'Bekkerus ... dedit ἀφ' ἑαυτοῦ, quod recte factum puto. Verte autem de sua ipsius fabrica i. e. a se ipso excogitatam, commentam, von seinem eigenen machwerk. Cf. Sylburg. ad Dionys. T. III p. 1865 R.' Schaeferus.

102. 1) πρὸς Διὸς post μοι add LaurS. vulg. — om Σ. T. Vindl. Mal. Hermog. Rh. T. III p. 252. et p. 332. Anonym. Rh. T. VIII p. 656 (qui anonymus om etiam καί μοι). Cf. Schol. Aristidis p. 172 ed. Fr. ad T. II p. 169 ed. Dind. 2) ἐρῶ σε φλ. Hermogenes, Anonymus (qui rhetor om σε). Vindl. 3) τοῦ prMal (correxerit Chr). 4) μὲν om prBav (non F?). 5) τὸν νόμον Vindl. — Lex citatur etiam Steph. II §. 15. Boet. II §. 49. Isae. Pyrrh. Haered. §. 68. Plutarch. Solon. cap. 21. 6) ὅτω Aldetc. F. t. v. X. — ᾧ Σ. LaurS. vulg. 7) ἐγγύ-

τατα τῷ Aldetc. F. t. v. — ἐγγυτάτω τῷ X. — ἐγγυτάτω Σ. LaurS. Q. T. Augl. k. r. s. γρ F. β. s. AldV. Vindl. 4. Π. Mal. Cf. Leochar. §§. 25. 47. 66. Macart. §. 65. 'Recte sic dici fugit Valckenarium, quum in Ulpiano, qui huic favet scripturae, alteram substituendam censeret ad Ammon. p. 8.' Schaeferus. 8) ἀρχιστείας Ald. Mor. etc. mendum mire continuabatur usque ad nostram aetatem, quamquam iam Fel correxerat.

τὸ ποιεῖν ἀλλήλους⁹ εὖ, (103) σὺ δὲ τοῦναντίον εἰσενήνοχας¹ 15
μὴ ἐξεῖναι τῷ δήμῳ τῶν ἑαυτοῦ² δοῦναι μηδενὶ³ μηδέν. πῶς
σέ τις φήσῃ τοὺς Σόλωνος ἀνεγνωσκέναι νόμους ἢ συνιέναι; ὃς
ἐρημον ποιεῖς⁴ τὸν δῆμον τῶν φιλοτιμησομένων, προλέγων
καὶ δεικνύς,⁵ ὅτι τοῖς ἀγαθόν τι ποιούσιν⁶ οὐδ' ὀτιοῦν ἔσται
πλέον. (104) Καὶ μὴν κακεῖνος¹ τῶν καλῶς δοκούντων² ἔχειν 20
νόμων³ Σόλωνός ἐστιν, μὴ λέγειν κακῶς τὸν τεθνεῶτα,⁴
μηδ' ἂν ὑπὸ τῶν⁵ ἐκείνου τις ἀκούῃ παίδων αὐ-
τός. σὺ⁶ δὲ ποιεῖς, οὐ λέγεις⁷ κακῶς τοὺς εὖ⁸ τετελευτηκό-

ut homines inter se certarent beneficiis, (103) tu contra auctor es, ne populo liceat de suis opibus quidquam aliis impertiri; quomodo te quisquam dicet Solonis leges legisse vel intellexisse? quum efficias, ne quis populo studeat, dum praedicis et ostendis, bene merentibus nullum omnino sperandum esse lucrum. (104) Quin illa etiam Solonis lex est e laudatarum numero, mortuo nemini male dicendum, etiamsi quis a liberis eius incessatur maledictis ipse. tu vero male non dicis, sed facis pulcre

9) ἀλλήλοις Augl. r. β. — ἄλλους Fel. Mor.

103. 1) εἰσενήνοχας Ald. 2) αὐτοῦ vulg. — αὐτοῦ Q. Vindl. 4. — ἑαυτοῦ Σ. LaurS. Cf. §. 102. 3) μηδενὶ delevit Chr. 4) ποιῆ k. 5) προδεικνύς Vindl. 6) 'Post ποιούσιν videtur αὐτὸν deesse.' Reiskius. Constat nunc inter omnes, Graecos non tam saepe pronomibus abusos esse quam nos, saepissime ea addita a scribis. Cf. §. 9: τοὺς ἀγαθόν τι πεποιηότας.

104. 1) κακεῖνο Vindl. 2) δηλούντων cod s. 3) νόμον pr Q.

4) τεθνεῶτα Σ, s add recentior. 5) τοῦ r. 6) παίδων. αὐτὸς σν Wolf. ut videtur operarum negligentia. 7) σὺ λέγεις coniecit Westermannus l. c. p. 777, quia lex sit de criminatione, nec possit intelligi, quomodo mortuus quis aliter quam dictis iniuria affici possit. Potest; si libri eius commodis privantur, quae ille bene meruit. — (Composuit Dobraeus Eurip. Herc. fur. vs. 238: σὺ μὲν λέγ' ἡμᾶς οἷς πεπύργωσαι λόγοις, || ἐγὼ δὲ δράσω σ' ἀντὶ τῶν λόγων κακῶς.) 8) εὖ om LaurS. vulg. — inest in Σ. Recte. nam quamquam lex est de universis mortuis, ut etiam schol: ἀπηγόρευσε τοὺς τεθνεῶτας ἅπαντας λέγειν κακῶς, καὶ ἐρεθίζηται τις ὑπὸ τῶν παίδων τοῦ τεθνηκότος ὑβριζόμενος. et quanquam omnes hanc legem laudantes neminem mortuum excipiant (vid. Meier. Process. p. 482. Stobaei Flor. Tit. 124 p. 619 sq. Aristides pro IVviris T. II p. 391 Dind. male autem interpretans Suidas s. v. Ἐνδειξις addidit ἀδίκως); tamen h. l. recte dixit Demosthenes τοὺς εὖ τετελευτηότας. Quum enim lex esset: De mortuis omnino omnibus sive bonis sive malis nihil nisi bene; maior erat culpa, si quis de bonis male dicebat, maxima, si de pulcre occisis, qualis erat Chabrias. Cf. §. 80.

τας,⁹ τῶν εὐεργετῶν τῷ δεινῷ μεμφόμενος¹⁰ καὶ¹¹ τὸν δεινὸν²⁵ ἀνάξιον εἶναι φάσκων,¹² ὧν οὐδὲν ἐκείνοις προσήκειν. ἄρ' οὐ πολὺ τοῦ Σόλωνος ἀποστατεῖς τῇ γνώμῃ;¹³

105. Πάνυ τοίνυν σπουδῇ τις ἀπήγγελλέ¹ μοι περὶ τοῦ μηδενὶ δεινὸν μηδενὶ² δίδόναι, μηδ' ἂν ὅτιοῦν πράξῃ, τοιοῦτόν τι

mortuis, bene meritorum illum nescio quem reprehendens, et illum indignum esse dicentem, quorum nihil ad illos attinebat. non igitur mente a Solone longissime recedis?

105. Iam magno studio, ut quidam nuntiavit mihi, ad defendendam legem, ne quicquam cuiquam detur, quicquid tandem praestiterit, tale

9) τελευτηκότας Ω. 10) Cit. AnecdBkk. p. 156. 11) καὶ om s. Vindl. 12) 'Post φάσκων deesse videtur κατηγορῶν aut eiusmodi aliquod participium.' Reiskius. 'Patet relativum ὧν pertinere ad verba μέμφεσθαι et ἀνάξιον εἶναι φάσκων.' Fr. A. Wolfius. 'Hoc si orator voluisset, scriptum legeremus ὧν οὐδέτερον ἐκείνοις προσήκει. Imo, ὧν est generis masculini, qui quae deliquerunt, eorum nihil ad illos pertinuit. Docet oppositio in illa Solonis lege: μηδ' ἂν ἐπὶ τῶν ἐκείνων τις ἀκούῃ παίδων αὐτῶν.' Schaeferus. 'Sed haec sententia obscurius enuntiata foret quam ut intelligi potuerit.' Dindorfius. 'Nihil harum rerum, scil. τοῦ μέμφεσθαι etc., in illos magnos viros convenit. — Quid, malum! haec faciunt ad Solonis legem? Facebant, si dixisset Solon, μηδ' ἂν ἀληθῆς εἶπη τις. Lege: ὧν οὐδεὶς οὐδὲν ἐκείνοις προσήκει, quorum nemo (scil. τῶν ἀναξίων) cum illis heroibus genere coniunctus est. iniuria illos viros afficitis, quia hunc illumve reprehenditis, qui cum illis non cognati sunt.' Dobraeus. Placet Dindorfio. Nihil deest. sententiam sic intelligimus: quorum reprehensorum vel e tuo iudicio indignorum virorum (τοῦ δεινός καὶ τοῦ δεινός) nihil (nulla propinquitas, nullum facinus, omnino nulla res) ad illos bene meritos pertinebat. Erravit autem Schaeferus οὐδέν negans dici de duabus rebus loco οὐδέτερον. Vid. Shilleto ad f. leg. §. 183 (= 166) p. 101 ed. 2^{ae}. — Bene τῶν εὐεργετῶν cum τῷ δεινῷ Bensele-
rus coniunxit. 13) γρ. ἀποστατεῖς τῆς γνώμης marg antiq Σ. Cf.

Phil. I §. 12 extr. — τῆς γνώμης LaurS.

105. 1) ἀπήγγελλε F. T. v. Π. Mal. X. item Σ, sed λλ in erasis, ut prius eadem manus habuisse videatur ἀπήγγειλε. — ἀπήγγειλε s. Vindl. — ἀπήγγειλε LaurS. vulg. item prΩ, corr superser. alterum λ. — Cf. Mid. §. 36: ἀπήγγελλε τοίνυν τίς μοι, αὐτὸν συλλέγειν. adv. Conon. §. 38: οὐκ (scil. ἀράς) ἀνηκούως γέ τις θανατάσας ἀπήγγελλεν ἡμῖν. Imperfectum magis placet de re non absoluta. — 'Oratores saepe produnt ex aliis se cognovisse quid adversarii pro se dicturi sint, unde illud φῆσει et φῆσουσι in futuro, quod interpretibus interdum molestum fuit.' Fr. A. Wolfius. Vid. de talium subiectionum genere Westermann. Quaest. Dem. T. III p. 75 sq. 2) μηδὲν δεινὸν Mal. —

λέγειν αὐτοὺς³ παρεσκευάσθαι, ὡς ἄρ' οἱ Λακεδαιμόνιοι καλῶς πολιτευόμενοι καὶ Θεβαῖοι,⁴ οὐδενὶ τῶν παρ' ἑαυτοῖς⁵ διδάσκει 489 τοιαύτην οὐδεμίαν τιμὴν,⁶ καίτοι καὶ⁷ παρ' ἐκείνοις⁸ τινὲς εἰσιν ἴσως ἀγαθοί. Ἐμοὶ δὴ⁹ δοκοῦσιν, ὡ¹⁰ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πάντες οἱ τοιοῦτοι λόγοι παροξυντικοὶ μὲν εἶναι πρὸς τὸ τὰς⁵ ἀτελείας ὑμᾶς ἀφελέσθαι πείσαι, οὐ μέντοι δίκαιοι γ' οὐδαμῇ. οὐ γὰρ ἄγνω¹¹ τοῦτο, ὅτι Θεβαῖοι καὶ¹² Λακεδαιμόνιοι καὶ ἡμεῖς οὔτε νόμοις οὔτ' ἔθεσιν¹³ χρώμεθα τοῖς αὐτοῖς¹⁴ οὔτε

quid dicere ii parati sunt, neque Lacedaemonios, quum bene rempublicam gerant, neque Thebanos cuiquam e suis ullum talem honorem decernere, quamquam fortasse etiam apud illos praeclari aliqui sint. Mihi vero videntur omnia talia verba, Athenienses, valere illa quidem ad vos movendos, ut immunitates tollatis, sed tamen a iustitia plurimum abhorrere. Neque enim hoc ignoro, Thebanos et Lacedaemonios et nos iisdem nec

δεῖ μὴ δὲ s. — δεῖ μηδὲ Vindl. 3) αὐτοῖς Aug1. — αὐτοῖς AldV. ex Appfr. 4) καὶ οἱ Θεβαῖοι Aug1. k. 'Et sic correxi ob praecedens οἱ Λακεδ.' Reiskius. 'E certa lege indicari hoc non posse puto propter miram inconstantiam, quam in hoc usu articuli obtinere video.' Fr. A. Wolfius. 'Articulum delevit etiam Bekker. Hoc sic probo, ut etiam antea malim ὡς ἄρα Λακεδαιμόνιοι. Ita mox Θεβαῖοι καὶ Λακ. [Sine ullo articulo Apsines Rh. T. IX p. 513 W.] Quam pronolapsu ἄρα in ἄρ' οἱ transire potuerit, docet Porson ad Eurip. Med. 44.' Schaeferus. 'Post Θεβαῖοι pausa quaedam est. nam quae praecedunt, ea vi sunt dicta: homines quales sunt Lacedaemonii qui bonis utuntur institutis publicis et quales sunt Thebani. Perspicies simul inde, cur ad Λακεδαιμόνιοι articulus sit additus, neque dubitabis, quin idem ad Θεβαῖοι sit addendus.' Benselerus. Quid hoc ad articuli vim pertineat, equidem non perspicio. Sed οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ Θεβαῖοι dictum est quasi pro una notione, attamen quanti sit oratori numerus et audiendi suavitas ostendit Callipp. §. 7 p. 1238, 1: παρόντος δέ, ὡ ἄ. δικαστὰ, Ἀρχεβιάδου καὶ τοῦ Φρασίου. Etiam inversus ordo ὅτι Θεβ. καὶ Λακ. cuius ordinis loco etiam Sopater Rh. T. V p. 29: Α. κ. Θ. omissis καλῶς πολιτευόμενοι. Contra eodem utriusque loci ordine Apsines. 5) αὐτοῖς Sopater. 6) οὐδεμίαν τοιαύτην τιμὴν k. — τοιαύτας δωρεάς Sopater sine altera negatione. 7) καὶ om Ω. T. r. s. Vindl. 4. pr Π (add 2 corr). Mal. 8) ἐκείνους Ω. T. Vindl. 9) δὲ vulg. — δὴ Σ. LaurS. Ω. T. Aug1. k. r. Vindl. II. Mal. 10) ὡ om Aug1. k. Cf. §. 125. 11) 'Sententia postulat ἀγνωστε.' Reiskius. 'Prima persona verbi Reiskio displicet. neque immerito.' Fr. A. Wolfius. 'Causam edit, cur sibi tales sermones videantur iniusti.' Schaeferus. 12) Θεβαῖοι καὶ om Vindl. 13) οὔτ' ἔθεσιν οὔτε νόμοις Aug1. k. s. Vindl. 14) τοῖς αὐτοῖς χρώμεθα sine οὔτε πολιτεία Apsines.

πολιτεία. (106) αὐτὸ γὰρ τοῦτο πρῶτον, ὃ νῦν οὗτοι ποι-
 10 ἡσουσιν,¹ εἰν ταῦτα λέγωσιν, οὐκ ἔξεστι ποιεῖν² παρὰ τοῖς
 Λακεδαιμονίοις, τὰ τῶν Ἀθηναίων ἐπαινεῖν³ νόμιμα, οὐδὲ τὰ
 τῶν⁴ δεινῶν, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ἀλλ' ἂ τῇ παρ' ἐκείνοις πολι-

legibus nec institutis uti nec forma reipublicae. (106) Nam primum, illud ipsum, quod nunc isti facient, si haec dicturi sunt, vetitum est apud Lacedaemonios, ne Atheniensium vel quorumcunque instituta laudentur. minime profecto id conceditur, sed quae ipsorum in administranda repu-

106. 1) ποιούσιν Aug1. Appfr. unde AldV. — ποιουσιν LaurS. 2) ποιεῖν delendum censet Dobraeus, et αὐτὸ ... λέγωσιν fortasse e p. 495, 4 irrepsisse, 'qui hoc statuatur, inquit, retineat ποιεῖν'. Sed merito ipse de hac coniectura dubitabat. 3) ἢ ἐπαινεῖν Aldete. Vindl. X. prMal. prQ. (T. t. rec k?). Cf. not. 6. — ἢ ἐπαινεῖν Vind4. — ἢ Θεβαίων ἐπαινεῖν AldV. Idem in marg 'exemplaris academici' quo utebatur Taylorus (AldT?), qui hanc lectionem probavit. — 'Quid si sic: οὐκ ἔξεστι ποιεῖν παρὰ τοῖς Λακ. ἢ (malim οὐδὲ) τὰ τῶν Ἀθ. ἐπαινεῖν νομ. οὐδὲ τὰ τῶν δεινῶν, scil. τῶν Θεβαίων, quos per contemptum non nominat, aut τὰ τῶν Ἀθ. λέγειν ἢ ἐπαινεῖν νομ.? HWolfius. τὰ τῶν Ἀθ. ποιεῖν ἢ ἐπαινεῖν νομ. IndLamb. — τὰ τ. Ἀθ. ψέγειν ἢ ἐπαινεῖν coniecit Obs. — 'Suspicio has undecim [decem: τὰ τῶν Ἀθ. ἢ... δεινῶν] voces esse emblema glossatoris. nihil enim sensui addunt, sed sunt mere exogeticae.' Marklandus. Item Westermannus. — 'ἢ delendum esse, ut natum e proximo v [vid. Schaefer. Meletem. Crit. p. 11. eiusd. Ind. ad Gregor. p. 987] dudum ante fueram suspicatus, quam ab Aug1 id abesse reperirem.' Reiskius. Marklandum sequens Fr. A. Wolfius delevit illa verba, quae sententiae non tantum nihil adderent, sed etiam officerent rectamque verborum structuram impedirent. — 'Reiskium Bekkerus summo iure secutus est. tantum enim abest ut hoc membrum pannus sit e margine illatus, quem Halensis editor esse credebatur, ut, si deleas, periodi sensum obscures breviloquentia haudquam Demosthenicā. Cf. Krügeri Comm. post Dionys. p. 292.' Schaeferus. ἢ om Σ. LaurS. vulg. delevit Chr. Qua particula deleta totius loci sententia optime procedit. Invidia in Reiskii ingenium Augustum Wolfium et ipsum ingeniosissimum impediēbat quin illum sequeretur. Quod autem Less, dicitur Θεβαίων loco Ἀθηναίων habere, confundebantur quidem saepissime haec nomina (vid. ad Symm. §. 33), sed ut ex AldV apparet, h. l. non est illa confusio neque, ut censebat Schaeferus, dittographia, sed coniectura ad particulam ἢ conservandam. Esse vero de Thebanis h. l. omnino non cogitandum, ut affirmabat Schaeferus, equidem non intelligo. nam h. l. non de eo agitur, quid apud Lacedaemonios et Thebanos fieret, sed solum quid Lacedaemoniis vetitum sit. Quod Dobraeus Θεβαίων pro Ἀθηναίων dedit, temere factum esse puto. 4) τῶν expunxit Chr.

τεία συμφέροι, ⁵ ταῦτ' ἐπαινεῖν⁶ ἀνάγκη καὶ ποιεῖν.⁷ Εἶτα καὶ Λακεδαιμόνιοι τῶν μὲν τοιούτων⁸ ἀφροστιάσιν, ἄλλαι δέ ¹⁵ τινες παρ' ἐκείνοις εἰσὶ τιμαί, ἃς⁹ ἀπεύξαιτ' ἂν ἅπας¹⁰ ὁ δῆμος ἐντανθοῖ¹¹ γενέσθαι. (107) Τίνες οὖν εἰσὶν αὐταί; τὰς μὲν καθ' ἕναστον ἐάσω, μίαν δ' ἢ συλλαβοῦσα τὰς ἄλλας ἔχει δίεμι:

blica rationi conducunt, ea laudare et facere necesse est. Deinde etiam Lacedaemonii a talibus abhorrent, sed alii quidam honores apud eos in usu sunt, quos huc venire universus populus abominetur. (107) Qui sunt igitur illi? singulos quidem non commemorabo, sed unum tantum

5) συμφέροι Vindl. 6) (ταῦτ' ἢ ἐπ. T. t. rec k?) Cf. not. 3. In Q prima habuerat ταῦτα παινεῖν, tum a correctum est in ἐ. 7) 'Suspicio Demosthenem sic reliquisse: ἀλλὰ τῇ παρ' ἐκείνοις πολ. συμφέροι ταῦτ' ἐπαινεῖν, ἂ ἀνάγκη καὶ ποιεῖν.' Reiskius. 'Qui totum locum diligenter perpenderit et quid potissimum agat orator probe perspexerit fortasse mecum reponet ταῦτ' ἀνάγκη καὶ ἐπαινεῖν, ut hodieque multi in simili re quae vehementer improbant, tamen coacti ἐπαινοῦσιν, οὐ μὴν ποιούσι γε.' Cobetus Nov. Lectt. p. 228. καὶ ποιεῖν delendum esse etiam Hirschigius (Philolog. T. V p. 333) iubebat. Suficeret quidem, si sine ποιεῖν sententia absolveretur, sed additum esse mihi videtur καὶ ποιεῖν non sine acerbitate, sic: illuc, apud Lacedaemonios, non mos est, ut verbis tantum utilia civibus suadeant, sed etiam faciunt, contra apud nos Athenienses. Sententia a laude alienorum institutorum transit ad morem omnino bonum ac strenuum. 8) τοιούτων ἐθῶν vulg. — ἐθῶν om Σ. Aug1. k. — in LaurS a pr ἐθῶν supra ἀφροστιάσιν scriptum est. — in Q ἐθῶν sine accentu. 9) ἃς om Ald. 10) ἅπας Aldete. — ἅπας Σ. LaurS. vulg. — 'ἅπας bene habet. ne semel quidem, nullo unquam tempore.' Reiskius. 'Codd. magno numero ἅπας probante Tayloro. At cur universus populus? Misere friget illud ἅπας. Contra, sensum adiuvat ἅπας, plane, omnino.' Fr. A. Wolfius. 'ἅπας Bekker. bene. universus populus, ne iis quidem exceptis, qui adhuc favent legi Leptineae. ἅπας laudarem, si locus sic scriptus esset: ἃς ὑμεῖς ἀπεύξασθε' ἂν ἅπας ἐντανθοῖ γενέσθαι.' Schaeferus. 'Non certe defenditur ἅπας ea interpretatione quam exhibet Schaeferus. In promptu erat corrigere ἅπας.' Bakius Hypomn. T. III p. 127. At non omnino omnes quos Lacedaemonii concedebant honores populus Atheniensium abominabatur, v. c. titulos proxenorum et aliorum honorum. De Lacedaemoniis cf. Inscr. Laced. in Boeckhii Corp. No. 1335. Vid. Westermann. in Diar. Antiq. l. c. p. 777. Sed tantum ii honores h. l. intelligendi sunt quos Demosthenes proxime nominat. Universum h. l. populum ita dici puto, ut oratorie intelligatur, licet Leptines eiusque socii excipiantur. 11) ἐντανθοῖ sic Q. — ἐντανθί Dind. de suo. Vid. Prolegg. Gramm. §. 139.

Ἐπειδὴν τις εἰς¹ τὴν καλουμένην γερουσίαν ἐγκριθῆ παρα-
 20 σχῶν αὐτὸν² οἷον χρῆ· δεσπότης ἐστὶ τῶν πολλῶν. ἐκεῖ
 μὲν γὰρ ἐστὶ τῆς ἀρετῆς ἀθλον τῆς πολιτείας κυρίῳ
 γενέσθαι μετὰ τῶν ὁμοίων, παρὰ δ' ἡμῖν³ ταύτης
 μὲν ὁ δῆμος κύριος, καὶ ἀραὶ⁴ καὶ νόμοι καὶ⁵ φυλα-
 καί, ὅπως μηδεὶς ἄλλος κύριος γενήσεται, στέφανοι δὲ⁶

proferam, qui ceteros in se continet: Quum aliquis spectata virtute in Gerosiam quae dicitur (in senatum) allectus est; dominus est multitudinis. nam illic virtutis praemium est cum paribus in potestate civitatem habere, apud nos autem reipublicae dominus est populus, et execrationes et leges et cautiones sunt, ne quis alius ea potiatur, et praestantibus

107. 1) εἰς om prF. Vind4. prMal (add Chr). 2) ἐαυτὸν vulg. — αὐτὸν Σ. Π. Chr. — αὐτὸν LaurS. Q. Vind4. 3) ὑμῖν Aldete. F. t. v. Vind1. — ἡμῖν Σ. LaurS. vulg. — Sententiam cit. Syrian. Rh. T. IV p. 73 W. 4) ἀραὶ Aldete. Q. T. F. r. t. γε k. Vind4. Mal. X. — ἀραὶ Σ. vulg. — ἀραὶ LaurS. — 'Quavis in contione diris devovebantur insidiatores libertatis.' Reiskius. 'Ne ἀραὶ legibus non bene iunctae videantur, cogitandum annuos magistratus et obnoxios rationibus apud populum reddendis praeclarum in tali republica munimentum esse libertatis, adeo ut et ipsa vocabula ἀραῶν, magistratum, antiquus loquendi usus non temere de alio quam libero populo frequentarit. — Haec si Reiskius advertisset, lectionem ἀραὶ non dixisset tardis grammaticis deberi, praelata alia, quam prope ominosam dixeris, ἀραί, — de praeconio, quo singulis ecclesiis [et senatu singulo f. leg. §. 70] insidiatores libertatis damnari solebant. Nota res ex Aristophane. — Commentum sane lepidum! nam si ista vox praeconis, si vanus iste ritus, pro fulcro libertatis haberi potest, quidni eodem iure τοξόται possint, quorum manibus improbi a suggestu arcebantur?' Fr. A. Wolfius. 'Reiskii scriptura verissima est insigniterque gravis, servata etiam Bekkerō. Riserit cavillator vocem illam praeconis tanquam vanum ritum ficulneumque fulcrum libertatis; certe Atheniensis populi optimus quisque multum abfuit ut rideret. Vae civitati, cui tales ritus, quos religio sanxit maiorum, sunt ludibrio!' Schaeferus. Cf. Cor. §§. 130. 282. Aristocr. §. 97. 5) καὶ delevit Taylorus. 'Praeclare Taylorus superfluum et delendum esse postremum καὶ, idque iudicium ita verum est, ut nihil amplius ad sanitatem loci requiratur. Liquido simul apparet, quid scribas in errorem duxerit. nempe nomen φυλακαί, scil. εἰσί, non viderunt esse pro φυλάττουσιν, ab eoque pendere ὅπως μηδεὶς etc.' Fr. A. Wolfius. Φυλακὰς Reiskius rectissime intellexit eos, quorum erat videre, ne quid detrimenti populi libertas caperet, quales erant Areopagus, Thesmothetae, Nomothetae, eorumque instituta. 6) τε Aldete. F. — δὲ LaurS. — δὲ Σ. vulg. — om t.

καὶ ἀτέλεια καὶ σιτήσεις καὶ τοιαῦτ' ἐστίν, ὧν ἂν τις ἀνὴρ²⁵
 ἀγαθὸς ὦν τύχοι.⁷ (108) Καὶ ταῦτ' ἀμφοτέρω⁸ ὀρθῶς ἔχει, καὶ
 τακεῖ¹ καὶ τὰ παρ' ἡμῖν.² διὰ τί; ὅτι³ τὰς μὲν διὰ τῶν⁴ ὀλι-
 γων πολιτείας τὸ πάντα ἔχειν ἴσον ἀλλήλοις τοὺς τῶν κοινῶν
 κυρίους ὁμοιοῦν ποιεῖ, τὴν δὲ τῶν δήμων ἐλευθερίαν ἢ τῶν⁴⁹⁰
 ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἄμιλλα,⁵ ἣν ἐπὶ ταῖς παρὰ τοῦ δήμου
 δωρεαῖς πρὸς ἑαυτοὺς ποιοῦνται, φυλάττει.⁶ (109) Καὶ
 μὴν¹ περὶ τοῦ γε² μηδὲ Θεβαίους μηδένα τιμᾶν ἐκεῖν'
 ἂν ἔχειν εἰπεῖν ἀληθὲς οἴομαι.³ Μείζον, ὧ⁴ ἄνδρες Ἀθη-⁵
 ναῖοι, Θεβαῖοι φρονοῦσιν⁴ ἐπ' ὀμότητι καὶ πονηρίᾳ, ἣ⁵
 ὑμεῖς⁶ ἐπὶ φιλανθρωπίᾳ καὶ τῶ⁷ τὰ δίκαια βούλεσθαι.⁸
 μήτ' οὖν ἐκεῖνοί ποτε παύσαιντο, εἰ ἄρ' εὐξασθαι δεῖ, τοὺς

viris praemia sunt proposita coronae, immanitates, victus in Prytaneo, eius generis alia. (108) Et utraque haec, tum quae ibi, tum quae hic fiunt, bene constituta sunt. Quamobrem? quia oligarchias ad concordiam provehit, si omnes reipublicae domini eodem iure sunt, sed populorum libertatem custodit praestantium virorum certamen, quod inter se propter honores, qui a populo accipiuntur, suscipiunt. (109) Iam quod Thebani neminem honorent, illud vere mihi dicturus videor: Maiori laudi, Athenienses, Thebani sibi ducunt crudelitatem et improbitatem, quam vos humanitatem et iustitiam. Neve igitur illi (si quid optandum est) un-

7) τύχη Fel. — τύχη corr v.

108. 1) καὶ τακεῖ om Fel. 2) ὑμῖν Ald. Fel. Vind1. 3) ὅτι om Vind1. 4) μὲν τῶν διὰ τῶν Σ (in quo ὠνδια fortasse in erasis). Q. T. r. Lind. 5) ἀγαθῶν ἄμιλλα ἀνδρῶν Lind. — αὐτοὺς Vind1. 6) φυλάττειν pr Mal, expunxit v Chr.

109. 1) καὶ μὴν καὶ Vind7. 2) περὶ γε τοῦ vulg. — περὶ τοῦ γε Σ. LaurS. Q. T. Aug1. k. r. s. Vind7. Mal. II. 'Melior hic ordo est inque librorum dissensu, nisi alia obstent, praeferendus, quippe enclitica propius refertur ad articulum quam ad praepositionem. Quodsi loci sensus posceret nominativum aut accusativum, sic scriptum legeremus: καὶ μὴν τὸ γε μηδὲ Θεβαίους. Alia ratio est eorum locorum, qui carent articulo. nam per se intelligitur encliticam ibi continuo sequi debere praepositionem. Vid. not. ad p. 502, 10.' Schaeferus. Vid. Dindorf. Praef. 1 p. VIII sq. Weber. ad Aristocr. §. 193. Klotz. ad Devar. T. II p. 327. 3) οἴομαι Σ. LaurS. — οἴμαι vulg. 4) γε. Θεβαῖοι οὐ φρονοῦσιν marg Σ, in cuius quoque textu pr habuerat Θεβαῖοι, ex v dimidia erasa factum est v. — φρονοῦσι Θεβαῖοι X. 5) ἢ Q. 6) ἡμεῖς Paul. — υμεῖς Vind1. 7) τῶ text LaurS. in marg τῶ rec. 8) βούλεσθαι s. Vind1. — Apsines Rh. T. IX p. 521 W. sententiam e memoria citavit. Imitatus est Aristides Leuctr. III T. I p. 674 Dind.

μὲν ἑαυτοὺς⁹ ἀγαθόν τι ποιοῦντας μῆτε τιμῶντες μῆτε θαναμά-
 10 ζοντες, τοὺς δὲ συγγενεῖς (ἴστε γὰρ ὄν. τρόπον Ὀρχομενόν¹⁰
 διέδηκαν) οὕτω μεταχειριζόμενοι, μὴδ' ὑμεῖς¹¹ τὰναντία τού-
 τοις¹² τοὺς μὲν εὐεργέτας τιμῶντες, παρὰ δὲ τῶν πολιτῶν
 λόγῳ¹³ μετὰ τῶν νόμων τὰ δίκαια¹⁴ λαμβάνοντες. (110) Ὅλως
 δ' οἶμαι¹ τότε δεῖν τοὺς ἑτέρων ἐπαινεῖν τρόπους² καὶ ἔθνη
 15 τοῖς ὑμετέροις³ ἐπιτιμῶντας, ὅταν ἢ δεῖξαι βέλτιον⁴ ἐκείνους
 πράττοντας ὑμῶν.⁵ ὅτε⁶ δ' ὑμεῖς, καλῶς ποιοῦντες, καὶ κατὰ τὰς
 κοινὰς πράξεις καὶ κατὰ τὴν ὁμόνοιαν καὶ κατὰ τὰλλα⁷ πάντ'
 ἄμεινον ἐκείνων πράττετε· τοῦ χάριν ἂν⁸ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν
 20 ἔθῶν⁹ ὀλιγαροῦντες ἐκεῖνα διώκοιτε;¹⁰ εἰ γὰρ καὶ κατὰ τὸν¹¹
 λογισμὸν¹² ἐκεῖνα φανεῖν βελτίω· τῆς γε τύχης ἕνεκα, ἢ παρὰ
 ταῦτ' ἀγαθῆ κέρησθε, ἐπὶ τούτων ἄξιον μείναι. (111) Εἰ δὲ

quam desinant de se bene meritos neque honorare neque admirari, et cognatos suos (scitis enim quomodo cum Orchomeno egerint) sic tractare, neve vos his contraria et bene meritis honorem habere, et a civibus ratione exposita secundum leges ius consequi. (110) Denique tum demum aliorum mores et instituta laudanda censeo, et vestra reprehendenda, quum demonstrari poterit illos vobis esse feliciores. quamdiu autem vos benignitate deum magis quam illi floretis, sive communes actiones spectantur sive concordia sive cetera omnia; quae causa est, cur vestris institutis neglectis illa persequamini? Nam tametsi illa, si ratio spectetur, meliora viderentur; fortunae certe causa, quam his usi propitiam habuistis, haec retinere convenit. (111) Sed si praeter omnia haec

9) αὐτοὺς rec LaurS. v. — ἑαυτοὺς Σ. prLaurS. vulg. 10) Ὀρχομενίους vulg. γρ margII. — ὀρχομενίους rec LaurS. — ὀρχομενόν prLaurS. Q. T. s. textus II. Mal. — ορχομενον Σ. Melius hoc, quia etiam urbem Thebani exciderunt. Diodor. XV, 79. 11) ἡμεῖς Σ. Aug1. s. Vind4. X. Cf. superiora ἢ ὑμεῖς ἐπὶ φιλανθρωπία. 12) τούτοις F (non Bav?). X. 13) ὁ λόγῳ Vind4. — λόγῳ Q punctum est correctoris notantis). 14) τὰ δίκαια om Q. T. Vind4. prMal (add Chr). τ rec

110. 1) οἶμαι Reiskius de suo. — Proxime τότε LaurS. 2) νόμους vulg. — τρόπους Σ. LaurS. Q. T. r. γρF. β. ε. η. Lind. Vind4. Mal. γρ margX (in textu illud). — τροποὺς II, superser 2 corr. 3) ἡμετέροις pr Σ? nam v correctoris est. k. r. Vind1. 4. Mal. 4) βέλτιον δεῖξαι Q. T. r. Lind. Vind4. Mal. — ἐκείνους βέλτιον δεῖξαι II. 5) ἡμῶν k. 6) ὅταν X. 7) κατ' ἄλλα Vind1. 8) ἂν om Vind1. 9) ἔθῶν αὐτῶν r. 10) διώκοιτε v. Vind1. 11) τὸν om s. Vind1. delevit Chr. 12) λογισμὸν minoribus quam solet literis et compendio (μ) in extremo vocabulo Σ in lacuna.

δεῖ παρὰ πάντα ταῦτ'¹ εἰπεῖν ὁ δίκαιον ἠγοῦμαι· ἐκεῖν' ἂν ἔγωγ' εἴποιμι:² Οὐκ ἔστι³ δίκαιον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς Λακεδαιμονίων νόμους οὐδὲ τοὺς Θεβαίων λέγειν²⁵ ἐπὶ τῷ τοὺς ἐνθάδε λυμαίνεσθαι, οὐδὲ δι' ὧν μὲν ἐκεῖνοι μεγάλοι τῆς ὀλιγαρχίας καὶ δεσποτείας⁴ εἰσί, κἂν ἀποκτείναι

id dicendum est, quod iustum esse arbitror; sic ego dixerim: Non iustum est, Athenienses, Lacedaemoniorum aut Thebanorum leges praedicare ad nostras labefactandas, neque eum quidem, qui tale quid apud nos machinaretur ex iis, per quae illi oligarchiae et dominationis viri magni

111. 1) παρὰ πάντα πάντα LaurS. k. — παρ' ἅπαντα ταῦτ' Vind1. 2) ἐκεῖνο ἔγωγ' ἂν εἴπ. Aldete. F. t. u. X. — ἐκεῖνα ἂν ἔγωγε εἴπ. Q. — ἐκεῖν' ἂν ἔγωγε εἴπ. Σ. LaurS. T. k. s. Vind1. Mal II. (Aug1?). — ἐκεῖνό γ' ἂν ἔγωγ' εἴπ. Aug1? — ἐκεῖνό γε ἂν εἴπ. ἔγωγε r. Vind4. 3) οὐκ ἔστι Schol. Rhet. T. II p. 676. 4) τῆς ὀλιγαρχίας καὶ δεσποτείας (δεσποτίας pr Σ. LaurS.) omnes libri. 'Delendae videntur hae voces' Lambinus in Ind. — Vulgatum 'bene habet. Idem est atque κατὰ τὴν ὀλιγαρχίαν καὶ δεσποτείαν. — Latini pariter magnus dominationis.' Reiskius. 'Pluribus quidem de causis verba haec mihi suspecta sunt. Primum insolentior est hic usus vocis δεσποτείας de civitate, qualis erat Thebana. [At Xenoph. Hist. Gr. V, 4 §. 46: ἐν πάσαις γὰρ ταῖς πόλεσι δυναστεῖαι καθειστήμεσαν, ὡς περ ἐν Θήβαις.] Tum, quod caput est, verba cum reliquis plane nulla sana structura coeunt, ut ratio loquendi emendata et Attico scriptore digna exeat. Nihili est ars, qua in illis defendendis editor postremus abutitur. Utinam nos uno aliquo loco docuisset vocem μέγας usitate cum genitivo construi sicut alia adiectiva passim solent. — Adscripta h. l. verba videntur explicandi causa ad ὧν μὲν aut ad τούτων. Neque pannum habuit scholiastes in codice suo, quod facile ex eius interpretatione eruent, qui nasum habent.' Fr. A. Wolfius. E scholiis meo quidem naso nihil olet nisi quod verba neglecta sunt, quae explicatione egere non videbantur. Attamen etiam Schaefero delenda illa videntur: 'Pannum esse, inquit, vincit vel sola concinnitas membrorum inter se oppositorum, δι' ὧν μὲν ἐκεῖνοι μεγάλοι εἰσί, διὰ δ' ὧν ὁ παρ' ἡμῶν δῆμος εὐδαίμων.' Krügero (Ind. ad Dionys. Histor. p. 469 s. v. Δυναστεία) necessaria ad sententiam et doctiora illa verba videntur quam pro interpretatione, 'ego ea, inquit, epexegesis esse arbitror relativi ὧν, eius rationis, de qua vid. Matth. §. 476 et Heindorf. ad Plat. Protag. p. 474. — Nec δεσποτεία de unius tantum dominatu usurpetur. Vid. Ind. Graec. Dem. s. v. Δεσποτής.' Benselerus, quem merito μεγάλοι εἰσί offendit (Hiat. p. 105 sq.) ad defendendam structuram μέγας cum genitivo citavit Bernhard. Synt. p. 154 sq. 'qui certe similes attulit genitivos.' — Iam primum concinnitati orator non anxie studet, urgere malebat sententiam. Sed apposita esse haec vocabula ad δι' ὧν non

βούλεσθαι⁵ τὸν παρ' ἡμῶν⁶ τούτων τι κατασκευάσαντα, διὰ δ' ὧν⁷ ὁ παρ' ἡμῶν⁸ δῆμος εὐδαίμων, ταῦθ' ὡς ἀνελεῖν⁹ δεῖ¹⁰ λεγόντων τινῶν ἐθέλειν ἀκούειν.

491 112. Ἔστι¹ τοίνυν² τις πρόχειρος λόγος: ὡς ἄρα³ καὶ παρ'

sunt, etiam interemptum velle, et tamem vocem eorum sustinere, qui ea tolli iubent, in quibus nostri populi felicitas posita est.

112. In promptu iam illis est alia ratio: etiam apud nos maiorum

possunt, ut censebant H Wolfius et Krügerus et iam AldV supplens *τουτέστιν*. nam non per oligarchiam illi potentes fiunt, sed per concordiam dominorum contra libertatem populi. Cum oratore confer de hac concordia philosophum Aristot. Polit. V cap. 5 (6) §. 7. Deinde si haec verba abessent, sententia fieret obscurior. Genitivus autem pendere potest a *μεγάλοι* quasi hoc esset substantivum, quamquam articulus additus non est praedicato, *jene werden grosse der oligarchie* (in der oligarchie). Cf. Soph. Oed. R. vs. 1199 (= 1223): *ὃ γῆς μέγιστα τῆσδ' ἀεὶ τιμώμενοι*. Articulus si additus esset, significaretur beneficiis solis, nulla alia ratione, in gerosiam aliquem creari posse. Neque est mirum adiectivum *μεγάλοι* substantivum de Lacedaemoniis usurpari, quia hi intelligebantur optimates. Cf. Aristot. Polit. V cap. 6 (7) init. ubi de aristocratia Lacedaemoniorum agit, pergit philosophus: *ὅταν ἀτιμάζονται μεγάλοι ὄντες*. Quamquam non dico vocabulum in proprium usum transisse, ut *Grandes Hispanorum*, et *Magnates Polonorum* vel *Hungarorum*, sed tale esse substantivum quale §. 115 dicitur *οἱ χρήσιμοι*, et §. 116 *οἱ χρηστοί*. Attamen si displicet tam inusitata structura genitivi ab adiectivo tamquam substantivo eoque sine articulo posito pendens, displicet vero et nobis, pendere eum genitivum potius dicamus ab *ἐκείνοι*, ut §. 149: *τοῖς ἐν Πειραιεὶ τοῦ δήμου*. Non offenderis quod genitivus a nomine suo interclusus est. Cf. Lys. c. Agor. §. 28: *αὐτὸ τὸ ψήφισμα σοῦ τὸ τῆς βουλῆς καταμαρτυρήσει*. Thuc. I, 2 §. 1: *τὰ πολλὰ ὑπὸ χρόνου αὐτῶν*. Vid. Krüger. ad Dionys. p. 120 et ad Thuc. in Ind. p. 320, e. Xenoph. Anab. V cap. 4 §. 28. cap. 7 §. 16. — In AnecdBkk. p. 89 fortasse est *δεσποσύνης* var. lect. pro huius loci *δεσποτείας*. 5) *βούλεσθε* Aug1. r. Vind1. prMal. — *βούλησθε* LaurS. k. corr Chr. — — *εἰσὶ, καὶ ἀποκτεῖναι ἂν θέλειν* AldV. — *εἰσὶ. ὑμεῖς δὲ κἂν ἀποκτεῖναι βούλοισθε* Less. — De *βούλεσθαι* et *θέλειν* coniunctis vid. ad Olynth. II §. 20 ibiq. intrr. 6) *ὑμῶν* k. Vind1. — *ἡμῶν* T. (non Σ). 7) *δι' ὧν δ'* in erasis Q. 'Correxit homo male feriat, quo concinnius responderet opposito *δι' ὧν μὲν*.' Schaeferus. Vid. Scheib. Obs. in orr. Att. p. 22. — *δι' ἂν* LaurS. Lind. loco *διὰ*. 8) *ὑμῶν* k. — *ἡμῶν* Q. Vind1. 4. Mal. — *ἐν ἡμῶν* II, antiq. corr. 9) *ἂν εἴλειν* r. 10) *δεῖν* Vind4.

112. 1) *ἔτι* s. 2) *τοίνυν* om pr Mal., add Chr. 3) *ἄρα* pr Σ, α rec
σα add antiq. — Proxime *ἄρα* LaurS.

ἡμῶν⁴ ἐπὶ τῶν προγόνων πόλλ' ἀγάθ' εἰργασμένοι τινὲς οὐδενὸς ἤξιον⁵ τοιοῦτου, ἀλλ' ἀγαπητῶς ἐπιγράμματος ἐν τοῖς Ἑρμαῖς ἐτυχον.⁶ Καὶ ἴσως τοῦθ' ὑμῶν⁷ ἀναγνώσεται τὸ ἐπίγραμμα.⁷ Ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι τοῦτον τὸν λόγον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πόλλ' ἀσύμφορον⁸ εἶναι τῇ πόλει λέγεσθαι,⁹ πρὸς δὲ¹⁰ καὶ οὐδὲ¹¹ δίκαιον. (113) εἰ μὲν γὰρ ἀναξίους εἶναι τις φήσει κακείνους τιμᾶσθαι: τίς ἄξιός, εἰπάτω, εἰ μήτε τῶν προτέρων¹ μηδεὶς μήτε τῶν¹⁰

temporibus quosdam post res praeclare gestas tale nihil postulasse, sed boni consuluisse inscriptionem in Hermis. Et hanc fortasse vobis inscriptionem recitabit. Ego vero, Athenienses, multis de causis haec reipublicae inutiliter censeo dici, praeterea etiam iniuste. (113) Nam si quis illos quoque honore indignos fuisse dixerit; dicat, quis dignus sit, si nemo priorum, nemo poste-

4) *ὑμῶν* Paul. Vind1. 5) *ἐτύγχανον* Aldetc. LaurS. F. t. v. X. — *ἐτυχον* Σ. vulg. 6) *ἡμῶν* Herw. 7) *τὸ ἐπίγραμμα*. *ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ*. coniecit Marklandus. Sed iam Reiskius vidit verbum *ἀναγνώσεται* redire ad Leptinem et epigramma illud idem conservatum esse ab Aeschine Ctes. §. 183 sq. et Plutarch. Vit. Cimon. cap. 7. 'Sed verba *τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα* molestissima esse et prorsus inepta nemo non sentiet. Nisi forte credere volumus aut unicum aliquem titulum exstitisse et auditoribus bene notum, aut oratorem, quum haec pronuntiaret, tituli alicuius apographum manu tenuisse, quo gestu supra dixit *τὸ ψήφισμα τοῦτο*. etc. Quare missis hisce Reiskii nugis omnibus posui, quod ab auctore profectum arbitror: *τοιοῦτον ὑμῶν ἀναγνώσεται τὶ* (sic) *ἐπίγραμμα*. Et forsitan satius fuisset reponere *τοιοῦθ' ὑμῶν*, quod propius sonaret vulgatae *τοῦθ' ὑμῶν*.' Fr. A. Wolfius. 'Multum erravit vulgatam, quae est longe sanissima, infelici coniectura corrumpere. Vere Reiskius ait Aeschinis illum locum huius nostri velut interpretem esse. Mentio Atheniensium, qui maiorum aetate de repl. egregie meriti epigrammatis Hermarum honorem tulissent, tam definita erat, nullus auditorum ut ambigere posset, quodnam Leptines epigramma ad recitationem esset electurus. At, inquit, tres inscriptiones in Aeschinis oratione leguntur, non una. Hoc pernegabit quicumque Aeschinea legerit Wolfio curiosius. Omnes enim versus illic citati unius fuerunt inscriptionis ita tripartitae, ut trium singuli Hermarum suam sibi partem epigrammatis insculptam haberent. Aeschini versus *ποιήματα* dicti sunt. Vid. not. ad Dionys. Hal. p. 30 et p. 257. Adde Polyb. IV, 31, 5.' Schaeferus. Quum praecedat *ἀγαπητῶς ἐπιγράμματος ἐν τοῖς Ἑρμαῖς* proxime, eo minus dubitari poterant auditores, quod epigramma notum intelligendum esset. Cf. Bernhard. Synt. p. 316. Frustra Dobraeus: *ταῦτα τὰ ἐπιγράμματα, talia*, plur. in re incerta. Porson. ad Phoen. 423. 8) *ἀσύμφορον* Mor typogr. 9) *γενέσθαι* cod η. 10) *πρὸς δὲ* sic Q. 11) *οὐ* vulg. — *οὐδὲ* Σ. LaurS. Q. T. r. t. v. Vind1. 4. II. Mal. X.

113. 1) *πρότερον* LaurS. vulg. — *προτέρων* Σ. Q. Aug1. k. r. s.

ὕστερον.² εἰ δὲ μηδένα φήσῃ συναχθεσθείην³ ἂν⁴ ἔγωγε τῇ πόλει,⁵ εἰ μηδεὶς ἐν ἅπαντι τῷ χρόνῳ γέγονεν ἄξιός ἐν παθεῖν. Καὶ μὴν εἰγ' ὁμολογῶν ἐκείνους εἶναι σπουδαίους μὴ τετυχηκότας δείξει⁶ μηδενός τῆς πόλεως ὡς ἀχαρίστου δήπου κατηγορεῖ. "Ἔστι δ' οὐχ οὕτω⁷ ταῦτ' ἔχοντα, οὐδ' ὀλίγου δεῖν.⁸

riorum. Quod si neminem dicet; equidem urbis nostrae vicem doleam, si nemo omnibus temporibus beneficio dignus exstitit. At si praestantes viros eos fuisse confitens nectamen aliquid esse consecutos declarabit; civitatem ulique accusat ut ingrati. Ita vero non est, minime. sed si quis mali-

Vindl. Π. Mal. Cf. §. 114 not. 3. 2) ὕστερον LaurS. vulg. — ὕστερον Σ. Ω. Augl. k. s. η. Vindl. Π. — [εἰ μήτε ... ὕστερ.] 'Neque hoc videtur esse Demosthenis.' Marklandus. 'Optime delet Markl. Scholion est ad seqq.' Dobraeus. 'In istis verbis uncinatis experiatur quisquis volet fortunam suam; trahat ea retrahatque ad utramcunque partem periodi velit; si quid inde sani coloris extuderit, eum Fortunae filium unicum perhibebo.' Fr. A. Wolfius. 'Itaque colon uncis inclusit, non facturum opinor, si vertisset versum *nemone nec priorum nec posteriorum*. οἱ πρότερον sunt, qui ante ἐκείνους, οἱ ὕστερον, qui post vixerunt.' Schaeferus. 'Haec interpretatio nemini haec verba audienti in mentem venire poterat. Recte intellexerunt Marklandus et A Wolfius, sed falluntur quod verba illi eiici volunt, non animadvertentes oratorem, ut clariore in luce collocaret adversariorum perversitatem, paulo aliis verbis et maiore cum vi iterasse quod brevius dixerat in protasi, εἰ ἀναξίους εἶναι τις φήσῃ κακείνους.' Dindorfius. 3) συναχθείην Ald. — γρ. συναχθοίμεν marg Lamb. 4) ἂν om Vindl et ut videtur s (non Σ). — In LaurS ἂν post ἔγωγε. 5) τῇ πόλει om t. 6) δείξει Augl. k. s. Vindl. — 'δείξει monstrare conabitur. nisi ita sumatur, legendum erit λέξει, ut φήσῃ paulo ante.' Marklandus. 'δείξει nunc poni de solo conatu apertum est.' Fr. A. Wolfius. 'Nec de conatu intelligendum nec mutandum in λέξει. Quippe ipsum δεικνύναι passim idem valet quod λέγειν. Vid. Porson. ad Phoeniss. vs. 540.' Schaeferus. Non simpliciter i. q. λέγειν, sed indicare, docere. Vid. Ellendt. Lex. Soph. s. v. 7) οὕτω Σ, ι est lineola notatum. Vid. Prolegg. Crit. p. 224. 8) δεῖν Σ. LaurS. vulg. — δεῖ HWolfius ut videtur de suo. — δεῖν AldV ē Wolf. deinde in ora ima: γρ. πολλοῦ γὰρ καὶ δεῖ. — 'δεῖν minus recte in hac quidem locutione. Cf. not. ad p. 463, 7. Ruhnck. et Toup. ad Longin. cap. 33, quamquam hi non satis inter se consentiunt. Fr. A. Wolfius. 'Mihi quoque δεῖ, quod Wolfii dederunt, unice probatur. οὐδ' ὀλίγου δεῖ i. q. πολλοῦ δεῖ.' Schaeferus. 'ὀλίγου δεῖν formula non usurpabatur, ut videtur, nisi δεῖν absolutus infinitivus ad definiendum vocabulum in mediam contextam sententiam iniicitur, ut Cor. §. 20: τί οὖν συνηγωνίσαστο αὐτῷ πρὸς τὸ λαβεῖν ὀλίγου δεῖν ὑμᾶς ἔκοντας;' We-

ἀλλ' ἐπειδὴν τις, οἶμαι, κακουργῶν⁹ ἐπὶ¹⁰ μὴ προσήκοντα πράγματα τοὺς λόγους μεταφέρει. δυσχερεῖς ἀνάγκη φαίνεσθαι¹¹ (114) Ὡς δὲ τάληθές τ'¹ ἔχει καὶ δίκαιόν² ἔστι λέγειν, ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς ἐρῶ: ἦσαν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πολλοὶ τῶν πρότερον³ σπουδαῖοι, καὶ ἡ πόλις ἡμῶν⁴ ἔτιμα καὶ τότε τοὺς ἀγαθοὺς. αἱ μέντοι τιμαὶ καὶ τὰλλα πάντα⁵ τὰ μὲν τότε ἦν ἐπὶ τοῖς τότε ἔδειξιν, τὰ δὲ νῦν ἐπὶ τοῖς νῦν. Πρὸς οὖν τί τοῦτο λέγω; ὅτι φήσαιμ' ἂν ἔγωγ' ἐκείνους οὐκ ἔστιν ὅτου⁶ παρὰ τῆς πόλεως²⁵ οὐ τυχεῖν⁷ ὧν ἐβουλήθησαν.⁸ (115) Τίνι χρώμενος τεκμηρίω; ὅτι Λυσιμάχῳ¹ δωρεάν, ἐν τῶν τότε χρησίμων, ἑκατὸν² μὲν ἐν Εὐβοίᾳ πλέθρα γῆς πεφτυτευμένης ἔδοσαν, ἑκατὸν δὲ ψιλῆς,

tiose orationem in res non convenientes transtulerit; aliter opinor fieri non potest quin difficilis videatur. (114) Ego vero, quod aequum et verum est, id ad vos dicam: Fuerunt, Athenienses, superiore aetate multi viri praestantes, et eos etiam tum respublica nostra honoravit. sed honores et cetera illius aetatis omnia pendebant ab illius aetatis consuetudine, nunc autem a nostro more. Qua igitur de causa hoc dico? quia affirmaverim ego illos nihil, quod voluissent, a civitate non impetrasse. (115) Quo argumento id colligo? quod Lysimacho, uni ex illius temporis viris qui reipublicae profuerat, centum in Euboea iugera arboribus consiti soli

stermannus. Nec mihi exemplum formulae eius cum infinitivo absoluto post sententiam positae praesto est. rationem vero non video, cur impediatur, quominus cum praegressis ita coniungatur, ut sit i. q. οὐδ' οὕτω ὡς ὀλίγου δεῖν, auch nicht einmal so, dass nur wenig fehlte, sondern geradezu alles. Postponitur quidem h. l. absolutus infinitivus post οὐχ οὕτω ταῦτ' ἔχοντα, sed haec eadem ad formulam vehementer negantem tacite repetenda sint. 9) πανουργῶν marg Lamb. Cf. §. 125. Aristocr. §. 2. 10) ἐπὶ pr Σ, corr recentior εἰ in ι. — ἐπὶ τὰ τ. 11) φέρεσθαι r.

114. 1) τ' om F. r. t. Vindl. 7. — habent Σ. LaurS. vulg. 2) δίκαιον X. 3) πρότερον s (non observavit Bekk). ε. Vindl. Cf. §. 113 not. 4) ἡμῶν Ald. Mor. — ἡμῶν Σ. LaurS. vulg. 5) τὰλλα ἅπαντα Vindl. — 'Non male τὰθλα πάντα, ut p. 489, 21: τῆς ἀρετῆς ἄθλον.' Marklandus. 'Auctori suo relinquimus coniecturam. nihil huc facit comparatum.' Fr. A. Wolfius. 'Aliud quod Marklandi coniecturae ita obstat, ut ne Graeca quidem dici possit, vid. in Porsoni nota ad Phoeniss. 1277.' Schaeferus. At de crasi impropria e longa syllaba confer θαῖμα, θήρῶν, ταίσρα, ταίτιον etc. ap. Mehlhorn. Gramm. p. 101. 6) ὅπου Paul. typogr. 7) ἀτυχεῖν sine οὐ Vindl. 8) ἠβουλήθησαν LaurS. vulg. — ἐβουλήθησαν Aldete. Σ. Ω. v. Π. Mal. X. (alii codd Bekkeri?). Vid. Prolegg. Gramm. §. 79.

115. 1) Cit. Harpoer. Phot. s. v. 2) Suidas s. v. Πλέθρον tra-

ἔτι³ δ' ἀργυρίου μνᾶς ἑκατόν,⁴ καὶ τέτταρας⁵ τῆς ἡμέρας δραχ-
 492 μᾶς. καὶ τούτων⁶ ψήφισμ⁷ ἔστιν⁸ Ἀλκιβιάδου, ἐν ᾧ ταῦτα
 γέγραπται. τότε μὲν γὰρ ἡ πόλις ἡμῶν καὶ γῆς εὐπόρει⁹ καὶ
 χρημάτων, νῦν δ' εὐπορήσει.¹⁰ δεῖ γὰρ οὕτω λέγειν καὶ μὴ δυσ-
 5 φημεῖν.¹¹ καίτοι τίν' οὐκ ἂν οἴεσθε νῦν τὸ τρίτον μέρος τού-
 των ἀντὶ τῆς ἀτελείας ἐλέσθαι; Ὅτι τοίνυν¹² ἀληθῆ λέγω,¹³
 λαβέ¹⁴ μοι τὸ ψήφισμα τουτί.¹⁵

totidemque nudi dederunt, praeterea centum argenti minas, et quaternas drachmas in dies singulos. ac de his Alcibiadis decretum est, in quo haec scripta sunt. tunc enim urbs nostra et agrorum et pecuniis abundabat, nunc vero futurum est ut abundet. sic enim loquendum est et malum omen detestandum. quamquam quem non putatis nunc tertiam illorum partem immunitati praelaturum? Vera autem a me dici, cape mihi decretum istud.

didit ὀκτώ πλέθρα. Sed manifestum esse mendum, confusam H notam numeri centeni cum hoc numero, vidit Westermannus quoque Antiq. Diar. l. c. p. 778, et quum Lexicographi manu scriptus codex A habeat ν' πλέθρα, monuit Gaisfordius ν et η et ρ saepe permutari. 3) ἔστι pr Ω. 4) ἑκατόν μνᾶς r. Vind4. 5) δύο Suidas, depravatam numerum e Δ. Vid. exempla in Dissert. De initio belli Peloponnesii (Prolus. Francof. 1846^b) p. 5. Confirmantur numeri ab oratore traditi a Plutarch. Vit. Aristid. cap. extr. §. 2. 6) 'Fort. περὶ τούτων.' HWolfius. 'Probo Wolfi coniecturam, tametsi in vulgata libri mei omnes consentiant.' Reiskius. 'Ego non item.' Schaeferus. Vid. ad Cor. §. 140. 7) τούτων (?) τῶν ψηφισμάτων r. — τούτων τῶν ψηφισμάτων Vind4. Mal.

8) ψήφισμα ἔστιν Bekkerus etc. 9) εὐπόρει Σ, ab eodem scriba, non habet εὐπόρει, sed η est super diphthongum mediam, quasi vellet ἠπόρει. Cf. Prolegg. Gramm. §. 78 p. 80. 10) εὐπορεῖ (?) Cant. 'Scribendum videtur νῦν δὲ εὐπορήσαι.' Marklandus. 'Expectatur post priora simplex et praefractum ἀπορεῖ. At euphemismum praetulit εὐπορήσει, h. e. speramus tempus omnibus rebus abundans aliquando esse rediturum. Sic acceptum futurum, si rem cogites, ad votum redit, ut hactenus scholiastes scribere potuerit ἐπηύξατο εὐπορεῖν τὴν πόλιν.' Fr. A. Wolfius. Non est votum, sed confidenter orator praedicat abundantiam futuram. 'Non muto. Mid. p. 581, 22: ὃ μὴ γένοιτο, οὐδ' ἔσται. est εὐπορήσει ominantis, quod precanti proximum.' Dobraeus. 11) βλασφημεῖν libri. — δυσφημεῖν Hertlein. Coniect. II p. 5. — Proxime LaurS. οἴεσθαι. 12) τοίνυν ταῦτ' LaurS. vulg. — pronomen om Σ. Ω. T. Aug1. r. s. Lind. Vind1. 4. Π. Mal. 'Utrumque usitatum Demostheni. Sic p. 821, 26: καὶ ταῦθ' ὡς ἀληθῆ λέγω. sed paulo post omisso ταῦτα.' Dindorfius. 13) Ὅτι... λέγω om k. 14) λάβε Σ. LaurS. vulg. Vid. ad §. 63. 15) τουτί. λέγε vulg. — λέγε om Σ. LaurS. Ω. T. Aug1. k. r. s. Vind4.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

116. Ὅτι μὲν τοίνυν, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τοῖς προγόνοις¹⁰
 ἡμῶν ἔθος¹ ἦν τοὺς χρηστοὺς τιμᾶν, δηλοῖ τὸ ψήφισμα τουτί.
 εἰ δὲ μὴ τοῖς ἀντοῖς,² οἷςπερ³ ἡμεῖς⁴ νῦν ἕτερον τί⁵ τοῦτ' ἂν
 εἶη; Εἰ τοίνυν μήτε Λυσίμαχον μήτ' ἄλλον μηδένα μηδὲν εὐ-
 ρῆσθαι παρὰ τῶν προγόνων ἡμῶν⁶ συγχωρήσαιμεν· τί μᾶλλον,
 οἷς ἔδομεν⁷ νῦν ἡμεῖς,⁸ διὰ τοῦτο δικαίως ἂν ἀφαιρεθεῖεν;⁹ 15
 (117) οὐ γὰρ οἱ μὴ δόντες, ἀ μὴ δοκεῖ, δεινὸν εἶσιν οὐδὲν¹ εἰργα-
 σμένοι, ἀλλ' οἱ δόντες² μὲν, πάλιν δ' ἕτερον⁴ μηδὲν ἐγκα-
 λούντες ἀφαιρούμενοι. Εἰ μὲν γὰρ⁵ τις ἔχει⁶ δεῖξαι κακεί-
 νους ᾧν ἔδοσαν τῷ⁷ τι, τοῦτ' ἀφηρημένους⁸ συγχωρῶ καὶ 20

116. Itaque maiorum quoque nostrorum moris fuisse, Athenienses, honos honorare, hocce decretum indicat. si vero non iisdem rebus, quibus nos nunc; quid hoc aliud fuerit? Quod si concederemus nec Lysimacho nec cuiquam alii quicquam a maioribus nostris fuisse datum; cur propterea potius iustum esset eos, quibus nos aliquid nunc dedimus, eo spoliari? (117) Neque enim, qui non dederunt, quod visum iis non est, quicquam iniusti fecerunt, sed hi, qui, quod antea dederant, deinde sine iusta causa rursus eripuerunt. nam si quis demonstrare potest, etiam illos earum rerum quarum alicui dederant aliquam, hanc eripuisse; non obsto,

116. 1) ἡμῶν ἔθος k. — ἡμῶν ἔθος om Ω. 2) τοῖς ἀντοῖς τούτοις Vind1. 3) ὡςπερ IndFel. Ω. T. Lind. Vind4. Mal. Cf. Phil. I §. 39. 4) ἡμεῖς Vind1. — ἡμεῖς F. X. 5) τι LaurS. vulg. — τί Bakius Hypomn. T. III p. 128: 'quid hoc diversum esset? nonne eodem hoc redit.' — ἕτερον τί Σ. Vind4. 6) ἡμῶν HWolfius. Vind1. — om pr LaurS, ἡμῶν rec inter lin scr. Cf. superius. 'Attendi autem nunc debebat primae personae verbum συγχωρήσαιμεν.' Fr. A. Wolfius. 7) ἔδοκεν Vind7. 8) ἡμεῖς sic Vind1. 9) ἀφαιρεθείημεν mavult Augerus. At οἷς ἔδομεν subiectum est verbo ἀφαιρεθείημεν, ut οἷς idem sit quod ἐκείνοι οἷς. Vid. §. 87. — — Locum respexit Sopater Rh. T. IV p. 730 W.

117. 1) οὐδὲν delendum censet Taylorus Graecismi negationis repetendae immemor. 2) διδόντες cod η. 3) δ' om Fel. 4) 'Fortasse ἀλλ' οἱ δόντες μὲν πάλαι, ἕτερον δὲ. quamquam vulgatam lectionem non improbem.' Taylorus. — ἀλλ' οἱ δ. μὴ π. δ' ὑπὲρ r. 5) Olim εἰ μέντοι conieceram, quia non causa praegressi loci redditur, sed nova concessio proponitur. At explicatur hoc γὰρ sententia in praegressis significata: turpe esse, si quis donum rursus demat immerito. 6) ἔχει k. 7) τῷ corr Σ e τι; Cf. §. 120. 8) ἀφηρημένους τοῦτο, ᾧν ἔδοσαν τῷ τι! heu miserum Priscianum! vae capiti

ὑμᾶς⁹ ταῦτό τοῦτο¹⁰ ποιῆσαι, καίτοι τό γ' αἰσχρόν ὁμοίως.¹¹

quo minus etiam vos id exemplum imitemini, quamvis id turpe certe pariter.

eius! Restituendum puto vel δεῖξαι κάκεινους, ὡς ἔδοσαν τῷ τι, τοῦτ' ἀφηρημένους vel ὡν ἔδοσαν τῷ, τοῦτων τι ἀφηρημένους. Seage-

rus in Class. Diar. LVI p. 258. — τοῦτ' pro τοῦτ' Π. — τοῦτον coniecit Bakius Hypomn. T. III p. 128. At demonstrativo pronomine clarior definitur indefinitum pronomen. Vid. ad Olynth. I §. 9 ibiq. cit. Fritschium. Verum vidit Dobraeus exemplis confirmans τοῦτο ad τι appositum esse ad §. 120: ὅτ' ἄν, ὡν ἔδώκατέ τῷ πρότερόν τι, τοῦτ' ἀφέλησθε. Cf. §. 136: μηδέν ..., τοῦτο ... οὐδέν ..., τοῦτο. Non distingebatur ante τοῦτ'.

9) ὑμᾶς LaurS. vulg. — ἡμᾶς Ω. T. r. s.

Augl. Mal. corr Π. — ἡμᾶς Σ. — ἡμᾶς k. 10) αὐτό τοῦτο Vindl.

11) καίτοι τό γ' αἰσχρόν, ὁμ. text LaurS. vulg. — καίτοι οὐτό γ' αἰσχρόν ὁμ. Σ, ου (pr oi?) syllaba recentem circumflexum impositum habet, et punctis notata est. 'Fort. καίτοι τοῦτό γε αἰσχρόν ὁμ. aut τό γε αἰσχρόν ὁμ. ὑπάρχει.' HWolfius. — γε καὶ τοιοῦτον αἰσχρόν marg. LaurS pr manu. — καίτοι γε τό γ' αἰσχρ. ὁμ. X. — τό γε αἰσχρόν i. e. ἡ αἰσχρόνη καὶ τὸ ὄνειδος, subaudi ἀμφοτέροις πάρεστιν, tametsi turpitudine utique exemplo adhaerescit tam vestro quam maiorum, quod imitarentur. Tametsi haud infitit orationem fore paulo luculentiorē, si vocabulum αἰσχρόν iteretur ad hunc modum: τό γε αἰσχρόν αἰσχρόν ὁμοίως. quod natura sua turpe est, id ubique pariter turpe est. Reiskius. 'R. conferre poterat Platonem sive Diogenem Stobaei Tit. V §. 82: αἰσχρόν τό γ' αἰσχρόν etc. Equidem suspicor: καίτοι αἰσχρόν γ' ὁμοίως.' Dobraeus. 'Ad ὁμοίως supple ὑπάρχει vel μένει, turpitudine par est et eadem, seu res fiat exemplo sive nullo fiat. ὁμοίως idem valet, quod in hoc genere alias οὐχ ἦν τὸν τούτου ἔνεκα. Wolfius cur malit κ. τοῦτό γε αἰσχρ. ὁμ. aut τό γε αἰσχρ. ὁμ. ὑπάρχει, equidem non video. neque magis illud, cur Reiskius luculentiorē putet orationem fore sic mutata τό γε αἰσχρ. αἰσχρ. ὁμ. Luculentum sane hoc, sed maius quiddam est, quam orator voluit.' Fr. A. Wolfius. 'Scilicet foret locus communis, hīc quidem satis inepte positus.' Schaeferus. Neque est ὁμοίως i. q. par et idem, sed adverbium pariter, etsi exemplum maiorum imitarentur. — καίτοι τοῦτό γ'. 'Similiter turbatum p. 520, 5.' Dindorfius. 'Fortasse καίτοι τό τοιοῦτο γ' vel καίτοι τοῦτό γ'.' Turicenses. Hoc alterum probabat etiam Westermannus Diar. Antiq. l. c. p. 778, quippe quod lectioni codicis Σ propius. At in hoc libro ου sive oi praecedenti oi deberi videtur. Finitur in eo codice versus particulā καί, sic. Color atramenti omnibus idem est et signis et punctis et literis. καίτοι τό γ' αἰσχρόν ὁμ. verum esse censeo, scil. ποιῆσαι, articulus autem, quem delendum iubet Dobraeus, referendus est ad ταῦτό τοῦτο. — — ὁμοίως] ὁμοίον Vindl.

εἰ δὲ μηδ' ἄν εἰς¹² ἐν ἅπαντι τῷ χρόνῳ τοῦτ' ἔχοι¹³ δεῖξαι γεγονός· τίνας εἴνεκ' ἐφ'¹⁴ ἡμῶν¹⁵ πρώτον¹⁶ καταδειχθῆ¹⁷ τοιοῦτον ἔργον;

118. Χρὴ τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,¹ κακεῖν' ἐνθυμείσθαι καὶ ὄραν, ὅτι νῦν ὁμωμοκότες κατὰ τοὺς νόμους² δικάσειν³ ἤκατε, οὐχὶ τοὺς⁴ Λακεδαιμονίων οὐδὲ⁵ Θηβαίων, οὐδ'⁶ οἷς ποτ' ἐχρήσανθ' οἱ πρώτοι τῶν προγόνων,⁸ ἀλλὰ καθ' οὓς ἔλαβον τὰς ἀτελείας οὓς ἀφαιρεῖται νῦν οὗτος τῷ νόμῳ, καὶ περὶ ὧν ἄν νόμοι⁹ μὴ ᾴσι, γνάμη τῇ δικαιοτάτῃ κρινεῖν. κα- 493

Si vero ne unus quidem ullo tempore factum id esse demonstrare poterit; cur nostra aetate primum tale exemplum monstratur?

118. Sed et illud, Athenienses, reputandum et considerandum est, quod iurati venistis vos secundum leges iudicatos esse non Lacedaemoniorum nec Thebanorum, neque eas quae apud primos maiores nostros in usu fuerunt, sed secundum eas quibus illi, quos iste nunc lege sua spoliatur, dona consecuti sunt, et quarum rerum leges nullae sint, de iis ex

12) μηδεῖς rec LaurS. vulg. — μηδ' ἄν εἰς Σ. pr LaurS. Augl. k. s. Vindl. marg Π (in textu Π habet μηδεῖς). Cf. not. 13. 13) ἔχει Aldetc. t. v. Vindl. 4. corr Mal. — ἔχοι Σ. LaurS. vulg. — 'Subaudi εἰ καὶ βούλοιο.' Schaeferus. 14) εἴνεκ' ἐφ' k. — ἐφ' super ἐφ' scripsit Chr. — ἔνεκ' ἐφ' Dind. de suo. (Vindl). Vid. Prolegg. Gramm. §. 116. 15) ὁμῶν Fel. Vindl. — ἡμῶν Σ. LaurS. vulg. 16) πρώτων Augl. k. s. t. v. Vindl. corr Mal. Placebat Dobraeo comparanti Androt. p. 595, 13: ἀπὸ σοῦ πρώτου. Tum sententia foret: cur nos primi tales simus? Cf. ad Cor. §. 161. — πρώτον Σ. LaurS. vulg. 17) καταδείχθη Σ. LaurS. Ω. T. r. Vindl. 4. Π. prMal. — καταδειχθῆη vulg. 'Soloecismo laborat. quippe vis sententiae indicantis, quid opus sit facto, solum admittit conjunctivum; optativum aversatur. Erravit novissimus editor (Pinzger) Lycurgi p. 264.' Schaeferus. Structura est interrogationis rectae, quid debeat fieri, in qua structura coniunctivus mere deliberativus usurpatur. Perperam loco abusus est Reiskius De Partic. Ἄν p. 132 sq., contra quem leniter pugnat Hermannus De Ἄν p. 158. Neque vero soloecismo vulgata laborare dicenda est. Optativus enim loco deliberativi coniunctivi usurpatur de sola cogitatione. Cf. Mid. §. 35: πότερα μὴ δῶ διὰ τοῦτο δικην, ἢ μείζω δοίη δικαίως. Vid. Baeumlin. De Modis p. 255 sqq. Sander. Symbolae crit. ad Dramaticos Fasc. II p. 41 sq.

118. 1) ὧ ἄ. Ἀθ. om k. 2) νο vocabuli νόμους est in eraso Σ. 3) δικάσειν om Ω. 4) οὐχὶ τῶν Vindl. 5) οὐδὲ τοὺς Aldetc. LaurS. F. t. v. X. — οὐδὲ τῶν s. — articulum om Σ. vulg. 6) οὐσδ' Σ, σ est punctis et lineola notatum, vitium debetur proximo οἰσ. 7) οὐδ' οἴποτ' Vindl. 8) οἱ πρὸ τοῦ omissis τῶν προγόνων coniecit Dobraeus. Intellige priscos maiorum. 9) οἱ νόμοι s. Vindl.

λῶς.¹⁰ τὸ τοίνυν τῆς γνώμης πρὸς¹¹ ἅπαντ' ἀνενέγκατε τὸν νόμον. (119) Ἄρ' οὐν¹ δίκαιον, ὃ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς² εὐεργέτας τιμᾶν; δίκαιον. τί δ'³ ὅς' ἂν⁴ δῶ τις ἄπαξ, δίκαιον ἔχειν ἔαν; δίκαιον. ταῦτα τοίνυν αὐτοὶ τε ποιεῖτε, ἵν' εὐορκῆτε,⁵ καὶ τοὺς προγόνους, ὀργίσεσθε, ἂν⁶ μή τις φῆ ποιεῖν, καὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα⁷ λέγοντας παραδείγματα, ὡς ἄρ' ἐκεῖνοι μεγάλ'⁸

animo iustissimo discreturos. recte. animi igitur opinionem ad universam legem adhibete. (119) Itaque estne, Athenienses, aequum, honorem bene meritis habere? aequum. quid autem? estne aequum, sinere quae semel quis dederit, habere? aequum. Vos igitur tum ipsi haec facite, ut iurisiurandi religionem servetis, tum illis, qui maiores haec fecisse negant, succensete, tum istos, qui talia exempla recensent, eos magnis

10) κρῖνειν (κρῖνειν Ω) καλῶς Ald. Mor. LaurS. T. Augl. s. t. Vindl. — κρῖνειν. καλῶς Σ. vulg. — κρῖνειν ut δικάσειν pendet ab ὁμομοκότες. Cf. Maetzner. ad Lycurg. p. 211. 'Non minus vero cavendum erat alterum vitium, quo indivise scribunt κρῖνειν καλῶς. Orationi interpositum est hoc καλῶς, approbationis vox. Cf. p. 496, 2. p. 506, 8. — Iudicium Atheniensium iurandum iisdem paene verbis refert Pollux VIII §. 122.' Fr. A. Wolfius praecunte Reiskio. Iam Fel interpunxerat. — Delet Hirschigius καλῶς. 'Cur orator, inquit, in hac simplici enarratione hanc exclamationem adhibuerit, nulla ratione cogitari potest. Si scripsisset hoc Demosthenes, saltem τὸ γὰρ subiunxisset.' Philolog. T. V p. 333. Etiam simplicior est recitatio legis §. 128, et sequitur καλῶς. Omisit quidem Tiberius Rh. T. VIII p. 547, sed etiam plura omisit memoria rhetoris, qui sic: ὁμομοκότες γνώμη δικάσειν τῇ δικαιοτάτῃ. 11) εἰς Tiberius.

119. 1) ἄρ' οὐ γρ marg antiq Σ. Augl. k. r. s. Bav (non F?). Vindl. — ἄρ' οὐ LaurS. 'ἄρ' οὐ non male. non sic tamen, ut ideo vulgatam mutari necesse sit. Miror tamen, cur non iidem codices ante δίκαιον ἔχειν ἔαν vs. 4 hanc infitiandi particulam pariter iterarint.' Reiskius. 'Vulgatam ecquis non praeferat?' Schaeferus. οὐν om Tiberius totum locum commutans. 2) ἀθηναῖοι τοὺς vitiose repetita Vindl. 3) τί δαί, Ald. Mor. — τί δαί; Fel. Tiberius. — τί δ' (sine interpunctione saltem in Σ) Σ in textu et in marg. LaurS. Q. T. Augl. k. r. s. Vindl. 4. AldB. Mal. II. X. — τί δὲ F. t. v. 'Post particulam Reiskiana et Bekkeriana habent hypostigmen, quomodo etiam Dindorfius (δ';) distinxit. Scribam: τί δέ;' Schaeferus. Vid. ad f. leg. §. 231. — Proxime ὡς LaurS. 4) ἔαν s. 5) ἵνα εὐορκῆτε Tiberius. — εἰ εὐορκῆτε Ω. v. prII. prMal. X. — εὐορκῆτε sine coniunctione T. Vindl. 6) ὀργίσεσθε, ἔαν LaurS. vulg. — ὀργίσεσθε ἂν Σ. Ω. Lind. Vindl. 7. Mal. II. 7) τοὺς ταῦτα Vindl. 8) μέγα pr Mal. supra scr. λα Chr.

εὐ παθόντες οὐδέν⁹ ἐτίμησαν, καὶ πονηροὺς καὶ¹⁰ ἀπαιδευτοὺς ἡγείσθ' εἶναι, πονηροὺς μὲν, διότι καταψεύδονται¹¹ τῶν προγόνων ὑμῶν¹² ὡς ἀχαρίστων, ἀμαθεῖς δέ, διότι ἐκεῖν¹³ ἀγνοοῦσιν, ὅτι,¹⁴ εἰ τὰ μάλιστα ταῦθ' οὕτως εἶχεν, ἀρνεῖσθαι μᾶλλον ἢ λέγειν αὐτοῖς προσῆκεν.

120. Οἶομαι¹ τοίνυν καὶ τοῦτον τὸν λόγον Λεπτίνην ἐρεῖν, ὡς τὰς εἰκόνας καὶ τὴν² σίτησιν³ οὐκ ἀφαιρεῖται τῶν εἰληφό-¹⁵των ὁ νόμος, οὐδὲ τῆς⁴ πόλεως τὸ τιμᾶν τοὺς ὄντας ἀξίους, ἀλλ' ἔσται⁵ χαλκοῦς⁶ ἰστάναί καὶ σίτησιν διδόναι καὶ ἄλλ'⁷ ὅτι ἂν βούλησθε, πλὴν τούτου. Ἐγὼ δ' ὑπὲρ ὧν μὲν⁸ τῇ πόλει καταλείπειν⁹ φῆσει, ¹⁰ τοσοῦτο¹¹ λέγω: ὅταν,¹² ὧν¹³ ἐδώκατέ²⁰

beneficiis affectos nemini honorem habuisse, et improbos et rudes esse arbitraminor, improbos, quod maioribus vestris falso crimen ingrati animi impingunt, rudes, quod ignorant, si maxime verum id esset, decere eos potius negare quam commemorare.

120. Arbitror autem etiam hoc Leptinem dicturum, lege sua neque imagines neque victum in Prytaneo eripi illis, qui acceperint, nec civitati facultatem adimi honorandi eos, quos dignos censuerit, sed licere aereas statuas decernere et victum dare et quicquid praeterea volueritis, hoc duntaxat excepto. Ego vero de iis quae civitati se relinquere dicet, tan-

9) οὐδέν Vindl. 4. 10) καὶ om Vindl. 11) διότι καὶ ψευδ. s. Vindl. 12) ἡμῶν k. s. — ὑμῶν LaurS. 13) ἐκεῖνοι cod ζ. 14) δι' ὅτι F (non Bav?).

120. 1) οἶμαι vulg. — οἶομαι Σ. LaurS. Augl. s. Vindl. 2) τὴν om Vindl. 3) σίτησιν k. — σίτησιν Ω. 4) τὸ τῆς F (non Bav?). X. — τὸ inter lin. add rec LaurS. 5) ἔξέσται LaurS. vulg. — ἔσται Σ. (manus antiq add ἐξ). Ω. Vindl. II. Mal. — ἔξέσται ἔσται r. 6) καὶ χαλκ. Aldetc. LaurS. F. t. v. X. — καὶ om Σ. vulg. 7) ἀλλ' Ald. Fel. 8) μὲν om Augl. k. s. Vindl. 'Male abest. refertur enim ad ἀλλὰ μὴν p. 494, 8.' Schaeferus. 9) καταλείπειν Aldetc. corr LaurS. Ω. T. F. r. t. v. Vindl. X. Mal, in quo Chr. superser., ut habent Σ. prLaurS. vulgo: καταλείπειν. 'Utrum praestet, docet quod legitur p. 494, 9.' Schaeferus. 10) φῆσει Σ. LaurS. vulg. — φησὶ Augl. k. r. s. Vindl. 'HWolfius coniecit, frustra. tempus futurum spectat ad orationem, qua Leptines respondere debuit, ac sic fere iudicari potest varietas haec, quam multi habent alii loci oratorum. Cf. ad p. 488, 27.' Fr. A. Wolfius. Cf. §. 123. 11) τοσοῦτο Σ. LaurS. vulg. — τοσοῦτον Aldetc. F. t. v. Vindl. X. 12) ὅτι ἂν Ald. Mor. LaurS. Ω. Chr. X. — ὅτι ἂν Σ (in marg antiq sine γρ vulgatum ὅτι ἂν). Ω. T. k. r. s. γρ Weim. AldB. II. pr Mal. — ὅταν Augl. Fel. AldV. Vindl. Funkhaen. in Ed. Turic. min. T. VI p. VI. Vid. ad §. 91 not. 6. 13) ὧν om Ald typoth.

τω πρότερόν τι, τοῦτ' ἀφελήσθε.¹⁴ καὶ τὰς ὑπολοιπούς ἀπί-
στους ποιήσετε¹⁵ πάσας δωρεάς.¹⁶ τί γὰρ ἔσται πιστότερον¹⁷
τὸ τῆς εἰκόνοσ ἢ τὸ τῆς¹⁸ σιτήσεωσ,¹⁹ ἢ τὸ τῆς ἀτελείασ, ἢν²⁰
πρότερόν τισι δόντες ἀφηρημένοι φανεῖσθε;²¹ (121) Ἐτι δ' εἰ
²⁵μηδὲν ἔμελλε¹ τοῦτ'² ἔσεσθαι δυσχερές· οὐδ' ἐκείνο³ καλῶσ
ἔχειν ἡγοῦμαι, εἰς τοιαύτην ἄγειν ἀνάγκην⁴ τὴν πόλιν, δι' ἧσ
ἅπαντα⁵ ἔξ ἴσου τῶν αὐτῶν ἀξιώσει⁶ τοῖσ τὰ μέγιστ' εὐεργ-
γετοῦσιν, ἢ⁷ μὴ τοῦτο⁸ ποιούσα χάριν τισὶν οὐκ ἀποδώσει.⁹

tum respondeo: quando quidquam eorum, quae prius dedistis cuiquam, hoc eripueritis; efficietis, ne quisquam etiam de ullis reliquis donationibus securus esse possit. quī enim maior fiducia erit de imagine vel de victu, quam de immunitate, quam prius quibusdam datam manifesto eripueritis? (121) Praeterea si hoc incommodum futurum nullo modo esset; tamen neque illud consultum mihi videretur, talem civitati necessitatem imponi, qua cogeretur ut universos pariter iisdem praemiis ornaret, quibus optime meritos, aut ut, nisi id fecisset, ingrata in aliquos esset.

Cf. §. 117. — δ alia manus Weim., unde τοῦτο fluxisse perperam censet Bakius Hypomn. T. III p. 128. Vid. ad §. 117. 14) ἀφελήσθε Ald. Mor. 15) ποιήσετε LaurS. k. 16) δωρεάς πάσας LaurS. 17) Ante nos h. l. distinguebatur. male. nam τί h. l. est i. q. quā §§. 116. 145. Vid. Schaefer. ad p. 493, 94 μηδὲν. Iam Fel post πιστ. non distinxerat. 18) τὸ τῆς Σ. LaurS. vulg. — τὸ om Aug1. k. s. Vind1. — punctis notavit AldV. secluserit Dind. — pro ἢ τὸ coniecit kai Schaefer. Cf. §. 43. Vid. Funkhaenel. Quaest. Dem. p. 53 sq. 19) τὸ τῆς σιτήσεωσ om Paul. 20) ἢν coniecit Reiskius. Idem voluit Dobraeus, sed rectius cum φαίνησθε mutato. Semel tantum hac forma ἢν Demosthenes usus est, Phil. I §. 7. Futurum autem cum ea constructum soloece dictum esset. 21) φανεῖσθαι pr Σ, ex ai corr recentior ε.

121. 1) ἔμελλε Σ. LaurS. vulg. — ἔμελλε Ω. — Parisina nostra ἤμελλε constantiae causa, male. Vid. Prolegg. Gramm. p. 83. 2) μηδὲν ἔμ. τοιοῦτ' aut μηδ' ἔμ. τοῦτ' coniecit Marklandus. At 'dyschères eodem fere sensu, quo p. 491, 12. — μηδὲν est i. q. μηδαμῶσ, nullo modo, ut saepe.' Fr. A. Wolfius. 'Similiter intelligendum τί vs. 22, si mea me non fallit suspicio.' Schaeferus. 3) 'Post ἐκείνο addi velim γε, aut potius totum locum ita malim conceptum: εἰ μηδὲν ἔμελλεν ἔκ (aut ἀπὸ) τούτων ἔσεσθαι δυσχερές, ἀλλ' οὐδ' ἐκείνο γε καλῶσ.' Reiskius. Inanis lusus ingenii. 4) ἀνάγκην ἄγειν Aug1. k. s. Vind1. 5) ἢ ἅπαντα Fel. Mor. — ἢ om LaurS. vulg. 6) ἀξιώσοι k. 7) ἢ X. 8) τοιοῦτο cod η. 9) υποδώσει? pr Σ, recentior corr v in á, sed ita ut legi possit ἄν ἀποδώσει, nam super literis v et π lineá v coniunctis positum est alterum á. — ἀποδώσειν pr Mal, delevit v Chr.

(122) Μεγάλων μὲν οὖν εὐεργεσιῶν οὐδ' ἡμῖν¹ συμφέρει συμβαίνειν πολλάκις καιρὸν οὐτ' ἴσως ῥάδιον² αἰτίῳ³ γενέσθαι, με- 494
τρίων δὲ καὶ ὧν ἐν⁴ εἰρήνῃ τις καὶ πολιτεία δύναται ἂν ἐφικέ-
σθαι, εὐνοίας, δικαιοσύνης, ἐπιμελείας,⁵ τῶν τοιούτων, καὶ
συμφέρειν ἔμοιγε δοκεῖ καὶ χρῆναι διδόναι τὰς τιμὰς.⁶ Δεῖ τοί-
νυν μεμερίσθαι καὶ τὰ τῶν δωρεῶν, ἴν' ἧσ ἂν ἄξιός⁷ ὧν⁸ ἕκα- 5
στος φαίνεται, ταύτην παρὰ τοῦ δήμου λαμβάνη⁹ τὴν δωρεάν.
(123) Ἀλλὰ μὴν ὑπὲρ ὧν γε τοῖσ εὐρημένοισ τὰς τιμὰς καταλεί-
πειν¹ φήσει,² οἱ μὲν ἀπλᾶ πάνν καὶ δίκαι' ἂν εἴποιεν, πάνθ' ὅσα
τῶν αὐτῶν³ ἔνεκ' αὐτοῖσ ἔδοτ' εὐεργεσιῶν ἀξιοῦντες ἔχειν, οἱ δὲ⁴ 10

(122) Iam magnorum beneficiorum saepe occasionem incidere, nec nobis expedit nec fortasse conferre ea facile est, sed mediocrium et quae in pace quis administrationeque reipublicae potuerit assequi, cuiusmodi sunt benivolentia, iustitia, diligentia, talium occasionem saepe esse et expedit mea quidem sententia et debemus praemiis ea ornare. Quare etiam eorum, quae pro donis dantur, rationem esse oportet distinctam, ut qua quisque dignus videatur, eam a populo accipiat donationem. (123) De iis vero, quae se relinquere dicet consecutis honores, alii simpliciter prorsus et iuste responderint, sibi ea relinquenda esse omnia, quae sibi propter eadem beneficia dederitis, alii, esse impostorem eum, qui dicat ipsis ali-

122. 1) ἡμῖν Aug1. k. s. Vind1. 2) ῥάδιον om pr k. 3) αἰτί. τινι Ven. Less. — οὐδενὶ πολλάκις αἰτίῳ mavult Reiskius. At vid. Funkhaen. Obs. Dem. p. 87. 4) ὧν ἂν ἐν Aug1? s. Vind1. (Non habet h. l. Σ ἂν.) 5) ἐπιμελεία Vind1. 6) 'Claudicat posterior periodi pars. deest enim particula, quae respondeat τῶ πολλάκις. legendum est διδόναι ἀεὶ τὰς τιμὰς.' Hirschigius. Philolog. T. V p. 333. Tali hiatus. Non opposita esse possunt συμβαίνειν πολλάκις καιρὸν et διδόναι ἀεὶ τὰς τιμὰς, sed μεγάλων et τῶν τοιούτων opponuntur, ad utrumque pertinet πολλάκις καιρὸν. — 'Post τὰς videtur deesse καθηκούσας vel tale quid.' Reiskius. Sufficit articulus. Cf. §. 123. 7) ἧσ ἀνάξιός Vind1. — ἧσ ἄξιός sine ἂν X. 8) ὧν Ω. 9) λαμβάνει Aug1. Vind1. — λαμβάνοι k.

123. 1) καταλείπειν vulgo. — καταλείπειν Σ. LaurS. Aug1. k. s. Appfr. Vind1. super καταλείπειν Chr scripsit λείπειν. Cf. not. 17. 2) φησὶν Aug1. k. s. Vind1. Vid. ad §. 120. 3) τῶν αὐτῶν Π. At αὐτῶν h. l. esse feminini generis cum εὐεργεσιῶν coniungendum videntur Dobraeus et Benselerus. Sententia est enim: cur alius honos dematur, qui ob idem beneficium datus est, ob quod alii honores, qui relinquuntur? 4) οἱ μὲν ... οἱ δὲ Bekk., ut nunc solet. Vid. ad Cor. §. 169.

φενακίζειν τὸν⁵ ὡς⁶ καταλείπεται⁷ λέγοντά τι⁸ αὐτοῖς.⁹ ὁ γὰρ ἄξια τῆς ἀτελείας εὖ πεποιημένοι δόξας καὶ ταύτην παρ' ὑμῶν¹⁰ λαβὼν τὴν τιμὴν μόνην, ἢ ξένος ἢ καὶ τις¹¹ πολίτης, ἐπειδὴν ἀφαιρεθῆ ταύτην, τίν' ἔχει¹² λοιπὴν¹³ δωρεάν, Λεπτίνης;¹⁴ οὐδεμίαν δῆπου.¹⁵ Μὴ τοίνυν διὰ μὲν τοῦ τῶνδε¹⁶ κατηγορεῖν ὡς φαύλων ἐκείνους ἀφαιροῦ, δι' ἃ δ' αὖ καταλείπειν¹⁷ ἐκείνοις φήσεις, τούσδε, ὁ μόνον λαβόντες ἔχουσι, τοῦτ' ἀφέλη. (124) Ὡς δ'¹ ἀπλῶς εἰπεῖν, οὐκ, εἰ τῶν πάντων ἀδικησομένον τινα μείζονα,² ἢ ἐλάττονα, δεινόν ἐστίν, ἀλλ' εἰ³ τὰς τιμὰς,

quid relinqui. Nam qui beneficiis suis immunitatem meruisse videtur et eum honorem a vobis adeptus est solum, sive est hospes sive etiam civis, postquam is ei ereptus fuerit, quam donationem reliquam habet, Leptines? nullam profecto. Ne igitur ideo, quod alios ut improbos accusas, illos spolia, neve rursus propter ea, quae illis relinquere te dices, his id eripe, quod solum acceptum habent. (124) Ut autem simpliciter dicam non tam illud grave est, si ex omnibus aliquem maiore minoreve iniuria

5) αὐτὸν γρ. marg. rec LaurS. Aug1. k. s. Vind1. 2 corr II. — αὐτὸν Ω. — τὸν Σ. text LaurS. 6) ὡς om X. 7) καταλείπεσθαι Ald. LaurS. Ω. T. F. r. t. v. Lind. Vind4. X. — καταλείπεται Σ (in quo ε ante τ fort. est recentioris manus. inest robiginis macula). Aug1. k. s. Vind1. Fel. Mor. AldB. AldV. — καταλειπεσθαι Π. Mal. 8) τι λέγοντα Aldete. — τί λέγοντα F. — λέγοντά τι Σ. LaurS. vulg. Non offendit hiatus in hac leni synchysi. 9) αὐτοῖς LaurS. vulg. — αυτοῖς Σ. Ω. — αὐτοῖς Bekk. (X). 10) ἡμῶν k. — ὑμῶν Vind1. — ὑμῶν X. 11) καὶ τις om Vind1. 12) ἔχει s. 13) λοιπὸν Vind1.

14) λεπτίνης t. — λεπτίνη sic Ω. — λεπτίνη; Herw. 15) οὐδ. δῆπου LaurS. vulg. — δῆπου fort. casu propter μητοι om textus Σ, in marg habens a recentiore. 16) τούτων Aug1. k. s. Vind1. 7. — τῶνδε intelligendi sunt alii ac sequentes ἐκείνους et ἐκείνοις (= supra dicti οἱ μὲν, qui pluribus honoribus fruuntur) et τούσδε (qui solam immunitatem habent). Intelligendi indigni ex iudicio Leptinis. Clarius hoc significari putabat scriba doctus pronomine τούτων. 17) καταλείπειν rec LaurS. vulg. — καταλείπειν Σ. prLaur. Aug1. k. s. Appfr. AldV. Vind1. Cf. ad §. 120.

124. 1) ὡς οὐδ' Ω. 2) ἢ μείζονα Aldete. Aug1. k. r. s. Vind1. — ἢ om Σ. LaurS. vulg. 'Delevit Bekker. Revocavit Dindorf. Iure, ut opinor. Cf. mea in Stephan. Thes. col. 6000 B, 6005 C, quibus accedat Herodot. V 106: ἐκ τοῦ σοῖ τι ἢ μέγα ἢ μικρὸν ἐμελλε λυπηρὸν ἀνασχῆσαι.' Schaeferus. Non est h. l. oratoria illa formula, quae variis modis adhibetur (vid. ipsum Schaeferum ad Iulian. Const. p. XXI), i. q. quidvis, et cum negatione i. q. prorsus nihil; sed proprie magis minusve, in quo usu repetita coniunctio minus apta esset. 3) εἰς s. Vind1.

αἷς ἀν⁴ ἀντευποιήσωμέν⁵ τινὰς, ἀπίστους καταστήσομεν. οὐδ' ὁ πλείστος ἐμοιγε λόγος περὶ⁶ τῆς ἀτελείας ἐστίν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ⁷ πονηρὸν ἔθος τὸν νόμον εἰσάγειν καὶ τοιοῦτον,⁸ δι' οὗ πάντ' ἄπιστα,⁹ ὅσ' ὁ δῆμος δίδωσιν, ἐστίν. 25

125. Ὅν¹ τοίνυν κακουργότατον² οἴονται λόγον εὐρηκέναι πρὸς τὸ τὰς ἀτελείας ὑμᾶς ἀφελῆσθαι πείσαι, βέλτιόν ἐστι προεπειν, ἵνα μὴ λάθῃτ' ἐξαπατηθέντες. ἐροῦσι γάρ,³ ὅτι ταῦθ' ἱερῶν ἐστίν ἅπαντα τὰναλώματα,⁴ αἰ χορηγίαί καὶ αἰ γυμνασιαρχίαί.⁵ 495

afficiemus, quam si honores, quibuscunque aliquos bene meritos remunerati sumus, incertos efficiemus. Nec de immunitate potissimum ego laboro, sed de eo, quod ista lex pravam consuetudinem introducit et talem, ut per eam omnia, quae populus dederit, incerta futura sint.

125. Ne vero per incuriam decipiāmini, praestat id vobis indicare, quo tanquam callidissimo invento nituntur, ut vobis persuadeant immunitates esse tollendas. Dicturi enim sunt, sumptus hos omnes, choragias et gymnasiarchias, ad sacra pertinere, proinde minime ferendum esse,

4) ἀν om F (non Bav?). k. 5) ἀντευποιήσομεν F. Aug1. k. s. Vind1. 'Scilicet particulā per sequentes literas elisā fuerunt qui coniunctivum corrumpent in indicativum.' Schaeferus. Vid. Frank. Quaest. Aeschin. p. 5 sqq. Klotz. ad Devar. T. II p. 134. Cf. §. 35. — — ἀντευποιήσωμέν Σ. De scriptura coniuncta vid. ad §. 64. 6) περὶ om Vind1. 7) τοῦ μὴ LaurS. vulg. — negationem om Σ. Ω. T. Vind4. Π. Mal. De variata praepositione περὶ et ὑπὲρ vid. Prolegg. Gramm. §. 100. Quod qui ignorabant, addendum esse μὴ putaverunt. 8) τοιοῦτο k. 9) ἄπιστα post δίδωσιν Aldete. F. t. v. — post πάντα Σ. LaurS. vulg. — om X (πάνθ' ὅσα).

125. 1) ὄν Vind7. 2) κακουργητότατον cod η. — γρ. πανουργότατον margLamb. Cf. §. 113. — κακουργοτατοι Ω. 3) ἐροῦσιν ὅτι sine γάρ LaurS. Ω. T. t. v. Bav (non F?). Lind (ἐροῦσι ὅτι). Vind4. 7. X. Mal. (in quo add γάρ Chr). in Π corr γάρ ex v finali praecedentis ἐροῦσιν. in Σ ex ι (v?) factum est compendium ἰδ (i. e. γάρ) ut videtur a primo scriba. 4) τὰναλώματα Ω. k. r. Vind4. Π. Mal. X. — τὰ ἀναλώματα Σ. LaurS. vulg. Cf. §. 25. 5) γυμνασία Σ, in marg ἀρχίαί

antiq γρ. γυμνασιαρχίαί. — γυμνασίαί prLaurS, altera manus superscripta delevit, et scripsit γυμνασιαρχίαί. — 'Immunes qui essent, triplici illi onere erant relevati, conferendarum scilicet pecuniarum ad choros publicos, tum ad gymnasia, denique ad epulas solennes. Videtur itaque post voc. γυμνασιαρχίαί deesse αἰ ἐστιατορίαί vel tale quid. Duo tantum genera contributionum non videntur satis implere amplitudinem vocabuli ἅπαντα. Quare tertium accedat velim.' Reiskius. 'Nemini ante Reiskium hic locus scrupulum iniicit. Primus suspiciatur quidpiam deesse. Bene; modo reperiat. nam ἐστιατορία nondum

δεινὸν οὖν, εἰ τῶν ἱερῶν ἀτελής τις⁶ ἀφεθήσεται. Ἐγὼ δὲ τὸ μὲν τινὰς, οἷς ὁ δῆμος ἔδωκεν, ἀτελεῖς εἶναι τούτων⁷ δίκαιον ἢ ἡγοῦμαι, ὃ δὲ νῦν οὗτοι ποιήσουσιν,⁸ εἰ ἄρα ταῦτα λέγωσι,

si cui sacrorum immunitas detur. Ego vero, aliquos esse his (oneribus) immunes, quibus hoc a populo concessum est, aequum esse puto, quod vero isti nunc facturi sunt (si forte ista dicent), id non ferendum esse

credo. aut Demosthenis fuisse aut alius Attici cuiusquam. Sed sane tale quid h. l. expectatur. nam quum duo genera munerum posita sint, qui tandem tertium genus, nec illud minus solenne, praetermitti potuit, praesertim post vocem ἅπαντα? At mihi non de vitio istiusmodi, sed plane de gloss. suspectus locus est. Omittam nominativum horum verborum αἱ χορηγία καὶ αἱ γυμνασιαρχία, quo ipso casu mihi quodammodo fraudis vestigium proditur. Omnia haec grammatico quidem ad perspicuitatem necessaria videri poterant; auctori eiusve auditori quamlibet rudi vix poterant. Clara sunt per se ταῦτα ἅπαντα τὰ ἀναλώματα, eaque etiam supra suffecerant in loco huius simillimo p. 464, 18. Fr. A. Wolfius. 'Igitur quinque haec verba uncis inclusit. Mihi quoque videntur e margine illata.' Schaeferus. Secuti sunt Dindorfius et Westermannus. At quem alium casum nisi nominativum postularint nescimus. Necessario vero vocabula viri docti respuerunt non adtendentes ad ἱερῶν additum. nam satis quidem §. 25 ταῦτα ἀναλώματα intelligimus τὰς ἐγκυκλίους λειτουργίας: χορηγίας, γυμνασιαρχίας, ἐστιάσεις (§. 21). Verum ad sacra ἐστιάσεις contribulium, quamquam non fiebat sine sacrificiis (Boeckh. C. I. T. I p. 122), non tota pertinebat, ut illae alterae liturgiae, quae quamquam non ipsae erant sacrae, pertinebant ad sacra totae. Vide Mid. passim. 'Nomen liturgiarum captiose traducebant adversarii ad tributum, quod sacrorum causa fit, nomina duo callide inter se permutantes.' Fr. A. Wolfius ad p. 496, 13. Erat autem illud simpliciter φυλετικὸν δεῖπνον. Athen. V init. p. 185 C. ibiq. Casaub. Necessario igitur addidit orator illa substantiva ἅπαντα circumscribens, ne quis eum superlacionis ac traiectionis accusaret. ἅπαντα autem referendum esse censeo ad varia choragiarum genera. Nullam fuisse singulis ἀτέλειαν ἱερῶν, fuisse ἀτέλειαν λειτουργιῶν ex ipsius Demosthenis expositione patet §. 126. Cf. Boeckh. l. c. Westermann. De Honoribus Athen. p. 9 sq., ubi hic vir doctissimus τούτων recte cum AWolfio et Schaefero ad τὰναλ. refert, secus in ann. ad h. l. ad ἱερῶν. — Ex h. l. et §. 21 profecisse videntur AnecdBekk. p. 250: Ἐγκύκλιοι λειτουργία: αἱ κατ' ἐνιαυτὸν γινόμεναι. οἷον χορηγία, γυμνασιαρχία καὶ ἱερῶν περίοδοι. 6) τις ἀτελής Q. T. r. Vind4. II. Mal. 7) τούτων Ald. — τούτων Fel, cum proximo δίκαιον coniungens. — τούτων Σ. LaurS. vulg. — καὶ τούτων mavult Reiskius 'etiam horum, sacrorum'. imo τούτων i. q. ἀναλωμάτων. Vid. not. 5. 8) ποιῶσι AldV. Cf. §. 106. — 'HWolfius admonet legendum esse ut est in Par. et reliquis libris editis. Quidnam

τούτ' εἶναι δεινὸν νομίζω. (126) εἰ γάρ, ἂν κατὰ μηδέν' ἄλλον ἔχουσι τρόπον δεῖξαι δίκαιον ὑμᾶς ἀφελέσθαι, ταῦτ' ἐπὶ τῶν θεῶν ὀνόματι ποιεῖν ζητήσουσιν. πῶς οὐκ ἀσεβέστατον¹ ἔργον καὶ δεινότατον πράξουσιν; χρὴ γάρ, ὡς γούν² ἐμοὶ³ δοκεῖ, ὅσα⁴ τις πράττει τοὺς θεοὺς ἐπιφημίζων, τοιαῦτα φαίνεσθαι, οἷα μηδ' ἂν ἐπ' ἄνθρώπου πραχθέντα πονηρὰ φανείη. ὅτι δ' οὐκ ἔστι⁶ ταῦτόν⁷ ἱερῶν⁸ ἀτέλειαν ἔχειν καὶ λειτουργιῶν,⁹ ἀλλ' οὗτοι¹⁰ τὸ τῶν λειτουργιῶν¹¹ ὄνομ' ἐπὶ τὸ¹² τῶν ἱερῶν¹³ μεταφέροντες ἕξαπατᾶν ζη-

censeo. (126) Si enim quae nullo alio pacto demonstrare possunt aequum esse eripi, ea praetextu nominis deorum perficere moliantur; quomodo non maxime impium et atrocissimum facinus suscipient? Decet enim, saltem ut mihi videtur, quaecumque divino interposito nomine aguntur, talia videri, ut neque homine auctore facta improbentur. Aliud autem esse immunitatem habere sacrorum, aliud publicorum munerum, et istos, dum publicorum munerum nomen ad res sacras trans-

igitur ille suis in libris reperit?' Reiskius. Ante εἰν non distinguebatur in Ald.

126. 1) οὐκ ἀσεβέστατον HWolf. 2) γούν om Ald. Mor. F. — νῦν t. 3) ἐμοὶ γε Aldete. F. t. v. X. — ἐμοὶ Σ. LaurS. vulg. 'ὡς γούν ἐμοὶ δοκεῖ est saltem ut mihi videtur; ὡς ἐμοὶ γε δ. i. q. ut mihi quidem videtur.' Schaeferus. 4) πάνθ' ὅσα Aldete. F. s. t. v. X. — πάνθ' om Σ. LaurS. vulg. 5) ἀπ' Vind1. — ἄπ' Augerius coniecit, et interpretes plurimi vertunt quasi ὑπ' legerent. At ἐπ' ἄνθρώπου 'sub homine' AldV, est i. q. auctore homine. De quo usu praepositionis vid. praeter alios Bernhardt Synt. p. 247. Kühner. Gramm. T. II p. 295. Sententia haec est: si quid praetextu divini nominis agitur (Schoemann, ad Isaemum p. 464), id humano iuri adversari non licet. Contra AWolfii notam monendum est, adversari nonnunquam iuri divino vel etiam naturali civile ius. Id quod, si voluisset vir ille doctissimus, discere potuisset vel ex Aristotelis praeceptis Mor. Nicom. V cap. XI med: ὁμοίως (ὡς τὰ μέτρα) δὲ καὶ τὰ μὴ φυσικά, ἀλλ' ἀνθρώπινα δίκαια οὐ ταῦτὰ πανταχοῦ, ἐπεὶ οὐδὲ πολιτεία. Prudenter igitur orator adhibebat ὡς γούν ἐμοὶ δοκεῖ. 6) εστ pr Σ. Vid. not. 7. 7) ταῦτό Aldete. Q. t. v. prII. X. — ταῦτόν vulg. — pr Σ: εσταντό, antiqua (fortasse prima) inseruit ιτ. — ὅτι δ' οὐκ ἔστι ταῦτόν LaurS., in marg sine addito signo: ἔστ' αὐτό. Cf. §. 127. Vid. Prolegg. Gr. §. 22. 8) ἱερῶν Vind1. 9) ω vocabuli λειτουργιῶν est in erasis Σ. — λειτουργιῶν T. 10) ὅτι (loco οὗτοι) v. 11) λειτουργιῶν Q. pr Σ, eadem add ι post γ. — ἀλλ' οὗτοι τὸ τῶν λειτουργιῶν in marg habet Aug1. 12) τὸ om Vind4. 13) 'Videtur hic deesse τέλος. Vid. p. 496, 5.' Reiskius. 'τὸ τῶν ἱερῶν absolute sumendum: quidquid ad sacra spectat. Cf. p. 493, 22. Schaeferus.

15 τοῦσι,¹⁴ Λεπτίνην ὑμῖν αὐτὸν¹⁵ ἐγὼ παρασχέσομαι¹⁶ μάρτυρα.
 (127) γράφων γὰρ ἀρχὴν¹ τοῦ νόμου 'Λεπτίνης εἶπεν' φησὶν,
 'ὅπως² ἂν οἱ πλουσιώτατοι λειτουργήσωσι,³ ἀτελεῖ μηδένα⁴
 εἶναι πλὴν τῶν ἀφ' Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος.' Καίτοι, εἰ
 20 ἦν ἱερῶν ἀτέλειαν ἔχειν ταῦτ' καὶ λειτουργῶν,⁵ τί τοῦτο μα-
 θῶν⁶ προσέγραψεν; οὐδὲ γὰρ τούτοις ἀτέλεια τῶν γ' ἱερῶν

ferunt, vos decipere studere, Leptinem ipsum vobis testem adducam.
 (127) Nam legis initio scribit: 'Leptines censet, ut ditissimi publica munera obeant, neminem debere immunem esse exceptis Harmodii et Aristogitonis posteris.' Enimvero si idem esset sacrorum et publicorum munerum immunem esse; quid in mentem illi venit, ut hoc adscriberet?

14) ζητήσουσι sic pr Ω, lineis del τη. — ζητήσουσι LaurS. 15) αὐ-
 τὸν ὑμῖν Aldetc. F. — ὑμῖν αὐτὸν Σ. LaurS. vulg. 16) παρέξομαι
 Mor. — παρασχέσομαι Σ. LaurS. vulg. — παράσχομαι Ald.

127. 1) 'Videtur articulus τὴν deesse. Vid. vs. 23 et 27. Quare ausus sum eum sponte mea addere.' Reiskius. 'ἀρχὴν dictum puta absolute pro ἐν ἀρχῇ. Exempla dedit Lennep. ad Phalar. p. 83. Alia ratio est, ubi τὴν ἀρχὴν τοῦ νόμου legitur.' Fr. A. Wolfius. 'Articulum recte omisit etiam Bekker. ἀρχὴ enim perinde ut τέλος est ex iis substantivis, quae solenniter ἀναρθῶρα ponuntur, nisi definitio quaedam aut relatio articulum addi poscat.' Schaeferus. Vid. ad Megal. §. 24. Etiam delenda iussit Dobraeus ἀρχὴν τοῦ νόμου, tanquam scholion.
 2) ὁπὸς Σ. — ὁπὸς Ω. corr T. Π. — ὅπως LaurS. Cf. §. 128. 3) λει-
 τουργήσωσιν r. s. Vindl. — λειτουργήσωσι Aug1. — λειτουργήσωσι καὶ k.
 4) μηδένα ἀτελεῖ Aldetc. — ἀτελεῖ μηδένα Σ. LaurS. vulg. — εὐτελεῖ
 μηδένα s. Vindl. — ἀτελεῖ in marg habet Aug1. 'Alterum ordinem (μηδ. ἀτ.) videatur commendare iteratio eorundem verborum p. 496, 3. Sed cf. p. 465, 18 et 20.' Schaeferus. In ipsa lege ἀτελεῖ praepositum esse videtur, in oratione Demosthenes ordinem variavit. Cf. §§. 2. 27. 28. 128. 5) καὶ λειτ. ταῦτ' X. 6) γρ. παθῶν marg Lamb. coniecit Markl. 'Vana coniectura. τί τοῦτο μαθῶν pr. qua re motus [imo hoc est τί παθῶν], qua mente, quo consilio hanc adscripsit clausulam?' Reiskius. 'τί μαθῶν, τοντέστι, δι' ἣντινα [διὰ τίνα] αἰτίαν; sicut τί παθῶν, διὰ τί πάθος; τί ἐπῆρεν αὐτόν;' HWolfius. 'τί παθῶν in Aristophane, quoties τί μαθῶν occurrit, reponi iubet Brunekius, etiam optimis codd. invitis, potius in difficiliore scriptura plane consentientibus, atque is ita ubique loquitur, ut periculum sit, ne bona locutio a tantis viris in dubium vocata ex auctoribus aliquando eiiciatur et e civitate deturbetur. Vid. viri acutissimi notas ad Aristroph. Plut. 908. Lysistr. 599. Nubb. 1507. Vesp. 251. Acharn. 826. — Sunt qui utrumque, τί παθῶν et τί μαθῶν, promiscue ab Atticis dici pu-

ἐστὶν δεδομένη. ἵνα δ' εἰδῆτε, ὅτι ταῦτα τοῦτον ἔχει⁷ τὸν τρόπον, λαβέ⁸ μοι πρώτον μὲν τῆς στήλης ἀντίγραφα,⁹ εἶτα τὴν ἀρχὴν τοῦ νόμου τοῦ Λεπτίνου. Λέγε.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ¹ ΣΤΗΛΗΣ.

25

128. 'Ακούετε τῶν ἀντιγράφων τῆς στήλης, ὧ ἄνδρες

neque enim his sacrorum quidem immunitas data est. Ut autem sciatis haec ita se habere, cape mihi primum exempla statuae, deinde principium legis Leptineae. Recita.

128. Auditis, Athenienses, exempla statuae, eos immunes

tent pro simplici τί, quare, qua de causa? Ut Küsterus ad Plut. I. c. Lambert Bos. ad Scriptt. Gr. pp. 97 et 192, et alii. Reiskius autem ad p. 850, 21 alterum, τί μαθῶν, altero contendit magis esse Atticum. Propius ad veritatem accedit Bisetus ad Nubb. I. c. et Wolfius ad h. I. — τί παθῶν [etiam τί καὶ ποῖόν τι πέπονθώς Plat. Legg. VII p. 810 D.] omnino est *quam re affectus? quo casu, quibus intemperis agitur? qui fit, ut?* et plane ad πάθος quoddam, quod aut volentes aut nolentes patimur, pertinet. Contra τί μαθῶν, ne hic quidem oblitterata prima verbi potestate, forma est exprobrantis inconsiderantiam, temeritatem et pravum iudicium, ac pertinet, ut Aeschyleo verbo utar, ad μάθος quoddam, quod in nobis desiderari patimur, vertique debet *quo argumento? quid secutus? qua ratiocinatione usus?* Quae ipsa vis plane deprehenditur in nostro loco. Ceterum numerarim hoc τί μαθῶν ad euphemismum Atticorum. nam solum sensum si spectes, saepe id reddi potest *cur tam stulte, tam temere* etc. Et Aristoph. Vesp. 251 additur etiam ὧ ἀνόητε. Cf. Phil. IV p. 141, 20. Aphob. III p. 850, 2. Stephan. I p. 1113, 4 ibiq. Wolf. et Reisk. Dionys. H. De Thuc. T. VI p. 951. Liban. Ep. 241 p. 116 etc.' Fr. A. Wolfius. 'Adde quae congeSSI in Stephan. Thes. col. 5920 D. et 7244 B.' Schaeferus. Hermann. Aristoph. Nubb. p. XLVI sqq. Idem De quibusdam Eurip. locis Troadum (Lips. 1847) vs. 492. Rost. De Formulis Ὁ τι παθῶν et Ὁ τι μαθῶν (Gothae 1847). Contra Turicenses τί παθῶν h. I. cum Hermanno praeferentes Westermannus Diar. Antiq. I. c. p. 778 bene monuit, ut iam AWolfius observavit, τί μαθῶν ad temeritatem Leptinis referendum esse. 7) ἔχη X. 8) λάβε LaurS. vulg. — λαβέ Bekk. Ω. Vindl. Π. Mal. X. In Σ nunc est λαβε sine accentu, qui fortasse erasus est super α. Vid. ad §. 63. 9) τὰ ἀντίγραφα libri.

128. 1) ἀντίγραφον Aug1. k. 'Pluralem tuentur vv. 23 et 26. Vid. Moeris p. 7 ibiq. Piers.' Schaeferus. Inscriptiones citt. in Stephani Thes. Gr. Didot. s. v.

Ἀθηναῖοι, ἀτελεῖς αὐτοὺς εἶναι κελευόντων πλὴν ἱερῶν.² Λέγε δὴ³ τὴν ἀρχὴν τοῦ νόμου τοῦ Λεπτίνου.

496

NOMΟΣ.⁴

Καλῶς, κατάθες. Γράψας ὅπως ἂν⁵ οἱ πλουσιώτατοι⁶ λειτουργῶσι, μηδένα εἶναι ἀτελεῖ, προσέγραψεν⁷ πλὴν τῶν ἀφ' Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτου.⁸
5 Τίνος εἴνεκα,⁹ εἶγε τὸ τῶν ἱερῶν τέλος ἐστὶ λειτουργεῖν;¹⁰

esse debere sacris exceptis. Recita iam principium legis Leptineae.

Bene, desine. Quum scripsisset, ut ditissimi obeant munera, neminem debere immunem esse, adscripsit: *exceptis Harmodii et Aristogitonis posteris*. Qua de causa, si quidem sacrorum tributum est munus pu-

2) 'Editt. priores h. l. habent signum interrogandi. Quod nec reprobato neque probato plane. Cf. ad p. 485, 10.' Fr. A. Wolfius. 'Hic quoque signum interrogandi mutavit puncto. Sic etiam Bekker. Mirorque Wolfium nunc addubitasse quod ante pro certo habuerat.' Schaeferus. Vid. ad Cor. §. 40. 3) 'Potius δὲ. praecessit enim πρῶτον μὲν, cui hic adversatur δέ.' Marklandus. 'Non vidit εἶτα iam pertinuisse ad πρῶτον μὲν. Sic enim εἶτα et ἔπειτα ponunt saepissime, nullo δέ adiecto.' Fr. A. Wolfius. Vid. ad Phil. III §. 9. 4) οὐκ ἔχει ad titulum adscripsit Vindl. 5) ἂν ὅπως r. Vindl. 6) πλούσιοι Vindl. 7) ἀτελεῖ, προσέγραψε, vulgo. Defendebat Benselerus Hiat. p. 102 sq. — προσέγραψεν ἀτελεῖ Σ. LaurS. Q. P. r. Lind. Vindl. Mal. II. Male. nam ὅπως ... λειτ. pendet a μηδένα εἶναι ἀτελεῖ, disjungi haec non possunt, et quod h. l. exagitur additamentum, solum est πλὴν τῶν etc., non item μηδένα etc. Quare casu iam antiquitus ordinem turbatum fuisse censemus. 8) Post Ἀριστογείτου e superiori § huc migraverunt in Ald: καίτοι εἰ ἦν. — punctis notavit AldV. — om Σ. LaurS. vulg. non item omittunt etiam Ἀριστογείτου, quod non affirmavit Taylorus, sed Reiskius erravit id perhibens. Anglus καίτοι duo vocabula numerans perhibuit quatuor vocabula abesse. 9) ἔνεκα Dindorfius de suo. (II). 10) 'Legendum εἴ γε τῶν ἱερῶν τέλος ἐστὶ τὸ λειτουργεῖν, transposito articulo τὸ, quemadmodum postulat argumentum et mos Graece scribendi.' Marklandus. 'Post τέλος videtur τελεῖν deesse. — Sed locus hic mihi, ut verum fatear, obscurus et vexatus est.' Reiskius. 'Vide an εἶγε ἱερῶν τὸ τέλος ἐστίν; [sine λειτουργεῖν]. Sine articulo ἱερῶν p. 495 ter. p. 496, 13.' Dobraeus. 'Omnino non essent, credo, hae tricae, si Wolfius ita vertisset: si quidem tributum sacrorum ad publica munera pertinet, verso in praedicatum eo, quod nunc subiectum est.' Fr. A. Wolfius. 'Si orator scripsisset εἴ γε τὰ ἱερὰ τελεῖν ταῦτόν ἐστι καὶ λειτουργεῖν, ecquis h. l.

αὐτὸς¹¹ γὰρ οὕτως¹² τὰναντία τῇ στήλῃ γεγραφώς, ἂν τοῦτο¹³ λέγη, φανήσεται. (129) Ἡδέως δ' ἂν ἐγὼγ' ἐροίμην Λεπτίνην:¹ τίνος αὐτοῖς τὴν ἀτέλειαν ἢ σὺ νῦν καταλείπειν² φήσεις ἢ κείνους τότε δοῦναι, τὰς λειτουργίας ὅταν εἶναι¹⁰ φῆς ἱερῶν; τῶν μὲν γὰρ εἰς τὸν πόλεμον πασῶν εἰσφορῶν καὶ τριηραρχιῶν ἐκ τῶν παλαιῶν νόμων οὐκ εἰσὶν ἀτελεῖς, τῶν δὲ³ λειτουργιῶν, εἴπερ εἰσὶν ἱερῶν, οὐδ'⁴ ἔχουσιν.⁵
(130) Ἀλλὰ μὴν γέγραπται γ' ἀτελεῖς αὐτοὺς εἶναι.¹ τίνος;¹⁵

blicum? nam si hoc dicat, ipse sic statuae contraria scripsisse convincetur. (129) Libenter autem ego Leptinem interrogarim: cuius rei immunitatem aut tu nunc illis te reliquisse dices aut maiores nostros olim dedisse, liturgias si ad sacra pertinere dicas? nam veterum legum auctoritate, tributorum, quae ad bellum pertinent, omnium et instruendarum triremium non sunt immunes, liturgiarum autem, siquidem ad sacra eae pertinent, immunitatem neque habent. (130) At vero scriptum quidem

haereret? Atqui idem est sensus vulgatae.' Schaeferus. — τὸ punctis notavit AldV. 11) αὐτὰ v. X. β. (Bav?). — αὐτὰ F. 12) οὕτως k. — οὕτως X. 13) ταῦτα Aldetc. corr rec LaurS. k. r. s. X. (F et Bav?). — τοῦτο Σ. pr LaurS. vulg.

129. 1) Λεπτίνην HWolf. de suo. Reiskius etiam σ' inseruit post ἐγώγε, item de suo. — Λεπτίνην Σ. LaurS. vulg. — 'Si quid duri inest in eo quod proxime secunda persona sequitur ad ipsum Leptinem directam, haec conversio orationis ab optimis scriptoribus auctoritatem habet eam, quae vetet quidquam mutari. Vid. ad Platon. Symp. p. 10 et infra ad p. 501, 8.' Fr. A. Wolfius. Inverso ordine Vindl: Λεπτίνην ἐροίμην. 2) καταλείπειν sic Ald. — καταλείπειν vulg. — καταλείπειν Σ. LaurS. Augl. k. s. Vindl. pr II. Chr. Cf. §. 120. 3) δέ γε Aldetc. δ' rec F. t. v. margChr. — γε om Σ. LaurS. vulg. 4) οὐκ LaurS. 5) 'Post ἔχουσιν videtur ἀτέλειαν deesse.' Reiskius. Repete ex antegressis τὴν ἀτέλειαν, ut §. 2 ad δοῦναι, quod eo facilius fit, quod propius est ἀτελεῖς, unde τὴν ἀτέλειαν suppleri potest, ut §. 8. — οὐδὲ τούτων ἔχουσιν coniecit Sauppius. οὐδ' εἰπεῖν ἔχ. Hirschigius in Philolog. T. V p. 333. οὐδ' οὕτοι ἔχ. (cum hiato) Westermannus. Non opus emendatione. nam οὐδ' ἔχουσιν tacite opponitur τῶ οὐκ ἀφαιρεῖ. Tu eam iis immunitatem non eripis, scilicet eam neque habent. Diese freiheit haben sie ohnehin nicht. Dindorfius alia ratione vulgatam defendebat: 'Ad ἔχουσιν, inquit, intelligendum ἀτελεῖς εἶναι.' id esset i. q. ne possunt quidem immunes esse. Hoc mihi quidem durius esse videtur.

130. 1) αὐτοὺς εἶναι Q. — εἶναι αὐτοὺς Augl. k. s. Vindl.

ἡ² τοῦ μετοικίου; τοῦτο γὰρ λοιπόν. οὐ δῆπου,³ ἀλλὰ τῶν ἐγκυκλίων λειτουργιῶν,⁴ ὡς ἢ τε στήλη δηλοῖ καὶ σὺ προσδιώρισας⁵ ἐν τῷ νόμῳ καὶ μαρτυρεῖ πᾶς ὁ πρὸ τοῦ χρόνος γεγονώς, ἐν ᾧ, τοσούτω τὸ πλῆθος ὄντι, οὔτε φυλὴ πάποτ' ἐνεργεῖν ἐτόλμησεν οὐδεμί' οὐδένα τῶν ἀπ' ἐκείνων⁶ χορηγόν⁷ οὔτ' ἐνεχθεῖς⁸ αὐτοῖς ἄλλος οὐδεὶς ἀντιδοῦναι. Οἷς οὐκ ἀκουστέον ἂν ἐναντία⁹ τόλμᾳ¹⁰ λέγειν.

131. Ἔτι τοίνυν ἴσως ἐπισύροντες¹ ἐροῦσιν, ὡς Μεγα-

est, immunes eos esse. Cuius rei? num tributū quod inquilini solvunt? hoc enim reliquum est. Minime scilicet, sed eorum munerum, quae in orbem redeunt, quemadmodum et statua indicat et tu insuper in lege definiisti et omnia superiora tempora lestantur, quae quum longissima intercesserint, nec tribus unquam ulla quenquam ex illorum familia choragum nominare ausa fuit, nec nominatus aliquis ad permutationem facultatum eos provocare. Quare auscultandum isti non est, si his contraria proferre ausus fuerit.

131. Praeterea fortasse leviter dicent, Megarenses et Messenios

2) ἡ libri. ἡ Dobraeus. Vid. Baeuml. Particc. p. 127 sqq. — Ad μετοικίου AldB: γέλοιον δὲ τὸ τοιοῦτο. scholion. 3) οὐ σῆπου pr Q. 4) λειτουργιῶν Σ antiq manu est i superscr. Cf. Cor. §. 267. — λειτουργιῶν εἰπερ εἰσὶν ἀτελεῖς Vindl. e § 129 confuse repetita sunt. idem codex om ὡς ἢ τε ... σὺ. 5) προσδιώρισας Obs. — προσδιώρισας Augl. k. s. Vindl. — προσείρηκας cod η. — προσδιώρισας Σ. LaurS. vulg. — 'Scribe προσδιώρισας, ut passim, ante definiisti.' Marklandus. 'προς notat insuper, ita ut auctoritas Leptinis testimonio columnae accedere dicatur.' Fr. A. Wolfius. 6) ἐκείνων AldV. Augl. k. s. Vindl. 'Idem Augl alibi quoque [§. 18. vide ad f. leg. §. 280] in formula τῶν ἀπ' Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος posterius hoc nomen [cum particula καὶ] excludit, studio videlicet emendandi auctoris.' Fr. A. Wolfius praeunte Reiskio. 7) χορηγῶν corr v. 8) ἐνεχθεῖσιν Ald. Mor. — ἐνεχθεῖσιν Fel. Mor. rec corr LaurS. F. t. v. X. — γρ. ἐνεχθεῖς AldV e Wolfiae ἐνεχθεῖς, ut Σ. pr LaurS. vulg. — ἐνεχθεῖς ἤγουν προβληθεῖς χορηγεῖν AldB. 9) ἐναντία οὗτος mavult Reiskius. 'Hoc potius novum exemplum habemus ceteris ab altera (προσδιώρισας) persona ad alteram (τόλμᾳ) transitionis.' Fr. A. Wolfius. 10) τόλμᾳ om r. pr Mal (add Chr).

131. 1) διασύροντες cod ζ. volebat HWolfius. — ἐπισύροντες Σ. LaurS. vulg. etiam Apsines Rh. T. IX p. 506 W. Defendit Erlangensis Schaeferus (Observv. ad Dem. Erlang. 1829) p. 12. Sententia est: 'Si adversarii immunitatis etiam peregrinis vetante aliqua lege concessae exempla in promptu habuissent, nae illi tale argumentum, quo abusum immunitatis vel maxime evincere poterant, non leviter et tan-

ρεῖς καὶ Μεσσηνιοὶ τινες εἶναι φάσκοντες,² ἔπειτ' ἀτελεῖς εἰσὶν, ἀθρόοι³ παμπλήθεῖς⁴ ἄνθρωποι, καὶ τινες ἄλλοι δούλοι²⁵ καὶ μαστιγῖαι,⁵ Λυκίδας⁶ καὶ Διονύσιος.⁷ καὶ τοιούτους τινὰς

quosdam, qui se tales esse non negent, tamen immunitate frui, quorum maxima sit multitudo, et alios quosdam servos et verberones, ut Lycidam

quam in transitu (ἐπισύροντες) attigissent.' Sic ille praeunte aliquatenus Reiskio. 2) Marklandus sic distingui iubet: ὡς Μεγ. καὶ Μεσσ., τινὲς (etc. qui se dicunt esse aliquo in numero) ἔπειτα ἀτ. εἰσὶν ἀθρόοι, παμπλ. ἄνθρ. 'Post ἀθρόοι etiam Bekkerus subdistinctionem posuit. Mihi vox, ut vulgo fit, videtur iungenda proximae παμπλήθεῖς. Cf. p. 557, 28. p. 558, 8. p. 559, 6 sq. Plat. Gorg. p. 146 Heind. (Stallb. ad p. 490 B). Vid. ad 186, 16. quam notam ubi legerit Lobeckius, fortasse fatebitur hoc Demosthenicum inter genera parallelorum incautius relatum esse Parerg. Phryn. p. 754.' Schaeferus. Illo modo interpungendum esse censet Marklandus, quia τινὲς et δούλους καὶ μαστιγῖας oppositos esse censet. 'At talem oppositionem ego hic nullam video. — Tum misere illa ratione discerpitur ordo verborum. In promptu est videre, subiectum orationis esse τινὲς et huc referri φάσκοντες εἶναι etc. et ita periodum accipi debere: Dicent, homines quosdam reperiri, quā quamvis ne ipsi quidem dissimulent aut occultent, Megarenses et Mess. se esse (h. e. non Atticos cives) nihilominus immunitate fruantur ad unum omnes. ἔπειτα, ut alias εἶτα, est pro ὅμως, quod imprimis fit post sententiam concessivam, quae habet participium. Vid. Koen. ad Gregor. C. p. 62. Hoogev. Partt. p. 384.' Fr. A. Wolfius. — 'Subaudi αὐτοί. expectabam tamen: Μεσσηνιοὶ τινες ὄντες, πολῖται ὁμότεροι εἶναι [hoc hiatus] φάσκοντες.' Reiskius. Omnia haec pericula feliciter tollit Car. Schaeferus l. c. p. 10 sqq. negans ante legem Leptineam interdictum fuisse ne quis peregrinus ad immunitatem admitteretur, et hanc esse sententiam videns: 'Fortasse etiam adversarii rem obiter tangentes proferent, (ὡς) Megarenses et Messenios quosdam (εἶναι ἀτελεῖς φάσκοντες), qui perhibeant [cf. Dobraeum ad h. l.] se immunes esse, (ἔπειτα) deinde revera (ἀτελεῖς εἰσὶν) immunitate frui, satis quidem magnum numerum, aliosque quosdam, servos' etc. Opponuntur εἶναι φάσκοντες et εἰσὶν, ad utrumque pertinet ἀτελεῖς. 3) ἀθρόοι LaurS. vulg. — ἀθρόοι Σ. — ἀθρόοι F. Augl. Π. Mal. X. Vid. Prolegg. Gramm. §. 37. 4) παμπλήθεῖς Q. s. Vid. ad f. leg. §. 19. — φάσκοντες ὡς μεγ. καὶ μεσσ. τινὲς ἀτελεῖς εἰσὶν ἀθρόοι παμπλ. ἄνθρ., ἔπειτα καὶ τινὲς ἄλλοι hoc ordine ParThiersch. 5) μαστιγῖαι Augl. — Apsines sic: εἶτα ἐπισύροντες ἐροῦσιν, ὡς Μεγ. καὶ Μεσσ. ἀτελεῖς τινὲς ἀθρόοι, ἄνθρ. δουλ. καὶ μαστ. reliquis quidem omissis, neque vero sententia confusa, quam AWolfium non divinasse miramur. 6) λυκίδας] v in rasura duarum literarum Σ, super ασ est macula. Infra, §§. 132 et 133 nomen habet Σ sine accentu. Cf. Κερκιδᾶς Cor. §. 295. 7) Λυκίδας καὶ Διονυσίους pluralem (cf. Dobraeus)

ἐξελεγμένοι.⁸ Ὑπὲρ δὲ⁹ τούτων¹⁰ ὠδὶ ποιήσατε: ὅταν ταῦτα λέγωσιν.¹¹ κελεύετε, εἴπερ ἀληθῆ λέγουσι πρὸς ὑμᾶς, τὰ¹² 497 ψήφισματα, ἐν οἷς¹³ ἀτελεῖς εἰσὶν¹⁴ οὗτοι, δεῖξαι.¹⁵ οὐ γὰρ ἔστ' οὐδεὶς ἀτελής παρ' ὑμῖν, ὅτω μὴ ψήφισμα, ἢ νόμος δέδωκε τὴν ἀτέλειαν. (132) Πρόξενοι μέντοι πολλοὶ διὰ τῶν πολιτευομένων¹ γεγόνασι παρ' ὑμῖν² τοιοῦτοι, ὧν εἷς ἐστὶν

et Dionysium, nam eius generis homines sibi elegerunt. De his iam sic agite: Si hoc dicent; iubete eos, si sibi a vobis fidem haberi velint, decreta ostendere, in quibus hi immunes sint. neque enim quisquam apud vos immunis est, nisi ei sit immunitas decreto vel lege data. (132) Proxeni quidem multi tales apud vos per reipublicae administra-

cum sequentibus continuans coniecit Reiskius. Placet etiam Dindorfio, ut oratio melius procedat. [?] 8) ἐξελεγμένοι Ald. Fel. — ἐξελεγμένοι Σ. LaurS. vulg. — καὶ τοιοῦτοι τινες ἐξελεγμένοι sive Atticum ἐξελεγμένοι coniecit Marklandus, idem AWolfius, addens: 'Sic ἐξελεγμένοι [imo ἐξελεγμένοι Stallb. ad Plat. Gorg. cap. 27] τοιοῦτοι, scil. ὄντες, sunt palam convicti esse tales, quales Lycidas et D. h. e. notae nihilo melioris, quam illi. Ipse tamen Marklandus verba bene [?] emendata ita distinguit: καὶ τινες ἄλλοι, δοῦλοι καὶ μαστιγῆαι (Λυκ. καὶ Δ. καὶ τοιοῦτοι τινες) ἐξελεγμένοι. Nos nihil praeterea in textu mutamus nec in hac distinctione σαφάνειαν Demosthenis agnoscimus. At melius repertum si quis habuerit, id cupide amplectemur.' Haec igitur AWolfius, et edidit καὶ τοιοῦτοι τινες ἐξελεγμένοι. 'Non vidit formam ἐξελεγμένοι non posse ferri in scriptore Attico. Deinde fugit eum ἐξελέγχεσθαι hoc sensu usurpatum iungi non adiectivo, sed participio, ut ὄντες non subaudiri possit, sed addi debuerit. — Fidiculis autem opus est nullis ad retorquendum quod ipsum per se satis concinne aptatur.' Schaeferus. Rectissime vulgatam reliqui ἐξελεγμένοι tuentur, i. q. sibi eligere cum accus. ut saepius αἰρεῖσθαι. Erravit tamen Schaeferus de participio. nam etiam adiectivum cum ἐξελέγχεσθαι coniunctum invenimus Stephan. I §. 36: ἐξελέγχεται ψευδῆ. — 'ἐξελεγμένοι dictum significanter, quippe indicat fraudem operosam.' Schaeferus. 9) δὲ Vindl fide Taylori. 10) τοῦτ' HWolf. operae. 11) ὅταν ταῦτα λέγωσιν Bekkerus cum antecedentibus coniunxit. 'Mihi vulgaris interpunctio magis probatur. nam ὠδὶ ποιήσατε mediae insertum enuntiationi parum placet.' Schaeferus. In Σ. LaurS. Vind4 est ποιήσαθ' et in Ω ποιήσασθ', ut cum ὅταν continetur. 12) τὰ excidit inHWolf. 13) 'Scilicet γεγραμμένοι.' Reiskits. 'Bene. sed cave hoc addas. Psephismata, quae horum tenent nomina ut adeptorum immunitatem.' Schaeferus. 14) εἰσὶν ut ἐνεστὶν §§. 98. 146. Cf. §. 97. 15) δεικνύναι Aldete. F. t. v. X. §. 133. — δεῖξαι Σ. vulg. — κύναι rec — δεῖξαι LaurS.

132. 1) πολιτευομένων Paul. Cf. §. 133 not. 5. 2) Cit. Anecd

ὁ Λυκίδας.³ ἀλλ' ἕτερον πρόξενόν ἐστ' εἶναι καὶ ἀτέλειαν⁵ εὐρῆσθαι. μὴ δὲ παραγόντων⁴ ὑμᾶς, μηδ', ὅτι δοῦλος ὧν ὁ Λυκίδας⁵ καὶ Διονύσιος⁶ καὶ τις⁷ ἴσως ἄλλος,⁸ διὰ τοῦς⁹ μισθοῦ τὰ τοιαῦτα γράφοντας ἐτοίμως,¹⁰ πρόξενοι γεγόνασιν, διὰ τοῦθ' ἕτερους ἀξίους¹¹ καὶ ἐλευθέρους καὶ πολλῶν ἀγα-¹⁰ θῶν αἰτίους¹² ἃς ἔλαβον δικαίως παρ' ὑμῶν¹³ δωρεὰς ἀφελέσθαι ζητούντων. (133) πῶς γὰρ οὐχὶ καὶ κατὰ τοῦτο¹ δεινότατ' ἂν πεπονθῶς² ὁ Χαβρίας φανείη, εἰ μὴ μόνον³ ἐξαρκέσει⁴

tores facti sunt, e quibus unus est Lycidas. At aliud est proxenum esse et aliud habere immunitatem. Ne igitur vos seducant, neve, quia servus Lycidas et Dionysius et fortasse alius quis per eos, qui mercede talia scribunt parati, proxeni facti sunt, propterea alios dignos et liberos et optime promeritos donationibus, quas iure a vobis acceperint, spoliare studeant. (133) Nam quomodo non etiam hac ratione manifesto cum Chabria iniquissime ageretur, si isti, qui rempublicam in hunc modum

Bkk. p. 163. 3) κνλίδας pr Ω. — λικνιδας corr Ω. Cf. superius §. 131 not. 6 et inferius not. 5. 4) παραγόντων text Bav (in marg γρ. παραγόντων). β. t. — παραγόντων F. X. — γρ. παραγόντων margLamb. 5) κνλιδας pr Ω. λικνιδας corr Ω, lineolis adhibitibus ordinem syllabarum restituens. 6) καὶ ὁ Δ. Aldete. LaurS. F. t. v. X. — ὁ om Σ. vulg. 7) καὶ εἴ τις Vindl. 8) ἄλλος ἴσως Aldete. F. t. v. X. — ἴσως ἄλλος Σ. LaurS. vulg. 9) τοῦ Ω. s. Lind. Vindl. 10) ἐτοίμως cum προξ. γρ. constructum in Ald. Mor. Marklandus primus post ἐτοίμως distinxit. 11) ἀξίους delet tanquam var. lect. inferioris αἰτίους Dobraeus. Sed necessarium est. tres enim orator fecit classes: bonorum, liberorum, iure honoratorum, ut opponerentur μαστιγῆαι, δοῦλοι, διὰ τοῦς μισθοῦ γράφοντας τὰς δωρεὰς λαβόντες. 12) ἀγ. ὑμῖν αἰτίους Reiskius et Augerus malunt. 13) ὑμῖν Aug1. k. s. Vindl.

133. 1) πῶς γὰρ καὶ κατὰ τοῦτο οὐχὶ Aldete. — οὐχὶ post γὰρ habent Σ. LaurS. vulg. 2) πεποθῶς vitiose Ald. 3) μόνον delevit HWolf. tanquam abundans. 'Male. nam et alii sic loquuntur, v. c. Xenoph. Mem. I, 1 §. 15. Lycurg. Leocr. p. 155. Nec illud sine sensu. εἰ μὴ μόνον ἐξαρκέσει est si hoc unum iis non sufficeret.' Fr. A. Wolfius. Vid. not. 4. 4) ἐξαρκέσει Aldete. F. t. v. — ἐξαρκέση r. —

ἐξαρκήσοι k. — ἐξαρκέσει X. — ἐξαρκέσει Σ. LaurS. vulg. 'Mutarunt qui ob sequens ἀφέλουντο etiam in priori membro optativum requirent, parum illi reputantes in huiusmodi enuntiationibus bimembribus haud raro prius membrum definite, posterius hypothetice dici. Orator, opinor, hoc vult: Factio ista satis habere debet tale mancipium in Chabriae dedecus proxenum fecisse. Quod si hac una re non contenti, praetextu indidem sumto, immunitatem viro de repl. tam egregie merito

15 τοῖς τὰ τοιαῦτα πολιτευομένοις⁵ τὸν ἐκείνου δοῦλον Λυ-
κίδαυ προξενον ὑμέτερον πεποιηκέναι, ἀλλ' εἰ καὶ διὰ τοῦ-
τον πάλιν τῶν ἐκείνῳ τι δοθέντων ἀφέλοιτο, καὶ ταῦτ'
αἰτίαν λέγοντες ψευδῆ;⁶ οὐ γὰρ ἐστὶν οὐδ' οὗτος οὐτ' ἄλλος
οὐδεὶς πρόξενος ὧν ἀτελής,⁸ ὅτῳ μὴ⁹ διαρρήδη ἀτέλειαν ἔδω-
20 κεν ὁ δῆμος. τούτοις δ' οὐκ ἔδωκεν, οὐδ' ἔξουσιν¹¹ οὗτοι
δεικνύει. λόγῳ δ' ἂν¹² ἀναισχυντῶσιν¹³ οὐχὶ¹⁴ καλῶς ποι-
ήσουσιν.¹⁵

134. Ὁ τοίνυν μάλιστα πάντων οἶμαι¹ δεῖν ὑμᾶς, ὧ ἄν-
δρες Ἀθηναῖοι, φυλάσασθαι, τοῦτ' εἰπεῖν ἔτι βούλομαι. εἰ
25 γὰρ τις πάντα,² ὅσα Λεπτίνης ἐρεῖ περὶ τοῦ νόμου διδάσκων
ὑμᾶς³ ὡς καλῶς κέεται,⁴ συγχωρήσειεν⁵ ἀληθῆ λέγειν αὐτόν.

gerunt, non hac una re contenti erunt, servum eius Lycidam proxenum vestrum fecisse, sed si etiam propter hunc aliquid illi concessum rursus eriperent, falsam praesertim causam praetextentes? neque enim vel hic vel alius quisquam, quia proxenus est, propterea immunis est, nisi cui claris verbis populus immunitatem dederit. Istis vero non dedit, nec poterunt id demonstrare. sin impudenter affirmabunt, non pulcre facient.

134. Iam quod censeo omnium maxime cavendum vobis esse, Athenienses, id adiiciam. Nam si quis omnia, quae Leptines de lege dicit ostendens eam recte latam esse, concederet vere ab eo dici; una saltem

datam abolerent, ecquis negaret summam Chabriae iniuriam fieri? Schaeferus. 5) πολιτευομένοις Ald. — πεπολιτευμένοις Fel. Cf. §. 132 n. 1. 6) λέγοντες ψευδῆ om Vindl. 7) οὐδ' om k. 8) 'Post ἀτελής videntur excidisse οὐδεὶς γὰρ ἀτελής.' Reiskius. 'Quin nihil deest, et bene stringit argumentum. Res ipsa loquitur. Potuit aliquis proxenus immunis esse, ita vero singulari decreto populi Atheniensis ad eam rem opus fuit.' Fr. A. Wolfius. 9) μὴ om Augl. k. s. Vindl. 10) δ' οὐκ ἔδωκεν οὐδ' vulg. — δ' οὐδέδωκεν οὐδ' Σ (nihil corr). LaurS. Q. T. r. Vind4. — δ' οὐδ' ἔδωκεν οὐδ' Mal. — δ' οὐτ' ἔδωκεν οὐδ' Augl. k. s. Vindl. corr II. 11) ἔξουσιν corr rec LaurS in ἔξουσιν. 12) ἂν om pr Σ, add antiq. prLaurS superser. 13) ἀναισχυντῶσιν HWolf. vitiose. 14) οὐ k. r. Vind4. 15) 'Lego οὐχὶ καὶ νῶς π. non more novo. solitum enim hoc illis.' Marklandus. 'Est formula creberrimi usus apud oratores. Lenis et civilis est increpatio, in qua vis est eadem atque in illa acerbiore factum improbe, flagitium teterrimum.' Reiskius. 'Urbane, de more Atticorum, pro κακῶς seu κακοῦργως ποιήσουσιν. Cf. p. 499, 8.' Fr. A. Wolfius.

134. 1) οἶμαι Augl. Vindl. — οἶμαι Σ. LaurS. vulg. 2) ἅπαντα Aristides Rh. T. IX p. 381. 3) ὑμᾶς om Fel. 4) χοῆται Aristides. 5) συγχωρήσει (συγχωρήσει Norrmann) τούτοις Aristides.

ἐν γ' αἰσχρὸν οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτ' ἀναιρεθείη,⁶ ὃ συμβή-
σεται διὰ τοῦ νόμου, κυρίου γενομένου, τῇ πόλει. Τί οὖν
τοῦτ' ἐστίν; τὸ δοκεῖν ἐξηπατηκέναι τοὺς ἀγαθὸν τι ποι-
ήσαντας.⁷ (135) Ὅτι μὲν τοίνυν τοῦθ' ἐν τι¹ τῶν αἰσχρῶν² 498
ἐστίν, πάντας ἂν ἠγοῦμαι φῆσαι, ὅσῳ δ' ὑμῖν αἰσχρὸν
τῶν ἄλλων,³ ἀκούσατέ μου. Ἔστιν ὑμῖν νόμος⁴ ἀρχαῖος,
καλῶς τῶν δοκούντων⁵ ἔχειν.⁶ ἂν⁷ τις ὑποσχόμενός τι
τὸν δῆμον ἐξαπατήσῃ,⁸ κρίνειν, καὶ ἂν⁹ ἀλῶ, θα-
5 νάτω ζημιοῦν. Εἴτ' οὐκ αἰσχύνεσθ'¹⁰ ὧ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, εἰ, ἐφ' ᾧ τοῖς ἄλλοις θάνατον ζημίαν¹¹ ἐτάξατε,

turpitudine ne si quidvis acciderit quidem tolleretur, quae lege ista, si approbata fuerit, reipublicae usu veniet. Quae igitur illa est? quod bene meritos decepisse videbitur. (135) Nemo autem opinor erit, quin fateatur, id esse turpe, quanto vero vobis turpius quam ceteris, me audite. Est vobis vetus lex, e probatarum numero: si quis aliquid pollicitus, populo verba dederit, ut adducatur in iudicium; convictus, ut morte puniatur. Vos tandem non pudet, Athenienses, ipsos id palam committere,

6) 'Excidisse videtur οὐκ ante οὐδ'. Lego et distingo: ἐν γε αἰσχρὸν οὐκ, οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο, ἀναιρεθείη.' Marklandus. 'Dem. Cor. §. 168. Sed nihil frequentius his exemplis, quorum nullum favet Marklandi coniecturae.' Fr. A. Wolfius. 'Quin ne Graecam quidem esse deputo. Continuanda autem ἐν γε ... ἀναιρεθείη. Male Reiskius interpunxit ἐν γ' αἰσχρὸν, οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο, ἀναιρεθείη. Utraque enim interpungendi ratio disiungit-iungenda: haec οὐδ' et εἰ, illa ἂν et ἀναιρεθείη. Videlicet οὐδ' ἂν formula est tam crebro usu trita, ut etiam ibi locum habeat, ubi τὸ ἐξῆς particulae potentiali aliam assignare sedem videatur. Idem valet de formula οὐκ οἶδ' ἂν εἰ, quam iure tuetur sciteque explicat Elmsleius ad Eurip. Med. 911. Passim latet neglecta in var. lect., sed in textum inferenda haud cunctanter e. c. Xenoph. Cyrip. D. V, 4 §. 12.' Schaeferus. — ἂν om Lind. — ἀφαιρεθείη cod. ε. 7) 'Addi velim ὑμᾶς.' Reiskius.

135. 1) ἐν τι τοῦτο Augl. k. s. — τοῦτο ἐν τι Σ. LaurS. vulg. — ὧ rec
ἐν τι τοῦτο καὶ Vindl. 2) αἰσχρὸν LaurS. 3) τῶν ἄλλων αἰσχρὸν Aldete. F. t. v. X. — αἰσχ. τ. ἄλλ. Σ. LaurS. vulg. 4) νόμος ὑμῖν Augl. s. Vindl. — νόμος ἡμῖν k. — ὑμῖν νόμος Σ. LaurS. vulg. 5) τῶν καλῶς δ. LaurS. vulg. — καλῶς τῶν δ. Σ, in cuius marg antiq γρ. τῶν καλ. δ. ἔχειν. 6) ἔχειν om text Σ. Hoc verbum facile excidit; de s i. e. ἔχειν etc. vid. Bast. Palaeogr. p. 810. 7) ἔάν LaurS. vulg. — ἂν Σ. Q. Vind4. Π. Mal. 8) ἐξαπατήσῃ Ald. Fel. X. 9) καὶ ἂν Vindl. — καὶ ἔάν margLamb. 10) αἰσχύνεσθε δὲ Ald. Mor. 11) τὴν ζημίαν Aldete. F. t. v. X. — articulum om Σ. prLaurS (add rec in marg). vulg. 'Additum articulum saepius legisse memini in hac formula, ut in simil-

τοῦτ' αὐτοὶ¹² ποιῶντες φανήσεσθε; Καὶ μὴν πάντα μὲν εὐ-
 10 λαβεῖσθαι δεῖ ποιεῖν τὰ¹³ δοκοῦντα καὶ ὄντ' ἀσχερά, μάλιστα
 δὲ ταῦτ' ἐφ' οἷς τοῖς¹⁴ ἄλλοις χαλεπῶς τις ἔχων ὁράται.
 οὐδὲ¹⁵ γὰρ ἀμφισβήτησις καταλείπεται¹⁶ τὸ¹⁷ μὴ ταῦτα ποι-
 εῖν,¹⁸ ἃ πονήρ' αὐτὸς¹⁹ ἔκρινεν εἶναι πρότερον.

quod in ceteris vindicandum supplicio censuistis? Et vero quum omnia cavenda quae videntur et sunt turpia, tum autem ea potissimum, quae in ceteris quis moleste ferre videtur. neque enim controversia relinquatur, quia ea facienda non sint, quae ipse antea turpia iudicavit.

lima ista θάνατον τὴν ζημίαν εἶναι, ubi nunquam ab Atticis omittitur.' Fr. A. Wolfius. 'Aristaenetus II ep. 1. Dem. Steph. I §. 80. Lept. fin. Inde patet Lept. §. 114 (= h. l.) AWolfium optime dedisse. φ. τὴν ζημ. ἐτ., quum Reiskius ... articulum sustulisset.' Boissonadius ad Aristaen. l. c. 'Erravit vir egregius cum Wolfio confundens quae diversi sunt generis. Recte dicitur θάνατος ἢ ζημία, nec potest dici aliter, sed non minus recte θάνατον ζημίαν τάττειν, ἐπιτίθεσθαι etc. Thuc. II, 24 [ibiq. Krüg.]. Schaeferus. Cf. Dobraeus. 12) τοῦτ' αὐτοὶ Aldetc. LaurS. vulg. — τοῦτο αὐτὸ pr Σ, in quo ad-

didit τ antiq. Q. T. prII. — τ. αὐτοὶ F. X. — ταῦτο Mal. — τοῦτο om Appfr. 13) καὶ τὰ Aldetc. Cf. Mid. §. 217. 14) τοῖς om Herw. — Loco ταῦτ' Cobetus Hyperid. p. 55 coniecit τὰ. Vid. ad §. 137.

15) οὕτε Q. T. Vind4. — οὐδὲ F (non Bav?). 16) ἐτι κατ. Aldetc. LaurS. F. t. v. Chr. — ἐτι om Σ. vulg. 17) τοῦ coniecerunt HWolfius et Marklandus. — 'τὸ μὴ ταῦτα ποιεῖν est accusativus pendens a substantivo ἀμφισβήτησις. Est οὐδὲ γὰρ ... ποιεῖν i. q. οὐδὲ γὰρ ἀμφισβητεῖται τὸ μὴ ταῦτα, ποιεῖν. Verbum autem δεῖν quum lateat in particula vetante μὴ, facile intelligitur neque addendum nec subaudiendum (Ind. Graec. s. v. ἀμφισβήτησις) esse.' Schaeferus. Etiam Westermannus accusativi hanc structuram esse censens defendit τὸ, citata Matth. Gr. §. 543. Nominativi structuram non esse defendendam monui ad f. leg. §. 163: οὐδ' ἄρρησις ἐστὶν αὐτοῖς τὸ μὴ ταῦθ' ὅπερ Φιλίππου πράττειν. Quamquam multa sunt exempla huius nominativi structurae. Vid. Baeumlin. Gramm. §. 537. Krüger. Gramm. §. 50, 6. Sed sunt alii loci, quorum structura non potest explicari per appositionem. Timocr. §. 69: τοῖς δ' οὐδὲ λόγος λείπεται τὸ μὴ οὐ πονηροῖς εἶναι. Thuc. VII, 67 §. 1: τῆς δοκίσεως προσγενομένης αὐτῶ τὸ κρατίστους εἶναι. Xenoph. Cyri D. V, 1 §. 24 (= 11): τίς ... γέρον σου ἀπελείφθη τὸ μὴ σοι ἀκολουθεῖν; Pendet hic articulus cum infinitivo a totius sententiae notione, ut τῆς δοκίσεως γενομένης fere est i. q. δοκούντων ἡμῶν et λόγος λείπεται τοῖςδε i. q. ἐροῦσιν et cum ἀπελείφθη cf. V, 5 §. 36: ἀποστρέψῃ με. Accusativus igitur habendus est de eventu, ad quem sententia dirigitur. Cf. Kuehner. Gramm. T. II p. 339 sq. 18) ποιεῖν δεῖν ParThiersch. e HWolf. coniectura? 19) τις αὐτὸς Aldetc. Angl.

136. "Ἐτι τοίνυν ὑμᾶς κακεῖν' εὐλαβεῖσθαι δεῖ,¹ ὅπως
 μηδὲν ὦν ἰδίᾳ² φυλάξαισθ'³ ἂν, τοῦτο⁴ δημοσίᾳ ποιῶν-
 15 τες⁵ φανήσεσθε, ὑμῶν τοίνυν οὐδ' ἂν εἰς οὐδὲν⁶ ὦν
 ἰδίᾳ⁷ τιμὴ δοίη, τοῦτ' ἀφέλοιτο πάλιν,⁸ ἀλλ' οὐδ' ἐπι-
 χειρήσειεν ἂν. (137) μὴ τοίνυν μηδὲ δημοσίᾳ τοῦτο ποι-
 ῆσητε,¹ ἀλλὰ κελεύετε τούτους² τοὺς ἐροῦντας ὑπὲρ τοῦ
 νόμου, εἴ τινα τῶν εὐρημένων τὴν δωρεάν ἀνάξιον εἶναι φα-
 20 σιν, ἢ μὴ³ πεποιηκότα,⁴ ἐφ' οἷς⁵ εὔρετο, ἔχειν,⁶ ἢ ἄλλ'

136. Ad haec illud quoque cavendum, ne quid eorum, quae privatim facere vitetis, hoc publice manifesto committatis, Vestrum autem nemo est, qui eorum quid, quae alicui dederit, hoc rursus auferat; imo ne conetur quidem. (137) Quare nec publice hoc facite, imperate potius, ut defensores istius legis, si quem ex iis, qui consecuti sunt hoc donum, indignum esse dicunt, vel id tenere, quum ea non fecerit, propter quae sit datum, vel ob aliud quid reprehendunt, eum accusent

γρ. αὐτὸς rec

F. k. s. t. v. Vind1. X. — αὐτοῖς LaurS sine τις. — τις om Σ. vulg. Hiatus causa retinendum esse censet Benselerus Hiat. p. 108. Imo potius πονηρά est praecidendum.

136. 1) δεῖ om Paul. 2) εἰδνῖα s. 3) φαλάξαισθ' pr II. pr
 Mal. — φυλάξαισθ' LaurS. 4) τοῦτο om s (?). — 'μηδὲν τοῦτο est nihil tale, nihil ex hoc genere, plane ut dicitur τὸ τοῦτο.' Fr. A. Wolfius. 'Cave iungas μηδὲν τοῦτο vertasque nihil tale, quod est μηδὲν τοιοῦτον. et hic et vs. seq. τοῦτο habet eam vim, quam indicavi ad Dionys. H. De Comp. p. 106. Perquam autem notabile est, quod nunc refertur ad negativas voces μηδὲν et οὐδὲν, cuiusmodi exempla sunt e rarioribus.' Schaeferus. 'Fort. τούτων.' Seager. Diar. Class. LVI p. 258. 'Imo μηδὲν ὦν per attractionem dictum est pro μηδὲν ἐκείνων ἂ. Ad φυλάξαισθ' ἂν autem e sequentibus repetendum ποιῆσαι.' Schaeferus. De τοῦτο gravitatis causa post τὴν et h. §. post μηδὲν atque οὐδὲν apposito i. q. hoc inquam vid. ad §. 117. 5) ποιῶντες om s. Vind1. 6) οὐδὲν om F. 7) εἰδνῖα s. 8) πάλιν αὐτὸς Vind1.

137. 1) ποιήσετε r. Vind4. 2) τούτους om F. 3) φασὶ μὴ pr Σ, cuius eadem manus, sed diverso atramento v et ἦ addidit. — φασὶν ἢ εἰ μὴ LaurS. 4) 'Dele subdistinctionem.' Schaeferus. Restitui non quasi nescirem totam sententiam esse attractam, sed ut hiatus evitaretur pausa et ut ἔχειν cum πεποιηκότα coniungeretur. 5) Cobetus Hyperid. p. 55 coniecit τὰ ἐφ' οἷς. Cf. §. 135. 6) ἐφ' οἷς εὔρετο ἔχειν cod η. — — ἐφ' οἷς εὔρετο ἐφ' οἷς ἔχειν Vind1 negligenter. — 'Malim ἐφ' οἷς εὔρετο ἐκείνην scil. τὴν δωρεάν.' Reiskius. 'Interpunxi ante ἔχειν, ut amoverem causam erroris. — Ne tamen forte nunc infinitivus ἔχειν trahatur ad εἶναι ἀνάξιον τὴν δω-

ὄτιοῦν⁷ ἐγκαλοῦσίν τιμι, γράφεσθαι κατὰ τὸν⁸ νόμον, ὃν
 παρῆσφύρομεν⁹ νῦν ἡμεῖς, ἢ θέντων ἡμῶν,¹⁰ ὡςπερ ἐγγνώ-
 25 μεθα¹¹ καὶ φαμέν θήσειν, ἢ θέντας αὐτοῦς¹² ὅταν πρώτον¹³

ex lege, quam nos modo substituimus, sive nos eam tulerimus, ut nos facturos esse spondemus et pollicemur, sive ipsi tulerint, ut primum

ρεάν, sic verborum ordo institui debet: ἢ (φασίν) ἔχειν μὴ πεποιηκότα ἐφ' οἷς εὔρετο, ἢ ἄλλ' ὄτιοῦν ἐγκαλοῦσίν τιμι. Si quem dicent immunitate frui, vel qui nihil fecerit earum rerum, propter quas eam impetravit etc. Ita sententia poscit et lex sermonis et gemina structuræ ratio p. 464, 11 sq., ubi κερτῆσθαι nihil aliud est quam nostro loco ἔχειν. In seqq. ἢ ἄλλ' ὄτιοῦν inprimis cogitandum de eo, quod quis post donum acceptum peccare potuit, id quod supra fuit p. 486, 26 μετὰ ταῦτα ἀδικούντων. Sed verbum ἐγκαλοῦσι ad adversarios relatum deflectit paululum ab instituta structura, ex qua participium exspectes. Fr. A. Wolfius. 'Adeo deflectit, ut structuram faciat prorsus intolerabilem. Quod si vera esset viri doctissimi ratio, orator fere sic scripturus erat: ἢ μὴ πεποιηκότα ἐφ' οἷς εὔρετο ἔχειν ἢ ἄλλο ὄτιοῦν ἐγκαλοῦμενον. Scilicet Wolfius duas hinc classes hominum indicari putavit, alteram eorum qui non fecerint ob quae immunitatem acceperint, alteram eorum qui quid contra rempl. commiserint, quas classes tanquam formas complectatur generalis notio τοῦ εἶναι ἀναξίους. Falso. Demosthenes enim tres classes enumerat: primam τῶν ἀναξίων, alteram τῶν οὐ πεποιηκότων ἐφ' οἷς εὔρετο, tertiam τῶν ἄλλο ὄτιοῦν ἐγκαλοῦμένων. Ne dubites, compara p. 486, 25 sqq. πρόφασις δικαία κατὰ τῶν ἢ παρῆσφύροσαμένων, ἢ μετὰ ταῦτ' ἀδικούντων, ἢ ὅπως ἀναξίων.' Schaeferus. 7) ἢ ἄλλο τι r. Vind4. — ἢ ἄλλο ὅτι Mal. — ἢ ἄλλ' ὄτιοῦν LaurS. 8) τὸν om s. Vind1. 9) ὅνπερ εἰσφέρουμεν k. s. 10) ἡμεῖς. ἢ θέντων ἡμῶν HWolf. casu. 11) ἐγγνώμεθα Q. 12) θέντων αὐτῶν Aldetc. — θέντας αὐτοῦς Σ. LaurS. vulg. — Simon Fabricius, qui Aug1^m in HWolfii commodum examinavit, θέντων αὐτοί coniecit, in imperativo. 'Inficete.' Taylorus. 'θέντας αὐτοῦς refer ad verba totius periodi primaria: κελεύετε τούτους ... γράφεσθαι.' Fr. A. Wolfius. Etiam sequentia ὅταν πρώτον κτλ. recte se habent, nec coniunctio ὅταν est causalis, ut putat Benselerus, sed temporalis i. q. quando hac sententia: si accusare potestis aliquem immunitum, accusatote eum coram Nomothetis, ut primum creati erunt de lege nunc adscripta, tum sive a nobis sive a vobis rogata. Ad accusationem, non ad rogationem referendum est ὅταν πρώτον κτλ. Nec mirum est quod, si Demosthenes suam legem coram Nomothetis defensurus erit, etiam Leptines prodire posse dicitur accusaturus indignos; nam si hic voluerit, in hac causa cum Demosthene se coniungere potuerit. 13) τὸ πρώτον Mor.

γένονται νομοθέται. (138) "Ἔστι δ' ἐκάστω τις αὐτῶν,¹ ὡς εἰκεν, ἐχθρός, τῷ μὲν Διόφαντος, τῷ δ' Εὐβουλος, τῷ δ' Ἰσως ἄλλος τις. εἰ δὲ τοῦτο φεύξονται καὶ μὴ θελήσουσι² ποιεῖν· σκοπεῖτε, ὡ³ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,⁴ εἰ καλῶς ὑμῖν ἔχει, ἢ τούτων ἕκαστος ὀκνεῖ τοὺς ἐχθροὺς ἀφαιρούμενος ὀφθῆναι,⁴⁹⁹ ταῦθ' ὑμᾶς⁵ τοὺς⁶ εὐεργέτας ἀφηρημένους⁷ φαίνεσθαι, καὶ τοὺς εὐ τι πεποιηκότας ὑμᾶς, οἷς οὐδεὶς ἄν⁸ ἐγκαλέσαι, νόμῳ τὰ⁹ δοθέντ' ἀπολωλεμένα δι' ὑμῶν ἀθρόους,¹⁰ παρόν,¹¹ εἰ⁵ τις ἄρ' ἐστίν¹² ἀνάξιος, εἷς, ἢ δύο, ἢ πλείους, γραφῆ δια τούτων¹³ ταῦτό¹⁴ τοῦτο παθεῖν κατ' ἄνδρα¹⁵ κριθέντα.¹⁶ ἐγὼ μὲν γὰρ οὐχ¹⁷ ὑπολαμβάνω ταῦτα καλῶς¹⁸ ἔχειν οὐδέ γ' ἀξίως ὑμῶν.

facti erunt Nomothetae. (138) Sunt autem cuique eorum, ut videtur, inimici, alii Diophantus, alii Eubulus, alii alius fortasse quis. quod si hoc detrectabunt et facere nolent; considerate, Athenienses, deccatne vos bene meritis ea manifesto eripere, quae istorum quisque inimicis eripere dubitet, et eos, qui de vobis bene in aliqua re meriti sunt, quibus nemo quicquam obiicere potest, lege per vos perdere data cunctos, quum fieri possit, ut, si quis forte indignus est, unus, vel duo, vel plures, ab istis accusatus viritim accusatione hoc idem patiat. Equidem ista nec laudanda nec digna vobis esse censeo.

138. 1) αὐτῶν Vind1. 2) ἐθέλησουσι vulg. — θελήσουσι Σ. Q. Π. Mal. — θελήσωσι Aug1. k. s. Vind1. — θελήσουσι LaurS. Vid. Prolegg. Gramm. §. 12. 3) ὡ Q. De quo compendio, ut videtur, compellationis ὡ Ἀθηναῖοι vid. ad Phil. III §. 65, ubi adde etiam pr LaurS as habere loco totius compellationis, et Eubulid. §. 32 Σ habere ὡ pro ὡ. 4) Ἀθηναῖοι om Vind1. 5) ἡμεῖς Q. — ἡμᾶς k. 6) τοὺς om Q. 7) ἀφαιρούμενος Vind1. 8) ἄν om k. 9) τὰ om Herw. 10) ἀθρόους Σ. LaurS. vulg. — ἀθρόους Aug1. F. Prolegg. Gramm. §. 37. — ἀθρόα Ald. Fel. β. δ. — ἀθρόον Less. — Opponuntur ἀθρόοι et κατ' ἄνδρα κριθέντες, ergo masculinum aptum est, non neutrum genus, quasi opponerentur τὰ δοθέντα. Cf. Fritsch. Lucian. p. 106. 11) παρ' ὃν Aug1. Vind1. 12) ε in εστιν a correctore insertum habet Σ. pr habuerat ἀρ'στην sine ε. 13) τούτων Vind1. 'Intellige Leptinem eiusque socios' Reiskius. 'Leptinem et syndicos' Dobraeus. 14) γραφῆ post ταῦτό habent Aug1. k. s. Vind1. — ante δια ut vulg: γράφη prLaurS. — γράφει r. 15) ἄνδρας Ald. 16) κριθέντας rec LaurS. vulg. — κριθέντα Σ. prLaurS. Aug1. r. s. (fort. Vind1, in quo α est virgula productum). 17) οὐχ om Ald. Mor. 18) οὐ καλῶς margLamb.

10 139. Σκοπῶ δὲ καὶ τοῦτο¹ (καὶ μὴν οὐδ' ἐκείνου² γ' ἀπο-
στατέον τοῦ λόγου), ὅτι τῆς μὲν ἀξίας, ὅτ'³ ἐδώκαμεν, ἦν
δίκαιον τὴν ἐξέτασιν⁴ λαμβάνειν, ὅτε τούτων οὐδεὶς ἀντεῖπεν,
μετὰ ταῦτα δ' ἔαν,⁵ εἴ τι μὴ⁶ πεπόνθατ' ὑπ' αὐτῶν ὕστερον
κακόν. εἰ δ' οὗτοι τοῦτο φήσουσι (δείξαι μὲν γὰρ οὐκ ἔχου-
15 σιν⁷). δεῖ⁸ κεκολασμένους αὐτούς παρὰ τὰδικήματα⁹ φαίνε-

139. Considero autem et hoc (et profecto neque illa ratio praeter-
eunda est): de dignitate eorum, quum dedimus, aequum fuisse iudicare,
quo tempore nemo ex istis contradixit, postea autem sinere, nisi ab iis
affecti sitis post iniuria. Quod si isti perhibebunt (demonstrare enim non
possunt); oportet ostendere punitos eos esse durantibus facinoribus. Si

139. 1) Σκοπῶ δὲ καὶ τοῦτο delevit Reiskius, secuti sunt reliqui,
censentes quasi proximis idem diceretur, deberi ea verba interpreti.
'Haec verba quam nihil huc faciant quum caecus sit qui non videat,
piget id pluribus verbis demonstrare.' Fr. A. Wolfius. At non eadem
est sententia. posterioribus orator ad considerandam rem auditorum ani-
mum intendit. Proximis adhibebam parenthesis signa. 2) ἐκείνο k.
3) τότε, ὅτε Mor. — τότε sine ὅτε Ald. — ὅτ' sine τότε Σ. LaurS. vulg.
'Malim servatum. compares τέως, ἕως, in qua formula toties eodem
modo turbatum est.' Schaeferus. Scilicet male seduli grammatici
alterum addebant. 4) τὴν ἐξέτασιν ἦν δίκαιον Aldetc. F. t. v. X. —
ἦν δ. τ. ἐξ. Σ. vulg. 5) δεῖαν pr Σ, recentior δὲ ἄν. Cf. marg. in
not. 6. — δὲ ἄν LaurS. (in Lind paulo inferiore loco: δεῖαν). 6) πῆ
Σ, in cuius marg recentior: γρ. μετὰ ταῦτα δ' ἔαν, εἴ τι μὴ πεπόν-
μῆ rec
θατε. — πῆ LaurS. 7) οὐκ ἔχουσι vulg. — οὐκ ἔχουσιν Σ (in marg
ἔχουσι
recentiore vulgatum). LaurS. ζ. — οὐκ ἔχουσι Bav (non F?). 'Vulga-
tum tuetur futurum φήσουσι.' Schaeferus. Futurum φήσουσιν omnino
rectum est, rectum pariter praesens ἔχουσι. i. e. non possunt vel nunc vel
posterius rem demonstrare, tamen dicent. Alteri verbo, ut omnia essent
concinna, alterum grammatici sacrificabant. Cf. §. 56: τὴν ἀξίαν, ὅταν
διδῶμεν, δεῖ σκοπεῖν. 8) δεῖ om Vind4. — γρ. ἔδει margLamb. 'Hoc
praeferam. Sententia est: Quod si autem hoc asseverabunt (consulto sic
dico, asseverabunt, non autem planum facient. nam hoc quidem non po-
terunt), respondebo sic: Oportebat hos criminosos statim recente ad-
huc crimine costigari.' Reiskius. 'Praesens δεῖ poscit ἢ τῶν χρόνων
καταλληλότης. nam eiusdem temporis est κεκολασμένους φαίνεσθαι, adde
quod post εἰ φήσουσι aptissime sequitur δεῖ. Sic Mid. p. 582, 3, corrig.
ὅν εἴ τις ἐὰ ζῆν, ἀγαπᾶν δεῖ.' Schaeferus. Etiam in Mid. §. 209
optimi codd. habent δεῖ. — Proxime κεκολασμένους prLaurS, corr rec
in κεκολασμένους. 9) παρ' αὐτὰ τὰδ. LaurS. vulg. Sic saepe ora-
tor. V. Reisk. Ind. Gr. s. v. παρὰ. — παρὰ sine αὐτὰ Σ. Ω. (T. r.)
Lind. Vind4. prII. Mal. Rectius. nam παρ' αὐτὰ τὰδ. est i. q. ipsis recen-

σθαι. εἰ δὲ μηδενὸς ὄντος τοιούτου τὸν νόμον ποιήσετε κύ-
ριον· δόξετε φθονήσαντες, οὐχὶ πονηροὺς λαβόντες ἀφηγησθαι.
(140) Ἔστι δὲ πάντα μὲν ὡς ἔπος¹ εἰπεῖν² ὀνειδῆ³ φευκτέον,
τοῦτο δὲ⁴ πάντων⁵ μάλιστα, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι. διὰ τί; ὅτι 20
παντάπασι φύσεως κακίας⁶ σημεῖόν ἐστιν ὁ φθόνος, καὶ
οὐκ ἔχει⁷ πρόφασιν δι' ἣν ἂν τύχοι⁸ συγγνώμης ὁ τοῦτο
πεπονθώς. εἴτα καὶ οὐδ'⁹ ἐστιν ὄνειδος, ὅτου πορρωτέρον¹⁰
ἐστιν ἡμῶν ἢ πόλις¹¹ ἢ τοῦ φθονερά δοκεῖν εἶναι, ἀπάν- 25

vero tali re nulla prolata legem approbabit; videbimini non ob ullum
delictum, sed ex invidia immunitates sustulisse. (140) Quum autem,
Athenienses, probra, ut verbo dicam, omnia sunt fugienda, tum vero
hoc maxime omnium. quare? quia invidia omnino pravitati naturae tri-
buitur, neque ulla causa est, ob quam invidus veniam mereatur. Deinde
etiam neque est vitium, a quo nostra urbs tam aliena videatur, quam ab

tibus iniuriis Gravior est autem ratio, si παρὰ τὰδ. i. e. per longius
tempus, durantibus iniuriis earumque effectum protracto (de hoc usu prae-
positionis cf. Cor. §. 285 ibiq. Westerm. Funkhaen. in Fleckeisen. An-
nall. Philolog. 1858, 5 p. 320), si ne sic quidem punitos illos esse
demonstrari potest.

140. 1) ἔπος om Fel. 2) ὅσα ἐστὶν post εἰπεῖν add rec marg
LaurS. vulg. — om Σ. prLaurS. Ω. T. Aug1. r. s. prBav (F?). Lind.
Vind1. 4. II. Mal. 3) τὰ ὀνειδῆ Aldetc. Aug1. k. r. s. Vind1. — τὰ om
Σ. LaurS. vulg. Non locus est articulo. — Proxime φευκτέον prLaurS,
rec mutavit in φευκτέα. 4) δὲ τοῦτο r. Vind4. Lind. — τούτω δε
prLaurS, rec corr in τοῦτο δὲ. 5) πάντων in erasis Σ. 6) φύσεως
καὶ κακίας Ald. — καὶ punctis not. AldV. obeliscum addidit AldB. —
πονηρῶς φύσεως, καὶ κακίας Mor. v. — φύσει κακίας margLam. Ω.
corr T. Obs. Ven. Lind. Vind7. (Less?) — φύσεως κακίας Σ. LaurS.
vulg. 'κακία φύσεως est vitiositas indolis, pravitas animi.' Fr. A. Wol-
fius. 7) οὐκ ἔξει k. 8) τύχη Bav (non F?). 9) οὐδὲν vulg. —
οὐκ Aug1. k. s. Vind1. — οὐδ' Σ. LaurS. Ω. r. Vind4. II. Mal. — Co-
betus N. Lectt. p. 628 vulgatum οὐδὲν restituendum esse iubet. At
οὐδ' ἐστὶν etc. est i. q. nec re vera est vitium civitati nostrae ma-
gis alienum quam invidia, quae omnino pravam naturam significat.
Dieses laster ist auch (ohnchin) unserer buergerschaft ganz fremd. —
καὶ praegressum om Appfr. 10) πορρωτέρω vulg. — πορρωτέρον
LaurS. — πορρωτέρον Σ. Haec forma Aristoteli usitata Meteorol. I,
3 §. 10. III, 4. §. 31. ante vocalem Orator minus usitatam formam
adhibebat, ut hiatus evitaret. Πορρωτέρον καὶ πορρωτέρω. Δημο-
σθένης ἐν τῷ κατὰ Λεπτινον. BkkAnecd. p. 111. — πορρω prMal. Cf.
Piers. ad Herodian. p. 437. 11) ἢ π. ἡμῶν Aug1. k. s. Vind1. —
ἡμῶν ἢ πόλις LaurS. — ἡμῶν ἢ πόλις Σ, lineolis alter ordo resti-

των¹² ἀπέχουσα τῶν αἰσχρῶν. (141) τεκμήρια δ' ἡλίκα τούτου θεωρήσατε: Πρῶτον μὲν¹ μόνοι τῶν πάντων² ἀνθρώπων ἐπὶ τοῖς τελευτήσασι δημοσίᾳ τὰς ταφὰς ποιεῖτε καὶ λόγους ἐπιταφίους,³

invidia, quamvis ab omni alia turpitudine abhorreat. (141) Cuius rei quanta sint argumenta, videte: Primum soli ex universo genere hominum in eos, qui occubere, publice sepulturas et orationes funebres cele-

tuitur, sed ἡμῶν h. l. gravius est. — ἡ πόλις ἡμῶν vulg. §. 141. 12) πάντων vulg. — ἀπάντων Σ. LaurS. Q. T. Lind. II.

141. 1) μὲν γὰρ Aldetc. rec margLaurS. F. t. v. X. — γὰρ om Σ. prLaurS. vulg. 2) πάντων omnes libri. error est in Bekkeria Ed., cuius nota pertinet ad §. 140 not. 12. 3) Locus unus e maxime perturbatis. vulgatam lectionem restituumus, quae sola defendi potest, turbata quod δημοσίαι τὰς ταφὰς, ut videtur, mutata sint in δημοσίαις ταῖς ταφαῖς, et ταῖς ταφαῖς ταῖς δημοσίαις etc. Cf. Prolegg. Crit. p. 231. Vulgata illa defenditur etiam Thuc. II, 34: δημοσίᾳ ταφὰς ἐποίησαντο τῶν ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρῶτον ἀποθανόντων πρόσωτοι ὧδε . . . ἐκείνων δὲ διαπρεπῆ τὴν ἀρετὴν κρίναντες αὐτοῦ καὶ τὸν τάφον ἐποίησαν. Ἐπειδὴν δὲ κούρωσι γῆ, ἀνὴρ ἠρημένος ὑπὸ τῆς πόλεως, — λέγει ἐπ' αὐτοῖς ἔκαινον τὸν πρόποντα. Itaque τὰς ταφὰς ποιεῖσθε non reprehendum. est enim i. q. ipsi sepulturas facitis, ipsi sepelitis. contra ταφὰς ποιεῖν est i. q. auctorem sepulturae esse. Cf. Isocrat. De Pace §. 87: ἐν ἣν τοῦτο τῶν ἐγκυλλίων ταφὰς ποιεῖν (sic Urb. — ποιεῖσθαι vulg.) καθ' ἕναστον ἐνιαυτόν. Unde Aristides Panath. T. I p. 310 Dind. τῶν μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως τελευτησάντων αὐτῶν μὲν ἐπαίνοιο ἐπὶ ταῖς ταφαῖς καθ' ἕναστον ἔτος λέγειν. Platon. Menex. paulo post init: ἡ βουλή μέλλει αἰρεῖσθαι ὅστις ἐρεῖ ἐπὶ τοῖς ἀποθανούσι. ταφὰς γὰρ οἶσθα ὅτι μέλλουσι ποιεῖν, ad quem locum Stallbaumius: 'Qui consilio suo efficiunt, ut sepultura instituat, hi dicuntur ταφὰς ποιεῖν, sepulturae esse auctores; sed qui mortuos ipsi sepeliunt (θάπτουσι), ii dicuntur ταφὰς ποιεῖσθαι. — Prorsus erravit Engelhardtus, qui verbo medio vim iubendi inesse statuit.' Vid. Krueger. Gramm. §. 52, 8. Sed λόγους ποιεῖν improbant. 'Nam tametsi ferri possit ταφὰς ποιεῖτε in activo, tamen non item λόγους ποιεῖν potest populus dici, sed ποιεῖσθαι, hoc est (orationes) curare habendas. Ipse orator, orationis auctor, λόγον ποιεῖν fort. dicatur, tametsi hand scio, ane hoc quidem satis Graecum sit. Graeci quod sciam ποιεῖσθαι λόγον solummodo in medio usurpant, nunquam in activo. Is autem, qui mercede oratorem conducit, dici nullo pacto potest λόγον ποιεῖν, sed solummodo ποιεῖσθαι.' Reiskius. At λόγους ποιεῖν h. l. i. q. orationes habendas curare, dicendi auctorem esse, reden bewirken. Vide Benseler. ad h. l. copiose de discrimine λόγον ποιεῖσθαι et ποιεῖν agentem, et Weber. ad Aristocr. §. 81. — δημοσίᾳ τὰς ταφὰς ποιεῖσθε καὶ λόγους ἐπ. Aldetc. F. t. v. X. — δημ. ταφὰς ποιεῖτε καὶ λογ. ἐπ. Augl. s. Vindl. — ταφὰς ποιεῖτε δημοσίᾳ καὶ λογ. ἐπ. k. — δημοσίᾳ

ἐν οἷς κοσμεῖτε⁴ τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα. καίτοι τοῦτ'⁵⁰⁰ ἐστὶ τὸ ἐπιτήδευμα ξηλοῦντων ἀρετῆν, οὐ τοῖς ἐπὶ ταύτῃ τιμωμένοις φθορῶντων. Εἶτα μεγίστας δίδοτ' ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου δωρεὰς τοῖς τοῖς γυμνικῶν νικῶσιν ἀγῶνας⁵ τοῖς

bratis, quibus facta fortium virorum ornatis. Hoc vero eiusmodi est, ut indicet homines, qui virtutem magni faciant, non qui virtutis honoribus invideant. Deinde maximos ab omni tempore honores habetis victoribus gymnycorum certaminum, in quibus coronae tribuuntur, et non pro-

ταφὰς ποιεῖσθε καὶ λογ. ἐπ. γρ. marg antiq Σ (cuius marginis pr ποι-
εῖσθαι). γρ F. — δημ. καὶ ταῖς ταφαῖς ταῖς δημοσίαις ποιεῖτε λόγους
LaurS, superscripta sunt rec man. — δημοσίᾳ καὶ ταῖς ταφαῖς ταῖς
δημοσίαις ποιεῖτε λόγους ἐπ. Σ. pr LaurS. Q. T. r. Lind. Vind4. II.
Mal. Quam optimorum codicum lectionem aliquis fortasse ita defen-
dat, ut καὶ prius mutet in κἄν et δημοσίᾳ cum praegresso verbo con-
iungat sic intelligens: in publicum commodum (coll. Xenoph. Vect. IV
§. 42: καὶς πληροῦν ἱκανοὶ ἂν εἶεν δημοσίᾳ) qui occiderunt, eos etiam
in publicis sepulturis oratione funebri honoratis. At δημοσίᾳ τελευτήσας
non dicitur nisi qui supplicio e iudicum sententia interficitur. Cf. Ae-
schin. f. leg. §. 88: οἱ δὲ καὶ δημοσίᾳ ἐτελεύτησαν, ut saepius occur-
rit ἀποθανόντων δημοσίᾳ. Neque est necessarium addi ἐν πολέμῳ, quod
coniecit Lambinus. nam ipsa sententia patet, intelligendos esse τοῖς
ἀγαθῶν ἀνδρῶν. 'Nullas publicas sepulturas Athenienses norant nisi
eorum, qui in bellis pro patria cecidissent.' Fr. A. Wolfius. 'Cf.
Pinzger. ad Lycurg. p. 263.' Schaeferus. — — 'Delevi articulum
τὰς, nam alias etiam καὶ τοῖς λογ. τοῖς ἐπιτ. esset legendum.' Reiskius.
At vid. ad Olynth. II §. 9. f. leg. §. 309. Articulus h. l. significat
notissimos honores, definiturque inferiore relativo pronomine ἐν οἷς.
'Ἐπέχω omnino subdubitans, an ipsam hīc manum oratoris habeamus,
qui fortasse haec sola scripsit: ἀνθρώπων δημοσίᾳ ποιεῖτε λόγους.
Scilicet alii etiam Graeciae populi viros de se bene meritos publice
sepeliverunt, ut Syracusani Timoleontem (Plutarch. T. II p. 239 sq. R.);
soli Athenienses condecorarunt λόγοις ἐπιταφίους.' Schaeferus. Mi-
ramur Schaeferi audaciam alias tam modesti, ac prudentis. 4) κο-
σμεῖτε LaurS. vulg. — κοσμεῖται Σ. 'In quo codice (Σ, ut in omnibus
fere) terminationes αι et ε saepe sunt confusae.' Dindorfius. Vere
quidem. Vid. Prolegg. Crit. p. 233. Cobet. Var. Lect. in Mnemosyn.
VII, 4 p. 426 sq. Hoc quidem loco etiam passivum κοσμεῖται cum
praegressis (orationes habendas esse) convenit; attamen 'quia orator
nomine et iussu populi defunctos pro patria oratione ornabat, ideo
dicitur h. l. populus ipse eos ornare. Possit alias quoque κοσμεῖται
in passivo legi.' Reiskius. 5) ἀγῶνας νικῶσι Aldetc. F. t. v. X. —
νικῶσιν ἀγῶνας Σ. LaurS. vulg.

στεφανίτας, καὶ οὐχ, ὅτι τῇ φύσει τούτων ὀλίγοις μέτεστιν,⁶
 ἐφθονήσατε τοῖς ἔχουσιν, οὐδ' ἐλάττους ἐνείματε τὰς τιμὰς
 διὰ ταῦτα. Πρὸς δὲ τούτοις τοιούτοις οὐσιν οὐδεὶς πώποτε
 10 τὴν πόλιν ἡμῶν⁷ εὖ ποιῶν δοκεῖ νικῆσαι. τοσαύτας ὑπερβο-
 λὰς τῶν δωρεῶν, αἷς ἀντενποιεῖ,⁸ παρέσχηται.⁹ (142) Ἔστι
 τοίνυν πάντα ταῦτα,¹ ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δικαιοσύνης, ἀρε-
 τῆς, μεγαλοψυχίας ἐπιδείγματα.² μὴ τοίνυν, δι' ἃ πάλαι παρὰ
 15 πάντα τὸν χρόνον ἡ πόλις εὐδοξεῖ,³ ταῦτ' ἀνέλγητε⁴ νῦν. μηδ',
 ἵνα Λεπτίνης ἰδίᾳ τισίν, οἷς ἀηδῶς⁵ ἔχει, ἐπηρεάσῃ,⁶ τῆς πό-
 λεως ἀφέλησθε⁷ καὶ ὑμῶν αὐτῶν ἦν⁸ διὰ παντὸς ἀεὶ⁹ τοῦ
 χρόνου δόξαν κέκτησθε καλήν. μηδ' ὑπολαμβάνετε¹⁰ εἶναι τὸν
 20 ἀγῶνα τόνδ' ὑπὲρ ἄλλου τινὸς ἢ τοῦ τῆς πόλεως ἀξιώματος,

pterea, quia natura fert, ut eo honore pauci potiantur, eam felicitatem adeptis invidetis, neque honores diminuitis. Praeter ea, quae diximus, nemo videtur unquam nostram urbem vicisse beneficentia. adeo ea in donis dandis, quibus remuneratur, modum omnem excessit. (142) Sunt autem omnia haec iustitiae, virtutis, magnanimitatis indicia. ne igitur propter quae urbs omni tempore celebrata est, ea nunc tollite. neve, ut Leptines privatim nonnullis, quibus infensus est, insultet, urbi et vobis ipsis existimationem, qua per totum tempus perpetuo florulistis, abicite praeclaram. neve putate aliam rem agi nunc, quam dignitatem civitatis,

6) μέτεστιν ὀλίγοις Q. T. r. Lind. Vind4. II. Mal. — ὀλίγοις om Vind7. 7) ὑμῶν margLamb. 8) ἀντ' εὖ ποιῆ s. — ἀντ' εὐποιεῖ Σ.

Vid. ad §. 64. — ἀντ' εὖ ποιεῖ Dind. 9) παρέσχηται r. — παρῶσχηται LaurS.

142. 1) ἅπαντα ταῦτα Aldete. F. t. v. X. — ταῦτα πάντ' Aug1. k. s. Vind1. — πάντα ταῦτα Σ. LaurS. II. (T. r?). — πάντα Q. Lind. Vind4. Mal. 2) ἐπιδείγμα prMal. 3) εὐδόξει k. — εὐδοξεῖ Aug1. — εὐδοξεῖ Σ. LaurS. vulg. Circumflexus in Σ est antiquus, primae manus. Super ξ est macula. 4) ἀνέλγητε r. 5) ἀηδῶς Dind1 operarum culpa. 6) ἔχει ἐπηρεάσει k. 7) ἀφέλησθε Aug1. r. Vind1. 'Voluit, certe debuit, librarius scribere ἀφέλησθε, quod minus probandum.' Schaeferus. Cf. p. 585, 8. p. 786, 22. Baeumlin. De Modis p. 173. Frankius De Negatt. P. I p. 31 sqq. 8) αὐτῶν ἦν Vind1. — Σ habet ὀνη in erasis. 9) ἀεὶ om Bav (non F). 'Male abest. Sollenis huius adverbii usus an abusus in talibus formulis. Vid. ad Gregor. C. p. 169 sq. et ad Seidler. De Vers. Dochm. p. 417 sq. Adde Sophoel. Oed. C. vs. 682: κατ' ἡμαρ ἀεὶ. vs. 688: ἀλεν ἐπ' ἡματι. Eurip. Electr. vs. 145: ἀεὶ τὸ κατ' ἡμαρ (vs. 182 simpliciter τὸ κατ' ἡμαρ). Oppian. Hal. vs. 178: ἀεὶ πᾶν ἡμαρ. Demosth. p. 1450, 6: ἀεὶ καὶ συνεχῶς. Theodor. Met. De Polit. Cyren. in Orellii Suppl. ad Nicol. Damasc. p. 92.' Schaeferus. Cf. ad Cor. §. 68.

πότερον αὐτὸ¹⁰ δεῖ εἶναι¹¹ καὶ ὅμοιον τῷ προτέρῳ, ἢ μεθεστάναι¹² καὶ λελυμάνθαι.

143. Πολλὰ δὲ θαυμάζων Λεπτίνου κατὰ τὸν¹ νόμον, ἐν μάλιστα τεθαύμακα² πάντων, εἰ κείν³ ἠγγνόηκεν, ὅτι ὥσπερ ἂν, εἴ τις μεγάλας τὰς⁴ τιμωρίας τῶν ἀδικημάτων τάττοι,⁵ οὐκ²⁵ ἂν αὐτὸς γ' ἀδικεῖν παρεσκευάσθαι⁶ δόξαι, οὕτως, ἂν τις ἀναιρῆ⁷ τὰς τιμὰς τῶν εὐεργεσιῶν,⁸ οὐδὲν⁹ αὐτὸς ποιεῖν ἀγαθὸν παρεσκευάσθαι δόξει.¹⁰ Εἰ μὲν τοίνυν ἠγγνόησε ταῦτα (γένοιτο γὰρ ἂν καὶ τοῦτο)· αντίκα δηλώσει. συγχωρήσεται¹¹ 501 γὰρ ὑμῖν¹² λῦσαι, περὶ ὧν αὐτὸς ἤμαρτεν. εἰ δὲ φανήσεται ἀπουδάξων καὶ διατεινόμενος¹³ κύριον ποιεῖν¹⁴ τὸν νόμον.

utrum eam conservatam et priori similem esse oporteat, an abolitam et profligatam.

143. Quum autem multa sint in hac lege, quae in Leptine mira mihi videantur, unum hoc maxime sum miratus omnium, ignoravitne id, quemadmodum is, qui atrocissimas poenas malefactis constitueret, paratus esse videretur ipse ad nullum malefactum, sic eum, qui beneficiorum honores tollat, non paratum esse videri ad benefaciendum. Iam si hoc ignoravit (fieri enim et id potest); mox ostendet. concedet enim vobis id tollere, in quo ipse deceptus fuit. sin rem manifesto urgebit et in legem stabiliendam incumbet; ego sane, qui eum laudem,

10) αὐτὸν r. 11) εἶναι s. Vind1. — εἶναι (litera i a correctore in litura posita) Aug1. — Vid. Prolegg. Gramm. §. 33. 12) μεθιστάναι Aldete. Vind1. — 'F. μεταστῆναι ἢ μεθεστάναι.' H Wolfius. Inde μετεστῆναι ParThiersch. — μεθιστάναι r. t. Vind4. — μεθεστάναι Σ. LaurS. vulg.

143. 1) τὸν om Aug1. s. AnecdBkk. p. 148 lin. 21; sed habent haec articulum lin. 27. 2) τεθαύμακα Σ, cuius eadem manus κα addidit in marg. 3) καὶ εἰ κείν' r. Vind4. — εἴπερ κείν' LaurS. 4) τὰς om Aug1. k. 5) τάττη Fel. 6) ἀδικεῖ παρασκευασθαι pr Σ, recentior secundum α in παρασκ. corr in ε. Lineola super καὶ est compendium v. 7) ἀναιρῆ pr Σ, recentior corr εἰ in η. 8) εὐεργεσιῶν Aldete. F. t. v. X. — εὐεργεσιῶν Σ. vulg. Cf. superius τὰς τιμωσιῶν rec

ρίας τῶν ἀδικημάτων. — εὐεργεσιῶν LaurS. 'Utrumque dat Bav.' Reiskius. 9) οὐδὲν ἂν Aug1. F. s. Less. Vind1. ἂν sequenti αὐτὸς deberi videtur. 10) γρ. δόξαι margLamb. Bav (non F?). Less. 11) ἐγχωρήσεται LaurS. 12) ἡμῖν Vind1. 13) ὑπερδιατεινόμενος Aldete. LaurS. F. t. v. X. Pseudo-Dem. Aristog. I init. citavit Dindorfius. — priorem praepositionem punctis notat Bav. — διατεινόμεσαι rec
 νος Σ. vulg. 14) ποιῆσαι vulg. — ποιῆ LaurS. — ποιεῖν Σ. Q. T. Lind. Vind4. Mal.

ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω, πῶς ἐπαινέσω, ψέγειν δ' οὐ βούλομαι.
 5 (144) Μηδὲν οὖν φιλονείκει, Λεπτίνη,¹ μηδὲ βιάζου τοι-
 οὔτου,² δι' οὗ μήτ' αὐτὸς δόξεις³ βελτίων εἶναι⁴ μήθ' οἱ
 πεισθέντες σοι, ἄλλως τε καὶ γεγενημένου σοι τοῦ ἀγῶνος
 ἀκινδύνου. διὰ γὰρ τὸ τελευτῆσαι⁵ Βάθιππον τὸν⁶ τοῦτον⁷
 10 πατέρ' Ἀψεφίωνος,⁸ ὃς αὐτὸν⁹ ἔτ' ὄνθ' ὑπεύθυνον ἐγράφατο,

non invenio, vituperare autem nolo. (144) Ne igitur contende-
 ris, Leptines, neve violenter tale constituere velis, quo nec tibi
 nec illis, qui tibi paruerint, virtutis opinio augebitur, praesertim
 quum ex hoc iudicio nihil tibi periculi metuendum sit. nam quia
 Bathippus Apsephionis huius pater obiit, qui istum, dum rationi-
 bus reddendis adhuc obnoxius erat, accusaverat; exierunt tempora,

144. 1) "Ἀποστροφὴ δὲ ἐστίν, ὅταν ἀπὸ τῶν δικαστῶν πρὸς τὸν
 ἀντίδικον ἀποστρέφῃ τις τὸν λόγον, οἷον: Μηδὲν οὖν φιλονείκει, Λε-
 πτίνη. Tiber. ζ. Rh. T. VIII p. 534. Maxim. Plan. Rh. T. V p. 490 W.
 Huius figurae causae inferius per διὰ γὰρ AWolfius caput incepit. male,
 nam, ut observavit Schaeferus, ipsa particula γὰρ priora continuat.
 2) τοιοῦτον μηδὲν vulg. — μηδὲν om Σ. prLaurS (superscr rec.). Q. T.
 — τοῦτον μηδὲν t. 3) δόξης aut δόξης Augl. k. s. t. 4) εἶναι βελ-
 τίων Aldetc. F. t. v. — βελτίων εἶναι Σ. LaurS. vulg. 5) τετελευ-
 τηκέναι Augl. k. s. Vindl. 6) τὸν supra versum habet Augl. 7) του-
 τονὶ Herw. Mor. — τουτονὶ LaurS. vulg. — τοῦτον Σ. r. Vindl. 8) Ἀψε-
 φίωνος vulg. Maximus Plan. Rh. T. V p. 518. Plutarch. Vit. Cimon.
 cap. VIII vulg. — ἀψεφίωνος Σ. LaurS. Augl. k. s. t. v. Apollodori
 Chronica metro concepta (var. ἀψίωνος) ap. Diogenem Laërt. II §. 44. —
 ἀψεφίωνος Q. — ἀψεφίωνος r. — ἀψηφίωνος Marmor. Par. Ep. 56. —
 ἀψηφίωνος corr Mal., cuius pr ἀψεφίωνος. — ἀψεφίωνα (var ἀψεφίονα)
 et ἀψεφίον (?) codd. Andocid. Myst. §§. 44. 45. — 'Illud igitur mihi
 certum, ψ primo, φ secundo loco ponendum esse; in genitivo utrum
 ω an ο, et in secunda syllaba ε an η assumas, dubites. Ἀψηφίον qui-
 dem magis Graecum sonat quam Ἀψεφίον, sed posterius tamen prae-
 ferunt auctorum codices.' Boeckh. Corp. Inscr. T. II p. 340. Hinc
 Dindorfius Ἀψηφίωνος. Cf. Ἀψηφίης Inscr. No. 165. de ἄψηφος derivan-
 dum. Cf. Keil. Onomatol. p. 82 sq. In Westermann. Diar. Antiq. I. c.
 p. 779 corr. (Archon. Olymp. 77,) 2 in 4 et codicibus adde Σ. Cur Keil-
 ius doctissimus Ἀψεφίον per ε praeferat nescio. nam vid. eundem in
 Fleckeisenii Annal. Phil. T. 37 p. 201. Et ipse retinui praestantis-
 simorum codicum lectionem, fortasse derivandum est hoc nomen de
 ἀψεφές (i. q. ἀφρόντιστον Hesych. et BekkAnecd. p. 476), aut ἀψε-
 φέων (ἀμελῶν). itaque de ψέφειν. Hesych. 9) αὐτὸς t. — σαν-
 τὸν Reiskius de suo. male. Apostrophe redit ad iudices. Cf. τούτω
 inferius.

ἐξῆλθον οἱ¹⁰ χρόνοι, καὶ νυνὶ¹¹ περὶ αὐτοῦ τοῦ νόμου¹² πᾶς
 ἐστὶν ὁ λόγος,¹³ τούτω¹⁴ δ' ὅ¹⁵ οὐδεὶς ἐστὶ κίνδυνος.

145. Καίτοι καὶ¹ τοῦτ' ἀκούω σε λέγειν, ὡς ἄρα τρεῖς²
 σέ³ τινες γραψάμενοι πρότεροι τοῦδε,⁴ οὐκ ἐπέξῆλθον.⁵ Εἰ
 μὲν τοίνυν⁶ ἐγκαλῶν αὐτοῖς λέγεις, ὅτι σ' οὐ κατέστησαν⁷ 15
 εἰς κίνδυνον: φιλοκινδυνότατος⁸ πάντων ἀνθρώπων εἶ.⁹ εἰ

et nunc omnis est de ipsa lege disputatio, isti vero periculum nul-
 lum est.

145. Sed audio te paratum esse dicere, quum tres aliqui te ante
 hunc accusarint, eorum neminem actionem esse persecutum. Quod si
 ob id eos reprehendis, quia tibi periculum non crearunt; omnium
 hominum maxime amas pericula. sin ita probari censes causae tuae bo-

10) οἱ τῆς κρίσεως Aldetc. F. t. v. X. — Gloss. II τῆς κρίσεως
 superscripsit, item LaurS rec cum γρ. — hoc interpretamentum om
 Σ. vulg. (τὸν χρόνον τῆς γραφῆς Maximus Plan.). 11) νυνὶ Aldetc.
 F. t. v. X. — νυνὶ Σ. LaurS. vulg. 12) χρόνον Vindl. 13) νόμος
 ov
 in erasis Vindl. 14) γρ. τούτου marg antiq Σ. — τούτω F (non Bav?).
 15) δ' om F (non Bav?).

145. 1) καὶ om AnecdBkk. p. 131. 2) τρεῖς Augl. k. s. — 'Na-
 tum, opinor, inde quod τρεῖς τινες recte dici non videretur. Falso.
 p. 666, 27: τινες ἄνθρωποι γίνονται δύο. Argument. posterius Ari-
 stocr. p. 619, 22: μετὰ τινῶν δύο. Thucyd. VII, 34: ἔπτα δὲ τινες
 ἄπλοι ἐγένοντο. Plutarch. T. I p. 420 R: τρεῖς τινες οἰκείται. T. III
 p. 688: περὶ πεντεκαίδεκά τινας.' Schaeferus. Vid. Bernhard. Synt.
 p. 442. Krüger. Gramm. §. 51, 16, 4. Sed h. l. τινες non est φιλού-
 μενον (intrr. ad Gregor. Cor. p. 7 sq.) i. q. aliqui, nonnulli, sed i. q.
 quidam, de quibus ne plura dicam, observante Westermann. Cf. Ari-
 stocr. §. 142: ἐν δὲ Λαμψάκῳ τινὲς ἄνθρωποι γίνονται δύο (Θερσα-
 γόρας ὄνομα αὐτῶ, θατέρω δ' Ἐξήκιστος), οἷ etc. 3) σέ om Fel.
 4) 'Fort. τῶνδε.' HWolfius. 'Vix dubito esse quin et nunc ὅδε signet
 Aphepsionem [Apsephionem] primas agentem in hoc iudicio. Cf. p. 486,
 23.' Fr. A. Wolfius. 5) ἐξῆλθον AnecdBkk. Cf. Mid. §. 2. 6) εἰ
 οὖν rec
 μὲν οὖν Aldetc. F. t. v. X. — εἰ μὲν τοίνυν LaurS. — εἰ μὲν τοίνυν Σ.
 vulg. 'Recepit Dindorf. Sed in tam arcto nexu sententiarum semper,
 quod sciam, ponitur μὲν οὖν.' Schaeferus. At h. l. τοίνυν est re-
 spondentis ut Xenoph. Cyri Disc. I, 4 §. 10: Εἰ τοίνυν μὴ σὺ δέη.
 7) οὐκ ἐγκατέστησαν Lind. 8) φιλοκινδυνότατος Augl. 9) εἰ ante
 πάντων Aldetc. Bav. X (t. v?). — εἰ post ἀνθρ. Σ. LaurS. Q. Lind.
 Vindl. 4. II. Mal. In Bekkeri notis error est. 'εἰ transpositum ab
 correctore fuit, ut videtur, propter εἰ, quod sequitur.' Dindorfius
 in Praef. 3 p. XXXII. Optime πάντων praeponitur.

δὲ τεκμήριον ποιεῖ¹⁰ τοῦ τὰ δίκαι' εἰρηκέναι· λίαν¹¹ εὐήθες ποιεῖς. τί γὰρ εἴνεκα¹² τούτου βελτίων ἔσθ' ὁ νόμος, εἴ τις ἢ
 20 τετελεύτησε τῶν γραφάμενων πρὶν εἰσελθεῖν,¹³ ἢ πεισθεῖς ὑπὸ σοῦ διεγράφατο, ἢ καὶ¹⁴ ὅλως ὑπὸ σοῦ παρεσκευάσθη; Ἄλλὰ ταῦτα μὲν οὐδὲ λέγειν καλόν.

146. Ἡγορηται δὲ τῶ νόμῳ σύνδικοι, καὶ μάλισθ' οἱ¹ δει-
 νοὶ λέγειν ἄνδρες, Λεωδάμας² Ἀχαρνέως καὶ Ἀριστοφῶν Ἀξη-
 25 νειῶς³ καὶ Κηφισόδοτος ἐκ Κεραμείων⁴ καὶ Δεινίας Ἐρχιεύς.⁵

nitatem; vehementer inepte facis. quid enim propterea lex tua melior est, si quis accusatorum vel priusquam veniret in iudicium, obiit, vel a te corruptus actionem delendam curavit, vel etiam omnino a te subornatus fuit? Sed ista ne dici quidem decet.

146. Delecti sunt autem, qui legi patrocinentur, eloquentissimi viri, Leodamas Acharnensis et Aristophon Pazeniensis et Cephisodotus Ceramensis et Dinias Herchensis. Iam quae contra hos opponere vos de-

10) ποιῆ libri. Vid. Prolegg. Gramm. §. 80. 11) λίαν ἄν Ω. T. r. 12) εἴνεκα Σ. LaurS. vulg. — εἴνεκα Aug1. k. s. Vind1. 13) ἐξελεθεῖν Vind1. 14) καὶ om Vind1. 7.

146. 1) οἱ delendum iubet Dobraeus addens: 'au et μάλα legendum?' At μάλισθ' οἱ δεινοὶ i. q. οἱ δεινότατοι. — Superius συνήγοροι AldB loco σύνδικοι. 2) Μέμνηται δ' αὐτοῦ (scil. Λεωδάμαντος) καὶ Δημοσθένους ἐν τῷ κατὰ Μειδίον (est error Grammatici) Schol. Aeschin. p. 22 Dind. Cf. Cor. §§. 74. 77. 3) ἄξηνιεύς Σ. LaurS. vulg. — ἄξηνιεύς Ω. — ἄξηνιεύς Aug1. margLamb. Vind1. 4. Mal. X. — ἄξι-
 νειῶς k. — ἄξηνιεύς s. — De ζ littera huius nominis vid. Ross. Leak. Westerm. Grotefend. aliosque scriptores de Demis. De spiritu: Stephanus Byz. s. v. Ἀξηνιά (libri Ἀξηνιά) ὡς Πλωθιά, Λουσιά. (Herodianus s. Arcadius p. 99, 11). δῆμος ἐν Ἀττικῇ τῆς Ἰπποθωντίδος φυλῆς. ὁ δημότης Ἀξηνιεύς, ὡς Ἐρχιεύς. τὰ τοπικὰ δῆλα. Unde corrigenda verba Polemonis ap. Suid. s. v. Ἀξηνιά δῆμος ἐστὶ φυλῆς. ... ἀφ' ἧς ὁ φυλέτης [scr. δημότης] Ἀξηνιεύς. καὶ Ἀξηνιεύς καὶ Ἐρχιεύς καὶ Ἀλιεῖς καὶ πάντα τὰ ὅμοια δασείως φασὶ φθέγγεσθαι τοὺς Ἀττικοὺς τοὺς παλαιούς. Attici enim in multis verbis praeferebant asperum spiritum. Ptolemaeus Ascalonita ap. Eustath. ad Od. α, vs. 27 p. 1387 init: χαίρουσι γὰρ φησι τῇ δασείᾳ οἱ Ἀττικοί. Multa exempla collegit Keil. Sched. Epigraph. p. 6 sqq. In codd. spiritus asperi vestigia huius nominis non prorsus evanuerunt. — καὶ Ἀριστ. Ἀξ. om Aristid. Rh. T. IX p. 363. 4) κεραμείων Aug1. — (ante ἐκ Mor male habet ὁ). 5) ἄρχιεύς Vind1. r. t. codd Stephani Byz s. v. Ἀξηνιά. Cf. not. 3. — ἔρχιεύς Σ. LaurS. vulg. — ἔρχιεύς Ω, in quo codice signum ~ plerumque est spiritus asperi, sic etiam ἐργαζόμενον §. 157. εἰργεσθαι §. 158. De quibus aspiratis formis vid. Keil. Sched. Epigr. p. 8. — Inscriptio-

ἂ δὴ πρὸς τούτους⁶ ὑπολαμβάνοιτ' ἂν εἰκότως,⁷ ἀκούσατε,⁸
 καὶ σκοπεῖτε, ἂν ὑμῖν δίκαια φαίνηται:⁹ Πρῶτον μὲν πρὸς
 Λεωδάμαντα. οὗτος ἐγράφατο τὴν¹⁰ Χαβρίου δωρεάν, ἐν ἣ
 τοῦτ' ἐνεστίν, τὸ τῆς ἀτελείας, τῶν ἐκείνω τι¹¹ δοθέντων,¹² 502

ceat, audite quaeso, et considerate iustane vobis videantur: Ac primum contra Leodamantem. hic Chabriae donationem accusavit, qua continetur haec res, immunitas, pars eorum quae illi concessa sunt, et apud vos

nes spiritum omittere solent, etiam in nomine Ἐρχιεύς. Vid. Inscript. quam post Rangab. edidit Boeckh. a. 1846 quae est Olymp. 86, 4. Alia Olymp. ut videtur 110, 3, quam edidit Velsen in Academ. Berol. Memor. Menstr. 1856 p. 116. Item Inser. in Corp. No. 626^b. Saepe actate Macedonia: Ἐπιγραφαὶ ἀνέκδοτοι Fasc. II p. 8 seq. item No. 25 (61). = Meieri Comment. Epigr. Fasc. II No. 62 et p. 51. Semel tantum inveni HEPXIEI Olymp. 92, 3. Boeckh. Corp. Inser. No. 147 = Oecon. Ath. T. II p. 6. Interpres vero titulorum ille illustrissimus scripsit ubique Ἐρχιεύς, ut Marit. Docum. Tab. XV, b. α. lin. 9 (= 123 p. 518): [Δείνων Δεινίου EPXI[εύς], ubi paulo ante est Αμαξάν item sine spiritu. Idemque nostrum nomen invenitur Tab. XV. b. γ. lin. 4 (= 193): Δείνων Δεινίου EP[χιεύς]. Et sic passim, ut Ἐρχιεύς Olymp. 112, 3 Tab. XI. a. lin. 30. Tab. XIV. b. lin. 112. etc. Ἐρχιεύς scripsit Keil. in Excurs. Epigr. in Fleckeisen. Annal. Philol. 1856 Suppl. II p. 360. Sed Ἐρχιεύς in Epitaphio ut videtur posterioris actatis Ross. in Hall. Diar. Suppl. 1837 No. 86 p. 712. Praeterea vid. Meinek. Fragm. Comic. III p. 123. Harpocration Palatinus nomen habet sine aspero: Ἐρχιάδαι. Ἐρχία δῆμος ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς. Hesychii Ἐρχία Schmidtus correxit in Ἐρχεία. 6) τούτοις Σ. LaurS. Vind1. Appfr. Cf. πρὸς Λεωδάμαντα proximum. 7) δικαίως Aristides. 8) ἀκούσατε μου cod ε. 9) φαίνητε Vind1. 10) τὴν om Vind1. 11) τί Vind1. 12) τὸ τῆς ... δοθέντων tanquam glossatoris verba esse delenda iussit Taylorus, adsentitur Marklandus. τῶν ἐκείνω τι δοθ. reiecit AWolfius paulo modestius, sed addens: 'et fortasse etiam τὸ τῆς ἀτελείας omittere debui. Ipsum hoc ἐκείνω nescio quomodo fraudem prodit. τί autem in haec sententia ab oratore isto sensu poni potuisse nemo unquam mihi persuadebit. Alia prorsus ratio est p. 477, 14 et p. 497, 17. Simulque accedit insignis species glossematis adscripti ad τοῦτο, h. e. id, de quo nunc agitur, immunitas. Vid. p. 502, 12. p. 478, 17, ibiq. not.' Haec Fr. A. Wolfius. 'Non tantum ἐν ἣ ... δοθέντων eiicio, sed mox p. 502, 12: ἐν ἣ τοῦτ' ἦν. Vid. p. 477, 15. p. 478, 21. p. 479, 16. p. 481, 26. p. 497, 16.' Dobraeus. Verissime HWolfius τί explicavit μέρος idque satis probant loci a Dobraeo citati, et Reiskius dixit: 'Ne umbram quidem causae video, cur Taylorus tot verba eiectum eat.' Verbis τὸ τῆς ἀτελείας explicatur pronomen demonstrativum τοῦτο.

καὶ πρὸς ὑμᾶς εἰσελθὼν ἠτήθη. (147) οἱ νόμοι δ' οὐκ ἐῶσι
 δις πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ¹ τῶν αὐτῶν² οὔτε δίκας οὔτ' εὐθύ-
 νας οὔτε διαδικασίαν³ οὔτ' ἄλλο τοιοῦτ' οὐδὲν⁴ εἶναι. χωρὶς
 5 δὲ τούτων ἀτοπώτατον ἂν πάντων συμβαίη, εἰ τότε⁵ μὲν τὰ
 Χαβρίου παρ' ὑμῖν ἔργα μείζον⁶ ἴσχυεν τῶν Λεωδάμαντος λό-
 γων, ἐπειδὴ δὲ ταῦτά θ'⁷ ὑπάρχει καὶ τὰ τῶν ἄλλων εὐεργε-
 τῶν προσγέγονεν, τηρικαῦτα σύμπαντα ταῦτ' ἀσθενέστερα
 10 τῶν τούτου λόγων γένοιτο.⁸ (148) Καὶ μὴν πρὸς γ' Ἀριστο-
 φῶντα¹ πολλὰ καὶ δίκαι' ἂν ἔχειν εἰπεῖν οἶμαι:² Οὗτος εὐρετο
 τὴν δωρεὰν παρ' ὑμῖν,³ ἐν ἧ τοῦτ'⁴ ἐνήν. καὶ οὐ τοῦτ' ἐπι-
 τιμῶ. δεῖ γὰρ ἐφ' ὑμῖν⁵ εἶναι δίδόναι τὰ ὑμέτερον⁶ αὐτῶν οἷς
 ἂν βούλησθε.⁷ ἄλλ' ἐκεῖνό γ' οὐχὶ δίκαιον εἶναι φημι, τὸ,⁸
 15 ὅτε μὲν τούτω ταῦτ'⁹ ἐμελλεν¹⁰ ὑπάρχειν¹¹ λαβόντι, μηδὲν

iudicio victus est. (147) Leges autem vetant, ne bis cum eodem iisdem
 de rebus vel lite vel rationibus reddendis vel certatione vel ullo alio tali
 modo agi liceat. Praeterea fuerit omnium absurdissimum, quum Cha-
 briae facinora tum apud vos plus valuerint quam verba Leodaman-
 tis, nunc quum et illa maneant et ceterorum, qui bene de republica
 meriti sunt, facta accesserint, istius verbis universa haec superari.
 (148) At in Aristophontem puto me habere multa, quae iure dicam. Is
 donationem a vobis consecutus est, qua etiam hoc (immunitas) contine-
 batur. neque id reprehendo. penes vos enim esse debet, vestra quibus-
 cunque velitis dare. sed illud certe iniquum esse dico, quod sibi haec
 tribui acquissimo animo palitur, postquam autem aliis concessa sunt,

147. 1) ὑπὲρ Aldete. — περὶ Σ. LaurS. vulg. 2) τὸν αὐτὸν
 pr Q. 3) Gloss Chr: Διαδικασία ἢ ἐπίκρισις τοῦ ἐπιτηδεῖον πρὸς
 λειτουργίαν. Cf. Hesych. s. v. Διαδ. 4) οὐδὲν τοιοῦτον s. Vindl. —
 τοιοῦτον οὐδὲν vulg. — τοιοῦτ' οὐδὲν Σ. LaurS. Q. T. Π. 5) συμ-
 βαίει εἰ τῶντε Q. 6) μείζον Σ. 7) ταῦτα τότε Q. 8) γίγνεται
 Aldete. — γένοιτο Σ. LaurS. vulg. Cf. συμβαίη.

148. 1) ἀριστοφῶντα Q. — ἀριστοφῶν τὰ prLaurS, rec corr in
 ἀριστοφῶντα. 2) οἶμαι Reiskius de suo. 3) ἡμῖν r. 4) τοῦ-
 τον Ald. Recte AldV: 'scil. immunitas.' 5) ἡμῖν r. Vindl. prMal.
 6) ὑμέτερον Vindl. prMal. — ἡμῖν τοῦτο rec marg Σ. i. e. σημείωσαι
 τοῦτο (hanc sententiam). 7) βούλοισθε Lind. 8) τὸν Dindl ope-
 rarum errore. 9) τοῦτ' sine τούτω Fel. — ταῦτ' sine τούτω Lind. —
 αὐτῶ ταῦτ' coniecit Schaeferus in Schneidew. Philol. T. I fasc. 2 p. 191.
 Placet. 10) ἤμελλεν Dindl. et nos olim sine codd. 11) ὑπάρξειν
 vulg. — ὑπάρχειν Σ. Q. T. r. Lind. Mal. — ὑπάρχειν LaurS (ξ rec).
 Bav. Π. — ὑπάρξειν F. — ὑπάρχει Dindl operarum errore.

ἠγεῖσθαι δεινόν, ἐπειδὴ δ' ἑτέροις δέδοται,¹² τηρικαῦτ' ἀγα-
 νακτεῖν καὶ πείθειν ὑμᾶς ἀφελέσθαι. (149) Καὶ μὴν καὶ¹
 Γελάρχω² πέντε τάλαντ' ἀποδοῦναι γ' ἔγραψεν³ οὗτος ὡς πα-
 ρασχόντι⁴ τοῖς ἐν Πειραιεῖ⁵ τοῦ δήμου,⁶ καὶ καλῶς ἐποίησε.⁷ 20
 Μὴ τοίνυν, ἃ μὲν ἦν ἀμάρτυρα, ταῦτ' ἐπὶ τῇ τοῦ δήμου
 προφάσει διὰ σοῦ δεδόσθω,⁸ ὧς⁹ δ' αὐτὸς ὁ δῆμος¹⁰ μαρ-

tum indignatur, et vobis suadet, ut eos spoliatis. (149) Et quidem
 etiam auctor hic fuit, ut redderentur saltem Gelarcho quinque talenta,
 quod is ea commodasset illis e populo, qui in Piraeum secesserant, et
 recte factum esse censeo. Ne igitur, quum ea dederis praetextu populi,
 quae teste nullo probabantur, suadeas, ut haec eripiantur, quorum ipse

12) δίδοται Augl. k. s. Vindl.

149. 1) καὶ om Ald. 2) Γελάρχω nomen suspectum. Telar-
 chum novi et Agelarchum.' Reiskius. Etiam Dindorfius recepit Ἀγε-
 λάρχω. — δελάρχω r. 3) ἔγραψεν libri. perfectum Benselerus de-
 fendebat quod documentum tunc reliquum fuisse censebat. Mihi quidem
 scribendum esse puto ἀποδοῦναι γ' ἔγραψεν pariter ut Cor. §. 79, ubi
 vid. ann. Opponitur ἀποδοῦναι et δωρεαῖς. reddenda saltem esse quin-
 que talenta, si non etiam laudandum Gelarchum. Sequitur ἐποίησε et
 ἀποδοῦναι δεῖ γράφω. 4) παρασχόντι pr Q. T. r. Vindl. prII. Mal.
 5) πειρε εἰ Q, εἰ est in erasis. 6) τοῦ δήμου est inutile. οἱ δη-
 μοτικοὶ satis describuntur per οἱ ἐν Πειραιεῖ. Distinctione ista, scil.
 οἱ ἐν ἄστει et οἱ ἐν Πειραιεῖ, sexcenties, credo, utitur Lysias. Si
 quid ego iudicem, repetuntur hae voces τοῦ δήμου a vs. 21, vel saltem
 adiciebantur ad marginem explicandi causa. Horum alterutrum erit
 tam verum, quam quod maxime est verum.' Taylorus. 'Recte addi-
 tur τοῦ δήμου. multi enim in Piraeo poterant habitare, qui non essent
 τοῦ δήμου h. e. factioni non addicti illi, quae pro libertate civili cer-
 taret.' Reiskius. 'Taylori suspicio prudentissima est. Ubicunque
 factio illa democratica memoratur, dici solet οἱ ἐν Πειραιεῖ. Vid.
 p. 460, 11. Itaque receptam lectionem parum defendas talibus locis,
 qualis est Dem. f. leg. §. 280: ὑπομενεῖτε τὸν μὲν εὐεργέτην τοῦ δή-
 μου καὶ τῶν ἐκ Πειραιῶς κτλ. — Forsitan tamen hactenus verba tue-
 aris, si oratorem putes a solenni locutione recessisse eo, quo melius
 eluceret vis illorum, ἐπὶ τῇ τοῦ δήμου προφάσει. Sin vanum hoc vi-
 deatur, illico verba hinc abeant oportet; et quis requirat.' Fr. A. Wol-
 fiius. 'Delere τοῦ δήμου non prudentis est. Addidit Demosthenes,
 quo gravior fieret oratio meliusque eluceret vis illorum, ἐπὶ τῇ τοῦ
 δήμου προφάσει, id quod ipsi Wolfio suboluit. nam Reiskii haec verba
 tuentis ratio nemini probabitur.' Schaeferus. 7) ἐποίησε sic Ald.
 8) διδόσθω Bekker. constanter. 9) ὧς Vindl. 10) ὁ δῆμος om
 pr Σ, eadem adser. in marg. cum signo inserendi.

τυρίας¹¹ ἔστησεν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναγράφας καὶ πάντες συνί-
 σασιν, ταῦτ' ἀφελέσθαι παραίνει.¹² μηδ' αὐτὸς¹³ φαίνου τά
 25 τ' ὀφειλόμεν' ὡς ἀποδοῦναι δεῖ γράφων, καὶ ἂ τις παρὰ τοῦ
 δήμου κεκόμισται,¹⁴ ταῦτ' ἀφελέσθαι παραινῶν. (150) Καὶ
 μὴν πρὸς γε Κηφισόδοτον τοσοῦτ'¹ ἂν εἴποιμι: Οὗτός ἐστιν
 οὐδενὸς ἤττων,² ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν λεγόντων δεινὸς
 518 εἶπειν³ πολὺν τοίνυν κάλλιον τῇ δεινότητι ταύτῃ χρῆσθαι⁴
 ἐπὶ τῷ⁵ τοῦς ἀδικούντας ὑμᾶς κολάζειν ἢ τοῦς ἀγαθοῦ τινὸς
 αἰτίους ἀδικεῖν. εἰ γὰρ ἀπεχθάνεσθαι τισὶ δεῖ τοῖς ἀδικούσι
 τὸν δῆμον, οὐ⁶ τοῖς ἀγαθόν τι ποιούσιν ἐργωγε νομίζω δεῖν.⁷
 5 (151) Πρὸς τοίνυν Δεινίαν:¹ Οὗτος ἴσως² ἐρεῖ τριηραρχίας
 αὐτοῦ³ καὶ λειτουργίας. ἐγὼ δ' εἰ πολλοῦ τῇ πόλει Δει-
 νίας ἄξιον αὐτὸν⁴ παρέσχην, ὡς ἔμοιγε δοκεῖ νῆ⁵ τοῦς
 θεούς, μᾶλλον ἂν παραινέσαιμι, αὐτῷ⁶ τινὰ τιμὴν ὑμᾶς

populus testimonia inscriptionibus templorum erexit et omnes conscii
 sunt. neve, qui debita reddenda esse decrevisti, idem horteris, ut ali-
 quis illis spoliatur, quae populo accepta retulit. (150) Iam contra Ce-
 phisodotum hoc tantum dixerim: Is, Athenienses, quum eloquentia
 nemini oratorum cedat, plus laudis mereretur, si eam facultatem ad
 exigendum a sontibus supplicium, quam ad laedendos bene meritos con-
 verteret. nam si aliquorum odia suscipienda sunt; eorum inimicitiae
 subeundae, qui laedunt populum, non qui illi benefaciunt, mea quidem
 sententia. (151) Contra Diniam denique: Is fortasse commemorabit se
 triremes instruxisse, et munera obiisse. Ego vero, si Dinias, id quod
 ego existimo per deos, bene de republica meritus est, potius suaserim,

11) μάττορας Vindl. 12) παραινεῖ HWolf. 13) ὁ αὐτός LaurS.
 vulg. — αὐτός Ven. Q. T. r. Lind. Vind4. II. Mal. etiam prΣ, eadem
 adscr. ὁ. — 'Lubens delerem ὁ.' Taylorus. 'Perperam opinatur. Ex-
 plicui structuram ad p. 467, 23.' Fr. A. Wolfius. Cf. §. 48. 14) κε-
 κόμισται prF (non Bav?).

150. 1) ταῦτ' k. 2) ἤττων Aug1. k. s. Vind1. om Fel. 3) εἶπειν
 δεινός Vind1. 4) χρῆσασθαι Aug1. k. r. s. Vind1. 5) τῷ k. — om prLaurS,
 inter lin. add rec. 6) οὐχι Aug1. k. s. Vind1. 7) Cit. AnecdBekk. p. 122.

151. 1) Π gloss. superser: λέγω δηλον. 2) ἴσως οὗτος Vind7.
 3) αὐτοῦ LaurS. vulg. — αυτοῦ Σ. — αὐτοῦ Moretc. II. Mal. AldB.

4) αὐτὸν LaurS. Q. Vind1. 4. — αὐτὸν Σ. vulg. 5) δοκεῖν Q. —
 δοκεῖν ἢ prLaurS, rec corr in δοκεῖ νῆ. — δοκεῖ μὴ HWolf. —
 Olim νῆ τ. θεός cum μᾶλλον κτλ. coniungebatur; rectius distinxit
 Markl. 6) αὐτὸν Vind1. — αὐτῷ LaurS. vulg. — αὐτῷ Σ. — αὐτῷ
 Markl. II. Mal. 'Dispiciendum vero, quum παραινέσαιμι ita nudum
 insolentia quadam laboret, an verius legatur: παραινέσαιμι αὐτῷ,

ἀξιοῦν⁷ δοῦναι, ἢ τὰς ἑτέροις πρότερον δοθείσας ἀφελέσθαι κε-
 λεύειν.⁸ πολὺ γὰρ βελτίονος ἀνδρὸς ἐστίν, ἐφ' οἷς αὐτὸς εὖ πε- 10
 ποίηκεν ἀξιοῦν⁹ τιμᾶσθαι, ἢ, ἐφ' οἷς¹⁰ ἕτεροι ποιήσαντες ἐτιμή-
 θησαν,¹¹ φθονεῖν. (152) Ὁ δὲ δῆ¹ μέγιστον ἀπάντων καὶ
 κοινόν² ὑπάρχει κατὰ πάντων³ τῶν συνδίκων: Τούτων⁴ πολ-
 λάκις εἰς ἕκαστος πρότερόν τισι⁵ πράγμασι⁶ σὺνδικος γέγονεν. 15
 ἔστι δὲ καὶ μάλ'⁷ ἔχων νόμος ὑμῖν⁸ καλῶς, οὐκ⁹ ἐπὶ τούτοις

ut ipsi sibi honorem aliquem a vobis peteret, quam ut iuberet alios, qui
 prius accepissent, spoliari. nam multo melioris viri est pro suis bene-
 ficiis honorem exigere, quam aliis meritos honores invidere. (152) Quod
 vero omnium maximum est et in universum contra omnes syndicos valet:
 Unusquisque istorum saepe prius quibusdam in causis syndicus fuit. est

αὐτῷ τινὰ τιμὴν ὑμᾶς ἀξιοῦν δοῦναι. Quod genus vitii solenne est
 in libris.' Fr. A. Wolfius. 'αὐτῷ etiam Bekker. vere. poscit enim
 oppositum ἑτέροις. Sed quod Wolfius ait παραινέσαιμι ita nudum in-
 solentia quadam laborare, falsum est. sic enim Graeci saepius loquun-
 tur. Xenoph. Hell. I, 1 §. 27: παρήμεσάν τε προθύμους εἶναι. Nec
 multum placebit auribus αὐτῷ αὐτῷ.' Schaeferus. Quia opponi-
 tur ἑτέροις, praefero αὐτῷ. 7) ἀξιοῦν ὑμᾶς Lind. 8) κελεύει r.
 9) ἄξιον HWolf. 10) αὐτός (post οἷς) ... οἷς om Lind. 11) ἐτι-
 μήθησαν ποιήσαντες Aug1. k. s. Vind1.

152. 1) δῆ δῆ? pr Q. 2) καὶκοινόν pr Σ, prius καὶ est
 erasum. 3) κατὰ πάντων Q. T. r. Vind4. II. Mal. corr recentior Σ.
 κατὰ πάντων prΣ. LaurS. vulg. 4) τούτων cum antecedentibus con-
 iungunt Aldetc. — Ante τούτων interpunxit Marklandus. Secuti sunt
 Reiskius etc. 'Id ego imitatus sum, etsi non omnino persuasus de
 necessitate rei. quippe ad illud εἰς ἕκαστος nihil vetat in animo re-
 peti αὐτῶν. Sed placet, fateor, vis maior, quae pronomini accedit a
 loco, quem nunc occupavit.' Fr. A. Wolfius. 'Miror virum doctissi-
 mum de necessitate nostrae distinctionis vel tantillum dubitare po-
 tuisse.' Schaeferus. 5) τι Ald. 6) παραδείγμασι IndAld. γε
 AldV. Bav (non F?). t. X. 'Neutra lectio satisfacit. Videtur aliud
 quid abstrusius latere. Num παρανομοῦσι legendum est?' Reiskius.
 'Dictum est πράγμασι propterea, quod syndici non tantum ad leges de-
 fendendas creari solebant, sed ad alia quoque, quae ad rempl. perti-
 nerent.' Fr. A. Wolfius. 7) 'Videtur e re ipsa et e vs. 25 legen-
 dum: ἔστι δὲ παλαιὸς καὶ μάλ'.' Reiskius. 'Structuram vides esse:
 ἔστι δὲ νόμος ὑμῖν καὶ μάλα καλῶς ἔχων, ubi καὶ intendit, non co-
 pulat. Aeschin. Cts. §. 33: οὗτος ὁ νόμος καὶ μάλα καλῶς ἔχει.' Fr. A.
 Wolfius. 'De καὶ μάλα Wolfius etiam ad Xenoph. Hell. II, 4 §. 2
 monuit. Advertenda autem adverbii μάλα seiunctio a comite καλῶς.
 Xenoph. Cyrip. II, 2 §. 3: ὁ δὲ μάλα τοῦτό γε εὐτάκτως ὑπήκουσεν.'
 Schaeferus. Vid. Fritsch. Lucian. p. 6. Devar. Part. T. I p. 185
 ed. Klotz. 8) ἡμῖν k. 9) οὐκ om Vind1.

τεθείς, ἀλλ' ἵνα μὴ τὸ πρᾶγμα ὡσπερ¹⁰ ἐργασία τιςιν¹¹ ἢ καὶ
 συνοφαντία: μὴ ἐξεῖναι ὑπὸ τοῦ δήμου χειροτονη-
 θέντα¹² πλείον¹³ ἢ ἅπαξ συνδικῆσαι. (153) Τοὺς
 20 δὴ¹ συνεροῦντας² νόμῳ καὶ διδάξοντας ὑμᾶς, ὡς ἐπιτήδειός
 ἐστίν, αὐτοὺς³ τοῖς ὑπάρχουσι νόμοις δεῖ πειδομένους φαί-
 νεσθαι. εἰ δὲ μὴ γελοῖον⁴ νόμῳ⁵ συνδικεῖν, νόμον δ' αὐτοὺς
 παραβαίνειν ἔτερον. Ἀνάγνωθι λαβὼν τὸν νόμον αὐτοῖς,⁶
 ὃν λέγω.

autem vobis lex vel praeclara, non ob istos lata, sed ideo ne ea
 res quaestui esset quibusdam et calumniae: ne liceat a populo crea-
 tum plus quam semel esse syndicum. (153) Decet igitur patronos
 legis, quam vobis ut idoneam persuadere student, ipsos constitu-
 tis legibus obtemperare. quod si negligunt; ridiculum est eos, dum
 legi patrocinantur, aliam legem violare. Cape legem de qua dico,
 ac iis recita.

10) ὡσπερ γὰρ Vind7. 11) τις Mor. — τιςιν Σ. LaurS. vulg. Cf.
 n. 12. 12) χειρ. ὑπὸ τοῦ δ. Aldete. F. Augl. k. s. t. v. Vind1. X.
 Hunc ordinem probabat Benselerus Hiat. p. 103. Sunt autem verba
 legis. — ὑπὸ τ. δ. γ. Σ. LaurS. vulg. — 'Forte delendum ἐξε-
 ναι. alioqui populo ius suum videbitur eripi.' HWolfius. 'Lambinus
 μὴ ἐξεῖναι οὐ χειρ. quemadmodum ferē. interpretari vides Wolfium.
 Sed uterque decipitur. [Lambinus adeo in soloecismum delapsus est.
 Schaeferus.] Non hoc dicit Demosthenes: *Syndicum agere plus quam
 semel nisi a populi suffragiis ad id munus deligatur, nefas esto.* verum
Syndicum publicum bis agere nefas esto. Et rationem optimam reddit
 in praecedentibus vs. 17: ἵνα μὴ τὸ πρᾶγμα ὡσπερ ἐργασία τιςιν (non
 τις, sed hominibus certis et perpetuis) ἢ καὶ συνοφαντία. Et con-
 formiter scholiastes. Syndici erant vel privati vel publici etc. Ergo
 χειροτονηθέντα ὑπὸ τοῦ δήμου designat syndicum publicum, qui hac
 lege id munus semel tantum geret, ... oppositum privato procuratori
 a suo collegio, tribu aut fraternitate, ut ita loquar, designato etc.'
 Taylorus. Vid. Hermann. Antiq. Publ. §. 133 ibiq. citt. 13) πλείον
 vulg. — πλείον Σ. LaurS. Q. T. Vind4. II. Mal. — πλείστον r. —
 πλείον Dind. de suo. Vid. Prolegg. Gramm. §. 56.

153. 1) δε LaurS. vulg. — δὴ Σ. Q. T. r. Appfr. Mal. — δὴ Π.
 ἢ
 — δε X. 2) συνεροῦντας pr Q? (in quo codice ρ in erasis duabus
 literis). ζ. — συναιροῦντας pr Σ, ai corr in ε a recentiore. Appfr.
 3) αὐτὸς Q. 4) γελοῖον Augl. Bav (non F?). s. 5) μὲν post νόμῳ
 habent LaurS. vulg. — om pr Σ fin. lin. (add eadem?). Q. T. pr Π.
 Mal. 6) αὐτοῖς τὸν νόμον Augl. k. s. Vind1.

NOMOS.

Οὗτος, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ παλαιός ἐστ' ὁ νόμος²⁵
 καὶ καλῶς ἔχων,⁷ ὃν, ἐὰν σωφρονῶσι, φυλάσσονται παρα-
 βαίνειν οὗτοι.

154. Ἐγὼ δ' ἐτι μικρὰ πρὸς ὑμᾶς εἰπὼν καταβήσομαι.
 ἔστι γὰρ, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πάντας μὲν τοὺς νόμους ὑμῖν,¹
 ὡς ἐγὼ νομίζω, σπουδαστέον ὡς κάλλιστ'² ἔχειν, μάλιστα δὲ³ 504
 τούτους³ δι' ὧν ἢ⁴ μικρὰν ἢ μεγάλην ἔστ' εἶναι τὴν πόλιν.
 εἰσὶ δ' οὗτοι τίνες; οἳ τε⁵ τοῖς ἀγαθόν τι ποιοῦσι τὰς τιμὰς
 δίδόντες καὶ οἳ τοῖς τὰναντία πράττουσι τὰς τιμωρίας. εἰ γὰρ⁵
 ἅπαντες ὡς ἀληθῶς τὰς ἐν τοῖς νόμοις ζημίας⁶ φοβούμενοι τοῦ
 κακόν τι ποιεῖν ἀποσταῖεν, καὶ πάντες τὰς ἐπὶ ταῖς εὐεργε-
 σίαις δωρεὰς ζηλώσαντες ἂ χρεὶν πράττειν προέλοιοντο· τί κω-
 λύει μερίστην εἶναι τὴν πόλιν καὶ πάντας χρηστούς καὶ⁷ μη-
 10 δέν⁸ εἶναι πονηρόν;⁹

Haec, Athenienses, et vetusta et praeclara lex est, quam isti, si
 sapiunt, non violabunt.

154. Ego vero ubi etiam pauca addidero, descendam. Studio, ut
 ego censeo, vobis esse debet, Athenienses, quum ut omnes leges vestrae
 praeclarissimae sint, tum vero hae imprimis, quae civitatem aut parvam
 aut magnam efficere possunt. Eae vero quae sunt? quae et bene meritis
 honorem habent, et iniustos poenis coercent. nam si omnes vere poe-
 narum metu, quae legibus sancitae sunt, maleficiis abstineant, et omnes
 praemiis beneficiorum invitati officium facere studeant; quid obstat,
 quominus civitas maxima sit et boni sint omnes et malus nemo?

7) Cit. Aristid. Rh. T. IX p. 388 W.

154. 1) ἡμῖν k. — om r. 2) κάλλιστ' pr Σ (repetitum σ est
 notatum). 3) τούτοις Q. 4) ἢ om Ald. Mor. Cf. Timocr. §. 215.
 Meier. De furto litterario p. 7. 5) γε r. 6) ἐν νομιζομένοις loco
 ἐν νομ. ζημ. Vind1. 7) καὶ additum est compendio Σ. 8) μηδέν
 τὸν
 s. Vind1. 4. 9) πονηρόν F (non Bav?). Vind4. Mal. X. — τὸν πο-
 νηρόν Aldete. Q. T. r. t. v. 'Cur tam emphatice quaeso? Dele arti-
 culum cum Vind1. Bodl. Ital. α.' Taylorus. om articulum Σ. LaurS.
 vulg. notavit Ald. 'Deletum artic. minime improbo. Partim omnino
 in praedicato, quod grammatici vocant, nullus est articulo locus, par-
 tim, nisi quid arguteris, nulla eius hic potestas esse potest.' Fr. A.
 Wolfius. 'Cur igitur articulum retinuit? Falsum autem est, quod
 ait in praedicato nullum esse articulo locum. fieri enim posse, ut praed-
 icatum iungi sibi articulum poscat, nunc ne tirones quidem docendi
 sunt.' Schaeferus. Vid. Dorneiffen De Articulo in Praedicato p. 14.

155. Ὁ τοίων νόμος, ὁ Λεπτίνου, οὐ μόνον, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτ' ἀδικεῖ, ὅτι τὰς τιμὰς ἀναιρῶν τῶν εὐεργεσιῶν ἀχρεῖον τὴν ἐπιείκειαν τοῖς φιλοτιμειῖσθαι βουλομένοις καθίστησιν, ἀλλ' ὅτι καὶ παρανομίας δόξαν αἰσχίστην τῇ πόλει καταλείπει. ἴστε γὰρ δήπου τοῦθ', ὅτι τῶν τὰ δεινόταθ' ἡμᾶς ἀδικούντων ἐν ἐκάστῳ τμήμῳ ὑπάρχει διὰ τὸν νόμον, ὃς διαφόρηδην λέγει, 'μηδὲ τμήμα ὑπάρχειν

155. At ista lex Leptinis non id solum, Athenienses, mali habet, quod sublatis beneficiorum praemiis efficit, ne qui sui erga vos studii fructum percipiant, sed illud etiam, quod civitati turpissimam dementiae famam conciliat. neque enim vos profecto praeterit unam tantum poenam esse constitutam illis etiam, qui gravissime in nos deliquerunt, ea lege, quae perspicue dicit, 'neve plus una aestimatione in iudicio esse,

155. 1) ταῦτ' r. Vind4. 2) εὐεργεσιῶν Aldetc. F. t. v. — γρ. γεσιῶν — εὐεργεσιῶν II. — εὐεργεσιῶν X. — εὐεργεσιῶν (ut Σ et vulg) habet in textu Mal, in marg rec εὐεργεσιῶν. — εὐεργεσιῶν pr LaurS, rec mutavit in εὐεργεσιῶν. 3) γρ. παρανομίας margLamb. 'Quae videtur Lambini coniectura esse. Praetuli παρανομίας, tametsi lectionem hanc in nullo meorum reperi. Insequentia hoc postulant demonstrantia, iniuriam hanc esse leges de poenis criminum latas violantem.' Reiskius. 'Lectio παρανομίας undecunque est, ab omni consequentia loci adeo commendatur, ut morosissimi iudicis calumnias statim inspecta repellat. Stulte rusticæque oratorem loqui fecerunt librarii, qui dederunt παρανομίας.' Fr. A. Wolfius. Etiam vehementius, quam h. l., dementia levitatis, inconstantiae, inertiae populi oratores exagitabant. Phil. III §. 54: εἰς τοῦτ' ἀπέχθε μορίας ἢ παρανομίας ἢ — οὐχ ἔχω τί λέγω κτλ. Aeschin. Ctes. §. 156: μὴ τροπαιον ἴστατε ἀφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ τοῦ Διονύσου ὀρχήστρα, μηδ' αἰρεῖτε παρανομίας ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων. §. 251: ὁ δὲ δῆμος ἐν τῆς ἀθυρίας τῶν συμβεβηκότων ὡςπερ παραγεγηρακῶς ἢ παρανομίας ἐλακῶς αὐτὸ μόνον τοῦνομα τῆς δημοκρατίας περιποιεῖται, τῶν δ' ἔργων ἑτέροις παρακεχώρηκεν. Lenitur autem acerbitas vocabuli eo, quod sub conditione quadam, addito etiam δόξαν, adhibitum est. Restituit librorum lectionem etiam Benselerus, quem vide. 4) τῇ πόλει om prT. Vind4. — post καταλείπει pon Vind1. 5) τὰ δεινόταθ' om Aristid. Rh. T. IX p. 22 W. 6) ὑμᾶς AWolf. de suo. Vind1. 7) ὑπάρχειν s. Vind1. 8) μηδὲ ὡς γρη Σ. LaurS (pr: μηδέως γρη). vulg. — μηδὲν ὡς γρη Fel. Weim. Less. AldV. — ὡς γρη μηδὲν Mor. — μηδενὶ γρη dubitanter coniecit HWolf. — 'F. μηδενὸς γρη' Marklandus. 'Locus utique videtur suspectus neque satis dum emendatus. Videntur haec verba legis fuisse: μηδ', ὡς ἄρ' ἢ, τμήμα ὑπάρχειν scil. δεῖ.' Reiskius. ὡ γρη delendum iubent AWolfius, Bekkerus,

ἐπὶ κρίσει πλέον ἢ ἐν, ὁπότερον ἂν τὸ δικαστήριον τιμήσῃ, παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. ἀμφοτέρω δὲ μὴ ἐξέστω. Ἄλλ' οὐχ οὗτος ἐχρήσατο τούτῳ τῷ μέτρῳ, ἀλλ' ἐάν τις ἀπαιτήσῃ χάριν ὑμᾶς, ἄτιμος ἔστω φησὶ καὶ ἡ οὐσία δημοσία ἔστω. δύο τιμήματα ταῦτα. εἶναι δὲ καὶ ἐνδείξεις καὶ ἀπαγωγὰς. ἐάν δ' ἄλλῳ ἐνοχος ἔστω τῷ νόμῳ, ὃς κεῖται, ἐάν τις ὀφείλων ἄρχῃ τῷ δημοσίῳ. θάνατον λέγει. τοῦτο γὰρ ἔστ' ἐπ' ἐκείνῳ τὸ ἐπιτίμιον. οὐκοῦν τρία τιμήματα. Πῶς οὖν οὐ σκέτλιον καὶ δεινόν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ χαλεπώτερον

utramcunque iudicium aestimaverit, luendum aut solvendum. utrumque vero non licet.' (156) Hac vero mensura iste non usus est, sed si quis gratiam referendam sibi a vobis postulet, 'infamis,' inquit, 'esto et opes eius publicentur.' duae poenae hae sunt. 'liceat autem et deferre et abducere. si convictus fuerit, obnoxius esto legi, quae lata est contra aerarios qui magistratum gerant.' mortem dicit. nam id eius rei supplicium est. tres igitur poenae sunt hae. Quomodo igitur non miserandum et acerbum est, Athenienses, si gravius apud

Dindorfius, Westermannus, etiam Turicensis, quae editio dedit μὴ δὲ, qua ratione scribendi utitur h. l. Aldina et ut solent Ω, Vind4. Contra quam rationem vid. Funkhaen. in Diar. Gymnas. 1855 IX p. 81. — ὡς γρη addidit qui quae e media lege sumpta sunt cum praecedentibus coniungere volebat. 9) ἐπὶ τῇ Lind. 10) ἦεν pr Ω. 11) 'Malim ὁπότερον. Dicitur enim τιμῶν τινὶ τινος.' Reiskius. 'τιμῶν τμήμα bene dicitur. infinitivi autem παθεῖν ἢ ἀποτίσαι additi sunt ἐπεξηγησεως χάριν.' Schaeferus. 12) ἂν om r. pr T. pr Mal. 13) τιμήσοι r. pr Mal? nam corr est in τιμήσῃ. 14) ἀποτίσαι vitiose olim, ut passim. etiam Ω. Vind4. 15) μὴ om t. X. 16) ἐξέσται k.

156. 1) οὕτως Aug1. Vind1. 2) μετρωῖ pr Σ. 3) αἰτήσῃ F. β. II (recenti manu, quae h. l. duos versus supplevit in marg). X. 'Significantius compositum. αἰτεῖν enim valet omnino petere. ἀπαιτεῖν petere quod tibi debitum sit.' Schaeferus. Cf. infra ἀπαιτεῖν. 4) φησὶ om Vind1. 5) ἔσται Aug1. k. s. Vind1. 6) ὀφείλων ἄρχῃ τῷ δημ. Σ. LaurS. vulg. — ἄρχῃ ὀφ. τῷ δ. coniecit Lamb. Cf. Timocr. §§. 22. 50. — δ' ὀφ. τῷ δ. ἄρχῃ (ἀρχῇ Vind1). Aug1. k. s. Vind1. corr II. — 'Transposui verba sic: τῷ δημ. ἄρχῃ. Videtur in lege fuisse ἐάν δ' ὀφ. et illud τις e scholio irrepsisse.' Reiskius. 'Cf. simile traiectionis exemplum p. 506, 1.' Fr. A. Wolfius. 'Talibus traiectionibus nihil crebrius. Vid. Appar. T. I p. 448. T. II p. 246. Plutarch. T. II p. 200 R. Ut in librorum dissensu hoc syntaxis schema, nisi alia obstant, praefere nemo dubitet.' Schaeferus. Vid. not. ad Olynth. III §. 3. Pac. §. 5. 7) ἀπ' Ald. 8) ἐκεῖνο Vind1.

505 εἶναι παρ' ὑμῖν δόξει⁹ χάριν εὔ¹⁰ ποιήσαντ' ἀπαιτεῖν, ἢ τὰ δεινότατ' ἐργαζόμενον ληφθῆναι;

157. Αἰσχρός,¹ ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καλ² κακῶς ἔχων ὁ νόμος καὶ ὁμοίος³ φθόνῳ τινὶ καὶ φιλονεικίᾳ, καὶ τὸ⁴ λοιπὸν ἐῷ. τοιούτοις⁵ δέ τισι προσέοικεν ὁ γράφων χρῆσθαι. ὑμῖν δ' οὐχὶ πρέπει τὰ τοιαῦτα μιμεῖσθαι, οὐδ' ἀνάξια φαίνεσθαι⁶ φρονοῦντας ὑμῶν αὐτῶν. φέρε γὰρ πρὸς Διός, τί μάλιστα⁷ ἂν ἀπευξαίμεθα⁷ πάντες, καὶ τί μάλιστα⁷ ἐν ἅπασιν διασπούδαται⁸ τοῖς νόμοις; ὅπως μὴ γενήσονται⁹ οἱ περὶ ἀλλήλους φόνοι,¹⁰ περὶ ὧν ἐξαίρετος¹¹ ἡ βουλή φύλαξ ἢ ἐν Ἀρείῳ

vos videbitur gratiam pro beneficio repetere, quam gravissimi sceleris reum peragi?

157. Turpis lex est, Athenienses, et minime probanda, et invidiae ac aemulationi cuidam similis, ne plura dicam. huiusmodi autem aliquibus vitiis laborare videtur auctor illius. vobis vero non convenit talia imitari, neque vobis indigna sentire videri. Quid enim obsecro est, quod maxime abominemur omnes, et quid in omnibus legibus accuratissime cautum est? Ne inter nos caedes fiant, cuius rei custos eximius

9) δόξει παρ' ὑμῖν Aldetc. F. t. v. X. — παρ' ὑμῖν δόξ. Σ. LaurS. vulg. 10) εὔ om Vindl.

157. 1) αἰσχρῶς LaurS. Vindl. 2) καὶ inter lineas add LaurS. — Proxime ἐπέχων Vind4 loco ἔχων. 3) καὶ ὁμοίως Aristid. Rh. T. IX p. 386 W. ὁμοίως sine καὶ idem p. 383. 4) τὸ om t. 5) τοιούτοις Paul. 6) φαίνεσθαι om Vind4. 7) ἐπευξαίμεθα Vind4. 8) διασπούδαται prQ. 9) γενήσονται vulg. — γενήσονται Fel. Σ. LaurS. F (Bav?). k. Bodl. Π. Mal. X. (Lind). 10) φθόνοι Augl. r. s. Vindl. — Benselerus Hiat. p. 108 monuit non intelligendas esse caedes invicem illatas, itaque dici non posse οἱ περὶ ἀλλ. φόνοι. 'nam, inquit, hoc singulare esset caedum genus. at ex iis, quae §. 158 sequuntur, εἰργασθαι τὸν ἀνδροφόνον, patet de interfectoribus hominum omnino sermonem esse. Coniicio igitur scriptum fuisse περὶ ἀλλ. οἱ φόνοι. Discrimen idem erit ac si dicis: damit nicht die Mordthaten unter einander vorfallen, et si dicis: damit nicht die gegenseitigen Mordthaten (quae igitur a singulorum caedibus discernentur) vorfallen.' Defendebat articulum Westermannus referens ad caedes ante legem Dracontis latam, tanquam frequentes ac notissimas. Melius idem Benselerus nunc articulum definiebat de iis caedibus de quibus Areopagus indicabat, qui erant οἱ ἐκούσιθι φόνοι. (Aristocr. §§. 22. 65 sqq. 73). Cf. §. 159: ὅπως μηδεὶς φόνος ἐν τῇ πόλει γενήσεται. Articulus referendus ad proximum relativum. Hiatus excusatur, si haec, ut videntur, ipsa sunt verba legis. 11) ἐξαίρετος r. Vind4.

πάγῳ τέτακται. (158) Ἐν τοίνυν τοῖς περὶ τούτων νόμοις ὁ Δράκων φοβερὸν κατασκευάζων¹ καὶ δεινὸν τὸ τιν' αὐτόχειρ' ἄλλον ἄλλον² γίνεσθαι, καὶ γράφων χερνίβος³ εἰργεσθαι⁴ τὸν ἀνδροφόνον, σπονδῶν, κρατήρων, ἱερῶν, ἀγορᾶς, πάντα τᾶλλα¹⁵ διελθῶν οἷς⁵ μάλιστα⁶ ἂν τινὰς⁶ ᾤετο ἐπισχεῖν τοῦ τοιούτου τι ποιεῖν, ὅμως οὐκ ἀφείλετο τὴν τοῦ δικαίου τάξιν, ἀλλ' ἔθηκεν ἐφ' οἷς ἐξεῖναι ἀποκτινύναι,⁷ κἂν οὕτω τις δράσῃ, καθαρὸν

senatus Areopagiticus est constitutus. (158) In legibus igitur de ea re Draco quum maximum terrorem incutere omnibus vellet, ne quis alterum caederet, et quum scriberet homicidam arcendum esse ab aqua lustrali, libationibus, crateribus, fanis, foro, et cetera commemorans omnia, quibus se homines maxime repressurum opinatus est, ne quid tale auderent, nec tamen iuris ordinem sustulit, sed definivit, qua conditione liceret

158. 1) καὶ σκευάζων s. — σκευάζων Vindl. 2) ἄλλον om Fel. Mor. — habent Σ. vulg. 3) χερνίβων vulg. margo recentior γρ Σ. — χερνίβος Σ. LaurS. Q. T. Ven. IndAld. Vind4. Mal. Schol. — χερνίβων^{os} Bav. — χερνίβος Π. — 'Mala fertur lectio χερνίβος. Sic quidem Andocides iungit χερνίβοις καὶ θυμιατηρίοις Or. IV p. 127 §. 29. Verum ibi necessario scribendum χερνίβιοις. nam omnino formae χερνίβων vix alia auctoritas adest quam ex Iliad. Q. vs. 304, ne ab omnibus quidem olim genuino habito.' Fr. A. Wolfius. χερνίβων etiam Androt. extr. ibiq. Funkhaen. Singularis autem Athen. p. 409 B. Thuc. IV, 97 ibiq. Krüger. et passim apud alios. 4) εἰργεσθαι Ald, correcturus erat Ind in εἰργασθαι. 5) ᾧ Lind. 6) τινὰ F. — τινὰ Bav. v. X. 7) ἀποκτινύναι Ald. Fel. — ἀποκτινύναι LaurS. vulg. — ἀποκτεινύναι Σ. — ἀποκτεινύναι Augl. s (? nam ad Aristocr. §. 74 extr. Bekkerus annotavit: ἀποκτεινύναι s constanter). Vindl. — Phrynichus in AnecdBkk. p. 29: Ἀποκτεινύναι (sic, correxit Buttmannus Gr. T. II p. 227 sq. not. pro codicis ἀποκτινύναι) δι' ἑνὸς v. οἱ δὲ διὰ δυοῖν γράφοντες ἀμαρτάνουσι. Attamen Moeris cum duabus vv: Ἀποκτεινύναι Ἀττικοί, ἀποκτείνειν Ἑλληνας. Duas vv et singulam i confirmat Choeroboscus in Crameri Anecd. Ox. T. II p. 233: Κτείνω διὰ τῆς εἰ διφθόγγου καὶ δι' ἑνὸς τοῦ v κατὰ παράδοσιν. τὸ δὲ ἀποκτινύναι διὰ τοῦ i καὶ διὰ δύο vv. Alia vid. etiam in Stephan. Thes. Didot. s. v. Nec est dubitandum de κτείνειν, κτεῖναι formis Demosthenicis. Traditionem ratione (vid. Buttmann. l. c.) probatam sequimur censentes in Σ suo more εἰ scriptum esse loco i. nam ἀποκτεινύναι etc. habet etiam Mid. §. 43. Aristocr. §. 38. 142. 163. Probatum autem ἀποκτινύναι Aristocr. §. 35. Etiam ἀποκτεινύναι Aristocr. §§. 56. 60. 74. 169. Itaque Σ sibi non constat. De aliis formis vid. ad Evang. Matth. X, 28.

20 διώρισεν εἶναι. *Εἴτ' ἀποκτείναι*⁸ μὲν δικαίως ἐν γε τοῖς παρ' ἡμῶν⁹ νόμοις ἐξέσται, χάριν δ' ἀπαιτεῖν οὔτε δικαίως οὔθ' ὅπως οὖν διὰ τὸν τούτου νόμον; (159) *Μηδαμῶς, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι.*¹ μὴ βούλεσθε δοκεῖν πλείω πεποιῆσθαι σπουδῆν, ὅπως μηδενὶ τῶν εὔ τι² ποιούντων ὑμᾶς χάριν³ ἐξέσται
25 κομίσασθαι,⁴ ἢ, ὅπως μηδεὶς φόνος⁵ ἐν τῇ πόλει γενήσεται, ἀλλ' ἀναμνησθέντες τῶν καιρῶν, παρ' οὓς⁶ εὔ πεπονθότες εὔ πεποιήκατε τοὺς εὐρομένους, καὶ τῆς Δημοφάντου⁷ στήλης, περὶ ἧς εἶπεν Φορμίων, ἐν ἧ γέγραπται καὶ ὁμῶμοται,⁸ ἅν
506 τις ἀμύνων⁹ τι πάθῃ τῇ δημοκρατίᾳ,¹⁰ τὰς αὐτὰς¹¹ δάσειν δωρεὰς ὡς περ¹² Ἀρμοδίῳ καὶ Ἀριστογεί-
τονι,¹³ καταψηφίσασθε τοῦ νόμου. οὐ γὰρ ἐνεστ'¹⁴ εὐορ-
κεῖν, εἰ μὴ τοῦτο ποιήσετε.¹⁵

160. *Παρὰ πάντα δὲ ταῦτα,*¹ ἐκεῖν' εἴτ' ἀκούσατέ μου:

caedem facere, et si quis eo modo fecisset, purum fore pronuntiavit. Occidere igitur iure e nostris quidem legibus licebit, gratiam repetere neque iure neque ullo modo licebit propter istius legem? (159) Minime vero, Athenienses. nolite videri hoc maiori studio vobis fuisse, ne liceat gratiam referri ulli bene meritorum, quam ne qua caedes in urbe vestra fiat, sed recordati eorum temporum, in quibus viris affecti beneficiis gratiam retulistis dono dato, et statuæ Demophanti, de qua Phormio dixit, in qua scriptum et iureiurando confirmatum est, *si quis pro conservanda libertate populi dimicans aliquid passus fuerit, eadem vos illi praemia duros, quae Harmodio et Aristogitoni,* condemnate legem istam. nam iurisiurandi vestri religionem servare non potestis, nisi hoc facietis.

160. Praeter haec omnia, etiam hoc audite: Fieri nequit, ut ea

8) ἀποκτείνειν margLamb. 9) ἡμῶν Σ. LaurS. vulg. — ὁμῶν Aldetc. (Vind1).

159. 1) Post Ἀθηναῖοι duobus punctis interpunxit Fel. semicolo recte recentiores. 2) τι om Q. 3) χάριν om Ald. 4) κομίσασθαι t. 5) φόνος r. 6) ὅ s. propter ev exciderunt vs. 7) Δημοφάντου Aldetc. — Δημοφάντου Σ. LaurS. vulg. Vid. Valcken. ad Herodot. V, 55. Lelyveld. De Infamia p. 53 sqq. Hermann. Antiq. Publ. §. 167. Scheib. Oligarch. p. 139. 8) ὁμῶμοται vulg. — ὁμῶμοται Σ. LaurS. (Vind1). Vid. Prolegg. Gramm. §. 86 extr. 9) ἀμύνων Vind1. 10) δημοκρατία Q. 11) αὐτῶν pr Mal. 12) ὡς περ pr Mal. 13) Post Ἀριστογείτονι Reiskio δεδώκατε deesse videbatur. Ellipsis haec saepissime occurrit. 14) ἐνεστὶν Vind7. 15) ποιήσετε Σ. Q. T. r.

prMal. — ποιήσατε LaurS.

160. 1) ταῦτα δὲ πάντα k. Cf. §. 111.

οὐκ ἐν² τούτου ἔχειν καλῶς³ τὸν νόμον, ὅς⁴ περὶ τῶν παρε-
5 ληλυθότων καὶ⁵ τῶν⁶ μελλόντων ταῦτα⁷ λέγει. μηδένα εἶναι φησὶν ἀτελεῆ πλὴν τῶν ἀφ' Ἀρμοδίου καὶ Ἀρι-
στογείτου. καλῶς. μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεῖναι δοῦ-
ναι. μηδ' ἂν⁸ τοιοῦτοί τινες γένωνται, Λεπτίνη; εἰ τὰ⁹
πρὸ τοῦ κατεμέμφου¹⁰ τί;¹¹ μὴ καὶ τὰ μέλλοντ' ἦδεις;¹² 10
(161) Ὅτι νῆ Δία πόρρω τοῦ τι¹ τοιοῦτον² ἐλπίζειν νῦν

lex bona sit, quae de praeteritis et futuris eadem dicit. *Neminem ait immunem esse exceptis Harmodii et Aristogitonis posteris. bene. neque in posterum dare licere.* Ne tum quidem, Leptines, si tales aliqui exstiterint? Si ante data reprehendis; quid? num etiam futura novisti? (161) At per Iovem, inquires, a tali metu nunc procul absumus. Utinam

2) οὐκ ἐν Vind1. 3) καλῶς Dindl typoth. errore. 4) ὅς om prk. 5) καὶ περὶ Aug1. k. s. Vind1. 6) τῶν om vulg. — habent Σ. LaurS. Aug1. k. s. Vind1. Π. 7) ταῦτα X. — super tan est aliquid erasum (~?) Q. — μελλόντων οὐ ταῦτα Fel. Vid. not. 11. — Post μελλόντων Weim addidit: οὐ μόνον μὴ. 8) ἂ prQ. 9) εἴτα coniunctim Vind1. 4. 10) κατεμέμφου Vind4. — 'Quid si legas τοῦ μὴ κατεμέμφου, scil. παραθέντα Ἀριστογείτονι καὶ Ἀρμοδίῳ?' HWolfius. τοῦ οὐ κατεμέμφου AWolfius. 11) τί δὲ, AldB. — τί sine interpunctione cum μὴ coniunctum Ald. Fel. — τί om Aug1. Bav. (in γε habet F). k. r. s. Vind1 (non om etiam μὴ). erasum in Π. 12) εἰ τῶν πρὸ τοῦ κατεμέμφου τι, μὴ etc. aut εἰ τὰ πρὸ τοῦ κατεμέμφου, μὴ τι etc. coniecit Reiskins. pro extremis Marklandus coniecit τί μὴ καὶ τὰ μέλλοντα εἶδες; marg Π secunda manu: τί καὶ τὰ μ. Locus est sanus. nam τὰ πρὸ τοῦ sunt ante data munera, quae Leptini, quod indigni accepisse videbantur, displicebant. Quorum causa si dandi in posterum facultas populo eriperetur, quid fiet, si quando in similibus temporibus tales existant, quales erant illi tyrannidae, quum Leptinea lex de praeteritis et de futuris eadem iubeat, omnino nullum esse immunem, sive sit quis antea hoc honore ornatus sive in posterum mereatur. Cf. §. 2. Haec est loci sententia quam iam Schaeferus verissime interpretatus est: 'τὰ πρὸ τοῦ Halensis refert ad Harmodii et Aristogitonis honores et praemia. male. atque hic fons est omnis erroris. τὰ παρεληλυθότα sive τὰ πρὸ τοῦ sunt quae acciderunt ante legem a Leptine latam; τὰ μέλλοντα, quae postea accident.' — In marg Σ recens, quae aliquoties ὠραῖον, θαυμάσιον, talia adscribebat, sententiam repetiit. Hinc profecit ὕποφορά Aristidis adv. Dem. §. 40 ed. Grauert.

161. 1) τουτί iunctim Ald. Fel. — που τι Vind7. — μὴ . . . τι om Mal. addidit Chr in marg. 2) τοιοῦτον Σ. vulg. — τοιοῦτ' LaurS. Q. T. Aug1. k. r. s. Vind1. Π. Mal. Vid. Prolegg. Gramm. §. 22. — τουτί τοιοῦτ' εἰ Appfr.

ἔσμεν. Καὶ εἰημέν³ γ' ὧ ἄνδρες⁴ Ἀθηναῖοι. ἀλλὰ χρὴ γ'
 ἀνθρώπους ὄντας τοιαῦτα καὶ⁵ λέγειν καὶ νομοθετεῖν, οἷς μη-
 15 δεῖς ἄν⁶ νμεσῆσαι, καὶ τὰγαθὰ μὲν προσδοκᾶν καὶ τοῖς θεοῖς
 εὐχεσθαι δίδόναι, πάντα δ' ἀνθρώπων ἡγείσθαι.⁷ οὐδὲ γὰρ⁸
 ἄν Λακεδαιμόνιοι ποτ' ἤλπισαν εἰς τοιαῦτα πράγματ' ἀφίξε-
 σθαι, οὐδέ γ' ἴσως Συρακόσιοι,⁹ τὸ πάλαι δημοκρατούμενοι
 καὶ φόρους Καρχηδονίους πραττόμενοι¹⁰ καὶ πάντων τῶν περὶ
 20 αὐτοῦς¹¹ ἄρχοντες καὶ¹² ναυμαχίᾳ¹³ νενικηκότες ἡμᾶς,¹⁴ ὑφ'
 ἐνὸς γραμματέως, ὃς ὑπηρέτης ἦν,¹⁵ ὧς φασιν,¹⁶ τυραννή-

absimus, Athenienses! sed quum homines simus, talia tum dicenda tum legibus sancienda sunt, quibus ne quis (deus) irascatur, et bona quidem exspectanda ac votis a diis exoptanda sunt, sed nihil humani alienum a nobis existimare debemus. neque enim Lacedaemonii unquam exspectaverunt ita secum actum iri, nec Syracusani certe, populari olim utentes republica et tributa a Carthaginensibus exigentes et finitimis omnibus imperantes et nobis navali proelio superiores, se ab uno scriba, qui, ut

3) εἰη μὲν Ald. Fel. Wolf. 4) ὧ θεοί. ἄνδρες LaurS. 5) καὶ om AnecdBkk. p. 158. Conf. Lexicon in Montefale. Bibl. Coisl. p. 497. 6) ἄν μηδεὶς AnecdBkk. 7) Cit. Stob. Floril. T. 21 §. 18. 8) γ' Vindl. — Proximum ἄν inter lin LaurS. 9) Συρακούσιοι LaurS. vulg. pr Σ, in quo v ante σ linea deletum est. — Συρακούσιοι Augl. s. Vind4. pr II. — Συρακούσιοι k. r. t. Vid. Prolegg. Gramm. §. 111 p. 130. 10) καὶ . . . πραττόμενοι om Augl. k. s. Vindl. Cit. Anecd-Bkk. p. 162. 11) αὐτοῦς LaurS. vulg. — αὐτοῦς Σ. — αὐτοῦς (II. Mal. Vindl). Bkketc. 12) καὶ om Vind4. prMal. 13) ναυμαχίαν r. 'Eadem scripturae varietas in Diodor. Sic. XI, 26. Supra p. 172, 27: τὴν περὶ Νάξου ἐνὶ ναυμαχίᾳ Χαβρίας. Vid. Lennep. ad Phalar. p. 155 b.' Schaeferus. 14) ὑμᾶς k. Vindl. — ὑμᾶς X. 15) ὦν r. 16) ὃς ὑπηρέτης ἦν videntur e scholio irrepsisse eoque delenda esse. Voluerat lector aliquis significare, quam contemti scribae fuissent; ideo adscripserat scribas in numero servorum publicorum fuisse. Nemo eorum, qui Demosthenem orantem audiebant, hoc ignorabat, sed ignorabant multi, qui multis saeculis post eum legebant. Quare nullus dubitavi haec verba uncis includere.' Reiskius. 'Plane non dubium est, Dionysium propter hoc ipsum munus γραμματέως a nostro vocari potuisse ὑπηρέτην. Nescio tamen quid in hoc loco me offendit, quoties lego verba ὃς ὑπηρέτης ἦν, ὧς φασιν. Quid enim? scilicet γραμματέως esse ὑπηρέσιαν, non ἀρχήν. Verum ut eiusmodi declarationem huic loco, quum de Siculis rebus agatur, minus alienam putes, iam edoceri cupiam, cur eam orator fecerit verbis tam ineptis. Talia sunt sane ὃς ὑπηρέτης ἦν. Unde enim hoc tempus praeteritum? Non minus offendit ὧς φασιν.

σεσθαι.¹⁷ (162) Οὐδέ γ' ὁ νῦν ὦν Διονύσιος ἤλπισεν ἄν ποτ'
 ἴσως πλοῖω στοργύλω¹ καὶ στρατιώταις ὀλίγοις Δίων' ἐλ-
 θόντ' ἐφ' αὐτὸν² ἐκβαλεῖν³ τὸν⁴ τριήρεις πολλὰς καὶ ξένους²⁵
 καὶ πόλεις κεκτημένον. Ἀλλ' οἶμαι, τὸ μέλλον ἄδηλον πᾶσιν⁵
 ἀνθρώποις, καὶ μικροὶ καιροὶ μεγάλων πραγμάτων αἴτιοι

aiunt, minister fuit, tyrannide oppressum iri. (162) Nec Dionysius, qui adhuc superstes est, unquam fortasse opinatus est, fore ut a Dione rotunda nave et paucis cum militibus adversus se profecto, imperio spoliaretur, qui multas triremes et milites et urbes possideret. At nimirum futurum omnibus hominibus obscurum est, et parvae occasiones

Est enim absonum, si ad totam sententiam referas, nec magis ferendum, etiam per leges sermonis, si ad unum nomen γραμματέως. Nam sic deberet esse: γραμματέως ὄντος, ὧς φασιν. Et, si nova et diversa a γραμματέως conditione accederet, ista molestia praeteriti temporis eadem nos premeret. [Recte se habet imperfectum. Alacritas enim Graecorum amabat de praeteritis rebus omnia, etiam praesentia in praeterito tempore narrare. De qua assimilatione vid. Krüger. Gramm. §. 53, 2, 4 p. 373 sq. ed. 3^{ae}. Cf. εἰκὸς γὰρ ἦν Thuc. VI, 55, 2.] Nec video in hac ratione, cur non potius orator dixisset γραμματέως καὶ ὑπηρέτου, quamquam vel sic abruptius nec pro solita perspicuitate locutus esset.' Fr. A. Wolfius. ὧς φασιν i. q. ut traditur de certa re, non de vago rumore. Schaeferus bene contulit p. 561, 28: καὶ λέγειν ἐδόκει πάντων, ὧς φασιν, εἶναι δεινότητος, de Alcibiade. Vide ipsum illum Wolfium in Prolegg. Homer. p. LXXVII. Bentlei. Phalarid. p. 66 Lennep. Funkhaen. ad Androt. §. 52. Comparamus λέγεται Mid. §. 144. λέγονται supra §. 11 ibiq. Westerm. Adv. Phorm. §. 27. Boeot. II §. 25. Vid. Prolegg. Crit. p. 231. Verba illa etiam Polyaeus (V, 2, 2) agnovisse videtur: Διονύσιος Ἐρμοκράτους, Συρακουσίοις ὑπηρέτων καὶ γραμματέων τοῖς στρατηγοῖς. Cf. Cor. §. 261: γραμματέειν καὶ ὑπηρέτειν τοῖς ἀρχιδίοις. 17) τυραννηθήσεσθαι vulg. — τυραννήσεσθαι Σ. Q. T. r. Vind4. II. Mal. — τυραννήσεσθαι LaurS. Vid. Prolegg. Gramm. §. 107.

162. 1) στοργύλω Σ. — στοργύλω LaurS. 2) ἐφ' αὐτὸν X. β. — ἐφ' αὐτὸν Q. T. F. t. v. Vind4. prII. — ἐπ' αὐτὸν vulg. corr II. sic fortasse etiam pr Σ, nam φ a recentiore correctum est ex v aut π. nunc est ἐφ' αὐτὸν. — ἐπ' αὐτὸν LaurS. 3) ἐκβαλεῖν Q. 4) καὶ t. 5) ἄπασιν Augl. k. s. Vindl. Rhod. Lib. §. 21 extr. Stobaeus Flor. Tit. 21 §. 19. Apostolius Prov. Cent. II §. 50^b (qui ambo etiam ἄδηλον post ἀνθρώποις posuerunt). Cf. Anton. Meliss. p. 64 ed. Turic.

γίνονται. διὸ δεῖ μετριάξιν ἐν ταῖς εὐπραξίαις⁶ καὶ προ-
ορωμένους τὸ μέλλον φαίνεσθαι.⁷

507 163. Πολλὰ δ' ἂν τις ἔχοι¹ λέγειν ἔτι² καὶ διεξιέναι³
περὶ τοῦ μηδαμῆ μηδὲ καθ' ἐν τούτῳ ἔχειν⁴ καλῶς τὸν νόμον
μηδὲ συμφέρειν ὑμῖν, ἀλλ' ἴν' ἐν⁵ κεφαλαίῳ τούτῳ μάθητε
5 καὶ γὰρ παύσωμαι⁶ λέγων, ⁷ τάδε⁸ ποιήσατε: σκέψασθε παρ' ἄλ-
ληλα⁹ καὶ λογίσασθε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς,¹⁰ τί¹¹ συμβήσεται
καταψηφισαμένοις¹² ὑμῖν τοῦ νόμου,¹³ καὶ τί μή.¹⁴ εἶτα φυ-
λάττετε καὶ μέμνησθε, ἂν¹⁵ ὑμῖν ἐξ ἑκατέρου φανῆ, ἴν' ἔλη-
σθε τὰ κρείττω. (164) Ἄν μὲν τοίνυν καταψηφίσθησθε, ὡς-
10 περ ἡμεῖς¹ κελεύομεν· οἱ μὲν ἄξιοι παρ' ὑμῶν τὰ δίκαι'²

magnos casus pariunt. Quare modus in rebus secundis servandus est,
et providendum futurum.

163. Multa praeterea dici et commemorari possent ad istam legem
evertendam, ut quae nullo modo probanda nec vobis profutura sit; sed
ut id paucis intelligatis et ego dicendi finem faciam, sic agite: Conferte
iuxta se posita et cogitate animo vestro, quid vobis eventurum sit, si
legem damnaveritis, et quid, si approbaveritis. Deinde tenete et me-
mentote, quae ex utraque re vobis fore videantur, ut potiora praeferatis.
(164) Si igitur eam condemnabitis, ut nos iubemus; digni ius suum a vo-
bis retinebunt. sin quis indignus est (ut esto); praeterquam quod dono

6) εὐπροσεξίαις k. 7) AnecdBkk. p. 162.

163. 1) ἔχει X. 2) ἔτι om Ald. Fel. — habent Σ. LaurS. vulg.
3) διεξιέναι literis sic transpositis pr Σ (antiq corr εἰ in ἐξ). Ω. Υ.
pr Π. pr Mal. 4) ἔχει Ω. 5) ἂν pr Ω. 6) παύσωμαι Bay
(non F?). 7) λέγων om Vindl. 8) ὡδὶ Aldete. F. t. v. γρΠ. —
ὡδὶ
τάδε Σ. vulg (τὰ δὲ nonnulli). — ταῦτα Vindl. — τάδε X. LaurS.
9) παρ' ἄλληλα Aldete. rectius Taylorus disiunxit: παρ' ἄλληλα. 10) αὐ-
τούς Vindl. 11) τί τε Aldete. F. t. v. X. 2 corrΠ. — τε om Σ. vulg.
τε rec
— τί LaurS. 12) καταψηφισμένοις Aldete. F. t. v. (X?). — κατα-
ψηφισαμένοις Σ. LaurS. vulg. — καταψηφισαμένους Augl. 13) τὸν
νόμον AnecdBkk. p. 150. 14) I. e. τί συμβήσεται μὴ καταψηφισα-
μένοις ὑμῖν. 'Sic autem particula tono vocis acuenda, quem tonum
librarii duplici accentu gravi signarunt scribentes μῆ'. Vid. ad Bastii
Comm. Palaeogr. p. 824.' Schaeferus. 15) ἂ ἂν LaurS. vulg. —
ἂν pr Σ, antiq addidit ἂ. — ἂ Π, 2 corr add ἂν. — ἂν ἂν sic cum
puncto Ω.

164. 1) ὑμεῖς sic Vindl. 2) τὰ δίκαια παρ' ὑμῶν vulg. — τὰ
δίκαια παρ' ὑμῖν Vindl. — τὰ δίκαια παρ' ἡμῶν Augl. s. — παρ'
ὑμῶν τὰ δίκαια Σ. LaurS. Ω. Υ. r. Lind. Π. Mal. Vindl. (παρ' ἡμῶν
τὰ δίκαια pr Σ nos quidem non vidimus).

ἔξουσιν. εἰ δέ τις ἐστίν³ ἀνάξιος,⁴ ὡς ἔστω· πρὸς τῷ⁵ τῆν
δωρεὰν ἀφαιρεθῆναι δίκην ἢν⁶ ἂν ὑμῖν⁷ δοκῆ δώσει κατὰ
τὸν⁸ παρεισηνηγεμένον νόμον, ἢ δὲ πόλις πιστή, δίκαια, πρὸς
ἅπαντας⁹ ἀψευδῆς¹⁰ φανήσεται. εἰ δ' ἀποψηφίσθησθε, ὃ μὴ¹⁵
ποιήσητε.¹¹ οἱ μὲν χρηστοὶ διὰ τοὺς φάυλους ἀδικήσονται,¹²
οἱ δ' ἀνάξιοι συμφορᾶς ἑτέροις αἰτιοὶ γενήσονται, δίκην δ'
οὐδ' ἠντινοῦν αὐτοὶ δώσουσιν, ἢ δὲ πόλις τάναντία, ὧν εἶπον
ἀρτίως,¹³ δόξει, ἄπιστος, φθονερά, φαύλη παρὰ πᾶσιν¹⁴
εἶναι. (165) Οὐκ οὐκ¹ ἄξιον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοσαύτην²⁰
βλασφημίαν ἀντὶ καλῶν καὶ προσηκόντων ὑμῖν ἀγαθῶν ἐλέ-
σθαι. καὶ γὰρ ἕκαστος ὑμῶν ἰδίᾳ μεθέξει τῆς δόξης τῶν κοινῆ
γνωσθέντων. οὐ γὰρ ἄγνοεῖ² τοῦτ'³ οὐδεὶς οὔτε τῶν περιεστη-

privabitur, ut vobis placebit, punietur e lege substituta, sed civitas fidelis,
iusta, apud omnes verax videbitur. sin approbaveritis (quod ne facite);
boni propter improbos afficientur iniuria, et indigni calamitatis aliis
auctores erunt, poenam autem ne minimam quidem ipsi dabunt, sed
civitas, contra quam dixi modo, perfida, invida, mendax, apud omnes
videbitur esse. (165) Quare minime committendum est, Athenienses,
tantam ignominiam ut adsciscatis, praeclaris et vos decentibus bonis
repudiatis. nam quisque vestrum opinionis de publicis decretis partem
capiet. neque enim quisquam ignorat vel circumstantium vel ceterorum,

3) ἐστ' LaurS. vulg. — ἐστίν Σ. Ω. Vindl. 7. Mal. 4) ἀνάξιος
om Vindl. 5) τὸ Augl. s. 6) ἢν om r. Vindl. 7) ὑμῖν om Vindl.
8) κατὰ τὸν om pr Σ in fine lineae, add eadem manus. — τὸν om pr s.

9) ἅπαντας vulg. — ἅπαντα^{as} LaurS. — ἅπαντα Σ. Ω. Υ. r. Appfr.
Lind. Π. Mal. i. e. in omnibus rebus, non solum in praemiis datis, sed
etiam in pace sancienda, sociis acquirendis, aliis negotiis. At sequi-
tur respondens παρὰ πᾶσιν. Eadem lectionis varietas §. 25. 10) ἀψε-
η
δῆς pr Σ, v add antiq. 11) ποιήσατε vulg. — ποιήσατε Σ, superser
η antiq, fortasse primus scriba. — ποιήσητε LaurS. Augl. k. r. s.
Vindl. Cf. §§. 50. 167: ὃ μὴ πάθητε. f. leg. §. 338: μηδὲν ὑμεῖς
ἀβέλτερον πάθητε. 'Opponitur ὡςπερ ἡμεῖς κελεύομεν. Coniunctivus
aliquanto gravior.' Schaeferus. 12) ἀδικήσονται Σ. LaurS. vulg.
— ἀδικηθήσονται Augl. k. r. s. Vindl. Prolegg. Gramm. §. 94.
13) ἀρτίως Ω. 14) παρὰ πᾶσιν Σ. LaurS. vulg. — παρ' ἅσιν
Augl. s.

* rec
165. 1) ουκ οὐκ LaurS. — Inferius ἀγαθῶν om F. 2) ἄγνοεῖ γε
Aldete. rec LaurS. F. v. X. — ἄγνοεῖ τε t. — ἄγνοεῖν Ω. — ἄγνοεῖ
sine particula Σ. prLaurS. vulg. 3) τοῦτ' om LaurS. F.

25 κότεων⁴ οὔτε τῶν ἄλλων, ὅτι ἐν μὲν τῷ⁵ δικαστηρίῳ Λεπτίνης
 πρὸς ἡμᾶς⁶ ἀγωνίζεται, ἐν δὲ τῇ τῶν καθημένων ὑμῶν⁷ ἐνὸς
 ἐκάστου γνώμη φιλανθρωπία πρὸς φθόνου καὶ δικαιοσύνη
 πρὸς κακίαν καὶ πάντα τὰ χρηστὰ πρὸς τὰ πονηρότατ'⁸ ἀντι-
 τάττεται. (166) Ὡν¹ τοῖς βελτίοσι πειθόμενοι, καὶ κατὰ
 508 ταῦθ'² ἡμῖν³ θέμενοι τὴν ψῆφον, αὐτοὶ τε, ἃ προσήκει, δό-
 ξετ' ἐγνωκέναι,⁴ καὶ τῇ πόλει τὰ κράτιστ'⁵ ἔσεσθ'⁶ ἐψη-
 φισμένοι, κἄν τις⁷ ἄρ' ἔλθῃ ποτὲ καιρὸς, οὐκ ἀπορήσετε τῶν
 5 ἐθελησόντων ὑπὲρ ὑμῶν⁸ κινδυνεύειν. Ὑπὲρ οὖν τούτων ἀπάν-
 των οἶμαι⁹ δεῖν ὑμᾶς¹⁰ σπουδάζειν καὶ προσέχειν τὸν νοῦν,
 ὅπως μὴ βιασθῆθ' ἀμαρτάνειν.¹¹ πολλὰ γὰρ ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες

Leptinem in iudicio nobiscum contendere, sed in singulorum vestri se-
 dentium animis humanitatem cum invidia, iustitiam cum improbitate,
 denique omnes virtutes cum maximis vitis confligere. (166) Si igitur
 melioribus obtemperantes et nobis assensi fueritis, tum ipsi, quae decet,
 decrevisse videbimini, tum quae reipublicae praestantissima erunt sta-
 tuetis, tum, si quod forte inciderit tempus, non deerunt qui pro vobis
 adire pericula sustineant. De his igitur universis curae vobis opinor ac

4) περιεστηκόντων r. 5) ἐν μὲν τῷ Σ. LaurS. vulg. — νῦν μὲν τῷ
 IndAld (non sine articulo, in meis quidem). F. — νῦν in marg corr habet
 Q, ut esset νῦν ἐν μὲν τῷ. 6) ὑμᾶς Aldetc. Aug1. s. Vind1. X. —

ἡ
 νμας k. — ἡμᾶς Σ. LaurS. vulg. Unice verum. Leptines non contra
 iudices contendit. 7) ἡμῶν r. Vind4. 8) πονηρότατα LaurS. vulg. in Q
 sine accentu. — πονηρότατα Σ. Aug1. k. s. Vind1. — 'πονηρότα cum Wolfio
 bene revocavit Bekker.' Schaeferus. Nobis quidem magis τὰ πονη-
 ρότατα respondere videtur opposito πάντα τὰ χρηστὰ, quam positivus.

166. 1) ὧν εἰ Vind7. 2) ταῦτα Fel. t. v. prII. X. — ταῦθ'
 Aug1. k. s. Vind1. — ταυτά Σ. LaurS. vulg. 3) ἡμῖν Σ. vulg. —
 ὑμῖν t. β. Vind1. HWolfius de suo. 4) ἀνεγνωκέναι Vind4. 5) κάλ-
 κράτιστα

λιστα Aldetc. t. v. Bav. X. — καλλιστα F. — κράτιστ' Σ. LaurS. vulg.
 γρ in marginibus codd Bav et X. 'Mirum est membranas magno con-
 sensu dare τῇ πόλει τὰ κράτιστα. Quod nemo praeferat, qui oratio-
 nem cum cura perlegit.' Fr. A. Wolfius. 'Verum τὰ κράτιστα puto,
 ut cuius amplior notio etiam τὰ κάλλιστα complectatur.' Schaeferus.
 Soph. Oed. Col. vs. 705: αἶνον ἔχω ματροπόλει τᾶδε κράτιστον. Cf.
 Cor. §. 320. 6) ἔσεσθαι AnecdBkk p. 179. 7) τις om AnecdBkk
 p. 120. pr T. Vind4. Mal. 8) ἡμῶν k. 9) οἶμαι Reiskius de suo.
 10) ὑμᾶς ἀπαντας r. η. Vind4. 11) ἀμαρτάνειν γρ marg Σ recentiore
 manu. vulg. — ἀμαρτάνειν Σ text (non aliter). LaurS. Q. T. γρF. ζ.
 Vind4. Mal. II. γρX. Fel. Cf. Xenoph. Mem. I, 2 §. 44: ὅταν . . βια-
 σάμενος ἀναγκάση ποιεῖν.

Ἀθηναῖοι, πολλάκις οὐκ ἐδιδάχθητε, ὡς ἔστι δίκαια, ἀλλ'
 ἀφηρέθηθ'¹² ὑπὸ τῆς τῶν λεγόντων κραυγῆς καὶ βίας καὶ
 ἀναισχυντίας. (167) Ὁ μὴ πάθητε¹ νῦν. οὐ γὰρ ἄξιον. ἀλλ'¹⁰
 ἂ δίκαι' ἐγνώκατε, ταῦτα φυλάξατε² καὶ μνημονεύετε,³ ἕως
 ἂν ψηφίσθηθε,⁴ ἵν' εὖορκον θῆσθε⁵ τὴν ψῆφον κατὰ τῶν τὰ⁶
 πονηρὰ συμβουλευόντων. Θαυμάζω δ' ἔγωγε,⁷ εἰ τοῖς μὲν
 τὸ νόμισμα διαφθείρουσιν θάνατος παρ' ὑμῖν ἔστιν ἡ ζημία,⁸ 15
 τοῖς δ' ὅλην τὴν πόλιν κίβδηλον καὶ ἄπιστον ποιοῦσιν λόγον
 δώσετε. οὐ δήπου γε, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί.

Οὐκ οἶδ' ὅ τι⁹ δεῖ¹⁰ πλείω λέγειν. οἶμαι¹¹ γὰρ ὑμᾶς οὐ-
 δέν¹² ἀγνοεῖν τῶν εἰρημένων.¹³

studio esse debet, ne vi ad delinquendum adigamini. saepe enim factum
 est, Athenienses, ut multa vobis probata et persuasa non sint, sed erepta
 oratorum clamoribus et violentia et impudentia. (167) Id quod nunc
 ne patimur. indignum enim. sed quae iusta esse intelligitis, ea ob-
 servate ac recordamini, ut in ferendis tabulis, quemadmodum iurisiurandi
 religio postulat, consultores improbos condemnetis. Miror autem si
 eos, qui monetam adulterant, ultimo supplicio punitis, illis vero, qui
 totam civitatem adulterinam et infidam reddunt, dicendi potestatem da-
 bitis. Non dabitis profecto, per Iovem ceterosque deos.

Nescio, quid plura dicenda sint. arbitror enim vos nihil eorum
 quae dicta sunt non intellexisse.

12) ἀφηρέθητε Q.

167. 1) πάθητε Aldetc. Vind1. — πάθητε Σ. LaurS. vulg. Cf.
 §. 164. 2) φυλάττετε Aldetc. LaurS. F. t. v. X. — φυλάξατε Σ. vulg.
 i. e. observate semel animum advertentes et (μνημονεύετε) perpetuo
 memoria tenete. Cf. §. 87: σκοπεῖτε δὴ καὶ λογίσασθε. Vid. Funk-
 haen. ad Androt. §. 7. Prolegg. Gramm. §. 98. 3) μνημονεύσατε
 Aug1. k. s. Vind1. 4) ψηφίσθηθε HWolf. 5) θῆτε Vind4. 6) τὰ
 om Q. T. Lind. Vind1. 4. II. Mal. 7) ἔγωγε om Aristides Or. L
 T. II p. 570 ed. Dind. Locum in Demosthenem retorsit Aristides p. 13
 Grauert. 8) ἡ ζημία κεῖται sine παρ' ὑμῖν ἔστιν Aristides p. 570,
 et sequentia sic commutavit: τοῖς δὲ τοὺς λόγους κίβδηλους καὶ παρα-
 σήμους ἀπεργαζομένοις παρήρησιάζεσθαι δάσομεν. 9) οἶδ' ὅτι per se
 dictum esse censens AWolfius cum Marklando ὅτι tanquam coniunctio-
 nem iunctim, ut in Aldetc., scripsit. Consensus est Boissonadius ad
 Aristenact. p. 306. 'Imo cum Bekkero scribendum οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ
 etc. Et sic ubique in talibus formulis. Vid. Acta Monac. T. I p. 81 sq.
 et 271. Appar. T. I p. 737.' Schaeferus. Bene Reiskius Ind. s. v.
 Ὅστις in his formulis interpretatus est i. q. quid, quam ob causam. Cf.
 Conclusiones Pro Phorm. Nausim. Conon. Lysiae Or. adv. Frument. Isaei
 Orr. De Apollod. et De Ciron. 10) δεῖ om Vind4. 11) οἶμαι Reis-

kus de suo. 12) μηδέν Augl. s. Vindl. 'Sic editum in eadem verborum constructione p. 1271, 7. Perdifficilis optio. nam ut οὐδέν melius poni videatur, tamen μηδέν, ut in obliqua oratione, damnare quis ausit? Vid. not. ad p. 103, 20.' Schaeferus. Saepissime etiam in optimis codd. οὐδέν et μηδέν confunduntur. 13) Subscr.

^ε
Σ: π τῆς ἀτελείας πρὸς λεπτινήν (haec eadem in Q, item rubro). ΧΘΗΠΙΙΙ (hic idem numerus in Bav, et hand dubie in F). ἄ με-
τρίως. Rubro eadem manu.

EXCURSUS.

Ad §. 15 not. 10. 'Τιμῶν nihil est. Fort. *τιμῶν*, utilitate superiores esse possunt, cuius rei sequitur ratio, et respondet in sequente commate βελτίους εἶναι.' Marklandus. 'Ego vero vulgatam servo. Sententia est: Nemo potest magis aliquem ornare quam tyranni et optimates, usum solum et fructum si spectes, quem percipiunt hi, qui ab iis ornantur. *τιμῶν* est aliquem ornare quocunque honoris, beneficii, muneris, officii genere. Afirmat orator penes regulos plura esse et splendidiora munera quibus eos, quos velint, ornent, quam penes liberas civitates.' Reiskius. Cui Fr. A. Wolfius adstipulatur: 'τιμῶν τινα, inquit, est aliquem donare seu praemiis afficere quolibuscunque, unde pari vi τιμῆ et δωρεά. Cf. p. 458, 18 sqq. p. 459, 5 sq. p. 482, 25 sqq. p. 494, 5 sq. Sic illa οἱ τύραννοι etc. accipe: tyranni suos afficere valent maioribus praemiis, quam liberi populi; maioribus, si respexeris emolumentum eorum, qui donantur. τῆς χρεῖας h. e. ἀφελεία, λυσιτελεία, κέρδει. Alio modo eadem efferri potuerant: αἱ παρὰ τῶν τυράννων τιμαὶ εἰσὶ μέγισταί τῆς χρεῖας etc. Nempe quod abundant opibus et nutu suo omnia regunt, sibi addictis principes munera dare possunt lucrosiora, quam libera civitas, cuius dona ad speciem quidem honoris splendida sunt, sed fere sine veritate emolumentorum. In animo hunc locum habuit Iulianus Or. I p. 81, ut docte ibi Petavius monuit.' Fr. A. Wolfius. 'Wolfius exemplis subiectis non satis defenditur illa interpretatio, quippe sunt omnia ex illo genere praemiorum, quibus tunc Atheniensium civitas utebatur, quaeque potissimum continebantur inani honoris significatione et promulgatione. aliquanto aptius potuisset aliud exemplum excitare p. 492, 11, ubi de muneribus praemiisque, quae olim Lysimacho decreta fuerant, quaeque agri ducenta iugera et pecuniae summam continebant, haec dicit orator, ὅτι — ἔθος ἦν τοὺς χρηστοὺς τιμῶν, δηλοῖ τὸ ψήφισμα τουτί. Nihilo minus primum incongruum est τῆς χρεῖας τιμῶν, cuius loquendi rationis non facile reperietur alterum exemplum. Tum, quoniam liberorum populorum praemia in primis τιμῆ praestare dicuntur, minus convenit, ut tyranni, qui illis opponantur, dicantur quocunque tandem praemiorum genere τιμῶν. Sed aliud praeterea est quod merito, ni fallor, displiceat. Quid est enim ἡ χρεῖα τῶν ἐνδοσκομένων τὰς δωρεάς? Sententia postulat, ut sit emolumentum quod percipiunt ii,

qui praemia obtinent. Non patitur haec grammatica ratio. Longe diversa ratione in or. περὶ συντάξεως p. 173 appellantur αἱ τῶν ξένων δωρεαί i. e. quae peregrinis tribuuntur. Sed χρεία τῶν εὐρισκομένων τ. δ. nihil aliud esse potest, nisi *emolumentum quod percipiunt tyranni ex iis qui praemia obtinent.* nec puto χρείαν alio modo unquam cum genitivo iungi nisi eius rei, ex qua utilitas percipienda sit. Est quoque quod in ipsa illa locutione τῶν εὐρισκομένων τὰς δωρεάς offendat. Primum perpetuo in hac oratione εὐρέσθαι aut εὐρησθαι in ea re ponitur, quamquam non ignoro praesens tempus defendi posse Aristocr. p. 661 fin., ut εὐρισκόμενοι sit idem, quod ἀξιοῦντες τυχεῖν. Sed isto modo dicere oratorem oportebat τῇ χρείᾳ τοὺς εὐρισκομένους τὰς δ. οἱ τύραννοι μάλιστα δύνανται τιμᾶν i. e. *emolumento eos qui praemia obtinere contendunt maxime possunt honorare.* Nec sic tamen concinna erit oratio, in qua non de hominibus agitur, sed praemiorum genera inter se conferuntur, ita ut hinc τιμῆ et βεβαιότης, illinc χρεία sit et quod dein demonstrat ἀπιστία. Hinc suspicor liberandum esse locum interpolationibus resecandaque esse primum verba τῇ τῶν εὐρισκ. τ. δ., tum verbum τιμᾶν. Sensus est: *emolumento enim tyranni et oligarchiarum principes maxime valent, potentes sunt, i. e. quod a tyrannis exspectatur et speratur in primis emolumentum est, quo tribuendo valent. divitem enim, quem velint, statim reddere possunt.* Bakius in Hypomnem. T. III p. 120 sqq. Multo clarior est sententia conservatis verbis illis. Erravit vero vir doctissimus de genitivo a χρεία pendenti, nam non solum coniungitur cum genitivo rei, ex qua utilitas percipitur, sed etiam hominum, qui percipiant. Plat. Legg. VIII p. 849 A: ἡ δ' ἐπιμέλεια ..., μὴ τις ἀδικῆ τι τῆς τῶν ἀνθρώπων χρείας, i. e. *ne quis in quarum re iniuste faciat quae ad hominum necessitates pertineat.* Dativus autem h. l. τῇ χρείᾳ est relationis et commodi, *den bedürfnissen nach, respectu commodorum.* ut Isaei or. de Cleonym. haered. §. 45: ἐκεῖνος καὶ γένει προσήμων ἐγγυτάτω καὶ τῇ χρείᾳ πάντων ἢν οἰκειότατος, *der verwandtschaft und dem umgang nach, genere et consuetudine.* (Frequentius τῇ χρείᾳ i. q. *aus bedürfniss, necessitate coactus.*) Similiter τιμᾶν cum hoc dativo, non solum cum instrumentali, qui occurrit ubique: ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι Aristoph. avv. vs. 33.

Ad §. 115. Temere in textum irrepsit *δυσφημεῖν* coniectura Hertlini loco lectionis librorum *βλασφημεῖν.* nam sive hoc de infamia intelligas, defenditur §. 165 (cf. Aristog. I §. 26: *βλασφημίαν ἀντι τῆς πῦν εὐφημίας*); sive, quod magis convenit, de malo omine, vide Astii Lex. Plat. s. v. *Βλασφημῶ.*

INDICES.

Numerorum notae referendae sunt ad orationis §§.

A.

ἀγγέλλω. ἠγγελον aoristus secundus non bonae graecitatis. 79.
additamenta nominum. 61. 63.
adiectivum post primum substantivum positum pertinet etiam ad sequentia. 67. 162. — adiectivum supplendum e sequentibus. 131.
ἀδικήσονται. 164.
ἀεί pleonastice. διὰ παντός ἀεί τοῦ χρόνου. 142.
Ἀθηναίους. 146.
Atheniensium sociae insulae aetate Chabriae. 77.
ἀθροοὶ παμπληθεῖς. 131.
ἀκούετε post documentum recitatum non interrogat. 128.
ἀκούσας, ἀκούσαι coniuncta. 55.
ἀλιώτερον. 92.
ἀλλὰ καὶ non praecedente οὐ μόνον. 10.
ἀλλὰ νῆ Δία non est interrogatio. 75.
ἀλλοιότερον add ad ἄν συμβῆ τι. 50.
ἄλλον, οὐχ ὡς προσήκει τροπον. 24.
— μόνον τῶν ἄλλων μετόικων. 62.
ἄμα inculcatum ante ἀμφοτέρω. 24.
ἄν duplum: ὡςπερ ἄν, εἰ . . . τάττοι, οὐκ ἄν . . . δοξαί. 143. — ἄν cum infinitivo futuri. 35. — ἄν ad coniunctivum repetita particula: ἥς ἄν τινος πολιτείας . . . χάριν ἄν ἐξέλης. 17. — ἄν excidit post μὲν in Σ. 64. — οὐδ' αὐτὸς ἀντίποι ἄν. var. οὐδ' ἄν αὐτὸς ἀντίποι. 8.
ἀναγνώσεται scil. scriba. 27.
ἀναδίπλωσις: ἀκούσας, ἀκούσαι. 55.
ἄνθρωπος de certo homine. 43.
ἀντενυπεπονδέναι, non divisim scribendum. Argum. Liban. 2. — ἀντενυποιεῖν. 64. — ἀντενυποιήσωμεν. 124.
ἀντίγραφα pluralis numeri de uno exemplari. 128.
ἀπαιτεῖν et αἰτεῖν differunt. 156.
ἄπας ὁ δῆμος oratorie. 106.
ἀπήγγελλε τίς μοι. 105.
ἀποκτινύναι, ἀποκτείναι. 158.
Ἀποστοροφή. Α ε π τ λ ν η ν ἐροίμην

ἄν: τίνος τὴν ἀτέλειαν φήσεις. 129. — a secunda ad tertiam personam. 130.
ἀπωλώλει. 79.
ἀραὶ libertati cavebant. 107.
Ἀριστογείτονος a scribis ad Ἀρμόδιον adiectum 18.
Harpocratio s. v. Θεοδοσία emendatus. 33.
Articulus in praedicato. 154. — αὐτὸ δὴ τοῦτο καὶ τὸ δεινόν. 47. — τὸ καθ' αὐτόν. 82. — πολιτείαν δοῦναι. 84. — ἐπὶ κρίσει. 155. — Articulus semel positus. οἱ Λακεδαιμόνιοι καλῶς πολιτευόμενοι καὶ Θεβαῖοι. 105. — τὰς ταφὰς ποιεῖσθε καὶ λόγους ἐπιταφίους. 141. — εἰρήνη . . . ἐγένετο, ἢ ἐπ' Ἀνταλκίδου. 54. — Articulus non repetitus ante genitivum. 75: τὸν παῖδα τοῦ Χαβρίου. — τῶν, αὐτῶν disiungitur in cod. per diastolen. 123. — Hyperbaton: τὸν ὡς καταλείπεται λέγοντα τι αὐτοῖς 123. — εἰ γε τὸ τῶν ἱερῶν τέλος ἐστὶ λειτουργεῖν 128. — τῷ facile excidit ante πρό. 42.
ἀτέλεια ἱερῶν. 125. — ἀτέλειαν supplendum e praegressis. 129.
Ἄρχε et Ἄρχι in compositis 60.
αὐτὸς ἐπαγγελλόμενος. 42.
ἀφαιρῶν . . . ἀφαιρεῖται . . . ἄν ἐξέλης . . . ἀφήρηκώς ἔσει in una § 17. — ἀφαιρησεται, ἀφαιρηθήσεται. 4. — εἰ τῆς δωρεᾶς ἀφαιρηθείη. 82.
Ἄψεφίων. Ἄψηφίων. 144.

B.

βασκαίνειν τοῦτο. 24.
βλασφημεῖν· δυσφημεῖν 115. Vid. Excurs. extr.
Βόσπορος urbs, sedes regia Bosporonum. 33.

Γ.

γε. Collocatio post articulum καὶ μὴν περὶ τοῦ γε. 109.

Genitivus, τούτων ψήφισμ' ἐστὶν Ἀλκιβιάδου. 115. — τοῖς ἐν Πειραιεὶ τοῦ δήμου. 149. — Genitivus partitivus: δυοῖν ἀγαθοῖν τὸ τῆς πίστεως. 25. — Genitivus a suo nomine separatus. 111. — Genitivus plur. adiectivorum positivi gradus praedicatur. 2. — Genitivi collocatio. φύσεως κακίας σημείον. 140. γνώμη in mente. 104. Γοργώπας. 76. γραμματεὺς, ὃς ὑπηρέτης ἦν, ὡς φασὶν Dionysius Syracusanus. 161.

A.

Dativus potentialis cum verbis iudicandi. 57. δέ stomachantis in prima sententiae parte. 84. — δέ repetitur in apodosi. 80. δεῖν non necessarium post ὅτε, φησὶν etc. 90. — δεῖ excidit post οὐχί. 56. — δεῖ de re quae ad praeteritum referri potest. 139. — εἰς δέον γίνεταί i. q. utile fit. 26. — πεντήκοντα μιᾶς δεούσας ἔλαβεν. . . τριήρεις. 77. δεικνύσθαι non i. q. λέγειν, sed i. q. indicare. 113. δημοσίᾳ τελευτήσας, ἀποθανών. 141. διαδικασία, scholion. 147. διαδῶμεν ἀπίστως ἀπαντας. 22. διεῖρηκεν et διήρηκεν differunt. 28. δίκαιον φυσικόν, καὶ ἀνθρώπινον. 126. — δίκαιον τοῦτο κατηγορεῖν τοῦ νόμου. 67. Δημοφάντου et Δημοφάντου confus. 159. Documentorum de fide. 27. δόξαιμι . . . δοιοίην. 67. δύσφογγον gravitatis causa. 2.

E.

ε et ι vocales connexivae. 60. ἔαν cum accusativo praedicati. 64. ἐγγυτάτω. 102. εἰ. in apodosi e protasi repetita est conditio. 113. εἰδότες καὶ παθόντες. 47. εἰκόνα στήσαι τιος. 70. εἰμί. Copula supplenda. 37. 39. — post τί. 20. — εἶναι, compendium.

79. — εἰσὶν i. q. ἐνεῖσιν, γεγραμμένοι εἰσὶν. 131. — ἔσται. ἐξέσται. 120. — καθ' ὃν (νόμον) ἦσαν οἱ πρότερον νομοθέται. 92. εἴνεκα. 41. εἰργασθαι. 146 not. εἰς excidit post τις. 107. — εἰς ἐν ἦλθεν. 11. εἰςπλεῖν. 31. εἰσφρεῖν. 53. εἶτα in interrog. 35. 54. 60. 83. 86. — εἶτα post πρῶτον μὲν. 128. ἐκαστον loco αὐτοῦ, quum antecedit ἐκαστος. 57. ἐκείν' ἂν ἐγὼ εἰποιμι. 111. — ἐκεῖνοι τῆς ὀλιγαρχίας. 111. ἐκείνως ad sequens pertinens praepositum est 61. ἐκτὸς τριηραρχίας coniecimus pro ἐκ το. 20. Ellipsis: δώσεις δωρεὰς ὥσπερ Ἀρμυδιῶ καὶ Ἀριστογείτονι. 159. ἐνταυθοῖ. 106. ἐξαπατᾶν τι. 5. ἐξαιρεγμένοι τοιούτους τινας. 131. ἐξελέγγεσθαι cum adiectivo sine participio. 131. ἐξόν εἶναι posteriori Graecitati amatum. Argum. Liban. 1. ἐξῆς (vulgo ἐφεξῆς). 95. ἐπ' ἀνθρώπον sub homine, humana auctoritate. 126. ἐπειτα tum iamen. 131. — ἐπειτα interrogandi. 56. ἐπιγαμία non singularibus hominibus dabatur. 60. Epigramma unum in tribus Hermaeis inscriptum in Cimonis victoriam ad Strymonem reportatam. 112. ἐπιτιμᾶσθαι honorari. 71. ἐργαζόμενον. 146 not. Ἐρχιεὺς. 146. ἐργῶ non semper additur ad oppositum λόγῳ. 47. ἐστίασις non sine sacrificiis fiebat, neque vero ipsa erat sacra. 125. ἔτερον τί τοῦτ' ἂν εἴη; 116. εὐεργετεῖν augment. 41. εὐράμενος non atticum. 1. εὐχόμεαι cum infinitivo aoristi sine ἂν. 25. ἐφ' αὐτοῦ et ἀφ' αὐτοῦ differt. 101. ἔχειν facile excidit. 135.

Z.

ζημία sine articulo. 135.

H.

ἢ inculcatum. 106. — ἢ non praecedente comparativo. 43. — ἢ . . . ἢ i. q. aut . . . quam. 120. — ἢ μείζονα, ἢ ἐλάττονα. 124. — ἢ δήλον ὅτι . . . ; 62. — ἢ πᾶσι πρόδηλον ὅτι . . . ; 63. — πέντ' ἢ ἕξ oratorie. 20. ἡμεῖς et ὑμεῖς frequentissima confusio. 38. ἡμῖσιν τοῦ χρόνου. 8.

Θ.

Thesmothetae Nomothetarum iudicio praesidebant. 98. Θεοδοσία. 33. — Θεοδοσία et Θεοδοσία. ibid. Θεβαίων et Ἀθηναίων confus. 106.

I.

Hiatus: λέγοντά τι αὐτοῖς. 123. ἰδεῖν cum dativo potentiali. 57: τοῦτο δ' οὐ γένοι καὶ δοξῆ ἰδοι τις ἂν. — ἰδῶν, ἢ παρῶν ἢ τινος εἰδότης ἀκούσας 55. ἰερῶν ἀτέλεια. 125 sq. Imperativus aoristi cum μή. 142. Infinitivus cum articulo τὸ post ἀμφισβήτησις — ἀρνησις ἐστίν etc. 135. Interlocutiones. 44. Interpunctio, Non interrogatur post ἀκούετε, ὁράτε, συνίετε etc. 93. ἰσάναί. ἐστήξουσιν. 37. ἰστιτορες etiam Σ pro ἐστ. 20. ἰσως de certa re. 162.

K.

καὶ inter participia diversae rationis inculcatum. 55. — καί. inprimis. καὶ δεινόν. 47. — πρὸς τούτῳ καὶ δι' ἐκείνο. 6. — καὶ δοῦναι καὶ μή. 98. — καὶ μὴν καὶ. 82. — καὶ οὐδενός i. q. etiam — ne-unius quidem. 82. — καὶ γὰρ nam etiam. 67. — καὶ γὰρ τοι. 69. 91. — καὶ δὴ statim. 65. — καὶ μάλα. 152. — καίτοι τὸ γ' αἰσχροῦν ὁμοίως. 117. καλῶς additur in enarratione simplici. 118. — οὐχὶ καλῶς ποιήσουσιν. 133. κατασχύναι infin. in libris. 82. Constructio ad sensum. Substantivum ex adiectivo supplendum. 8.

κρίσις ἐπὶ τῷ νόμῳ Anonymi Arg. 7. κτείνειν, κτεῖναι. 158. Cyrenaeorum commercium cum Atheniensibus. 41.

Λ.

λαβε. accent. 63. 84. λάθρα. 74. λέγω supplendum: ἐν ἐν κεφαλαίῳ τοῦτο μάθητε κατὰ πάσῳμαι λέγων, τὰδε ποιήσατε. 163. Legum ferendarum ratio. 91. sqq. λειτουργίαι sacrae. 125. — Liturgiarum immunitas. 20. — Liturgorum numerus. 20. Leucon frumentum Athenas misit. 33. λόγους ποιεῖν. 141. — λόγον τοσοῦτον ποιοῦμαι. 58. Lysimachus honoratus. 115.

M.

μάλισθ' οἱ δεινοὶ λέγειν. 146. μάλλον non praecedente, usurpatur ἢ. 43. μεγάλοι τῆς ὀλιγαρχίας. 111. μὲν transpositum. 30. — duplex ibid. μὲν . . . δὲ non concinne posita. 111. μείζονα, ἢ ἐλάττονα. 124. εἰς μέσον —, εἰς δέον γίνεταί. 26. μὴ cum hoc signo quid? 163. μηδαμῶς. μή. 159. μηδὲ . . . μηδὲν. 7. Modi: Coniunctivus dubitativus et optativus in interrogatione. 117. — ὃ μὴ ποιήσητε. 164. — ὃ μὴ πάθητε. 167. — εἰ . . . ἂν ἠγοῖσθε, ἐπὶ τῷ δὲ etc. ἀκούσεσθε. 62. μόνος πάντων sine articulo. 69. — μόνου τῶν ἄλλων μετοίκων. 62. — μόνον inculcatum. 20. — μόνον, ubi μόνων exspectaverint. 71. — μόνον ἐξαρκέσει. 133.

N.

ν ante π mutatum in μ. 11. — ἐμ Πειραιεὶ. ibid. Naxia pugna. 77. νῆ Δία sine interrogationis signo. 38. νικᾶν ναυμαχίαν. 161. nomina propria non omnia recenset orator nonnunquam quae posset. 61. Nomothetae. 91. 98. νομοθετεῖν leges iubere. 91. — νομοθετεῖν τουτὰν τὸν νόμον. 96.

νόμος cum infinitivo constructum. 9.
 — *NOMOS*. titulus, de partibus
 rogationis. 95.
νυνί et *νύν* quibus temporibus con-
 iungantur. 25. — initio positum
 et a verbo suo separatum *νυνί* gra-
 vitatis causa. 25.

O.

ὁ αὐτός *idem* de diversis actionibus.
 149.
 ὁδε rogator legis. 97.
 ὁμοίως *pariter* in concessione. 117.
 — πάντα . . . ὁμοίως. 85.
 ὁμολογουμένως. 39.
 ὁμώμοται. 159.
 ον. hoc compendio: \ 81.
 ὅπως ἂν de consilio. 128.
 ὄρα ad iudices. 21. 55.
 ὄς, οὐς, ὄποιος. 45. extr. ell. 44.
 ὄσας gravius quam ἄς. 96. 97.
 ὅταν et ὅτ' ἂν differunt. 91. — ὅτ'
 ἂν. 120. — ὅτε causale. 24. — ὅτε
 loco τότε, ὅτε. 139.
 οὐδέ πολλοῦ δεῖ. 20. — οὐδ' ὀλίγον
 δεῖν post sententiam finitam posita
 formula. 113. — οὐδ' ἂν εἰ, non
 disiungenda. 134. — οὐδ' ἂν εἰ τι
 γένοιτο, nullo modo. 134. — οὐδ'
 ἔχουσι *neque* habent, quod non
 potes eripere. 129.
 οὐδείς: ἄν (duorum) οὐδέ ἐν. 104. —
 οὐδέμ' οὐδένα. 130.
 οὐδέποτε et οὐδέπωποτε differunt.
 94.
 οὐ μόνον ante ἀλλά και abest. 10.
 — οὐ μόνον, ἀλλά. 31.
 οὐτός, de absentibus. 77. — οὐτοι,
 adversarii. 7. — οὐτός ὁ νόμος,
 rogatio adversarii. 99. ibiq. citt. —
 ταῦτα i. q. τὰ δοθέντα. 60. —
 ταῦτ' ἀληθῆ λέγω et ἀληθῆ λέγω.
 115. — τοῦθ', ὅτι. 26. — τοῦτ' αὐ-
 τό (λέγε). 27. — και ταῦτα i. q.
 eaquetalia. 30. — τούτων τσοσούτων
 ὄντων δικαίων τὸ πλήθος — οὐδ'
 ὄτιούν. 94. — τοῦ τούτου. 94. 95.
 — τούτο appositum ad μηδέν et
 ad οὐδέν. 136. — graviter τούτο
 additum post μηδέν. 13. — οὐτός
 pronomini indefinito additum ad
 definiendum. 117.
 οὐτω praepositum et a suo adverbio
 remotum. 82.

II.

παλαιόν (τὸν) interpretamentum pro-
 nominiis τούτου. 96. — τὰς πάλαι
 χάριτας. 81.
παμπληθής accentus. 131.
παρά cum genitivo et cum dativo
 in continuata structura. 35. 71. —
 παρ' ἄλληλα. 163. — παρά ταῦτα
 . . . παρά πάντα ταῦτα. 110. 111.
 — παρά τὰδικήματα, *durantibus*
iniuriis. 139. — παρ' ὑμῶν *vestro*
nomine. 69.
 αἰ παρασκευαὶ εἰς τὸν πόλεμον.
 26.
 παρῶν ἢ τινος . . . ἀκούσας. 55.
 παραινέειν absolute. 151.
 παρεῖναι interesse. 47.
 παρανοίας accusatur *populus*. 155.
 Participium a substantivo suo sepa-
 ratum. 31. — participii accusati-
 vus (sine τινά) subiectus est in-
 finitivo. 2. — participii traiectio.
 84. 156.
Πειραιῶς sine articulo. 68. — Πει-
 ραιεῖ (οἱ ἐν) proprie de factione
 Thrasymbuli. 149.
πλείους cum numerali pro adverbio.
 22.
 Pleonasmus. Vid. s. *Ἄε*.
 ποταῖς, οὐ λέγεις κακῶς. 104. — ποι-
 εῖσθε τὰς ταφὰς και λόγους ἐπι-
 ταφίους. 141.
πολιτείαν δοῦναι sine articulo. 84.
 — πολιτεῖαι ἄλλαι et δῆμοι ορ-
 ρονονται. 15.
 πορρώτερον. 140.
 ποτ', non ποτ' pro ποτέ. 38.
 Praepositio variata est: παρ' ὑμῖν,
 ἐν τοῖς ὁμοιομοσίαι, παρ' οἷς. 93.
 — Praepositio repetenda: διὰ τὸ
 γεγράφθαι — — — και (scil. διὰ
 τὸ) ἐν μὲν τῷ „μηδένα“ πάντας
 περιλαμβάνειν. 29.
 οἱ πρεσβύτατοι μάρτυρές εἰσίν
 μοι. 77.
 πρὶν ἢ falsum. 96.
 προκαλεῖσθε praesens et futurum. 5.
 Pronomen supplendum. 103. — Pro-
 nomen relativum ad diversi gene-
 ris substantiya: τὰς ταφὰς ποι-
 εῖσθε και λόγους ἐπιταφίους, ἐν
 οἷς κοσμεῖται etc. 141. — Relati-
 vum dativi pro nominativo sub-
 iecti primarii. 116.
 προξενία ὑποδοχή. προστασία. 60.
 προπερσῖ. 33.
 πρὸς ἅπαντας . . . παρὰ πᾶσιν.

164. — πρὸς Διὸς inculcatum. 102.
 — πρὸς τι ἐστὶ τι. 31. — πρὸς δὲ
 και οὐδὲ. 112.
προςδιώρισας. 130.
προςέγραψεν male in mediis et con-
 tinuatis verbis citatis. 128.
προςῆκει, προςῆκε differunt. 5.
πρόσθε τῶν ἐπωνύμων. 94.
προσπάργειν τινί. 46.
προσχεῖρας προσθύμως. 86.
πρώτον non sequente ἐπειτα. 54. —
 οἱ πρώτοι τῶν προγόνων. 118.
πῶς ubi ὅπως usitatus. 4. — *πῶς*
mirè. 82.

P.

ῥυθμῶν inculcatum. 68.

Σ.

Σ codex perperam repetita lineolis
 notat. 2.
σίτος. Ad rem frumentariam Atti-
 cae. 29 sqq.
σιοπεῖ ex antecedentibus repeten-
 dum mutata structura, scil. ἄξιον
 εἶναι, quum antecedit τίς ἄξιός
 ἐστίν. 57. — σιοποῦμεν; . . . αἰ-
 σχὸς τοῖς σιοποῦμένοις, εἴ τις
 ἀκούσειεν, ὡς Ἀθηναῖοι σιοποῦ-
 σιν. — πάλαι γὰρ ἐσκέφθαι. 54.
 — σιοπῶ δὲ και τοῦτο (και μὴν
 οὐδ' ἐκείνον γ' ἀποστατέον τοῦ
 λόγου). 139.
Solonis lex de mortuis non conviti-
 andis. 104.
 Suidas s. v. Πλέθρον corr. 115.
Spiritum asperum in multis verbis
 Attici amabant. 146.
στερησεται. 40.
 Subiect. οὗς ἀκηκόατ' εἰσίν. 87. —
 — Subiectum a praedicatis inter-
 iecto argumento separatum. 96.
σύνδικαι publici et privati. 152.
Synchysis, τὸν ὡς καταλείπεται
 λέγοντά τι αὐτοῖς. 123.
Συρακόσιοι. 161.

T.

τάθλα. 114.
ταφὰς ποιεῖσθε και λόγους. 141.
τάχα τοῖνυν ἴσως. 18.
τελευτήσαντες (οἱ) qui in pugna ce-
 ciderunt. 141.
 Tempora: μη βιασθῆθ' ἀμαρτάνειν
 166. — φυλάξατε και μνημονεύετε.

167. — ἦν ex assimilatione de
 praesenti tum re. 161. — Praesens
 post praeteritum. 51. — εὐπορή-
 σει ubi expectaveris ἀπορεῖ. 115.
 — Temporum concinnitas. 25.
 τέως. 91: τότε, τέως.
τηνικαῦτα δὲ et την. δὴ differunt.
 80.
τιμᾶν ὀπότερον. 155.
τις numeralibus additum. 145. — *τιν'*,
 non *τίν'* pro *τινὰ*. 38. — *τι* non
 i. q. ὄ τι. 13. — *τίς* loco obliquae
 interrogationis. 13. — *τί δ'* 119.
 — *τί . . . πιστότερον*; qui magis
 fidum? 120.
τί μαθῶν et τί παθῶν differunt. 127.
 Titulus ψήφισμα, ubi plura decreta
 recitabantur. 45.
τυγχάνειν non impersonaliter ap.
 Dem. 90. — ὅπως ἔτυχεν (var.
 ἔτυχον). 90.

Υ.

ὕμεις δὲ initium sententiae. 84. —
 ὕμιν ἢ πόλις. 50.
ὑπάρχον . . . ἐστί. 25.
ὑπερ pro repetita *περὶ*. 124.
ὑπέρρει cum Acc. 49.
 Hypophora cum *νη Δία* sine signo
 interrogativo. 58.
 vs excidit ob proximum *εἰ*. 159.
 Variatio. Loco ἀπαιδέτους ora-
 tor repetens dixit ἀμαθεῖς. 119.

Φ.

φαίνεσθαι de vera re. 162. — *φαί-
 νεσθαι* cum partic. et cum infinit.
 35. — *φαίνεται* sine participio. 18.
 82.
φέρε, ἐὰν δὲ δὴ. 38.
φευγοντες, exules, rei. de omnibus
 temporibus. 55.
φήσει reus se defensurus. 120. —
 ὡς φασιν de re certa. 161.
φθονεῖν ἐπὶ τινι. 151.
φιλόπολις. 82.
φόνος. οἱ περὶ ἀλλήλους φόνοι et
 περὶ ἀλλήλους αἱ φόνοι. 157.
φυλακαί magistratus dicebantur. 107.

Χ.

Chabriae res gestae. 75 sqq.
χρεῖα ἀνθρώπων. 15. — *τῆ χρεῖα*
τιμᾶν 15.

Ω.

δ
 ω compendium: ὦ διασται. 79. Cf.
 Mid. §. 2.
 ὡς cum genitivo adiectivi sine ὄν-
 των. 47. — ὡς καλῶς ad ὄν τρο-

πον appositum. 93. — ὡς γούν
 ἔμοι δοκεῖ et ὡς ἔμοιγε δοκεῖ dif-
 ferunt. 126. — ὡς ἔπος εἰπεῖν ut
 verbo dicam. 140. — ὡς χρη̄ ante
 legis verba citata. 155.
 ὡςπερ post τοῖς αὐτοῖς. 116.